Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning för en reform av förfarandena för punktbeskattning och bilbeskattning

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att punktskattelagen, de skatteslagsspecifika lagarna om punktskatt eller accis samt vissa lagar som gäller sådana avgifter som omfattas av bestämmelserna om förfarandet för punktbeskattning ändras. I propositionen föreslås det också att det stiftas en ny bilskattelag. Dessutom ändras bland annat lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, mervärdesskattelagen, lagen om skatteuppbörd och lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Syftet med propositionen är att förenhetliga beskattnings- och skatteuppbördsförfarandena samt systemet för sökande av ändring och påföljdssystemet i fråga om punkt- och bilbeskattningen med de förfaranden som gäller andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär, vilket gör det möjligt att ta i bruk Skatteförvaltningens nya datasystem också vid punkt- och bilbeskattningen. Det föreslås inga ändringar i punktskatternas och bilskattens belopp eller i andra viktiga grunder för skatterna.

I propositionen föreslås det att beskattningsförfarandet för de punktskatter som Skatteförvaltningen uppbär ändras. Det förfarande som grundar sig på tullagstiftningen och som gäller punktskatter som Tullen uppbär i vissa situationer vid import ändras inte. Förslagen i fråga om bilbeskattningen gäller i huvudsak både Skatteförvaltningens och Transport- och kommunikationsverkets förfaranden.

Det föreslås att punktskatterna ändras till skatter som betalas på eget initiativ, och på deklaration, betalning, fastställande och ändringssökande i fråga om dem ska lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas. Bestämmelserna om gemensamma särskilda förfaranden för punktskatter ska även i fortsättningen finnas i punktskattelagen. Bestämmelserna om förfarandena för de enskilda skatteslagen ska finnas kvar i respektive lagar om punktskatt eller accis.

I punktbeskattningen föreslås tidsfristen för deklaration och betalning av skatt i fråga om skattskyldiga med regelbunden verksamhet i fortsättningen vara densamma som i mervärdesbeskattningen och förlängs då med ca två veckor. Ändringen i periodiseringen av betalningen av skatten innebär en minskning av engångsnatur på nästan 600 miljoner euro i statens skatteintäkter det år ändringen träder i kraft i och med att betalningen av skatten senareläggs. I fortsättningen ska också skattskyldiga med sporadisk verksamhet deklarera och betala skatt för en skatteperiod på en kalendermånad, vilket innebär att deklarations- och betalningstiden även för dessa aktörer förlängs jämfört med nuläget. Det förfarande för skatteavdrag som tillämpas i vissa situationer slopas och man övergår till skatteåterbäring som beviljas på ansökan.

Bilskatten ska också i fortsättningen vara en skatt som debiteras, på vilken det i regel ska tillämpas samma förfaranden som på de övriga skatter som debiteras. För registrerade ombud föreslås det att deklarationen för nya fordon ska lämnas in för varje period, och för alla fordon som registrerats under en kalendermånad ska det lämnas in endast en skattedeklaration. Det föreslås också ändringar i skattedeklarationen för andra fordon.

Förhållandet mellan skattefri och skattepliktig användning förtydligas, och skattepliktig användning av ett fordon medför i regel skyldighet att betala bilskatt. Användning av ett fordon med stöd av en anmälan om ibruktagande innan fordonet registrerats ska i fortsättningen alltid vara skattepliktig användning. Dessutom föreslås det att skyldighet att betala skatt inte längre ska uppkomma för sådana ändringar i fordonets konstruktion som konstateras endast på basis av fordonets hastighet. I praktiken gäller bestämmelsen trimning av lätta tvåhjuliga motorfordon, trehjuliga mopeder och lätta fyrhjulingar.

Elektroniska tjänster ska utökas inom punktbeskattningen och bilbeskattningen. Påföljdssystemen i fråga om punktbeskattningen och bilbeskattningen ändras så att de motsvarar de andra skatteslagen. Påföljder ska påföras på ett mer schablonmässigt sätt än för närvarande och myndigheten ha mindre prövningsrätt vid påförandet av dem, vilket stärker den skattskyldiges rättssäkerhet.

I regel ska lagen om skatteuppbörd tillämpas på uppbörd av punktskatt och bilskatt. Betalningar och återbetalningar av punktskatter ska behandlas som en helhet tillsammans med betalningar och återbetalningar av andra skatter som betalas på eget initiativ. Den bilskatt som påförs av Skatteförvaltningen ska även i fortsättningen uppbäras som ett eget skatteslag.

Det föreslås att ändring i de beslut om punktskatt och bilskatt som Skatteförvaltningen fattat får sökas i första instans hos skatterättelsenämnden, liksom i fråga om andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär. Prejudikatbesvär gäller i fortsättningen även punktskatt och bilskatt. Inom bilbeskattningen ska dessutom kompletterande beskattningsbeslut som fattas efter att beskattningen har slutförts tas i bruk.

Tillämpningen av beskattningsförfarandena inom punktbeskattning och bilbeskattning på den mervärdesskatt som betalas på vissa gemenskapsinterna förvärv frångås.

Dessutom kompletteras vissa bestämmelser om beskattningsförfaranden och register som gäller också andra skatter än punktskatt och bilskatt.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2021. Ändringarna i lagen om skatteuppbörd och lagen om skattetillägg och förseningsränta träder dock i kraft först den 1 februari 2021.

———

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL 1
MOTIVERING 6
1 Bakgrund och beredning 6
1.1 Bakgrund 6
1.2 Beredning 6
2 Nuläge och bedömning av nuläget 7
2.1 Punktbeskattning 7
2.1.1 Allmänt om punktbeskattningen 7
2.1.2 Skattskyldighet, tillstånd och registrering 8
2.1.3 Skattedeklaration och betalning av skatt 11
2.1.4 Verkställande av beskattning 13
2.1.5 Återbäring 14
2.1.6 Informationsskyldighet 14
2.1.7 Påföljdsavgifter och andra påföljder 15
2.2 Bilbeskattning 16
2.2.1 Allmänt om bilbeskattningen 16
2.2.2 Skattskyldighet och registrerat ombud för bilbeskattningen 17
2.2.3 Ändringar i vissa fordons konstruktion 18
2.2.4 Deklarations- och anmälningsskyldighet 19
2.2.5 Verkställande av beskattning 20
2.2.6 Skattefri användning av fordon 22
2.2.7 Återbäring av bilskatt på ansökan 22
2.2.8 Skyldighet att lämna uppgifter 23
2.2.9 Påföljdsavgifter och andra påföljder 24
2.3 Skatteuppbörd och indrivning 25
2.4 Ändringsbeskattning och sökande av ändring 29
2.5 Särskilda bestämmelser om punktbeskattningen och bilbeskattningen i mervärdesskattelagen 32
2.6 Offentligheten för uppgifter som gäller punktbeskattningen och bilbeskattningen samt utlämnande av uppgifter 35
2.7 Behandling av personuppgifter 37
3 Målsättning 37
4 Förslagen och deras konsekvenser 38
4.1 De viktigaste förslagen 38
4.1.1 Punktbeskattning 38
4.1.2 Bilbeskattning 46
4.1.3 Skatteuppbörd och indrivning 52
4.1.4 Ändringsbeskattning och sökande av ändring 57
4.1.5 Särskilda bestämmelser om förfarandet i fråga om punktbeskattningen och bilbeskattningen i mervärdesskattelagen 61
4.1.6 Offentligheten för uppgifter som gäller punktbeskattningen och bilbeskattningen samt utlämnande av uppgifter 62
4.1.7 Övriga förslag 62
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna 63

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser ... 63
4.2.2 Konsekvenser för myndigheterna ... 65
4.2.3 Andra än ekonomiska konsekvenser för de skattskyldiga ... 67
5 Remissvar ... 69
5.1 Allmänt om utlåtandena ... 69
5.2 Mer detaljerat om utlåtandena ... 70
6 Specialmotivering ... 73
6.1 Punktskattelagen ... 73
6.2 Lagen om punktskatt på flytande bränslen ... 101
6.3 Lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen ... 103
6.4 Lagen om punktskatt på läskedrycker ... 108
6.5 Lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker ... 108
6.6 Lagen om accis på vissa dryckesförpackningar ... 109
6.7 Lagen om tobaksaccis ... 110
6.8 Avfallsskattelagen ... 112
6.9 Lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar ... 114
6.10 Lagen om oljeskyddsfonden ... 117
6.11 Lagen om upphävande av 6 och 7 § i en lag om ändring och temporär ändring av lagen om oljeskyddsfonden och om upphävande av en lag om ändring av 7 § i en lag om ändring och temporär ändring av lagen om oljeskyddsfonden ... 117
6.12 Bilskattelagen ... 117
6.13 Fordonsskattelagen ... 175
6.14 Fordonslagen ... 175
6.15 Lagen om förvaltningsdomstolarna ... 176
6.16 Lagen om ändring av lagen om förskottsuppbörd ... 176
6.17 Lagen om ändring av 14 § i lagen om beskattningsförfarande ... 177
6.18 Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ... 177
6.19 Mervärdesskattelagen ... 184
6.20 Lagen om skatteuppbörd ... 189
6.21 Lagen om skattetillägg och förseningsränta ... 193
7 Bestämmelser på lägre nivå än lag ... 194
8 Ikraftträdande ... 195
9 Förhållande till andra propositioner ... 196
9.1 Samband med andra propositioner ... 196
9.2 Förhållande till budgetpropositionen ... 196
10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning ... 196
LAGFÖRSLAG ... 202
1. Lag om ändring av punktskattelagen ... 202
2. Lag om ändring av lagen om punktskatt på flytande bränslen ... 221
3. Lag om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen ... 224
4. Lag om ändring av lagen om punktskatt på läskedrycker ... 228
5. Lag om ändring av lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker ... 229
6. Lag om ändring av lagen om accis på vissa dryckesförpackningar ... 230
7. Lag om ändring av lagen om tobaksaccis ... 232
BILAGA ... 233

8. Lag om ändring av avfallsskattelagen....234
9. Lag om ändring av lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar....236
10. Lag om ändring av lagen om oljeskyddsfonden....239
11. Lag om ändring av 6 och 7 § i en lag om ändring och temporär ändring av lagen om oljeskyddsfonden och om upphävande av en lag om ändring av 7 § i en lag om ändring och temporär ändring av lagen om oljeskyddsfonden....240
12. Bilskattelag....241
BILAGA....281
13. Lag om ändring av 35 § i fordonsskattelagen....299
14. Lag om ändring av 10 och 65 a § i fordonslagen....300
15. Lag om ändring av 12 a § i lagen om förvaltningsdomstolarna....301
16. Lag om ändring av lagen om förskottsuppbörd....302
17. Lag om ändring av 14 § i lagen om beskattningsförfarande....304
18. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ....305
19. Lag om ändring av mervärdesskattelagen....311
20. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd....314
21. Lag om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta....317
BILAGA....319
PARALLELLTEXT....319
1. Lag om ändring av punktskattelagen....319
2. Lag om ändring av lagen om punktskatt på flytande bränslen....369
3. Lag om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen....376
4. Lag om ändring av lagen om punktskatt på läskedrycker....384
5. Lag om ändring av lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker....386
6. Lag om ändring av lagen om accis på vissa dryckesförpackningar....388
7. Lag om ändring av lagen om tobaksaccis....392
BILAGA....394
8. Lag om ändring av avfallsskattelagen....397
9. Lag om ändring av lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar....400
10. Lag om ändring av lagen om oljeskyddsfonden....406
13. Lag om ändring av 35 § i fordonsskattelagen....407
14. Lag om ändring av 10 och 65 a § i fordonslagen....408
15. Lag om ändring av 12 a § i lagen om förvaltningsdomstolarna....409
16. Lag om ändring av lagen om förskottsuppbörd....410
17. Lag om ändring av 14 § i lagen om beskattningsförfarande....412
18. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ....413
19. Lag om ändring av mervärdesskattelagen....422
20. Lag om ändring av lagen om skatteuppbörd....428
21. Lag om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta....432

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Behörigheten när det gäller punktbeskattningen och bilbeskattningen överfördes i enlighet med regeringsprogrammet för statsminister Juha Sipiläs regering från Tullen till Skatteförvaltningen vid ingången av 2017 (RP 159/2016 rd). I det sammanhanget gjordes i lagstiftningen i princip endast de ändringar som överföringen av behörighet krävde. Bestämmelserna om förfaranden ändrades inte, utan beskattningen verkställdes fortfarande enligt samma förfaranden som tidigare och med datasystem som förvaltas av Tullen. Förfarandet vid sökande av ändring förenhetligades dock till vissa delar med motsvarande bestämmelser i den övriga skattelagstiftningen.

Syftet med överföringen av behörigheten i fråga om beskattningen var att tydligare än förr koncentrera beskattningen till en expertorganisation och på så vis göra det möjligt att genomföra principen om en lucka för de skattskyldiga vid beskattningen. I propositionen om överföringen konstaterades det att ändringen gör det möjligt att förenhetliga beskattningsprocesserna och senare utnyttja Skatteförvaltningens nya datasystem också vid punktbeskattningen och bilbeskattningen.

Genom denna proposition förenhetligas bestämmelserna om förfaranden vid punktbeskattningen och bilbeskattningen med beskattningsförfarandena för övriga skatter samtidigt som Skatteförvaltningens nya datasystem tas i bruk också vid punktbeskattningen och bilbeskattningen. Bestämmelser om andra slags förfaranden ska utfärdas endast om skillnaderna mellan olika skatteslag kräver det.

Revideringen av bestämmelserna om förfarandena vid punktbeskattningen och bilbeskattningen är även en fortsättning på förenhetligandet och förenklandet av Skatteförvaltningens beskattnings- och skatteuppbördsförfaranden enligt regeringsprogrammet för statsminister Juha Sipiläs regering. Detta arbete har genomförts stegvis inom ramen för Skatteförvaltningens informationssystemsreform (RP 29/2016 rd, RP 237/2016 rd och RP 97/2017 rd).

1.2 Beredning

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Skatteförvaltningen, Tullen och Transport- och kommunikationsverket.

En omfattande remissrunda ordnades om utkastet till proposition mellan den 13 november och den 31 december 2019. Utlåtanden begärdes av de ministerier och myndigheter som är centrala med tanke på propositionen, av näringslivet och andra intressentgrupper, sammanlagt av 51 aktörer. Begäran om utlåtande publicerades också på finansministeriets offentliga webbplats. Begäran om utlåtande och inkomna utlåtanden finns tillgängliga i den offentliga tjänsten på adressen https://vm.fi/sv/projekt-och-lagberedning med numret VM003:00/2019.

Intressegruppernas synpunkter har under beredningen hörts också inom ramen för intressegruppssamarbetet för det informationssystemsprojekt som pågår inom Skatteförvaltningen.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Punktbeskattning

2.1.1 Allmänt om punktbeskattningen

Punktskatter är indirekta skatter som riktar sig mot konsumtion eller användning av produkter. Deras huvudsakliga syfte är att utöka statens skatteinkomster. Flera punktskatter har också syften som hänför sig t.ex. till miljöstyrning eller hälsopolitik. Intäkterna från punktskatter uppgick år 2019 till sammanlagt drygt sju miljarder euro, varav nästan 95 procent uppbars av de femtio skattskyldiga som betalar mest punktskatt. Skatt tas i huvudsak ut av företag i tillverknings-, import- och partiledet.

De grundläggande principerna för punktbeskattningen har harmoniserats i Europeiska unionen genom rådets direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan *punktskattedirektivet*.

Utgångspunkten för punktbeskattningen är territorialprincipen, enligt vilken varje medlemsstat i Europeiska unionen beskattar konsumtion som äger rum på dess område. Punktskattepliktiga produkter kan tillverkas, bearbetas, förvaras och flyttas skattefritt inom ramen för uppskovsförfarandet. Syftet med förfarandet är att underlätta den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna.

Punktskattedirektivet har genomförts i Finland genom punktskattelagen (182/2010). I punktskattelagen föreskrivs det om det förfarande som ska iakttas vid punktbeskattningen, verkställande av beskattningen, skattskyldighet, skattefrihet och övervakning. Bestämmelser om hemlighållande av uppgifter och handlingar som gäller punktbeskattningen finns i 66 och 67 § i 1994 års lag om påförande av accis (1469/1994), nedan *gamla punktskattelagen*, vilka förblev i kraft när lagen upphävdes till övriga delar.

Åland hör inte till EU:s skatteområde. Bestämmelser om de undantag som beror på skattegränsen mellan Åland och övriga Finland finns i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996). Med undantag av skattegränsen tillämpas i Åland samma skattegrunder och samma punktskattesystem som i övriga Finland.

I alla medlemsstater inom EU tas harmoniserade punktskatter ut på flytande bränslen, elström, naturgas, stenkol, alkohol och alkoholdrycker samt på tobaksprodukter. Bestämmelser om grunderna för hur skatten bestäms, minimiskattenivåerna och skattefrihet i fråga om de harmoniserade skatterna finns i de direktiv som gäller respektive skatteslag.

Punktskattedirektivet gör det möjligt att under vissa förutsättningar nationellt påföra punktskatt även på andra produkter. I Finland tas punktskatt ut nationellt på läskedrycker, dryckesförpackningar, tallolja, torv, cigarrettpapper och vätska för elektroniska cigarretter. Uppbörden av en punktskatteliknande oljeavfallsavgift för smörjoljor och smörjmedel slopades vid ingången av 2020 genom lagen om upphävande av lagen om oljeavfallsavgift (1119/2019). För oljeprodukter som importeras till eller transporteras via Finland tas det ut en oljeskyddsavgift och för avfall som deponeras på avstjälpningsplatser avfallsskatt. För bränslen och elström tas förutom punktskatt ut en försörjningsberedskapsavgift för att finansiera de utgifter som tryggande av försörjningsberedskapen orsakar staten.

Även vid övervakningen av distributionsskyldigheten i fråga om biodrivmedel och påförandet av påföljdsavgift i samband därmed, påförandet av bränsleavgift för fritidsbåtar och mervärdesbeskattningen av gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga produkter iakttas till vissa delar punktbeskattningsförfaranden. Avsikten är att behörigheten att övervaka att distributionsskyldigheten i fråga om biodrivmedel fullgörs överförs från Skatteförvaltningen till Energimyndigheten vid ingången av 2021. Avsikten är att det senare lämnas en separat proposition om de lagförslag som behövs i anslutning till överföringen av behörigheten, varför denna proposition inte innehåller några ändringsförslag som gäller distributionsskyldigheten.

Materiella bestämmelser om punktskatter finns i huvudsak i de produktspecifika punktskattelagarna, vilka också innehåller bestämmelser om förfarandena för de enskilda skatteslagen. Bestämmelser om punktskatten på flytande bränslen och om försörjningsberedskapsavgiften finns i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994), nedan *bränsleskattelagen*. Bestämmelser om den punktskatt som tas ut på elström, stenkol, bränntorv, naturgas och tallolja finns i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996), nedan *elskattelagen*. Lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994), nedan *alkoholskattelagen*, innehåller bestämmelser om den punktskatt som tas ut på etylalkohol och alkoholdrycker. Bestämmelser om den punktskatt som tas ut på tobaksprodukter finns i lagen om tobaksaccis (1470/1994).

Lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010) innehåller bestämmelser om den punktskatt som tas ut på läskedrycker. Bestämmelser om den punktskatt som tas ut på dryckesförpackningar finns i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004). Avfallsskattelagen (1126/2010) innehåller bestämmelser om den punktskatt som ska betalas på avfall som förts till en avstjälpningsplats. Bestämmelser om oljeskyddsavgift finns i lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004) och bestämmelser om bränsleavgift för fritidsbåtar i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar (1307/2007). Bestämmelser om mervärdesskatt på gemenskapsinternt förvärv av punktskattepliktiga produkter finns i mervärdesskattelagen (1501/1993).

Skatteförvaltningen svarar för verkställande av punktbeskattning, allmän skattekontroll och andra myndighetsuppgifter i anslutning till punktbeskattningen. Tullen tar dock i vissa fall som gäller import ut punktskatt genom ett förtullningsbeslut och i enlighet med bestämmelserna om tullförfarande. I dessa fall tillämpas tullagstiftningen även på ändringssökande. Bestämmelser om tullförfarande finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och i den nationella tullagen (304/2016), som kompletterar EU-förordningen. De materiella grunderna för påförandet av punktskatt ska emellertid bestämmas enligt punktskattelagstiftningen. I praktiken tas punktskatt ut i samband med förtullningen främst på småförsändelser från länder utanför EU och produkter som resenärer har med sig från länder utanför EU och för vilka punktskatt ska tas ut.

Tullen har också till uppgift att utöva tillsyn över all punktbeskattning, vilket omfattar bl.a. tillsynen över resandeinförseln. Tullen svarar även för brottsutredning i samband med punktbeskattningen. På Tullens åtgärder vid bekämpning och utredning av tullbrott tillämpas bl.a. lagen om brottsbekämpning inom Tullen (623/2015) och på behandling av personuppgifter lagen om behandling av personuppgifter inom Tullen (650/2019), nedan *Tullens personuppgiftslag*.

2.1.2 Skattskyldighet, tillstånd och registrering

Skattskyldighet

Skattskyldighet för punktskatt uppkommer då en punktskattepliktig produkt frisläpps för konsumtion i Finland. Med frisläppande för konsumtion avses bl.a. mottagande av produkter från

andra medlemsstater eller produkternas avvikelse från ett uppskovsförfarande t.ex. när punktskattepliktiga produkter frisläpps för konsumtion från tillverkarens skatteupplag. Skattskyldiga är fysiska och juridiska personer som sporadiskt eller regelbundet bedriver punktskattepliktig verksamhet.

Tillstånd

Punktskattepliktig verksamhet inom ramen för ett uppskovsförfarande kräver tillstånd. Skatteförvaltningen beviljar på ansökan tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant samt att hålla ett skatteupplag, om förutsättningarna för beviljande tillstånd uppfylls. Förutsättningarna hänför sig bl.a. till verksamhetens art och omfattning samt sökandens tillförlitlighet och ekonomiska förutsättningar för verksamheten. Skatteförvaltningen kan dessutom vid behov kräva att den som ansöker om tillstånd ställer säkerhet för att trygga statens skattefordran och förhindra oegentligheter. Tillstånd beviljas genom ett beslut i vilket ändring kan sökas.

Om det uppdagas brister, förseelser eller försummelser i tillståndshavarens verksamhet kan Skatteförvaltningen ge tillståndshavaren en skriftlig varning. Om tillståndshavaren trots varning inte har åtgärdat upprepade brister, återkallas punktskattetillståndet. Tillståndet återkallas också om tillståndshavaren inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd eller om tillståndshavaren i en betydande utsträckning har försummat att betala punktskatter. Tillståndshavaren kan också själv ansöka om återkallelse av tillståndet.

En godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare ska göra anmälan till Skatteförvaltningen innan verksamhet som gäller direkt leverans inleds. Med direkt leverans avses rätt att ta emot produkter någon annanstans än i en godkänd upplagshavares skatteupplag eller på en registrerad mottagares sedvanliga mottagningsplats. Skatteförvaltningen kan av övervakningsskäl begränsa eller förbjuda direkt leverans, om vilket det dock inte fattas något beslut som det kan sökas ändring i.

Vid utgången av 2019 fanns det ca 470 tillstånd för godkänd upplagshavare i kraft, ca 140 tillstånd för registrerade mottagare och sex tillstånd för skatterepresentant. Det fanns ca 65 tillstånd för registrerad avsändare. De godkända upplagshavarna och de registrerade mottagarna är vanligen tillverkare, importörer och partiförsäljare av produkterna.

Registreringar

I punktskattelagstiftningen har det föreskrivits skyldighet eller rättighet för vissa aktörer att registrera sig som punktskatteskyldiga för sin punktskattepliktiga verksamhet. Registreringen motiveras med skäl som hänför sig till beskattningsförfarandet eller övervakningen av beskattningen. Registreringsskyldiga är huvudmän för avstjälpningsplatser, elnätsinnehavare, elproducenter och småskaliga elproducenter. Även användare av bränntorv och tallolja samt små producenter av biobrännolja ska under vissa förutsättningar registrera sig som skattskyldiga. Företag som använder naturgas för skattefritt ändamål kan ansöka om att bli registrerade användare, men registreringen är inte obligatorisk.

Vid utgången av 2019 fanns det ca 70 huvudmän för avstjälpningsplatser som registrerats som avfallsskattskyldiga och dessa hade sammanlagt ca 95 skattepliktiga avstjälpningsplatser. Antalet elproducenter och elnätsinnehavare var ca 340. Det fanns ca 90 elnät och ca 560 kraftverk. Antalet småskaliga elproducenter var ca 320 och dessa hade sammanlagt ca 1 200 kraftverk.

Antalet registrerade användare av naturgas och antalet användare av bränntorv och tallolja var ca 120 och antalet användningsställen ca 215.

En fysisk eller juridisk person som sporadiskt i sin affärsverksamhet tar emot harmoniserade punktskattepliktiga produkter från en annan medlemsstat, antecknas som tillfälligt registrerad mottagare. En anteckning i EU: s gemensamma register är en förutsättning för att produkterna ska kunna sändas skattefritt från en annan medlemsstat till mottagaren. Registeranteckningen görs om mottagaren innan produkterna avsänds har underrättat Skatteförvaltningen om den och ställt säkerhet av engångsnatur för den punktskatt som ska betalas. Personens tillförlitlighet eller ekonomiska förmåga bedöms inte.

Punktskattepliktiga produkter kan tas emot från en annan medlemsstat också som beskattade produkter, vilket innebär att produkterna har frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat och skatt på dem har betalats där. Mottagande av produkter som frisläppts för konsumtion kräver inte att mottagaren får tillstånd av eller registrerar sig hos Skatteförvaltningen. Mottagaren ska dock innan flyttningen påbörjas till Skatteförvaltningen anmäla de produkter som avsänds från den andra medlemsstaten till Finland och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna. Även den som genom distansförsäljning säljer produkter till Finland ska på motsvarande sätt göra en anmälan om produkterna på förhand och ställa säkerhet. Med distansförsäljning avses en situation där en försäljare som är etablerad i en annan medlemsstat säljer produkter till Finland och ordnar transporten av produkterna. Likaså ska en privatperson göra en anmälan och ställa säkerhet, när han eller hon från en annan medlemsstat för eget bruk förvärvar produkter som transporteras till Finland av en annan privatperson eller av en yrkesmässig näringsidkare. När det är fråga om import av nationellt punktskattepliktiga produkter, behövs ingen förhandsanmälan eller säkerhet.

Företag som får vissa stöd via punktbeskattningen ska anmäla uppgifter om företaget i syfte att fullgöra den skyldighet att offentliggöra uppgifter som ingår i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget. På basis av anmälan registrerar Skatteförvaltningen företaget som stödmottagare. När stöd beviljas som skatteåterbäring, meddelas uppgifterna i samband med ansökan om skatteåterbäring och Skatteförvaltningen gör registreringen på myndighetsinitiativ. Om det är fråga om annat stöd än sådant som betalas som skatteåterbäring, ska företaget göra en anmälan om registrering, på basis av vilken Skatteförvaltningen gör registreringen.

På den skattefrihet för småskalig produktion av läskedrycker som gäller punktskatten på läskedrycker och dryckesförpackningar tillämpas kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. Enligt den förordningen får det totala stödet av mindre betydelse till ett företag inte överstiga 200 000 euro under en period av tre beskattningsår, och därför ska de småskaliga producenter som inte omfattas av beskattningen till Skatteförvaltningen anmäla eventuella andra stöd som de får. Skatteförvaltningen prövar på basis av den anmälan som lämnats in om förutsättningarna för att få stöd av mindre betydelse uppfylls, fattar ett beslut om beviljande av stöd i vilket det får sökas ändring och för in stödmottagaren i registret.

Bestämmelserna om registrering, bl.a. bestämmelserna om registreringsförfarandet och om de uppgifter som ska ges i samband med registrering finns förutom i punktskattelagen även i de materiella punktskattelagarna. Förfarandebestämmelserna i de olika lagarna avviker delvis från varandra. Dessutom grundar sig registreringsförfarandet delvis på myndighetsförfarande vid avsaknad av reglering. Till exempel saknas det bestämmelser om registrering på myndighetsinitiativ, tidpunkten för registreringen, avförande ur registret, beslut som gäller registreringen

och ändringssökande. I praktiken har man som dag från och med vilken registreringen gäller och från och med vilken den upphör angett de dagar som den skattskyldige meddelat i sin ansökan, men registreringar har också gjorts retroaktivt. Den skattskyldige får inte ett överklagbart beslut om registrering med undantag för beviljande av stöd av mindre betydelse, men i regel meddelas registreringen per brev. Regleringen om registreringen är på det hela taget splittrad och i många avseenden bristfällig.

2.1.3 Skattedeklaration och betalning av skatt

Skatteperioder

Godkända upplagshavare, registrerade mottagare, skatterepresentanter och de som registrerat sig som skattskyldiga ska lämna in skattedeklaration för en viss tidsperiod, dvs. skatteperiod. Skatteperioden för dessa skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod är i regel en kalendermånad. I avfallsbeskattningen är skatteperioden dock ett kalendersårskvartal, och skatteperioden för småskaliga elproducenter ett kalenderår. För avfallsskatt och småskalig elproduktion har det i syfte att minska skattskyldigas administrativa börda och myndigheternas administrativa arbete föreskrivits om längre skatteperioder än vad som gäller den övriga punktbeskattningen.

Skatteförvaltningen kan av grundad anledning på begäran av den skattskyldige eller på eget initiativ bestämma att skatteperioden ska vara längre än en månad, dock högst ett kalenderår. Skatteperioden förlängs enligt vedertagen praxis för att minska den administrativa bördan när det i praktiken inte finns någon punktskatt att betala och det inte finns särskilt behov av att övervaka den skattskyldige eller den skattskyldiges verksamhet. Vid ingången av 2020 fanns det tre punktskatteskyldiga som hade en förlängd skatteperiod.

Tidsfrister för skattedeklaration och betalning av skatt

Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska lämna in skattedeklarationen senast den 18 dagen i månaden efter skatteperioden och betala punktskatten senast den 27 dagen i månaden efter skatteperioden.

Tidsfristerna för inlämnande av deklaration och betalning av skatt i fråga om skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod tillämpas även på vissa sådana skattskyldiga som inte är skyldiga att registrera sig som skattskyldiga och som lämnar in sin skattedeklaration endast för sådana skatteperioder då de har haft punktskattepliktig verksamhet. Sådana skattskyldiga är t.ex. de som lämnar in deklaration för oljeskyddsavgift samt importörer och mottagare av el, när importen eller mottagandet inte sker i egenskap av nätinnehavare.

Andra skattskyldiga än de som deklarerar per skatteperiod ska lämna in en skattedeklaration inom fyra vardagar och skatten ska betalas inom tio vardagar efter det att produkterna tagits emot eller skyldigheten att betala skatt annars har uppkommit. När det är fråga om harmoniserade punktskattepliktiga produkter, används till betalning av skatten den på förhand ställda säkerhet av engångsnatur som är lika stor som den skatt som ska betalas. Tidsfristen fyra vardagar för inlämnande av deklaration tillämpas inte om bestämmelserna om beskattning och övervakning inte har iakttagits vid importen av de punktskattepliktiga produkterna. Vid import i strid med bestämmelserna uppkommer även skyldigheten att betala skatt genast.

Sätt att lämna in skattedeklaration

Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska lämna in skattedeklarationen elektroniskt. Skatteförvaltningen kan dock godkänna att skattedeklarationen lämnas in på en pappersblankett t.ex. när den skattskyldige inte har förutsättningar att lämna in elektroniska skattedeklarationer och elektronisk deklarering skulle medföra stora svårigheter för den skattskyldige. Vid utgången av 2019 fanns det i kraft fyra tillstånd att lämna in skattedeklarationen på en pappersblankett. Enligt de föreskrifter av Skatteförvaltningen som utfärdats med stöd av punktskattelagen är elektronisk deklaration dessutom frivilligt för vissa skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod.

Andra skattskyldiga än de som deklarerar per skatteperiod kan lämna in skattedeklarationen på en pappersblankett som fastställts av Skatteförvaltningen, eller elektroniskt.

Den elektroniska kommunikationens andel vid inlämnande av skattedeklaration uppgick till ca 94 procent 2019. Av de skattedeklarationer som lämnades in av skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod lämnades ca 98 procent in elektroniskt, för andra skattskyldiga var denna andel ca 87 procent. Även de skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod och för vilka elektronisk deklaration är frivilligt enligt Skatteförvaltningens föreskrifter har så gott som alltid lämnat in skattedeklarationen elektroniskt. Skattedeklarationerna lämnas således i praktiken i mycket stor utsträckning in elektroniskt även när någon sådan skyldighet inte föreligger.

Uppgifter som ska ges i skattedeklarationen

Skattedeklarationen ska lämnas in per skatteslag, t.ex. separat för punktskatt på alkohol och punktskatt på dryckesförpackningar, och för varje skatteupplag separat, om inte Skatteförvaltningen på begäran beviljat en godkänd upplagshavare rätt att lämna in en skattedeklaration som är gemensam för fler skatteupplag. Separata skattedeklarationer ska också lämnas in för varje kraftverk och avstjälpningsplats. Vid utgången av 2019 hade ca 50 företag tillstånd att lämna in en skattedeklaration som var gemensam för flera skatteupplag. Per månad lämnas det in sammanlagt ca 90 gemensamma skattedeklarationer.

Innehavare av punktskattetillstånd kan också bedriva sådan sporadisk punktskattepliktig verksamhet som punktskattetillståndet inte omfattar men som ändå gäller samma punktskatt som tillståndet. Den skattskyldige ska i sådana fall utöver skattedeklaration som hänför sig till tillståndet lämna in en separat skattedeklaration för varje produktparti inom den sporadiska verksamheten. Sporadisk verksamhet utgörs i sådana fall vanligen av mottagande av produkter som frisläppts för konsumtion.

I skattedeklarationen uppger den skattskyldige enligt produktgrupp kvantiteten beskattningsbara produkter samt skattefritt levererade eller mottagna produkter och andra skattefria kvantiteter. Den skattskyldige kan inte i sin punktskattedeklaration själv rätta fel som han eller hon upptäckt, utan ändring på den skattskyldiges initiativ i ett beskattningsbeslut som fastställts på basis av skattedeklarationen kräver alltid att omprövning begärs. Bränsleskattelagen innehåller dock bestämmelser om att rättelser som gjorts i bokföringen kan beaktas i beskattningen. Mindre rättelser som gjorts i fråga om överlåtna mängder i den skattskyldiges bokföring kan i syfte att förenkla beskattningen beaktas vid beskattningen under den skatteperiod då de har förts in i bokföringen. Sådana rättelser kan dock inte göras i en situation där ett helt leveransparti inte har förts in i bokföringen.

Avdrag

De skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod kan på vissa grunder som anges i lag få återbetalning av betald skatt. En del av återbetalningarna genomförs så att den skattskyldige drar av den skatt som ska återbetalas i samband med skattedeklarationen. Bestämmelser om de allmänna grunderna för avdrag finns i punktskattelagen och bestämmelser om grunderna för avdrag som gäller de enskilda skatteslagen finns i respektive punktskattelag.

Avdrag görs i skattedeklarationen för den skatteperiod under vilken rätten till avdrag har uppkommit. Avdrag görs inte produktspecifikt utan endast som ett belopp, vilket inte möjliggör produktspecifik skattekontroll. Ett avdrag som ska göras i skattedeklarationen kan inte vara större än den skatt som ska betalas för skatteperioden. Om avdrag inte kan göras till fullt belopp kan avdraget hänföras till det innevarande årets följande skatteperioder och det följande kalenderårets skatteperioder. Avdrag som gäller punktskatt för el utgör ett undantag. Dessa ska göras inom tre år från utgången av det år då grunden för avdraget uppkom. Om avdragsrätten inte kan utnyttjas till fullt belopp inom tidsfristen, kan det till den skattskyldige på ansökan återbetalas ett belopp som motsvarar den skatt som inte avdragits. Återbetalning ska sökas hos Skatteförvaltningen inom tre år från utgången av det kalenderår under vilken rätten till avdrag uppkom.

År 2019 gjorde skattskyldiga sammanlagt ca 1 380 avdrag i punktskattedeklarationerna. På grund av överföring av avdrag till följande perioder kan samma avdrag förekomma flera gånger i statistiken. Avdrag deklarerades till ett belopp av sammanlagt ca 36 miljoner euro och avdrag kunde göras till ett belopp av ca 21 miljoner euro. Avdragen hänfördes således till följande skatteperioder till ett värde av ca 15 miljoner euro. Det genomsnittliga avdragsbeloppet var ca 26 000 euro. Den viktigaste grunden för avdrag utgjordes av återföring till skatteupplag av produkter som frisläppts för konsumtion. Det gjordes sammanlagt ca 380 sådana avdrag.

2.1.4 Verkställande av beskattning

Skatteförvaltningen verkställer beskattningen på basis av skattedeklarationerna för varje skatteslag och meddelar ett beskattningsbeslut om punktskatten. Årligen fattas det ca 38 000 beskattningsbeslut för företag och ca 1 300 beskattningsbeslut för privatpersoner. Även om punktskatterna är skatter som debiteras har de dock vissa drag som kännetecknar skatter som betalas på eget initiativ. Om den skattskyldige inte har fått del av beskattningsbeslutet före föreskriven tid, ska skatten enligt punktskattelagen betalas på eget initiativ enligt skattedeklarationen eller bokföringen. I praktiken får den skattskyldige dock alltid beskattningsbeslutet före den föreskrivna tiden. Beskattningsbeslut fattas också när uppgifter om skattefrihet i deklarationen eller andra sådana uppgifter som inte inverkar på skattebeloppet ändras. Detta avviker från beskattningen på eget initiativ, där beslut meddelas endast när skatt fastställs eller när ett beslut rättas till den skattskyldiges fördel eller nackdel eller när den skattskyldige påförs en påföljdsavgift.

Punktbeskattning ska verkställas enligt uppskattning om någon skattedeklaration inte har lämnats in eller om deklarationen inte ens korrigerad kan anses som så tillförlitlig att beskattningen kan verkställas i enlighet med den. Beskattning enligt uppskattning kan verkställas även med anledning av upptäckter som görs i samband med granskning. I ett beskattningsbeslut som fattas enligt uppskattning ska nämnas på vilka grunder uppskattningen gjorts och de huvudsakliga fakta som lagts till grund för beslutet. I enlighet med punktskattelagen ska den skattskyldige höras om förslaget till beslut om beskattning enligt uppskattning, i vilket alltid även ingår en uppskattning av skattebeloppet.

Beskattningen enligt uppskattning grundar sig på en helhetsbedömning som en tjänsteman gör i ett enskilt fall och där alla kända fakta och omständigheter i fallet beaktas. I praktiken uppmanas skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod att lämna in den skattedeklaration som saknas före beskattningen enligt uppskattning, även om detta inte förutsätts i lagen. Eftersom det vid försummelser utöver beskattning enligt uppskattning t.ex. kan bli fråga om återkallelse av punktskattetillstånd, lämnar de som deklarerar per skatteperiod i allmänhet in skattedeklarationen efter att de uppmanats att göra det. Beskattningen enligt uppskattning gäller i allmänhet också andra punktskatteskyldiga än de som deklarerar per skatteperiod och hänför sig till efterbeskattning med anledning av granskning, förundersökning eller någon annan tillsynsåtgärd. I dessa situationer finns det inte tidigare deklarationsuppgifter eller andra jämförelseuppgifter att tillgå.

Om Skatteförvaltningen efter att beskattningen enligt uppskattning verkställts får en tillförlitlig utredning om att skattebeloppet borde ha varit mindre än vad som debiterats, ska Skatteförvaltningen rätta sitt beslut och återbetala det belopp av skatt jämte ränta som betalats för mycket samt det belopp av påföljdsavgifter som betalats för mycket.

Årligen fattas det ca 100 beslut om beskattning enligt uppskattning. Det uppskattade skattebeloppet har de senaste åren uppgått till sammanlagt ca 3 miljoner euro per år.

2.1.5 Återbäring

På vissa lagstadgade grunder kan man få återbetalning av betald punktskatt. Om skatten inte är betald i sin helhet, kan den obetalda skatten på motsvarande grunder efterges. Bestämmelser om de allmänna grunderna för återbetalning av punktskatt finns i punktskattelagen och om de grunder som gäller varje enskilt skatteslag i respektive punktskattelag. Skatt återbetalas t.ex. om beskattade produkter har använts för ett skattefritt ändamål.

Återbetalning beviljas på ansökan. En sökande som har rätt till återbetalning kan även vara någon annan än den som betalat punktskatt, t.ex. produktens slutanvändare. Ansökan om återbetalning kan göras elektroniskt med undantag för återbetalning av skatt till energiintensiva företag. Ansökningar om återbetalning behandlas som tjänstemannaarbete.

2.1.6 Informationsskyldighet

Bestämmelser om skyldighet att ge uppgifter till Skatteförvaltningen och Tullen finns i såväl punktskattelagen som punktskattelagarna om respektive skatteslag. Informationsskyldigheten kan gälla skattskyldiga, myndigheter eller andra utomstående, och förutsättningen för skyldigheten kan vara en uppmaning eller begäran. Enligt den allmänna bestämmelsen om informationsskyldigheten vid punktbeskattning ska var och en på skriftlig uppmaning av myndigheten trots sekretessbestämmelserna inom utsatt tid lämna behövliga uppgifter för beskattningen av annan eller en annans besvärsärende. I vissa situationer grundar sig informationsskyldigheten på EU-lagstiftningen, såsom t.ex. elnätsinnehavarens och elproducentens skyldighet att anmäla vissa leveranser av el i syfte att fullgöra skyldigheten att iaktta öppenhet i fråga om statliga stöd och skyldigheten för de som är skyldiga att betala tobaksaccis att lämna de uppgifter som behövs för de statistiska uppgifter som ska sändas till kommissionen.

2.1.7 Påföljdsavgifter och andra påföljder

Skatteförhöjning och felavgift

Om den skattskyldige inte fullgör sin lagstadgade deklarationsskyldighet eller om den skattskyldige lämnar in skattedeklarationen för sent, kan den skattskyldige påföras skatteförhöjning eller felavgift enligt punktskattelagen. Skatteförhöjningen grundar sig på det debiterade skattebeloppet. Skatteförhöjning och en felavgift som påförs i stället för skatteförhöjning påförs i samband med beskattningsbeslutet, i andra fall meddelas ett separat beslut om felavgiften. Innan skatteförhöjningen eller felavgiften påförs ska den som saken gäller ges tillfälle att bli hörd, om inte påföljden enbart grundar sig på att skattedeklarationen eller andra uppgifter inte har lämnats in inom föreskriven tid.

Skatten kan höjas med minst 50 och högst 2 500 euro, om deklarationsskyldigheten utan giltigt skäl fullgörs för sent. Skatten kan dock höjas med upp till 3 500 euro, om deklarationsskyldigheten fullgörs först efter uppmaning eller om det finns mindre brister i uppgifterna och den skattskyldige inte har avhjälpt bristerna trots uppmaning. Om skattedeklarationen lämnas in utan giltigt skäl i väsentligen bristfälligt skick eller deklarationsskyldigheten inte fullgörs trots uppmaning, är höjningen högst 30 procent. För försummelse till följd av uppsåtlig eller grov oaktsamhet kan det dock påföras en höjning på högst 50 procent, likaså i en situation där deklarationsskyldigheten helt har försummats, under förutsättning att den skattskyldige till följd av förfarandet har undgått skatt. Om förfarandet i sin helhet är grovt, kan skatten höjas med minst 50 och högst 100 procent. Om felaktigheten eller försummelsen gäller endast en del av de skattepliktiga produkterna, ska höjning påföras endast den punktskatt som motsvarar denna del. Skatteförhöjning kan påföras också på grund av en sådan gärning som även uppfyller ett brottsrekvisit. För att ingen ska undersökas eller straffas för samma gärning två gånger, tillämpas lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut (781/2013).

En felavgift kan påföras i stället för skatteförhöjning, om ingen skatt eller endast ett ringa skattebelopp påförs i samband med försummelsen. Felavgift kan påföras också om den föreskrivna deklarationsskyldigheten eller någon annan skyldighet har försummats eller om bristfälliga eller oriktiga uppgifter har lämnats i syfte att få punktskatt återbetald. Felavgiften är minst 50 och högst 15 000 euro.

De senaste åren har 150 olika skattskyldiga påförts i genomsnitt 310 skatteförhöjningar och 120 olika skattskyldiga har påförts i genomsnitt 135 felavgifter per år. Den genomsnittliga skatteförhöjningen utgör ca 16 procent av det debiterade skattebeloppet och den genomsnittliga felavgiften är 410 euro. De i lagen föreskrivna högsta skatteförhöjningarna och felavgiftens högsta belopp har i praktiken inte tillämpats över huvud taget.

De skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod lämnar årligen in i genomsnitt 26 500 skattedeklarationer och övriga skattskyldiga i genomsnitt 11 800 skattedeklarationer. De senaste åren har i genomsnitt 2 900 deklarationer lämnas in för sent varje år, dvs. cirka 7 procent av alla skattedeklarationer. Antalet varierar enligt punktskatteslag. Den elektroniska deklarationen blev år 2014 obligatorisk för de skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod. Detta beräknas avsevärt ha minskat andelen försenade deklarationer.

Påförande av påföljdsavgift är beroende av prövning och bedöms från fall till fall. Det ska beaktas hur klandervärt förfarandet varit, om det har upprepats och andra jämförbara omständigheter. I lagen finns inga bestämmelser om de förutsättningar under vilka skatteförhöjning och felavgift inte behöver påföras. Skatteförfarandet i fråga om skatteförhöjning och felavgift är

etablerat och Skatteförvaltningen styr praxis genom arbetsmetodanvisningar. Den nuvarande skatteförhöjning eller felavgift som grundar sig på försenad skattedeklaration har fastställts schablonmässigt så att påföljdsavgiftens storlek har påverkats endast av att förseningen upprepats eller av att deklarationen lämnats först efter uppmaning. Beloppet av den skatt som deklarerats för sent och förseningstidens längd har inte haft någon betydelse.

Andra påföljdsavgifter och straffbestämmelser

Påföljdsavgifter kan påföras inom punktbeskattningsförfarandet även med stöd av de materiella punktskattelagarna. En sådan påföljdsavgift är för det första den felavgift enligt bränsleskattelagen som kan påföras för försummelse av att göra bränsle som är avsett att användas som lätt brännolja identifierbart. Felavgiften kan uppgå till minst 10 procent av det accisbelopp som lämnas ouppburet, dock högst 80 000 euro. Påförandet av felavgift grundar sig i praktiken på Tullens iakttagelser i samband med övervakningen. Under de senaste åren har försummelser inte upptäckts och således har felavgifter inte påförts.

Bränsleavgift av sanktionskaraktär påförs för privata fritidsbåtar i vilka det använts bränsle som är skattefritt eller bränsle som beskattats lindrigare än dieselolja eller motorbensin. Avgiften bestäms enligt den maskineffekt tillverkaren av fritidsbåten meddelat, så att den är minst 750 och högst 4 000 euro. Om den felaktiga användningen upprepas, kan bränsleavgiften höjas med högst 50 procent eller i särskilt graverande fall med högst 100 procent. Skatteförvaltningen påför bränsleavgiften för fritidsbåtar på basis av tillsynsmyndighetens iakttagelser. Det har påförts högst ett fåtal bränsleavgifter per år, men inga höjningar.

I punktskattelagen finns hänvisningar till bestämmelserna om skattebedrägeri (39/1998) i strafflagen samt en bestämmelse om punktskatteförseelse, som i praktiken inte tillämpats. Även i lagen om oljeskyddsfonden hänvisas det till bestämmelserna om skattebedrägeri. Lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar innehåller en bestämmelse om bränsleavgiftsförseelse. Strafflagens bestämmelser om skattebedrägeri tillämpas inte på lagstridigt undandragande av bränsleavgift och på försök därtill, om en straffrättslig påföljd skulle bestämmas för samma person för vilken en administrativ påföljd av straffkaraktär har bestämts eller skulle kunna bestämmas eller för vilken personen kan bli ansvarig med stöd av bestämmelserna om skatteansvar.

Skatteförvaltningen eller Tullen kan förena den i punktskattelagen föreskrivna informationsskyldighet som gäller granskning, proviantering och givande av produktprover och utomståendes informationsskyldighet med vite. Vite får dock inte föreläggas om det finns skäl att misstänka någon för brott och det begärda materialet har samband med brottsmisstanken.

2.2 Bilbeskattning

2.2.1 Allmänt om bilbeskattningen

Bilskatten är en skatt av engångsnatur och bestämmelser om den finns i bilskattelagen (1482/1994). Bilskatt betalas till staten för personbilar, paketbilar, lätta bilar, lätta bussar, motorcyklar och tre- och fyrhjuliga motorfordon. Bilskatten är en nationell skatt som inte har harmoniserats genom EU-lagstiftning. Skattebeloppet baserar sig på fordonets värde, av vilket det i regel uppbärs bilskatt enligt den skattesats som bestäms utifrån fordonets specifika koldioxidutsläpp. År 2019 uppgick bilskatteintäkterna till sammanlagt ca en miljard euro.

Skatteförvaltningen ansvarar för den bilbeskattning som hänför sig till den första registreringen eller det första ibruktagandet av ett fordon. Efter den första registreringen av ett fordon verkställs bilbeskattningen till följd av ändring av fordonets konstruktion, användningssyfte eller äganderätt dock av Transport- och kommunikationsverket. Dessutom har polisen och Tullen till uppgift att övervaka bilbeskattningen.

Bilskatten är till karaktären en skatt som debiteras, dvs. skatten betalas när skattemyndigheten har meddelat beskattningsbeslutet. Detta innebär att skattemyndigheten fastställer skatten och meddelar ett beskattningsbeslut efter att den skattskyldige i skattedeklarationen har gett de uppgifter som behövs för beskattningen. Beslutet meddelas även alltid när skatt påförs eller det har bestämts att skatt ska återbäras på den skattskyldiges eller myndighetens initiativ, samt vid förhandsavgörande, godkännande som registrerat ombud, skattelättnad och påföljdsavgift. Beslut meddelas även alltid vid ansökningsärenden enligt bilskattelagen.

Den bilbeskattning som Skatteförvaltningen svarar för sköts i stor utsträckning elektroniskt. Såväl företag som privatpersoner lämnar skattedeklarationerna och anmälningarna om ibruktagande nästan alltid elektroniskt. Även i andra ärenden sköts ärenden endast i liten utsträckning i pappersform, om det går att välja en elektronisk kommunikationskanal. De elektroniska tjänsterna för bilbeskattningen som verkställs av Skatteförvaltningen tillhandahålls fortfarande vid Tullen, och de är fristående från Skatteförvaltningens övriga tjänster. Som skattedeklaration betraktas vid Transport- och kommunikationsverket i huvudsak registeranteckningar som görs i trafik- och transportregistret i samband med ändringsbesiktning av fordon.

Förfarandebestämmelserna i bilskattelagen avviker i många avseenden från de enhetliga bestämmelser om beskattningsförfarandet som gäller de andra skatteslagen. I bilskattelagen finns för närvarande sparsamt med bestämmelser bl.a. om de allmänna principer som ska iakttas i beskattningen, och i lagen finns inte till alla delar motsvarande förfarandebestämmelser som t.ex. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och i lagen om beskattningsförfarande beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). Inte heller förvaltningslagens (434/2003) bestämmelser som tillämpas som komplettering vid bilbeskattningen beaktar helt och hållet beskattningens natur som massaförfarande i motsats till de allmänna lagarna om beskattningsförfarande. I bilbeskattningen finns det dock inte något särskilt behov av att tillämpa förfaranden som avviker från de enhetliga förfarandebestämmelserna.

2.2.2 Skattskyldighet och registrerat ombud för bilbeskattningen

Bilskatt ska betalas både för ett nytt och för ett begagnat fordon innan det registreras eller tas i bruk i Finland. Skyldig att betala skatt är den som i trafik- och transportregistret har antecknats som ägare till ett fordon. Vid köp på avbetalning är den skattskyldige den som antecknats i registret som fordonets innehavare. Om ett fordon har tagits i bruk utan registrering är den som tagit i bruk fordonet skattskyldig. Kan den som tagit fordonet i bruk inte påvisas eller om skatten inte kan uppbäras hos denne, är ägaren till det fordon som tagits i bruk skattskyldig.

Om ett registrerat ombud som godkänts av Skatteförvaltningen importerar eller tillverkar fordon, ansvarar ombudet för bilskatten i stället för den skattskyldige. Det registrerade ombudet ansvarar också för bilskatten när ombudet har förvärvat fordonet obeskattat av någon annan än ett registrerat ombud. Det registrerade ombudets ansvar för skatten kan i samband med överlåtelsen överföras på mottagaren. Om skatten inte kan uppbäras hos det registrerade ombudet, ansvarar ägaren eller innehavaren av fordonet för att bilskatten betalas, om inte denne påvisar att han eller hon betalat ett belopp som motsvarar bilskatten till det registrerade ombudet eller en representant för ombudet. Importörer av såväl nya som begagnade fordon samt tillverkare av fordon kan ansöka om att bli registrerat ombud.

Ett registrerat ombud ska betala bilskatten till Skatteförvaltningen när ett fordon som ombudet importerat eller tillverkat registreras första gången eller tas i bruk. Den som egentligen är skattskyldig lämnar då inte själv in en skattedeklaration och betalar inte skatten till Skatteförvaltningen. På det registrerade ombudet tillämpas då motsvarande bestämmelser som tillämpas på den egentligen skattskyldige. Den som är ett registrerat ombud ska vara tillförlitlig och sakkunnig och kunna göra de anmälningar som avses i bilskattelagen i maskinläsbar form och ställa sådan säkerhet som Skatteförvaltningen fordrar. Skatteförvaltningen kan återkalla registreringen av ombudet, om ombudet inte längre uppfyller de villkor som gäller registreringen. Skatteförvaltningen meddelar i fråga om godkännande av ett registrerat ombud, avslag på ansökan om att bli registrerat ombud och återkallelse av registrering ett beslut i vilket det kan sökas ändring. Uppgifter om registrerade ombud offentliggörs på Skatteförvaltningens webbplats. År 2019 fanns det sammanlagt 115 registrerade ombud. Av dessa var det 32 stycken som anmälde nya fordon till beskattning, 47 stycken som anmälde begagnade fordon och 36 stycken som anmälde både nya och begagnade fordon.

Ansvarsfördelningen i samband med skattskyldigheten mellan den skattskyldige och den som ansvarar för skatten är etablerad. Det system som grundar sig på registrerade ombud har säkerställt en övergripande effektivitet inom bilbeskattningen, eftersom ett begränsat antal yrkesmässigt verksamma företag inom branschen lämnar in största delen av skattedeklarationerna och använder elektroniska tjänster. Ansökningarna om att bli registrerat ombud inom bilbeskattningen görs på papper och handläggs som tjänstemannaarbete vid Skatteförvaltningen.

Om konstruktionen, äganderätten eller användningssyftet i fråga om ett fordon ändras efter registreringen så att det inverkar på skattegrunderna, ska bilskatt betalas efter den första registreringen. Vid denna beskattning som hör till Transport- och kommunikationsverkets uppgifter är fordonets ägare skattskyldig när en faktor som inverkar på skattegrunderna ändras. Dessutom föreskrivs det att den skattskyldige är den som ägde fordonet när den ändring som inverkar på skattegrunderna kom till skattemyndighetens kännedom, eftersom den faktiska ändringstidpunkten ofta inte kan påvisas. I bilskattelagen föreskrivs det också om vissa situationer i anslutning till ändringar av fordon där skattskyldighet uppkommer bl.a. för den som reparerat fordonet eller den som använt fordonet.

2.2.3 Ändringar i vissa fordons konstruktion

Lätta tvåhjuliga motorfordon, trehjuliga mopeder och lätta fyrhjulingar är fria från bilskatt. Enligt Transport- och kommunikationsverket var år 2019 ca 137 000 lätta tvåhjuliga motorfordon och ca 7 000 lätta fyrhjulingar i trafikanvändning. Skattefriheten förutsätter att fordonet uppfyller villkoren enligt sin fordonskategori, såsom bestämmelserna om den konstruktiva hastigheten. Om villkoren inte uppfylls, anses det vara fråga om en skattebelagd motorcykel eller fyrhjuling som omfattas av bilskattelagens tillämpningsområde.

Bestämmelser om fordonens konstruktion och utrustning finns i fordonslagen (1090/2002) och i kommunikationsministeriets förordning om reparation och ändring av konstruktionen hos fordon i kategori L (1078/2009). Bestämmelser om godkännande av och marknadstillsyn för fordon i kategori L finns utöver i den nationella lagstiftningen även i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 om godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar.

Vid trafikövervakningen kan sådana ändringar av konstruktionen som ändrar fordonskategorin i allmänhet konstateras genom att fordonets hastighet utreds och utifrån fordonets ändrade konstruktion. I allmänhet kan dessa fordon dock inte registreras i trafik- och transportregistret som motorcyklar eller fyrhjulingar, eftersom registreringen skulle kräva att flera andra tekniska krav

uppfylldes. Trimning omfattar också situationer där ett fordon återställs till moped och verifiering av detta vid besiktningen. Trimning av dessa fordon så att fordonet inte längre uppfyller förutsättningarna för skattefrihet, har ändå enligt etablerad praxis medfört att bilskatt debiterats. Transport- och kommunikationsverket fattade år 2019 ca 200 debiteringsbeslut i fall som gällde trimning. Utifrån besluten uppbars bilskatt till ett belopp av sammanlagt ca 25 000 euro. Bilskatten för ett lätt tvåhjuligt motorfordon som betraktades som motorcykel var i genomsnitt 100 euro. Bilskatten för en lätt fyrhjuling som betraktades som fyrhjuling var i genomsnitt 1 100 euro. Utöver bilskatt påförs den som trimmat fordonet ett bötesstraff, och för fordonet ska det betalas försäkringsavgifter motsvarande motorcyklar. Skatten i sådana situationer är närmast av straffrättslig karaktär, och dess belopp i förhållande till andra avgifter med anledning av en sådan situation är litet.

2.2.4 Deklarations- och anmälningsskyldighet

Bilbeskattningen grundar sig till väsentliga delar på den skattskyldiges och det registrerade ombudets deklarationsskyldighet, och skattemyndigheten verkställer beskattningen på basis av skattedeklarationen och annan utredning som lämnats in.

Skattskyldiga som inte är registrerade ombud ska till Skatteförvaltningen lämna in en bilskattedeklaration och betala skatten innan fordonet registreras i trafik- och transportregistret. I bilskattelagen finns inga bestämmelser om i vilken form skattedeklarationen ska lämnas in, men i enlighet med nuvarande praxis kan skattedeklarationen lämnas in till den elektroniska tjänsten för deklarering eller på pappersblankett.

Eftersom beskattningsbeslut om andra fordon än sådana som anmäls av registrerade bilskatteombud i allmänhet inte kan fattas omedelbart efter att skattedeklarationen lämnats in, innehåller bilskattelagen även bestämmelser om hur fordon som ska registreras i Finland får användas innan skatten betalats. Fordon får innan beskattningsbeslutet fattats, skatten betalats och fordonet registrerats användas i högst tre månader, om en anmälan om ibruktagande har lämnats in till Skatteförvaltningen innan fordonet har börjat användas i Finland. För de fordon som avsågs bli registrerade i Finland lämnades det in ca 23 000 anmälningar om ibruktagande till Skatteförvaltningen år 2019. Så gott som alla anmälningar om ibruktagande lämnades in elektroniskt, även om det inte är obligatoriskt att lämna in anmälan elektroniskt. Bilskattedeklarationen ska lämnas in inom fem dagar från det att anmälan om ibruktagande lämnats in. Ett fordon får användas helt skattefritt i högst fem dagar, och enligt gängse praxis bestäms skatten för fordonet enligt dagen för inlämnande av skattedeklaration. Ingen skatt behöver betalas om skattedeklaration inte lämnats in och fordonet inte har använts efter den föreskrivna tidsfristen på fem dagar. Nuvarande praxis utgör ett anmärkningsvärt undantag från bilskattelagens huvudregel, enligt vilken skyldigheten att betala skatt uppkommer när fordonet tas i bruk i Finland.

Om fordonet inte används innan det registreras, ska den skattskyldige endast lämna in en skattedeklaration. I så fall får fordonet inte användas innan fordonet registreras.

Ett registrerat ombud får anmäla ett fordon till trafik- och transportregistret utan tillstånd av Skatteförvaltningen innan bilskattedeklarationen lämnats in och skatten betalats. Efter registreringen anmäler det registrerade ombudet fordonen till beskattning fordonsvis i maskinläsbar form, dvs. elektroniskt. Vid inlämnande av skattedeklaration iakttas ett förfarande med periodisering som enligt Skatteförvaltningens beslut omfattar tre perioder per kalendermånad. Det registrerade ombudet ska lämna in skattedeklarationerna för varje period senast den tionde dagen efter utgången av perioden och till beskattning anmäla alla de fordon som under perioden registreras eller tas i bruk. Det registrerade ombudet kan med tillstånd av Skatteförvaltningen i un-

dantagsfall lämna in bilskattedeklarationen på papper, om det inte är möjligt att lämna deklarationen elektroniskt. Sådana situationer är dock sällsynta, och i praktiken lämnar alla registrerade ombud in bilskattedeklarationen elektroniskt.

Även om det endast finns drygt hundra registrerade ombud, flyter största delen av den bilskatt som Skatteförvaltningen årligen debiterar in från fordon som dessa ombud anmäler till beskattning. Dessutom säkerställer de krav som ställs på registrerade ombud att bilskatten flyter in till så fullt belopp som möjligt. Underskottet i intäkterna från bilskatten har även fortsatt att vara litet, även om registrerade ombud till skillnad från andra får betala bilskatt efter att skyldigheten att betala den uppkommit.

För de fordon som avsågs bli registrerade i Finland lämnades det in sammanlagt ca 185 000 skattedeklarationer till Skatteförvaltningen år 2019. År 2019 lämnade ca 97 procent av de skattskyldiga in skattedeklarationen elektroniskt. I skattedeklarationen lämnas uppgifter om fordonet och den skattskyldige.

En skattskyldig eller ett registrerat ombud kan även återta sin till Skatteförvaltningen inlämnade bilskattedeklaration tills fordonet har registrerats eller tagits i bruk. Återtagandet är möjligt även om beskattningen redan verkställts och skatten betalats. I så fall ska beskattningen samt tillståndet för registreringen återkallas. Om beskattningen återkallas efter att beskattningen verkställs, tas en administrativ avgift ut för den. Dessutom tas det ut en avgift på fem procent av bilskatten, om en anmälan om ibruktagande av fordonet har lämnats in. År 2019 återkallades ca 900 skattedeklarationer. År 2019 lämnades det dessutom i 1 500 fall in en anmälan om ibruktagande av fordon, men ingen bilskattedeklaration. Det har dock inte föreskrivits någon tidsfrist för återkallande av beskattningen, vilket är orsaken till att även gamla skattedeklarationer måste bevaras i beskattningssystemet, om den skattskyldige fortfarande har rätt att återta skattedeklarationen.

Om konstruktionen, äganderätten eller användningssyftet i fråga om ett fordon som är skattefritt eller berättigar till nedsatt skatt har ändrats så att skattegrunderna för fordonet ändras, är fordonets ägare skyldig att inom en månad göra en anmälan till Transport- och kommunikationsverket. Om anmälningsskyldigheten har försummats, kan tillsynsmyndigheten förhindra att fordonet används till dess att skyldigheten har fullgjorts eller skatten debiterats. Som skattedeklaration betraktas i regel den anteckning i trafik- och transportregistret som görs i och med en ändringsbesiktning. Ett särdrag i den bilbeskattning som Transport- och kommunikationsverket verkställer är dock att en betydande del av beskattningsärendena inleds via trafikövervakningen, eftersom den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet.

Skatteförvaltningen samt Transport- och kommunikationsverket kan på ansökan meddela den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ett avgiftsbelagt förhandsavgörande om hur bilskattelagen ska tillämpas vid beskattningen av sökandens fordon. Förhandsavgörande ges dock inte i fråga om beskattningsvärdet. Ett förhandsavgörande som har vunnit laga kraft ska, på yrkande av den som fått avgörandet, iakttas under den tid för vilken det har meddelats. Under de senaste åren har det meddelats endast enstaka förhandsavgöranden.

2.2.5 Verkställande av beskattning

De skattedeklarationer för nya fordon som registrerade ombud lämnar in behandlas vid Skatteförvaltningen automatiskt, varvid skatten beräknas och beskattningsbeslutet utformas utifrån de uppgifter som finns i beskattningssystemet. Däremot behandlas registrerade ombuds skattedeklarationer för begagnade fordon och alla andras skattedeklarationer såsom tjänstemannaarbete.

I dessa situationer bedömer Skatteförvaltningen huruvida de uppgifter som lämnats i skattedeklarationen är tillräckliga för bestämmande av beskattningsvärdet och skattesatsen.

Efter att beskattningen verkställts sänder Skatteförvaltningen ett beskattningsbeslut till den skattskyldige. Ett fordonsspecifikt beskattningsbeslut sänds till registrerade ombud i maskinläsbar form och till andra på papper. Om den skattskyldige inte är ett registrerat ombud, sänder Skatteförvaltningen för registrering av fordonet ett elektroniskt tillståndsmeddelande till Transport- och kommunikationsverket, som är registermyndighet, efter det att den skattskyldige har betalat skatten. Ett fordon kan registreras endast i den skattskyldiges ägo som nämns i beskattningsbeslutet. Vid köp på avbetalning får ett fordon dock registreras, om den skattskyldige antecknas i trafik- och transportregistret som fordonets innehavare. År 2019 fattade Skatteförvaltningen 37 000 beskattningsbeslut för skattskyldiga och 146 000 beskattningsbeslut för registrerade ombud.

Beskattningen av registrerade ombud är numera elektronisk och i stor utsträckning automatiserad. Skattedeklarationerna för andra än registrerade ombud behandlas dock som tjänstemannaarbete, eftersom bedömningen av de utredningar som hänför sig till dem med de nuvarande tillvägagångssätten fordrar behandling av varje enskilt fall. I behandling av beskattningsuppgifter i varje enskilt fall ligger fokus på kritiska frågor med tanke på en korrekt beskattning, med vilket avsikten är att kunna verkställa beskattningen på ett effektivt sätt och så att de väsentliga omständigheter som framgår av skattedeklarationerna behandlas i tillräcklig utsträckning. Trots detta är verkställandet av beskattningen och bekräftandet av olika anmälningar inom bilbeskattningen av sådan karaktär att behandlingen av dem vid Skatteförvaltningen skulle kunna automatiseras i större utsträckning. Förfarandena skulle kunna göras mer smidiga också genom att förenkla och förtydliga bestämmelserna.

För skattekontrollen får Skatteförvaltningen av Transport- och kommunikationsverket uppgifter om fordon som registrerats första gången i trafik- och transportregistret. Dessutom ska Tullen och polisen anmäla till skattemyndigheten om de upptäcker att ett sådant fordon används i trafik för vilket det inte betalats skatt och för vars skattefria användning det inte verkar finnas grund. Om deklaration inte lämnas in trots uppmaning, verkställer skattemyndigheten beskattningen på eget initiativ. I bilskattelagen föreskrivs inte särskilt om förutsättningarna för verkställande av beskattning enligt uppskattning och om de förfaranden som gäller det. Om skattedeklaration inte har lämnats in, men bilskatt bör påföras för fordonet, kan skattemyndigheten efter prövning inhämta de behövliga uppgifterna av den skattskyldiga, utomstående och myndigheter. Skattemyndigheten verkställer beskattningen utifrån den utredning som den skattskyldige lämnat in eller någon annan utredning. Om uppgifterna är bristfälliga, kan skattebeloppet grunda sig på en uppskattning. Om emellertid den skattedeklaration som lämnats före fordonet registrerats eller tagits i bruk är bristfällig och de uppgifter som behövs för verkställandet av beskattning inte fås, kan skattemyndigheten inte verkställa beskattningen genom uppskattning. Däremot fattar skattemyndigheten beslut om att beskattning inte kan verkställas och påför den skattskyldige, efter prövning från fall till fall, en felavgift. Bilbeskattningen kan endast i undantagsfall verkställas genom uppskattning, och den nuvarande bestämmelsen om de omständigheter under vilka beskattning inte får verkställas, begränsar väsentligt tillämpningen av beskattning enligt uppskattning inom bilbeskattningen. Eftersom det inte föreskrivs om förfarandet med beskattning enligt uppskattning i bilskattelagen, avviker den även i det avseendet från Skatteförvaltningens enhetliga reglering om andra skatter.

För verkställandet av beskattningen och debiteringen av skatten har ingen tidsfrist angetts, men beskattningen ska verkställas i enlighet med förvaltningslagen utan ogrundat dröjsmål. Om skattedeklaration emellertid inte har lämnats in, räknas tidsfristen för verkställande av beskattningen från det att registreringen eller användningen av fordonet kom till skattemyndighetens

kännedom. Vid annan skatt som debiteras, med undantag av punktbeskattning, tillämpas däremot begreppet skatteår, och tidsfristen för verkställande av beskattning räknas från det att skyldigheten att betala skatt uppkom. I beskattningsförfarandet inom bilbeskattningen finns det inget särskilt behov att göra undantag.

Skattemyndigheten har också rätt att verkställa beskattning när den upptäcker att det i registret eller i användning finns ett fordon för vilket bilskattedeklaration inte har lämnats in. Då kan beskattningen verkställas oberoende av hur länge fordonet funnits i registret eller varit i bruk. Beskattningen ska verkställas och skatten debiteras senast inom tre år från utgången av det kalenderår då det kom till skattemyndighetens kännedom att fordonet registrerats eller används. År 2019 fattade Skatteförvaltningen knappt 300 beskattningsbeslut om fordon för vilka skattedeklaration inte hade lämnats in.

Transport- och kommunikationsverket verkställer beskattningen på basis av deklarationen och debiterar bilskatten. År 2019 fattade Transport- och kommunikationsverket på basis av skattedeklarationen beslut om debitering i ca 1 300 fall. En del av bilbeskattningen vid Transport- och kommunikationsverket inleds dock via tillsynsmyndighetens iakttagelser inom trafikövervakningen. Beskattningen verkställs då på det sätt som beskrivs ovan i fråga om beskattning på myndighetsinitiativ. År 2019 fattade Transport- och kommunikationsverket ca 350 beskattningsbeslut om fordon för vilka skattedeklaration inte hade lämnats in.

2.2.6 Skattefri användning av fordon

Fordon kan under vissa förutsättningar tillfälligt användas skattefritt i Finland. Om de lagstadgade förutsättningarna för skattefri användning uppfylls, lämnas ingen skattedeklaration in för fordonet. För situationer där fordon får användas skattefritt gäller tre olika anmälningsförfaranden, nämligen situationer där det inte behöver göras någon anmälan till Skatteförvaltningen, situationer där användare ska göra en anmälan till Skatteförvaltningen om användningen och om förutsättningarna för användningen, samt situationer där rätten att använda fordonet skattefritt kan beviljas på ansökan. När den skattskyldige åberopar bestämmelserna om tillfällig skattefri användning av ett fordon, ska han till Skatteförvaltningen ge in behövliga bevis på omständigheter som inverkar på beskattningen. År 2019 kom det till Skatteförvaltningen in sammanlagt ca 66 000 anmälningar och ansökningar om skattefri användning av fordon. Av dessa anmälningar var ca 23 000 anmälningar om ibruktagande.

Förfarandena för skattefri användning och för hur skyldigheten att betala skatt uppkommer är för närvarande oenhetliga och splittrade. Regleringen har till följd av de många ändringar som gjorts i lagen blivit komplicerad och svårtolkad, vilket medför oklarhet vid tillämpningen av lagen. Till denna del är den nuvarande regleringen inte ändamålsenlig med tanke på den skattskyldige och inte heller med tanke på Skatteförvaltningens förfaranden. Emellertid har många bestämmelser som gäller skattefri användning samband med rättspraxis vid Europeiska unionens domstol samt EU-lagstiftning, så möjligheterna att ändra dem är begränsade.

2.2.7 Återbäring av bilskatt på ansökan

Bilskatt återbärs på ansökan såsom återbäring vid utförsel, om ett i Finland beskattat fordon förs ut ur landet för permanent bruk någon annanstans. Utgångspunkten är att av skatten återbärs ett belopp som uppbärs för ett likadant fordon, om det beskattas som begagnat vid den tidpunkt då fordonet förs ut ur Finland. Förutsättningen för återbäring vid utförsel är att fordonet ursprungligen har anmälts på behörigt sätt till beskattning i Finland. Återbäring vid utförsel får sökas av

ägaren till fordonet, och ansökan ska lämnas till Skatteförvaltningen senast 14 dagar innan fordonet förs ut ur landet. Skatteförvaltningen beviljade återbäring vid utförsel genom ca 1 400 beslut år 2019.

Om fordonet är avsett att användas i Finland i högst fem år på grundval av ett hyresavtal, kan den skattskyldige ansöka om förskottsåterbäring. Det belopp som ska betalas är således endast en i förhållande till den tid fordonet används i Finland beräknad del av skatten. Ansökan om förskottsåterbäring ska göras samtidigt som skattedeklarationen för fordonet lämnas in, och förskottsåterbäringen dras av från den bilskatt som påförs genom beskattningsbeslutet. Om förskottsåterbäring beviljas, ska fordonet när det tidsbundna avtalet löpt ut föras ut ur Finland och den som beviljats förskottsåterbäring ansöka om slutlig återbäring vid utförsel. I så fall utjämnas den schablonmässigt beräknade förskottsåterbäringen till det faktiska skattebelopp som motsvarar fordonets restvärde vid tidpunkten för utförseln. Återbäringen vid utförsel betalas till den som beviljats förskottsåterbäring, även om denne inte är fordonets ägare. Skatteförvaltningen fattade år 2019 ca 20 beslut om förskottsåterbäring.

När en person med funktionsnedsättning har registrerats som ägare eller innehavare av en bil vid den första registreringen, ska bilskatten under vissa förutsättningar återbetalas till denna person på ansökan. Återbäring ska sökas skriftligen hos Skatteförvaltningen inom sex månader från det att bilen registrerats i personens namn. Ansökan om beslut kan göras även på förhand innan bilen skaffats eller registrerats. Enligt vedertagen praxis kan återbäring av skatt på ett fordon som ska användas av en person med funktionsnedsättning beviljas även inom förfarandet med skattelättnad. Återbäring kan inom förfarandet med skattelättnad beviljas även en annan person än själva personen med funktionsnedsättning. Skatteförvaltningen fattade år 2019 ca 900 beslut om återbäring av bilskatt och ca 100 beslut om skattelättnad.

Förfarandet med återbäring vid utförsel består för närvarande av två steg och är administrativt tungt såväl för sökanden som för Skatteförvaltningen med tanke på skattekontrollens effektivitet. Även förfarandet med förskottsåterbäring och förfarandet med ansökan om den återbäring som beviljas personer med funktionsnedsättning är administrativt komplicerade. Det skulle vara möjligt att lätta på och förenkla förfarandena med återbäring till vissa delar.

2.2.8 Skyldighet att lämna uppgifter

Bilskattelagen innehåller bestämmelser om skyldigheter att utan uppmaning till skattemyndigheten lämna uppgifter för beskattningen. Enligt bilskattelagen ska t.ex. importören eller tillverkaren av en ny fordonsmodell som kommer ut på marknaden till Skatteförvaltningen uppge det pris till vilket fordonsmodellen allmänt utbjuds till försäljning i Finland. Utifrån dessa uppgifter fastställer Skatteförvaltningen de s.k. handelspositionerna dvs. de nya fordonens beskattningsvärden och för statistik över dem.

Även den som utför registrering av ett fordon, besiktningsförrättaren, Tullen och polisen ska lämna uppgifter, om det i registret eller i användning upptäcks ett fordon för vilket skatt uppenbarligen inte har betalats eller som i fråga om konstruktion, användningssyfte eller äganderätt har ändrats så att skatt eventuellt ska betalas för fordonet. Dessutom ska varje näringsidkare på begäran lämna uppgifter om inköp och eventuell återförsäljning av fordon. I bilskattelagen finns det även mer vittomfattande bestämmelser om att var och en på uppmaning ska lämna uppgifter om annans beskattning samt uppgifter som gäller fullföljdsärende vilket beror på beskattning av nämnda slag, om han eller hon förfogar över handlingar av vilka uppgifterna framgår eller annars känner till dem, om inte han eller hon enligt lag har rätt att vägra vittna.

Skattemyndigheten, Tullen och polisen har rätt att granska ett fordon eller förordna att fordon ska uppvisas för granskning hos besiktningsförrättaren, varvid den sistnämnda ska lämna begärda uppgifter till skattemyndigheterna. Skattemyndigheten har rätt att få tillgång till de uppgifter som finns i trafik- och transportregistret. Dessutom har Tullen trots sekretessbestämmelserna rätt att på eget initiativ lämna och skattemyndigheten på begäran få uppgifter som hänför sig till bilbeskattningen.

Bilskattelagens bestämmelser om skyldigheterna att lämna uppgifter är splittrade och oenhetliga liksom även de bestämmelser som gäller myndigheternas skyldighet att lämna uppgifter och skattemyndighetens rätt att få uppgifter. Regleringen om skyldigheten att lämna uppgifter innehåller bestämmelser även om andra frågor, såsom om uppgifternas offentlighet och sekretess. Det föreskrivs emellertid inte på ett heltäckande sätt om alla skyldigheter att lämna uppgifter, trots att det skulle vara nödvändigt för verkställande av beskattning. Till exempel har det i nuläget inte föreskrivits att prisuppgifter om begagnade fordon ska anmälas som en del av den allmänna informationsskyldigheten, utan anskaffandet av uppgifter baserar sig på avtal.

2.2.9 Påföljdsavgifter och andra påföljder

Om den skattskyldige inte fullgör sin deklarationsskyldighet eller den skattskyldige lämnar in skattedeklarationen för sent, kan den skattskyldige påföras skatteförhöjning eller felavgift. Felavgift kan påföras även för försummelse av andra i bilskattelagen föreskrivna skyldigheter.

Bestämmelserna om skatteförhöjning i bilskattelagen omfattar tre steg, och skatteförhöjningen grundar sig på skattebeloppet. Skatteförhöjningen är högst 30 procent om deklarationsskyldigheten fullgörs bristfälligt eller felaktigt, eller om den skattskyldige helt eller delvis försummat sin skyldighet att lämna uppgifter. Förhöjningen är högst 50 procent, om deklarationsskyldigheten uppfylls uppsåtligen eller av grov vårdslöshet på ett ofullständigt, vilseledande eller oriktigt sätt eller den skattskyldige annars försummar sin skyldighet att lämna uppgifter. Förutsättningen är att försummelsen har varit ägnad att medföra att den skattskyldige skulle ha kunnat undgå skatt. Om försummelsen är grov, ska skatten höjas med minst 50 procent och högst till det tredubbla beloppet. Skatteförhöjning kan påföras också på grund av en sådan gärning som samtidigt uppfyller ett brottsrekvisit. För att ingen ska undersökas eller straffas för samma gärning två gånger, tillämpas lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut.

En felavgift kan påföras i stället för skatteförhöjning, om ingen skatt eller endast ett ringa skattebelopp påförs i samband med försummelsen. Felavgift kan även påföras om en anmälningsskyldighet eller annan skyldighet har försummats. Felavgiften är minst 100 och högst 2 000 euro. I bilskattelagen finns det dessutom hänvisningar till bestämmelserna om skattebedrägeri i strafflagen och bestämmelser om bilskatteförseelse.

Skatteförvaltningen påförde år 2019 skattehöjning genom beslut om första beskattning ca 1 800 gånger till ett sammanlagt belopp av ca 270 000 euro. Den genomsnittliga skattehöjningsprocenten uppgick år 2019 till cirka 4 procent. Dessutom påfördes cirka en tredjedel av skatteförhöjningen i eurobelopp. Genom omprövningsbeslut har Skatteförvaltningen år 2019 påfört skatteförhöjningar ca 300 gånger till ett sammanlagt belopp av ca 26 000 euro. Om ingen skattedeklaration lämnades för fordonet och beskattningen verkställdes på Skatteförvaltningens initiativ, var skatteförhöjningsprocenten i genomsnitt 20 procent. I sådana situationer påfördes i 265 fall skatteförhöjningar till ett sammanlagt belopp av ca 93 000 euro. Skatteförvaltningen har år 2019 påfört felavgifter ca 230 gånger till ett sammanlagt belopp av ca 47 000 euro. Transport- och kommunikationsverket har inte påfört skatteförhöjningar eller felavgifter.

De nuvarande bestämmelserna om skatteförhöjning och felavgift i bilskattelagen motsvarar till strukturen i stor utsträckning de bestämmelser som gällde påföljdsavgifterna i fråga om skatter som Skatteförvaltningen tog ut innan dessa reviderades åren 2017 och 2018. Påförande av påföljdsavgifter är t.ex. beroende av prövning och bedöms från fall till fall, även om de i lagen föreskrivna förutsättningarna för dem skulle vara uppfyllda. I praktiken baserar sig beloppet och tillämpningen av såväl skatteförhöjningen som felavgiften på etablerad beskattningspraxis, och hur klandervärt förfarandet varit, om det har upprepats och andra jämförbara omständigheter inverkar på påföljdsavgiftens storlek. Myndigheten har således omfattande prövningsrätt i fråga om skatteförhöjningens och felavgiftens storlek, och tillämpningspraxis har blivit oenhetlig, vilket inte är önskvärt med tanke på den skattskyldiges rättssäkerhet.

Med tanke på enhetligheten och ett klart rättsläge i fråga om beskattningsförfarandena skulle det vara ändamålsenligt att bestämmelserna om påföljdsavgifterna i samband med beskattningen skulle vara så enhetliga som möjligt inom olika skatteslag. Det finns inga särskilda skäl för att det i bilskattelagen föreskrivs om det allmänna påföljdsavgiftssystemet på ett avvikande sätt.

Påföljderna enligt straffbestämmelserna i bilskattelagen har under de senaste åren tillämpats endast i liten utsträckning, och lagstiftningen kan också till denna del anses föråldrad och med tanke på skattekontrollen onödig. De försummelser som gäller bilskatteförseelser är dessutom sådana för vilka det redan i nuläget såsom administrativ påföljd kan påföras skatteförhöjning eller felavgift. De nuvarande bestämmelserna motsvarar inte heller justitieministeriets mål att ersätta straffrättsliga straff för smärre förseelser med administrativa påföljdsavgifter (Reformprogram för rättsvården för åren 2013—2025, på finska). När det gäller andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär har de bestämmelser om förseelser som innehåller hot om böter i regel ersatts med administrativa påföljdsavgifter.

2.3 Skatteuppbörd och indrivning

Den allmänna lagen i fråga om skatteuppbörd och indrivning är lagen om skatteuppbörd (11/2018), vars tillämpningsområde omfattar skatter enligt lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Lagen om skatteuppbörd tillämpas med stöd av annan lagstiftning även på andra skatter och avgifter, bl.a. punktskatter och bilskatt.

Enligt punktskattelagen tillämpas lagen om skatteuppbörd på uppbörd, betalning och indrivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt, om inte något annat föreskrivs i punktskattelagen. Bestämmelserna i punktskattelagen tillämpas på kvittning och på punktskatt som återbetalas på ansökan. I punktskattelagen föreskrivs det också om minimibelopp av punktskatt som uppbärs och återbetalas och om återbetalningsränta. Dessutom innehåller punktskattelagen bestämmelser om säkerhet som ställs för att trygga skattefordringar, omhändertagande av punktskattepliktiga produkter samt lättnader och uppskov med betalning av punktskatt.

Vid uppbörd, indrivning och återbäring av bilskatt iakttas i tillämpliga delar vad som i lagen om skatteuppbörd eller med stöd av den bestäms eller föreskrivs, om inte något annat föreskrivs i bilskattelagen eller med stöd av den. Bilskattelagen innehåller också bestämmelser som hänför sig till skatteuppbörd, t.ex. bestämmelser om omhändertagande av och användningsförbud för fordon samt om den minsta bilskatt som uppbärs eller drivs in. Transport- och kommunikationsverket tar ut den bilskatt som hör till verkets behörighet med hjälp av det informationssystem som det förvaltar och tillämpar också i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd eller med stöd av den.

Betalning av skatt och dröjsmålspåföljder

Punktskatt betalas för närvarande beslutsspecifikt. Om betalningen inte räcker till för att täcka den genom beslutet debiterade skatten helt och hållet, används betalningen i enlighet med tullagen först till skattetillägg och förseningsränta, sedan till skattehöjning och felavgift och sist till kapital. Även när bilskatt betalas används ett referensnummer för bilskattebeslutet i fråga. På basis av referensnumret används skatten till att betala den bilskatt som fastställts i beslutet. Ett registrerat ombud kan alternativt betala alla bilskatter som finns på samma faktura med ett referensnummer. När det gäller användningsordningen för skatter iakttas fortfarande tullagen, eftersom beskattningen, när behörigheten i fråga om punktbeskattningen och bilbeskattningen överfördes till Skatteförvaltningen, kom att verkställas enligt samma förfaranden som tidigare och med de datasystem som förvaltas av Tullen. Betalningarna riktas automatiskt. En betalning som görs utan referens eller med felaktig referens används till betalning av obetald bilskatt och punktskatt. Den nuvarande beslutsspecifika referensen för betalningar avviker från de bestämmelser om riktande av inbetalningar som finns i lagen om skatteuppbörd och enligt vilka betalningen i regel riktas till antingen ett skatteslag eller alla skattefordringar.

På beräkning av såväl skattetillägg som förseningsränta tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995), nedan *lagen om förseningsränta*. En skattskyldig som utan debitering betalar punktskatt efter den i lagen föreskrivna betalningsdagen ska på eget initiativ betala skattetillägg. Om skattetillägg inte betalas på eget initiativ, påförs det av Skatteförvaltningen. Skattetillägg beräknas på punktskatt och försörjningsberedskapsavgift men inte på skatteförhöjning eller felavgift. Skattetillägg beräknas på motsvarande sätt också när punktskatt återbetalats utan grund eller stöd som betalats enligt punktskattelagstiftningen återkrävs vid efterbeskattningsförfarande. Vid bilbeskattning påförs skattetillägg däremot om ett fordon har tagits i bruk eller antecknats i registret och bilskatt inte har betalats på behörigt sätt eller om mera skatt borde uppbäras för fordonet. Skattetillägg beräknas på bilskatt, men inte på skatteförhöjning eller felavgift.

På obetald skatt som förfallit till betalning och som debiterats genom beskattningsbeslut ska det betalas en förseningsränta. Dröjsmålspåföljderna beräknas i enlighet med lagen om förseningsränta. Förseningsränta beräknas på punktskatt, bilskatt, försörjningsberedskapsavgift, skatteförhöjning och felavgift, men inte på skattetillägg. Skattetillägg och förseningsränta beräknas i enlighet med punktskattelagen även när punktskatt uppbärs i samband med förtullning. Skattetillägg beräknas ändå då för samma period som ränta av skattetilläggstyp i enlighet med tullagstiftningen uträknas för tull. Dröjsmålspåföljderna i fråga om punktskatter och bilskatt avviker i nuläget från räntepåföljderna i fråga om de andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär. Den oenhetliga regleringen i fråga om indrivningen av olika skatteslag och skillnaderna i dröjsmålspåföljderna gör att behandlingen av ärenden som gäller indrivning blir krångligare på många sätt.

Om punktskatter som påförts genom flera beslut är obetalda, används betalningen till betalning av punktskatterna i det beslut som referensen avser och inte t.ex. i den ordning skatterna preskriberas. En betalning som görs utan referens eller med felaktig referens används till betalning av obetald bilskatt och punktskatt i preskriptionsordning. Om punktskatt betalas till ett större belopp än vad som fastställts i beskattningsbeslutet och man vet att den skattskyldige kommer att debiteras punktskatt, återbetalas den punktskatt som betalats till för stort belopp inte, utan det används till betalning av skatt som ska betalas senare.

Rättelse och efterbeskattning kan enligt punktskattelagen verkställas också för längre tid än en skatteperiod, dock för högst ett kalenderår. Beskattning som verkställts på detta sätt kan innehålla påförande och rättelse av skatt till den skattskyldiges nackdel eller fördel. När ett beskattningsbeslut som omfattar flera skatteperioder innefattar rättelse såväl till nackdel som till fördel för den skattskyldige kan kvittning verkställas mellan skatteperioder. Till följd av kvittning ackumuleras kapitalet under hela den period som beskattningsbeslutet omfattar. Ränta beräknas mellan skatteperioderna antingen som återbäringsränta eller skattetillägg beroende på kapitalet för respektive skatteperiod.

Återbetalning och ränta på återbetalning

Punktskatt och bilskatt kan återbetalas genom ett beslut om rättelse av beskattning eller ett beslut som meddelats med anledning av ansökan om återbetalning. Punktskatter och bilskatt som hör till Skatteförvaltningens behörighet uppbärs med det datasystem som förvaltas av Tullen, vilket inte används för att uppbära andra skatter eller avgifter som Skatteförvaltningen uppbär. Således om en skattskyldig samtidigt med återbetalning har annan punktskatt eller bilskatt obetald, används återbetalning av punktskatt och bilskatt av tekniska skäl i regel enbart till att betala punktskatt och bilskatt.

Om en återbetalning eller oriktad betalning inte räcker till för att täcka alla obetalda skatter, används återbetalningen till betalning av skatter enligt den ordning de preskriberas från den äldsta till den senaste. Återbetalning av punktskatt riktas i första hand till obetalda andra punktskatter och i andra hand till bilskatt. Återbäring av bilskatt används i första hand till obetalda bilskatter. Om det finns flera obetalda skatter och de förfaller till betalning samtidigt, används återbäringar i beskattningen enligt förfallodag från den äldsta till den senaste. Om även förfallodagarna är desamma, används återbäringar till skatteslagen inom punktbeskattningen enligt deras inbördes användningsordning och inom bilbeskattningen i den ordning som beskattningsbesluten fattats. Återbäringar betalas till den skattskyldige automatiskt, men användning av återbäring till betalning av andra skattefordringar förutsätter tjänstemannaarbete. Så gott som alla punktskatter och bilskatter betalas dock i nuläget till rätt belopp, så i praktiken behöver användningsordningen tillämpas endast sällan.

Om återbäring inte används till betalning av punktskatter eller bilskatt eller någon annan skatt betalas den ut till den skattskyldige. Återbäring kan dock utmätas innan den betalas ut till den skattskyldige.

Punktskattelagen innehåller inte bestämmelser om kvarhållande av återbäring för betalning av kommande skatter, så på kvarhållande av återbäring tillämpas i regel lagen om skatteuppbörd. Genom Skatteförvaltningens beslut har det dock bestämts att endast återbäringar av skatter som betalas på eget initiativ och som vid skatteuppbörd behandlas som ett enda skatteslag kvarhålls.

Bestämmelser om återbetalningsränta på punktskatt finns i punktskattelagen. På återbetalning av punktskatt beräknas en återbetalningsränta enligt punktskattelagen, om skatt återbetalas till följd av skatterättelse eller överklagande. I syfte att minska det administrativa arbetet betalas ränta enligt lagen inte på återbetalningsbelopp under 100 euro. Återbetalningsränta beräknas i enlighet med punktskattelagen även när beskattningen verkställs i samband med förtullning. Återbetalningsränta beräknas ändå då för samma period som motsvarande ränta uträknas för tull. På punktskatt som återbetalas på ansökan betalas ingen ränta. Undantag utgör dock en situation där ett beslut som gäller återbäring av punktskatt rättas till sökandens fördel.

På återbetalningsränta vid bilbeskattningen tillämpas lagen om skatteuppbörd. I bilskattelagen finns dock en uttrycklig bestämmelse om återbetalningsränta som betalas på återbäring av bilskatt vid utförsel. Ränta betalas för den användningstid som bestämts på förhand, om sökanden visar att fordonet har förts in till Finland för tidsbunden användning och användningstiden har bestämts innan fordonet förts in. På återbäring vid utförsel betalas ingen återbäringsränta, om den sökande har fått förskottsåterbäring.

Indrivning

Punktskatt och bilskatt har i lagstiftningen av tekniska skäl lämnats utanför skatteskuldsregistret, och därför offentliggörs eller antecknas obetalda skatter inte i skatteskuldsregistret och protest används inte vid indrivning.

Enligt punktskattelagen ska lagen om skatteuppbörd tillämpas på indrivning av punktskatter. Betalningspåminnelser kan sändas till den skattskyldige och fordran kan utsökas. På indrivning av punktskatt tillämpas dock även bestämmelserna i punktskattelagen, såsom bestämmelsen om uppskov med betalning. Uppskov med betalning motsvarar i praktiken det betalningsarrangemang som avses i lagen om skatteuppbörd. En av Skatteförvaltningens indrivningsmetoder är realiseringen av den säkerhet som ställts i enlighet med punktskattelagen. Skatteförvaltningen kan också ansöka om att den skattskyldige försätts i konkurs och föra talan vid ett insolvensförfarande.

Även vid bilbeskattningen tillämpas lagen om skatteuppbörd på indrivning, och bilskattelagen innehåller endast enstaka bestämmelser om indrivning. Om bilskatten inte har betalats på förfallodagen, får den skattskyldige en betalningsuppmaning. Skatten sänds för utsökning, om skatten inte betalas trots uppmaning. Skatteförvaltningen och Trafik- och kommunikationsverket kan också ansöka om att den skattskyldige försätts i konkurs och föra talan vid ett insolvensförfarande. Den skattskyldige kan på begäran beviljas uppskov med betalning, och i fråga om registrerade ombud kan man också tillgripa åtgärder för att realisera säkerheter. Bilskattelagens grunder för beviljande av uppskov med betalning avviker i vissa avseenden från grunderna för beviljande av betalningsarrangemang enligt lagen om skatteuppbörd, men när det gäller den praktiska tillämpningen är skillnaderna små. Om skatten inte har betalats i sin helhet på förfallodagen, får fordonet inte användas i trafik. Användningen är förbjuden trots att skatten inte längre kan indrivas på grund av att skatten preskriberats. Användningen tillåts när skatten har betalts helt och hållet.

Skatteförvaltningen och Tullen kan på ansökan sänka eller helt slopa punktskatten och de påföljder som hänför sig till den. På motsvarande sätt kan Skatteförvaltningen och Transport- och kommunikationsverket på ansökan bevilja skattelättnad i fråga om bilskatten och de påföljder som hänför sig till den. Förfarandet motsvarar i stor utsträckning den befrielse från skatt som avses i lagen om skatteuppbörd, men till skillnad från lagen om skatteuppbörd kan Skatteförvaltningen och Tullen bestämma villkor för en lättnad av punktskatten. I punktskattelagen föreskrivs det dessutom om lättnad av punktskatten när det gäller produkter som används i vissa forsknings- och utvecklingsprojekt. Som en form av lättnad kan Skatteförvaltningen och Transport- och kommunikationsverket också på ansökan för en bestämd tid eller helt och hållet återkalla användningsförbudet för fordonet.

2.4 Ändringsbeskattning och sökande av ändring

Ändring av beskattningen på initiativ av myndighet

Beskattningen kan ändras på myndighetsinitiativ inom punktbeskattningen och bilbeskattningen såväl till den skattskyldiges som till skattetagarens fördel. Beskattningen ska rättas till den skattskyldiges fördel om skatt eller felavgift har fastställts till för stort belopp eller har återbetalats till för litet belopp. Beskattningen ska rättas till skattetagarens fördel om den skattskyldige inte har blivit påförd föreskriven skatt eller skatten återbetalats till ett alltför högt belopp på grund av ett räknefel eller något därmed jämförbart misstag. Beskattningen kan rättas till skattetagarens fördel även om saken inte blivit prövad till någon del. Rättelse till den skattskyldiges fördel ska göras inom tre år och rättelse till skattetagarens fördel inom ett år från ingången av kalenderåret efter det år då skatten eller återbetalningen fastställdes eller med stöd av den skattskyldiges anmälan borde ha fastställts. Rättelse till den skattskyldiges fördel kan dessutom göras senare, på begäran som framställts inom nämnda tid.

Skattemyndigheten kan verkställa efterbeskattning, om den skattskyldige har lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig uppgift, på grund av vilken skatt inte blivit fastställd eller har återbetalats till ett för stort belopp. Grunden för efterbeskattning är ett fel som beror på den skattskyldige, dvs. förutsättningarna hör samman med den skattskyldiges deklarationsskyldighet. Huruvida förfarandet är avsiktligt eller oavsiktligt har ingen betydelse. Efterbeskattning ska verkställas inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år då skatten eller återbetalningen fastställdes eller borde ha fastställts.

Rättelse och efterbeskattning i fråga om punktskatt kan verkställas också för längre tid än en skatteperiod, dock för högst ett kalenderår. Motsvarande bestämmelse finns inte i lagstiftningen om andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär, utan principen om materiell kvittning tillämpas endast inom enskilda skatteperioder och beslut meddelas alltid per skatteperiod eller skatteår.

Vid punktbeskattningen och bilbeskattningen är förutsättningarna för rättelse av beskattning bundna till å ena sidan tiden och å andra sidan ärendet eller arten av den skattskyldiges försummelse eller fel som skett i Skatteförvaltningens förfaranden. Inom punktbeskattningen och bilbeskattningen gäller även andra förutsättningar för att ingripa i ekonomiska transaktioner under en och samma tidsperiod än de som gäller inom annan beskattning som Skatteförvaltningen verkställer. Beskattningen inom andra skatteslag som omfattas av Skatteförvaltningens behörighet kan rättas, skatt kan fastställas eller beslut kan rättas till den skattskyldiges nackdel inom föreskriven tid i princip oavsett felets art eller grund. Ändring får dock inte göras och skatt inte påföras om Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ärendet antingen genom att meddela ett beslut eller inte meddela ett beslut. Beskattningen kan dock rättas, om avgörandet i ärendet har baserat sig på en felaktig eller bristfällig utredning eller det i ärendet har framkommit en sådan ny utredning som kunde ha inverkat på avgörandet i ärendet. Bestämmelserna om tillitsskydd kan i vissa situationer utgöra ett hinder för att ändra beskattning.

Det är inte möjligt att förlänga den allmänna tidsfristen på tre år för rättelse av beskattning inom punktbeskattningen och bilbeskattningen, till skillnad från annan beskattning. Förlängning av tidsfristen för rättelse med ett år avsett att tillämpas undantagsvis och i situationer av betydande skatteintresse där det av orsaker som inte beror på Skatteförvaltningen inte går att i tid få rätta och tillräckliga faktauppgifter för beskattningsbeslutet eller där inte finns tid att utreda saken tillräckligt inom tidsfristen, och kontrollåtgärden på grund av detta inte har slutförts när den allmänna tidsfristen löper ut. Annan beskattning kan dessutom rättas i vissa särskilda situationer

inom en tidsfrist på sex år. Denna förlängda tidsfrist är möjlig endast på vissa i lag föreskrivna särskilda villkor och i lagen föreskrivs det på ett uttömmande sätt om villkoren för tillämpning. I situationer där den skattskyldige åtalas i ett skattebedrägerimål, kan annan beskattning rättas till den skattskyldiges nackdel även efter det att de ovan beskrivna andra tidsfristerna löpt ut. Tidsfristen för ändring av beskattningen till följd av brott är ett år från utgången av det kalenderår under vilken åklagaren har väckt åtal.

Ändringssökande

Den skattskyldige kan söka ändring i ett beslut som gäller punktbeskattning och bilbeskattning huvudsakligen genom begäran om omprövning. Begäran om omprövning får dock inte framställas om det är fråga om ett förhandsavgörande eller ett beslut i fråga om vilket det särskilt anges att ändring inte får sökas i det, såsom beslut om lättnad eller uppskov med betalningen.

Rätt att söka ändring har den vars rätt, fördel eller skyldighet skattemyndighetens beslut gäller. Rätt att söka ändring på skattetagarnas vägnar har statliga rättsbevakare, som i fråga om Skatteförvaltningens beslut är Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och i fråga om Transport- och kommunikationsverkets beslut Transport- och kommunikationsverkets skatteombud. Om ett registrerat ombud ansvarar för bilskatten, har ombudet rätt att söka ändring. Rätten att söka ändring grundar sig på förvaltningslagen, eftersom det inte i punktskattelagen och bilskattelagen finns uttryckliga bestämmelser om dem som har rätt söka ändring, med undantag av den statliga rättsbevakaren och det registrerade ombudet.

I ett ärende som gäller fastställande eller återbetalning av skatt ska den skattskyldige framställa begäran om omprövning inom tre år räknat från ingången av kalenderåret efter det år då skatten fastställdes eller återbetalades. Tidsfristen är dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av beslutet. I andra ärenden än fastställande eller återbetalning av skatt, t.ex. beslut om felavgift som gäller punktbeskattningen, är tidsfristen 60 dagar från delfåendet av beslutet. För den statliga rättsbevakaren är tidsfristen 60 dagar från det att beslutet fattades. Även i fråga om andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär ska begäran om omprövning framställas inom tre år räknat från ingången av året efter skatteåret, kalenderåret eller räkenskapsperioden. Tidsfristen är dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av beslutet.

Myndigheten ska behandla begäran om omprövning utan ogrundat dröjsmål. På hörande av parter tillämpas förvaltningslagens bestämmelser om hörande. När den som söker ändring är den skattskyldige, hörs den statliga rättsbevakaren i praktiken endast när det är fråga om en särskild lagtolkningsfråga. Däremot hörs den skattskyldige alltid om den som söker ändring är den statliga rättsbevakaren. I praktiken hörs den skattskyldige också alltid före ett beslut fattas, om begäran om omprövning inte godkänns som sådan.

Skatteförvaltningen avgör begäran om omprövning som gäller punktbeskattning och bilbeskattning som första instans, och en sådan begäran behandlas inte i ett förfarande i skatterättelsenämnden på det sätt som andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär behandlas. Även Transport- och kommunikationsverket avgör begäran om omprövning av bilbeskattningen som första instans. Eftersom förfarandet i skatterättelsenämnden inte tillämpas på beslut som gäller punktbeskattning och bilbeskattning är det inte möjligt att lämna in ett prejudikatbesvär direkt till högsta förvaltningsdomstolen. Förfarandet med prejudikatbesvär tillämpas på fall inom annan beskattning än punktbeskattning och bilbeskattning, och avgörandena i dessa fall har stor betydelse med tanke på en enhetlig beskattnings- och rättspraxis.

Ändring i ett beslut som har fattats med anledning av begäran om omprövning och ett förhandsavgörande får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Besvärstiden inom punktbeskattningen och bilbeskattningen är tre år räknat från ingången av kalenderåret efter det år då skatten fastställdes eller återbetalades. Besvärstiden är dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. Om begäran om omprövning har gällt andra ärenden än fastställande eller återbetalning av skatt är besvärstiden 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. För den statliga rättsbevakaren är besvärstiden 60 dagar från det att beslutet fattades. I fråga om ett förhandsavgörande är besvärstiden dock 30 dagar. Besvärstiden i fråga om omprövningsbeslut är påfallande lång inom punktbeskattningen och bilbeskattningen. Den avviker från tidsfristerna i lagen om beskattningsförfarande och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, i fråga om vilka besvär i allmänhet ska lämnas in inom 60 dagar och i fråga om beslut som gäller förhandsavgörande inom 30 dagar. På grund av den långa tidsfristen kan besvärsprocesser som gäller t.o.m. flera år gamla beslut vara anhängiga och utredningen av dem vara besvärlig. Det finns inga särskilda skäl att till följd av punktskatternas och bilskattens natur ha längre besvärstider för dem än för andra skatteslag.

I beslut av förvaltningsdomstolen får ändring sökas endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av förvaltningsdomstolens beslut, men besvärstiden i fråga om förvaltningsdomstolens beslut som gäller ett förhandsavgörande är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Det förfarande som tillämpas inom punktbeskattningen och bilbeskattningen överensstämmer med de förfaranden som tillämpas i fråga om de andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär.

Ur den skattskyldiges perspektiv är systemet med ändringsbeskattning i viss mån splittrat, vilket i sig försvagar den skattskyldiges rättssäkerhet. Oenhetligheten i systemet är också verksamhetsmässigt och ekonomiskt en börda för Skatteförvaltningen, eftersom genomförandet av datasystemen för olika skatteslag avviker från varandra. I samband med den övergripande reformen av beskattningsförfarandet och skatteuppbörden 2016—2019 förenhetligades bestämmelserna om skatter som Skatteförvaltningen uppbär när det gällde ändring av beskattningen, påförande av skatt och ändringssökandet samt de allmänna förfarandebestämmelserna. Undantag från målet att förenhetliga bestämmelserna gjordes endast till den del det var nödvändigt med tanke på särdragen hos olika skatteslag. Förenhetligandet gällde då inte punktbeskattningen och bilbeskattningen.

Kompletterande beskattningsbeslut, följdförändring och beskattning som verkställs på nytt

Om den skattskyldige framställer en begäran om omprövning som gäller punktbeskattningen eller bilbeskattningen och i samband med den meddelar en uppgift som inte tidigare meddelats, behandlas ärendet i ett omprövningsförfarande. Däremot i fråga om vissa skatter som debiteras och som Skatteförvaltningen uppbär fattar Skatteförvaltningen i motsvarande situationer ett kompletterande beskattningsbeslut. Ett kompletterande beskattningsbeslut fattas endast på basis av en uppgift som den skattskyldige meddelar. I ett förfarande som gäller kompletterande beskattningsbeslut är det inte fråga om förfarande för ändringssökande utan om ett förfarande som kompletterar den ordinarie beskattningen och som motsvarar verkställandet av beskattningen.

I fråga om andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär än punktskatter och bilskatt föreskrivs det i lagstiftningen också om följdändringar. Följdändring innebär en situation där en ändring som först gjorts i beskattningen direkt och utan särskild prövning inverkar på beskattningen för en annan skatteperiod eller annat skatteår eller på en annan skattskyldigs beskattning. Utöver detta kan en följdändring göras i en situation där en ändring som gjorts i ett annat skatteslag direkt och utan särskild prövning inverkar på beskattningen i fråga om ett annat skatteslag. En

följdändring görs dock inte, om ändringen av någon särskild orsak är oskälig. En följdändring kan göras såväl till fördel som till nackdel för den skattskyldige.

Lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ innehåller bestämmelser om genomförande av ändringar när beskattningen verkställs på nytt på grund av besvärsmyndighetens eller Skatteförvaltningens beslut, det görs en följdändring eller beskattningen ändras på grund av besvärsmyndighetens beslut. Om skatten sänks i samband med att beskattningen verkställs på nytt, sänks de ursprungliga skatteraterna. Om skattebeloppet ökar i samband med att beskattningen verkställs på nytt, förblir de ursprungliga skatteraterna i kraft och den ytterligare skatt som ska betalas uppbärs som en egen rat. Preskriptionstiden för den beräknas från ingången av det år som följder efter det år då beskattningen verkställdes på nytt. Skatteförvaltningen ska på eget initiativ bestämma att verkställigheten ska avbrytas till den del som den myndighet hos vilken ändring sökts har upphävt den verkställda beskattningen eller på annat sätt återförvisat ärendet till Skatteförvaltningen för ny behandling, om inte något annat följer av särskilda skäl. I punktskattelagen och bilskattelagen finns inga uttryckliga bestämmelser om genomförande av ändringar. I praktiken har man dock gått till väga på ovan beskrivet sätt, men något officiellt förordnande om att verkställigheten ska avbrytas har inte utfärdats. Ändringarna i beskattningen har genomförts i form av debiteringsrättelse.

Sökande av ändring i vissa beslut som avses i mervärdesskattelagen

I mervärdesskattelagen finns det två typer av beslut som inte omfattas av bestämmelserna om ändringssökande i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Det första är ett beslut att beskatta distansförsäljning av varor i den stat där transporten upphör i stället för i Finland, även om köparens gemenskapsinterna förvärv inte överstiger den undre gräns för gemenskapsinterna förvärv som tillämpas i medlemsstaten i fråga. Det andra är ett beslut som meddelas med anledning av en ansökan om tillstånd för skatteupplag och återkallande av tillståndet i fråga. Ändring i ovannämnda beslut som gäller mervärdesbeskattning söks i enlighet med lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019), och således är förfarandet för ändringssökande inte enhetligt till denna del.

2.5 Särskilda bestämmelser om punktbeskattningen och bilbeskattningen i mervärdesskattelagen

Enligt mervärdesskattelagen ska förfarandebestämmelserna för punktbeskattningen iakttas vid förfarandet för den mervärdesskatt som ska betalas på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor, om köparen av de punktskattepliktiga varorna är en person vars övriga anskaffningar inte utgör gemenskapsinterna förvärv. Om de övriga förvärven för en köpare av punktskattepliktiga produkter utgör ett gemenskapsinternt varuförvärv, ska mervärdesskatt betalas för förvärven i enlighet med de allmänna förfarandebestämmelserna i fråga om mervärdesskatt. Förfarandebestämmelserna i fråga om punktskatt gäller näringsidkare vars verksamhet inte till någon del berättigar till avdrag, samt juridiska personer som inte är näringsidkare, om deras gemenskapsförvärv stannar under ett visst tröskelvärde och om de inte har ansökt om att bli skattskyldiga för sina gemenskapsförvärv. Sådana gemenskapsinterna förvärvare finns inte i registret över mervärdesskattskyldiga och behöver på grund av gemenskapsinterna förvärv inte föras in i registret över mervärdesskattskyldiga, eftersom mervärdesskatteförfarandet inte tillämpas på betalningen av skatten. Förfarandebestämmelserna för punktbeskattningen tillämpas i dessa situationer på betalning, skattemyndigheter, anmälningsskyldighet, påförande av skatt, förhandsavgörande, sökande av ändring, återbäring av skatt samt förfarandet i övrigt. Med

punktskattepliktiga produkter avses produkter som avses i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker och bränsleskattelagen, harmoniserade punktskattepliktiga produkter som avses i lagen om tobaksaccis samt vissa produkter som avses i elskattelagen, med undantag för sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom Europeiska unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät. Mervärdesskatt uppbärs inom punktbeskattningsförfarandet i genomsnitt i 10 fall per år.

Förvärv av ett nytt transportmedel från en annan medlemsstat i Europeiska unionen till Finland är ett gemenskapsinternt varuförvärv även när köparen är en privatperson eller när köparen inte är mervärdesskattskyldig för annan verksamhet. Mervärdesskatt ska således alltid betalas på gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel. Med transportmedel avses i mervärdesskattelagen sådana motordrivna landtransportmedel, vattenfartyg och luftfartyg som definieras närmare i mervärdesskattelagen. Lagen innehåller också bestämmelser om när ett transportmedel är nytt. Ett motordrivet marktransportmedel är nytt om det har sålts högst sex månader efter det att det första gången togs i bruk eller om transportmedlet har körts högst 6 000 kilometer.

Om även bilskatt ska betalas för transportmedlet, tillämpas bilskattelagen på betalning av mervärdesskatten på det gemenskapsinterna förvärvet, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatten, förhandsavgörande, sökande av ändring och återbäring av skatt. Sådana förvärvare finns inte i registret över mervärdesskattskyldiga och behöver på grund av gemenskapsinterna förvärv inte föras in i registret över mervärdesskattskyldiga, eftersom mervärdesskatteförfarandet inte tillämpas på betalningen av skatten. Mervärdesskatt på nya transportmedel uppbärs i samband med bilskatten år 2019 till ett belopp på sammanlagt ca 770 000 euro genom 127 beslut, år 2018 till ett belopp på sammanlagt ca 1 140 000 euro genom 130 beslut och år 2017 till ett belopp på sammanlagt ca 500 000 euro genom 75 beslut.

Det föreskrevs om det särskilda förfarandet för underlättande av den skattskyldiges verksamhet under en tid då Tullen ansvarade för verkställandet av punktbeskattningen och bilbeskattningen. Om den skattskyldige skulle betala såväl mervärdesskatt som punktskatt eller bilskatt för samma förvärv, gjorde den särskilda bestämmelsen det möjligt att sköta ärendet endast med Tullen. Ett enhetligt förfarande förenklar och underlättar den skattskyldiges verksamhet även så att betalningen av mervärdesskatt sker samtidigt och enligt samma förfarande som för bilskatt eller punktskatt. I och med att Skatteförvaltningen för närvarande ansvarar för uppbörden av mervärdesskatt och av bilskatt och punktskatt deklarerar den skattskyldige mervärdesskatten för dessa gemenskapsinterna förvärv som omfattas av det särskilda förfarandet på Skatteförvaltningens blankett, varefter Skatteförvaltningen debiterar skatten i samband med bilskatten och punktskatten.

Den skattskyldige ska lämna in en punktskattedeklaration och därmed också en mervärdesskattedeklaration för gemenskapsinterna förvärv som omfattas av särskilt förfarande inom fyra vardagar från det att varorna har tagits emot i Finland eller skyldigheten att betala skatt annars har uppkommit. Skatten debiteras och den ska betalas inom tio vardagar från det att varorna togs emot eller att någon annan skyldighet att betala skatten uppkom.

Deklaration om bilskatt ska lämnas in innan fordonet antecknas i trafik- och transportregistret eller tas i bruk i Finland. Den skattskyldige lämnar också med bilskattedeklarationen de uppgifter som behövs för mervärdesbeskattningen av gemenskapsinterna förvärv av transportmedel som omfattas av särskilt förfarande. Anmälan lämnas antingen elektroniskt via bilskattedeklarationstjänsten eller på en blankett. Skatten ska betalas inom 15 dagar från dagen för beskattningsbeslutet. Enligt bilskattelagen registreras ett fordon inte förrän en bilskattedeklaration har lämnats in och bilskatten har betalats, vilket bidrar till att skatten betalas.

Uppbörden av mervärdesskatt i samband med punktbeskattningen är ur Skatteförvaltningens synvinkel krävande både i materiellt hänseende och som förfarande, eftersom mervärdesskatten och punktskatten bestäms på olika grunder. Årligen finns det få sådana fall, och de kräver specialkunskaper. Det nuvarande förfarandet avviker från det sedvanliga förfarandet vid mervärdesbeskattningen, eftersom mervärdesskatt i dessa fall inte betalas på eget initiativ utan Skatteförvaltningen debiterar den. Också anmälnings- och betalningsperioderna avviker från de sedvanliga anmälnings- och betalningsperioderna enligt mervärdesskatteperioden. På mervärdesskatt som uppbärs i punktbeskattningsförfarandet tillämpas inte de bestämmelser som gäller skatter som betalas på eget initiativ och som vid skatteuppbörd behandlas som ett enda skatteslag.

Också uppbörden av mervärdesskatt vid gemenskapsinterna förvärv av ett nytt transportmedel i samband med bilbeskattningen är krävande för Skatteförvaltningen både i materiellt hänseende och som förfarande, eftersom skyldigheterna att betala mervärdesskatt och bilskatt uppkommer på olika sätt och på olika grunder. Dessutom, även om det är fråga om samma fordon, är den mervärdesskattskyldige inte nödvändigtvis densamma som den bilskatteskyldige. De uppgifter som ska meddelas för mervärdesbeskattningen avviker dessutom från de uppgifter som ska meddelas för bilbeskattningen.

Eftersom verkställandet av punktbeskattning och bilbeskattning har överförts från Tullen till Skatteförvaltningen, finns inte heller längre denna motivering för ett särskilt förfarande för att den skattskyldiges verksamhet ska underlättas.

Enligt lagförslaget ändras punktskatterna till skatter som betalas på eget initiativ, och på deklaration, betalning, fastställande och ändringssökande i fråga om dem ska lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas. För dem som sporadiskt bedriver punktskattepliktig verksamhet är sista inlämningsdag för skattedeklarationen och betalningsdagen för skatten enligt förslaget den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, dvs. i allmänhet den 12 dagen. Om förfarandet för punktskatt även i fortsättningen tillämpades på gemenskapsinterna förvärv som omfattas av ett specialförfarande, skulle förfarandet för mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv ändras på motsvarande sätt. Om man däremot i fråga om gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor som omfattas av ett särskilt förfarande övergick till det allmänna mervärdesskatteförfarandet, skulle den skattskyldige bli tvungen att lämna in en mervärdesskattedeklaration och en punktskattedeklaration för samma förvärv vid olika tidpunkter, eftersom anmälnings- och betalningstidpunkten vid mervärdesbeskattningen är den 12 dagen i den andra månaden som följer på skatteperioden, dvs. en månad senare, men annars skulle förfarandet vara enhetligt. Om en gemenskapsintern förvärvare inte har fått fakturan under den månad då varorna togs emot, riktas det gemenskapsinterna förvärvet enligt mervärdesskattelagen först till månaden efter den månad då förvärvet togs emot, varvid anmälnings- och betalningstidpunkten vid mervärdesbeskattningen i praktiken skulle vara två månader längre fram än vid punktbeskattningen.

Bilskatten däremot ska enligt lagförslaget också i fortsättningen vara en skatt som debiteras, och på vilken det i regel ska tillämpas samma förfaranden som på de övriga skatter som debiteras. Enligt lagförslaget ska bilskattedeklaration lämnas in innan fordonet tas i bruk eller registreras. Om en anmälan om ibruktagande har lämnats in för fordonet, ska deklarationen lämnas in inom fem dagar från ibruktagandet. Bilskatten ska betalas senast på den förfallodag som anges i beslutet. Om man övergick till det allmänna mervärdesskatteförfarandet för gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel som omfattas av det särskilda förfarandet, skulle den skattskyldige bli tvungen att tillämpa två olika förfaranden och lämna in bilskattedeklarat-

ion och mervärdesskattedeklaration separat vid olika tidpunkter. Därför skulle det i detta alternativ vara nödvändigt att Skatteförvaltningen skulle underlätta den skattskyldiges situation genom praktiska åtgärder.

Om man slopade det särskilda förfarandet för mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv av ett nytt transportmedel och övergick till att tillämpa det allmänna mervärdesskatteförfarandet, skulle anmälan och betalning av skatt frigöras från förfarandet för registrering av fordon. Detta anses dock inte ha någon väsentlig inverkan på tillsynen och betalningen av skatten, eftersom detta skulle ersättas med andra åtgärder. Vid tillsynen ska i fortsättningen användas uppgifter om bilbeskattning, registreringsuppgifter från Transport- och kommunikationsverket samt uppgifter om mervärdesbeskattning från andra medlemsstater. Tillsynen kommer i allt högre grad att basera sig på mångsidiga riskanalyser.

Sammantaget kan man dock anse att de särskilda bestämmelserna om förfarandet för mervärdesskatt som betalas för gemenskapsinterna förvärv som gäller punktbeskattningen och bilbeskattningen inte längre är ändamålsenliga.

2.6 Offentligheten för uppgifter som gäller punktbeskattningen och bilbeskattningen samt utlämnande av uppgifter

Uppgifter och handlingar som lämnats eller företetts för punktbeskattningen ska enligt gamla punktskattelagen hållas hemliga. De får inte i protokoll eller beslut redovisas i större utsträckning än vad som är nödvändigt. I lagen föreskrivs det också om tystnadsplikt och förbud att utnyttja uppgifterna samt om lämnande av uppgifter för olika användningsändamål.

Uppgifter som gäller punktbeskattningen får lämnas bl.a. till skattemyndigheterna och av dessa kallade sakkunniga samt för tillsynen över beskattningen, uppbörd av skatt, prövning av besvär över beskattning och väckande av åtal även till andra myndigheter. Uppgifter och handlingar får även lämnas till den tillsynsmyndighet som avses i alkohollagen (1102/2017) för dess tillsynsuppdrag. På de villkor som myndigheten bestämmer kan det även förordnas att handlingar ska lämnas för statistisk eller annan vetenskaplig undersökning. Uppgifter som gäller punktbeskattning får inte lämnas vidare eller användas utan tillstånd för något annat syfte än det för vilket de har utlämnats. Lagen innehåller också bestämmelser om publicering av myndighetens och domstolens beslut, dock med utelämnande av parternas namn.

Punktskattelagen innehåller dessutom bestämmelser om utbyte av information mellan Tullen och Skatteförvaltningen. I den lagen föreskrivs det både om Tullens rätt att på eget initiativ lämna uppgifter till Skatteförvaltningen och om Skatteförvaltningens rätt att på begäran få uppgifter av Tullen. Tullen har trots sekretessbestämmelserna rätt att på eget initiativ lämna Skatteförvaltningen information om beskattningsbara produkter och punktskattepliktig verksamhet, iakttagelser i samband med övervakningen och om andra omständigheter som behövs för utförandet av sådana uppgifter i anslutning till punktbeskattningen som omfattas av Skatteförvaltningens behörighet jämte information som specificerar den skattskyldiga och den skattskyldigas kontaktinformation. Skatteförvaltningen har för sin del trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av Tullen på begäran få behövlig information om beskattningsbara produkter, punktskattepliktig verksamhet, iakttagelser i samband med övervakningen samt om punktbeskattning som Tullen verkställt och Tullens uppgifter i anslutning till den jämte information som specificerar den skattskyldiga och den skattskyldigas kontaktinformation för verkställandet av punktbeskattning, tillståndsprövning och skattekontroll samt utförandet av andra sådana uppgifter i anslutning till punktbeskattningen som omfattas av Skatteförvaltningens behörighet. I punktskattelagen hänvisas det dessutom till Tullens

personuppgiftslag, med stöd av vilken Tullen har rätt att få uppgifter ur Skatteförvaltningens datasystem.

Bestämmelser om sekretess och utlämnande av uppgifter finns även i flera punktskattelagar, bl.a. elskattelagen, lagen om accis på vissa dryckesförpackningar, avfallsskattelagen och lagen om oljeskyddsfonden.

Bestämmelser om offentlighet och sekretess för uppgifter om bilbeskattningen finns i bilskattelagen. Liksom i fråga om punktbeskattningen är utgångspunkten även i bilbeskattningen att de uppgifter och handlingar som lämnats för bilbeskattningen ska hållas hemliga. Uppgifterna får användas för skattemyndighetens statistiska utredningar vilkas sammandrag är offentliga.

Ett undantag till huvudregeln utgör de beskattningsbeslut som gäller fordon som beskattas utifrån det allmänna värdet i detaljhandeln. De besluten är offentliga. Beskattningsbeslutens offentlighet har i lagen begränsats endast i fråga om handlingar som hänför sig till beslut om skattelättnader och återbäring liksom i fråga om uppgifter om personbeteckning och en fysisk persons adress, vilka ska hållas hemliga. Till den del det är fråga om personuppgifter som utgör ett personregister, får skattemyndigheten trots lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), nedan *offentlighetslagen*, lämna ut uppgifter i form av en kopia, en utskrift eller i elektronisk form utan skyldighet att utreda uppgifternas användningsändamål. Lagen innehåller även en informativ hänvisning till partsoffentligheten enligt offentlighetslagen. I fråga om uppgifter om bilbeskattning gäller behovet av offentlighet de fall där det är fråga om konkret beskattning, och således är skattemyndighetens uppgifter om ett begagnat fordons värde offentliga endast om de använts vid beskattningen av fordonet.

Bilskattelagen innehåller också bestämmelser om tystnadsplikt och förbud mot att utnyttja uppgifter och om lämnande av uppgifter. Uppgifter och handlingar får lämnas till skattemyndigheterna och av dessa kallade sakkunniga samt, då syftet är skattetillsyn, skatteuppbörd, prövning av besvär över beskattning och väckande av åtal eller utsökning, även till behöriga myndigheter och deras företrädare. Under de förutsättningar som anges i tvångsmedelslagen (806/2011) ska beskattningshandlingarna eller uppgifter som framgår av dem ställas till en anhållningsberättigad tjänstemans förfogande också för utredning av andra brott än skattebrott.

Tullen, Skatteförvaltningen eller Transport- och kommunikationsverket kan även lämna ut handlingar för statistiska eller vetenskapliga utredningar. Dessutom kan förvaltningsdomstolens beslut publiceras med utelämnande av parternas namn. Uppgifterna får inte lämnas vidare eller användas utan tillstånd av den myndighet som lämnat ut uppgifterna för något annat syfte än det för vilket de har lämnats ut.

I bilskattelagen föreskrivs det om Tullens rätt att på eget initiativ lämna skattemyndigheten information om beskattningsbara fordon, iakttagelser i samband med övervakningen och om andra upplysningar som behövs för utförande av skattemyndighetens uppgifter jämte information som specificerar den skattskyldige och den skattskyldiges kontaktinformation. Skattemyndigheten har för sin del trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att av Tullen på begäran få behövlig information om beskattningsbara fordon, iakttagelser i samband med övervakningen samt om andra upplysningar som inverkar på beskattningen jämte information som specificerar den skattskyldige och den skattskyldiges kontaktinformation, för verkställandet av bilbeskattning, tillståndsprövning och skattekontroll samt för utförandet av andra sådana uppgifter i anslutning till bilbeskattningen som omfattas av skattemyndighetens behörighet. I fråga om Tullens rätt att få uppgift hänvisas det i bilskattelagen till Tullens personuppgiftslag.

Punktbeskattningens sekretessbestämmelser är från 1994, dvs. från tiden före offentlighetslagen och lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999), nedan *skatteuppgiftslagen*. Bestämmelserna om skatteuppgifter inom bilbeskattningen är från 2002. När punktbeskattningen och bilbeskattningen vid ingången av 2017 överfördes till Skatteförvaltningen bibehölls offentlighetslagstiftningen i övrigt i oförändrad form, men bestämmelserna om informationsutbyte mellan myndigheter preciserades i syfte att trygga myndighetssamarbetet.

Skatteuppgiftslagens bestämmelser har sedan 2017 tillämpats på uppgifter som gäller punktbeskattning och bilbeskattning i begränsad omfattning endast till den del det är fråga om Skatteförvaltningens rätt att använda beskattningsuppgifter som den tagit emot eller satt upp för ett visst beskattningsärende också för att utföra andra lagstadgade uppgifter samt Skatteförvaltningens rätt att till finansministeriet lämna ut uppgifter som behövs vid beredningen av skattelagstiftningen och uppgörandet av statsbudgeten.

2.7 Behandling av personuppgifter

Bestämmelser om behandling av personuppgifter finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan *dataskyddsförordningen*. Dataskyddsförordningen är en direkt tillämplig rättsakt i EU:s medlemsstater, men den kan till vissa delar preciseras och kompletteras nationellt. Dataskyddsförordningen har i Finland kompletterats med en nationell allmän lag, dvs. dataskyddslagen (1050/2018) och med speciallagstiftning.

Enligt dataskyddsförordningen är behandling laglig bland annat när behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige. Skyldigheten kan grunda sig antingen på EU-lagstiftningen eller på den lagstiftning i en medlemsstat som tillämpas på den personuppgiftsansvarige. I det senare fallet föreskrivs det om ändamålet med behandlingen av personuppgifter i den nationella lagen. De nationella bestämmelserna kan också gälla bl.a. typen av uppgifter som behandlas, de registrerade, till vem uppgifter får lämnas ut och för vilket ändamål samt förvaringstiderna för uppgifterna. Dessutom ska lagstiftningen uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det mål som eftersträvas.

Den gällande punktskattelagen, bilskattelagen, lagen om förskottsuppbörd och mervärdesskattelagen innehåller bestämmelser om register. Det är fråga om register som huvudsakligen innehåller uppgifter om företag. Registren kan dock också innehålla uppgifter om fysiska personer. De registerbestämmelser som ingår i de ovannämnda lagarna motsvarar i nuläget inte till alla delar kraven i dataskyddsförordningen t.ex. i fråga om registrets användningsändamål och förvaringstiden. Bestämmelserna bör därför granskas med tanke på skyddet av personuppgifter och uppdateras så att de motsvarar lagstiftningen om behandling av personuppgifter.

3 Målsättning

Propositionen syftar till att förenhetliga beskattnings- och skatteuppbördsförfarandena samt systemen för sökande av ändring och påföljdssystemen i fråga om punktbeskattningen och bilbeskattningen med de förfaranden som gäller de andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär. Syftet är således att förenkla och förtydliga skattelagstiftningen och därigenom lätta på de skattskyldigas regleringsbörda och effektivisera Skatteförvaltningens verksamhet. Syftet är dessutom göra det möjligt att ta i bruk Skatteförvaltningens nya datasystem också inom punktbeskattningen och bilbeskattningen, med vilket avsikten är att uppnå besparingar i kostnaderna för datasystemen på längre sikt.

Propositionen syftar till att främja att deklarations- och anmälningsuppgifter med rätt innehåll ges i rätt tid på ett administrativt effektivt sätt samt att uppmuntra den skattskyldige att rätta till fel på eget initiativ.

Propositionen syftar dessutom till att utöka användningen av elektroniska tjänster och på så sätt minska Skatteförvaltningens administrativa arbete, kostnaderna för ärenden som sköts på papper och de skattskyldigas administrativa börda.

Syftet är dessutom att komplettera vissa sådana bestämmelser om beskattningsförfarandet och register som också gäller andra skatter än punktskatt och bilskatt.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

4.1.1 Punktbeskattning

Allmänt

I denna proposition föreslås det att punktskatterna ändras till skatter som betalas på eget initiativ. Skatteförvaltningen ska inte längre verkställa punktbeskattningen på basis av den skattskyldiges deklaration, utan den skattskyldige ska uppge det skattebelopp som ska betalas för skatteperioden och betala det utan Skatteförvaltningens beslut.

Beskattningsförfarandet i fråga om skatter som betalas på eget initiativ, såsom mervärdesskatt, förskottsinnehållning, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, skatt på försäkringspremie, lotteriskatt och källskatt, reviderades vid ingången av 2017, då den nya lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ trädde i kraft. Reformens bakgrund och mål och de föreslagna ändringarna i reformen framgår i detalj av regeringens proposition RP 29/2016 rd.

Avsikten är att punktskatterna fogas till tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, och att överlappande reglering upphävs som onödig. Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreslås bli en allmän lag om beskattningsförfarande och sökande av ändring vid punktbeskattning. I punktskattelagen ska det dock fortfarande föreskrivas om särskilda förfaranden som är gemensamma för punktskatterna, såsom tillståndsförfarande, förfaranden för flyttning av produkter och förhandsavgöranden. Bestämmelserna om förfarandena för de enskilda skatteslagen ska finnas kvar i respektive lagar om punktskatt eller accis. I samband med den strukturella reformen ska de nuvarande begreppen inom de olika skatteslagen förenhetligas och uppdateras. I punktskattelagen och i respektive lagar om punktskatt eller accis görs ändringar som beror på tillämpningen av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och vissa andra ändringar av teknisk natur.

Även om samma förfarandebestämmelser i fortsättningen ska tillämpas vid punktbeskattningen som vid annan beskattning på eget initiativ, avviker verkställigheten från annan beskattning. I de situationer där beslut ska fattas, kommer beslutet inte att fattas genom automatisering utan som tjänstemannaarbete. Detta gäller alla beslut som gäller beskattningen, såsom beskattningsbeslut, beslut om beskattning enligt uppskattning, beslut om återbäring, stödbeslut och beslut

som gäller uppgiftsskyldighet. Även beslut som gäller registrering, skatteförhöjning, förseningsavgift, försummelseavgift och bränsleavgift för privata fritidsbåtar ska fattas som tjänstemannaarbete.

I propositionen föreslås det att endast förfarandena för de punktskatter som Skatteförvaltningen uppbär ändras. Det beskattningsförfarande som grundar sig på tullagstiftningen och som gäller punktskatter som Tullen uppbär i vissa situationer vid import ändras inte.

Tillstånd och registrering

För att förenkla regleringsstrukturen samlas de förfarandebestämmelser om registrering som finns i de olika lagarna om punktskatt eller accis i punktskattelagen. Samtidigt ses förfarandena över och förenhetligas till behövliga delar. Bestämmelserna om registrering kompletteras i fråga om förutsättningarna för registrering, tidpunkten för registrering, retroaktiv registrering, ändring av registrering, avregistrering och registrering på myndighetsinitiativ. Likaså preciseras bestämmelserna om syftet och bevaringstiden i fråga om registren. Bestämmelserna om registreringsskyldighet och registreringsrättighet ska fortfarande finnas i respektive lagar om punktskatt eller accis.

För att utöka användningen av elektroniska tjänster och minska kostnaderna för ärenden som sköts på papper föreslås det att punktskattetillstånd i fortsättningen ska sökas och anmälan om registrering göras elektroniskt. Det elektroniska förfarandet ska i princip vara obligatoriskt också i fråga om andra tillstånd och registreringar som hänför sig till punktbeskattningen. Exempelvis en i punktskattelagen avsedd anmälan om att börja använda direkt leverans samt annan anmälan eller ansökan som hänför sig till kundens punktskattetillstånd ska göras elektroniskt. Verksamhet som kräver tillstånd och registrering är i regel näringsverksamhet som bedrivs av juridiska personer, där beredskapen för ett elektroniskt förfarande är bra. I vissa sällsynta fall kan dock den som ansöker om tillstånd eller den registreringsskyldige vara en fysisk person. En fysisk person kan t.ex. vara skatterepresentant för en distansförsäljare som säljer punktskattepliktiga produkter. Även om det att verka som skatterepresentant i sig hänför sig till affärsverksamhet, är det i en sådan situation dock fråga om en skyldighet som direkt riktar sig till enskild person. Mot bakgrund av de krav på god förvaltning och jämlikhet som anges i grundlagen bör det beaktas att å ena sidan har alla bl.a. rätt att få sin sak behandlad av en myndighet och å andra sidan är elektroniska verktyg inte nödvändigtvis tillgängliga för alla. Därför ska enskilda personer i särskilda situationer ha möjlighet att lämna in en ansökan på något annat sätt än elektroniskt, vilket också är i linje med den målbild för främjande av elektronisk kommunikation som statsrådet ställde upp år 2018.

I syfte att förbättra rättssäkerheten och förtydliga registreringsförfarandet föreslås det att det alltid i fråga om registrering ska meddelas ett beslut i vilket ändring får sökas. Den som antecknas i registret får ett beslut i vilket ändring får sökas oberoende av på vems initiativ registreringsärendet är anhängigt. Före registrering på myndighetsinitiativ ska den som antecknas i registret höras. Med registrering avses inte fortfarande heller att en registeranteckning görs om en tillfälligt registrerad mottagare.

På delgivning och sökande av ändring i alla beslut av Skatteförvaltningen som gäller punktbeskattning tillämpas enligt förslaget i fortsättningen bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Detta förenhetligar förfarandena och skapar klarhet i rättsläget.

Skatteperioder

Förfarandet för deklaration och betalning av skatterna ska förenhetligas med de förfaranden som tillämpas på andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär och som betalas på eget initiativ.

Med skatteperiod avses i fortsättningen i enlighet med lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ den tidsperiod för vilken den skatt som påförs enligt respektive lag om punktskatt eller accis ska deklareras och betalas.

I propositionen föreslås det att de skattskyldiga som för närvarande lämnar in en skattedeklaration per parti i fortsättningen ska lämna in en skattedeklaration för en skatteperiod på en kalendermånad på samma sätt som tillståndshavare och de som registrerat sig som skattskyldiga inom punktbeskattningen. Den skatteperiod på ett kalenderår för småskaliga elproducenter och den skatteperiod på ett kalenderårskvartal för huvudmän för avstjälpningsplatser som i syfte att minska den administrativa bördan föreskrivits avvika från skatteperioden på en kalendermånad, förblir oförändrade. Det föreslås att Skatteförvaltningens möjlighet enligt punktskattelagen att förlänga skatteperioden för enskilda skattskyldig slopas.

På skatter som betalas på eget initiativ tillämpas förfarandet med valfri skatteperiod. Det föreslås dock att bestämmelserna om förfarandet inte tillämpas vid punktbeskattningen. Förfarandet lämpar sig inte som sådant för punktskatter. Valfriheten i fråga om skatteperiodens längd är enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ bunden till företagets omsättning. Största delen av de punktskattskyldiga har dock en omsättning som överskrider de gränser som anges i lagen, vilket innebär att förfarandet med valfri skatteperiod kan gälla endast en liten del av de punktskattskyldiga. Att binda möjligheten till valfri skatteperiod till omsättningen är inte heller en naturlig lösning vid punktbeskattningen av den orsaken att punktbeskattningen är en varubeskattning och företagets omsättning har inte någon betydelse vid punktbeskattningen.

Tidsfrister för skattedeklaration och betalning av skatt

I propositionen föreslås det att deklarations- och betalningstidpunkterna för punktskatter förenhetligas med de andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär och som betalas på eget initiativ. Deklarations- och betalningsdagen ska för alla skattskyldiga vara den allmänna förfallodagen enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, dvs. den 12 dagen i varje kalendermånad eller, om den inte är en bankdag, den därpå följande första bankdagen.

Sista inlämningsdag för skattedeklarationen för de nuvarande skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod, dvs. de som är regelbundet skattskyldiga vid punktbeskattningen, och betalningsdagen för skatten föreslås i fortsättningen vara den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden, dvs. i allmänhet den 12 dagen. Sista inlämningsdag för skattedeklarationen flyttas fram med nästan en månad jämfört med nu och betalningsdagen för skatten med mer än två veckor. Förfarandet föreslås i fråga om sista inlämningsdagen för skattedeklarationen och betalningsdagen för skatten överensstämma med deklaration och betalning av mervärdesskatt.

För dem som sporadiskt bedriver punktskattepliktig verksamhet är sista inlämningsdag för skattedeklarationen och betalningsdagen för skatten enligt förslaget den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, dvs. i allmänhet den 12 dagen. Sporadiskt skattskyldiga ska lämna in en skattedeklaration för skatteperioden endast när punktskattepliktig

verksamhet har förekommit under skatteperioden. Förslaget förlänger deklarationstiden för skattskyldiga med sporadisk verksamhet med högst ca fem veckor och betalningstiden med högst ca en månad.

Om en regelbundet skattskyldig under skatteperioden också har sporadisk punktskattepliktig verksamhet som hänför sig till samma punktskatteslag, ska den skattskyldige lämna endast en deklaration om skatteslaget i fråga för skatteperioden i enlighet med den deklarationstid som gäller den regelbundet skattskyldige, dvs. på den allmänna förfallodagen i den andra månaden efter skatteperioden.

Också de skattskyldiga som för in punktskattepliktiga produkter från länder utanför EU och för vilka Tullen för betalning av tullar beviljar uppskov med betalningen enligt tullkodexen, ska lämna in punktskattedeklarationerna och betala punktskatterna på samma sätt som andra sporadiskt skattskyldiga, dvs. för en skatteperiod på en kalendermånad på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden. Skattedeklarationen ska lämnas in och skatten ska betalas till Skatteförvaltningen på samma sätt som för närvarande.

Enligt förslaget utgör verksamhet i strid med bestämmelserna ett undantag från punktskattningen på eget initiativ. Om bestämmelserna om förfarandet vid punktbeskattningen inte iakttas utan verksamheten sker utanför beskattnings- och övervakningssystemet, har den som innehar produkterna inte heller i fortsättningen möjlighet att dra nytta av den deklarationstid som föreskrivs i lagen. För att bevara nuläget föreslås det att bestämmelserna om skatteperiod, sista inlämningsdag för skattedeklarationen och betalning av skatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte ska tillämpas, om det är fråga om ett i punktskattelagen avsett oegentligt förfarande eller underlåtelse att iaktta förfarandebestämmelserna om privatpersoners förvärv eller om de produkter som resenären för med sig anses vara avsedda för kommersiellt syfte. I dessa situationer ska Skatteförvaltningen påföra skatten på samma sätt som för närvarande.

Sätt att lämna in skattedeklaration

Den administrativa effektiviteten förbättras genom utökad elektronisk deklaration. Enligt förslaget ska elektronisk deklaration vara obligatorisk för alla skattskyldiga. Den obligatoriska elektroniska deklarationen utvidgas således till att gälla också sporadiska skattskyldiga vid punktbeskattningen, småskaliga elproducenter och de skattskyldiga som för närvarande lämnar in en skattedeklaration för skatteperioden endast när de bedriver punktskattepliktig verksamhet.

Den skattskyldige får av särskilda skäl lämna in deklarationen på en pappersblankett. Som särskilda skäl kan betraktas situationer där det inte skäligen kan förutsättas att en elektronisk skattedeklaration lämnas in. Detta är fallet t.ex. när en fysisk person eller utlänning inte har möjlighet att lämna in en skattedeklaration elektroniskt. I fortsättningen ska det inte längre sökas särskilt tillstånd för att lämna in en deklaration på papper. Skatteförvaltningen kan inte heller längre meddela föreskrifter om allmänna undantag från användningen av elektroniska skattedeklarationer.

I fortsättningen ska punktskattedeklarationer lämnas in enligt skatteslag och inte längre separat för skatteupplag, kraftverk eller andra objekt där punktskattepliktig verksamhet bedrivs. Skatteförvaltningen ska dock med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ kunna meddela närmare föreskrifter också om de uppgifter som ska lämnas i punktskattedeklarationen, bl.a. om noggrannhetsnivån för lämnande av uppgifterna.

Exempelvis i fråga om beskattningen av elström ska uppgifterna i anmälan fortfarande lämnas per kraftverk.

Rättelse av fel i skattedeklarationen

I propositionen föreslås det att det i punktbeskattningen införs ett i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ avsett förfarande för rättelse av fel i skattedeklarationen.

Både regelbundet och sporadiskt skattskyldiga ska rätta ett fel i sin skattedeklaration genom att lämna en rättelsedeklaration enligt skatteslag för skatteperioden i fråga. Rättelsedeklaration ska göras t.ex. i stället för den nuvarande omprövningsbegäran som gäller produktmängd eller produktgrupp. För att förenkla administrationen gäller förfarandet rättelse av fel såväl till förmån som till nackdel för den skattskyldige. Rättelsedeklarationen ska ersätta den skattedeklaration som tidigare lämnats för skatteperioden i sin helhet.

Med avvikelse från förfarandet i fråga om andra skatter som betalas på eget initiativ föreslås det inte att det vid punktbeskattningen införs ett sådant förfarande för rättelse av fel av ringa betydelse som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och där fel som är av ringa ekonomisk betydelse kan rättas genom att på motsvarande sätt ändra det skattebelopp eller en annan uppgift som ska deklareras för följande skatteperioder. Vid punktbeskattningen ska också rättelse av ett sådant fel hänföras till den skatteperiod som felet gäller. De fel som sker i punktskattedeklarationen är för det första i regel andra fel än sådana som är av ringa ekonomisk betydelse. Enligt de närmare föreskrifter som Skatteförvaltningen utfärdat med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska ett fel anses vara av ringa ekonomisk betydelse då beloppet av skatt som deklarerats för skatteperioden till för högt belopp eller som blivit odeklarerat är högst 500 euro (VH/2069/00.01.00/2018). Vid punktbeskattningen är det dessutom typiskt att det i skattedeklarationen utöver skattepliktiga produktgrupper också uppges ett stort antal skattefria produktgrupper. Rättelse av fel i punktbeskattningen så att uppgifterna för en annan skatteperiod än skatteperioden i fråga ändras kan således leda till motstridigheter i skattedeklarationens datainnehåll. Med tanke på skattekontrollen är det viktigt att de uppgifter och produktmängder som ska korrigeras hänför sig till rätt skatteperiod. Av samma orsak föreslås det också att möjligheten enligt bränsleskattelagen att rikta rättelserna till skattedeklarationen för den skatteperiod då rättelserna har förts in i bokföringen slopas. I fortsättningen ska också dessa rättelser hänföras till den skatteperiod som felet gäller.

Skatteförvaltningen ska utfärda närmare föreskrifter om rättelseförfarandet och innehållet i den anmälningsskyldighet som gäller grunden för rättelse. På motsvarande sätt som i fråga om mervärdesskatten ska punktskattskyldiga av tillsynsskäl i samband med rättelsedeklarationen också uppge orsaken till rättelsen.

Den skattskyldige ska lämna in en rättelsedeklaration inom den allmänna tidsfristen för påförande av skatt, rättelse av beslut och ändringssökande, dvs. inom tre år från ingången av det kalenderår som följer på utgången av det kalenderår eller den räkenskapsperiod som omfattar den skatteperiod som rättelsen gäller. Om en rättelsedeklaration som gäller en skatteperiod lämnas in senare än 45 dagar efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen, påförs den skattskyldige en förseningsavgift, om skattebeloppet ökar. Tidsfristen för rättelse av ett fel ska överensstämma med de övriga skatter som Skatteförvaltningen uppbär.

Beskattning enligt uppskattning

Vid punktbeskattningen övergår man till det förfarande med beskattning enligt uppskattning som avses i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Även om förfarandebestämmelserna är gemensamma med annan beskattning på eget initiativ, är det praktiska förfarandet till vissa delar annorlunda. Om den skattskyldige inte har lämnat in en skattedeklaration eller uppenbart har deklarerat för lite i skatt, sänder Skatteförvaltningen en uppmaning att lämna in en skattedeklaration eller de uppgifter som behövs för påförande av punktskatt. Uppmaningen ska alltid innehålla en uppskattning av skattebeloppet. Skatteförvaltningen ska påföra skatten enligt uppskattning, om den skattskyldige inte lämnar de begärda uppgifterna. Om den skattskyldige lämnar in skattedeklarationen för skatteperioden först efter det att skatten har påförts enligt uppskattning, kan Skatteförvaltningen undanröja beskattningen enligt uppskattning och den skatteförhöjning som påförts och betrakta skattedeklarationen som en deklaration som lämnats in för sent. Den skattskyldige påförs då en förseningsavgift för försening med skattedeklarationen.

Återbetalning

I propositionen föreslås det att möjligheten att i samband med skattedeklarationen dra av den punktskatt som ska återbetalas slopas. Det föreslås att återbetalning av betald skatt ska sökas och beviljas enligt ett enhetligt förfarande i fråga om de grunder för återbetalning som anges i punktskattelagstiftningen. Den kortaste period som återbetalning kan sökas för i dessa situationer är en period av en kalendermånad, dvs. motsvarande period för vilken skattedeklarationen lämnas in. Förfarandet för återbetalning av punktskatt förblir i huvudsak oförändrat. Förfarandet avviker på grund av punktbeskattningens särdrag även i fortsättningen till vissa delar från förfarandet för återbetalning av andra skatter som betalas på eget initiativ. Till skillnad från annan beskattning på eget initiativ, kommer sökanden t.ex. inte fortfarande heller nödvändigtvis att vara den som ursprungligen betalat skatten och på återbetalning som betalats med stöd av de grunder för återbetalning som anges i lagen betalas ingen ränta. I fortsättningen ska ränta med avvikelse från nuläget dock beräknas från dagen efter beslutsdagen till den dag då återbetalningen debiteras Skatteförvaltningens konto. Den skatt som ska betalas tillbaka kan användas till betalning av Skatteförvaltningens eller någon annan myndighets andra fordringar på samma sätt som det i lagen om skatteuppbörd föreskrivs i fråga om andra skatter som betalas på eget initiativ.

Eftersom punktskatterna ändras till skatter som betalas på eget initiativ, kan eftergift av punktskatten genom att den ursprungliga betalningsskyldigheten minskas eller betalningsskyldigheten slopas genomföras endast så att Skatteförvaltningen påför skatten eller rättar beslutet till den skattskyldiges fördel. Påförande av skatt och rättelse av beslut lämpar sig dåligt för en situation där skattedeklarationen har lämnats in med rätt innehåll, men det är fråga om grunden för skatt som återbetalas på ansökan. Därför slopas den separata eftergiften av punktskatten. I alla situationer där det framkommer en lagstadgad grund för att få tillbaka betald skatt är det begreppsmässigt fråga om återbetalning av skatt.

Bestämmelser om de formella och faktiska förutsättningarna för återbetalning ska fortfarande finnas i punktskattelagen och i respektive lagar om punktskatt eller accis. Det återbetalningsförfarande som grundar sig på punktskattelagen ändras så att tidsfristen för ansökan om återbetalning binds till uppkomsten av återbetalningsgrunden, t.ex. när produkten har använts för ett skattefritt ändamål eller levererats till en annan medlemsstat, och inte till tidpunkten för fastställandet av skatten, såsom för närvarande. Detta förenhetligar beräkningen av tidsfristerna och motsvarar också det nuvarande förfarandet för återbäring av energiskatt.

Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

På punktbeskattningen tillämpas i fortsättningen de allmänna bestämmelser om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter som finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelserna om skyldighet att lämna uppgifter vid punktbeskattningen förblir dock i punktskattelagstiftningen. Till exempel bestämmelserna om Skatteförvaltningens rätt att få uppgifter av Tullen och miljömyndigheterna ska också i fortsättningen finnas i punktskattelagstiftningen, liksom också bestämmelserna om skyldigheten att lämna uppgifter om proviantering och produktprover. I punktskattelagarna om respektive skatteslag ska det fortfarande föreskrivas om skyldighet att lämna uppgifter för något annat behov än en annan skattskyldigs anhängiga beskattning eller övervakning eller ändringssökande som gäller den.

Bestämmelserna om rätten att få uppgifter vid punktbeskattningen blir dock delvis förpliktande, och de bestämmelser om påföljdsavgift för brott mot uppgiftsskyldigheten som finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska i fortsättningen till denna del också tillämpas på punktbeskattningen.

Även vid punktbeskattningen ska den uppgiftsskyldige i fortsättningen ges ett beslut om uppgiftsskyldigheten i vilket ändring får sökas, om denne vägrar lämna de uppgifter som omfattas av uppgiftsskyldigheten trots Skatteförvaltningens uppmaning. Syftet med bestämmelsen är att genom rätten att söka ändring säkerställa rättsskyddet för den uppgiftsskyldige i de fall där den uppgiftsskyldige inte anser sig vara skyldig att lämna de uppgifter som krävs på de grunder som Skatteförvaltningen framfört.

Vissa förfarandebestämmelser

I syfte att förenhetliga flyttningsförfarandena och skattekontrollen i fråga om punktbeskattningen föreslås det i propositionen att det i fortsättningen ska lämnas en förhandsanmälan till Skatteförvaltningen om import av vissa produkter som omfattas av nationella punktskatter och som frisläppts för konsumtion i en annan EU-medlemsstat. Den skattskyldige ska innan flyttningen påbörjas till Skatteförvaltningen anmäla de produkter som avsänds från den andra medlemsstaten till Finland. Någon säkerhet för betalning av punktskatterna krävs dock inte. Ändringen är motiverad med tanke på skattekontrollen, eftersom de skattskyldiga i stället för de nuvarande skattedeklarationerna som gäller enskilda mottagningar i fortsättningen ska lämna en deklaration per skatteperiod där alla mottagningar under skatteperioden har samlats. Skyldigheten att göra förhandsanmälan föreslås gälla läskedrycker, dryckesförpackningar och nationellt punktskattepliktiga tobaksprodukter, t.ex. cigarrettpapper. Förhandsanmälan ska göras när produkter förs in i Finland i kommersiellt syfte eller levereras till Finland av en distansförsäljare som inte har någon skatterepresentant i Finland. Förhandsanmälan ska också göras när en privatperson förvärvar produkter från en annan medlemsstat för eget bruk och en annan privatperson eller en yrkesmässig näringsidkare transporterar dem till Finland. Skyldigheten att göra förhandsanmälan ska dock inte gälla sådana innehavare av punktskattetillstånd som i fråga om de aktuella punktskattepliktiga produkterna har tillstånd för en godkänd upplagshavare.

Vid punktbeskattningen tillämpas i fortsättningen de bestämmelser om bokföring och skattegranskning som finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelserna är allmännare än de nuvarande bestämmelserna i punktskattelagen. Närmare bestämmelser om punktskatteskyldigas bokförings- och utredningsskyldighet samt granskning som gäller dem ska ingå i statsrådets förordning om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (1355/2016).

De bestämmelser om förfaranden när handlingar har förstörts, om anteckningsskyldighet och om förvaring av verifikationer och om handräckning som finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska också tillämpas på punktbeskattningen, vilket innebär att den skattskyldige i fortsättningen t.ex. ska förvara en faktura som innehåller en anteckning om grunden för skattefritt förvärv av punktskattepliktiga produkter.

Påföljdsavgifter och andra påföljder

I propositionen föreslås det att det påföljdssystem som tillämpas vid punktbeskattningen förenhetligas med det system som tillämpas på andra skatteslag. I fortsättningen ska påföljdssystemet enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas vid punktbeskattningen. Påföljderna ska bli effektivare genom att deras proportionalitet och nivå ändras. Påföljderna för försummelse av deklarations- och anmälningsskyldigheten ska vara mer schablonmässiga och innehålla mindre prövningsrätt för myndigheterna, och lagstiftningen om dem ska vara mer transparent än för närvarande, vilket stärker de skattskyldigas rättssäkerhet. Det nya systemet stöder också effektiviteten i Skatteförvaltningens verksamhet. Utgångspunkten är att påföljdsavgift även i fortsättningen ska kunna påföras för alla de försummelser för vilka det för närvarande kan påföras skatteförhöjning eller felavgift. De nya påföljdsavgifterna ersätter i huvudsak de nuvarande administrativa påföljdsavgifterna, och således blir det inga ändringar i påföljdsavgifternas administrativa karaktär. Enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska påföljdsavgifter på samma sätt som skatter betalas trots att ändring har sökts.

På grundval av försening med skattedeklarationen ska det påföras en förseningsavgift. Förseningsavgiften ersätter till dessa delar den nuvarande skatteförhöjningen och felavgiften. Till skillnad från nuläget föreslås det att avgiften bestäms på basis av förseningstiden och det skattebelopp som deklarerats för sent. Förseningsavgiften ska påföras enligt skatteperiod och separat för varje punktskatteslag. Ett fel i skattedeklarationen ska dock kunna rättas inom en viss tid utan förseningsavgift.

Skatteförhöjningen ska påföras på samma sätt som för närvarande i samband med påförande av skatt när den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet genom att låta bli att lämna en skattedeklaration eller genom att lämna en skattedeklaration eller någon annan uppgift med brister eller fel. Bestämmelserna om skatteförhöjning ska också tillämpas om felaktiga uppgifter lämnas i samband med ansökan om återbetalning. Skatteförhöjningen ersätter i dessa fall den felavgift som påförts för att bristfälliga eller felaktiga uppgifter lämnats i syfte att få återbetalning av punktskatten.

Skatteförhöjningens belopp ska basera sig på den skatt som ska påföras, och som sådan skatt betraktas även en sänkning av beloppet av den skatt som ska återbetalas och beloppet av den återbäring som ska återkrävas.

Den grundnivå för skatteförhöjningen som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ motsvarar nivån i beskattningspraxis i nuläget, även till den del det är fråga om uppskattning utifrån den påförda punktskatten.

Också i fråga om andra försummelser än de som nämns ovan ska de påföljder som tillämpas vid punktbeskattningen förenklas och förenhetligas med påföljderna i fråga om andra skatter som betalas på eget initiativ. Försummelseavgiften föreslås ersätta den felavgift som föreskrivs i punktskattelagen till den del det i fortsättningen inte ska påföras någon förseningsavgift eller skatteförhöjning i stället för den nuvarande felavgiften. Försummelseavgiften påförs antingen

med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller med stöd av lagen om beskattningsförfarande.

Försummelseavgift enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska påföras om skyldigheterna enligt punktskattelagen eller lagarna om punktskatt eller accis försummas. Skyldigheterna specificeras i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Försummelseavgift kan påföras till ett belopp av högst 5 000 euro i stället för det nuvarande maximibeloppet på 15 000 euro för felavgiften, om skyldigheten att lämna uppgifter inte fullgörs trots Skatteförvaltningens uppmaning. Ändringen i nivån på maximibeloppet motsvarar dock nuvarande tillämpningspraxis. I vissa situationer kan försummelse av en skyldighet enligt lagen dock inte längre ersättas ens efter uppmaning. Försummelseavgiften påförs då utan uppmaning och dess maximibelopp är 2 000 euro.

Försummelseavgift enligt lagen om beskattningsförfarande ska påföras om en utomstående inte fullgör sin lagstadgade skyldighet att lämna uppgifter. Försummelseavgiftens maximibelopp enligt lagen om beskattningsförfarande är 15 000 euro.

På samma sätt som tidigare i fråga om andra skatter som betalas på eget initiativ ersätter bestämmelsen om försummelseavgift i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ också bestämmelsen om punktskatteförseelse till den del det inte påförs någon annan administrativ påföljdsavgift för försummelsen. På basis av de nuvarande försummelserna, som omfattar vite, är det således inte längre ens möjligt att inleda ett i förhållande till ärendets art oskäligt tungt straffrättsligt förfarande.

Utöver bestämmelsen om punktskatteförseelse föreslås det att också bestämmelsen om vite i punktskattelagen upphävs som onödig i fråga om de punktskatter som Skatteförvaltningen uppbär. Bestämmelsen om vite i mervärdesskattelagen upphävdes av motsvarande skäl i samband med stiftandet av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, medan bestämmelsen om vite i lagen om beskattningsförfarande upphävdes i samband med införandet av försummelseavgift.

I propositionen föreslås det att det även i fortsättningen i bränsleskattelagen ska föreskrivas om påföljdsavgift för försummelse att göra bränsle identifierbart, men förfarandet för påförande och sökande av ändring i avgiften förenhetligas med det som gäller den försummelseavgift som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Det föreslås att påföljdsavgiftens namn ändras från felavgift till försummelseavgift.

Dessutom föreslås det att förfarandet för påförande av bränsleavgift av straffnatur för privata fritidsbåtar förenhetligas med förfarandena för andra påföljdsavgifter. På ett beslut om bränsleavgiften och på delgivning av det och på betalning ska samma förfaranden tillämpas som på försummelseavgift enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

4.1.2 Bilbeskattning

Allmänt

I propositionen föreslås det att bestämmelserna om förfarandet vid bilbeskattning ändras och kompletteras så att beskattningsförfarandet förenklas och uppdateras att motsvara bestämmelserna om förfarandet vid andra skatteslag. I samband med ändringen av förfarandebestämmel-

serna stiftas en ny bilskattelag, vars struktur ändras så att den blir tydligare, de föråldrade begreppen uppdateras och den tidigare splittrade regleringen uppdateras till mer enhetliga helheter. Den nuvarande bilskattelagen föreslås bli upphävd med undantag för 86, 87 och 88 §, vilka gäller sekretess.

Även om förfarandebestämmelserna vid bilbeskattningen i den utsträckning det är möjlighet förenhetligas med förfarandebestämmelserna för andra skatteslag, avviker verkställandet av bilbeskattningen från den övriga beskattningen så att beslut som gäller bilbeskattning inte fattas genom automatisering utan som tjänstemannaarbete. Detta gäller alla beslut som gäller verkställande av beskattningen, såsom beskattningsbeslut, beslut om återbäring av skatt som beviljas på ansökan, beslut om beskattning enligt uppskattning och beslut om påföljdsavgifter. Även beslut som gäller registrering och ställande av säkerhet, beslut som gäller användningsförbud och förhindrande av användning av fordon, beslut som gäller vanliga vistelseorten och förlängning av tiden för skattefri användning samt beslut som gäller återkallande av bilskattedeklaration ska fattas som tjänstemannaarbete.

I propositionen föreslås det att förfarandena för såväl den beskattning som verkställs av Skatteförvaltningens som den som verkställs av Transport- och kommunikationsverket ändras. Med beaktande av skillnaderna i karaktären hos den beskattning som dessa myndigheter verkställer gäller vissa av Skatteförvaltningens harmonieringsförslag som hänför sig till annan beskattning dock endast den bilbeskattning som Skatteförvaltningen verkställer.

Skyldighet att betala skatt, skattskyldighet och skattefri användning

I propositionen föreslås det att uppkomsten av skyldigheten att betala bilskatt preciseras och förtydligas. Det föreslås att det i bilskattelagen tas in bestämmelser om den tidpunkt då skyldigheten att betala skatt uppkommer, om vilken det för närvarande inte finns några uttryckliga bestämmelser. På basis av den tidpunkt då skyldigheten att betala skatt uppkommer bestäms bl.a. skattskyldigheten, den tillämpliga skattesatsen och beskattningsvärdet. Skyldighet att betala skatt uppkommer när fordonet registreras och fordonet tas i skattepliktigt bruk. Till denna del motsvarar bestämmelserna den gällande lagstiftningen. Dessutom uppkommer skyldighet att betala skatt i fortsättningen när en skattedeklaration lämnas in, om skattedeklarationen lämnas innan fordonet registreras och tas i skattepliktigt bruk. I dessa situationer uppkommer skyldigheten att betala skatt när skattedeklarationen lämnas in till Skatteförvaltningen.

Dessutom uppkommer skyldighet att betala skatt när konstruktionen, äganderätten eller användningssyftet ändras på ett sätt som inverkar på skattegrunderna för fordonet. Skyldighet att betala skatt ska dock inte längre uppkomma för sådana ändringar i fordonets konstruktion som konstateras endast på basis av fordonets hastighet. I praktiken gäller bestämmelsen trimning av lätta tvåhjuliga motorfordon, trehjuliga mopeder och lätta fyrhjulingar. Med tanke på statsfinanserna är beskattningen av dessa fordon mycket liten, men den medför ett betydande administrativt arbete för den myndighet som verkställer beskattningen. Skatten i de aktuella situationerna är närmast av straffkaraktär och motsvarar således inte syftet med bilskattelagen.

De nuvarande bestämmelserna om skattskyldighet preciseras och de tidigare delvis splittrade bestämmelserna samlas till en sammanhängande helhet. Den skattskyldige är den ägare som antecknas i registret, vid köp på avbetalning innehavaren, den som tar i bruk fordonet eller så den som lämnar in skattedeklarationen, om skattedeklarationen lämnas in innan fordonet registreras och tas i skattepliktigt bruk. När det gäller ändringar av konstruktionen, äganderätten och användningssyftet är den skattskyldige i första hand den som ägde fordonet när den ändring

som inverkar på beskattningen gjordes eller, om det inte går att fastställa vem som är ägare, den som äger fordonet när ändringen kommer till skattemyndighetens kännedom.

I propositionen föreslås det att förhållandet mellan skattepliktig användning och skattefri användning preciseras. Huvudregeln ska vara att användningen av fordonet är skattepliktig om det inte finns förutsättningar för skattefri användning. I lagen föreslås uttömmande bestämmelser om de villkor och tidsfrister på basis av vilka ett fordon kan användas skattefritt i Finland. Förutsättningarna för skattefri användning ska i huvudsak motsvara nuläget, men kortvarig användning som för närvarande betraktas som tillfälligt skattefri användning på basis av en anmälan om ibruktagande ska i fortsättningen inte längre vara skattefri användning. Om ett fordon tas i bruk innan fordonet registreras t.ex. på basis av en anmälan om ibruktagande, uppkommer skyldigheten att betala skatt när fordonet tas i bruk och leder till deklarationsskyldighet och verkställande av beskattningen.

Utgångspunkten är att den som har tagit ett fordon i skattepliktigt bruk ska påföras bilskatt till fullt belopp. Även om skyldighet att betala skatt uppkommer är det dock inte alltid nödvändigtvis meningen att fordonet ska registreras i Finland eller så kan fordonet av någon anledning inte registreras i Finland. Därför föreslås bestämmelser om ett förfarande genom vilket den skatt som påförs för ett fordon på yrkande av den skattskyldige ska ställas i relation till den tid fordonet har varit i skattepliktig användning i Finland. En förutsättning är att det är fråga om ett fordon som för första gången har tagits i skattepliktigt bruk i Finland och som inte har registrerats i trafik- och transportregistret. Vid beräkning av skatt i proportion till användningstiden tillämpas den beräkning av skatt som används vid bestämmandet av återbäring vid utförsel. Skatt ska dock alltid påföras till ett belopp på minst fem procent av full skatt. Yrkandet kan framställas redan innan beskattningen verkställts och ska framställas senast inom ett år från det att skatt påförts för fordonet för första gången. Det är förfarandemässigt fråga om avdrag från skatten och en rättelse av beskattningen, om beskattningen redan har verkställts.

Registrering som ombud inom bilbeskattningen

Bestämmelserna om registrering av kommersiella aktörer inom bilbeskattningen preciseras och förtydligas till behövliga delar. Det registrerade ombud som avses i bilskattelagen ersätts med benämningen registrerat bilskatteombud. Bestämmelserna kompletteras i fråga om syftet med registret, uppgifterna i registret, registreringsförfarandet, registreringstidpunkten, avregistreringen och bevaringstiden för uppgifterna. Förfarandet för bestämmande av säkerhet ses över. Samtidigt förenhetligas de förutsättningar för införande i registret som gäller tillförlitlighet och yrkesskicklighet till väsentliga delar med förutsättningarna för införande i förskottsuppbördsregistret.

Det elektroniska förfarandet föreslås vara obligatoriskt vid registrering som bilskatteombud. I undantagsfall kan sökanden dock vara en fysisk person. Även om det också då skulle vara fråga om bedrivande av näringsverksamhet, är det obligatoriska elektroniska förfarandet en skyldighet som direkt riktar sig till en enskild person. Därför ska fysiska personer i särskilda situationer även ha möjlighet att göra ansökan på något annat sätt än elektroniskt.

Deklarations- och anmälningsskyldighet

Skattedeklarationen för den bilbeskattning som Skatteförvaltningen verkställer förtydligas och uppdateras så att skattedeklarationen delas in i två förfaranden beroende på om det är fråga om nya fordon eller begagnade fordon. Liksom för närvarande är förfarandet också i fortsättningen

annorlunda om den som deklarerar skatt har ansökt om att registreras som registrerat bilskatteombud. I fråga om den beskattning som Transport- och kommunikationsverket verkställer görs inga ändringar i skattedeklarationen.

I propositionen föreslås det att man vid beskattningen av registrerade bilskatteombuds nya fordon ska övergå till en skattedeklaration per bilskatteperiod, varvid det registrerade bilskatteombudet ska lämna in endast en skattedeklaration för alla fordon som registrerats under en period på en kalendermånad. Samtidigt beräknar och meddelar den beloppet av den skatt som ska betalas för perioden. Det föreslås att skattedeklarationen för andra fordon än nya när det gäller förfarandet för registrerade bilskatteombud ska kvarstå huvudsakligen oförändrad. Skattedeklarationen ska dock då lämnas senast den femte dagen efter registreringen av fordonet.

En skattskyldig som inte har registrerat sig som bilskatteombud ska på samma sätt som för närvarande lämna in en bilskattedeklaration innan fordonet antecknas i trafik- och transportregistret eller tas i bruk i Finland, om inte ett registrerat bilskatteombud är skyldigt att lämna en skattedeklaration för fordonet i stället för den skattskyldige. Användningen av fordonet innan skatten betalas ska vara skattepliktig genast från det att fordonet tagits i bruk, om inte förutsättningarna för skattefri användning uppfylls. Den som tar i bruk fordonet ska också i fortsättningen vara skyldig att göra en anmälan om ibruktagande till Skatteförvaltningen innan fordonet tas i bruk. Den skattskyldige ska lämna in en skattedeklaration senast den femte dagen från den dag då den användning som anges i anmälan om ibruktagande börjar.

Bestämmelserna om återkallande av skattedeklaration ändras så att det för återkallande föreskrivs en tidsfrist på ett år från förfallodagen för skatten. I fortsättningen kan skattedeklarationen återkallas endast om fordonet inte har registrerats eller tagits i skattepliktigt bruk. Dessutom kan Skatteförvaltningen på eget initiativ återkalla en skattedeklaration som varit anhängig länge, om fordonet inte registreras. Skatteförvaltningen ska påföra en försummelseavgift för återkallandet.

Bestämmelserna om deklarations- och anmälningsskyldigheten samlas i huvudsak i ett kapitel så att kapitlet innehåller bestämmelser om såväl skattedeklaration och anmälan om skattefri användning som allmänna anmälningsförfaranden, såsom skattegranskning, bokförings- och anteckningsskyldighet samt förvaring av verifikationer och bokföring. I fortsättningen ska det dessutom i fråga om skattefri användning endast göras en anmälan, och ansökningsförfarandet slopas i huvudsak. Ändringarna gäller båda skattemyndigheterna.

Bestämmelserna om lämnande av deklarationer och anmälningar ska revideras så att de stöder elektroniska tjänster. Ett registrerat bilskatteombud ska oberoende av företagsform i fortsättningen lämna in skattedeklarationen i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster eller i meddelandeform. Dessutom ska ett registrerat bilskatteombud lämna även andra anmälningar till Skatteförvaltningen i de elektroniska servicetjänsterna. Också andra samfund och samfällda förmåner ska enligt förslaget lämna in skattedeklarationer och andra anmälningar elektroniskt. Övriga som deklarerar skatt kan dock även i fortsättningen lämna in en skattedeklaration och andra anmälningar antingen via e-tjänsterna eller på något annat sätt som skattemyndigheten bestämmer.

Verkställande av beskattning

I bilskattelagen föreslås en precisering av bestämmelsen om begreppet skatteår. Skatteåret är i regel det kalenderår under vilket skyldigheten att betala skatt uppkommer. Vid återbäring av bilskatt som beviljas på ansökan samt vid beskattning som hör till Transport- och kommunikat-

ionsverkets uppgifter är skatteåret dock det kalenderår under vilket beslutet har fattats. Beräkningen av tidsfristerna för verkställande av, rättelse av och sökande av ändring i beskattningen ska bestämmas utifrån skatteåret.

För verkställande av beskattningen föreslås en allmän tidsfrist på tre år. Dessutom föreskrivs en längre tidsfrist på sex år för situationer där det i trafik- och transportregistret eller i bruk finns ett fordon för vilket ingen skattedeklaration har lämnats in. Fortsatt tidsfrist för verkställande av beskattningen är i fortsättningen möjlig och på tidsfristen för verkställande av beskattningen tillämpas också bestämmelserna om förlängd tidsfrist och om förlängd tidsfrist till följd av brott.

I bilskattelagen föreslås på motsvarande sätt som i lagen om beskattningsförfarande bestämmelser om formen för och innehållet i ett beslut som ska meddelas, om motivering av beslutet samt om undantag från skyldigheten att motivera beslutet. Dessutom föreslås det att det i bilskattelagen tas in hänvisningar till vissa allmänna förfarandebestämmelser i lagen om beskattningsförfarande. Hänvisningarna föreslås gälla principen om opartiskhet, tillitsskydd, hörande, utredningsplikt, prövning av ärenden inom beskattningen, beredning av ärenden och gemensamt avgörande, delgivning, handlingars inkommande och förstörda handlingar.

I propositionen föreslås det att den nuvarande bestämmelse i bilskattelagen som gäller beskattning enligt uppskattning ersätts med en noggrannare bestämmelse som motsvarar lagen om beskattningsförfarande. Om den skattskyldige inte har lämnat in en skattedeklaration eller uppenbart har deklarerat för lite i skatt, ska skattemyndigheten sända en uppmaning att lämna in en skattedeklaration eller utredning. Tjänstemannen ska påföra skatten enligt uppskattning, om den skattskyldige inte lämnar de begärda uppgifterna.

De föreslagna ändringarna gäller bilbeskattning som båda skattemyndigheterna verkställer.

Återbäring av bilskatt

Förfarandena för återbäring vid utförsel och förskottsåterbäring effektiviseras genom att förfarandena förenklas. Det föreslås att det föreskrivs om återbäring vid utförsel som ett ansökningsförfarande i ett steg, och återbäring vid utförsel ska i fortsättningen sökas först efter det att fordonet har förts ut ur Finland. Dessutom föreslås det att betalningen av återbäring vid utförsel till sökanden inte längre ska förutsätta att bilskatten har betalats till Skatteförvaltningen.

Det föreslås att förskottsåterbäringen ändras till ett avdrag från skatten som är förenat med särskilda villkor. Samtidigt ändras återbäringens benämning till avdrag på basis av ett tidsbundet hyresavtal. Avdrag från skatten kan inte sökas på annat sätt än genom den skattskyldiges egen skattedeklaration. Samtidigt ändras den nuvarande utbetalningen till mottagaren av förskottsåterbäringen av den del av återbäringen vid utförsel som överstiger beloppet av förskottsåterbäringen samt återkravet av förskottsåterbäringen till rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel eller nackdel. Villkoren för avdraget från skatten är fortfarande desamma som för återbäring vid utförsel. Fordonet ska också i fortsättningen inom utsatt tid föras ut ur landet för permanent bruk någon annanstans.

Lättnaden i bilskatten på grund av invaliditet ändras till återbäring som beviljas av särskilda skäl i syfte att förtydliga förfarandet. Samtidigt ändras benämningen på återbäringen till återbäring på grund av skada.

Dessutom föreslås det att återbäringsförfarandet utvidgas så att fordonets ägare eller vid köp på avbetalning innehavaren kan ansöka om återbäring av bilskatt, när ett fordon som för första

gången antecknas i trafik- och transportregistret uppfyller förutsättningarna för lindrigare beskattning eller skattefrihet vid tidpunkten för registreringen.

Påföljdsavgifter och andra påföljder

Påföljdsavgifterna i anslutning till bilbeskattningen ändras så att påföljdsavgifterna baserar sig på påföljdsavgifterna enligt lagen om beskattningsförfarande. Påföljderna blir mer schablonmässiga än för närvarande och innehåller mindre prövningsrätt för myndigheterna. Utgångspunkten är att påföljdsavgift även i fortsättningen ska kunna påföras för alla de försummelser för vilka det för närvarande kan påföras skatteförhöjning, felavgift eller böter för bilskatteförseelse. Bestämmelser om bilskatteförseelse, felavgift och vite ingår inte i den föreslagna bilskattelagen.

På grundval av försening med skattedeklarationen ska det påföras en förseningsavgift. Förseningsavgiften ersätter till dessa delar den nuvarande skatteförhöjningen och felavgiften. En fast förseningsavgift av engångsnatur ska påföras per skattedeklaration. Förseningsavgift ska dock inte påföras på grundval av försening med skattedeklarationen, om den skattskyldige har tagit fordonet i skattepliktigt bruk före anmälan om ibruktagande. I sådana fall påförs skatteförhöjning i stället för förseningsavgift.

Skatteförhöjning ska påföras när den skattskyldige har försummat sin deklarations- och anmälningsskyldighet genom att låta bli att lämna en skattedeklaration eller genom att lämna skattedeklaration eller någon uppgift som hänför sig till den med brister eller fel. Skatteförhöjning ska också påföras om bristfälliga eller felaktiga uppgifter lämnas i samband med ansökan om återbäring.

Skatteförhöjningen är i fortsättningen ett belopp som motsvarar den föreskrivna procentsatsen av den ökade skatten. Skatteförhöjningens belopp ska således i fortsättningen beräknas utifrån det ökade skattebeloppet i stället för hela skattebeloppet. Skatteförhöjningen fastställs enligt basnivån, om det inte finns omständigheter som sänker eller höjer skatteförhöjningen. En skatteförhöjning som är större än basnivån ska påföras om det är fråga om allvarliga försummelser. Även vid beskattning enligt uppskattning ska det påföras skatteförhöjning som är större än basnivån. I propositionen föreslås utöver den procentbaserade skatteförhöjningen även bestämmelser om en minimiförhöjning i euro.

Det föreslås också att det i bilskattelagen tas in en ny bestämmelse om försummelseavgift. Försummelseavgift ska påföras om den skattskyldige eller någon annan aktör försummar sin skyldighet enligt bilskattelagen, men detta inte hänför sig till skattedeklarationen. För försummelse av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter ska det påföras försummelseavgift enligt lagen om beskattningsförfarande. Försummelseavgiften enligt bilskattelagen ersätter den felavgift som för närvarande föreskrivs i bilskattelagen till den del förseningsavgift, skatteförhöjning eller i lagen om beskattningsförfarande avsedd försummelseavgift inte ska påföras för försummelse av en skyldighet som omfattas av den nuvarande felavgiften. Försummelseavgiften ersätter delvis också det bötesstraff som ålagts för bilskatteförseelse. Dessutom påförs försummelseavgiften i fortsättningen för mindre försummelser som gäller skattefri användning och för återkallande av skattedeklarationen, och den ersätter påföljderna enligt den gällande lagen. Den bestämmelse om påförande av försummelseavgift som föreslås i bilskattelagen grundar sig på rättslig prövning.

De föreslagna ändringarna i fråga om påföljdsavgifterna gäller bilbeskattning som båda skattemyndigheterna verkställer.

Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter samt annan information

I propositionen föreslås det att bestämmelserna om både utomståendes och myndigheters lämnande av uppgifter samlas i ett kapitel. Importören och tillverkaren av nya fordon samt deras representanter ska även i fortsättningen lämna Skatteförvaltningen uppgifter om begärda priser för nya fordon, men anmälan om och fastställande och övervakning av handelspositioner slopas. Enligt förslaget föreskrivs det om anmälan om prisuppgifter för nya fordon i samband med utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter.

4.1.3 Skatteuppbörd och indrivning

Punktskatter

I propositionen föreslås det att förfarandet för uppbörd av punktskatt förenhetligas med förfarandet för uppbörd av skatter som betalas på eget initiativ och som vid skatteuppbörd behandlas som ett skatteslag. Punktskatterna fogas till tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd i syfte att förenhetliga och förtydliga skatteuppbördsförfarandet och lagstiftningens struktur. Det föreslås att överlappande bestämmelser i förhållande till lagen om skatteuppbörd ska upphävas i punktskattelagstiftningen. På betalning, återbetalning och indrivning av punktskatter, befrielse från skatt och sökande av ändring i beslut om punktskatt som fattats i ett uppbördsförfarande samt på annat uppbördsförfarande ska i regel samma bestämmelser tillämpas som på andra skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas som ett enda skatteslag i skatteuppbörden. Alla skatter som betalas på eget initiativ ska uppbäras i samma informationssystem. I det sammandrag som sammanställs av uppgifterna i informationssystemet för den skattskyldige för en kalendermånad antecknas i fortsättningen också uppgifter om punktbeskattningen. I sammandraget antecknas t.ex. uppgifter om till betalning av vilka skatter inbetalningar och återbäringar har använts och uppgifter om obetalda skatter. I systemet antecknas dessutom betalningsuppmaningar samt beslut om påförande av förseningsavgift och om avlyftande av beskattning enligt uppskattning.

Betalningar och återbetalningar av punktskatter ska behandlas som en helhet tillsammans med betalningar och återbetalningar av andra skatter som betalas på eget initiativ. Kunden ska ges ett för skatteslaget specifikt referensnummer för alla skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas som ett enda skatteslag i uppbördsförfarandet. En inbetalning kan inte längre riktas till en punktskatt eller ens alla punktskatter, utan en inbetalning som görs med en sådan referens används till betalning av alla skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas som ett enda skatteslag i skatteuppbörden, i den allmänna användningsordning som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd. Utöver den skatteslagsspecifika betalningen i fråga om skatter som betalas på eget initiativ kan kunden betala punktskatter som förfallit till betalning med hjälp av ett kundspecifikt referensnummer, varvid inbetalningen används för den skattskyldiges alla skatter som förfallit till betalning i allmän användningsordning. Avvikelse från användningsordningen kan dock göras också i fråga om punktskatterna på grund av att den skattskyldige framställt en motiverad begäran.

I propositionen föreslås det att den skattskyldige ska kunna rikta inbetalningen till betalning av en säkerhet av engångsnatur. Det föreslås att bestämmelser om riktande och användning av inbetalningen till betalning av skatter ska finnas i lagen om skatteuppbörd, i övrigt ska bestämmelser om säkerheter fortfarande finnas i punktskattelagen. I lagen om skatteuppbörd föreslås dessutom bestämmelser om preskription av en inbetalning som riktats till betalning av en sådan säkerhet av engångsnatur som på grund av bristfälliga betalningskontaktuppgifter inte har kunnat betalas tillbaka.

En inbetalning som riktats till betalning av skatter som betalas på eget initiativ används enligt lagen om skatteuppbörd till betalning av skatt tidigast på den allmänna förfallodagen. En inbetalning används inte till betalning av icke förfallna skatter som betalas på eget initiativ, och inbetalningen används således inte heller till betalning av punktskatt som inte förfallit till betalning.

Om den skattskyldige har obetalda punktskatter och hans eller hennes inbetalning av skatter som betalas på eget initiativ inte räcker till betalning av alla skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas som ett enda skatteslag i skatteuppbörden, används inbetalningen till betalning av skatter i den allmänna användningsordning som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd. Enligt den lagen betalas skatterna i första hand i den ordning de preskriberas och i andra hand enligt förfallodag från den äldsta till den senaste. Om det finns flera obetalda skatter som har samma förfallodag, tillämpas den i lag föreskrivna ordningen för skatteslag, enligt vilken de skatter som ska redovisas till flera skattetagare betalas först och därefter de skatter som redovisas enbart till staten, bl.a. punktskatter. Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om den inbördes ordningen för skatter som tillfaller enbart staten. Genom Skatteförvaltningens föreskrift kan det föreskrivas både om punktskatter i förhållande till andra skatter som tillfaller enbart staten och om den inbördes ordningen för punktskatterna. Den inbördes användningsordningen för olika punktskatteslag kan fastställas att gälla ett skatteslag eller en del av det. Delar av skatteslag är t.ex. i fråga om punktskatt på flytande bränslen energiinnehållsskatten, koldioxidskatten och försörjningsberedskapsavgiften.

Om de skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas som ett enda skatteslag i skatteuppbörden inte är obetalda, ska inbetalningen användas till betalning av andra förfallna skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar i allmän användningsordning.

Återbäring av punktskatt kan basera sig antingen på en rättelse av punktbeskattningen eller på i punktskattelagstiftningen avsedd punktskatt som återbetalas på ansökan. Det föreslås att dessa återbäringar används till betalning av andra obetalda skatter innan det belopp som ska återbetalas betalas till den skattskyldige eller den som ansöker om återbäring. Återbäring av punktskatter ska i första hand användas till betalning av skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas som ett enda skatteslag i skatteuppbörden och i andra hand till betalning av andra skatter. Punktskatter ska inte ha företräde framför andra skatter. Om det inte finns obetalda förfallna skatter och återbäringen således skulle betalas ut till den skattskyldige, kan återbäringen användas till betalning av en annan myndighets fordringar. Återbäringen ska inte användas för betalning av Skatteförvaltningens fordringar eller andra myndigheters fordringar, om det finns ett i lag föreskrivet hinder för användningen.

På begäran av den skattskyldige kan återbäringen av punktskatten hållas kvar för uppfyllande av kommande förpliktelser. Genom Skatteförvaltningens föreskrift utfärdas det närmare bestämmelser om kvarhållandet och om eventuella begränsningar som gäller det.

Om återbäringen grundar sig på en ansökan, antecknas dess användning till betalning av skatter i det sammandrag som ges till den som ansöker om återbäring. Ett separat kvitteringsmeddelande, som det har varit möjligt att begära omprövning av, ska inte längre sändas. Skatteförvaltningen ska med stöd av de bestämmelser om rättelse av fel som finns i lagen om skatteuppbörd rätta de fel som skett vid användningen av återbäringen. I ett avslagsbeslut av Skatteförvaltningen kan ändring sökas genom begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden.

Bestämmelsen om minimibeloppet av punktskatt som uppbärs slopas i och med att man övergår till att tillämpa det beskattningsförfarande som redan iakttas vid annan beskattning som hör till Skatteförvaltningens behörighet än punkt- och bilbeskattningen. I det nya uppbördsförfarandet

är det möjligt att använda inbetalningar och återbäringar till betalning av samtliga skatter, och bestämmelserna om minimibeloppet av skatt som uppbärs behövs inte längre på grund av att uppbördsförfarandet förenklas. Även punktskatterna ska således i fortsättningen uppbäras i sin helhet. I lagarna om punktskatt eller accis kan det dock även i fortsättningen punktskattespecifikt föreskrivas om det minsta belopp som återbetalas på basis av ansökan. Således tillämpar man även i fortsättningen t.ex. de bestämmelser i elskattelagen enligt vilka punktskatt som återbetalas på basis av ansökan inte betalas ut, om det belopp som återbetalas är mindre än 330 euro. På punktskatten tillämpas dessutom det som i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om begränsningar som gäller utbetalning av det belopp som ska betalas tillbaka. Enligt bestämmelsen betalar Skatteförvaltningen ut de belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige, om det sammanlagda beloppet av de återbäringar och inbetalningar som inte använts till betalning av skatter uppgår till minst 10 euro.

Det föreslås att det på obetald punktskatt i regel ska beräknas en dröjsmålsränta i enlighet med samma bestämmelser som gäller andra skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas som ett enda skatteslag vid skatteuppbörd. Bestämmelserna om skattetillägg och förseningsränta ska inte längre tillämpas. Om det är fråga om en i punktskattelagen avsedd oegentlighet eller vissa andra förfarandefel, beräknas dröjsmålsräntan dock redan från dagen efter den dag då skyldigheten att betala skatt uppkom till den dag då skatten betalas, eftersom den skattskyldige i dessa situationer inte heller i fortsättningen ges räntefri betalningstid. Det föreslås att det till lagen om förseningsränta fogas en bestämmelse om detta.

Det föreslås att det på punktskatt som återbetalas i regel ska beräknas en krediteringsränta i enlighet med samma bestämmelser som gäller återbäring av andra skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas som ett enda skatteslag vid skatteuppbörd. Om återbäringen av punktskatt beror på ett beslut som har meddelats med anledning av en ansökan om återbäring, ska krediteringsräntan dock beräknas från dagen efter beslutsdagen till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt för den som ansöker om återbäring. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna om beräkning av krediteringsränta i lagen om skatteuppbörd, när återbäringen beror på ett beslut om befrielse från skatt eller om att lämna indrivning av skatt därhän. I praktiken ska krediteringsränta betalas endast för några dagar. I nuläget betalas återbäringsränta inte till någon del på punktskatt som återbärs på ansökan. Krediteringsränta ska dock inte betalas i vissa situationer där en inbetalning riktats till betalning av en säkerhet av engångsnatur. Krediteringsränta ska inte betalas, om en säkerhet av engångsnatur har ställts för en produkt för vilken det inte ska lämnas in någon skattedeklaration eller om en inbetalning som riktats till betalning av en säkerhet av engångsnatur inte till någon del har använts för betalning av skatter.

På punktskattskyldiga som har betalningssvårigheter ska bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd tillämpas. Till exempel ska bestämmelserna om betalningsuppmaning, avvikelse från användningsordningen för inbetalningar, förutsättningar för betalningsarrangemang samt avstående från indrivningsåtgärder och befrielse från skatt tillämpas. Innan indrivningsåtgärder vidtas ska en betalningsuppmaning enligt lagen om skatteuppbörd ges i fråga om punktskatten. Skatteförvaltningen ska dock inte ge uppgifter om obetalda punktskatter för publicering.

Det föreslås att i punktskattelagen avsedda lättnader och uppskov med betalningen ersätts med sådan befrielse från skatt och sådana betalningsarrangemang som avses i lagen om skatteuppbörd i syfte att förenhetliga förfarandet vid betalningssvårigheter. Förfarandena för lättnader och befrielse har i princip haft samma syfte, liksom även förfarandena för uppskov med betalningen och betalningsarrangemangen, även om de i fråga om detaljer har avvikit något från varandra. I lagen om skatteuppbörd ska det i fortsättningen också föreskrivas om befrielse från punktskatt i sådana fall där det är fråga om produkter som under en begränsad tid används för

forsknings- eller utvecklingsprojekt. Bestämmelserna motsvarar den särskilda grund för lättnad som föreskrivs för punktskatter i punktskattelagen.

Bilskatt

På uppbörd och indrivning av bilskatt tillämpas även i fortsättningen lagen om skatteuppbörd. I propositionen föreslås ändringar i synnerhet i skatteuppbörden och indrivningen när det gäller den bilbeskattning som Skatteförvaltningen verkställer. Skatteuppbörd och indrivning som verkställs av Transport- och kommunikationsverket ska till sakinnehållet huvudsakligen motsvara nuläget. Därför ska det i fråga om Transport- och kommunikationsverket föreskrivas vissa undantag från bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd. Bestämmelserna gäller bl.a. hur Skatteförvaltningen riktar inbetalningar, särskilda bestämmelser om återbäringar, bestämmelser om sammandrag av Skatteförvaltningens skatteuppbörd samt ändringssökande.

Det föreslås att den bilskatt som Skatteförvaltningen påför ska uppbäras som ett eget skatteslag. Kunden ska vid betalning av bilskatten använda de uppgifter för att specificera inbetalningen som gäller skatteslaget i fråga. Uppgifterna meddelas i beskattningsbeslutet utöver bilskattens belopp och förfallodag. Det ska vara möjligt att betala skatt från och med det att förpliktelsen uppkom. För den skattskyldige sammanställs i slutet av kalendermånaden ett sammandrag, i vilket det i fortsättningen även ska antecknas uppgifter om bilbeskattningen. I sammandraget ska antecknas t.ex. uppgifter om till betalning av vilka skatter inbetalningar och återbäringar har använts och uppgifter om obetalda skatter. I sammandraget antecknas också en uppmaning att betala obetald skatt.

En inbetalning som riktats till bilskatten ska genast användas till förfallna och icke förfallna bilskatteförpliktelser enligt förfallodag från den äldsta till den senaste med iakttagande i övrigt av den allmänna användningsordningen. Utöver den skatteslagsspecifika betalningen i fråga om bilskatten kan kunden betala bilskatter som förfallit till betalning med hjälp av ett kundspecifikt referensnummer, varvid inbetalningen används för den skattskyldiges alla skatter som förfallit till betalning i allmän användningsordning. Kunden kan inte inom skatteslaget rikta en inbetalning t.ex. till bilskatten för en enskild kalendermånad eller ett enskilt fordon, men Skatteförvaltningen kan på motiverad begäran avvika från den föreskrivna användningsordningen för en inbetalning och rikta inbetalningen till en viss skattepost. Kunden kan i första hand rikta inbetalningen också till sådana fordringar för vars betalning Skatteförvaltningen för detta ändamål har meddelat uppgifter som specificerar betalningen.

Att rikta en inbetalning i enlighet med föreskriven användningsordning kan också i vissa särskilda situationer klart strida mot den skattskyldiges intresse. Därför har Skatteförvaltningen möjlighet att avvika från användningsordningen för inbetalningar och i sista hand använda en inbetalning till fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utsökningsväg, samt i andra motsvarande situationer där det med betalaren har avtalats om avvikelse från användningsordningen eller där inbetalningen i strid med betalarens intresse skulle användas till betalning av en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder.

På förfallodagen för bilskatten tillämpas i fortsättningen bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd. Närmare bestämmelser om förfallodagen utfärdas genom finansministeriets förordning för både Skatteförvaltningens och Transport- och kommunikationsverkets del. Vid bilbeskattning som verkställs av Skatteförvaltningen ändras förfallodagen så att skatten i regel förfaller till betalning den 24 i följande kalendermånad. Vid periodisk beskattning bestäms förfallodagen för bilskatten på basis av den dag då perioden avslutas och vid fordonsspecifik beskattning på basis av beslutsdagen så att förfallodagen är den 24:e dag i kalendermånaden som infaller två

veckor efter beslutsdagen. I den beskattning som Transport- och kommunikationsverket verkställer bestäms förfallodagen också i fortsättningen på samma sätt som för närvarande.

Återbäring av bilskatt kan basera sig antingen på en rättelse av bilbeskattningen eller på i bilskattelagen avsedd bilskatt som återbetalas på ansökan. Det föreslås att återbäringar av bilskatter ska användas till betalning av den skattskyldiges förfallna skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar med iakttagande av den allmänna användningsordningen. Återbäringen ska inte användas enbart för betalning av bilskatter, utan för betalning av alla skatteslag enligt den dag de preskriberas från den äldsta till den senaste. Bilskatterna ska vara på femte plats tillsammans med andra skatter som tillfaller enbart staten. Om den som har rätt till återbäring inte har förfallna skatter och återbäringen således skulle betalas ut till den skattskyldige, kan återbäringen användas till betalning av en annan myndighets fordringar. Därefter ska det belopp som ska återbetalas betalas till den skattskyldige eller den som ansöker om återbäring. På begäran av den skattskyldige kan återbäringen av skatten hållas kvar för uppfyllande av kommande förpliktelser. Genom Skatteförvaltningens beslut utfärdas det närmare bestämmelser om kvarhållande av återbäringar och om eventuella begränsningar som gäller det.

Det föreslås att samma grunder som gäller för att med stöd av den gällande lagstiftningen inte uppbära eller driva in bilskatt ska gälla även när det är fråga om att inte påföra bilskatt. Det föreslås att det minimibelopp som enligt lagen om skatteuppbörd betalas till den som har rätt till återbäring även ska tillämpas på bilskatten. Återbäringar av bilskatt räknas in i de oanvända inbetalningar och återbäringar vars sammanlagda belopp som ska betalas tillbaka ska uppgå till minst 10 euro för att beloppet ska betalas tillbaka. Dessutom ska det även i fortsättningen föreskrivas om en nedre gräns för återbäring av bilskatt vid utförsel.

På bilskatt som betalats för sent beräknas dröjsmålsränta från dagen efter förfallodagen till betalningsdagen. Om det i trafik- och transportregistret eller i bruk finns ett fordon för vilket bilskattedeklaration inte har lämnats in eller bilskattedeklarationen har lämnats in efter utsatt tid, ska dröjsmålsränta påföras för bilskatten, och bestämmelser om beräkning av dröjsmålsräntan ingår i lagen om förseningsränta. Vid fordonsspecifik beskattningen ska den dröjsmålsränta som påförs beräknas redan från dagen efter den dag då skyldigheten att betala skatt uppkom, om beskattningen verkställs på myndighetsinitiativ på den grunden att fordonet tagits i bruk utan att skattedeklarationen lämnats in. I dessa situationer ges den skattskyldige inte heller i fortsättningen räntefri betalningstid. På skattskyldiga som har betalningssvårigheter ska bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd tillämpas, och innan indrivningsåtgärder vidtas ska en betalningsuppmaning enligt lagen om skatteuppbörd ges om bilskatten. Uppskov med bilskatten slopas och i stället kan ett betalningsarrangemang vidtas i enlighet med Skatteförvaltningens och Transport- och kommunikationsverkets praxis för betalningsarrangemang. Under ett gällande betalningsarrangemang riktas inga andra indrivningsåtgärder mot bilskatten. Det användningsförbud som meddelas på grund av obetald bilskatt ändras så att det grundar sig på myndighetens prövning. Bestämmelserna om skattelättnader i bilskattelagen ersätts med skattebefrielse enligt lagen om skatteuppbörd.

På bilskatt som ska betalas tillbaka vid ändring av beskattningen betalas krediteringsränta från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras skattemyndighetens konto eller används till betalning av skatt. Om återbäringen av bilskatt betalas på ansökan, beräknas krediteringsräntan dock från dagen efter beslutsdagen till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt. I fråga om den ränta som betalas på återbäring vid utförsel föreslås inga ändringar jämfört med nuläget, vilket innebär att krediteringsränta betalas på återbäring vid utförsel endast för den användningstid som bestämts på förhand.

Vissa bestämmelser i lagen om skatteuppbörd

Vid tillämpningen av uppbördsförfarandet enligt lagen om skatteuppbörd har det visat sig att vissa bestämmelser i den lagen behöver preciseras eller förenhetligas med andra bestämmelser. Dessa bestämmelser gäller den krediteringsränta som beräknas på inbetalning eller återbäring som använts till betalning av skatt senare än på betalningsdagen samt preskriptionstidpunkten för en för sent deklarerad skatt som betalas på eget initiativ och för återbäring som ska återkrävas.

Det föreslås att bestämmelsen om beräkning av krediteringsräntan preciseras i fråga om räntetidens sluttidpunkt för de skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas som ett enda skatteslag vid skatteuppbörden. I propositionen föreslås det att krediteringsräntan beräknas till den dag då den skatt till vars betalning inbetalningen eller det belopp som ska betalas tillbaka används senast ska betalas enligt lag eller förordning. Bestämmelsen preciserar hur krediteringsräntan ska beräknas i en situation där inbetalningen eller återbäringen används till betalning av skatt senare än när inbetalningen eller återbäringen är tillgänglig.

Det föreslås att bestämmelsen om preskriptionstidpunkten för en för sent deklarerad skatt som betalas på eget initiativ ändras så att tidsfristen på fem år beräknas på samma sätt oberoende av om den skattskyldige rättar sin skattedeklaration för den skatt som betalas på eget initiativ eller om Skatteförvaltningen påför den skatt som betalas på eget initiativ. Det föreslås att bestämmelsen om preskriptionstidpunkten för återbäring som ska återkrävas ändras så att den motsvarar de bestämmelser om preskriptionstidpunkten för en offentlig fordran som ingår i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

4.1.4 Ändringsbeskattning och sökande av ändring

Allmänt

I propositionen föreslås det att det vid ändringsbeskattning och ändringssökande i fråga om punktbeskattningen och bilbeskattningen införs förfarandebestämmelser som överensstämmer med de övriga skatter som Skatteförvaltningen uppbär. Terminologin i fråga om ändringsbeskattningen och ändringssökandet ska också förenhetligas. Vid punktbeskattningen ska bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas, och bestämmelserna om ändringsbeskattning och ändringssökande i punktskattelagen upphävs. Bestämmelserna om ändringsbeskattning och ändringssökande i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska också tillämpas på beslut om punktskatt som återbetalas på ansökan. Punktskattelagens, bränsleskattelagens, elskattelagens och avfallsskattelagens bestämmelser om återbäring av skatt preciseras till dessa delar. Ändring i beslut som gäller tillstånd, registreringar och uppgiftsskyldighet i samband med punktbeskattning ska sökas på det sätt som det i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om ändringssökande som gäller vissa andra beslut av Skatteförvaltningen än beskattningsbeslut, dvs. s.k. särskilda beslut. Det föreslås att behövliga ändringar till denna del görs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i punktskattelagen.

Bestämmelserna om ändringsbeskattning och ändringssökande i bilskattelagen preciseras så att de stämmer överens med bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande. Ändringarna gäller såväl Skatteförvaltningens som Transport- och kommunikationsverkets ändringsbeskattning och ändringssökande. Med beaktande av skillnaderna i karaktären hos den beskattning som

dessa myndigheter verkställer gäller vissa av ändringsförslagen i fråga om ändringssökande dock endast ändringssökande i fråga om den bilbeskattning som Skatteförvaltningen verkställer.

Ändring av beskattningen på initiativ av myndighet

Vid punktbeskattningen ändras beskattningen i fortsättningen på myndighetsinitiativ genom att skatten påförs på initiativ av myndigheten eller genom att ett redan fattat beslut om påförande av skatt rättas. Inom bilbeskattningen motsvarar ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ nuläget, men förfarandet förenhetligas och preciseras.

Skattemyndigheten ska rätta ett fel som den upptäcker i beskattningen till den skattskyldiges fördel, om skatt felaktigt har påförts till för högt belopp eller det i beskattningen finns andra fel. Dessutom kan beskattningen ändras till den skattskyldiges fördel i situationer där skattemyndigheten riktar en kontrollåtgärd med stöd av bestämmelserna om förlängda tidsfrister. Beskattningen kan även rättas till den skattskyldiges nackdel oberoende av felets art eller grund. Ändring till den skattskyldiges nackdel kan dock i regel inte göras och skatt inte påföras, om skattemyndigheten har utrett och uttryckligen avgjort ärendet. Beskattningen kan dock ändras, om avgörandet i ärendet har baserat sig på en felaktig eller bristfällig utredning eller om det i ärendet har framkommit en sådan ny utredning som kunde ha inverkat på avgörandet i ärendet. Även ett skrivfel, ett räknefel eller ett därmed jämförbart fel kan rättas. I vissa situationer hindrar också bestämmelserna om tillitsskydd att beskattningen ändras, liksom för närvarande. Rättelse till den skattskyldiges fördel eller nackdel ska inte heller kunna göras, om ärendet har avgjorts genom beslut med anledning av besvär. I dessa situationer kan skatt inte påföras eller beskattningen eller beslutet inte rättas, även om de uppgifter som besvären grundar sig på senare visar sig vara felaktiga. Dessutom behöver skatt inte påföras och beskattning eller beslut inte rättas till den skattskyldiges nackdel om skatten ska anses vara obetydlig och uppnående av jämlikhet vid beskattningen eller arten hos den skattskyldiges försummelser eller det att försummelserna upprepats inte kräver det.

Huvudregeln är att beskattningen ska kunna rättas, skatten påföras eller beslutet rättas både till den skattskyldiges fördel och till den skattskyldiges nackdel inom den allmänna tidsfristen på tre år räknat från ingången av året efter skatteåret, kalenderåret eller räkenskapsperioden. Till skillnad från nuläget inom punktbeskattningen ska beslut om påförande av skatt eller rättelse av ett beslut till den skattskyldiges fördel fattas inom den allmänna tidsfristen på tre år.

Tidsfristen för påförande av skatt och rättelse av beskattningen eller beslutet till den skattskyldiges nackdel kan efter skattemyndighetens prövning förlängas med ett år. Förfarandet är avsett för undantagsfall och ska tillämpas endast i situationer av betydande skatteintresse där det oberoende av skattemyndigheten inte går att i tid få rätta och tillräckliga faktauppgifter för att fatta beskattningsbeslut eller där det inte finns tid att utreda saken tillräckligt inom tidsfristen för ändring av beskattningen, och kontrollåtgärden på grund av detta inte har slutförts. Bestämmelserna behövs eftersom den allmänna tidsfristen på tre år i särskilda situationer kan bli för kort med tanke på säkerställandet av en korrekt beskattning. Ett förvaltningsbeslut, såsom ett beskattningsbeslut, förutsätter att sakförhållandena i ärendet har utretts tillräckligt och att lämpliga förfaringssätt, såsom hörande, har iakttagits vid behandlingen av ärendet. Också tillgodoseendet av den skattskyldiges rättsskydd förutsätter att ärendet utreds tillräckligt och på behörigt sätt före avgörande. Utan de föreslagna bestämmelserna skulle man kunna bli tvungen att avgöra ärendet på basis av en bristfällig faktautredning.

Skatten ska kunna påföras och beskattningen eller beslutet rättas till den skattskyldiges nackdel i särskilda situationer inom en tidsfrist på sex år. En förlängd tidsfrist är möjlig endast under de

särskilda förutsättningar som anges i lagen. Möjlighet till längre rättelsetider vid beskattningen behövs för vissa ärendegruppers del för att säkerställa en korrekt beskattning, och en förlängd tidsfrist tryggar en tillräcklig och ändamålsenlig utredning av ärendet innan beslut fattas. I skattebedrägerimål som avses i strafflagen kan beskattningen dessutom rättas, skatten påföras eller beslutet rättas till den skattskyldiges nackdel även när de andra tidsfrister som anges ovan har löpt ut. Tidsfristen för ändring av beskattningen till följd av brott är ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal.

Vid punktbeskattningen beräknas tidsfristerna enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i regel från ingången av det år som följer på utgången av det kalenderår som omfattar den skatteperiod för vilken skatt borde ha deklarerats och betalats. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod avviker från kalenderåret och skatteperioden samtidigt är en kalendermånad, beräknas tidsfristerna dock från ingången av det år som följer på utgången av räkenskapsperioden. Punktskattelagens, bränsleskattelagens, elskattelagens och avfallsskattelagens bestämmelser om återbäring av skatt preciseras till dessa delar. Tidsfristerna för rättelse och ändringssökande som gäller bilbeskattningen beräknas från ingången av det kalenderår som följer på utgången av skatteåret. Begynnelsetidpunkten för beräkningen av tidsfristerna förenhetligas således med de skatter som Skatteförvaltningen uppbär och där begreppet skatteår används.

I propositionen föreslås det att de sammanslagna besluten om punktbeskattning slopas. Det föreslås att den bestämmelse i punktskattelagen som gäller rättelse och verkställande av efterbeskattning för längre tid än skatteperioden upphävs. Bestämmelser om den skatteperiod som ska tillämpas på punktbeskattningen ska ingå i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Enligt beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ ska den skattskyldige själv rätta de fel i skattedeklarationen som gäller skatteperioden. På motsvarande sätt ska också beslut om påförande av skatt och rättelse av beslut meddelas för en period som omfattar högst en skatteperiod. För att skapa klarhet i rättsläget ska det till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ fogas en uttrycklig bestämmelse om saken. Liksom för närvarande i fråga om skatter som betalas på eget initiativ kan dock separata beskattningsbeslut som gäller olika skatteperioder i syfte att förbättra den administrativa effektiviteten inkluderas i samma beslutshandling.

Ändringssökande

I propositionen föreslås det att det vid den punktbeskattning och bilbeskattning som hör till Skatteförvaltningens behörighet införs ett förfarande i skatterättelsenämnden, dvs. att en begäran om omprövning som blir anhängig ska avgöras i skatterättelsenämnden i överensstämmelse med Skatteförvaltningens övriga skatteslag. Förfarandet i skatträttelsenämnden ska gälla beskattningsbeslut och andra beslut som Skatteförvaltningen fattar vid punktbeskattningen och bilbeskattningen samt beslut som hänför sig till skatteuppbörden av dessa skatteslag, med undantag för förhandsavgöranden. Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en begäran om omprövning till den del den skattskyldiges begäran godkänns, om den som söker ändring är någon annan än Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

De besvärstider som ska tillämpas vid punktbeskattningen och bilbeskattningen när det gäller skatterättelsenämndens avgöranden ska motsvara de besvärstider som ska tillämpas vid annan beskattning som hör till Skatteförvaltningens behörighet, dvs. besvär hos förvaltningsdomstolen ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt beräknas tidsfristen från det att beslutet fattades. Besvärstiden vid punkt-

beskattningen och bilbeskattningen förkortas betydligt jämfört med nuläget, men ändringsförslaget motsvarar bättre de allmänna bestämmelserna i lagen om rättegång i förvaltningsärenden, enligt vilken besvär ska anföras inom 30 dagar från delfåendet av ett överklagbart beslut.

I propositionen föreslås det att det förfarande med prejudikatbesvär som tillämpas vid Skatteförvaltningens övriga beskattningsförfarande utvidgas till att omfatta den punktbeskattning och bilbeskattning som hör till Skatteförvaltningens behörighet. Detta innebär att tillstånd för prejudikatbesvär i fråga om ett beslut av skatterättelsenämnden kan sökas hos högsta förvaltningsdomstolen. Detta förbättrar de skattskyldigas rättssäkerhet och skattesystemets allmänna funktion genom att beskattningens förutsägbarhet, rättssäkerhet och enhetlighet förbättras.

I propositionen föreslås det att det vid den bilbeskattning som Skatteförvaltningen verkställer också införs ett förfarande med kompletterande beskattningsbeslut. Skatteförvaltningen fattar ett beskattningsbeslut som kompletterar det första beskattningsbeslutet, om den skattskyldige genom begäran om omprövning meddelar sådana uppgifter som påverkar beskattningen och som omfattas av anmälningsskyldigheten och som han eller hon inte tidigare har meddelat eller som beskattningsbeslutet annars inte skulle ha grundat sig på. Ärendena kan dock behandlas i ett omprövningsförfarande, om det på grund av deras inbördes samband är motiverat att avgöra ärendena gemensamt eller om det av någon annan motsvarande orsak är motiverat att avgöra ärendena gemensamt.

Enligt propositionen ska ändring i beslut som gäller punktskatt sökas hos Helsingfors förvaltningsdomstol på samma sätt som för närvarande. Antalet besvär som gäller punktskatter är årligen litet: år 2019 inleddes 44 punktskattebesvär vid Helsingfors förvaltningsdomstol och 49 besvär året före det. Övergången till ett förfarande i skatterättelsenämnden kan bedömas minska antalet besvär i någon mån jämfört med nuläget. Behovet av specialkompetens talar för en centraliserad behandling av de fåtaliga punktskattebesvären även i fortsättningen. När det gäller punktbeskattningen är det inte typiskt att antalet besvärsärenden skulle variera avsevärt från år till år, och därför finns det inte något behov av att decentralisera ärendena ens för att kunna hantera situationer med stor belastning bättre än för närvarande. Decentralisering av punktskattebesvär ingår inte heller reformprogrammet för rättsvården för åren 2013—2025 (Justitieministeriets betänkanden och utlåtanden 16/2013, på finska).

Andra viktiga förslag

I propositionen föreslås det att förfarandena vid punktbeskattning och bilbeskattning i situationer där besvärsinstansen helt eller delvis upphäver beskattningen eller ett annat beskattningsbeslut ska förtydligas och förenhetligas med förfarandena för andra skatteslag som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde. När det är fråga om ett ärende som ska behandlas på nytt på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts, ändras beskattningen med iakttagande av vad som föreskrivs om påförande av skatt, rättelse av beskattningen eller rättelse av beslut. På motsvarande sätt ska man förfara i en situation där beskattningen annars måste ändras på grund av ändringssökande, t.ex. i en situation där besvärsmyndigheten delvis eller helt har godkänt skattebesvären och fastställt grunden för ändringen genom beslut. Ändringar i beskattningen med anledning av ändringssökande kan göras trots att tidsfristen för påförande eller rättelse av skatt har löpt ut eller andra förutsättningar för att påföra eller rätta skatten saknas. Ändring i beslut ska sökas på det sätt som föreskrivs om sökande av ändring i beslut om påförande av skatt, rättelse av beskattningen eller rättelse av beslut.

I propositionen föreslås det att man vid punktbeskattningen och bilbeskattningen ska tillämpa med de övriga skatter som Skatteförvaltningen uppbär överensstämmande bestämmelser om att

skattemyndigheten på eget initiativ ska bestämma att verkställigheten av en fordran ska avbrytas till den del som den myndighet hos vilken ändring sökts har upphävt den verkställda beskattningen eller i övrigt återförvisat ärendet för ny behandling. Eventuella åtgärder för indrivning av skatt fortsätter först efter det att beskattningen har verkställts på nytt och det skattebelopp som ska drivas in är känt. Med särskilda bestämmelser om avbrytande av verkställighet och med de förfaranden som ska iakttas i samband därmed tryggas den skattskyldiges rättssäkerhet.

I propositionen föreslås det att ett förfarande med följdändring ska införas vid punkt- och bilbeskattningen. En förutsättning för bestämmelsen om följdändring är att en ändring som först gjorts i beskattningen direkt och utan särskild prövning inverkar på samma skattskyldiges eller en annan skattskyldigs beskattning. Grunden för en följdändring kan också vara den skattskyldiges ansökan eller vid punktbeskattningen en skattedeklaration eller en rättelsedeklaration. Utöver detta kan en följdändring göras i punktbeskattningen i en situation där en ändring som gjorts i ett annat skatteslag direkt och utan särskild prövning inverkar på beskattningen i fråga om ett annat skatteslag.

I propositionen föreslås dessutom att ändring i tillstånd för skatteupplag inom mervärdesbeskattningen söks på det sätt som det i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om sökande av ändring i s.k. separata beslut.

4.1.5 Särskilda bestämmelser om förfarandet i fråga om punktbeskattningen och bilbeskattningen i mervärdesskattelagen

Punktskatter

Ett syfte med propositionen är att med tanke på Skatteförvaltningen förenkla förfarandet i anslutning till gemenskapsinterna förvärv som omfattas av ett särskilt förfarande. I syfte att uppnå detta mål föreslås det i propositionen att det särskilda förfarandet inom mervärdesbeskattningen vid gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor slopas och att bestämmelserna om detta förfarande upphävs. Åtskiljandet av beskattningen i fråga om mervärdesskatt och punktskatt innebär att det allmänna mervärdesskatteförfarandet tillämpas på den mervärdesskatt som betalas för förvärvet. Tidpunkten för lämnande av skattedeklarationen och förfallodagen för skatten är således densamma som för mervärdesskattedeklarationen. Sådana gemenskapsinterna förvärvare ska dock inte införas i registret över mervärdesskattskyldiga.

Bilskatt

Det föreslås att det särskilda förfarandet vid mervärdesbeskattningen också slopas i sådana situationer där det för nya transportmedel utöver mervärdesskatt betalas bilskatt. I propositionen föreslås det att uppbörden av mervärdesskatt i samband med bilbeskattningen slopas och att man vid beskattningsförfarandet och skatteuppbörden i fråga om mervärdesskatten övergår till förfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Privatpersoner ska i alla situationer, också i fråga om fordon som omfattas av tillämpningsområdet för bilskattelagen, deklarera och betala mervärdesskatten för ett nytt transportmedel enligt förfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Sådana gemenskapsinterna förvärvare ska dock inte införas i registret över mervärdesskattskyldiga.

4.1.6 Offentligheten för uppgifter som gäller punktbeskattningen och bilbeskattningen samt utlämnande av uppgifter

Grundlagsutskottet har i sina utlåtanden GrUU 4/2014 rd och GrUU 40/2005 rd ansett det viktigt att statsrådet gör en samlad utredning om hur beskattningsuppgifters och motsvarande uppgifters offentlighet och sekretess förhåller sig till offentlighetsprincipen i grundlagen. Offentlighet och sekretess för beskattningsuppgifter och de särskilda behov som är förknippade med dem är det inte ändamålsenligt att bedöma enbart ur punktbeskattningens och bilbeskattningens synvinkel, utan bedömningen kräver en utredning som omfattar samtliga skatteslag. I denna proposition föreslås således inga ändringar i bestämmelserna om offentlighet och sekretess för uppgifter om punktskatter och bilskatter, utan frågan kommer att bedömas i samband med en övergripande utredning om offentlighet och sekretess för beskattningsuppgifter.

4.1.7 Övriga förslag

Tillstånd för skatteupplag vid mervärdesbeskattningen

För att utöka de elektroniska tjänsterna föreslås det i propositionen att det på motsvarande sätt som i fråga om punktskattetillstånd också ska införas ett elektroniskt ansökningsförfarande i fråga om tillstånd för skatteupplag vid mervärdesbeskattningen. Det föreslås att såväl ansökan som skatteupplagets planritning ska sändas till Skatteförvaltningen elektroniskt. Verksamhet som kräver tillstånd är i regel verksamhet som bedrivs av näringsidkare, där beredskapen för ett elektroniskt förfarande är bra. I vissa sällsynta fall kan dock den som ansöker om tillstånd vara en fysisk person eller utlänning som undantagsvis inte har tillgång till elektroniska förfaranden. I enlighet med principerna för god förvaltning ska alla få sin sak behandlad av en myndighet, vilket innebär att Skatteförvaltningen i särskilda situationer kan tillåta att ansökan görs på något annat sätt än elektroniskt. Ett beslut om tillstånd för skatteupplag kan enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ med den skattskyldiges samtycke delges den skattskyldige elektroniskt på samma sätt som andra beslut av Skatteförvaltningen.

Införande i och avförande ur förskottsuppbördsregistret

I propositionen föreslås det att meddelande av näringsförbud ska utgöra grund för att inte införa ett företag i förskottsuppbördsregistret eller för att avföra ett företag ur förskottsuppbördsregistret. Meddelande av näringsförbud utgör för närvarande enligt lagen om förskottsuppbörd inget hinder för införande i eller avförande ur registret, trots att meddelande av näringsförbud huvudsakligen grundar sig på sådana försummelser av skyldigheter samt förfaranden på basis av vilka det kan antas att personen även försummar sina skyldigheter vid beskattning. Detta kan anses problematiskt med tanke på målen för förskottsuppbördsregistreringen.

Den föreslagna ändringen utvidgar hindren för registrering och grunderna för avförande ur registret jämfört med nuläget, eftersom näringsförbud också kan grunda sig på andra försummelser av skyldigheter samt förfaranden än endast försummelser av skyldigheter som hänför sig till beskattning och bokföring.

Att ett företag eller en person inte antecknas i förskottsuppbördsregistret på grund av näringsförbud hindrar inte i sig dem från att bedriva sådan verksamhet som näringsförbudet inte förbjuder. Om företaget eller näringsidkaren vid tidpunkten för betalningen av prestationen inte har införts i förskottsuppbördsregistret, ska den som betalar ut ersättningen för arbetet verkställa förskottsinnehållning på den betalda ersättningen.

Återbäring av mervärdesskatt på ansökan

Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ gäller skattskyldiga. I lagen nämns inte uttryckligen vilka som får ansöka om återbäring eller vilka som har rätt till återbäring. Tillämpningen av bestämmelserna om skattskyldiga på mervärdesskatt som återbetalas på ansökan, på den som ansöker om återbäring och den som är berättigad till återbäring förutsätter således separata preciserade hänvisningar till bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

För att förtydliga bestämmelserna föreslås det i propositionen att det preciseras vilka bestämmelser om beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ som ska tillämpas på dem som ansöker om återbäring av mervärdesskatt. Bestämmelserna är enhetliga med de föreslagna bestämmelserna om dem som ansöker om återbäring i fråga om punktbeskattningen.

Komplettering av registerbestämmelserna

I propositionen föreslås det att bestämmelserna om förskottsuppbördsregistret och registret över mervärdesskatsskyldiga kompletteras. På motsvarande sätt som i punktskattelagen och bilskattelagen ska till lagen om förskottsuppbörd och mervärdesskattelagen fogas bestämmelser om syftet med registret och registeruppgifternas bevaringstid.

Närvaro vid skattegranskning

Vid punktbeskattningen är det för närvarande möjligt för företrädare för andra myndigheter att närvara vid skattegranskningen. I propositionen föreslås det att möjligheten för en annan myndighet att närvara vid granskningen utvidgas till att gälla alla skatteslag. Sakkunnighjälp av en annan myndighet kan vara nödvändig

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenser för den offentliga ekonomin

Enligt förslaget ska deklarations- och betalningsdagarna för punktskatter förenhetligas med andra skatter som betalas på eget initiativ. Förslaget förlänger tidsfristen för betalning av skatt med cirka två veckor i fråga om skattskyldiga med regelbunden verksamhet och med högst drygt en månad i fråga om skattskyldiga med sporadisk verksamhet. Ändringen i periodiseringen av betalningen av skatten innebär en betydande minskning av engångsnatur i skatteintäkterna det år ändringen träder i kraft. Skatteintäkterna för skatteperioden i november kommer under ikraftträdandeåret att inflyta i stället för i december som för närvarande först i januari följande år, vilket innebär en minskning av engångsnatur på nästan 600 miljoner euro i statens skatteintäkter 2021, i och med att betalningen av skatter senareläggs. Det ovannämnda anpassas till ramarna för statsfinanserna och beaktas när budgetpropositionen för 2021 utarbetas.

Utöver att skatteintäkterna av engångsnatur minskar kommer staten i fortsättningen att få punktskatteintäkterna senare än för närvarande. Detta leder till en ränteförlust som försvagar statens ekonomi. År 2019 utgjorde de skatter som betalas av skattskyldiga med regelbunden verksamhet 99,8 procent av de totala intäkterna av punktskatt och avfallsskatt, dvs. ca 7 400 miljoner euro. Ränteförlusten på denna summa uppgår till cirka sex miljoner euro per år, beräknad med

en årlig nominell ränta på två procent. År 2019 betalade skattskyldiga med sporadisk verksamhet punktskatter till ett belopp av ca 20 miljoner euro. Ränteförlusten på denna summa är liten, ca 30 000 euro per år.

Ändringen av förfallodagen bedöms inte försämra intäkterna av punktskatter, eftersom både punktskatterna och de skatter som betalas på eget initiativ av de kunder som betalar punktskatt för närvarande betalas nästan till fullt belopp på förfallodagen. Att punktskatterna övergår till att ingå i helheten av skatter på eget initiativ kan snarare anses effektivisera skatteinflödet ytterligare, eftersom återbäringar av andra skatter på eget initiativ kan användas till betalning av punktskatt på ett smidigare sätt än det nuvarande kvittningsförfarandet.

Enligt förslaget ändras deklarationsperioden för registrerade bilskatteombud vid beskattningen av nya fordon, vilket flyttar förfallodagen för skatten i genomsnitt nio dagar framåt jämfört med nuläget. Också detta medför i någon mån ökade årliga finansieringskostnader för staten. Dessutom ändras betalningstidpunkten också för andra än registrerade bilskatteombud, vilket dock inte bedöms ha några nämnvärda ekonomiska konsekvenser.

Om bilskatt inte uppbärs för trimmade mopeder och fyrhjulingar minskar intäkterna av bilskatten med cirka 25 000 euro per år. Trimning av fordon inverkar på den allmänna trafiksäkerheten, vilket den föreslagna ändringen i viss mån kan försämra. Den föreslagna ändringens inverkan på det allmänna förebyggandet av trimning och trafiksäkerheten kan dock anses vara liten, eftersom den skatt som påförs har varit mycket liten och bilskattens andel av de betalningar som föranleds av trimning är liten.

De ändringar i lagstiftningen som föreslås i propositionen gör det för sin del möjligt att ta i bruk Skatteförvaltningens nya datasystem i punkt- och bilbeskattningen. Skatteförvaltningen har uppskattat att de ändringsarbeten i datasystemet som ibruktagandet kräver medför kostnader på sammanlagt ca 34 miljoner euro. För Skatteförvaltningens omkostnader har beviljats finansiering på sammanlagt 17,35 miljoner euro för investeringsutgifter för projektet. Utöver ändringarna i datasystemet orsakas Skatteförvaltningen kostnader för förnyelse av funktioner, verksamhetsplanering, anvisningar, utbildning och kommunikation. Kostnaderna täcks med medel ur Skatteförvaltningens årliga omkostnadsanslag.

De ändringar som föreslås i lagstiftningen bedöms för sin del minska de totala kostnaderna för ändringarna i Skatteförvaltningens datasystem i fortsättningen, eftersom när förfarandena och lagstiftningen inom punkt- och bilbeskattningen förenklas och förenhetligas med de övriga skatter som Skatteförvaltningen uppbär blir det lättare att genomföra de funktioner som behövs i Skatteförvaltningens datasystem. Ibruktagandet av datasystemet i punkt- och bilbeskattningen kräver däremot en betydande arbetsinsats av Skatteförvaltningen. Efter övergångsperioden uppskattas ett enhetligt och tydligt skattessystem som är gemensamt för alla skatteslag minska Skatteförvaltningens administrativa kostnader och förbättra verksamhetens produktivitet.

Efter det att Skatteförvaltningens nya datasystem har tagits i bruk i punkt- och bilbeskattningen kan man inom Tullen i stort sett upphöra med att underhålla och utveckla de nuvarande beskattningssystem som gäller dessa skatter. Detta innebär en besparing på 595 000 euro per år i Tullens nuvarande kostnader för datasystem. Underhållskostnaderna för Skatteförvaltningens datasystem har uppskattats till sammanlagt 350 000 euro i fråga om punkt- och bilbeskattningen. I kostnader för anskaffning av underhåll av datasystem sparas således sammanlagt 245 000 euro per år från och med 2022. År 2021 beräknas besparingen vara 150 000 euro mindre, eftersom Tullen i begränsad utsträckning underhåller de nuvarande datasystemen för beskattningen till utgången av mars 2021. De punktskatter som tullen ansvarar för ska på samma sätt som för närvarande uppbäras genom ett förtullningssystem, vilket inte medför extra kostnader.

De ändringar som föreslås vid Transport- och kommunikationsverket medför kostnader för förnyelse av funktioner, verksamhetsplanering, anvisningar, utbildning och kommunikation. Kostnaderna uppskattas inte vara betydande och de täcks med medel ur Transport- och kommunikationsverkets omkostnadsanslag.

Konsekvenser för de skattskyldiga

En senareläggning av betalningsdagen för punktskatter och bilskatter ger de skattskyldiga en årlig räntefördel, vilket leder till att deras årliga finansiella ställning förbättras. Företagens finansiella nytta är eventuellt större än statens ränteförlust, eftersom finansieringskostnaderna i allmänhet är högre för företagen än för staten.

Ändringar i datainnehållet i punktskatte- och bilskattedeklarationerna och i betalningen av skatten kan förutsätta att de skattskyldiga och de som tillhandahåller skattedeklarationstjänster gör ändringar i datasystemen, vilket medför kostnader av engångsnatur. I förändringsskedet binder också information och utbildning de skattskyldigas resurser. I fråga om punktbeskattningen kan en övergång till en skattedeklaration per skatteslag dessutom kräva ändringar i företagens interna verksamhetsprocesser.

De sammanlagda påföljdsavgifterna bedöms inte i någon betydande grad avvika från nuläget, men reformen av påföljdsavgiftssystemet kan inverka på de kostnader som avgifterna orsakar enskilda skattskyldiga. I propositionen har man särskilt i fråga om skatteförhöjning strävat efter att fastställa nivån på påföljdsavgifter i enlighet med gällande beskattningspraxis. Å andra sidan leder de mer schematiska bestämmelserna till att påföljdsavgift ska påföras även i vissa sådana fall där skatteförhöjning eller felavgift för närvarande med stöd av prövningsrätt enligt de gällande bestämmelserna inte påförs. Hotet om påföljdsavgifter bedöms dock också för sin del minska t.ex. antalet deklarationer som lämnats in för sent. De ekonomiska konsekvenserna av reformen av påföljdsavgiftssystemet bedöms således vara liten.

Om bilskatt inte uppbärs för trimmade mopeder och fyrhjulingar minskar kostnaderna för den skattskyldige med ca 100 euro för mopeder och med ca 1 100 euro för fyrhjulingar.

Till övriga delar bedöms de ändringar som föreslås i propositionen ha få ekonomiska konsekvenser för de skattskyldiga.

4.2.2 Konsekvenser för myndigheterna

Ett förfarande för beskattning och skatteuppbörd, ett system för sökande av ändring och ett påföljdssystem som är enhetliga med andra skatteslag gör det möjligt att organisera Skatteförvaltningens funktioner på ett effektivt sätt. De föreslagna ändringarna undanröjer skillnaderna mellan olika skatteslag och förenhetligar skattelagstiftningen, varvid behovet av att upprätthålla särskilda förfaranden för olika skatteslag minskar avsevärt. Ändringarna underlättar skattemyndigheternas verksamhet och arbete i och med att de tolkningssituationer som hänför sig till förfarandet minskar. En del av de föreslagna ändringarna minskar mängden rutinarbete som utförs som tjänstemannaarbete, varvid Skatteförvaltningen bättre än tidigare kan rikta resurserna till skattekontroll, föregripande handledning och rådgivning. Denna effekt är dock liten så länge som automatiskt beslutsfattande inte kan utnyttjas i punkt- och bilbeskattningen, utan besluten fattas som tjänstemannaarbete. Det har dock bedömts att det i alla situationer temporärt är möjligt att fatta beslut som tjänstemannaarbete utan tilläggsresurser, med beaktande av att antalet beslut som fattas inom bil- och punktbeskattningen är relativt litet jämfört med den övriga beskattningen. Det är uttryckligen fråga om vad Skatteförvaltningen kan rikta sina resurser till. De

förslag som ingår i propositionen innebär dessutom att bland annat antalet anvisningar och behövliga blanketter minskar.

En ökning av det elektroniska förfarandet i punkt- och bilbeskattningen försnabbar och effektiviserar Skatteförvaltningens arbete och gör det således möjligt att rikta Skatteförvaltningens personalresurser på ett mer produktivt sätt till skattekontrollen. Ökningen av elektroniska deklarationer minskar tack vare den automatiska styrningen och kontrollfunktionerna även antalet felaktiga deklarationer samt den arbetsbörda som omvandlingen av deklarationerna till elektronisk form medför för Skatteförvaltningen.

I fråga om uppbörd och indrivning av punktskatter och bilskatt övergår man också till att använda samma datasystem som för andra skatter, vilket gör uppbördsförfarandet enklare och processen för skatteuppbörd smidigare. Samtidigt blir det lättare att vidta styrande åtgärder och åtgärder som tryggar skatteinflödet.

Inom punkt- och bilbeskattningen införs ett förfarande i skatterättelsenämnden, vilket i fråga om ärenden som gäller ändringssökande ökar den administrativa effektiviteten i Skatteförvaltningens verksamhet. Den riksomfattande behörigheten för skatterättelsenämnden och Skatteförvaltningens enheter gör det möjligt att koncentrera behandlingen av likadana begäranden om omprövning. Flexibla verksamhetsmodeller förbättrar möjligheterna till en enhetlig och samtidig behandling av liknande fall. Till följd av ändringen kommer dock fler ärenden än tidigare att behandlas av rättelsenämnden. En utvidgning av förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut till att omfatta bilbeskattningen skapar emellertid klarhet i förhållandet mellan verkställande av beskattning och sökande av ändring som sker i första instans samt minskar antalet fall som behandlas i ett omprövningsförfarande. Eftersom det i punktbeskattningen dessutom samtidigt införs ett förfarande för rättelse av fel på eget initiativ, bedöms det att en utvidgning av förfarandet i skatterättelsenämnden till att omfatta de aktuella skatteslagen inte i någon betydande grad ökar Skatteförvaltningens arbetsbörda eller förlänger behandlingstiderna. Särskild uppmärksamhet bör dock fästas vid att trygga sakkunskapen om punktbeskattning och bilbeskattning i nämnden. I nämndens sammansättning beaktas att staten är den enda skattetagaren i fråga om dessa skatter. Förfarandet i rättelsenämnden förbättrar också förutsättningarna för behandling av besvär i förvaltningsdomstolen.

Behovet av resurser för utbildning av Skatteförvaltningens personal, handledning av de skattskyldiga samt information ökar i inledningsskedet när man övergår till de nya förfarandena. Automatiseringen av arbetet och tyngdpunkten på riskbaserad kontroll förverkligas i egentlig mening först i det skede då det är möjligt att utnyttja automatiserat beslutsfattande inom punktbeskattningen och bilbeskattningen. Behovet av kundhandledning, utbildning och kommunikation hänför sig i synnerhet till att punktbeskattningen ändras till beskattning på eget initiativ samt till att beskattnings- och uppbördsprocessen inom bilbeskattningen ändras. Också till exempel nya blanketter och möjliggörande av elektroniska tjänster i registreringsärenden förutsätter utbildning av tjänstemän och kundhandledning.

De ändringar som föreslås i beskattningsförfarandet vid Transport- och kommunikationsverket effektiviserar verksamheten, och de tolkningssituationer som hänför sig till lagstiftningen om bilbeskattning förtydligas. Behoven av resurser för personalutbildning, handledning av de skattskyldiga samt information ökar dock i initialskedet också vid Transport- och kommunikationsverket.

Om bilskatt inte uppbärs för trimmade mopeder och fyrhjulingar minskar myndigheternas kostnader för verkställandet av beskattningen. Ändringen har indirekta konsekvenser också för po-

lisens och förvaltningsdomstolarnas verksamhet. När det gäller polisen är det fråga om effektivisering av verksamheten till den del de arbetsmoment som hänför sig till övervakningsdeklarationer inom beskattningen faller bort.

När punktskatten och bilskatten skiljs åt från den mervärdesskatt som ska betalas vid gemenskapsinterna förvärv blir förfarandet enklare ur Skatteförvaltningens synvinkel. Ändringen möjliggör kontroll av deklaration och betalning av mervärdesskatt för gemenskapsinterna förvärv delvis på motsvarande sätt som vid annan mervärdesbeskattning. Vid kontrollen av den mervärdesskatt som betalas för gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel ska i fortsättningen användas uppgifter om bilbeskattning, registreringsuppgifter från Transport- och kommunikationsverket samt uppgifter om mervärdesbeskattning från andra medlemsstater. Kontrollen kommer i allt högre grad att basera sig på mångsidiga riskanalyser. Skatteförvaltningen avser dessutom satsa på förebyggande handledning av de skattskyldiga. Den föreslagna ändringen anses inte ha någon väsentlig inverkan på betalningen av skatt eller kontrollmöjligheterna.

4.2.3 Andra än ekonomiska konsekvenser för de skattskyldiga

Förenhetligandet av beskattningsförfarandena vid punktbeskattningen och bilbeskattningen med andra beskattningsförfaranden inom Skatteförvaltningen samt det föreslagna enhetliga förfarandet för uppbörd och den beslutspraxis som hänför sig till förfarandet gör det möjligt att behandla den skattskyldiges ärenden som en helhet. Ändringarna förbättrar den skattskyldiges rättssäkerhet t.ex. i fråga om deklarationspraxis, påföljdsavgifter och ändringssökande. Enhetliga förfaranden stöder behandlingen av helheter av samma typ på lika villkor och i enlighet med principer som motsvarar varandra. Dessutom gör beskattningsförfaranden och kommunikationskanaler som är gemensamma med den övriga beskattningen det lättare för punktskatte- och bilskatteskyldiga att uträtta ärenden hos Skatteförvaltningen och minskar de skattskyldigas administrativa börda. Enklare förfaranden försnabbar till vissa delar också behandlingen av ärenden inom Skatteförvaltningen. Trots tjänstemannabehandlingen bedöms behandlingstiderna inte förlängas avsevärt. Lagstiftningens tydlighet och transparens förbättras redan i detta skede och minskar för sin del de skattskyldigas administrativa börda.

Den administrativa bördan för de skattskyldiga minskas även till följd av vissa andra föreslagna ändringar. Till exempel minskar antalet skattedeklarationer som lämnas av registrerade bilskatteombud, och på så sätt minskar den administrativa bördan avsevärt. Situationen är densamma för sådana sporadiskt skattskyldiga vid punktbeskattningen som tar emot punktskattepliktiga produkter flera gånger i månaden samt för sådana regelbundet skattskyldiga som har flera skatteupplag som för närvarande deklareras i separata skattedeklarationer.

I fråga om vissa företag kan däremot ändringen öka det administrativa arbetet och kräva att verksamhetsmodellerna ändras. Exempelvis det att de nuvarande avdragen i punktbeskattningen i fortsättningen söks som återbäring genom en separat ansökan om återbäring ökar den administrativa bördan för de skattskyldiga som i nuläget har kunnat göra avdraget till fullt belopp i skattedeklarationen för skatteperioden. Eftersom den kortaste period som återbäring kan sökas för är en period av en kalendermånad, bedöms det att återbäringen inte kommer att senareläggas väsentligt. Avskaffandet av avdragsförfarandet kan underlätta vissa skattskyldigas verksamhet, eftersom de belopp som inte dragits av inte längre överförs till följande skatteperioder, utan hela återbäringen fås på en gång till skillnad från nuläget.

Den registreringsskyldighet som föreskrivs för småskaliga tillverkare av läskedrycker och dryckesförpackningar ökar också i någon mån den administrativa bördan för dessa tillverkare. Å andra sidan måste småskaliga tillverkare redan nu göra en anmälan till Skatteförvaltningen för att de ska kunna beviljas stöd av mindre betydelse som skattefrihet enligt EU:s regler om

statligt stöd. Den skyldighet att på förhand anmäla vissa nationella punktskattepliktiga varor som föreslås för distansförsäljare som är etablerade i andra medlemsstater och för privatpersoner i fråga om vissa upphandlingar ökar den administrativa bördan. En utvidgad skyldighet att göra förhandsanmälan förbättrar dock förutsättningarna för skattekontroll. I samband med ändringen är det viktigt att också distansförsäljarna garanteras tillgång till Skatteförvaltningens elektroniska tjänster för att kunna göra förhandsanmälan.

Möjligheten att lämna alla deklarationer och anmälningar och göra alla ansökningar via e-tjänsten underlättar och försnabbar skötseln av ärenden. De skattskyldiga som bedriver företagsverksamhet använder redan nu elektroniska tjänster i så stor utsträckning att en utvidgning av skyldigheten att deklarera elektroniskt inte bedöms medföra några betydande förändringar för de skattskyldiga. Dessutom ska den obligatoriska elektroniska deklarationen i fortsättningen i princip gälla samma skattskyldiga som redan i fråga om andra skatteslag är skyldiga att lämna in en skattedeklaration elektroniskt. Övergången till ett elektroniskt förfarande kan dock i det inledande skedet i någon mån öka t.ex. småskaliga producenternas administrativa börda, eftersom dessa skattskyldiga i nuläget använder elektroniska tjänster i något mindre utsträckning än andra skattskyldiga som bedriver företagsverksamhet. På längre sikt minskar dock bördan. Elektroniska tjänster ska i praktiken vara tillgängliga för alla, med undantag främst för sådana utländska aktörer som har svårt att få de identifieringskoder som behövs för elektroniska deklarationer. I dessa situationer kan Skatteförvaltningen av särskilda skäl fortfarande godkänna att en pappersdeklaration lämnas.

Vid bilbeskattningen ökar de ändringar som föreslås i fråga om skattefri användning av fordon användarens skyldighet att vara medveten om de rättigheter och skyldigheter som hänför sig till beskattningen och den skattefria användningen av fordonet. Å andra sidan förtydligas lagstiftningen och preciseras de skyldigheter och påföljder som hänför sig till skattefri användning, vilket innebär att användarens möjligheter att bedöma sina egna rättigheter och skyldigheter förbättras. Ändringarna kan dock i enskilda fall öka försummelserna och påföljderna för dem. En precisering av skyldigheten att betala bilskatt förtydligar grunderna för bilskatteskyldighetens uppkomst, men ändrar å andra sidan nuläget i viss mån. Användningen av ett fordon med stöd av en anmälan om ibruktagande innan fordonet registreras ska i fortsättningen betraktas som skattepliktig användning, vilket i synnerhet är en klar ändring ur den skattskyldiges synvinkel. Dessutom minskar den skattskyldiges möjligheter att återkalla en bilskattedeklaration, eftersom detta är möjligt endast om fordonet inte har varit i skattepliktig användning. Till skillnad från nuläget ska det också föreskrivas en tidsfrist för återkallande av en skattedeklaration, vilket begränsar den skattskyldiges möjligheter att återkalla sin bilskattedeklaration. Den skattskyldige ska dock i fortsättningen ha möjlighet att kräva att den skatt som påförs fordonet ska anpassas till den tid fordonet har varit i skattepliktig användning i Finland.

Enligt propositionen ska det alltid fattas ett överklagbart beslut om införande i och avförande ur register för punktbeskattning och bilbeskattning. Ändringen förtydligar förfarandet och stärker de skattskyldigas rättssäkerhet.

I och med de föreslagna ändringarna i skatteuppbörden förenklas särskilt betalningen av punktskatter, eftersom punktskatter och andra skatter på eget initiativ kan betalas på den allmänna förfallodagen för skatter på eget initiativ med ett kundspecifikt referensnummer. Å andra sidan kan den skattskyldige i princip inte längre själv välja till betalning av vilken skatt betalningen används.

Enhetliga förutsättningar för ändringsbeskattning och ändringssökande skapar klarhet i förfarandet, förkortar behandlingstiderna och gör besluten om olika skatteslag enhetligare. En ut-

vidgning av förfarandet i skatterättelsesnämnden till att omfatta punktbeskattningen och bilbeskattningen gör det möjligt för den skattskyldige att med undantag för förhandsavgöranden söka ändring i Skatteförvaltningens alla överklagbara beslut i första instans hos skatterättelsesnämnden. Skatterättelsenämndens självständiga ställning främjar en behandling av begäranden om omprövning gällande punktbeskattning och bilbeskattning som är opartisk och oberoende av den enhet inom Skatteförvaltningen som fattat beslutet om beskattning, vilket förbättrar den skattskyldiges rättssäkerhet. Även utvidgningen av förfarandet med prejudikatbesvär till att omfatta punktbeskattning och bilbeskattning främjar förutsägbarheten, rättssäkerheten och enhetligheten i beskattningen. De skattskyldiga kan i vissa situationer få ett avgörande från den högsta rättsinstansen i en enskild tolkningsbar fråga snabbare än för närvarande. I praktiken har prejudikatbesvär dock varit sällsynta åtminstone i fråga om andra skatteslag.

Enligt förslaget är tiden för överklagande till förvaltningsdomstolen betydligt kortare än för närvarande, om den skattskyldige överklagar ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning. Beslut om eventuella besvär ska således fattas inom kort efter det att man har fått ett beslut med anledning av begäran om omprövning. Förenhetligandet av tidsfristerna för sökande av ändring förtydligar förfarandet, men förkortar tidsfristen väsentligt jämfört med nuläget. Å andra sidan förkortar det samtidigt beskattningsprocessernas längd i sin helhet.

Ett system där vissa gemenskapsinterna förvärv deklareras och mervärdesskatten betalas samtidigt med punktskatten eller bilskatten har ursprungligen utformats för att underlätta de skattskyldigas verksamhet. Enligt förslaget ska förfarandet för dessa skatteslag skiljas åt. Detta innebär att den skattskyldige ska betala punktskatt eller bilskatt och mervärdesskatt vid olika tidpunkter och enligt olika förfarande. Dessa ändringar beskrivs närmare i avsnitt 2.5. Den skattskyldiges administrativa börda anses dock inte öka nämnvärt till följd av det nya förfarandet.

I den bilbeskattning som Transport- och kommunikationsverket verkställer förbättrar ändringarna den skattskyldiges rättssäkerhet och förenklar beskattningsförfarandena. Konsekvenserna för den skattskyldige gäller särskilt preciseringen av de allmänna principerna för beskattningen samt de reformer som gäller påföljdsavgifter och ändringssökande. Dessutom förenhetligar reformen av förfarandena enligt bilskattelagstiftningen Skatteförvaltningens och Transport- och kommunikationsverkets förfaranden, varvid de skattskyldigas jämlikhet när de är i kontakt med olika skattemyndigheter förbättras.

5 Remissvar

5.1 Allmänt om utlåtandena

Sammanlagt gavs 30 remissutlåtanden över utkastet till proposition. På basis av utlåtandena har propositionen kompletterats och preciserats på flera ställen samt till vissa delar ändrats.

Propositionens mål att förenhetliga förfarandena för punktbeskattningen och bilbeskattningen med beskattningsförfarandena för andra skatter understöddes i stor utsträckning. I utlåtandena understöddes också det att harmoniseringen till många delar minskar de skattskyldigas administrativa börda och det administrativa arbete som verkställandet av beskattningen medför för skattemyndigheten. Näringslivet ansåg dock att propositionen också innehåller förslag som ökar den administrativa bördan. Reformen bedömdes också medföra betydande engångskostnader för företagen i samband med ändringar i informationssystemen och de interna verksamhetsprocesserna. I näringslivets utlåtanden önskades dessutom en tillräckligt lång övergångsperiod för genomförandet av ändringarna och att Skatteförvaltningens resurser i omställningssituationen riktas till anvisningar och rådgivning.

Införandet av förfarandet i skatterättelsenämnden vid ändringssökande i punkt- och bilbeskattningen understöddes, men det ansågs vara viktigt att det säkerställs att nämnden har sakkunskap om dessa skatteslag. Förlängningen av betalningstiden för punktskatter ansågs öka företagens ekonomiska spelrum. Reformen av bilskattelagens struktur och omformuleringen av lagen i sin helhet ansågs vara en bra sak.

Justitiekanslern i statsrådet fäste i sitt utlåtande uppmärksamhet vid propositionens mål att öka automatiseringen i synnerhet vid verkställandet av bilbeskattningen, och konstaterade att i propositionen inte har bedömts ökningen av den automatiska behandlingen i fråga om huruvida grundlagsutskottets utlåtanden om automatiskt beslutsfattande har beaktats i ärendet. Också i utlåtandena från högsta förvaltningsdomstolen, Åbo förvaltningsdomstol och Företagarna i Finland fästes uppmärksamhet vid det automatiska beslutsfattandet i beskattningen.

Justitieministeriet hänvisade i sitt utlåtande till grundlagsutskottets ställningstaganden om beskattningsuppgifternas offentlighet och ansåg att den bestämmelse om offentlighet som föreslås i propositionen är problematisk med tanke på grundlagen. Justitieministeriet ansåg dessutom att propositionen bör preciseras och kompletteras bl.a. i fråga om elektronisk ansökan och anmälan samt i fråga om sanktionsregleringen.

5.2 Mer detaljerat om utlåtandena

Automatiskt beslutsfattande

Under remissbehandlingen gav riksdagens biträdande justitieombudsman ett avgörande om Skatteförvaltningens automatiska beslutsfattande (EOAK/3379/2018), enligt vilket det automatiserade beslutsfattandet inte uppfyller kraven i grundlagen. I utlåtandet från justitiekanslern i statsrådet konstaterades det att det automatiska förfarandet enligt riksdagens biträdande justitieombudsmans avgörande och grundlagsutskottets utlåtandepraxis behöver en tillräcklig och tydlig rättslig grund som berättigar till användning av automatiska förfaranden. Justitiekanslern konstaterade att vid det automatiska beslutsfattandet bör det också säkerställas att grunderna för god förvaltning och tjänsteansvar tillgodoses med stöd av lag. Vid den fortsatta beredningen är det enligt utlåtandet skäl att bedöma om propositionen ger en tillräcklig rättslig grund för utnyttjandet av automationen samt att vid behov komplettera propositionen till behövliga delar. Det skulle vara möjligt att överväga och delvis också nödvändigt att åtminstone delvis föreskriva om automatiska beskattningsförfaranden i lagstiftningen om beskattningsförfaranden och delvis i ett annat projekt än beredningen av den allmänna lagstiftningen om automatiskt beslutsfattande under ledning av justitieministeriet. Enligt utlåtandet ska man vid den fortsatta beredningen bedöma i vilken mån det är motiverat att ha egna bestämmelser inom punktbeskattningen och bilbeskattningen, och i vilken mån bestämmelserna om automatiskt förfarande samlas i lagen om beskattningsförfarande eller att det åtminstone sörjs för att de grundar sig på enhetliga principer.

Med anledning av justitiekanslerns utlåtande och biträdande justitieombudsmannens avgörande har i den fortsatta beredningen utretts alternativa sätt att gå vidare i fråga om behovet att reglera det automatiska beslutsfattandet. Utöver det ovan nämnda utlåtandet och avgörandet har det beaktats att justitieministeriet har inlett beredningen av allmänna bestämmelser om automatiserade förvaltningsbeslut. Dessutom har det beaktats att riksdagens grundlagsutskott har ansett att det automatiska beslutsfattandet är förknippat med sådana mycket vittsyftande juridiska specialfrågor som hänför sig till de grundläggande fri- och rättigheterna och till utövningen av offentlig makt och som bör bedömas med tanke på behoven att utveckla den allmänna lagstiftningen. Utskottet anser att man bör avstå från förvaltningsområdesspecifika regleringsförslag.

Eftersom det dock anses nödvändigt att reformera förfarandena vid punktbeskattningen och bilbeskattningen under de närmaste åren bl.a. på grund av de risker som är förknippade med de nuvarande beskattningssystemens användningsålder, har man i den fortsatta beredningen beslutat att gå vidare enligt den planerade tidtabellen. Propositionen har dock vid den fortsatta beredningen ändrats avsevärt så att den inte till någon del utvidgar användningsområdet för det automatiska beslutsförfarandet inom Skatteförvaltningen. Även motiveringen till propositionen har kompletterats till denna del och konsekvenserna har bedömts på nytt. Trots att samma bestämmelser om beskattnings- och skatteuppbördsförfarande skulle tillämpas på punktbeskattningen som på annan beskattning på eget initiativ och på bilbeskattning huvudsakligen samma eller motsvarande bestämmelser som på annan beskattning som debiteras, genomförs förfarandena så att automatiserat beslutsfattande inte ingår i dem. Besluten om punktskatt och bilskatt fattas som tjänstemannaarbete till dess att de frågor som gäller författningsgrunden för automatiserat beslutsfattande har avgjorts. Ur propositionen har också strukits de förslag om andra skatteslag som ingick i det utkast som var på remiss och som gällde frågor kring det automatiserade beslutsfattandet.

Offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

Justitieministeriet konstaterade i sitt utlåtande att grundlagsutskottet har ansett att lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter, där huvudregeln är sekretess, är snedvriden med tanke på offentlighetsprincipen i 12 § 2 mom. i grundlagen (GrUU 4/2014 rd och GrUU 40/2005 rd). Utskottet ansåg redan i sitt utlåtande från år 2005 att det vid den planerade fortsatta beredningen av lagstiftningen är skäl att bedöma strukturen i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter och dess förhållande till grundlagens bestämmelser. Justitieministeriet konstaterade att det i propositionen inte har framförts vilka de nödvändiga orsakerna är till att offentligheten för uppgifter som gäller bilbeskattning och punktbeskattning föreslås bli begränsad, och att behovet av sekretess för uppgifterna bör motiveras med beaktande av grundlagens huvudregel om handlingars offentlighet. Justitieministeriet konstaterade att den föreslagna offentlighetsregleringen på grund av det som konstaterats ovan kan anses vara problematisk ur grundlagsperspektiv.

Vid den fortsatta beredningen av propositionen ansågs det att det inte är ändamålsenligt att utreda och omvärdera offentligheten och sekretessen samt eventuella särskilda behov i anslutning till dem enbart i fråga om punktbeskattningen och bilbeskattningen, utan som en del av en mer omfattande granskning. Av resursskäl har den övergripande granskning av beskattningsuppgifternas offentlighet som grundlagsutskottet förutsatt dock inte kunnat inledas vid finansministeriet inom en sådan tidtabell att den kunde utnyttjas i samband med denna proposition. Med anledning av justitieministeriets utlåtande har man vid den fortsatta beredningen således beslutat att ändra propositionen så att bestämmelserna om offentlighet och sekretess i fråga om punktbeskattningen och bilbeskattningen inte föreslås bli ändrade i denna proposition. Vid punktbeskattningen tillämpas fortfarande bestämmelserna i den gamla punktskattelagen. Vid bilbeskattningen tillämpas de nuvarande bestämmelserna i bilskattelagen, som till övriga delar föreslås bli upphävd.

Elektronisk ansökan och anmälan

Justitieministeriet konstaterade i sitt utlåtande att det inte på ett enkelt sätt framgår av propositionen om den som är skyldig att ansöka eller anmäla elektroniskt kan vara en fysisk person. En uteslutande elektronisk anmälningsskyldighet har betydelse med tanke på de principer om god förvaltning som avses i 21 § i grundlagen och den jämlikhet som föreskrivs i 6 § i grundlagen.

Justitieministeriet påpekade att denna omständighet inte har bedömts i motiveringen till lagstiftningsordningen.

Propositionen har med anledning av justitieministeriets utlåtande preciserats så att det föreslås att det uttryckligen ska föreskrivas om undantag från skyldigheten att uträtta ärenden elektroniskt. Motiveringen till lagstiftningsordningen har också kompletterats till denna del.

Regleringen om påföljdsavgifter

Justitieministeriet ansåg i sitt utlåtande att propositionens bestämmelser om påföljdsavgifter bör preciseras på flera ställen. När det gäller bilbeskattningen bör man vid den fortsatta beredningen försäkra sig om att försummelsens allvarlighetsgrad beaktas med tanke på regleringens proportionalitet på lämpligt sätt vid fastställandet av påföljdsavgifterna och deras storlek. När det gäller punktbeskattningen fäste justitieministeriet uppmärksamhet vid regleringen av påföljdsavgiften som föreslås bli genomförd delvis genom hänvisningsbestämmelser, och ansåg att det vid den fortsatta beredningen bör säkerställas att det inte råder oklarhet om grunderna för påförande av påföljdsavgift. I utlåtandet konstaterades det att grundlagsutskottet upprepade gånger har betonat att i regleringen om administrativa påföljder får inte det allmänna krav på lagstiftningens exakthet som är kännetecknande för den straffrättsliga legalitetsprincipen bortses.

Propositionen har med anledning av justitieministeriets utlåtande på flera ställen preciserats i fråga om bestämmelserna om påföljdsavgifter. När det gäller bilbeskattningen har vid beredningen beaktats att försummelsens allvarlighetsgrad ska återspeglas i påföljdsavgiften så att den påförs proportionellt, och förslagen har till denna del kompletterats och preciserats.

Ökning av den administrativa bördan

I de flesta utlåtanden från näringslivet konstaterades det att slopandet av avdragsförfarandet inom punktbeskattningen och övergången till återbäringsförfarandet ökar de skattskyldigas administrativa börda avsevärt. I några utlåtanden ansågs det att om man övergår till ett separat återbäringsförfarande, ska återbäring kunna sökas månatligen. Trots remissvaren föreslås det att avdragsförfarandet slopas på de grunder som framgår av propositionen. Propositionen har dock ändrats så att det är möjligt att ansöka om återbäring av bränsleskatten också på grund av uppsamlade kolväten för en period av en kalendermånad. Propositionen har ändrats på motsvarande sätt i fråga om det återbäringsförfarande som ersätter det avdragsförfarande som föreskrivs i elskattelagen.

Enligt bränslebolagen orsakar också slopandet av möjligheten enligt bränsleskattelagen att rikta skatterättelserna till skattedeklarationen för den skatteperiod under vilken rättelserna har gjorts i bokföringen en adminstrativ börda. De kontrollskäl som framförts i propositionen talar dock för slopandet av förfarandet. Dessutom känner Skatteförvaltningen till endast en skattskyldig som använder förfarandet i fråga. Det är inte motiverat att bevara den undantagsbestämmelse som gäller endast ett skatteslag och som tillämpas av en skattskyldig när förfarandena i övrigt förenklas och förenhetligas.

Vissa remissutlåtanden om bilbeskattningen

I skatteförvaltningens utlåtande konstaterades det att den skattepåföljd som ibruktagandet av ett fordon medför inte står i rätt proportion till hur tillfällig och liten användningen är om det inte är meningen att fordonet ska användas permanent i Finland, men det ändå inte är möjligt att få återbäring vid utförsel för fordonet. Enligt utlåtandet är det ändamålsenligt att föreskriva särskilt

om skattebeloppet i de situationer där fordonet inte registreras eller inte kan registreras i Finland. Propositionen har ändrats så att den fulla skatten på yrkande av den skattskyldige i vissa fall kan anpassas till den tid fordonet har varit i skattepliktig användning i Finland.

Skatteförvaltningen framförde i sitt utlåtande också att det finns oklarheter i fråga om att binda ett registrerat ombuds skyldighet att betala bilskatt till lämnande av registeranmälan. För att beskattningsförfarandet i fråga om registrerade ombud även i fortsättningen ska vara effektivt och fungerande på samma sätt som i nuläget, har skyldigheten för ett registrerat ombud att betala bilskatt i ägarens ställe eller vid avbetalningsköp i innehavarens ställe återinförts i propositionen så att skyldigheten motsvarar den gällande bilskattelagen.

6 Specialmotivering

6.1 Punktskattelagen

1 §. Tillämpningsområde. I *1 mom.* ska det på motsvarande sätt som för närvarande föreskrivas om betalning av punktskatter till staten. Paragrafens *2 mom.* ändras så att där specificeras de lagar vars skatter och avgifter punktskattelagen tillämpas på.

I *3 mom.* föreslås bestämmelser om avgränsning av lagens tillämpningsområde. Punktskattelagen ska inte tillämpas om en i 2 mom. nämnd punktskattelag om ett skatteslag innehåller bestämmelser som avviker från punktskattelagen, utan då ska bestämmelserna i lagen i fråga tillämpas. Bestämmelserna i punktskattelagen är således allmänna bestämmelser i förhållande till bestämmelserna i de lagar som nämns i 2 mom.

I *4 mom.* föreslås motsvarande bestämmelser som för närvarande om att det i respektive lagar om punktskatt eller accis föreskrivs om grunderna för skatt och skattebeloppet på punktskattepliktiga produkter. Paragrafens *5 mom.* föreslås fortfarande innehålla en informativ hänvisning till lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.

I det nya *6 mom.* tas det in en informativ bestämmelse om vilken lag som ska tillämpas på beskattningsförfaranden och skatteuppbörd i fråga om punktbeskattning. Eftersom punktbeskattningen föreslås bli ändrad till beskattning på eget initiativ, ska på beskattningsförfarandena i princip tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och på skatteuppbörden de bestämmelser i lagen om skatteuppbörd som gäller skatter som betalas på eget initiativ. Om något annat föreskrivs i denna lag eller i en lag som gäller ett specifikt skatteslag, tillämpas de bestämmelserna i stället för bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i lagen om skatteuppbörd.

2 §. Territoriellt tillämpningsområde. Det föreslås en teknisk ändring i paragrafen. Hänvisningen till 1 § preciseras så att den gäller 1 § 2 mom. på grund av de ändringar som föreslås i det momentet. Dessutom preciseras hänvisningen med att det är fråga om medlemsstater i Europeiska unionen.

3 §. Tillämpning av tullagstiftningen. I paragrafen föreskrivs det om i vilka situationer punktskatter uppbärs med iakttagande av förfarandena i tullagstiftningen och till vilka delar tullagstiftningen tillämpas i dessa situationer. Tullen har då beskattningsbehörighet. I *1 mom*. föreslås det att det för tydlighetens skull föreskrivs mer detaljerat än för närvarande om vilka förfaranden tullagstiftningen ska tillämpas på. Tullagstiftningen ska på motsvarande sätt som för närvarande tillämpas på betalning, återbetalning och återkrav av punktskatt samt även på andra förfaranden,

liksom också på säkerheter, skatteförhöjning, felavgift, efterbeskattning och ändringssökande. Vad som föreskrivs om tull i tullagstiftningen ska också tillämpas på informationsskyldighet, föreläggande av vite samt på sekretessen för uppgifter och utlämnande och erhållande av sekretessbelagda uppgifter.

I *2 mom.* föreskrivs det om motsvarande undantag från 1 mom. som för närvarande. I situationer där produkter förs in från ett område utanför unionen och inte omedelbart efter införseln hänförs till ett uppskovsförfarande, ska tullagstiftningen inte tillämpas på verkställandet av beskattningen eller på något annat förfarande, om den skattskyldige beviljas anstånd med betalningen i enlighet med tullagstiftningen. Bestämmelsen motsvarar de gällande bestämmelserna, men till den fogas som teknisk ändring den kortform för Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av en tullkodex för unionen som har tillämpats sedan maj 2016. I *3 och 4 mom.* föreslås det att på motsvarande sätt som i nuläget i enlighet med artikel 3 i punktskattedirektivet föreskrivs att de formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser i tillämpliga delar ska gälla vid införsel av produkter från sådana tredjeterritorier som avses i 5 § 2 punkten eller vid utförsel av produkter till tredjeterritorier.

4 §. Behöriga myndigheter. Ordalydelsen i *1 mom.* ändras. Eftersom punktskatterna blir skatter som betalas på eget initiativ, ska Skatteförvaltningen inte längre verkställa punktbeskattningen, utan uppbära de skatter som den skattskyldige deklarerat på eget initiativ. Verkställandet av punktbeskattningen ersätts därför med att uppbära punktskatt.

6 §. Övriga definitioner. Paragrafen innehåller alla andra definitioner som används i lagen utom de geografiska definitionerna. Bestämmelserna motsvarar till största delen de nuvarande, men vissa definitioner slopas, en del uppdateras och två nya definitioner fogas till paragrafen. Numreringen av punkterna ändras.

Det föreslås att kortformen tullkodexen införs i 3 § 2 mom., vilket innebär att den inte längre behöver definieras. Definitionen av tillämpningsförordningen för tullkodex slopas såsom onödig. I den gällande tullkodexen har man frångått begreppen suspensivt tullförfarande och suspensivt tullarrangemang, vilket innebär att de inte används och således inte längre definieras i denna lag.

I *1 punkten* definieras uppskovsförfarande på motsvarande sätt som i nuläget så att de produkter som inte har tullstatus som unionsvaror på det sätt avses i bestämmelserna i tullkodexen utesluts från förfarandet. I *2 och 3 punkten* tas för tydlighetens skull in nya definitioner av avsändarmedlemsstaten och destinationsmedlemsstaten. Med avsändarmedlemsstaten avses den medlemsstat i EU från vilken de punktskattepliktiga produkterna avsänds och med destinationsmedlemsstaten den medlemsstat i EU till vilken produkterna ska levereras. Definitionerna av skatteupplag, godkänd upplagshavare, registrerad mottagare och tillfälligt registrerad mottagare i *4—7 punkten* motsvarar de nuvarande bestämmelserna. Likaså ska det datoriserade systemet, distansförsäljning, distansförsäljare och skatterepresentant i *9—12 punkten* definieras på motsvarande sätt som i nuläget, liksom också direkt leverans och exportplats i *15 och 17 punkten.*

De hänvisningar som finns i definitionerna av registrerad avsändare, import, importplats och exportmedlemsstat i *8, 14, 16 och 18 punkten* ändras från att gälla artiklarna i den tidigare tullkodexen till hänvisningar till artiklarna i den gällande tullkodexen. Till definitionen av harmoniserade punktskattepliktiga produkter i *19 punkten* fogas den definition av förordningen om genomförande av punktskattedirektivet som finns i den nuvarande 22 punkten och som således inte längre ska definieras särskilt. De nuvarande definitionerna av skatteperiod och skattskyldig som deklarerar per skatteperiod slopas. Bestämmelser om skatteperioden finns i fortsättningen

i 2 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I fortsättningen ska alla punktskattskyldiga som omfattas av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ha en skatteperiod. Begreppet skattskyldig som deklarerar per skatteperiod är således inte längre tillräckligt för att skilja mellan regelbunden och sporadisk verksamhet. I fortsättningen ska de skattskyldiga som regelbundet respektive sporadiskt bedriver punktskattepliktig verksamhet definieras i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, till vilken bestämmelserna om deklaration och betalning av punktskatter föreslås bli överförda.

Till punkterna 7, 10, 13, 15 och 19 fogas språkliga preciseringar som inte förändrar rättsläget.

11 a §. Särskilda bestämmelser om oegentligheter. Det föreslås att det till lagen fogas en ny 11 a § som innehåller särskilda bestämmelser om oegentligheter som sker inom ramen för ett uppskovsförfarande. Oegentligheter uppkommer i situationer där den skattskyldige ska påföras skatt, och för att bevara nuläget är det därför behövligt att avvika från vissa bestämmelser i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, föreskriva om när skyldigheten att betala skatt uppkommer och precisera från vilken tidpunkt tidsfristerna beräknas.

I *1 mom.* föreslås det att det föreskrivs om till vilka delar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte ska tillämpas, om det i samband med Skatteförvaltningens eller Tullens övervakningsåtgärder eller annars upptäcks att en oegentlighet har begåtts vid import, mottagande eller flyttning av produkter. I praktiken kan observationen göras t.ex. i samband med en granskning som utförs av Skatteförvaltningen eller Tullen. Till den del tillämpningen inte uttryckligen har uteslutits tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På oegentligheter kan t.ex. bestämmelserna om fortsatt tidsfrist för påförande av skatt, förlängd tidsfrist och påförande av skatt till följd av brott i 45, 46 och 47 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas.

Bestämmelserna om skatteperiod, sista inlämningsdag för skattedeklarationen och betalning av skatt för skatteperioden i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas om det är fråga om en oegentlighet. På motsvarande sätt som i nuläget finns det ingen deklarationstid för skatten. Skatteförvaltningen fastställer skatten separat för varje oegentlighet, inte per skatteperiod. Skatten ska betalas senast på den i 2 § 3 punkten i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ avsedda allmänna förfallodag som anges i beslutet. I momentet föreslås på motsvarande sätt som i denna lags gällande 46 §, som föreslås bli upphävd, bestämmelser om att skyldigheten att betala skatt uppkommer omedelbart efter det att produkterna har tagits emot eller importerats olagligt eller oegentligheten annars har konstaterats.

I *2 mom.* föreskrivs det om beräkning av den tidsfrist för påförande av skatt, rättelse av beslut och begäran om omprövning som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Det föreslås att tidsfristen beräknas från utgången av det kalenderår under vilket skyldigheten att betala skatt uppkom.

13 §. Skattskyldighet i vissa situationer. Det föreslås att hänvisningen i *3 mom.* uppdateras till att gälla artikeln om extern transitering i den gällande tullkodexen.

14 §. Fastställande av skatt. I paragrafen föreskrivs det också i fortsättningen om enligt vilken tidpunkts gällande bestämmelser skatten fastställs. Paragrafens rubrik ändras så att den bättre motsvarar paragrafens innehåll.

Dessutom ändras ordalydelsen på finska i paragrafen så att den bättre motsvarar beskattningen på eget initiativ. På finska ersätts ”veron määrääminen” med ”veron määräytymisellä” i alla moment i paragrafen. I 2 mom. föreslås dessutom en språklig precisering. I övrigt motsvarar bestämmelserna nuläget.

15 §. Beskattningsbara kvantiteter. Ordalydelsen i *1—4 mom.* ändras. Eftersom punktskatterna i fortsättningen ska vara skatter som betalas på eget initiativ och Skatteförvaltningen påför skatten endast i undantagsfall, ersätts begreppet påförande av skatt med begreppet betalning av skatt. Den ändrade ordalydelsen motsvarar bättre beskattningen på eget initiativ. I 3 mom. stryks dessutom omnämnandet av att på beskattningen av skattskyldiga som avses i 13 § 1 mom. tillämpas bestämmelserna om registrerade mottagare. Eftersom också de skattskyldiga som avses i 13 § 1 mom. i fortsättningen ska lämna in en skattedeklaration för skatteperioden, behöver det inte längre nämnas att bestämmelserna om registrerade mottagare ska tillämpas på beskattningen. Till momentet fogas dock en hänvisning till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, för att det ska vara klart att också de skattskyldiga som avses i momentet ska lämna in en skattedeklaration. Skattedeklarationen ska lämnas i enlighet med 17 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, dvs. senast på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden. Med allmän förfallodag avses i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ den 12 dagen i varje kalendermånad eller, om den inte är en bankdag, den därpå följande första bankdagen.

Det föreslås att *5 mom.* ändras så att det i momentet hänvisas till bestämmelserna om deklaration och betalning av skatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och inte längre till bestämmelserna i denna lag. Om det i skatteupplaget finns obeskattade produkter när återkallelsen av tillståndet träder i kraft, anses produkterna ha frisläppts för konsumtion. För dem ska skatt deklareras och betalas i enlighet med 17 § 1 mom. och 32 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Eftersom lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska tillämpas på deklaration och betalning av skatt, förlängs tidsfristen för deklaration och betalning jämfört med nuläget. Den godkände upplagshavare, registrerade mottagare och skatterepresentant som avses i 1 och 2 mom. ska lämna in deklarationen för tillståndets giltighetstid på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden.

I det nya *6 mom.* föreskrivs det att bestämmelserna om beskattningsbara kvantiteter i 1—5 mom. utöver i fråga om skatt som betalas på eget initiativ också ska tillämpas när Skatteförvaltningen eller Tullen påför skatt.

16 §. Avdrag från skatt. Det föreslås att paragrafen upphävs. Möjligheten att göra avdrag från skatt enligt paragrafen slopas. På samma grunder som det har varit möjligt att göra avdrag kan man i fortsättningen ansöka om återbetalning. Grunderna för att få tillbaka den betalda skatten förblir således oförändrade, men man övergår från avdragsförfarande till återbetalningsförfarande. Bestämmelser om grunderna för återbetalning finns i 83 § och bestämmelser om återbetalning i 83 a §.

17 §. Punktskattefrihet. I *1 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som för närvarande att produkter som tillverkas, innehas eller flyttas under ett uppskovsförfarande är skattefria, liksom också produkter som hänförs till ett tullagerförfarande eller förfarande för export som avses i tullkodexen. Momentets hänvisningar till artiklarna i fråga i tullkodexen uppdateras så att de

motsvarar den gällande tullkodexen. I *2 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som för närvarande att bestämmelser om skattefrihet för punktskattepliktiga produkter dessutom ingår i respektive lagar om punktskatt eller accis.

18 §. Befrielse från punktskatt. I paragrafen föreskrivs det bl.a. om skattefrihet för produkter som är avsedda att användas av diplomater och internationella organisationer. Enligt *2 mom.* kan skattefriheten när det gäller energiprodukter och elektricitet förverkligas genom att skatten återbetalas på ansökan. Momentet ändras så, att skattefriheten kan förverkligas också genom att skatten återbetalas också för andra punktskattepliktiga produkter. Detta motsvarar Skatteförvaltningens vedertagna beskattningspraxis. Hänvisningen i momentet uppdateras till att gälla 83 § 1 mom., där det föreskrivs om förutsättningarna för återbetalning som baserar sig på skattefri användning, och 83 a § 1 mom., där det föreskrivs om ansökningsperioden och ansökningstiden för återbetalning. På återbetalningar som avses i denna paragraf tillämpas inte bestämmelser som gäller annan återbetalning, såsom bestämmelsen om skatteförhöjning. Vedertagen beskattningspraxis tillämpas inte, eftersom befrielsen från skatt grundar sig på mellanstatliga fördrag. Ändring får dock sökas i ett beslut som meddelats med anledning av en ansökan om återbetalning. Till momentet fogas i fråga om detta en hänvisning till bestämmelsen om rätten att söka ändring i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

20 a §. Anteckning om skattefrihet. I paragrafen föreslås ett nytt 2 mom. En informativ hänvisning till 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, där det föreskrivs om påföljden för försummelse av den i 1 mom. föreskrivna skyldigheten, tas in i momentet. Skatteförvaltningen bestämmer om en avgift på högst 5 000 euro för försummelse av anteckningsskyldigheten, om skyldigheten inte uppfylls trots uppmaning.

21 §. Tillståndspliktig verksamhet. I *1 mom.* föreskrivs det på motsvarande sätt som för närvarande att tillverkning, bearbetning, innehav, avsändning och mottagande av produkter inom ramen för ett uppskovsförfarande kräver tillstånd. Enligt *2 mom.* kan Skatteförvaltningen på ansökan bevilja tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant samt att hålla ett skatteupplag. Punktskattepliktig verksamhet är i regel företagsverksamhet. Eftersom företagen redan i nuläget har bra beredskap för ett elektroniskt förfarande, bör ansökan i fortsättningen göras elektroniskt. I undantagsfall kan den som lämnar in ansökan ändå vara en fysisk person. Bland annat kan den som ställer upp som skatterepresentant för en distansförsäljare av punktskattepliktiga produkter vara en fysisk person. Fysiska personer ska ha möjlighet att fullgöra sina förpliktelser på annat sätt än elektroniskt, och en undantagsbestämmelse om detta bör därför tas in i paragrafen. Punktskattetillståndet ska på motsvarande sätt som för närvarande vara i kraft när verksamheten inleds och medan den pågår.

Bestämmelsen i det nya *3 mom.* gäller delgivning av tillståndsbeslut. Enligt den tillämpas på delgivningen av tillståndsbeslut de bestämmelser om delgivning av beslut som ingår i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om delgivning till den skattskyldige ingår i 56 § och om delgivning till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt i 57 § i den lagen. Alla de bestämmelser som gäller sökande av ändring i punktskattetillstånd ingår inte i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, utan bestämmelser om rätten att söka ändring i ett tillståndsbeslut tas in i det nya *4 mom.* Rätt att söka ändring i ett tillståndsbeslut har såväl den som tagit del av beslutet som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Bestämmelserna i 62 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas på ändringssökandet. Ändring ska sökas genom en skriftlig begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden inom 60 dagar efter delfåendet. När det gäller begäran om omprövning räknas tids-

fristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt från det att beslutet fattades. På ändringssökande i övrigt, såsom på hörande och besvär till förvaltningsdomstolen, tillämpas enligt 62 § 5 mom. i den nämnda lagen vad som föreskrivs i 10 kap. i lagen.

22 §. Skatteupplag. I paragrafen föreslås ett nytt *4 mom.* En informativ hänvisning till 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, där det föreskrivs om påföljden för försummelse av den i denna paragraf föreskrivna skyldigheten. Skatteförvaltningen bestämmer en avgift på högst 5 000 euro för försummelse av skyldigheten, om denna inte uppfylls ens efter Skatteförvaltningens betalningsuppmaning.

26 §. Övriga förutsättningar för beviljande av tillstånd. I paragrafen föreskrivs det om de allmänna förutsättningarna för beviljande av tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant vilka ska gälla alla som ansöker om tillstånd.

I *1 punkten* föreskrivs det att sökandens tillförlitlighet i fortsättningen ska bedömas enligt 26 § 2 och 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd. Tillstånd beviljas således inte en sökande som väsentligen försummar skattebetalningen, bokföringsskyldigheten, den deklarations- eller anteckningsskyldighet som gäller beskattningen eller sina andra skyldigheter i fråga om beskattningen. Detsamma gäller sökande som på grund av sina tidigare försummelser eller försummelser av samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sina nämnda skyldigheter. I denna regeringsproposition föreslås det också att nya 3 och 4 punkter som gäller näringsförbud fogas till 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd. Till följd av den föreslagna ändringen beviljas punktskattetillstånd inte heller en sökande som meddelats näringsförbud eller ett samfund eller en sammanslutning i vars ledning det ingår en person som har meddelats näringsförbud. Samtidigt slopas Tullens nuvarande skyldighet att på begäran av Skatteförvaltningen ge ett utlåtande om sökandens tillförlitlighet.

I *2 punkten* föreskrivs det på motsvarande sätt som för närvarande att om sökanden är en fysisk person ska sökande ha uppnått myndighetsåldern och sökandes handlingsbehörighet får inte ha begränsats.

Enligt *3 punkten* är en förutsättning för tillståndet fortfarande att sökanden ställer en säkerhet som Skatteförvaltningen bestämt. Närmare bestämmelser om bestämmande av säkerhet finns i 28 §.

28 §. Säkerheter. I paragrafen föreskrivs det om de säkerheter för att trygga skattefordringar som det krävs att den som ansöker om tillstånd ska ställa. Bestämmelserna motsvarar i övrigt nuläget, men formuleringen i 1 mom. förtydligas utan att rättsläget förändras och i 4 mom. föreskrivs det för tydlighetens skull också att Skatteförvaltningen ska bestämma inte bara säkerhetens storlek utan också dess art. Skatteförvaltningen kan också kräva att säkerhet ställs när verksamheten redan har inletts i en situation där det i samband med tillståndsprövningen inte har ansetts behövligt att kräva säkerhet. Skatteförvaltningen kan under tillståndets giltighetstid också ändra beloppet av den säkerhet som krävs, om det sker förändringar i tillståndshavarens verksamhet. I dessa situationer ska Skatteförvaltningen på tillståndshavarens begäran meddela denne ett separat beslut som gäller krav på säkerhet eller ändring av dess belopp. I detta beslut kan ändring sökas. Om delgivning av och sökande av ändring i beslut som gäller säkerhet föreskrivs på motsvarande sätt som i fråga om tillståndsbeslut som avses i 21 § 3 och 4 mom. Något separat beslut meddelas inte om säkerheten i samband med sökandet av tillstånd, utan säkerheten omfattas av det tillståndsbeslut i vilket ändring kan sökas.

29 §. Återkallelse av tillstånd. I paragrafen föreskrivs det i fortsättningen endast om återkallelse av punktskattetillstånd, och dess rubrik ändras i enlighet med detta. Bestämmelserna om att ge varning innan tillståndet återkallas stryks.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om förutsättningarna för återkallelse. På motsvarande sätt som för närvarande kan ett tillstånd återkallas, om tillståndshavaren själv ansöker om återkallelse av tillståndet eller om tillståndshavaren inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd. När det gäller de allmänna förutsättningarna för beviljande av tillstånd är det fråga om en sådan bedömning som avses i 26 § 2 och 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd. Skatteförvaltningen kan återkalla tillståndet för den som väsentligen försummar skattebetalningen, bokföringsskyldigheten, den deklarations- eller anteckningsskyldighet som gäller beskattningen eller sina andra skyldigheter i fråga om beskattningen. Tillståndet kan återkallas också för den som på grund av sina tidigare försummelser eller försummelser av samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sina föreskrivna skyldigheter. Ett antagande om försummelse grundar sig inte på Skatteförvaltningens prövning, utan på företagets tidigare försummelser eller på försummelser som en person i ledande ställning i företaget tidigare har gjort sig skyldig till vid ledandet av andra företag. I denna regeringsproposition föreslås det också att nya 3 och 4 punkter som gäller näringsförbud fogas till 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd. Till följd av den föreslagna ändringen kan punktskattetillståndet återkallas också för den som meddelats näringsförbud eller för ett samfund eller en sammanslutning i vars ledning det ingår en person som har meddelats näringsförbud. Med förutsättningar avses också de förutsättningar som föreskrivs i 21—28 § i denna lag. Om delgivning av och sökande av ändring i beslut som gäller återkallande av tillstånd föreskrivs på motsvarande sätt som i fråga om tillståndsbeslut som avses i 21 § 3 och 4 mom.

Enligt *2 mom.* ska Skatteförvaltningen innan ett tillstånd återkallas underrätta tillståndshavaren om återkallelsen. Denne ska samtidigt ges tillfälle att lägga fram en redogörelse om saken och att avhjälpa bristen eller försummelsen inom utsatt tid. Om tillståndshavaren själv begär att tillståndet återkallas, kan tillståndet återkallas utan att någon hörs. Möjligheten att ge tillståndshavaren en varning enligt gällande 2 mom. slopas. Om det i fortsättningen upptäcks brister i tillståndshavarens verksamhet, kan Skatteförvaltningen återkalla tillståndet.

I *3 mom.* föreskrivs det att det kan bestämmas att tillståndet kan förordnas att upphöra senast sex månader efter det att tillståndshavaren har lämnat in ansökan om återkallelse av tillståndet till Skatteförvaltningen. Genom bestämmelsen begränsas de ändringar i tillstånd för skatteupplag som söks enbart av skatteplaneringsskäl. Momentet motsvarar de gällande bestämmelserna.

I *4 mom.* föreskrivs om återbetalning av säkerheten efter det att tillståndshavarens tillstånd har återkallats. Skatteförvaltningen ska frisläppa säkerheten utan dröjsmål efter det att tillståndet återkallats. Säkerheten ska dock inte frisläppas till den del den har använts för betalning av skatt eller det är känt att den kommer att användas för betalning av skatteförpliktelser som föranleds av den verksamhet som avses i tillståndet. Bestämmelserna motsvarar till sitt innehåll det nuvarande 4 mom.

Enligt *5 mom.* anses punktskattetillståndet upphöra om tillståndshavaren försätts i konkurs. Momentet motsvarar de gällande bestämmelserna, endast momentets ordalydelse på finska preciseras.

30 §. Register för punktbeskattning. I paragrafen finns de bestämmelser som gäller register för punktbeskattning samlade. Det föreslagna *1 mom.* motsvarar de gällande bestämmelserna, men hänvisningen till förordningen om administrativt samarbete uppdateras.

I nuvarande 2 mom. föreskrivs det om utlämnande av information ur de register som avses i 1 mom. Bestämmelsen ska upphävas som onödig. På utlämnande av uppgifter tillämpas, utan någon separat bestämmelse, bestämmelserna i denna lag och de bestämmelser som avses i 113 § och bestämmelserna i de allmänna lagarna, såsom offentlighetslagen, dataskyddslagen och informationshanteringslagen (906/2019) samt i dataskyddsförordningen.

Innehållet i det nuvarande 4 mom. flyttas till *2 mom.* De bestämmelser som gäller det register över de småskaliga tillverkare som avses i lagen om punktskatt på läskedrycker och lagen om accis på vissa dryckesförpackningar tas in i momentet. Bestämmelserna gäller registrets användningsändamål och de uppgifter som ska föras in i registret. Registret förs för beviljandet och uppföljningen av stöd av mindre betydelse (de minimis-stöd). De uppgifter som förs in i registret är sådana som behövs för beviljandet, såsom den småskaliga tillverkarens namn, mängden punktskattepliktiga produkter sin framställs under stödåret och vilket år stödtagaren har anhållit om stöd hos andra myndigheter och de stödbelopp som beviljats under den tvåårsperiod som föregår det året.

I det nya *3 mom.* föreskrivs det om bevaringstiden för uppgifterna i registren för punktbeskattning. Det föreslås att bevaringstiden ska vara 12 år efter det att den registrerade har avförts ur registret. I den föreslagna bevaringstiden har den tid för sökande av ändring som gäller punktbeskattning beaktats, liksom tidsfristerna för påförande av skatt och rättelse av beslut. Den längsta tidsfrist som gäller för påförande av skatt eller rättelse av beslut är den som anges i 47 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I enskilda fall ska uppgifter kunna bevaras också efter detta, om ett ändringssökande eller ett ärende som gäller ändring av beskattningen är anhängigt i ärendet i fråga.

Det nuvarande 3 mom. blir *4 mom.* Momentet innehåller en informativ bestämmelse om att uppgifter i registret över tillståndshavare och skatteupplag kan lämnas ut till myndigheter i en annan medlemsstat med stöd av den förordning som avses i 1 mom. Det onödiga omnämnandet av teknisk förbindelse stryks.

5 kap. *Registrering.* Rubriken för kapitlet om deklarationsskyldighet och paragraferna i kapitlet ändras, eftersom lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i fortsättningen ska tillämpas på deklaration av punktskatter. I 5 kap. föreslås det att de bestämmelser samlas som gäller registrering som skattskyldig, stödmottagare och småskalig tillverkare, vilka för närvarande är utspridda i punktskattelagstiftningen. Kapitlet ska innehålla gemensamma förfarandebestämmelser för alla registreringar. Bestämmelserna om registreringsskyldighet och rätt att registrera sig kvarstår dock i respektive lagar om punktskatt eller accis.

31 §. Registreringsanmälan. Det föreslås att paragrafen och dess rubrik ändras. På deklaration av punktskatter tillämpas i fortsättningen bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om skyldighet att lämna in skattedeklaration finns i 16 § i den lagen och bestämmelser om sista inlämningsdag för skattedeklarationen i 17 § i den lagen. Bestämmelser om situationer där den deklarationstid som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas ska i fortsättningen finnas i 11 a och 82 a § i denna lag. I dem utesluts bl.a. tillämpningen av bestämmelsen om sista inlämningsdag för skattedeklarationen i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Det är fråga om sådana fall där produkterna har importerats eller tagits emot utan att bestämmelserna om beskattning och övervakning iakttagits. Skatteförvaltningens möjlighet att förlänga skatteperioden för en viss skattskyldig slopas av tillsynsskäl. Att den skattskyldige ger aktuell information om verksamheten varje skatteperiod genom skattedeklarationen gör det möjligt att nära nog i realtid säkerställa att informationen i deklarationen är korrekt. Skatteförvaltningen har i praktiken kunnat

förlänga skatteperioden, om det inte finns ett särskilt behov av att övervaka den skattskyldige eller den skattskyldiges verksamhet och verksamheten är punktskattepliktig men helt befriad från punktskatt. I praktiken har det förekommit få fall. Skatteförvaltningen kan i fortsättningen inte heller bestämma att den skattskyldige ska lämna in skattedeklarationen vid någon annan tidpunkt än den som anges i lagen. I sådana situationer där den skattskyldiges regelbundet punktskattepliktiga verksamhet är avbruten kan den skattskyldige i fortsättningen lämna in en skattedeklaration för högst sex månader på förhand i enlighet med 23 § i lagen om beskattningsförfarande beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Skattedeklarationen lämnas in för skatteperioden i fråga, men de uppgifter den innehåller är begränsade.

I paragrafen föreskrivs det i fortsättningen om registreringsanmälan, och paragrafens rubrik ändras i enlighet med detta. Enligt det föreslagna *1 mom.* ska de som bedriver punktskattepliktig verksamhet och som enligt lag ska registrera sig som skattskyldiga, stödmottagare eller småskaliga tillverkare göra en anmälan om detta till Skatteförvaltningen. Bestämmelser om skyldigheten att registrera sig som skattskyldig finns för elnätsinnehavarnas, elproducenternas och de småskaliga elproducenternas del i 9 § i elskattelagen, för användare av bränntorv och naturgas i 17 § i elskattelagen och för naturgasnätsinnehavarnas del i 21 a § i elskattelagen. Företag som använder naturgas för skattefritt ändamål kan enligt 21 a § 2 mom. i elskattelagen ansöka om att bli registrerade användare, men registreringen är inte obligatorisk. I 9 § i avfallsskattelagen finns bestämmelser om skyldigheten för huvudmän för avstjälpningsplatser och i 11 a § i bränsleskattelagen för tillverkare av biobrännolja att registrera sig som skattskyldiga. I 98 b § i denna lag föreskrivs det om skyldigheten för mottagare av statligt stöd att registrera sig som stödmottagare. Bestämmelser om skyldigheten att registrera sig som småskalig tillverkare föreslås i 1 § 5 mom. i lagen om punktskatt på läskedrycker och 1 § 3 mom. i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar.

Anmälan om registrering ska göras innan verksamheten inleds. Detta motsvarar registrering som mervärdesskattskyldig. För närvarande ska nätinnehavare, elproducenter och småskaliga elproducenter göra en anmälan inom tre månader från det att verksamheten inleddes. För närvarande finns det ingen fastställd tidsfrist för registrering av användare av tallolja och bränntorv, liksom inte heller för registrering av naturgasnätsinnehavare.

I *2 mom.* föreslås bestämmelser om att den skattskyldige utan dröjsmål ska underrätta Skatteförvaltningen om ändringar i uppgifterna om registrering och om upphörande med den verksamhet som kräver registrering. Om en skattskyldig efter registreringen börjar bedriva verksamhet också i andra kraftverk, elnät eller naturgasnät än sådana som antecknats i registret, ska den skattskyldige utan dröjsmål göra en ändringsanmälan. Skatteförvaltningen ska lägga till det nya kraftverket eller nätet i den skattskyldiges registreringsuppgifter. Att göra en ändringsanmälan utan dröjsmål innebär i praktiken att den skattskyldige ska göra anmälan genast när tidpunkten för ändringen är känd. Anmälan ska i allmänhet göras innan verksamheten vid den nya anläggningen, det nya driftstället eller vid något annat objekt har inletts och senast under den skatteperiod då verksamheten har förändrats. Också upphörande med verksamheten ska i allmänhet anmälas genast när tidpunkten för upphörandet är känd. Anmälan ska göras senast före utgången av den skatteperiod under vilken verksamheten har upphört. Också en registrerad användare av naturgas ska återkalla registreringen, om den skattefria användning som avses i 21 § i elskattelagen upphör.

Enligt *3 mom.* ska anmälan om inledande och ändring av eller upphörande med verksamheten göras elektroniskt. Utgångspunkten är att det elektroniska förfarandet är obligatoriskt. Verksamhet som kräver registrering är i regel företagsverksamhet, och företagen har redan nu bra beredskap för ett elektroniskt förfarande. I undantagsfall kan sökanden trots det vara en fysisk person. Eftersom fysiska personer ska ha möjlighet att sköta sina skyldigheter på annat sätt än

elektroniskt, tas motsvarande undantag som i 21 § om tillstånd in i paragrafen. Av särskilda skäl kan anmälan göras på något annat sätt än elektroniskt.

32 §. Tidpunkten för registrering. Det föreslås att paragrafen och dess rubrik ändras. På lämnande av skattedeklaration tillämpas i fortsättningen 18 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, enligt vilken skattedeklarationen ska lämnas elektroniskt. Skatteförvaltningen kan dock av särskilda skäl godkänna att deklarationen lämnas in på papper.

I paragrafen föreskrivs i fortsättningen om tidpunkten för registrering, och paragrafens rubrik ändras i enlighet med detta. Enligt *1 mom.* ska de skattskyldiga antecknas i registret från och med den tidpunkt då verksamheten inleddes. När det gäller stödmottagare och småskaliga tillverkare av läskedrycker eller dryckesförpackningar är det fråga om statligt stöd som beviljas dem. Registreringen ska göras från och med den tidpunkt då den verksamhet som berättigar till stöd inleds, dock tidigast från och med att registreringsbeslutet fattades. Registreringen har inte någon självständig betydelse i förhållande till stödet. Enligt *2 mom.* ska ändringar i registret eller avregistrering göras när verksamheten upphör eller förändras.

6 kap. *Verkställande av beskattning.* Det föreslås att kapitlets rubrik upphävs. Kapitlets 33 och 34 § flyttas till 5 kap. och ändras. Kapitlets 35—45 § upphävs.

33 §. Beslut som gäller registrering. Det föreslås att paragrafen och dess rubrik ändras. Paragrafen flyttas till 5 kap.

I paragrafen föreskrivs för närvarande om beskattningsbeslut, i fråga om vilket 52 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas i fortsättningen. Skatteförvaltningen ska inte längre på basis av skattedeklarationen i ett beskattningsbeslut fastställa det skattebelopp som ska betalas. Skatteförvaltningen ska i fortsättningen meddela den skattskyldige ett beslut när skatt påförs eller ett beslut rättas till den skattskyldiges fördel eller nackdel eller den skattskyldige påförs skatteförhöjning, förseningsavgift eller försummelseavgift. I de fall där Skatteförvaltningen påför skatt ska skatten även i fortsättningen fastställas per produktgrupp. Bestämmelsen om beräkningen av skatten slopas. Beräkningen av skatten ska förenhetligas så att de delar som överstiger en full enhet i alla situationer beaktas med två decimalers noggrannhet. Beräkningen ska göras med samma noggrannhet som skattebeloppet ska uppges i skattedeklarationen.

I paragrafen föreskrivs i fortsättningen om beslut som gäller registrering, och paragrafens rubrik ändras i enlighet med detta. I *1 mom.* föreskrivs det att Skatteförvaltningen ska meddela beslut om registrering och avregistrering. För närvarande meddelar Skatteförvaltningen inte beslut om registrering av punktskattskyldiga eller stödmottagare, men i fortsättningen ska det alltid i fråga om registrering meddelas ett beslut i vilket ändring får sökas. På ändringssökande tillämpas bestämmelserna om ändringssökande som gäller beslut om registrering i 62 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Med registrering avses inte en situation enligt 53 § där näringsidkaren genom att ställa säkerhet får en rättighet av engångsnatur att under ett uppskovsförfarande ta emot punktskattepliktiga produkter.

I *2 mom.* föreslås bestämmelser om att på delgivning av beslut tillämpas 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ också när beslutet gäller stödmottagare eller småskaliga tillverkare. Tillägget behövs eftersom alla registrerade som meddelas beslut inte är skattskyldiga i den mening som avses i den paragrafen. Utan tillägget är lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte i samtliga fall tillämplig t.ex. på delgivning av beslut om registrering av stödmottagare.

34 §. Närmare föreskrifter om registrering. Det föreslås att paragrafen och dess rubrik ändras. Paragrafen flyttas till 5 kap. Bestämmelser om det som för närvarande föreskrivs om beskattning enligt uppskattning i paragrafen ska i fortsättningen ingå i 43 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, där det också föreskrivs om avlyftande av beskattning enligt uppskattning. Enligt den bestämmelsen ska en uppmaning sändas till den skattskyldige att lämna in en skattedeklaration, om den skattskyldige helt har försummat att deklarera skatt eller uppenbart har deklarerat för lite i skatt. Uppmaningen ska innehålla en uppskattning av skattebeloppet. Om den skattskyldige trots uppmaning inte lämnar de uppgifter som behövs för att påföra skatt, påförs skatten enligt uppskattning. Om den skattskyldige lämnar in en deklaration som anses tillförlitlig först efter det att Skatteförvaltningen har påfört skatten enligt uppskattning, kan Skatteförvaltningen avlyfta den skatt och skatteförhöjning som påförts enligt uppskattning. Den deklaration som lämnats in betraktas då som en skattedeklaration som lämnats för sent.

I paragrafen föreslås i fortsättningen ett bemyndigande för Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om registreringsförfarandet. Det är i första hand fråga om närmare bestämmelser om datainnehållet i registreringsanmälan. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar paragrafens nya innehåll.

35 §. Rättelse till skattetagarens fördel. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. På rättelse av skatt tillämpas i fortsättningen bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om påförande av skatt och rättelse till den skattskyldiges nackdel finns i 40 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om tidsfrist för påförande och rättelse av skatt finns i 44—47 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

36 §. Efterbeskattning. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. I stället för paragrafen om efterbeskattning ska 40 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas. I den paragrafen ingår bestämmelser om påförande av skatt och rättelse till den skattskyldiges nackdel. Skatteförvaltningen påför den skattskyldige den punktskatt som saknas, om den skattskyldige har deklarerat för lite skatt eller om det av någon annan orsak har blivit för lite skatt att betala. Till skillnad från nuläget förutsätts således ingen uttrycklig försummelse av den skattskyldige. Bestämmelser om tidsfrist för påförande och rättelse av skatt finns i 44—47 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

37 §. Verkställande av rättelse och efterbeskattning. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. Det ska i fortsättningen inte längre vara möjligt att verkställa rättelse eller efterbeskattning för längre tid än en skatteperiod. Skatt kan inte påföras eller beslut rättas genom beslut som gäller fler än en skatteperiod. För varje skatteperiod ska det alltid fattas ett separat beslut, och skatteperioderna behandlas alltid separat, även om samma handling skulle innehålla flera beslut som gäller olika skatteperioder. Att ett separat beslut fattas för varje skatteperiod motsvarar de bestämmelser som gäller annan beskattning på eget initiativ. Uttryckliga bestämmelser om detta ska för tydlighetens skull ingå i det nya 5 mom. som föreslås i 52 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

38 §. Utredning av ärenden. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. Vid punktbeskattningen tillämpas i fortsättningen 8 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, där det föreskrivs om utredningsplikt. Paragrafen behöver inte heller behållas med tanke på den punktbeskattning som Tullen verkställer, eftersom Tullen redan nu tillämpar 31 § om utredningsskyldighet i förvaltningslagen.

39 §. Motivering av beslut. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. På motivering av ett beslut ska i fortsättningen i alla situationer tillämpas 55 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, där det föreskrivs om innehållet i Skatteförvaltningens beslut. Paragrafen behöver inte heller behållas med tanke på den punktbeskattning som Tullen verkställer, eftersom Tullen redan nu tillämpar motsvarande bestämmelser i tullagen och förvaltningslagen.

40 §. Hörande. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. På hörande tillämpas i fortsättningen 7 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På hörande i samband med beskattning enligt uppskattning tillämpas 43 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Paragrafen behöver inte heller behållas med tanke på den punktbeskattning som Tullen verkställer, eftersom Tullen redan nu tillämpar de bestämmelser i tullkodexen som gäller saken.

41 §. Delgivning av beslut. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. På delgivning av beslut tillämpas i fortsättningen 56 och 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelsen i 3 mom. om delgivning till tullombudet flyttas till 107 § i denna lag.

42 §. Kringgående av skatt. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. Vid punktbeskattningen tillämpas i fortsättningen bestämmelserna om kringgående av skatt i 10 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

43 §. Skatteförhöjning. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. Vid punktbeskattningen tillämpas i fortsättningen 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

44 §. Felavgift. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. Felavgiften i fråga om punktbeskattningen ska i fortsättningen ersättas med påföljdsavgifter enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om påföljdsavgifterna finns i 7 kap. i den lagen.

45 §. Påförande av skatteförhöjning och felavgift. Paragrafen upphävs som onödig, eftersom bestämmelserna om påföljdsavgifter i 7 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i fortsättningen ska tillämpas vid punktbeskattningen.

7 kap. *Skatteuppbörd.* Bestämmelser om betalning av punktskatt ska i fortsättningen ingå i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

46 §. Tidpunkten för betalning av skatt. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. På betalning av punktskatt ska bestämmelserna i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas.

Bestämmelse i *2 mom.* om när skyldigheten att betala skatt uppkommer när det är fråga om oegentligheter flyttas till de nya 11 a och 82 a §. Det är fråga om sådana fall där produkterna har importerats eller tagits emot utan att bestämmelserna om beskattning och övervakning iakttagits.

47 §. Särskilda bestämmelser om skatteuppbörd. Rubriken för 7 kap. före paragrafen ändras. Paragrafen innehåller i fortsättningen särskilda bestämmelser om skatteuppbörd, och dess rubrik ändras på motsvarande sätt. I regel ska lagen om skatteuppbörd i fortsättningen tillämpas på uppbörd av punktskatter.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om vilka bestämmelser i lagen om skatteuppbörd som ska tillämpas på punktskatt som återbetalas på ansökan. I lagen om skatteuppbörd avses med återbäring skatt som betalas tillbaka till den skattskyldige, skatt eller förskott på skatt som överförts från en främmande stat till Finland samt räntor på dessa. Punktskatt kan dock på ansökan betalas tillbaka också till andra än skattskyldiga. På sådan återbäring tillämpas samma bestämmelser i lagen om skatteuppbörd som på återbäring enligt lagen om skatteuppbörd. Därför föreslås det att det till 1 mom. fogas en bestämmelse enligt vilken det på punktskatt som betalas tillbaka på ansökan och på den som ansöker om återbetalning tillämpas vad som i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om återbäring och skattskyldig som mottagare av återbäring.

På punktskatt som betalas tillbaka på ansökan tillämpas t.ex. bestämmelserna om användning, kvarhållande och utbetalning av återbäring i lagen om skatteuppbörd. Dessutom ska bestämmelserna om krediteringsränta på det belopp som betalas tillbaka och bestämmelserna om preskription av återbäring tillämpas. Användningen av återbäring som grundar sig på ansökan ska antecknas i det sammandrag för skatteperioden som avses i lagen om skatteuppbörd. På fel vid uppbördsförfarandet när det gäller återbäring som grundar sig på ansökan tillämpas bestämmelserna om korrigering av fel i lagen om skatteuppbörd.

Tillämpningen av bestämmelserna som gäller den skattskyldige i lagen om skatteuppbörd på den som ansöker om återbetalning innebär t.ex. att en återbetalning som grundar sig på ansökan används för betalning av sökandens förfallna skatter, Skatteförvaltningens andra fordringar och andra myndigheters fordringar. Återbäringen kan också användas till betalning av andra skatter som sökanden ska svara för. Den som ansöker om återbetalning har rätt att söka ändring i ett beslut som meddelats med stöd av lagen om skatteuppbörd och som gäller punktskatt som återbetalas på ansökan. Den som ansöker om återbetalning kan också yrka på korrigering av ett sådant fel vid uppbördsförfarandet som gäller punktskatt som återbetalas på ansökan.

Till paragrafen fogas ett nytt *2 mom.* där det tas in en informativ bestämmelse om att bestämmelser om användning och återbetalning av en inbetalning som riktats till betalning av en säkerhet av engångsnatur finns i lagen om skatteuppbörd.

När det är fråga om punktskatt som uppbärs av Tullen tillämpas tullagen på skatteuppbörden på samma sätt som för närvarande. På de lättnader och uppskov med betalningen som Tullen beviljar ska fortfarande 105 § i denna lag tillämpas.

47 a §. Kvittning. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. I stället för kvittningsbestämmelsen ska bestämmelserna om användning av återbäring för betalning av Skatteförvaltningens fordringar i 22 § i lagen om skatteuppbörd och bestämmelserna om anteckning av uppgifter om användning av återbäring i sammandraget för den skattskyldige i 70 § i den lagen tillämpas.

Ett separat kvitteringsmeddelande i vilket ändring har kunnat sökas ska inte längre sändas. Skatteförvaltningen ska med stöd av de bestämmelser om korrigering av fel som finns i lagen om skatteuppbörd korrigera de fel som skett vid användningen av återbäringen. I ett avslagsbeslut av Skatteförvaltningen kan ändring sökas genom begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden.

På punktskatt som uppbärs av Tullen tillämpas med stöd av 3 § 1 mom. även i fortsättningen 69—72 § i tullagen.

47 b §. Hinder för kvittning. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. I fortsättningen ska 25 § i lagen om skatteuppbörd, där det föreskrivs om hinder för användning av återbäring,

tillämpas. De grunder för hinder mot användning av återbäring som anges i lagen om skatteuppbörd motsvarar huvudsakligen de grunder för hinder mot kvittning som anges i punktskattelagen. Till skillnad från nuläget ska bestämmelserna om försummelseavgift i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas vid punktbeskattningen, och därför används inte heller sådan återbäring av försummelseavgifter i fråga om punktskatt som avses lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till betalning av fordran. Till skillnad från kvittning enligt punktskattelagen kan återbäring enligt lagen om skatteuppbörd för närvarande på begäran av den skattskyldige också användas till betalning av en sådan skuld eller en del av en sådan skuld beträffande vilken verkställighet helt har förbjudits eller verkställigheten helt har avbrutits. Av hävd har det ansetts att användning av återbäring till betalning av skatt inte är likställt med redovisning av inkomster från realisering av egendom. Användning av återbäring är således möjlig t.ex. när ett förordnande om avbrytande av verkställigheten har meddelats så att det gäller delvis, på så att utmätning tillåts men försäljning eller redovisning av medlen förbjuds.

47 c §. Kvittningsdag. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. Bestämmelsen om kvittningsdag ersätts av bestämmelsen om tidpunkten för användning av återbäring i 24 § i lagen om skatteuppbörd. I stället för ränta på återbetalningen ska krediteringsränta beräknas, om vilken det föreslås bestämmelser i 49 § i denna lag. Bestämmelser om beräkning av krediteringsränta finns i 38 § i lagen om skatteuppbörd.

47 d §. Kvittningsordning. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. I stället för den kvittningsordning som avses i paragrafen ska bestämmelserna om hur återbäringar används för betalning av fordringar i 4 kap. i lagen om skatteuppbörd tillämpas. Återbetalning av punktskatt ska i fortsättningen i första hand användas till betalning av skatter som betalas på eget initiativ och som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd, i den ordning de preskriberas. En återbetalning av punktskatt på basis av befrielse från skatt kan enligt 23 § 1 mom. i lagen om skatteuppbörd inte användas till betalning av en annan myndighets fordringar. På motsvarande sätt som i 4 mom. i den paragraf som upphävs kan en annan återbäring som den skattskyldige får från Skatteförvaltningen än återbäring av punktskatt även i fortsättningen användas även till betalning av punktskatt med stöd av 22 § i lagen om skatteuppbörd.

47 e §. Närmare föreskrifter om kvittning. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. De närmare föreskrifter som avses i paragrafen ska meddelas med stöd av 29 § i lagen om skatteuppbörd. Till skillnad från nuläget kan närmare föreskrifter också meddelas om användningsordningen för återbäringar och om avvikelse från användningsordningen.

48 §. Skattetillägg och förseningsränta i vissa situationer. Det föreslås att paragrafen och dess rubrik ändras. I fortsättningen ska 14 § i lagen om skatteuppbörd tillämpas på dröjsmålspåföljderna i fråga om den punktskatt som Skatteförvaltningen uppbär. I stället för nuvarande skattetillägg och förseningsränta ska dröjsmålsränta alltid betalas. Dröjsmålsräntan beräknas på samma sätt som dröjsmålsräntan på andra skatter som betalas på eget initiativ, vilket innebär att betalningen av punktskatten avbryter beräkningen av dröjsmålsräntan.

I paragrafen föreskrivs i fortsättningen endast om dröjsmålspåföljder som gäller den punktskatt som Tullen uppbär. På skatten beräknas skattetillägg och förseningsränta på det sätt som föreskrivs i 2 och 3 § i lagen om förseningsränta. Den period för vilken skattetillägget beräknas bestäms dock i enlighet med tullkodexen. Bestämmelsen förblir oförändrad till denna del.

49 §. Krediteringsränta. Det föreslås att paragrafen och dess rubrik ändras. I paragrafen föreslås bestämmelser om krediteringsränta. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar begreppet krediteringsränta, som i lagen om skatteuppbörd används i stället för återbetalningsränta.

Bestämmelserna om betalning av krediteringsränta kvarstår i punktskattelagen, men bestämmelser om räntesatsen och beräkningen av räntan finns i lagen om skatteuppbörd. I *1 mom.* föreslås bestämmelser om när krediteringsränta betalas på punktskatt som återbetalas. Den ska på samma sätt som för närvarande betalas på basis av ett beslut om rättelse till den skattskyldiges fördel eller ändringssökande. Dessutom ska krediteringsränta betalas när punktskatt återbetalas på basis av en rättelsedeklaration, en ansökan eller ett beslut om påförande av skatt. På punktskatt som återbetalas på ansökan ska krediteringsränta betalas enligt 38 § i lagen om skatteuppbörd med avvikelse från rättelsen dock först från dagen efter beslutsdagen.

På en säkerhet som återbetalas ska ingen krediteringsränta betalas, med undantag av situationer där en säkerhet av engångsnatur återbetalas som till någon del har använts för betalning av skatter. På säkerhet som återbetalas betalas inte heller krediteringsränta i sådana situationer där den som ställt säkerheten återkallar sin betalda säkerhet t.ex. på grund av att beställningen av de punktskattepliktiga produkter som säkerheten gäller återkallas. I dessa situationer ska avgiften anses vara avsedd enbart till betalning av säkerhet enligt punktskattelagstiftningen och inte till någon del till betalning av skatt. Om den ställda säkerheten till någon del har använts till betalning av skatter, ska krediteringsränta betalas på hela säkerhetens belopp.

Till 1 mom. fogas också en informativ bestämmelse om att bestämmelser om beräkning av krediteringsränta finns i lagen om skatteuppbörd.

I *2 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i nuläget att paragrafen också tillämpas när Tullen återbetalar punktskatt. Trots det bestäms tidpunkten för beräkning av räntan liksom för närvarande i enlighet med tullagen.

50 §. Minimibelopp av punktskatt som uppbärs och återbetalas. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. På uppbörden av punktskatter tillämpas i fortsättningen lagen om skatteuppbörd. I stället för bestämmelsen om det minimibelopp av punktskatt som återbetalas tillämpas 32 § i lagen om skatteuppbörd. Skatteförvaltningen betalar ut de belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige, om det beloppet av återbäringarna uppgår till minst 10 euro och den skattskyldige inte begär att det ska hållas kvar för betalning av kommande skatter. Ett belopp som understiger 10 euro betalas inte tillbaka, utan det hålls kvar för betalning av skatt som ska betalas senare.

Punktskatterna ska i fortsättningen uppbäras i sin helhet, eftersom det i lagen om skatteuppbörd inte finns någon bestämmelse om det minsta belopp som uppbärs. Punktskatterna ändras till skatter som betalas på eget initiativ, vilka ska deklareras och betalas på eget initiativ också alltid när skattebeloppet understiger 10 euro. Beslut om påförande av skatt ska meddelas endast i de situationer som det föreskrivs om i 9 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Om punktskatt undantagsvis ska påföras, kan 50 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas, om förutsättningarna uppfylls. Enligt den paragrafen behöver skatt inte påföras om skatten ska anses vara obetydlig och uppnående av jämlikhet vid beskattningen eller arten hos den skattskyldiges försummelser eller det att försummelserna upprepats inte kräver att skatten påförs eller rättelse görs.

54 §. Direkt leverans. Paragrafen innehåller bestämmelser om direkt leverans. Regleringen motsvarar till övriga delar nuläget, men en bestämmelse om skyldigheten att registrera sig som användare av direkt leverans ska fogas till *2 mom.* Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap.

56 §. Påbörjande av flyttning. Hänvisningen till artikel 79 i den tidigare gällande tullkodexen ändras till en hänvisning till artikel 201 i den gällande tullkodexen.

71 §. Flyttning av vissa produkter utan det datoriserade systemet. Paragrafens *1 mom.* ändras inte. Paragrafens *2 mom.* föreslås bli ändrat så att bestämmelsen om antecknande i bokföringen stryks. Bestämmelser om särskilda krav i anslutning till en godkänd upplagshavares och en registrerad mottagares bokföring ska i fortsättningen med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ utfärdas genom förordning av statsrådet.

71 a §. Särskilda bestämmelser om flyttning av produkter. En ny paragraf fogas till lagen. En informativ hänvisning till 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tas in i paragrafen. I den paragraf det hänvisas till föreskrivs om påföljden för försummelse av de i detta kapitel föreskrivna skyldigheterna i fråga om flyttningsförfarande. I stället för den felavgift som Skatteförvaltningen i nuläget påför avsändaren eller mottagaren av produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande, bestäms i stället en försummelseavgift på högst 2 000 euro, om avsändaren eller mottagaren försummar sina skyldigheter i fråga om flyttningsförfarandet.

72 §. Produkter som privatpersoner för med sig. Paragrafen innehåller bestämmelser om produkter som privatpersoner för med sig. Ordalydelsen i *1—5 mom.* förtydligas och preciseras utan att rättsläget ändras. Dessutom föreslås det att *6 mom.* ändras så att i de situationer som avses i 5 mom., där en privatperson ska betala punktskatt på bränsle som han eller hon för med sig för eget bruk, ska beskattningsbart bränsle inte anmälas till Tullen vid ankomsten till Finland. Däremot ska privatpersoner iaktta bestämmelserna om beskattning och övervakning av produkter som levereras i kommersiellt syfte. I praktiken är det fråga om en förhandsanmälan till Skatteförvaltningen och ställande av säkerhet. Bestämmelsen motsvarar 4 mom., som gäller produkter som en privatperson förvärvar och som han eller hon inte själv för med sig eller som han eller hon inför för annat än eget bruk.

74 §. Privatpersoners förvärv. I paragrafen föreskrivs om en situation där en privatperson för eget bruk förvärvar punktskattepliktiga produkter på något annat sätt än genom att själv föra med sig dem som resandeinförsel enligt 72 § eller köpa dem på distans. Bestämmelserna motsvarar till övriga delar de gällande bestämmelserna, men till dem fogas en bestämmelse om skyldighet att göra förhandsanmälan om nationellt punktskattepliktiga produkter.

Bestämmelserna i *1 och 2 mom.* motsvarar de gällande bestämmelserna. Bestämmelserna i *3 mom.* ändras så att de utöver harmoniserade skattepliktiga produkter också gäller nationellt skattepliktiga produkter. Dessutom preciseras ordalydelsen i momentet utan att rättsläget ändras. En privatperson ska också innan de nationellt punktskattepliktiga produkterna avsänds från en annan medlemsstat till Finland anmäla dem till Skatteförvaltningen. I fråga om nationellt punktskattepliktiga produkter förutsätts det dock inte att en säkerhet av engångsnatur ställs, och en bestämmelse om detta tas in i det föreslagna nya *4 mom.* Vid flyttning av harmoniserade punktskattepliktiga produkter ändras förfarandet inte jämfört med nuläget.

78 §. Förfarandet vid flyttningar i kommersiellt syfte av produkter som frisläppts för konsumtion. I paragrafen föreskrivs det om förfarandet vid flyttningar i kommersiellt syfte av produkter som frisläppts för konsumtion. Bestämmelserna i *1 och 4 mom.* motsvarar de gällande bestämmelserna, men en teknisk ändring görs i 1 mom. Ordalydelsen i *2 mom.* förtydligas utan att rättsläget ändras. Det föreslås att *3 mom.* ändras så att kravet i 2 mom. på förhandsanmälan

i fortsättningen ska gälla också nationellt punktskattepliktiga produkter, men ställande av säkerhet krävs dock inte. Ändringen effektiviserar skattekontrollen. Förfarandet för flyttning av harmoniserade punktskattepliktiga produkter ändras inte jämfört med nuläget.

80 §. Förfarandet vid distansförsäljning. I paragrafen föreskrivs om det förfarande som ska iakttas vid distansförsäljning. I *1 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som för närvarande om skyldigheten för den som genom distansförsäljning säljer punktskattepliktiga produkter till Finland att anmäla produkterna till Skatteförvaltningen innan de avsänds från en annan medlemsstat och om skyldigheten att ställa säkerhet för att trygga skattebetalningen. Det föreslås att bestämmelserna i *2 mom.* ändras så att distansförsäljaren i fortsättningen ska göra en förhandsanmälan också om andra produkter än harmoniserade punktskattepliktiga produkter. Genom ändringen effektiviseras skattekontrollen. Säkerhet ska dock på motsvarande sätt som för närvarande ställas endast för harmoniserade punktskattepliktiga produkter.

81 §. Produkter som förstörts under transport efter att de frisläppts för konsumtion. I paragrafen föreskrivs det om produkter som förstörts under transport efter att de frisläppts för konsumtion. Ordalydelsen i *1 mom.* förtydligas utan att rättsläget ändras, och dessutom flyttas bestämmelsen i momentets sista mening till *2 mom.* Innehållet i det nuvarande 2 mom. överförs till *3 mom.* och en teknisk ändring görs i ordalydelsen. Innehållet i det nuvarande 3 mom. överförs som sådant till det föreslagna nya *4 mom.* Det ska inte heller i fortsättningen lämnas någon skattedeklaration för produkter som förstörts under transporten, utan säkerheten ska återbetalas på ansökan.

82 §. Oegentligt förfarande. I paragrafen föreskrivs om oegentligt förfarande. Paragrafen motsvarar de gällande bestämmelserna, men ordalydelsen i 2 och 4 mom. förtydligas utan att rättsläget ändras. Enligt *1 mom.* ska punktskatt uppbäras i Finland på sådana produkter som frisläppts för konsumtion i fråga om vilka en oegentlighet begås i Finland i samband med flyttning som hänför sig till ett kommersiellt syfte eller distansförsäljning. Enligt *2 mom.* ska punktskatt uppbäras i Finland också när en oegentlighet upptäcks i Finland, men det inte finns någon uppgift om var den faktiskt begicks. Om det inom tre år från den dag då produkterna förvärvades fastställs i vilken medlemsstat oegentligheten har begåtts, ska punktskatten uppbäras där. Bestämmelser om återbetalning av skatt i dessa fall finns i 83 §.

Enligt *3 mom.* ska punktskatten uppbäras hos den som ställt säkerheten och hos den som medverkat i oegentligheten. Med oegentlighet avses enligt 4 mom. en situation som uppstår när produkter som frisläppts för konsumtion flyttas i kommersiellt syfte eller genom distansförsäljning, men flyttningen av produkterna inte avslutas i enlighet med bestämmelserna.

82 a §. Särskilda bestämmelser om produkter som frisläppts för konsumtion. Det föreslås att det till lagen fogas en ny paragraf där det föreskrivs om undantag i vissa situationer från beskattningsförfarandet för produkter som frisläppts för konsumtion. En informativ hänvisning till påföljden för försummelse av skyldigheterna i fråga om flyttningsförfarande ska också tas in i paragrafen.

I *1 mom.* föreskrivs det om de situationer där bestämmelserna om skatteperiod, sista inlämningsdag för skattedeklaration och betalning av skatt för skatteperioden i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas. I dessa situationer ska det inte finnas någon deklarationstid för skatten. Skatteförvaltningen påför skatten separat för varje oegentlighet utan hänsyn till bestämmelserna om skatteperiod. Skatten ska betalas senast på den i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ avsedda allmänna förfallodag som anges i beslutet. En sådan situation föreligger för det första på samma sätt som i nuläget när sådana i 72 § avsedda produkter som resande för med sig anses

vara avsedda för kommersiellt bruk och inte för den resandes eget bruk. En liknande situation föreligger också när en privatperson för eget bruk förvärvar punktskattepliktiga produkter från en annan medlemsstat på något annat sätt än genom att själv föra med sig dem eller genom distansförsäljning, men utan att iaktta de förfaranden som anges i 74 §. För det tredje ska de vanliga bestämmelserna om skatteperiod, sista inlämningsdag för skattedeklarationen och betalning av skatt för skatteperioden inte tillämpas om det har begåtts en oegentlighet vid import, mottagande eller flyttning av produkterna. En oegentlighet upptäcks i praktiken t.ex. i samband med Skatteförvaltningens eller Tullens granskning eller någon annan tillsynsåtgärd.

Till den del tillämpningen inte uttryckligen har uteslutits tillämpas i ovan nämnda situationer bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, såsom t.ex. bestämmelserna om fortsatt tidsfrist, förlängd tidsfrist och påförande av skatt till följd av brott i 45, 46 och 47 § i den lagen.

I *2 mom.* föreskrivs det på motsvarande sätt som enligt nuvarande beskattningspraxis att skyldigheten att betala skatt uppkommer så snart produkterna har tagits emot eller förts in i landet eller oegentligheten annars har konstaterats, t.ex. i samband med Skatteförvaltningens eller Tullens tillsynsåtgärd.

I *3 mom.* föreslås bestämmelser om den tidpunkt från vilken tidsfristen för påförande av skatt, rättelse av beslut och begäran om omprövning ska beräknas. På tidsfristerna tillämpas lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Tidsfristen för påförande av skatt, rättelse av beslut och begäran om omprövning ska beräknas från utgången av det kalenderår under vilket skyldigheten att betala skatt uppkom.

En informativ hänvisning till 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tas in i *4 mom.*, där det föreskrivs om påföljden för försummelse av de i detta kapitel föreskrivna skyldigheterna i fråga om flyttningsförfarande. I stället för den felavgift som Skatteförvaltningen i nuläget påför avsändaren eller mottagaren av de produkter som frisläppts för konsumtion, bestäms i stället en försummelseavgift på högst 2 000 euro, om avsändaren eller mottagaren försummar sina skyldigheter i fråga om flyttningsförfarandet.

83 §. Allmänna grunder för återbetalning av punktskatt. Det föreslås att paragrafens rubrik samt 5 och 6 mom. ändras.

I *5 mom.* föreskrivs det för närvarande om eftergift av skatt i det fall att den skatt som påförts i Finland ännu inte har betalats. Eftersom skatten i fortsättningen i regel inte längre ska påföras utan betalas på eget initiativ under den tid som anges i lagen, är det fråga om återbetalning av redan betald skatt på den grund som anges i lagen, inte om eftergift. Det finns således i fortsättningen inte längre något behov av att föreskriva om eftergift. I momentet föreslås i fortsättningen bestämmelser om rätten för en godkänd upplagshavare att få återbetalning för produkter som återförts till skatteupplaget. Bestämmelsen motsvarar i sak bestämmelsen om avdragsrätt i 16 § 1 mom., som upphävs. På det sätt som för närvarande gäller i fråga om avdragsförfarandet ska återbetalning inte kunna fås i fråga om produkter som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av produkternas egenskaper. Sådana orsaker är bl.a. att de blivit gamla eller avdunstat.

I nuvarande *6 mom.* föreskrivs det om rätten att ansöka om återbetalning i en situation där det avdrag som avses i 16 § inte har kunnat göras till fullt belopp. Det är inte längre behövligt att föreskriva om detta i och med att avdragsförfarandet slopas. Det föreslås att momentet i fortsättningen ska innehålla bestämmelser om rätten för en godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare att få återbetalning av skatt som betalats på sådana produkter som frisläppts för

konsumtion och som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade till följd av en oförutsedd händelse eller force majeure. På motsvarande sätt som för närvarande kan återbetalning fås t.ex. i fråga om sådana produkter som inte har kunnat släppas ut från detaljhandeln till konsumenter på grund av att produkterna har förstörts till följd av tillverkningsfel eller defekt förpackning eller vid brand eller trafikolycka. Liksom för närvarande när det gäller avdragsförfarandet ska återbetalning inte kunna fås i fråga om produkter som förstörts på grund av sin beskaffenhet. Även framöver förutsätts det att det finns bevis för att produkterna förstörts eller gått förlorade. Dessutom ska det på motsvarande sätt som för närvarande föreskrivas att de produkter som återbetalningen av betald skatt gäller ska förstöras under Skatteförvaltningens eller Tullens övervakning eller på något annat godtagbart sätt.

Paragrafen ska i fortsättningen innehålla bestämmelser om gemensamma grunder för återbetalning av olika punktskatter, och därför ändras paragrafens rubrik så att den motsvarar innehållet.

83 a §. Återbetalning av punktskatt. Det föreslås att det till lagen fogas en ny paragraf med allmänna bestämmelser om återbetalning av punktskatt. I respektive lagar om punktskatt eller accis kan det ingå bestämmelser som antingen åsidosätter eller kompletterar dessa bestämmelser.

Enligt *1 mom.* kan återbetalning sökas separat för en period av en kalendermånad eller ett kalenderår. För närvarande finns det inga bestämmelser om ansökningsperioden, så bestämmelsen är ny och förenhetligar förfarandet. Den som ansöker om återbetalning kan utifrån sin egen situation flexibelt välja om han eller hon ansöker om återbetalning per månad eller för ett kalenderår åt gången. Tidsfristen för ansökan om återbetalning är tre år från utgången av det kalenderår under vilket grunden för återbetalningen uppkom. Tidsfristen binds således i fråga om alla grunder för återbetalning till den tidpunkt då grunden för återbetalning uppkom, t.ex. när produkten har använts för ett skattefritt ändamål eller levererats till en annan medlemsstat. För närvarande är tidsfristen i en situation som avses i 83 § 1—4 mom. bunden till den tidpunkt då skatten påförts. Ändringen förenhetligar beräkningen av tidsfristerna för återbetalning av punktskatt. Tidsfristen ska i fortsättningen beräknas på samma sätt som tidsfristen för ansökningar om återbetalning av energiskatt för närvarande beräknas. Ändringen är motiverad också därför att det har visat sig vara svårt att utreda när skatten ursprungligen påförts i situationer där skatten har betalats av någon annan än den som ansöker om återbetalning. Då har man i allmänhet endast känt till tidpunkten då den skattepliktiga produkten förvärvats.

Enligt *2 mom.* ska på återbetalningen utöver 1 mom. tillämpas vad som föreskrivs om punktskatt i den föreslagna lagen, i respektive lagar om punktskatt eller accis, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag. På återbetalning och på den som ansöker om återbetalning ska dessutom tillämpas vad som i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om återbäring och skattskyldig när den skattskyldige är mottagare av återbäring.

Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ gäller skattskyldiga och i lagen nämns inte uttryckligen vilka som ansöker om återbetalning eller vilka som har rätt till återbetalning. Tillämpningen av bestämmelserna om skattskyldiga på punktskatt som återbetalas på ansökan, på den som ansöker om återbetalning och den som är berättigad till återbetalning förutsätter således separata preciserade hänvisningar till bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Paragrafens 2 mom. innehåller för tydlighetens skull en hänvisning till de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som också ska tillämpas på den som ansöker om återbetalning och på dem som är berättigade till återbetalning. Dessa gäller

jämlikhet vid beskattningen, tillitsskydd, utredningsplikt, prövning av ärenden, tilläggsuppgifter och verifikationer, skattegranskning, skatteförhöjning, skatteförhöjningens storlek, påförande av skatt och rättelse till den skattskyldiges nackdel, påförande av skatt och rättelse till den skattskyldiges fördel, uppgifter som används för att påföra skatt, fortsatt tidsfrist för påförande och rättelse av skatt, förlängd tidsfrist för påförande och rättelse av skatt, påförande och rättelse av skatt till följd av ett brott, särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt, avstående från påförande eller rättelse av skatt, meddelande av beslut (till vissa delar), beslut på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, innehållet i beslut, delgivning till den skattskyldige, rätt att söka ändring, tidsfrist för begäran om omprövning, hörande då besvär behandlas, prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen, omröstning, särskilda bestämmelser om ändringssökande och om ändringar på grund av ändringssökande, följdändring samt signering och elektronisk kommunikation.

I *3 mom.* föreskrivs om dröjsmålsränta som betalas på den överskjutande återbetalningen. Ränta ska på motsvarande sätt som för närvarande betalas från dagen efter den dag då återbetalningen gjordes.

I *4 mom.* föreskrivs om möjligheten att påföra skatteförhöjning, om den som ansöker om återbetalning lämnar bristfälliga eller felaktiga uppgifter i sin ansökan. Vid beräkningen av skatteförhöjningens belopp avses med skatt som påförts till den skattskyldiges nackdel då beloppet av den återbetalning som sökts utan grund. På skatteförhöjningen tillämpas de förutsättningar som anges i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Detta innebär bl.a. att ingen skatteförhöjning påförs om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.

I *5 mom.* föreskrivs det om beräkning av den i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ avsedda tidsfristen för påförande av skatt och rättelse av beslut och begäran om omprövning. Tidsfristerna beräknas från utgången av det kalenderår som omfattar den period som beslutet om återbetalning av skatt gäller. Bestämmelsen avviker från nuläget. Tidsfristerna för påförande av skatt, rättelse av beslut och begäran om omprövning löper samtidigt med tidsfristen för ansökan om återbetalning.

I *6 mom.* ingår ett bemyndigande att meddela närmare föreskrifter.

11 kap. *Bokföringsskyldighet.* Det föreslås att kapitlet och 92—95 §, som hör till kapitlet, upphävs. Harmoniserade bestämmelser om punktskattepliktig verksamhet föreslås ingå i 26 § om den skattskyldiges bokföring i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Närmare bestämmelser om punktskattskyldigas bokföringsskyldighet utfärdas genom förordning av statsrådet med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. De närmare bestämmelserna kan gälla bl.a. upplagsspecifik bokföring, bokföring över den mängd avfall som förts till avstjälpningsplatsen samt förvaring av dokumentation som ligger till grund för skattedeklarationen. Bokföringslagen (1336/1997) ändrades från och med ingången av 2016 så att den inte längre sätter några gränser för rätten att förvara bokföringsmaterial utomlands. Materialet ska trots det förvaras på ett sådant sätt att det utan ogrundat dröjsmål kan granskas av myndigheter och revisorer med utgångspunkt i Finland. Bestämmelsen ska i fortsättningen också tillämpas inom punktbeskattningen och det gällande kravet på att bokföringsmaterialet ska förvaras i Finland slopas.

12 kap. *Granskning, uppgiftsskyldighet och omhändertagande* och **96 §. Tullens granskningsrätt.** Rubriken för 12 kap., som föregår paragrafen, ska uppdateras så att den motsvarar änd-

ringen av rubriken för 98 §. I syfte att förenhetliga terminologin ersätts begreppet informationsskyldighet med begreppet uppgiftsskyldighet, som är etablerat i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i lagen om beskattningsförfarande.

Det föreslås att paragrafen ändras så att det i den i fortsättningen endast föreskrivs om Tullens granskningsrätt. På granskningen i fråga om punktbeskattning som hör till Skatteförvaltningens behörighet tillämpas bestämmelserna i 24 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Det föreslås att det till 24 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och till 14 § i lagen om beskattningsförfarande fogas ett nytt moment som motsvarar bestämmelsen i 1 mom. i denna paragraf om att också företrädare för andra myndigheter kan bistå vid skattegranskningen. Närmare bestämmelser om granskningen utfärdas genom förordning av statsrådet med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

97 §. Tullens övriga granskningsbefogenheter. Det föreslås att paragrafen ändras så att det i fortsättningen endast föreskrivs om de granskningsbefogenheter som gäller Tullen. Till övriga delar motsvarar paragrafen de nuvarande bestämmelserna.

I fråga om punktbeskattning som hör till Skatteförvaltningens behörighet tillämpas i fortsättningen bestämmelserna i 24 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Närmare bestämmelser om granskningen utfärdas genom förordning av statsrådet med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

98 §. Annan uppgiftsskyldighet. Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt *3 mom.* där det föreskrivs om Skatteförvaltningens skyldighet att meddela den som är skyldig att lämna uppgifter ett beslut, om denne trots uppmaning vägrar lämna de uppgifter som krävs. I beslutet får ändring sökas. De föreslagna bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Punktskattelagstiftningen har inte tidigare innehållit motsvarande bestämmelser om meddelande av beslut. Om delgivning av beslut till den uppgiftsskyldige föreskrivs det genom en materiell hänvisning till 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Eftersom den bestämmelsen gäller delgivning till den skattskyldige, föreskrivs det också särskilt om tillämpningen av den på uppgiftsskyldigheten enligt denna paragraf. Om den uppgiftsskyldige inte anser sig vara skyldig att lämna de uppgifter som krävs, kan han eller hon söka ändring i beslutet med stöd av 62 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Bestämmelser om påföljden för försummelse av uppgiftsskyldigheten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. En materiell hänvisning till den paragrafens 3 mom. tas därför in i den föreslagna lagändringen för tydlighetens skull. Om den uppgiftsskyldige inte lämnar de uppgifter som krävs trots uppmaning, påför Skatteförvaltningen en försummelseavgift på högst 5 000 euro.

Paragrafens rubrik ändras dessutom i syfte att förenhetliga terminologin så att begreppet informationsskyldighet ersätts med begreppet uppgiftsskyldighet, som är etablerat i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i lagen om beskattningsförfarande.

98 a §. Stödmottagarens anmälningsskyldighet. I paragrafen föreskrivs det om stödmottagarens anmälningsskyldighet. Det föreslås att ett nytt *4 mom.* fogas till paragrafen. Vad som i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga ska enligt momentet tillämpas också på stödmottagare som avses i denna lag. Bestämmelsen behövs eftersom försummelseavgiften enligt 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ påförs den skattskyldige. Försummelseavgiften påförs dock också stödmottagaren när denne försummar sin anmälningsskyldighet.

98 b §. Förfarande för anmälan av uppgifter om stöd. I paragrafen föreskrivs det om förfarandet för anmälan av uppgifter om stöd. Paragrafens rubrik och ordalydelsen i *1 mom.* ses över, och till momentet fogas en hänvisning till 5 kap., där det föreskrivs om registrering. Det föreslås att *2 mom.* ändras så att stödmottagaren ska underrätta Skatteförvaltningen inte bara om de anmälda uppgifterna ändras utan också om företaget råkat i ekonomiska svårigheter. Att företaget råkat i ekonomiska svårigheter ska anmälas, eftersom stöd som avses i 98 a § enligt den förordning som nämns i paragrafen inte får beviljas företag i ekonomiska svårigheter. Som företag i svårigheter betraktas i allmänhet ett företag som enligt EU:s regler för statligt stöd utan myndigheternas stödåtgärder nästan säkert kommer att lägga ner sin verksamhet på kort eller medellång sikt. Det föreslås att *3 mom.* preciseras så att omnämnandet av stödmyndigheten ändras till ett omnämnande av Skatteförvaltningen.

98 c §. Andra bestämmelser som tillämpas på skattestöd. Det föreslås att det till lagen fogas en ny paragraf där det genom en materiell hänvisning till lagen om tillämpning av vissa av Europeiska unionens bestämmelser om statligt stöd (300/2001) anges att den lagen ska tillämpas också på skattestöd. Det föreslås att det i punktskattelagen tas in en hänvisning som gäller alla punktskattestöd. Motsvarande bestämmelse i elskattelagen föreslås bli upphävd.

99 §. Underlåtelse att utreda skattefri användning. Den hänvisning enligt vilken punktskatt ska betalas i enlighet med den föreslagna lagen ersätts med en materiell hänvisning som anger att skatten ska betalas i enlighet med lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

100 §. Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. Det föreslås att paragrafen upphävs. I stället tillämpas 30 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I den paragrafen hänvisas i fråga om utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter till 19 § i lagen om beskattningsförfarande, som i sin tur innehåller en bestämmelse som motsvarar 1 mom. i denna paragraf. Om Skatteförvaltningens granskningsrätt föreskrivs på motsvarande sätt som i 2 mom. i denna paragraf i 23 § i lagen om beskattningsförfarande, som också föreslås bli tillämpad enligt hänvisningen i 31 § i den föreslagna ändringen av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I 31 § hänvisas också till bl.a. 22 § i lagen om beskattningsförfarande, med stöd av vilken uppgifter på motsvarande sätt som för närvarande ska lämnas utan hinder av bestämmelser om sekretess.

101 §. Ansvar för granskningskostnader. I paragrafen görs de uppdateringar som beror på övergången till beskattning på eget initiativ. Bestämmelser om granskningar ska i fortsättningen finnas i 24 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och bestämmelser om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter i 30 § i den lagen. Till sakinnehållet motsvarar bestämmelserna nuläget.

102 §. Vite. Det föreslås att paragrafen upphävs. Skatteförvaltningens möjlighet att förelägga vite slopas. I fråga om Tullen ska på föreläggande av vite tillämpas vad som i tullagstiftningen föreskrivs om Tullen.

103 §. Omhändertagande. I paragrafen föreskrivs det om omhändertagande av punktskattepliktiga produkter. Det föreslås att ett nytt *5 mom.* ska fogas till paragrafen i vilket det föreskrivs om sökande av ändring i ett beslut om omhändertagande. Både Tullen och Skatteförvaltningen kan omhänderta punktskattepliktiga produkter. När ändringssökandet gäller Tullens beslut om omhändertagande, ska 13 kap. i tullagen tillämpas. När ändringssökandet gäller Skatteförvaltningens beslut om omhändertagande, ska 62 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas.

104 §. Förhandsavgörande. I paragrafen föreskrivs om förhandsavgörande. Paragrafens *4 mom.* ändras så att det endast gäller sökande av ändring i Tullens förhandsavgöranden. Dessutom ändras momentets hänvisning till den upphävda förvaltningsprocesslagen till en hänvisning till lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

I det nya *5 mom.* som föreslås i paragrafen föreskrivs för tydlighetens skull att bestämmelser om sökande av ändring i Skatteförvaltningens förhandsavgörande finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Det nuvarande 5 mom. blir 6 mom.

105 §. Av Tullen beviljade lättnader och uppskov med betalningen. I paragrafen föreskrivs det i fortsättningen om lättnader och uppskov med betalningen endast i fråga om den punktbeskattning som Tullen verkställer. Paragrafens rubrik preciseras. Bestämmelserna i *1—4 mom.* motsvarar i övrigt de nuvarande bestämmelserna. I *5 mom.* föreskrivs om förbud mot sökande av ändring i fråga om lättnader och uppskov med betalning. Bestämmelser om förbudet finns för närvarande i 107 a och 107 b §, som föreslås bli upphävda.

I fråga om punktskatt som hör till Skatteförvaltningens behörighet tillämpas i fortsättningen bestämmelserna om betalningsarrangemang och befrielse från skatt i 43 och 47 § i lagen om skatteuppbörd, i stället för bestämmelserna om lättnader och uppskov med betalningen. Skatteförvaltningen kan inte längre ställa villkor för befrielse från skatt, i motsats till vad som för närvarande är möjligt med stöd av 2 mom. Enligt 3 mom. förutsätts det alltid att säkerhet ställs för betalning av uppskovsbeloppet. Bestämmelsen om betalningsarrangemang i lagen om skatteuppbörd förutsätter inte att säkerhet ställs, vilket innebär att det i fortsättningen inte är en lagstadgad förutsättning för betalningsarrangemanget. Genom beslut av Skatteförvaltningen kan det dock bestämmas att Skatteförvaltningen kan kräva att säkerhet ställs för att trygga betalningen av de skatter som omfattas av betalningsarrangemanget. Bestämmelser om den i 1 mom. 2 punkten avsedda grund för lättnad som gäller forsknings- och utvecklingsprojekt föreslås i fråga om den punktskatt som Skatteförvaltningen uppbär ingå i det nya 4 mom. som föreslås i 47 § i lagen om skatteuppbörd.

106 §. Rättelse till den skattskyldiges fördel. Det föreslås att paragrafen upphävs. I fortsättningen ska bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas. Bestämmelser om påförande av skatt och rättelse till den skattskyldiges fördel finns i 41 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, som i fortsättningen också ska tillämpas på punktbeskattning. Bestämmelser om tidsfristen för påförande och rättelse av skatt finns i 44 § i samma lag.

107 §. Bevakning av statens rätt. I *1 mom.* föreslås bestämmelser om att i ärenden som hör till Tullens behörighet övervakas statens rätt av tullombudet. På motsvarande sätt som i gällande 41 § 3 mom. ska ett beslut delges tullombudet så att ombudet ges tillfälle att ta del av beslutet och de handlingar som ligger till grund för det.

I *2 mom.* finns en informativ hänvisning till att bestämmelser om bevakning av statens rätt och om delgivning av beslut till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt finns i lagen om Skatteförvaltningen respektive lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

107 a—107 c § och 108 §. Det föreslås att paragraferna om begäran om omprövning och ändringssökande upphävs. I fortsättningen ska bestämmelserna om ändringssökande i 10 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas på begäran om omprövning och besvär. Ändring söks i första instans hos skatterättelsenämnden genom begäran om omprövning. Ett beslut med anledning av en begäran om omprövning och ett förhandsavgörande får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol på samma sätt som för närvarande. Det årliga antalet besvär som gäller punktskatt är litet. Eftersom behandlingen kräver specialkunskaper, är det motiverat att den sköts centraliserat också i fortsättningen. Till 64 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ fogas en bestämmelse om saken.

I 62 § i samma lag föreskrivs det om ändringssökande som gäller vissa av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för sökande av ändring i dessa s.k. särskilda beslut är kortare än i fråga om beskattningsbeslut och beslut om återbetalning. I fråga om punktbeskattningen är det fråga om beslut om punktskattetillstånd och om registreringar, Skatteförvaltningens beslut om omhändertagande och om försummelseavgift samt beslut om stöd av mindre betydelse och om anmälnings- och uppgiftsskyldighet.

När punktbeskattningen ändras till beskattning på eget initiativ kommer Skatteförvaltningen att påföra punktskatt och fatta beslut om påförande av skatt endast undantagsvis. Dessutom ska den skattskyldige själv rätta fel i skattedeklarationen genom att lämna en rättelsedeklaration i enlighet med 25 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Bestämmelser om sökande av ändring i ett beslut om omhändertagande som Tullen fattat finns i fortsättningen i 103 §.

110 §. Punktskatteförseelse. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelserna om förseelser som gäller olika skatteslag har slopats också i fråga om andra skatter som betalas på eget initiativ i samband med att lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ stiftades och man har övergått till att påföra försummelseavgift. Bestämmelsen om punktskatteförseelse har inte tillämpats i praktiken.

114 §. Övergångsbestämmelser om uppskovsförfarande. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig.

115 §. Övriga övergångsbestämmelser. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2021. För tydlighetens skull föreskrivs om huvudregeln för tillämpningen av lagen i *2 mom.* i ikraftträdandebestämmelsen. Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar efter det att lagen har trätt i kraft. Med beskattningsförfarande avses i ikraftträdandebestämmelsen alla sådana förfaranden som gäller punktbeskattning som regleras i punktskattelagen. Till dem hör t.ex. tillstånd och registreringar och de förfaranden som gäller flyttningar av punktskattepliktiga produkter. Med beskattningsförfarande avses också förfaranden som gäller punktskatt som återbetalas på ansökan. Lagen tillämpas därmed på sådana återbetalningar av skatt som söks på grunder för återbetalning som uppkommit efter det att lagen har trätt i kraft.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Om detta fins för tydlighetens skull en bestämmelse i *3 mom.* Om preciseringar och undantag från denna huvudregel föreskrivs nedan. Tillämpningen av lagen bestäms i regel enligt skatteperioden, och det saknar betydelse när skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas. Också på sökande av ändring i beslut som gäller beskattningsförfarandet för skatteperioden tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande, trots att beslutet meddelas efter ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

Bestämmelserna i *4 mom.* följer samma huvudregel i fråga om sådana skattskyldiga som inte deklarerat per skatteperiod före lagens ikraftträdande. Om produkterna har tagits emot eller skyldigheten att betala skatt annars har uppkommit före ikraftträdandet av den föreslagna lagen, tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan. Precis som i nuläget finns det bestämmelser om uppkomsten av skyldigheten att betala skatt i punktskattelagen och i respektive punktskattelag. Det saknar betydelse när skattedeklarationen lämnas in. På sökande av ändring i beslut som gäller beskattningsförfarandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen, trots att beslutet meddelas efter ikraftträdandet.

Vid påförandet av skatt för skatteperioder som har gått ut innan lagen träder i kraft iakttas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft även om beslutet att påföra skatt fattas efter det. Även i fråga om påföljder för försummelser som gäller skatt för en skatteperiod som upphört innan lagen har trätt i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft. Detta gäller också om den skattskyldige inte har deklarerat per skatteperiod före lagens ikraftträdande och produkterna har tagits emot eller skyldigheten att betala skatt annars har uppkommit innan lagen trädde i kraft. De bestämmelser som gäller vid lagens ikraftträdande tillämpas också på ansökan om skatteåterbäring som gäller perioder som löpt ut före lagens ikraftträdande.

Om skatteperioden har löpt ut, produkterna tagits emot eller skyldigheten att betala skatt annars har uppkommit innan den föreslagna lagen träder i kraft, beräknas tidsfristerna i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande. Tidsfristerna beräknas i regel enligt de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande också då skatteåterbäring söks för en period som löpt ut före ikraftträdandet.

Huvudregeln enligt 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen gäller också de situationer där Skatteförvaltningen har inlett ett ärende som gäller ändring av beskattningen, såsom efterbeskattning eller rättelse till den skattskyldiges fördel. Även om ett sådant ärende avgörs efter lagens ikraftträdande, fattas beslutet i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Om den myndighet hos vilken ändring sökts efter lagens ikraftträdande har upphävt ett beslut av Skatteförvaltningen som gäller en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdande och återförvisat ärendet för ny behandling, följer den nya behandlingen de regler som gällde vid lagens ikraftträdande. Detta gäller också om den skattskyldige inte har deklarerat per skatteperiod före lagens ikraftträdande och produkterna har tagits emot eller skyldigheten att betala skatt annars har uppkommit innan lagen trädde i kraft. Också i situationer där den myndighet hos vilken ändring sökts ändrar Skatteförvaltningens beslut, påverkas ändringen av skattens eller återbetalningens belopp av de regler som gällde vid lagens ikraftträdande.

Det föreslagna 3 och 4 mom. kan åskådliggöras med följande exempel.

Exempel 1. Sista inlämningsdag för skattedeklarationen för december 2020 är den 18 januari 2021. Företaget lämnar in en försenad skattedeklaration den 21 januari 2021. Beskattningen

fastställs i enlighet med den inlämnade deklarationen genom Skatteförvaltningens beslut. På grund av att skattedeklarationen lämnades in för sent påförs i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande en påföljdsavgift, dvs. en skatteförhöjning eller en felavgift. Också vid sökande av ändring tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av den föreslagna lagen.

Exempel 2. Ett företag tar emot ett enskilt parti punktskattepliktiga produkter den 31 december 2020 och lämnar in en skattedeklaration den 4 januari 2021. Beskattningen fastställs i enlighet med den inlämnade deklarationen genom Skatteförvaltningens beslut. Vid sökande av ändring tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av den föreslagna lagen.

Det som föreskrivs i det föreslagna 3 mom. tillämpas också på den skatt som återbetalas på ansökan, om ansökan gäller en period som föregår lagens ikraftträdande. I enlighet med *5 mom.* tillämpas vid återbetalningen av skatt ett undantag från huvudregeln i 3 mom. På en skatteåterbäring som gäller kalenderåret 2020 eller ett tidigare kalenderår tillämpas enligt undantagsbestämmelsen de bestämmelser som ingår i den föreslagna lagen om ansökan har blivit anhängig efter lagens ikraftträdande. Tidpunkten för när ett sådant ansökningsärende blivit anhängigt är därför en avgörande faktor för vilka bestämmelser som ska tillämpas. Bestämmelser om undantag i fråga om delgivningen av och sökande av ändring i ett beslut om återbetalning i vissa situationer ingår dock i 11 mom.

Förfarandena i fråga om tillstånds- och registreringsärenden som redan är anhängiga när lagändringen träder i kraft regleras i *6 mom.* På ärenden som gäller tillstånd och registrering som är anhängiga före lagens ikraftträdande ska bestämmelserna i den föreslagna lagen tillämpas, om ett beslut meddelas efter det att lagen har trätt i kraft. Detta innebär t.ex. att förutsättningarna för beviljande av tillstånd för punktskattepliktig verksamhet utreds och avgörs på det sätt som föreskrivs i den föreslagna lagen. När det gäller ett registreringsärende kan det vara fråga om att meddela ett överklagbart beslut. Om ett ärende som gäller återkallande av tillstånd är anhängigt när lagen träder i kraft, tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande, även om tillståndet återkallas först efter det att lagändringen trätt i kraft. Tillämpningsområdet för bestämmelsen kan åskådliggöras med följande exempel:

Exempel 3. I oktober 2020 konstateras det att det förekommer uppenbara brister i en tillståndshavares verksamhet. Företaget meddelas en skriftlig varning om återkallande av tillståndet den 1 november 2020. Samtidigt sätts en tidsfrist för avhjälpande av bristerna. I januari 2021 konstateras det att bristerna inte har avhjälpts, och tillståndet återkallas. Eftersom åtgärderna för återkallande av tillståndet har inletts genom en varning redan före den föreslagna lagens ikraftträdande, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet på återkallandet av tillståndet.

Skatteperioder som med stöd av punktskattelagen förlängts med högst ett år löper ut när den föreslagna lagen träder i kraft. Som sista förlängda skatteperiod betraktas därmed kalenderåret 2020, vilket anges i *7 mom.* Efter det att den föreslagna lagen har trätt i kraft bestäms skatteperioden i enlighet med lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

I *8 mom.* i ikraftträdandebestämmelsen föreskrivs det om giltigheten för sådana tillstånd att lämna in deklarationen på en pappersblankett som med stöd av punktskattelagen beviljats skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod. Tillstånden löper ut när den föreslagna lagen träder i kraft. Den sista skatteperioden för vilken skattedeklarationen får lämnas in på en pappersblankett är den sista skatteperioden år 2020. Skattedeklarationerna på pappersblankett för den sista skatteperioden 2020 ska i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen

lämnas senast i januari 2021. Efter det att den föreslagna lagen har trätt i kraft bestäms förfarandet för lämnande av skattedeklaration i enlighet med lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Skatt som har betalats för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdande kan inte dras av under en skatteperiod som börjat den dag lagen träder i kraft eller därefter, vilket anges i *9 mom.* Det ska fortfarande vara möjligt att meddela om avdrag i den skattedeklaration som lämnas för den sista skatteperioden 2020. Därefter ska en ansökan om återbetalning göras i fråga om de belopp som inte dragits av, även om grunden för avdraget uppkommit redan innan den föreslagna lagen trädde i kraft. Ansökan om avdraget ska göras enligt bestämmelserna i den föreslagna lagen, men tidsfristen för ansökan om återbäring ska bestämmas utifrån den tidpunkt då grunden för avdraget uppkom enligt den då gällande lagen.

I *10 mom.* i ikraftträdandebestämmelsen föreskrivs om delgivning av och sökande av ändring i ett beskattningsbeslut. På delgivning av ett beskattningsbeslut som gäller en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet av denna lag och på sökande av ändring i ett sådant beskattningsbeslut tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet endast om beslutet fattas före den 1 februari 2021. Från och med februari 2021 tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ på delgivning och ändringssökande, även om beslutet gäller beskattning för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdande. Det är endast fråga om delgivning av och sökande av ändring i beskattningsbeslut. Bestämmelsen gäller inte t.ex. beslut om punktskattetillstånd och registreringar i fråga om vilka bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas på delgivning och ändringssökande så snart den föreslagna lagen har trätt i kraft, om beslutet meddelas den dag lagen träder i kraft eller senare.

Förfarandet för delgivning och sökande av ändring i fråga om beslut om återbetalning regleras på motsvarande sätt i *11 mom.*

På motsvarande sätt som det i 10 mom. föreskrivs om beskattning under skatteperioden föreskrivs det i *12 mom.* om de skattskyldiga som inte deklarerat för någon skatteperiod före ikraftträdandet av lagen. I fråga om delgivning av och sökande av ändring i ett beskattningsbeslut tillämpas de bestämmelser som gällde innan den föreslagna lagen trädde i kraft endast om produkterna har tagits emot eller skyldigheten att betala skatt i övrigt har uppkommit innan lagen trädde i kraft och beskattningsbeslutet har fattats före den 1 februari 2021. På beslut som fattas därefter tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Bestämmelserna i 10—12 mom. om delgivning av och sökande av ändring i beslut åskådliggörs genom följande exempel:

Exempel 4. Ett företag tar emot ett enskilt parti punktskattepliktiga produkter den 31 december 2020 och lämnar in en skattedeklaration den 4 januari 2021. Skatteförvaltningen fastställer direkt vid ingången av januari beskattningen i enlighet med deklarationen genom sitt beslut. På delgivning av och sökande av ändring i beslutet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av den föreslagna lagen.

Exempel 5. Skatteförvaltningen har genom sitt beslut den 20 januari 2021 påfört skatt för den skatteperiod som gäller juni 2020. På delgivning av och sökande av ändring i beslutet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av den föreslagna lagen.

På sådan flyttning av produkter som avses i 74, 78 och 80 § i den föreslagna lagen tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft, om flyttningen har inletts före ikraftträdandet. Någon anmälan till Skatteförvaltningen behöver alltså inte göras för produkter som sänds från en annan medlemsstat till Finland i fråga om andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter, om flyttningen av produkterna har inletts innan den föreslagna lagen har trätt i kraft, även om produkterna tas emot i Finland efter lagens ikraftträdande. En anmälan om flyttningen av produkterna ska göras till Skatteförvaltningen innan flyttningen från en annan medlemsstat till Finland inleds i det fall att flyttningen inleds den dag lagen träder i kraft eller därefter. Följande exempel åskådliggör bestämmelsen i *13 mom.* om förfarandet vid flyttningar.

Exempel 6. En privatperson beställer den 30 december 2020 ett parti läskedrycker från Estland och ordnar transport av dem till Finland. En transportfirma avhämtar produkterna från säljarens lager den 6 januari 2021. Privatpersonen ska till Skatteförvaltningen anmäla de produkter som kommer att sändas från Estland till Finland innan flyttningen inleds. Skatten för produkterna ska anmälas och betalas för den skatteperiod som gäller januari 2021.

I *14 mom.* i ikraftträdandebestämmelsen belyses tillämpningen av bestämmelserna om andra försummelser än sådana som gäller beskattningen. På försummelse av skyldigheter enligt punktskattelagen eller enligt respektive lag om punktskatt eller accis tillämpas de bestämmelser som gällde före den föreslagna lagens ikraftträdande. På försummelser som inträffat efter det att lagen har trätt i kraft tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Situationen kan åskådliggöras med följande exempel:

Exempel 7. En privatperson har köpt vin från en vingård i en annan EU-medlemsstat och ordnat transport av produkterna till Finland. Privatpersonen tar emot produkterna den 31 december 2020 och lämnar en skattedeklaration den 4 januari 2021. Vid behandlingen av skattedeklarationen märker tjänstemannen att flyttningen av produkterna inte har anmälts till Skatteförvaltningen innan flyttningen inleddes och att ingen säkerhet har ställts för punktskatterna. Beskattningen fastställs i enlighet med den inlämnade deklarationen genom Skatteförvaltningens beslut. För försummelse av förhandsanmälan och försummelse av ställande av säkerhet påförs en påföljdsavgift, dvs. en felavgift, i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

På försummelser av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag dock endast, om uppgifterna har begärts före ikraftträdandet. Om uppgifterna har begärts efter att den föreslagna lagen har trätt i kraft, ska lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i enlighet med den föreslagna lagen tillämpas på försummelser av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter, även om det är fråga om uppgifter som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

En övergångsbestämmelse som gäller skatteuppbördsförfarandet tas in i *15 mom.* Skatteuppbörd och indrivning som gäller punktskatt överförs från det gamla uppbördsförfarandet till det nya uppbördsförfarandet och samtidigt från det gamla datasystemet till det nya datasystemet först vid ingången av februari 2021. Därför tillämpas bestämmelserna om skatteuppbörd och indrivning i punktskattelagen under januari 2021 till den del det är fråga om beskattning för en skatteperiod som löpt ut före den föreslagna lagens ikraftträdande. Detsamma gäller om skyldighet att betala punktskatt annars har uppstått innan lagen trädde i kraft.

Att de bestämmelser om skatteuppbörd och indrivning som gällde vid lagens ikraftträdande ska tillämpas innebär att de gällande bestämmelserna om skatteuppbörd, tidpunkten för betalning av skatt, kvittning av återbäring, hinder för kvittning, kvittningsdag, kvittningsordning, närmare

föreskrifter om kvittning, skattetillägg, dröjsmålsränta, lättnader, uppskov med betalning, indrivning samt minimibelopp av punktskatt som uppbärs och återbetalas tillämpas fram till utgången av januari 2021.

På dröjsmålspåföljderna i fråga om punktskatt och den ränta som betalas på återbäring tillämpas bestämmelserna om krediteringsränta och dröjsmålsränta enligt lagen om skatteuppbörd från och med den 1 februari 2021. På ränta som betalas på återbäring av punktskatt för tiden dessförinnan tillämpas de bestämmelser om återbäringsränta som gällde vid ikraftträdandet av den föreslagna lagen. Detta innebär t.ex. att ränta på återbetalningen av punktskatt som grundar sig på ansökan inte betalas för tiden före den 1 februari 2021. På dröjsmålspåföljderna tillämpas till och med den 31 januari 2021 de bestämmelser om skattetillägg och förseningsränta som gällde vid ikraftträdandet och därefter bestämmelserna om dröjsmålsränta.

Bestämmelserna om skatteuppbörd och indrivning i lagen om skatteuppbörd tillämpas från och med den 1 februari 2021, vilket bl.a. innebär att de uppgifter om punktskatt som avses i 70 § i lagen om skatteuppbörd för första gången ska antecknas i det sammandrag som görs för februari 2021.

6.2 Lagen om punktskatt på flytande bränslen

2 a §. I paragrafen föreskrivs det om betalning av skatt. I *1—3 mom.* görs de ändringar som föranleds av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. I stället för beskattning ska det föreskrivas om betalning av skatt. Dessutom förenklas ordalydelsen i 2 och 3 mom. utan att rättsläget ändras.

Ordalydelsen i *4 mom.* förtydligas utan att rättsläget ändras.

3 §. I paragrafen föreskrivs det om skattskyldighet. Det föreslås att *2 mom.* upphävs, eftersom skattedeklarationen i fortsättningen ska lämnas i enlighet med 17 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och det inte längre behövs några separata bestämmelser. Skattedeklarationen ska på motsvarande sätt som för närvarande lämnas in för en skatteperiod som omfattar en kalendermånad.

6 §. I paragrafen föreskrivs det om grunderna för betalning av skatten. I *1 mom.* görs de ändringar som föranleds av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmande av skatt ersätts med betalning av skatt. Dessutom görs det en teknisk ändring i 3 och 4 punkten. Det föreslås att *2 mom.* upphävs. I fortsättningen ska rättelser som gäller överlåtna mängder hänföras till rätt skatteperiod i enlighet med principerna för förfarandet för beskattning på eget initiativ genom att lämna en rättelsedeklaration enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

6 a §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Avdragsförfarandet slopas och ersätts med ett förfarande för återbäring. Bestämmelser om rätten att få återbäring av betald punktskatt och försörjningsberedskapsavgift på basis av de kolväten som uppsamlats finns i den nya 9 b §.

8 §. I paragrafen föreskrivs det om försummelse att göra bränsle identifierbart. Paragrafens *1 mom.* motsvarar i sak det gällande, men ordalydelsen uppdateras och preciseras. Den påföljd för försummelse att göra bränsle identifierbart som anges i *2 mom.* ändras begreppsmässigt från felavgift till försummelseavgift i syfte att förenhetliga terminologin med andra skatter som hör till Skatteförvaltningens behörighet. Dessutom görs en språklig ändring så att försummelseavgift påförs och inte uppbärs. Försummelseavgiftens belopp förblir oförändrat. På försummelse-

avgift ska i övrigt tillämpas vad som föreskrivs om försummelseavgift i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Försummelseavgiften påförs på samma sätt och under samma förutsättningar som försummelseavgiften enligt 39 § i den lagen. Dessutom ska avgiften bl.a. betalas senast på den allmänna förfallodag som nämns i beslutet och ändring i avgiften söks på samma sätt som i den försummelseavgift som avses i 39 § i den lagen.

9 a §. I paragrafen föreskrivs det om genomförande av skattefrihet och återbäring av skatt. Det föreslås att 4—6 mom. upphävs. Innehållet i 4 mom. flyttas till den föreslagna nya 9 c § och innehållet i 5 och 6 mom. till den nya 9 d §.

9 b §. Det föreslås att det till lagen fogas en ny paragraf där det föreskrivs om återbäring av den punktskatt och försörjningsberedskapsavgift som betalats för kolväten som uppsamlats från motorbensin. Återbäringsförfarandet ersätter det avdragsförfarande som föreskrivs i den 6 a § som föreslås bli upphävd. Det är fråga om ett motsvarande återbäringsförfarande som det som föreskrivs 9 a §.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om den skatt och försörjningsberedskapsavgift som ska återbetalas samt om den som är berättigad till återbäring. Rätt till återbäring har en godkänd upplagshavare som har överlåtit en produkt till konsumtion som är belagd med skatt och försörjningsberedskapsavgift. Det föreslås att bestämmelsen preciseras så att återbetalningen ska kunna fås också av den punktskatt och försörjningsberedskapsavgift som betalats för kolväten som uppsamlats från produkter som ersätter motorbensin.

I *2 mom.* föreskrivs det om beräkning av mängden kolväten som berättigar till återbäring. Beräkningen motsvarar nuvarande 6 a § 2 mom., som föreslås bli upphävt.

I *3 mom.* föreskrivs det om vem som får ansöka om återbäring. Den godkända upplagshavare från vars skatteupplag bensinen har överlåtits till konsumtion får ansöka om återbäring. Bestämmelsen motsvarar 6 § 3 mom., som föreslås bli upphävt.

9 c §. Det föreslås att det till lagen fogas en ny paragraf, vars *1 mom.* innehåller bestämmelser om ansökningsperioderna för återbäring som avses i 9 a och 9 b §. Återbäring på basis av skattefri användning kan sökas antingen för hela kalenderåret eller separat för ett halvår. Bestämmelsen motsvarar det 4 mom. som upphävs i 9 a §, men tidsfristen för ansökan om återbäring beräknas i fortsättningen från ingången av det kalenderår som följer på ansökningsperioden och inte från utgången av ansökningsperioden som för närvarande. Ansökan om återbäring för uppsamlade kolväten kan lämnas för de kolväten som uppsamlats under kalenderåret. En ansökan om återbäring kan också lämnas in enligt det nuvarande avdragsförfarandet separat för de kolväten som uppsamlats under en kalendermånad. Utöver den skattefria användningen ska också de uppsamlade kolvätena påvisas på ett tillförlitligt sätt för att återbäring ska kunna beviljas.

I *2 mom.* föreskrivs det om det minsta belopp som återbetalas på motsvarande sätt som i gällande 9 a § 4 mom. Återbäring på mindre än 330 euro ska betalas ut endast om det är fråga om återbäring som betalas i fråga om fiskefartyg eller på grund av uppsamlade kolväten. På återbäringar tillämpas dessutom de allmänna bestämmelserna om återbetalning i den nya 83 a § som föreslås i punktskattelagen. Bestämmelser om detta finns i 3 mom.

9 d §. Det föreslås att det till lagen fogas en ny paragraf, till vars *1 mom.* bestämmelserna i det 5 mom. som upphävs i 9 a § överförs som sådana. I det momentet föreskrivs det att Skatteförvaltningen halvårsvis fastställer det belopp av skatt på motorbensin, dieselolja, flytgas, lätt brännolja eller produkter som ersätter dessa som ska återbetalas.

I *2 mom.* tas innehållet i det 6 mom. som upphävs i 9 a § in som sådant. I momentet fastställs de skatteåterbäringsbelopp enligt produktgrupp som ska betalas för typiska bränslen eller bränsleblandningar i de fall där 1 mom. inte kan tillämpas.

11 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Enligt den föreslagna bestämmelsen om tillämpningsområdet i punktskattelagen omfattas bränsleskattelagen av punktskattelagens tillämpningsområde. Bestämmelserna i punktskattelagen ska tillämpas på skatt som uppbärs på flytande bränslen, om inte något annat föreskrivs i denna lag. De bestämmelser i punktskattelagen som ska tillämpas gäller bl.a. behörig myndighet, tillstånd och säkerheter som gäller skattskyldiga samt återbetalning av skatt.

Det föreslås att flytande bränslen också ska omfattas av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet tillämpas med stöd av den lagens bestämmelse om tillämpningsområdet bestämmelserna i den lagen till den del något annat inte föreskrivs i punktskattelagen eller bränsleskattelagen. Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska tillämpas bl.a. på deklaration och betalning av skatt, ändringssökande, den skattskyldiges bokföringsskyldighet, granskning och skyldighet att lämna uppgifter.

11 a §. I paragrafen föreskrivs det om tillverkare av biobrännolja. Bestämmelserna motsvarar i övrigt nuläget, men bestämmelserna om registreringsförfarandet i *2 mom.* preciseras. En tillverkare av biobrännolja ska registrera sig som skattskyldig. Bestämmelser om registreringsförfarandet ska ingå i punktskattelagens 5 kap., som ändras. Registreringsanmälan ska göras elektroniskt till Skatteförvaltningen innan verksamheten inleds, och Skatteförvaltningen ska utifrån anmälan fatta ett beslut om registreringen i vilket ändring får sökas.

12 §. I paragrafen föreskrivs det om skyldighet att göra anmälan om hjälpprodukter och identifieringsämnen som tillsätts till bränslet. Paragrafen upphävs som onödig, eftersom ämnena i fråga är skattepliktiga och således omfattas av skattekontrollen.

6.3 Lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen

2 §. Paragrafen innehåller de definitioner som gäller i lagen. I *19 punkten* tas det in en hänvisning till 5 kap. i punktskattelagen, där det i fortsättningen ska föreskrivas om registrering för punktbeskattningen, och omnämnandet av registrering hos tullmyndigheten stryks. En registreringsanmälan ska med stöd av 5 kap. i punktskattelagen på motsvarande sätt som för närvarande göras till Skatteförvaltningen. Behörigheten i fråga om punktbeskattningen överfördes från Tullen till Skatteförvaltningen vid ingången av 2017 genom lag 1178/2016.

2 a §. Paragrafen innehåller bestämmelser om skatteplikten för produkterna och om skattskyldighet i vissa situationer. I paragrafen görs de ändringar som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Beskattningen ersätts med betalning av skatt, vilket omfattar både betalning av skatt på eget initiativ och situationer där skatt påförs. Dessutom förenklas ordalydelsen i 1 mom. utan att rättsläget ändras.

6 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om betalning av punktskatt och försörjningsberedskapsavgift. Bestämmelserna i *1 mom.* motsvarar i sak de gällande bestämmelserna, men i momentet görs de ändringar som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Påförande av skatt ersätts med betalning av skatt. Dessutom görs det en teknisk ändring i 3 och 4 punkten.

I *2 mom.* föreskrivs det på motsvarande sätt som för närvarande om den mängd el som ska anses ha överlåtits till förbrukning eller förbrukats och om hur mängden ska hänföras till skatteperioden. Den punktskatt på elström och den försörjningsberedskapsavgift enligt skatteklass I som har uppgetts och betalats utan grund kan inte längre dras av i skattedeklarationen, utan det nuvarande avdragsförfarandet ersätts med ett återbäringsförfarande. Bestämmelser om återbäring föreslås i 6 a §. Ett annat fel i skattedeklarationen ska rättas genom att lämna en rättelsedeklaration enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Ett fel som rättas till genom en rättelsedeklaration kan gälla t.ex. mängden el som överlåtits.

Det föreslås att *3 och 4 mom.* upphävs. På lämnande av skattedeklaration och på skatteperioden ska lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas. Skattedeklarationen ska framöver lämnas per skatteslag, men uppgifterna i skattedeklarationen ska lämnas per kraftverk. Det sätt på vilket uppgifterna om objekten i fortsättningen ska lämnas fastställs vid behov genom Skatteförvaltningens föreskrifter som meddelas med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om skatteperioden för den som är skyldig att betala punktskatt på elström finns i fortsättningen i 11 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Skatteperiodernas längd ändras inte.

6 a §. I lagen föreslås en ny paragraf där det föreskrivs om ett återbäringsförfarande som ersätter det nuvarande avdragsförfarandet. Enligt *1 mom.* kan den punktskatt på elström och den försörjningsberedskapsavgift enligt skatteklass I som elnätsinnehavaren eller elproducenten betalat för elström som används för ett ändamål som skatteklass II berättigar till återbetalas på ansökan. Detta förutsätter att en tillförlitlig redogörelse om användningen av elströmmen läggs fram. Återbäring kan sökas av den som har använt elströmmen för ett ändamål enligt skatteklass II. I skillnaden mellan den högre och den lägre skatteklassen för elström är det fråga om statligt stöd enligt kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget. Därför är det motiverat att slutanvändaren av elström, dvs. en stödmottagare som är berättigad till statligt stöd, har rätt att ansöka om återbäring. Med hjälp av återbäringsförfarandet kan man säkerställa att stödet riktas rätt och kontrollera att förutsättningarna för beviljande av stöd uppfylls.

I *2 mom.* föreslås det bestämmelser om ansökningsperioderna och ansökningstiden för återbäring. Det föreslås att återbäring kan sökas antingen för en period av ett kalenderår eller separat för en period av en kalendermånad. Tidsfristen för ansökan om återbäring är tre år och den beräknas från utgången av det kalenderår som omfattar ansökningsperioden. Skatten ska återbetalas enligt den skattetabell som gällde när produkterna anskaffades.

I övrigt ska de allmänna bestämmelserna om återbetalning av punktskatt i punktskattelagen tillämpas på återbäring, vilket det föreslås bestämmelser om i *3 mom.*

Stöd för elproduktion. Det föreslås att mellanrubriken före 8 §, som upphävts genom lag 1396/2010, upphävs som onödig.

8 a §. Paragrafen innehåller bestämmelser om skatteåterbäring för energiintensiva företag. I *4 mom.* görs de ändringar som föranleds av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Eftersom det i fortsättningen ska föreskrivas om beskattningsförfarandet i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, stryks momentets första mening. Till övriga delar blir momentet oförändrat.

Till *5 mom.* fogas en bestämmelse om tillämpning av de allmänna bestämmelserna om återbetalning av punktskatt i punktskattelagen. I momentet stryks hänvisningen till lagen om tillämpning av vissa av Europeiska unionens bestämmelser om statligt stöd. En motsvarande hänvisning som gäller alla punktskattestöd tas in i punktskattelagen.

9 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om registreringsskyldighet för den som är skyldig att betala punktskatt på elström. I fortsättningen ska bestämmelser om registreringsförfarandet och det register som förvaltas av Skatteförvaltningen finnas i punktskattelagen, och därför ska de mer detaljerade bestämmelserna om dessa strykas i paragrafen. Det föreslås att en hänvisning till tillämpningen av punktskattelagen tas in i paragrafen. Skatteförvaltningen kan med stöd av punktskattelagen meddela närmare föreskrifter om registreringsförfarandet, såsom om de uppgifter som ska lämnas i samband med registreringen. I samband med registreringen ska det lämnas samma uppgifter om kraftverk som för närvarande. På den skattskyldiges skattedeklaration och betalning av skatt tillämpas i fortsättningen bestämmelserna i 4 och 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, och därför stryks hänvisningen till punktskattelagen i gällande *3 mom.*

9 a §. Paragrafen innehåller bestämmelser om verksamhet och tillstånd i anslutning till skattefri lagring av el. I *1 mom.* görs en teknisk korrigering i anslutning till beviljandet av tillstånd. Formuleringen ”Skatteförvaltningen beviljar på ansökan tillstånd” ändras till ”Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja tillstånd”. Även nu handlar det om att tillstånd beviljas, om de särskilda förutsättningar för beviljande av tillstånd som anges i bestämmelsen och de allmänna förutsättningar som anges i punktskattelagen uppfylls.

9 b §. Paragrafen innehåller bestämmelser om lagring och mätning av skattefri el. Enligt 1 mom. tillämpas på en innehavare av ett skattefritt ellager vad som i punktskattelagen föreskrivs om skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod. Bestämmelsen upphävs i och med övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. På en innehavare av skattefritt ellager tillämpas i fortsättningen bestämmelserna om bl.a. deklaration, betalning och ändringssökande som gäller skatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I paragrafen föreskrivs i fortsättningen på motsvarande sätt som i nuvarande 2 mom. att skattefri lagring ska göras i ett skattefritt ellager och att den mätning av mängden el som utgör en förutsättning för tillstånd ska göras på ett tillförlitligt sätt.

11 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om bestämmande av punktskatt och försörjningsberedskapsavgift för stenkol. I paragrafen görs de ändringar som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmande av skatt ersätts av betalning av skatt.

12 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om befrielse från punktskatt och försörjningsberedskapsavgift för stenkol. I *1 mom. 2 punkten* görs en teknisk ändring genom att begreppet gemenskapen ersätts med begreppet unionen. Ordalydelsen i 2 mom. förtydligas utan att rättsläget ändras. Paragrafens 3 mom. förblir oförändrat.

14 §. I *1 mom.* föreslås motsvarande bestämmelser som för närvarande om genomförande av skattesänkningen och skattefriheten för stenkol genom återbäring av skatten till någon annan än en godkänd upplagshavare.

I *2 mom.*, som gäller ansökan om återbäring, ska det inte längre hänvisas till punktskattelagen i fråga om skatterättelse, efterbeskattning, ändringssökande och annat förfarande, eftersom man i fråga om beskattningsförfarandet övergår till att tillämpa lagen om beskattningsförfarandet

beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Till punktskattelagen fogas allmänna bestämmelser om återbetalningsförfarandet. Det föreslås att det i det föreslagna *3 mom.* föreskrivs om tillämpningen av bestämmelserna i fråga i de situationer som avses i paragrafen. I fortsättningen ska tidsfristen räknas från utgången av det kalenderår som omfattar den användningsperioden som nämns ovan och inte från utgången av användningsperioden.

16 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om den skatt som ska betalas på bränntorv och tallolja. I paragrafen görs de ändringar som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Påförande av skatt ersätts med betalning av skatt. Bestämmelser om skattedeklaration och skatteperiod ska i fortsättningen finnas i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i stället för i denna lag.

17 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldigheten för dem som använder bränntorv och tallolja att registrera sig som skattskyldiga. Bestämmelser om registreringsförfarandet och registret ska i fortsättningen finnas i 5 kap. i punktskattelagen i stället för i denna lag. Anmälan för registrering som skattskyldig ska göras elektroniskt till Skatteförvaltningen, och Skatteförvaltningen ska på basis av anmälan meddela ett beslut om registrering i vilket ändring får sökas. Registreringsanmälan ska göras innan den verksamhet som kräver registrering inleds. Även i fortsättningen ska varje kraftverk antecknas i registret.

19 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om bokföringen för punktbeskattningen. Det föreslås att paragrafen upphävs. I fortsättningen ska det föreskrivas om den skattskyldiges bokföring i 26 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i statsrådets förordning som utfärdas med stöd av den.

20 b § Paragrafen innehåller bestämmelser om skatt på naturgas som används i skattepliktigt syfte. I paragrafen görs den ändring som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ genom att påförande av skatt ersätts med betalning av skatt.

21 a §. Paragrafen innehåller bestämmelser om registrering av naturgasnätsinnehavare och dem som använder naturgas för skattefritt ändamål. Bestämmelserna motsvarar i övrigt nuläget, men framöver ska bestämmelser om registreringsförfarandet finnas i 5 kap. i punktskattelagen.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om naturgasnätsinnehavares registreringsskyldighet och i *2 mom.* bestämmelser om möjligheten för dem som använder naturgas för skattefritt ändamål att registrera sig som registrerade användare. I 5 kap. i punktskattelagen finns i fortsättningen allmänna bestämmelser om registreringsförfarandet, och en hänvisning som gäller detta tas in i *3 mom.* Registreringsanmälan ska enligt punktskattelagen i fortsättningen i regel göras elektroniskt till Skatteförvaltningen, och Skatteförvaltningen ska på basis av anmälan meddela ett beslut om registrering i vilket ändring kan sökas. För att bestämmelserna om registrering som skattskyldig i punktskattelagen ska kunna tillämpas också på registrerade användare av naturgas, fogas en bestämmelse om detta till momentet. Med avvikelse från vad som gäller den skattskyldige ska en registrerad användare avregistreras från och med den tidpunkt då begäran om avregistrering framställdes.

I *4 mom.* föreslås motsvarande bestämmelser som för närvarande om utlämnande av uppgifter till naturgasnätsinnehavare och godkända naturgasupplagshavare.

22 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om genomförande av skattesänkning och skattefrihet genom återbäring på ansökan av den skatt som betalats för naturgas. Paragrafens 1 mom. ändras inte. Bestämmelsen om ansökningstiden för återbäring i *2 mom.* ändras. Återbäring ska för närvarande sökas inom tre år från utgången av ansökningsperioden. Ansökningsperioden kan vara

antingen ett kalenderår eller ett halvt år. I fortsättningen beräknas ansökningstiden från utgången av det kalenderår som omfattar ansökningsperioden. Genom ändringen förenhetligas beräkningen av tidsfristen med beräkningen av tidsfristen för återbäring av mervärdesskatt. I de situationer där återbäring söks separat för naturgas som använts under januari—juni förlängs ansökningstiden med ett halvt år. Till övriga delar motsvarar 2 mom. de gällande bestämmelserna.

I *3 mom*. ska det inte längre hänvisas till punktskattelagen i fråga om skatterättelse, efterbeskattning, sökande av ändring och annat förfarande, eftersom man i fråga om beskattningsförfarandet övergår till att tillämpa lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I stället föreslås i momentet en hänvisning till de allmänna bestämmelser om återbetalning av punktskatt som fogas till punktskattelagen.

23 §. I paragrafen föreskrivs det om de bestämmelser i punktskattelagen som inte tillämpas på elström, bränntorv, tallolja, stenkol och naturgas. Paragrafen motsvarar nuläget, men i den görs de ändringar som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ.

Punktskattelagen är en allmän lag i förhållande till elskattelagen, och därför tillämpas bestämmelserna i punktskattelagen, om inte något annat föreskrivs i denna lag. I paragrafen utesluts på motsvarande sätt som i nuläget tillämpningen av vissa bestämmelser i punktskattelagen på produkter som avses i paragrafen. Enligt det föreslagna *1 mom.* tillämpas på el, bränntorv och tallolja inte bestämmelserna om punktskattetillstånd i 21—29 § i punktskattelagen och inte heller bestämmelserna om flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande i 8 kap. i punktskattelagen. I fråga om produkterna ska det inte heller göras någon förhandsanmälan som hänför sig till mottagande av nationellt punktskattepliktiga produkter, vilket det föreslås bestämmelser om i 9 kap. i den lagen. Bestämmelserna om tillstånd i 26—30 § i punktskattelagen ska dock tillämpas på ellager med stöd av 9 a § 4 mom. i denna lag. Enligt *2 mom.* ska bestämmelserna om förhandsanmälningsskyldigheten i 9 kap. i punktskattelagen inte heller tillämpas på stenkol eller naturgas. Bestämmelsen om försörjningsberedskapsavgift i nuvarande 3 mom. behövs inte, eftersom lagen med stöd av punkskattelagens 1 § om tillämpningsområdet som föreslås bli ändrad också ska tillämpas på försörjningsberedskapsavgiften.

26 §. Paragrafen innehåller ett bemyndigande att utfärda förordning. Paragrafen upphävs som onödig.

26 b §. Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldigheten för elnätsinnehavare, elproducenter och innehavare av skattefritt ellager att årligen specifikt för varje stödmottagare till stödmyndigheten anmäla överlåtelse av el enligt skatteklass II. Med stödmyndighet avses Skatteförvaltningen, och bestämmelsen preciseras till denna del. Ordalydelsen i paragrafen preciseras också till vissa delar. Till paragrafen fogas dessutom en bestämmelse enligt vilken även vidareöverlåtelse till andra stödmottagare ska årligen anmälas till Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen bemyndigas också att meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas till Skatteförvaltningen eller om förfarandet för lämnande av uppgifterna. Med stöd av bemyndigandet kan Skatteförvaltningen bl.a. bestämma om tidpunkten för lämnande av uppgifter.

I det nya *2 mom.* som fogas till paragrafen föreskrivs det om det beslut som ska meddelas den i 1 mom. avsedda informationsskyldige. Punktskattelagstiftningen har inte tidigare innehållit motsvarande bestämmelser om meddelande av beslut. De föreslagna bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Skatteförvaltningen ska meddela den informationsskyldige ett beslut i vilket ändring får sökas, om denne trots uppmaning vägrar att lämna de uppgifter som omfattas av informationsskyldigheten. Om delgivning av beslut till den informationsskyldige föreskrivs det genom en

materiell hänvisning till 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Eftersom den bestämmelsen gäller delgivning till den skattskyldige, föreskrivs det särskilt om tillämpningen av den också på delgivning till den informationsskyldige enligt denna paragraf. Om den uppgiftsskyldige inte anser sig vara skyldig att lämna de uppgifter som krävs, kan ändring av beslutet sökas med stöd av 62 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Bestämmelser om påföljden för försummelse av informationsskyldigheten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. En materiell hänvisning till paragrafens 2 mom. tas därför in i den föreslagna lagändringen för tydlighetens skull. Om den informationsskyldige trots uppmaning inte lämnar de uppgifter som krävs, påför Skatteförvaltningen en försummelseavgift på högst 5 000 euro.

6.4 Lagen om punktskatt på läskedrycker

1 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att *5 mom.* ändras så att det till momentet fogas en bestämmelse om småskaliga tillverkares skyldighet att registrera sig. På registreringen tillämpas bestämmelserna i det nya 5 kap. om registrering som föreslås i punktskattelagen.

5 §. Tillämpning av punktskattelagen. Det föreslås att paragrafen upphävs. Enligt den föreslagna bestämmelsen om tillämpningsområdet i punktskattelagen omfattas punktskatten på läskedrycker av punktskattelagens tillämpningsområde. Bestämmelserna i punktskattelagen ska tillämpas på punktskatt på läskedrycker, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

De bestämmelser i punktskattelagen som ska tillämpas gäller bl.a. behörig myndighet samt tillstånd och säkerheter som gäller skattskyldiga.

Punktskatten på läskedrycker omfattas också av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet ska bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas till den del något annat inte föreskrivs i punktskattelagen eller i denna lag. Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska tillämpas bl.a. på deklarering och betalning av punktskatt på läskedrycker, ändringssökande, den skattskyldiges bokföringsskyldighet och granskning.

Bestämmelsen i 2 mom. om att då produkter tas emot från en annan medlemsstat inom Europeiska unionen gäller i tillämpliga delar de bestämmelser i punktskattelagen som gäller produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat, är onödig, eftersom saken framgår av bestämmelsen i fråga i punktskattelagen. Exempelvis 78 § i punktskattelagen, som gäller förfarandet vid flyttningar, innehåller tydliga bestämmelser om till vilka delar bestämmelserna är tillämpliga på nationellt punktskattepliktiga produkter.

7 §. Övergångsbestämmelse. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig.

6.5 Lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker

2 §. I paragrafen föreskrivs det om lagens tillämpningsområde. I *3 mom.* föreslås en ändring av teknisk natur. Omnämnandet av gemenskapen ändras till omnämnande av unionen.

3 §. Paragrafen innehåller definitioner. Hänvisningen i *1 mom. 5 punkten underpunkt c* till lagen om punktskatt på sötsaker, glass och läskedrycker uppdateras och ändras till en hänvisning till lagen om punktskatt på läskedrycker.

5 §. I paragrafen föreskrivs det om beskattningen av alkoholdrycker som privatpersoner för med sig för eget bruk till den del mängden som förs in överskrider den föreskrivna skattefria gränsen. Bemyndigandet att utfärda förordning i *1 mom.* upphävs som onödigt. Till övriga delar motsvarar momentet de gällande bestämmelserna. I *2 mom.* föreslås en ändring av teknisk natur. Omnämnandet av gemenskapen ändras till omnämnande av unionen.

6 §. I paragrafen föreskrivs det om hur alkoholhalten i en produkt ska uppges i skattedeklarationen. Paragrafen motsvarar de gällande bestämmelserna. I ordalydelsen i *1 mom.* görs dock en ändring till följd av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. I stället för uppbörd av skatt betalas skatt.

10 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om tillämpningen punktskattelagen. Det föreslås att paragrafen upphävs. Enligt den föreslagna bestämmelsen om tillämpningsområdet i punktskattelagen omfattas accisen på alkohol och alkoholdrycker av punktskattelagens tillämpningsområde. Bestämmelserna i punktskattelagen ska tillämpas på accisen på alkohol och alkoholdrycker, om inte något annat föreskrivs i denna lag. De bestämmelser i punktskattelagen som ska tillämpas gäller bl.a. behörig myndighet samt tillstånd och säkerheter som gäller skattskyldiga.

Accisen på alkohol- och alkoholdrycker omfattas också av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet ska bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas till den del något annat inte föreskrivs i punktskattelagen eller i denna lag. Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska tillämpas bl.a. på deklarering och betalning av accis på alkohol och alkoholdrycker, ändringssökande, den skattskyldiges bokföringsskyldighet och granskning.

12 §. Paragrafen innehåller ett bemyndigande att utfärda förordning. Paragrafen upphävs som onödig.

14 §. Paragrafen upphävs som onödig. Bestämmelsen gäller tidpunkten för ikraftträdandet av lagen 1995.

6.6 Lagen om accis på vissa dryckesförpackningar

1 §. Tillämpningsområde. Till *3 mom.* fogas en bestämmelse om skyldigheten för småskaliga tillverkare av dryckesförpackningar att registrera sig. På registreringsförfarandet tillämpas de allmänna bestämmelserna om registreringsförfarandet i punktskattelagens 5 kap., som ändras. Skattefriheten för småskalig tillverkning betraktas som sådant stöd av mindre betydelse som avses i EU: s regler för statligt stöd, på vilket kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse tillämpas. I momentets första mening görs dessutom en ändring av teknisk natur.

I *4 mom.* föreslås en teknisk ändring genom vilken hänvisningen i momentet till punktskattelagens författningsnummer flyttas till 3 mom. Dessutom förtydligas ordalydelsen på finska i 4 mom. utan att rättsläget ändras.

I paragrafen föreslås ett nytt *5 mom.* där det genom en hänvisningsbestämmelse föreskrivs om tillämpningen av den nämnda förordningen på produktion som avses i 3 mom.

6 §. Accisfrihet. Omnämnandet av Europeiska gemenskapen i *1 mom. 2 punkten* ändras till ett omnämnande av Europeiska unionen. Dessutom uppdateras hänvisningen i *5 punkten* till lagen om punktskatt på sötsaker, glass och läskedrycker till en hänvisning till lagens nuvarande rubrik, dvs. lagen om punktskatt på läskedrycker. I 5 punkten görs dessutom en teknisk ändring i hänvisningen till bestämmelsen om grunderna för skattefrihet i lagen om punktskatt på läskedrycker. Eftersom även sådana i 4 § 1 mom. 2 punkten i lagen om punktskatt på läskedrycker avsedda läskedrycker som används som råvara vid industriell produktion av andra livsmedel är skattefria, ska det i punkten hänvisas till 4 § 1 mom. 1—5 punkten.

7 §. Godkännande av anteckning i producentregistret. Paragrafen motsvarar de gällande bestämmelserna, men i den görs de ändringar som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Eftersom lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i fortsättningen ska tillämpas på deklarationsförfarandet i fråga om punktskatter, ändras hänvisningen till en skattedeklaration enligt punktskattelagen till en hänvisning till en skattedeklaration enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I paragrafens sista mening görs dessutom en språklig precisering utan att rättsläget ändras.

9 §. Särskilda bestämmelser. I paragrafen föreskrivs det om tillämpning av punktskattelagen på produkter som avses i denna lag. Det föreslås att paragrafen upphävs. Enligt den föreslagna bestämmelsen om tillämpningsområdet i punktskattelagen omfattas accisen på dryckesförpackningar av punktskattelagens tillämpningsområde. Bestämmelserna i punktskattelagen ska tilllämpas på accis på dryckesförpackningar, om inte något annat föreskrivs i denna lag. De bestämmelser i punktskattelagen som ska tillämpas gäller bl.a. behörig myndighet samt tillstånd och säkerheter som gäller skattskyldiga.

Accisen på dryckesförpackningar omfattas också av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till den del något annat inte föreskrivs i punktskattelagen eller i denna lag. Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska tillämpas bl.a. på deklarering och betalning av accis på dryckesförpackningar, ändringssökande, den skattskyldiges bokföringsskyldighet och granskning.

Bestämmelser om tillämpningen av bestämmelserna om flyttning i punktskattelagen på nationellt punktskattepliktiga produkter finns i bestämmelserna i fråga i punktskattelagen, och därför kan bestämmelserna i 2 och 3 mom. i denna paragraf upphävas som onödiga. Exempelvis 78 § i punktskattelagen, som gäller förfarandet vid flyttningar, innehåller bestämmelser om till vilka delar bestämmelserna är tillämpliga på nationellt punktskattepliktiga produkter.

12 §. Övergångsbestämmelser. De övergångsbestämmelser som hänför sig till lagens ikraftträdande den 1 januari 2005 upphävs som onödiga.

6.7 Lagen om tobaksaccis

8 §. I paragrafen föreskrivs det om betalning av tobaksaccis. Paragrafen motsvarar de gällande bestämmelserna, men i den görs de ändringar som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Fastställande och bestämmande av accis ersätts

med betalning av accis i *2 och 3 mom.* Dessutom preciseras ordalydelsen på finska i 3 mom. utan att rättsläget ändras.

9 §. I paragrafen föreskrivs det om detaljhandelspriset för tobaksprodukter. Paragrafen motsvarar de gällande bestämmelserna, men i den görs de ändringar som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Fastställande av accis ersätts med betalning av accis i 1 mom.

11 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om att tobaksprodukterna innan de frisläpps för konsumtion ska förses med prisetiketter eller med sådan text som trycks på detaljhandelsförpackningen och som produktens detaljhandelspris framgår av. Det föreslås att ett nytt *4 mom.* fogas till paragrafen. I momentet tas för tydlighetens skull in en informativ hänvisning till 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, där det föreskrivs om påföljden för försummelse av skyldigheten i fråga om prisetiketter och tryckta detaljhandelspris. Om den skattskyldige inte fullgör sin skyldighet, påför Skatteförvaltningen en försummelseavgift på högst 2 000 euro. Försummelseavgiften påförs på grund av försummelsens natur utan någon särskild uppmaning till den skattskyldige.

13 §. Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om tobaksaccis. Till paragrafen fogas ett nytt *3 mom.* med bestämmelser om det beslut som ska meddelas den som är uppgiftsskyldig enligt 1 mom. Skatteförvaltningen ska meddela den uppgiftsskyldige ett beslut i vilket ändring får sökas, om denne vägrar att lämna de uppgifter som omfattas av informationsskyldigheten trots Skatteförvaltningens uppmaning. Om den uppgiftsskyldige inte anser sig vara skyldig att lämna de uppgifter som krävs, kan ändring av beslutet sökas med stöd av 62 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelsen motsvarar den övriga lagstiftningen om beskattning på eget initiativ.

Bestämmelser om påföljden för försummelse av uppgiftsskyldigheten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I momentet tas det in en informativ hänvisning till detta. Om den skattskyldige inte lämnar uppgifterna, påför Skatteförvaltningen med stöd av den paragrafen en försummelseavgift på högst 5 000 euro.

14 §. I paragrafen föreskrivs det om tillämpning av punktskattelagen på produkter som avses i denna lag. Det föreslås att paragrafen upphävs. Enligt den föreslagna bestämmelsen om tillämpningsområdet i punktskattelagen omfattas tobaksaccisen av punktskattelagens tillämpningsområde. Bestämmelserna i punktskattelagen ska tillämpas på tobaksaccis, om inte något annat föreskrivs i denna lag. De bestämmelser i punktskattelagen som ska tillämpas gäller bl.a. behörig myndighet samt tillstånd och säkerheter som gäller skattskyldiga.

Tobaksaccisen omfattas också av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till den del något annat inte föreskrivs i punktskattelagen eller i denna lag. Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska tillämpas bl.a. på deklarering och betalning av tobaksaccis, ändringssökande, den skattskyldiges bokföringsskyldighet och granskning.

Bestämmelser om tillämpningen av bestämmelserna om flyttning i punktskattelagen på nationellt punktskattepliktiga produkter finns i bestämmelserna i fråga i punktskattelagen, och därför kan bestämmelserna i 2 mom. i denna paragraf upphävas som onödiga.

Bilaga. Accistabellen i bilagan till lagen ändras i fråga om den enhet som utgör grund för tobaksaccisen. Accisen på cigaretter beräknas för närvarande per 1 000 cigaretter. Accisen på pip- och cigarettobak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter beräknas per kilogram. I propositionen föreslås det att accisen på cigaretter i fortsättningen ska beräknas per stycke och accisen på pip- och cigarettobak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter per gram. I detta sammanhang görs inga ändringar i nivån på tobaksaccisen. Enligt nuvarande 33 § i punktskattelagen beräknas skatten på fulla skattegrundande enheter så att delar som överstiger en full enhet lämnas obeaktade. Delar som överstiger en full enhet ska dock beaktas, om skatten fastställs på skattepliktiga produkter som privatpersoner för med sig eller tar emot. Bestämmelserna om verkställande av beskattning i punktskattelagen upphävs i och med övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Samtidigt ska beskattningsförfarandet förenklas så att skatteberäkningen för privatpersoner och andra skattskyldiga förenhetligas. Eftersom det i fortsättningen dock fortfarande ska vara möjligt att beskatta t.ex. cigaretter som en privatperson fått som gåva från en annan medlemsstat, när deras kvantitet understiger den nuvarande enheten, dvs. 1 000 stycken, men överstiger de 300 stycken som föreskrivits skattefria, ändras enheterna i accistabellen till stycken. På motsvarande sätt ändras kilogram till gram. Till följd av ändringen av enheten uttrycks accisbeloppet i accistabellen i fortsättningen i cent i stället för i euro.

6.8 Avfallsskattelagen

7 §. Mängder som ska beskattas. I paragrafen görs de ändringar som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Fastställande och påförande av skatt ersätts med betalning av skatt i *1 och 2 mom.* Dessutom slopas bestämmelsen om skatteperioderna i 1 mom., eftersom det i fortsättningen ska föreskrivas om skatteperioderna i 11 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Skatteperiodens längd förblir oförändrad.

8 §. Rätt till skatteåterbäring. Det förfarande för avdrag från skatt som för närvarande föreskrivs i paragrafen slopas och man övergår till ett återbäringsförfarande. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar paragrafens nya innehåll. Enligt det ändrade *1 mom.* kan den skatt som betalats för avfall som förts bort från avstjälpningsplatsen fås tillbaka i form av återbäring på motsvarande sätt som skatten tidigare i skattedeklarationen fick dras av från den skatt som ska betalas för skatteperioden. En förutsättning för att få återbäring ska fortfarande vara att det till Skatteförvaltningen lämnas en tillförlitlig redogörelse för bortförandet av avfallet. Paragrafens *2 mom.* innehåller bestämmelser om ansökningsperioden och ansökningstiden för återbäring. Återbäring kan sökas antingen för ett kalenderår på en gång eller separat för varje skatteperiod. Tidsfristen för ansökan om återbäring föreslås vara tre år från utgången av det kalenderår som omfattar ansökningsperioden. I det föreslagna nya *3 mom.* tas det in en hänvisning till punktskattelagens 83 a § om återbetalning som beviljas på ansökan, där det föreskrivs bl.a. om de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som ska tillämpas på återbetalning, om dröjsmålsränta som ska betalas på beloppet av den överskjutande återbetalningen och om tidsfristen för begäran om omprövning.

9 §. Registreringsskyldighet. I paragrafen föreskrivs det om skyldigheten för huvudmannen för avstjälpningsplatsen att registrera sig som skattskyldig. Till övriga delar tillämpas på registreringen de allmänna bestämmelserna om registrering i punktskattelagen. I paragrafen tas det in en hänvisning som gäller detta. Det föreslås att nuvarande 2 mom. om registrering i registret upphävs.

10 §. Uppgiftsskyldighet. Det föreslås att paragrafen ändras så att det i *1 mom.* i paragrafen i fortsättningen endast föreskrivs om de uppgifter som ska lämnas om sådant avfall i avfallsförteckningen som inte är skattepliktigt avfall. Momentets första mening motsvarar innehållet i nuvarande 2 mom. I stället för en rapport är det dock fråga om lämnande av uppgifter i syfte att förenhetliga begreppet med de begrepp som används i övrig beskattning på eget initiativ. Paragrafens rubrik ändras i överensstämmelse med detta. I momentet föreskrivs dessutom om tidsfristen för lämnande av uppgifter och förfarandet för lämnandet genom en materiell hänvisning till de bestämmelser som gäller skattedeklaration i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Uppgifterna ska lämnas senast den sista inlämningsdag för skattedeklarationen som anges i 17 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, dvs. den 12 dagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden. Rapporten ska i regel lämnas in elektroniskt i enlighet med vad som föreskrivs i fråga om skattedeklarationer i 18 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Skatteperioden ska liksom för närvarande vara ett kvartal.

I *2 mom.* föreslås bestämmelser om beslut som ska meddelas den uppgiftsskyldige. Skatteförvaltningen ska meddela den uppgiftsskyldige ett beslut i vilket ändring får sökas, om denne vägrar lämna de i 1 mom. avsedda uppgifter som Skatteförvaltningen uppmanat att lämna. Om den uppgiftsskyldige inte anser sig vara skyldig att lämna de uppgifter som krävs, kan ändring av beslutet sökas med stöd av 62 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Bestämmelser om påföljden för försummelse av uppgiftsskyldigheten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I momentet tas det in en informativ hänvisning till detta. Om den uppgiftsskyldige inte lämnar uppgifterna, påför Skatteförvaltningen med stöd av den paragrafen en försummelseavgift på högst 5 000 euro.

11 §. Bokföringsskyldighet. Det föreslås att paragrafen upphävs. Harmoniserade bestämmelser om bokföring ingår i 26 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Närmare bestämmelser om bokföringsskyldigheten utfärdas genom förordning av statsrådet med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. De närmare bestämmelserna kan gälla bl.a. bokföring över den mängd avfall som förts till avstjälpningsplatsen samt förvaring av dokumentation som ligger till grund för skattedeklarationen. I stället för den bevaringstid på fyra kalenderår som tidigare föreskrivits i 3 mom. ska på bevaringstiden för skattskyldigas bokföringsmaterial i fortsättningen tillämpas en bevaringstid på sex år i enlighet med 2 kap. 10 § i bokföringslagen.

13 §. Särskilda bestämmelser. I paragrafen föreskrivs det om tillämpningen av bestämmelserna i punktskattelagen på avfallsskatten. Till sitt sakinnehåll förblir bestämmelserna oförändrade, men i paragrafen görs de ändringar som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Avfallsskattskyldiga ska i fortsättningen vara sådana regelbundet skattskyldiga vid punktbeskattningen som avses i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, och på dem ska bestämmelserna i punktskattelagen tillämpas till den del något annat inte föreskrivs i denna lag. Punktskattelagens bestämmelser om den territoriella tillämpningen och om tillämpningen av tullagstiftningen ska inte på samma sätt som för närvarande tillämpas vid avfallsbeskattningen. De bestämmelser i punktskattelagen som gäller skattskyldighet, skattefrihet, verksamhet och tillstånd som avser punktskattepliktiga produkter, flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande, beskattning av produkter i andra medlemsstater och skattefrihet för produkter som förs in från områden utanför unionen ska inte fortfarande heller tillämpas vid avfallsbeskattningen.

6.9 Lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar

2 §. Tillämpningen av andra lagar. Det föreslås att *2 mom.* ändras. Vid påförandet av bränsleavgift tillämpas för närvarande till vissa delar punktbeskattningsförfarandena. Eftersom det föreslås att punktskatterna ändras till skatter som betalas på eget initiativ utan debitering, föreslås det att det betalnings- och uppbördsförfarande som gäller den bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar, höjningen av avgiften och den i denna lag föreslagna administrativa påföljdsavgiften ändras. Bränsleavgiften ska påföras och betalas med tillämpning av bestämmelserna om försummelseavgift i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På uppbörd och indrivning av bränsleavgiften tillämpas de bestämmelser i lagen om skatteuppbörd som ska tillämpas på försummelseavgifter. På den bränsleavgiftsskyldige ska bestämmelserna om skattskyldiga tillämpas. Bränsleavgiften ska bl.a. betalas med samma referens som skatter som betalas på eget initiativ. Förfallodagen ska bestämmas på motsvarande sätt som i fråga om försummelseavgiften, liksom också hur en inbetalning ska användas för betalning av skatter som betalas på eget initiativ. Delgivningen av ett beslut om bränsleavgift sker elektroniskt, om den avgiftsskyldige har gett sitt samtycke till detta, annars sker delgivningen genom vanlig delgivning. De nämnda lagarna ska tillämpas, om det inte föreskrivs särskilt om saken i denna lag. På motsvarande sätt som för närvarande ska också lagen om verkställighet av skatter och avgifter tillämpas på bränsleavgiften.

8 §. Höjning av bränsleavgiften. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande GrUU 39/2017 rd om regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning som gäller en reform av skatteuppbörden, av verkställandet av beskattningen och av vissa påföljdsavgifter (RP 97/2017 rd) konstaterat att bestämmelserna om skatteförhöjning i propositionen bör ändras på så sätt att Skatteförvaltningens prövning vid beslut om att inte påföra skatteförhöjning ska vara bunden prövning. Detta innebär att skatteförhöjning inte ska påföras om de villkor som anges i bestämmelsen är uppfyllda. Det föreslås att paragrafen ändras i enlighet med grundlagsutskottets ställningstagande så att prövningen av om bränsleavgiften ska höjas eller inte höjas binds till de villkor som anges i lagen. Bränsleavgiften höjs när villkoren i 1 mom. 1 och 2 punkten uppfylls. Enligt det föreslagna nya *2 mom.* ska höjning inte påföras, om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen. Som giltig orsak betraktas bl.a. sjukdom och force majeure.

I 1 mom. 2 punkten föreskrivs det om höjning av bränsleavgiften när användningen av bränsle som beskattas lindrigare än motorbensin eller dieselolja eller skattefritt bränsle i fritidsbåtar är särskilt graverande. Villkoret för att anse att användningen är graverande ändras så att den motsvarar den skärpningsgrund som gäller skatteförhöjningen i lagen om beskattningsförfarande och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, utan att rättsläget ändras. Det föreslås att höjningen i stället för högst 50 procent är högst 100 procent, om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser i lagen som gäller användningen av bränsle. Vid bedömningen beaktas även i fortsättningen bl.a. verksamhetens planenlighet, strävan efter särskilt stor ekonomisk vinning samt verksamhetens omfattning och varaktighet.

9 §. Påförande av bränsleavgift. I *2 mom.* föreskrivs det om hur lång tid efteråt debiteringen kan verkställas i de situationer där det på ett eller annat sätt kan visas att fel bränsle har använts i båten redan före den tidpunkt då bränsleprov togs. Det föreslås att momentet ändras så att bränsleavgift i fortsättningen kan påföras för tre år i stället för fem år räknat från den tidpunkt då Skatteförvaltningen har fått kännedom om användningen av avgiftsgrundande bränsle i båten. Tidsfristen motsvarar den tidsfrist som vid beskattningen allmänt används vid påförande av skatt. Bränsleavgiften ska på motsvarande sätt som för närvarande tas ut endast en gång för hela

det år som beviset på användningen av bränslet gäller. Det föreslås att motsvarande harmonisering görs i *3 mom.*, enligt vilket Skatteförvaltningen i fortsättningen ska påföra en bränsleavgift i stället för inom två år senast inom tre år från utgången av det år då Skatteförvaltningen fick kännedom om användning av avgiftsgrundande bränsle i båten. De ändringar som föreslås i 2 och 3 mom. innebär att bestämmelserna till denna del inte längre motsvarar de tidsfrister som tillämpas vid uttagande av den bränsleavgift för vägtrafik som hör till Transport- och kommunikationsverkets behörighet.

12 §. Betalning av bränsleavgift. Det föreslås att paragrafen upphävs. På betalningen av bränsleavgiften tillämpas i fortsättningen bestämmelserna om betalning av den försummelseavgift som avses 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bränsleavgiften ska enligt 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ betalas senast på den allmänna förfallodag som nämns i beslutet. Med allmän förfallodag avses enligt 2 § 3 punkten i den lagen den 12 dagen i varje kalendermånad eller, om den inte är en bankdag, den därpå följande bankdagen. På bränsleavgift som betalas efter förfallodagen ska med stöd av 14 § i lagen om skatteuppbörd betalas dröjsmålsränta i stället för nuvarande förseningsränta på samma sätt som på andra skatter som Skatteförvaltningen uppbär. Bestämmelser om beräkning av dröjsmålsränta finns i 5 b § 2 mom. i lagen om förseningsränta. Bestämmelser om betalningsställen samt uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen finns i 2 kap. i lagen om skatteuppbörd och bestämmelser om indrivning, såsom indrivningsmetoder och betalningsuppmaning, i 7 kap. i den lagen.

18 §. Rättelse till avgiftstagarens fördel. Det föreslås att paragrafen ändras så att den motsvarar de bestämmelser som gäller den övriga beskattningen så att Skatteförvaltningen i de situationer som avses i paragrafen rättar beslutet, och rättelsen ska göras inom den föreskrivna tidsfristen på tre år. Dessutom förenhetligas formuleringen av bestämmelsen om beräkning av tidsfristen med de bestämmelser som gäller den övriga beskattningen, utan att rättsläget ändras. Bestämmelserna om hörande i samband med avgiftsskyldighet föreslås motsvara de gällande bestämmelserna.

19 §. Rättelse till den avgiftsskyldiges fördel. Ordalydelsen i paragrafen preciseras på motsvarande sätt som i 18 § utan att rättsläget ändras.

20 §. Omprövningsbegäran. Det föreslås att *1 mom.* ändras. Vid ändringssökande som gäller bränsleavgift införs ett förfarande i skatterättelsenämnden på motsvarande sätt som vid annan beskattning som hör till Skatteförvaltningens behörighet. Detta innebär att begäran om omprövning i fortsättningen i regel avgörs av skatterättelsenämnden i stället för av Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen kan emellertid fortfarande avgöra begäran till den del begäran godkänns, utom om den som söker ändring är Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Till övriga delar ändras inte bestämmelserna om begäran om omprövning.

21 §. Besvär till förvaltningsdomstolen. I *3 mom.* föreskrivs det om tidsfristen för anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen. Tidsfristerna föreslås bli ändrade så att de motsvarar de bestämmelser som gäller den övriga beskattningen. Besvär över ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av beslutet eller, i fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, från det att beslutet fattades. Besvärstiden förkortas således betydligt från nuvarande tre år. Den avgiftsskyldige kan dock förutsättas reagera relativt snabbt för att genom besvär få saken prövad av förvaltningsdomstolen efter det att den avgiftsskyldige har begärt omprövning och fått ett motiverat beslut om detta. Den korta tidsfristen motsvarar också bättre än i nuläget de allmänna bestämmelserna i lagen om rättegång i förvaltningsärenden, enligt vilka besvär ska anföras inom 30 dagar från delfåendet av ett överklagbart beslut. Besvärstiden för ett förhandsavgörande förkortas från nuvarande

60 dagar till 30 dagar från delfåendet av beslutet eller i fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt från det att beslutet fattades.

21 a §. Hörande då besvär behandlas. Hänvisningen i *2 mom.* till paragrafen om hörande av part i den upphävda förvaltningsprocesslagen ändras till en hänvisning till den nya allmänna lagen om rättegång i förvaltningsärenden. I momentet görs dessutom på finska en ändring av teknisk natur genom att termen ”verovelvollinen” byts ut till ”maksuvelvollinen”, som är den term som i övrigt används i lagen.

23 §. Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande och Skatteförvaltningens rättelse. Det föreslås att paragrafen upphävs. Räntorna i fråga om bränsleavgiften ska i fortsättningen bestämmas på samma sätt som räntorna i fråga om den försummelseavgift som avses i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På den ränta som betalas på den bränsleavgift som återbetalas på grund av rättelse eller ändringssökande tillämpas i fortsättningen bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd. I 37 § i den lagen föreskrivs det om krediteringsränta som betalas på en avgift som ska betalas tillbaka och i 38 § i den lagen om beräkning av krediteringsränta. På dröjsmålsränta som beräknas på en avgift som har rättats till den avgiftsskyldiges nackdel tillämpas emellertid 5 a och 5 b § i lagen om förseningsränta, där det föreskrivs om beräkning av dröjsmålsränta.

27 §. Återbetalning av grundlös prestation. Det föreslås att det i paragrafen utöver en bränsleavgift som betalats av misstag också ska nämnas avgift som betalats utan grund. Tillägget stämmer överens med paragrafens nuvarande rubrik och harmoniserar bestämmelsen med 20 § i lagen om skatteuppbörd utan att rättsläget ändras. I paragrafen ska det dessutom på motsvarande sätt som i nuläget och på ett sätt som kompletterar de tillämpliga bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd föreskrivas om situationer som inte betraktas som misstag.

28 §. Avgiftslättnad och uppskov med betalningen. Det föreslås att paragrafen upphävs. I stället för avgiftslättnad och uppskov med betalningen tillämpas i fortsättningen med stöd av 2 § bestämmelserna om betalningsarrangemang och befrielse från skatt i 43 och 47 § i lagen om skatteuppbörd. Förfarandet motsvarar det förfarande som redan nu tillämpas på övriga skatter som Skatteförvaltningen uppbär, med undantag av punktbeskattningen och bilbeskattningen, i fråga om vilka en motsvarande ändring föreslås i denna proposition.

29 §. Försummelseavgift. De bestämmelser om förseelser som gäller olika skatteslag har i stor utsträckning slopats i den övriga beskattningen och ersatts med administrativa påföljder av straffkaraktär för förseelser av ringa betydelse. Det föreslås också att bränsleavgiftsförseelsen slopas. Däremot ska en försummelseavgift som motsvarar den försummelseavgift som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ påföras i en situation där en båt framförs utan att den bränsleavgift som förfallit till betalning har betalats. Det föreslås att försummelseavgiftens maximibelopp ska vara 5 000 euro i enlighet med försummelseavgiften i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Ansvaret oberoende av oaktsamhet lindras av bestämmelsen i 2 mom. om avstående från att påföra försummelseavgift. Försummelseavgift ska inte påföras, om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen. Skatteförvaltningens prövning av om försummelseavgift ska påföras eller inte påföras är i enlighet med grundlagsutskottets ståndpunkt bunden till uppfyllandet av villkoren i lagen. På den försummelseavgift som avses i denna paragraf tillämpas med stöd av 1 § bestämmelserna om försummelseavgift i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2021. På beslut som fattats före ikraftträdandet av lagen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På försummelser som inträffat före ikraftträdandet av lagen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

6.10 Lagen om oljeskyddsfonden

6 §. Betalningsskyldighet. I *1 och 2 mom.* görs en ändring av teknisk natur genom att termen gemenskapen ändras till unionen. Dessutom ska uttrycket hänförande till tullbehandling i den tidigare tullkodexen uppdateras till hänförande till tullförfarande.

7 §. Uppbörd av avgiften. I *3 mom.* uppdateras uttrycket hänförande till tullbehandling i den tidigare tullkodexen till hänförande till tullförfarande.

7 a §. Betalningsförfarande. I paragrafen föreskrivs det om tillämpningen av bestämmelserna i punktskattelagen på oljeskyddsavgiften. I 1 mom. görs de ändringar som följer av övergången till beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. De som är skyldiga att betala oljeskyddsavgift är i fortsättningen sådana sporadiskt skattskyldiga vid punktbeskattningen som avses i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På dem tillämpas i fråga om betalningsförfarande och ändringssökande utöver denna lag dessutom bestämmelserna i punktskattelagen och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Oljeskyddsavgiften ska t.ex. deklareras och betalas på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, i regel den 12 dagen i månaden, och begäran om omprövning avgörs av skatterättelsenämnden. På skatteuppbörden tillämpas lagen om skatteuppbörd.

6.11 Lagen om upphävande av 6 och 7 § i en lag om ändring och temporär ändring av lagen om oljeskyddsfonden och om upphävande av en lag om ändring av 7 § i en lag om ändring och temporär ändring av lagen om oljeskyddsfonden

Lagens 6 och 7 § ändrades genom lag 1791/2009, enligt vars ikraftträdandebestämmelse bestämmelser om ikraftträdandet av nämnda paragrafer utfärdas genom förordning av statsrådet. Ändringarna hade samband med ändringar i EU: s tullagstiftning. Betalningsskyldigheten vid import av olja från länder utanför unionen till Finland knöts till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex). Ikraftträdandet av de ändringar som gäller 6 och 7 § blev beroende av när den moderniserade tullkodexen börjar tillämpas. Genom lag 1191/2016 ändrades 7 §, och bestämmelser om när ändringen träder i kraft skulle utfärdas genom förordning. Genom den ändringslagen säkerställdes det att den paragraf som ändrats genom lag 1190/2016 skulle förbli oförändrad till sitt innehåll också i det fall att de ändringar som tidigare föreskrivits genom lag 1791/2009 träder i kraft. Eftersom den moderniserade tullkodexen dock aldrig började tillämpas, utan i stället tillämpas en senare tullkodex, föreslås det att både de ändringar som föreskrivits i 6 och 7 § år 2009 och den ändringslag från 2016 som gäller 7 § upphävs som onödiga.

6.12 Bilskattelagen

1 kap. *Allmänna bestämmelser*

1 §. Lagens tillämpningsområde. Paragrafen föreslås innehålla bestämmelser om de fordon som omfattas av lagens tillämpningsområde. Bilskatt ska betalas för de fordon som omfattas av lagens tillämpningsområde och som ska registreras eller tas i bruk i Finland.

I 1 § i den gällande bilskattelagen föreskrivs det dessutom att skatt ska betalas innan fordonet registreras eller tas i bruk. En betydande del av de fordon som ska registreras i Finland registreras dock innan bilskatten betalas, eftersom det förfarande som gäller registrerade ombud möjliggör registrering utan Skatteförvaltningens tillstånd. Förfarandet garanterar en övergripande effektivitet inom bilbeskattningen. I praktiken har huvudregeln i 1 § i den gällande lagen att bilskatt ska betalas före registreringen eller ibruktagandet således utgjort ett undantag som gällt endast en mindre andel av de beskattningsbara fordonen.

I fortsättningen ska det i paragrafen om tillämpningsområdet föreskrivas endast om lagens tillämpningsområde, och bestämmelser om förfarandet och tidpunkten för betalning av skatt ska finnas senare i lagen. Bilskatt ska dock fortfarande betalas innan fordonet registreras, om det inte är fråga om ett av Skatteförvaltningen registrerat bilskatteombud. Dessutom, om fordonet används före registreringen, ska det innan fordonet tas i skattepliktigt bruk göras en anmälan om ibruktagande, genom vilken fordonet omfattas av skattekontrollen. Det gällande rättsläget ändras således inte, men lagstiftningen förtydligas. I den föreslagna lagens 1 § föreskrivs det i fortsättningen om tillämpningsområdet, i 3 § om skyldigheten att betala skatt, i 9 kap. om tidpunkterna i fråga om deklarations- och anmälningsskyldigheten och i 10 kap. om verkställande av beskattning samt om registreringstillstånd. Enligt bestämmelserna i 9 kap. i den föreslagna lagen ska skattedeklarationen lämnas in och anmälan om ibruktagande göras även i fortsättningen innan fordonet första gången registreras eller tas i skattepliktigt bruk i Finland. Enligt 77 § i den föreslagna lagen ska Skatteförvaltningen bevilja tillstånd för registrering när den skatt som fastställts för fordonet har betalats. Om emellertid ett av Skatteförvaltningen godkänt registrerat bilskatteombud är skyldigt att betala skatten, får fordonet registreras innan skattedeklarationen lämnas och utan Skatteförvaltningens registreringstillstånd.

Paragrafens *1 mom.* motsvarar i fråga om de fordon som omfattas av tillämpningsområdet i huvudsak den gällande lagens tillämpningsområde. Dessutom ska det i 1 mom. i fortsättningen föreskrivas att av andra fordon i kategori L omfattar tillämpningsområdet endast motoriserade trehjulingar och tunga fyrhjulingar i kategori L5e och L7e. Ändringen motsvarar innehållsmässigt den gällande lagen, eftersom det i 21 § 4 mom. i den gällande bilskattelagen föreskrivs att av de andra fordonen i kategori L är alla utom fordon i kategorierna L5e och L7e fria från bilskatt. I och med den föreslagna ändringen ska det i den nya 23 §, som motsvarar den gällande 21 §, inte längre föreskrivas att andra fordon i kategori L är fria från bilskatt, eftersom de inte längre omfattas av lagens tillämpningsområde. Den föreslagna ändringen förtydligar tillämpningsområdet för bilskattelagen, eftersom det i fortsättningen i 1 § föreskrivs om alla fordonskategorier som omfattas av tillämpningsområdet och deras underkategorier.

I den föreslagna lagen används den L-kategorimärkning med bokstaven e som avses i den gällande fordonslagen och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 om godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar. Eftersom det hur fordonskategorin antecknats i trafik- och transportregistret dock beror på de bestämmelser som gällde vid den tidpunkt då fordonet antecknades i registret, kan det i trafik- och transportregistret också antecknas fordon som motsvarar det tidigare anteckningssättet där enbart bokstaven L användes. Det är inte ändamålsenligt att i den nya bilskattelagen ta in en kategorimärkning som följer anteckningssättet i föråldrad lagstiftning. Skattepliktiga fordon som avses i lagen är dock också sådana fordon vars fordonskategori har antecknats enligt det tidigare anteckningssättet eller som inte alls har någon fordonskategori, om de till sina tekniska egenskaper motsvarar de fordonskategorier som nämns i paragrafen. Det föreskrivs om tillämpningen genom en övergångsbestämmelse.

Paragrafens *2 och 3 mom.* motsvarar gällande bilskattelag.

2 §. Registrering och ibruktagande av fordon. I paragrafen föreslås bestämmelser om registrering, ibruktagande och tidpunkten för ibruktagande av fordon. Bestämmelserna är av betydelse med tanke på skyldigheten att betala bilskatt. Förslaget motsvarar i huvudsak nuläget. I bestämmelserna om skattefri användning görs dock ändringar som förtydligar nuläget och lagstiftningen.

Enligt *1 mom.* avses i bilskattelagen med registrering av fordon första registrering av fordon i trafik- och transportregistret eller i motsvarande register enligt en landskapslag för Åland. I denna lag används för dessa register begreppet trafik- och transportregistret. Definitionen motsvarar i huvudsak definitionen i 1 § i den gällande lagen, men den preciseras dock i den föreslagna lagen.

I *2 mom.* föreskrivs det om skattepliktigt ibruktagande av fordon. På motsvarande sätt som i 2 § i den gällande lagen avses med ibruktagande av fordon i Finland att fordonet används i trafik inom finskt territorium. Detta ska gälla också fordon som inte är registrerade i Finland. Lagens tillämpningsområde omfattar såväl skattefri som skattepliktig användning, och all form av användning av fordon omfattas av lagens tillämpningsområde. I paragrafen förtydligas också när användningen av ett fordon anses vara skattepliktig och när skattefri. Användningen av fordonet ska i princip vara skattepliktig, om inte fordonet enbart är i skattefri användning. I 6 kap. föreslås bestämmelser om skattefri användning, dvs. om de förutsättningar under vilka en person som är stadigvarande bosatt utomlands eller i Finland kan använda fordonet skattefritt i Finland. Med person avses både en juridisk och en fysisk person, om inte något annat föreskrivs. De förutsättningar för skattefri användning som anges i 6 kap. motsvarar i huvudsak förutsättningarna för tillfällig skattefri användning i 6 kap. i den gällande lagen. Med avvikelse från den gällande bilskattelagen ska användning av fordon med stöd av anmälan om ibruktagande dock i fortsättningen inte vara skattefri användning.

I *3 mom.* föreslås bestämmelser om vem som ska anses vara den som tagit i bruk ett fordon. Det är behövligt att föreskriva om vem som tagit i bruk fordonet, eftersom det i 5 § ska ingå bestämmelser om den skattskyldighet som uppkommer på grund av ibruktagandet. Utgångspunkten är att den som tagit i bruk fordonet är den som använder fordonet för första gången i Finland. Om användningen har inletts som skattefri användning och användningen av fordonet fortsätter i Finland efter det att den skattefria användningen upphört, är den som tagit i bruk fordonet dock den som använder fordonet när förutsättningarna för skattefrihet har upphört. Med detta avses t.ex. att den tidsfrist som föreskrivits för skattefri användning löper ut eller att fordonet används för annat än skattefri användning. Också när ett fordon överlåts till någon annan än till sådana som är berättigade till skattefri användning, uppfyller fordonet inte längre förutsättningarna för skattefri användning, om det inte är fråga om en tillfällig överlåtelse som kan anses vara ringa. Mottagaren är den som tagit i bruk fordonet, eftersom han eller hon använder fordonet efter att den skattefria användningen upphört.

Om fordonet används för någon annans räkning, är den som tagit i bruk fordonet den för vars räkning fordonet används. Med detta avses t.ex. att arbetstagaren för skötseln av sina arbetsuppgifter använder arbetsgivarens fordon, varvid det är arbetsgivaren och inte föraren i arbetstagarställning som ska anses vara den som tagit i bruk fordonet. Det väsentliga vid bedömningen är om användningen har skett i arbetstagarställning i de arbetsuppgifter som arbetsgivaren har gett och om användaren har haft en självständig möjlighet att påverka beslutet att använda fordonet. I sista hand, såsom i oklara situationer, betraktas fordonets ägare som den som tagit i bruk fordonet, i enlighet med nuläget.

Förutsättningarna och tidsfristerna för skattefri användning räknas upp uttömmande i 6 kap. Användningen av ett fordon är skattepliktig, om fordonet används efter utgången av den föreskrivna tidsfristen för skattefri användning, om användningen inte längre uppfyller förutsättningarna för den skattefria användningen eller om fordonet överlåts för annat än skattefri användning eller till någon annan än sådana som är berättigade till skattefri användning. Då uppkommer i regel en skyldighet för användaren att betala skatt i enlighet med 3 §. Om skyldighet att betala skatt uppkommer, är den som tagit fordonet i skattepliktigt bruk skattskyldig med stöd av 5 § 2 mom. På den som tagit i bruk fordonet ska således tillämpas alla rättigheter och skyldigheter som gäller den skattskyldige, såsom bestämmelserna om deklarations- och anmälningsskyldighet, på motsvarande sätt som på andra skattskyldiga. Om den skattskyldige i dessa situationer fullgör sin deklarations- och anmälningsskyldighet, verkställer Skatteförvaltningen beskattningen och påför bilskatten. Om den skattskyldige emellertid inte fullgör sin deklarations- och anmälningsskyldighet, kan Skatteförvaltningen verkställa beskattningen på myndighetsinitiativ. Om deklarations- och anmälningsskyldigheten helt eller delvis har försummats, påförs den skattskyldige en påföljdsavgift i enlighet med 12 kap.

Utgångspunkten är således att den som har tagit ett fordon i skattepliktigt bruk ska påföras bilskatten till fullt belopp. I alla beskattningssituationer är det dock inte nödvändigtvis meningen att fordonet ska registreras i Finland eller så kan fordonet inte registreras i Finland. Full skatt kan således i vissa fall strida mot proportionalitetsprincipen. Även om skyldigheten att betala skatt har uppkommit, har den skattskyldige eller det registrerade bilskatteombudet i fortsättningen enligt 28 § möjlighet att innan fordonet har antecknats i trafik- och transportregistret, i stället för full skatt, yrka på skatt som baserar sig på fordonets användningstid. Då ska användningen av fordonet i Finland upphöra senast efter det att yrkandet har framställts. Full skatt korrigeras till skatt som motsvarar användningstiden, men skatt ska dock alltid påföras till ett belopp på minst fem procent av full skatt. Om bilbeskattningen har verkställts och fordonet har antecknats i trafik- och transportregistret, men avsikten ändå inte är att fordonet permanent ska vara i skattepliktigt bruk i Finland och det förs ut ur Finland, har fordonets ägare möjlighet att på samma sätt som i den gällande lagen ansöka om återbäring vid utförsel enligt 29 § i den föreslagna lagen. Återbäring vid utförsel ska beviljas om förutsättningarna för återbäring uppfylls. Även efter återbäring vid utförsel påförs för fordonet bilskatt i proportion till användningstiden.

3 §. Skyldighet att betala skatt. I paragrafen föreslås bestämmelser om skyldigheten att betala skatt. I den gällande bilskattelagen finns ingen uttrycklig bestämmelse om detta, utan den har indirekt framgått av andra bestämmelser i lagen samt av beskattningspraxis.

Enligt *1 mom.* uppkommer skyldigheten att betala skatt när fordonet första gången registreras i trafik- och transportregistret eller när fordonet första gången tas i skattepliktigt bruk. Till denna del motsvarar bestämmelsen den gällande lagstiftningen. Dessutom uppkommer skyldighet att betala skatt när en skattedeklaration lämnas in, om skattedeklarationen lämnas innan fordonet registreras och tas i skattepliktigt bruk. I dessa situationer uppkommer skyldigheten att betala skatt när skattedeklarationen lämnas in till Skatteförvaltningen. Skyldigheten att betala skatt uppkommer på basis av inlämnandet av en skattedeklaration endast i de fall där skattedeklarationen lämnas in innan någon av de båda ovannämnda andra grunderna för uppkomsten av skyldigheten att betala skatt har uppfyllts. Detta förtydligar bestämmelserna, eftersom den skattskyldige har möjlighet att lämna in skattedeklarationen innan fordonet registreras första gången eller tas i skattepliktigt bruk.

I *2 mom.* föreslås bestämmelser om sådana lagstadgade förändringar i förhållandena som ändrar de faktorer som inverkar på beskattningen och leder till att skyldighet att betala skatt uppkommer. Momentet motsvarar i huvudsak den skyldighet att betala skatt som föreskrivs i 46 § i den gällande lagen.

I sista meningen i 2 mom. föreskrivs dessutom att skyldighet att betala skatt inte längre ska uppkomma vid sådana ändringar av fordonets konstruktion som konstaterats endast på basis av fordonets hastighet. Den föreslagna bestämmelsen är en ändring jämfört med nuläget. I praktiken gäller bestämmelsen trimning av fordon i fordonskategorierna L1, L2, L1e, L2e och L6e, dvs. lätta tvåhjuliga motorfordon, trehjuliga mopeder och lätta fyrhjulingar, där en ändring av konstruktionen konstateras på basis av hastigheten. Med tanke på statsfinanserna är beskattningen av dessa fordon mycket liten, men den medför en betydande administrativ börda för den myndighet som verkställer beskattningen. Dessutom kan den skattskyldige vid dessa ändringar av konstruktionen i allmänhet inte registrera fordonet i den fordonskategori på basis av vilken skatt påförs honom eller henne, eftersom ändringsbesiktningen utöver hastighet också kräver att det visas att flera andra tekniska krav uppfylls. Trimning omfattar också situationer där ett fordon återställs till moped och verifiering av detta vid besiktningen. Således är skatten i de aktuella situationerna närmast av straffkaraktär och motsvarar således inte syftet med bilskattelagen. Bilskattens andel av de övriga avgifter som uppkommer i situationen, såsom böter och försäkringspremier, är dessutom mycket liten.

I *3 mom.* föreslås bestämmelser om skyldigheten att betala skatt i situationer där fordonet beskattas på nytt på grund av de ändringar som gjorts i fordonet. Momentets *1—3 punkter* gäller ändringar av fordonets konstruktion och motsvarar huvudsakligen 3 och 14 § i den gällande lagen. Momentets *4 punkt* gäller situationer där bilskatt har påförts på det sätt som avses i 28 § eller fordonet har beviljats återbäring vid utförsel eller avdrag på basis av ett tidsbundet hyresavtal och fordonet registreras, tas på nytt i skattepliktigt bruk i Finland eller det lämnas in en skattedeklaration för fordonet på det sätt som avses i 1 mom. Momentets 4 punkt motsvarar i huvudsak den skyldighet att betala skatt som avses i 34 d § 5 mom. i den gällande lagen. Dessutom föreslås en precisering av den skatt som påförs på basis av användningen av fordonet.

4 §. Nya och begagnade fordon. I paragrafen föreslås bestämmelser om förutsättningarna för att ett fordon ska betraktas som nytt eller begagnat. Paragrafen motsvarar 10 § i den gällande lagen. Dessutom preciseras 3 mom. så att där avses användning av en bil i demonstrationssyfte i enlighet med 41 § 1 mom. 8 punkten. Som nya fordon betraktas således sådana både i Finland tillverkade fordon och nya importerade fordon som är i sådan demonstrationsanvändning som avses i lagen.

2 kap. *Skattskyldighet*

5 §. Skattskyldighet för registrering och ibruktagande av fordon. I paragrafen föreslås bestämmelser om den skattskyldige när fordonet registreras, tas i bruk eller när en skattedeklaration lämnas in för fordonet.

Paragrafens *1 mom.* motsvarar 4 § 1 mom. i den gällande bilskattelagen.

Enligt *2 mom.* är den som tagit i bruk fordonet skattskyldig, om fordonet har tagits i bruk före registreringen. Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll i huvudsak 4 § 5 mom. i den gällande bilskattelagen, men i fortsättningen uppkommer i regel alltid skattskyldighet för den som tagit i bruk ett fordon, om ett oregistrerat fordon tas i skattepliktigt bruk. Närmare bestämmelser om den som tagit i bruk ett fordon finns i 2 §.

I *3 mom.* föreskrivs det om skattskyldighet som uppkommer när en skattedeklaration lämnas in. Skattskyldigheten bestäms på basis av inlämnande av en skattedeklaration endast i de situationer där den skattskyldige lämnar in en skattedeklaration före första registreringen av fordonet och innan fordonet tas i skattepliktigt bruk.

6 §. Skattskyldighet vid ändring av fordons konstruktion, användningssyfte eller äganderätt. I paragrafen föreslås bestämmelser om skattskyldighet när en faktor som inverkar på fordonets skattegrunder ändras. Med ändring avses i detta sammanhang också överlåtelse av ett fordon till någon annan än den som är berättigad till i 5 kap. avsedd skattefri användning eller användning som omfattas av nedsatt skatt. Den skattskyldige är då den som ägde fordonet när fordonet överläts. Om t.ex. en person som varit anställd vid en utländsk beskickning, i Finland säljer ett fordon som är befriat från bilskatt till någon annan än till sådana som är berättigade till ett skattefritt fordon enligt 5 kap., är säljaren skattskyldig.

Paragrafens *1 mom.* motsvarar till sitt sakinnehåll huvudsakligen 5 § 1 mom. i den gällande bilskattelagen, men ordalydelsen preciseras.

I 1 mom. föreslås dessutom bestämmelser om att den skattskyldige är den som antecknats i trafik- och transportregistret som ägare, vid köp på avbetalning innehavaren, den som tagit i bruk fordonet eller den som lämnat in skattedeklarationen, om fordonet registreras, tas i bruk på nytt eller om det lämnas in en skattedeklaration på det sätt som avses i 3 § 1 mom. efter det att beskattningen av fordonet har verkställts på basis av dess användningstid eller efter det att det för fordonet har beviljats återbäring vid utförsel eller avdrag på basis av ett tidsbundet hyresavtal. Det föreslås att 5 § 2 mom. i den gällande bilskattelagen inte tas in i den nya bilskattelagen, eftersom det i nuläget inte har funnits något behov av bestämmelsen.

I *2 mom.* föreslås dessutom bestämmelser om att vid återkrav av sådan återbäring av bilskatt som betalas på grund av skada, ska mottagaren av återbäringen, dvs. ägaren eller innehavaren, betraktas som skattskyldig. Bestämmelsen behövs eftersom återbäring av bilskatt på grund av skada är en återbäring som hänför sig till en person. Återbäringen kan således återkrävas hos den som fått den och inte t.ex. hos ett finansbolag i sådana situationer där fordonet ägs av ett finansbolag. I andra situationer som gäller återkrav av skatteförmån bestäms skattskyldigheten på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

7 §. Registrerade bilskatteombuds skyldighet att betala skatt. I paragrafen ska det i huvudsak på samma sätt som i nuläget föreskrivas om skyldigheten för ett registrerat bilskatteombud att betala bilskatt i stället för den skattskyldige.

Enligt *1 mom.* är ett registrerat bilskatteombud skyldigt att betala bilskatten när skyldigheten att betala skatt uppkommer vid registrering och det registrerade bilskatteombudet har importerat fordonet, tillverkat fordonet eller förvärvat fordonet obeskattat av någon annan än ett annat registrerat bilskatteombud. Momentet motsvarar till sitt sakinnehåll i huvudsak 4 § 2 mom. i den gällande lagen. På motsvarande sätt innehåller *2 mom.* bestämmelser om överföring av skatteansvaret, liksom 4 § 3 mom. i den gällande lagen. Det nuvarande rättsläget när det gäller registrerade bilskatteombuds skyldighet bibehålls.

Bestämmelserna i *3 mom.* motsvarar i huvudsak 4 § 4 mom. i den gällande lagen. Enligt momentet ansvarar den skattskyldige för det skattebelopp som ska betalas för fordonet, om skatten inte kan tas ut hos det registrerade bilskatteombudet.

8 §. Precisering av tillämpningen av lagen. I paragrafen föreslås bestämmelser om vilka bestämmelser i bilskattelagen som ska tillämpas på ett registrerat bilskatteombud i stället för på

den skattskyldige samt vilka bestämmer som utöver vad som i föreskrivs i denna lag ska tillämpas på den som ansöker om återbäring och på andra anmälningsskyldiga och uppgiftsskyldiga än skattskyldiga. Paragrafen motsvarar i huvudsak 74 a § i den gällande bilskattelagen.

3 kap. *Beloppet av skatten*

9 §. Bestämmande av skattegrunden. I paragrafen föreslås bestämmelser om bestämmande av skattegrunden. Bestämmelsen är ny i bilskattelagen och dess syfte är att förtydliga tidpunkten för bestämmande av skattegrunden. Bestämmelsen gäller t.ex. storleken på den skattesats eller det beskattningsvärde som tillämpas på fordonet.

10 §. Nya personbilar och paketbilar. I paragrafen föreskrivs det om skattebeloppet för nya personbilar och paketbilar på motsvarande sätt som i 6 § i den gällande bilskattelagen.

11 §. Avdrag från skatt på paketbil. I paragrafen föreskrivs det om det avdrag som ska göras från skattesatsen för paketbilar och om förutsättningarna för avdraget på motsvarande sätt som i 8 § i den gällande bilskattelagen.

12 §. Nya bussar, motorcyklar och andra fordon i kategori L. I paragrafen föreskrivs det om skattebeloppet för nya bussar, motorcyklar och andra fordon i kategori L på motsvarande sätt som i 7 § i den gällande bilskattelagen.

13 §. Begagnade fordon. I paragrafen föreslås bestämmelser om bilskattens belopp för ett fordon som beskattas som begagnat.

Paragrafens *1 mom.* motsvarar 8 a § i den gällande bilskattelagen. Dessutom ändras paragrafhänvisningarna så att de motsvarar paragraferna i den föreslagna nya bilskattelagen.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar 34 d § 5 mom. i den gällande bilskattelagen. Beräkningsgrunden för skattebeloppet utvidgas till att gälla alla de situationer där det vid beskattningen av fordonet har beviljats återbäring vid utförsel enligt 29 §, avdrag enligt 31 § på basis av ett tidsbundet hyresavtal eller det i enlighet med 28 § påförts skatt, och fordonet registreras, tas på nytt i skattepliktigt bruk eller en skattedeklaration lämnas in för fordonet på det sätt som anges i 3 § 1 mom. På motsvarande sätt som enligt den gällande lagen ska fordonet då beskattas på nytt utan beaktande av tidigare beskattning i Finland. Dessutom ska momentet på motsvarande sätt som i den gällande lagen innehålla en bestämmelse enligt vilken fordonets beskattningsvärde kan beräknas utifrån det värde som bestämts för återbäring vid utförsel, avdrag som beviljats på basis av ett tidsbundet hyresavtal eller skatt som påförts på basis av användning, om det har förflutit mindre än sex månader sedan återbäringen betalades, avdraget beviljades eller skatten påfördes. På motsvarande sätt som i den gällande lagen är syftet med bestämmelsen att komplettera bestämmelsen om kringgående av skatt, och bestämmelsen gäller arrangemang där skillnaderna i värdebestämningen mellan två olika tillfällen kan missbrukas. Motiveringen till den gällande bestämmelsen ingår i regeringens proposition RP 34/2016 rd.

14 §. Ändring i fordons konstruktion, användningssyfte eller äganderätt. I paragrafen föreslås bestämmelser om skattens belopp för fordon vars konstruktion, användningssyfte eller äganderätt har ändrats på det sätt som avses i 3 § 2 mom. och 3 mom. 1—3 punkten. Enligt *1 mom.* ska skattebeloppet fastställas enligt de grunder som ska tillämpas på ett likadant begagnat fordon. Eftersom det ofta är mycket svårt att konstatera den faktiska ändringstidpunkten i efterhand, ska skattebeloppet fastställas på basis av den tidpunkt då den ändring som inverkar på skattegrunden kom till skattemyndigheten kännedom.

I *2 mom.* föreslås ett undantag från 1 mom. Undantaget gäller fordon som är skattefria enligt 23 § eller för vilka återbäring har beviljats enligt 25 och 26 § och för vilka skatteförmånen fördelar sig över en tid. I *3 mom.* ingår bestämmelser om den tid skatteförmånerna fördelar sig över. Bestämmelserna motsvarar till sitt sakinnehåll 48 § i den gällande lagen, men bestämmelsens ordalydelse preciseras.

Även i *4 mom.* preciseras de skattegrunder som anges i 1 mom. Momentet gäller sådana fordon som på grund av gjorda ändringar anses vara nya hopbyggda fordon. Då är det motiverat att fastställa den skatt som uppbärs för fordonet på basis av det motsvarande nya fordonet.

4 kap. *Beskattningsvärde samt allmänt värde i detaljhandeln*

15 §. Beskattningsvärde. I paragrafen föreskrivs det om utgångspunkten för fordonets beskattningsvärde på motsvarande sätt som i 11 § i den gällande bilskattelagen.

16 §. Allmänt värde i detaljhandeln. I paragrafen föreslås bestämmelser om vad som avses med ett fordons allmänna värde i detaljhandeln och på vilka grunder det allmänna värdet i detaljhandel bestäms. Innehållet motsvarar i huvudsak 11 b § 1 och 2 mom. i den gällande bilskattelagen, och vissa förtydligande preciseringar görs i formuleringen.

I fortsättningen bestäms det allmänna värdet i detaljhandeln dock vid den tidpunkt då skyldigheten att betala skatt uppkommer. Detta är en ändring jämfört med nuläget, när tidpunkten endast har varit den tidpunkt då skattedeklarationen lämnas in.

För tydlighetens skull delas 11 b § i den gällande bilskattelagen upp utifrån sakkomplex i två separata paragrafer i den nya bilskattelagen. I fortsättningen ska bestämmelser om undantag motsvarande de som finns i 11 b § 3 mom. i den gällande bilskattelagen och som gäller bestämmande av värdet på ett begagnat fordon finnas i 18 §.

17 §. Bestämmande av det allmänna värdet i detaljhandeln. I paragrafen föreslås bestämmelser om vad som ska beaktas när det allmänna värdet i detaljhandeln bestäms. Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 11 c § i den gällande bilskattelagen, och i ordalydelsen görs endast vissa förtydliganden.

Dessutom preciseras 4 mom. så att där avses användning av en bil i demonstrationssyfte i enlighet med 41 § 1 mom. 8 punkten. Således ska det antal kilometrar som körts under den tid det för demonstrationsanvändning anmälda fordonet har varit i demonstrationsanvändning inte beaktas när fordonets allmänna värde i detaljhandeln bestäms. Detta motsvarar nuvarande praxis.

18 §. Undantag som gäller bestämmandet av ett begagnat fordons värde. I paragrafen föreslås bestämmelser om de undantag som gäller bestämmandet av det allmänna värdet i detaljhandeln, om det allmänna värdet i detaljhandeln för ett begagnat fordon inte kan bestämmas på det sätt som avses i 16 §. Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 11 b § 3 mom. i den gällande bilskattelagen.

19 §. Likadana fordon. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i 11 d § i den gällande bilskattelagen om när fordon kan betraktas som likadana vid bestämmandet av värdet. Bestämmelsens ordalydelse preciseras så att den motsvarar den gällande lagstiftningen om typgodkännande.

20 §. Motsvarande nytt fordon. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i 11 e § i den gällande bilskattelagen om när fordon kan betraktas som motsvarande vid bestämmandet av värdet. I paragrafens ordalydelse görs vissa förtydligande preciseringar.

21 §. Fordonets ålder. I paragrafen föreslås bestämmelser om hur fordonets ålder bestäms med tanke på beskattningen. Paragrafen motsvarar till innehållet i huvudsak 11 f § i den gällande bilskattelagen.

I fortsättningen ska fordonets ålder dock beräknas fram till den tidpunkt då skyldigheten att betala skatt uppkommer. Detta är en ändring jämfört med nuläget, då tidpunkten endast har varit den tidpunkt då skattedeklarationen lämnas in. Dessutom föreslås det att bestämmelsen i 11 f § 1 mom. i den gällande bilskattelagen om den tidpunkt fram till vilken fordonets ålder

beräknas flyttas till 3 mom. i den nya bilskattelagen. I ordalydelsen i paragrafen görs förtydligande preciseringar.

22 §. Utrustning. I paragrafen föreslås bestämmelser om minimiutrustning som ska anses höra till fordonets beskattningsvärde, och beskattningsvärdet sänks inte om denna utrustning saknas eller är i olag. Paragrafen motsvarar 15 § 1 mom. i den gällande bilskattelagen. Paragrafens ordalydelse förtydligas.

Det föreslås att 15 § 2 mom. i den gällande bilskattelagen inte tas in i den nya bilskattelagen, eftersom den föreslagna lagens 75 § om beskattning enligt uppskattning gör det onödigt att avbryta verkställandet av beskattningen till dess att fordonet i tillräcklig utsträckning kan identifieras för bestämmande av beskattningsvärdet. Den skattskyldige kan däremot försäkra sig om att fordonet är registrerbart redan innan skattedeklarationen lämnas in genom att registreringsbesikta fordonet, så det är onödigt att för skattemyndigheten föreskriva skyldighet att försäkra sig om att fordonet är registrerbart. Genom ändringen framhävs vikten av den skattskyldiges anmälningsskyldighet och egen utredningsskyldighet.

5 kap. *Skattefrihet, nedsatt skatt och skatteåterbäring*

23 §. Skattefria fordon. I paragrafen föreslås bestämmelser om fordon som omfattas av lagens tillämpningsområde men som är skattefria.

I 21 § i den gällande lagen föreskrivs det om en del av förutsättningarna för skattefrihet för vissa fordon, och till en del föreskrivs det om förutsättningarna genom förordning. Bestämmelser om definitionerna av bilskattefria veterinärbilar och likbilar finns i förordningen om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992), som delvis har lämnats i kraft genom lag 1090/2002. I 20 § i fordonslagen definieras räddningsbil och i 21 § i den lagen ambulans.

På finska föreslås det att benämningen ”sairasauto” ändras till ”ambulanssi” i bilskattelagen. Det föreslås att förordningens definitioner av veterinärbil och likbil flyttas till bilskattelagen, eftersom definitionerna av dessa fordon endast har betydelse för den skattemässiga behandlingen och de inte har definierats i fordonslagen. Till sitt sakinnehåll motsvarar paragrafen även i fortsättningen 21 § 1—3 mom. i den gällande lagen samt förordningen om fordons konstruktion och utrustning, som föreslås bli upphävd såsom onödig. Inga ändringar föreslås i förutsättningarna för skattefrihet.

Det föreslås att 21 § 4 mom. i den gällande lagen inte tas in i den föreslagna nya bilskattelagen, eftersom de ändringar som föreslås i 1 § gör att momentet blir onödigt. Således ska andra fordon i kategori L än de som avses i 1 § och de som till sina tekniska egenskaper motsvarar dem inte omfattas av lagens tillämpningsområde och skatt ska således inte uppbäras för dem. Förslaget ändrar inte nuläget.

24 §. Fordon som är fria från skatt på basis av ett internationellt avtal. I paragrafen föreslås bestämmelser om skattefrihet för fordon som används av EU-institutionerna och deras personal och av utländska beskickningar och deras personal. Paragrafen motsvarar till innehållet 22 och 22 a § i den gällande lagen, och avsikten är inte att ändra nuläget. Utrikesministeriets namn på finska uppdateras så att det motsvarar det nuvarande officiella namnet.

25 §. Taxi. I paragrafen föreslås bestämmelser om frihet från bilskatt för tillgänglighetsanpassade taxibilar och om nedsättning av bilskatten för andra taxibilar än sådana som är tillgänglighetsanpassade. Paragrafen motsvarar 28 § i den gällande lagen och ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av bilskattelagen (370/2018) till den del ikraftträdandebestämmelsen gäller

sådan nedsättning av bilskatten som beviljas efter ikraftträdandet av den föreslagna lagen. I *1 mom.* föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande lagen att tillgänglighetsanpassade stortaxibilar och taxibilar avsedda för skol- och dagvårdstransporter ska vara helt fria från bilskatt. Ordalydelsen i 1 mom. 2 punkten uppdateras i enlighet med vägtrafiklagen (729/2018), som träder i kraft i juni 2020. I *2 mom.* föreskrivs det om nedsättning av skatten för taxibilar som inte berättigar till det skattestöd enligt 1 mom. som är avsett för tillgänglighetsanpassade taxibilar och taxibilar som används för skol- och dagvårdstransporter. Skatteförmånen gäller i enlighet med lagen om ändring av bilskattelagen till och med den 30 juni 2022. Skatteförmånen beviljas inte längre från och med den 1 juli 2022. I *3 mom.* föreskrivs det om minskning av skattenedsättningen på motsvarande sätt som i 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av bilskattelagen.

26 §. Återbäring av bilskatt på grund av skada. I paragrafen föreslås bestämmelser om återbäring av bilskatt på grund av rörelse- eller synskada eller någon annan skada. Bestämmelserna i *1 och 2 mom.* motsvarar i fråga om förutsättningarna för återbäring 51 § 1 och 2 mom. i den gällande bilskattelagen. Ordalydelsen ses över och moderniseras. De förfarandebestämmelser som gäller ansökan och som ingår i 51 § 1 och 2 mom. i den gällande bilskattelagen ingår i den föreslagna lagens 27 §, som ska tillämpas på ansökan om återbäring så som det anges i 26 § 6 mom. Paragrafens *3 mom.* motsvarar 51 a § i den gällande bilskattelagen och 5 mom. motsvarar 51 § i den gällande lagen. I *4 mom.* föreslås bestämmelser om specialsituationer som gäller återbäring och där återbäring beviljas även om alla förutsättningar inte skulle uppfyllas. Momentet motsvarar till dessa delar 50 § i den gällande bilskattelagen, med stöd av vilken Skatteförvaltningen har kunnat bevilja återbäring enligt 51 § i den gällande lagen av särskilda skäl, även om de föreskrivna förutsättningarna inte har uppfyllts. Även i fortsättningen ska Skatteförvaltningen ha motsvarande befogenhet. De tidigare bestämmelserna om skattelättnader förenhetligas med andra skatteslag genom bestämmelserna om befrielse från skatt i lagen om skatteuppbörd.

27 §. Återbäring av skatt på grund av skattefrihet eller nedsatt skatt. I paragrafen föreslås bestämmelser om ansökningsförfarandet för återbäring av skatt. Förfarandet ska gälla fordon för vilka full skatt har debiterats och som ändå antecknas i trafik- och transportregistret som sådana fordon som avses i 3 och 5 kap. och som beskattas lindrigare eller är skattefria. Förfarandet ska gälla paketbilar som avses i 11 §, skattefria fordon som avses i 23 §, sådana i 24 § avsedda skattefria fordon som används av utländska beskickningar och EU-institutioner och deras personal, taxibilar som avses i 25 § samt i 26 § avsedda fordon som används av personer med funktionsnedsättning. Ansökan ska lämnas in inom sex månader från det att fordonet första gången antecknades i registret. I annat fall går rätten till återbäring förlorad. Tidsfristen för ansökan om återbäring är också slutlig, så att fordonets ägare och vid köp på avbetalning fordonets innehavare inte längre kan begära återbäring genom begäran om omprövning efter det att skatten har debiterats. Sökanden är skyldig att lägga fram behövlig utredning om att förutsättningarna uppfylls både på eget initiativ och på uppmaning av Skatteförvaltningen.

Återbäringsförfarandet motsvarar i huvudsak den skatterättelse som avses i 44 § och det återbäringsförfarande som avses i 51 § i den gällande lagen, men det föreslås att förfarandet förenklas. Tidsfristen för ansökan om återbäring räknas i alla situationer från den första registreringen av fordonet. Både fordonets ägare och vid köp på avbetalning innehavaren kan ansöka om återbäring. Återbäringen ska betalas så snart den har beviljats, och betalningen av återbäringen ska inte särskilt förutsätta att innehavaren har antecknats som fordonets ägare. Detta ändrar nuläget och förbättrar situationen för den som är berättigad till återbäring av bilskatt på grund av skada, eftersom återbäringen kan beviljas redan innan köparen har antecknats som ägare i registret. Dessutom förbättras nuläget i fråga om andra återbäringar så att återbäring kan sökas också i efterhand. Detta kan i viss mån också öka antalet ansökningar om återbäring.

I 3 mom. finns ett bemyndigande för Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet. Med stöd av denna bestämmelse kan Skatteförvaltningen bestämma bl.a. om de uppgifter som ska lämnas i ansökan samt om det elektroniska förfarande genom vilket ansökan ska göras.

28 §. Skatt på basis av användningen av fordonet. I paragrafen föreslås bestämmelser om skatt som påförs på basis av användningen av fordon, vilket möjliggör beskattning i förhållande till användningstiden i vissa situationer. Ett förfarande som delvis motsvarar det föreslagna förfarandet ingår i 35 a § 4 mom. i den gällande bilskattelagen, men dess tillämpningsområde har varit mer begränsat.

Enligt den föreslagna lagen uppkommer skyldighet att betala skatt när ett fordon tas i skattepliktigt bruk, och dessutom uppkommer skyldighet att betala skatt vid registrering av fordonet och i vissa fall vid inlämnande av skattedeklaration. Utgångspunkten är att skyldigheten att betala skatt leder till att full skatt betalas. Alltid är det dock inte nödvändigtvis meningen att ett fordon ska registreras permanent i Finland eller så kan fordonet inte registreras permanent i Finland, även om skyldigheten att betala skatt skulle ha uppkommit. Då kan full skatt strida mot proportionalitetsprincipen i förhållande till fordonets användningstid i Finland. Det förfarande som anges i paragrafen är avsett för situationer där den skatt som påförs för ett fordon behöver ställas i proportion till den tid då fordonet har varit i skattepliktigt bruk i Finland.

Enligt *1 mom.* är det fråga om ett avdrag som görs på yrkande av den skattskyldige eller det registrerade bilskatteombudet. En förutsättning är att det är fråga om ett fordon som för första gången har tagits i skattepliktigt bruk i Finland. Om ett fordon redan tidigare varit i skattepliktigt bruk i Finland, men t.ex. förts ut ur landet och förts in igen, kan skatt som står i proportion till användningstiden inte yrkas. En annan förutsättning är att fordonet inte har antecknats i trafik- och transportregistret och inte kommer att registreras i Finland. Fordonet ska således vara oregistrerat i Finland.

Vid beräkningen av avdraget ska den beräkning tillämpas som används vid bestämmandet av den återbäring vid utförsel som avses i 29 §. Skatten ska dock alltid påföras till ett belopp på minst fem procent av full skatt, vilket motsvarar det belopp som föreskrivs i 35 a § 4 mom. i den gällande bilskattelagen. Avdraget beräknas till den dag då användningen av fordonet upphör och som den skattskyldige ska uppge i sitt yrkande.

Enligt *2 mom.* ska yrkandet framställas till Skatteförvaltningen inom ett år från förfallodagen för den skatt som för första gången påförts. Yrkandet kan framställas antingen redan innan beskattningen verkställs eller fortfarande efter det att beskattningen verkställts, om fordonet inte har registrerats och tidsfristen inte löpt ut. Den tidsfrist för framställande av yrkande som anges i paragrafen är ovillkorlig, och om yrkandet inte framställs inom utsatt tid förblir den fulla skatten den slutliga skatten. Skatteförvaltningen föreslås bemyndigande att meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med yrkandet, hur uppgifterna ska lämnas och i övrigt om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

I *3 mom.* föreslås bestämmelser om att Skatteförvaltningen beviljar avdraget genom att rätta beskattningen till den skattskyldiges fördel på det sätt som föreskrivs i lagen, om beskattningen redan har verkställts innan yrkandet framställs. Rättelse kan göras även om den i 82 § föreskrivna tidsfristen på tre år för rättelse av beskattningen redan skulle ha löpt ut. Detta är behövligt, eftersom det exempelvis i 84 § föreskrivs att beskattning i vissa fall kan verkställas inom en förlängd tidsfrist på sex år. Samtidigt återkallar Skatteförvaltningen det registreringstillstånd som eventuellt beviljats för fordonet.

Enligt *4 mom.* ska användningen av fordonet upphöra när yrkandet har framställts.

Det är förfarandemässigt fråga om avdrag från skatten och en rättelse av beskattningen, om beskattningen redan har verkställts. Skatteförvaltningen ska således verkställa beskattningen eller en rättelse av beskattningen samt meddela beskattningsbeslut på det sätt som föreskrivs i lagen. På förfarandet tillämpas de förfarandebestämmelser om beskattning som finns i lagen, såsom bestämmelserna om verkställande av beskattning och påföljdsavgifter. Ändring i beskattningsbeslutet söks på det sätt som föreskrivs i 13 kap.

29 §. Återbäring vid utförsel. I paragrafen föreskrivs det om sådan återbäring vid utförsel som avses i 34 d § i den gällande lagen. Det föreslås att det görs vissa ändringar och preciseringar i bestämmelsens struktur och ordalydelse. Det huvudsakliga innehållet i bestämmelsen om återbäring vid utförsel motsvarar dock fortfarande den gällande lagen.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om återbäring vid utförsel och om vem som är berättigad till återbäring på motsvarande sätt som i den gällande bestämmelsen. Bestämmelsen om betalning av återbäring vid utförsel till den mottagare av förskottsåterbäring som avses i 34 e § i den gällande lagen stryks som onödig på grund av 31 § i den föreslagna lagen.

I *2 mom.* föreslås bestämmelser om maximibeloppet av återbäring och bestämmelserna motsvarar i huvudsak 34 d § 1 och 2 mom. i den gällande lagen. Det föreslås att bestämmelsen om att av skatten inte återbetalas ett högre belopp än vad som i skatt betalats för fordonet ändras så att av skatten inte betalas tillbaka ett högre belopp än vad som genom beskattningsbeslutet debiterats i skatt för fordonet.

Det föreslås att *3 mom.* innehåller de närmare förutsättningarna för beviljande av återbäring vid utförsel som finns i 34 d § 2 mom. i den gällande lagen. Förutsättningarna för återbäring vid utförsel förblir oförändrade, men bestämmelsens ordalydelse förtydligas.

30 §. Ansökan om återbäring vid utförsel. I paragrafen föreslås närmare bestämmelser om ansökningsförfarandet för återbäring vid utförsel och om skyldigheterna för den som ansöker om återbäring vid utförsel. Paragrafen motsvarar i huvudsak 34 d § 4 mom. i den gällande lagen. Det föreslås vissa ändringar och preciseringar i återbäringsförfarandet och i bestämmelsens struktur. De ändringar som föreslås i paragrafen förenklar förfarandet för återbäring vid utförsel och påskyndar behandlingen av ansökningarna.

I fortsättningen ska återbäring vid utförsel sökas först efter det att fordonet har förts ut ur Finland. Ansökan ska lämnas in inom 30 dagar från det att fordonet har förts ut. Om återbäring vid utförsel inte söks inom utsatt tid, går rätten till återbäring förlorad. En särskild bestämmelse om inspektionsrätt i samband med återbäring vid utförsel behövs inte längre, eftersom återbäring vid utförsel söks först efter utförseln. På motsvarande sätt som i den gällande lagen ska sökanden fortfarande ha skyldighet att visa att de föreskrivna förutsättningarna för återbäring uppfylls.

I *2 mom.* föreslås ett bemyndigande för Skatteförvaltningen att på motsvarande sätt som i nuläget meddela närmare föreskrifter om de förfaranden som ska tillämpas på återbäring vid utförsel samt om de uppgifter och utredningar som ska lämnas i ansökan eller i samband med den.

31 §. Avdrag på basis av ett tidsbundet hyresavtal. I paragrafen föreslås bestämmelser om sådan förskottsåterbäring som avses i 34 e § i den gällande lagen. Det föreslås att förfarandet

ändras så att ansökan i samband med skattedeklarationen slopas och att det beviljas ett skatteavdrag som motsvarar återbäringen vid utförsel. Samtidigt ändras benämningen förskottsåterbäring till avdrag på basis av ett tidsbundet hyresavtal.

Avdraget från skatten ska beviljas enligt samma förutsättningar och villkor som återbäring vid utförsel enligt 29 §. I fortsättningen ska uppgifter som gäller avdraget meddelas i skattedeklarationen och den skattskyldige är enligt vad som föreskrivs i 32 § skyldig att anmäla ändringar i förutsättningarna för avdraget. I *1 mom.* föreskrivs det om avdrag på motsvarande sätt som för närvarande. Till momentet fogas en bestämmelse om att det efter det att avdraget har godkänts inte beviljas någon återbäring vid utförsel för samma fordon.

I *2 mom.* föreskrivs det om förutsättningarna för avdraget och om det minsta avdragsbeloppet på motsvarande sätt som i den gällande lagen. Det minsta avdragsbeloppet motsvarar det minsta belopp som beviljas i återbäring vid utförsel. I *3 mom.* föreskrivs det om bestämmande av avdrag på motsvarande sätt som i den gällande lagen.

32 §. Ändring och upphörande av ett tidsbundet hyresavtal. I paragrafen föreslås bestämmelser om skyldighet att anmäla ändring i ett tidsbundet hyresavtal samt närmare bestämmelser om åtgärder och förfaranden efter det att ett tidsbundet hyresavtal har gått ut.

Enligt *1 mom.* ska den skattskyldige på motsvarande sätt som enligt gällande lag anmäla ändringar i ett tidsbundet hyresavtal. Om anmälningsskyldigheten försummas, påförs den skattskyldige en försummelseavgift. I momentet föreslås ett bemyndigande för Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om anmälan och förfarandet. Dessutom kan Skatteförvaltningen begränsa anmälningsskyldigheten. Bestämmelsen behövs om det upptäcks att en anmälan om överlåtelse inte är ändamålsenlig med tanke på skattekontrollen och orsakar onödig administrativ börda för den anmälningsskyldige.

När ett tidsbundet hyresavtal har gått ut ska användningen av fordonet i Finland upphöra. I *2 mom.* föreslås bestämmelser om upphörande av rätten att använda ett fordon och om avställning av fordonet.

I *3 mom.* föreslås bestämmelser om rättelse av beskattningen på Skatteförvaltningens initiativ. I den gällande lagen avsett avdrag av förskottsåterbäringen från återbäringen vid utförsel efter det att fordonet förts ut och i den gällande lagen avsett återkrav av förskottsåterbäring ersätts med rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel. Eftersom man vid den första beskattningen i allmänhet inte exakt kan veta fordonets värde och det skattebelopp som ingår i det på dagen för utförseln, bestäms avdragets belopp kalkylmässigt utifrån fordonens genomsnittliga värdeminskning och det kalkylerade avdraget rättas i regel efter dagen för utförseln av fordonet. Med det belopp som ska beviljas som återbäring vid utförsel avses det i 31 § 1 mom. avsedda belopp som ska jämställas med återbäring vid utförsel. Förfarandet kvarstår som tvåstegsförfarande, men den skattskyldige ska till skillnad från nuläget endast lämna in skattedeklaration till Skatteförvaltningen, om det inte sker några ändringar i de uppgifter som lämnats i fråga om avdraget och fordonet förs ut från Finland i enlighet med anmälan. Eftersom avdraget gäller tidsbundna hyresavtal på högst fem år och tidsfristen enligt huvudregeln för rättelse av beskattningen föreslås vara tre år, föreskrivs för rättelse av beskattningen enligt denna paragraf en förlängd tidsfrist på sex år för att tidsfristen ska vara tillräcklig med tanke på Skatteförvaltningens kontrollåtgärder.

I 3 mom. föreskrivs det dessutom på motsvarande sätt som i nuläget att den skattskyldige inte går miste om det avdrag som beviljats vid beskattningen, om fordonet har skrotats eller annars

förstörts och det därför inte förs utomlands, såsom det ursprungligen hade meddelats till Skatteförvaltningen i samband med yrkandet om avdrag.

6 kap. *Skattefri användning*

33 §. Vanlig vistelseort. I paragrafen föreslås bestämmelser om vad som avses med vanlig vistelseort vid bilbeskattningen. Paragrafen motsvarar 33 § i den gällande lagen och i den preciseras skattemyndighetens bemyndigande att meddela närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet när det gäller den vanliga vistelseorten, om de uppgifter som ska lämnas i ansökan och om den utredning som ska läggas fram i samband med ansökan.

34 §. Rätt till skattefri användning för personer som är stadigvarande bosatta utomlands. Den som är stadigvarande bosatt utomlands ska i fortsättningen vara berättigad till skattefri användning på motsvarande sätt som i 2 § 2 mom. och 34 § i den gällande lagen. En anmälan enligt 57 § om skattefri användning behöver inte göras, om inte något annat föreskrivs.

35 §. Förlängning av maximitiden för skattefri användning i vissa fall. I paragrafen föreslås bestämmelser om förlängning av maximitiden för skattefri användning, förfaranden i anslutning till förlängning samt om undantag. Paragrafen motsvarar 32 § i den gällande lagen, men Skatteförvaltningen bemyndigas att meddela närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet, om de uppgifter som ska lämnas i ansökan och om den utredning som ska läggas fram i samband med ansökan.

36 §. Utländska företags eller samfunds rätt till skattefri användning. I fråga om utländska företags eller samfunds rätt till skattefri användning föreskrivs på motsvarande sätt som i 34 a § i den gällande lagen. En anmälan enligt 57 § om skattefri användning behöver inte göras. Ordalydelsen preciseras och i 2 mom. förtydligas på motsvarande sätt som i gällande lagstiftning och beskattningspraxis att den tidsfrist som avses i paragrafen inte kan förlängas på ansökan.

37 §. Kortvarig användning. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i 35 c § i den gällande lagen om rätten för en fysisk person som är stadigvarande bosatt i Finland och hans eller hennes familj att använda ett fordon skattefritt. Definitionen av familj motsvarar 34 c § 2 mom. i den gällande bilskattelagen, och vissa preciseringar görs i dess ordalydelse. En anmälan enligt 57 § om skattefri användning ska göras till Skatteförvaltningen innan fordonet börjar användas.

38 §. Användning av utländska arbetsgivares fordon för arbetsuppgifter. I paragrafen föreslås bestämmelser om användning av utländska arbetsgivares fordon för arbetsuppgifter i Finland. Med stöd av denna paragraf har endast fysiska personer vars arbetsplats finns i en annan stat än Finland och som använder fordonet för arbetsuppgifter rätt till skattefri användning. En fysisk persons familj har inte rätt att använda fordonet skattefritt. Paragrafen motsvarar 34 b § i den gällande lagen. En anmälan enligt 57 § om skattefri användning ska göras till Skatteförvaltningen innan fordonet börjar användas.

39 §. Ett utomlands registrerat tjänstefordon. I paragrafen föreslås bestämmelser om användning av ett utomlands registrerat tjänstefordon i Finland. Med stöd av denna paragraf har både fysiska personer och deras familjer rätt till skattefri användning. Med familj avses en i 37 § 2 mom. avsedd familj. Användningen enligt paragrafen förutsätter inte anknytning till arbetsuppgifterna. Paragrafen motsvarar 34 c § i den gällande lagen. En anmälan enligt 57 § om skattefri användning ska göras till Skatteförvaltningen innan fordonet börjar användas.

40 §. Tillfällig användning av fordon för dem som studerar utomlands. Bestämmelserna om rätten för en studerande som har sin vanliga vistelseort i Finland och som studerar utomlands att tillfälligt använda ett fordon i Finland motsvarar 35 § 9 punkten i den gällande lagen. I paragrafen avses en person som anses ha sin vanliga vistelseort i Finland men som studerar utomlands minst 185 dagar per kalenderår. En anmälan enligt den föreslagna lagens 57 § om skattefri användning behöver inte göras.

41 §. Övrig skattefri användning. I paragrafen föreslås bestämmelser om vissa andra situationer där användningen av ett fordon är skattefri. Paragrafen motsvarar i huvudsak 35 § 1 mom. i den gällande lagen, men där görs vissa ändringar och ordalydelsen ses över. Bestämmelsen i *1 mom. 1 punkten* motsvarar 35 § 1 mom. 1 och 2 punkten i den gällande lagen. Momentets *2—7 punkt* motsvarar 35 § 1 mom. 3—8 punkten i den gällande lagen. Bestämmelsen i *8 punkten* om fordon som används för demonstration vid bilföretag motsvarar 35 b § 1 mom. i den gällande lagen. Momentets *9 punkt* motsvarar 76 § i den gällande bilskattelagen. Bestämmelsen i *2 mom.* motsvarar Skatteförvaltningens rätt enligt 35 § 2 mom. i den gällande lagen att i enskilda fall godkänna skattefri användning av fordon. En anmälan enligt 57 § om skattefri användning ska göras till Skatteförvaltningen innan fordonet börjar användas, om inte något annat föreskrivs.

42 §. Den skattefria användningens upphörande. och **43 §. Den skattefria användningens upphörande på grund av överlåtelse.** I paragraferna föreslås bestämmelser om förfaranden och eventuella påföljder, om ett fordon som varit i skattefri användning används trots att förutsättningarna för skattefri användning inte uppfylls eller tidsfristen löpt ut eller fordonet överlåts för annat än skattefri användning.

I 42 § föreskrivs det om situationer där tidsfristen eller något annat villkor för skattefri användning av fordon löper ut eller inte uppfylls, men användningen av fordonet i Finland fortsätter. Med tidsfristen och villkoren avses den tidsfrist och de villkor som föreskrivs i lagen eller bestäms av Skatteförvaltningen. Paragrafen motsvarar delvis 36 § i den gällande lagen, men paragrafen preciseras så att den motsvarar den föreslagna lagen, och dess ordalydelse ses över.

I 43 § föreskrivs det om situationer där ett fordon som varit i skattefri användning överlåts till annat än skattefri användning eller till någon annan än den som har rätt att använda fordonet skattefritt. Med överlåtelse avses försäljning, uthyrning eller annan överlåtelse av fordon.

I *42 § 1 mom.* föreskrivs att den skattefria användningen upphör när villkoren inte längre uppfylls eller tidsfristen går ut. På motsvarande sätt föreskrivs det i *43 § 1 mom*. att den skattefria användningen upphör om fordonet överlåts för annat än skattefri användning eller till någon annan än en sådan person som har rätt att använda fordonet skattefritt. Användningen av ett fordon efter det att den skattefria användningen upphört är skattepliktig. För användaren uppkommer då skyldighet att betala skatt i enlighet med 3 § 1 mom. Om skyldighet att betala skatt uppkommer, är den som tagit fordonet i skattepliktigt bruk skattskyldig med stöd av 5 § 2 mom. Om ett fordon har tagits i skattepliktigt bruk ska bilskatten i regel påföras till fullt belopp. Om skyldighet att betala skatt uppkommer, men avsikten ändå inte är att fordonet permanent ska vara i skattepliktigt bruk i Finland eller registreras i Finland, har ägaren till fordonet möjlighet att i stället för full skatt framställa ett yrkande om skatt som baserar sig på fordonets användningstid, om fordonet inte har antecknats i trafik- och transportregistret. Då ska användningen av fordonet i Finland upphöra senast när yrkandet framställs. Full skatt korrigeras till skatt som motsvarar användningstiden, men skatt ska dock alltid påföras till ett belopp på minst fem procent av full skatt.

I motsats till 31 § i den gällande lagen ska ett fordon som används skattefritt i fortsättningen inte längre omfattas av överlåtelseförbud. Det är således tillåtet att överlåta ett fordon för annat

än skattefri användning eller till någon annan än den som har rätt till skattefri användning, men rätten till skattefri användning upphör då. Skyldigheten att betala skatt och skattskyldigheten bestäms i enlighet med 3 och 5 §. I *43 § 2 mom*. föreskrivs det dessutom om överlåtarens skyldighet att göra en anmälan om överlåtelsen. Anmälan behövs med tanke på skattekontrollen. I momentet föreslås ett bemyndigande för Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om anmälningsskyldigheten och förfarandena. Dessutom kan Skatteförvaltningen begränsa anmälningsskyldigheten. Bestämmelsen behövs om det upptäcks att anmälningarna om överlåtelser inte är ändamålsenliga med tanke på skattekontrollen och orsakar onödig administrativ börda för de anmälningsskyldiga.

I vissa fall är det dock inte ändamålsenligt att skyldigheten att betala skatt uppkommer när skyldigheten ställs i proportion till användningstidens längd och arten av användningen. I de föreslagna paragraferna föreslås därför uttryckliga undantag från den ovan avsedda huvudregeln.

Enligt *42 § 2 mom.* uppkommer ingen skyldighet att betala skatt, om syftet med användningen av fordonet är att utan dröjsmål efter det att tidsfristen för skattefri användning löpt ut eller villkoren för skattefri användning inte längre uppfylls föra ut fordonet ur landet, flytta det till en plats som Skatteförvaltningen bestämmer eller förstöra det på ett sätt som myndigheten bestämmer. Momentet motsvarar 36 § 1 mom. i den gällande lagen.

I *43 § 3 mom.* föreskrivs om undantagssituationer då överlåtelsen av fordonet inte medför att villkoren för skattefri användning upphör att gälla. Ett fordon får på motsvarande sätt som i 35 § 1 mom. 1 punkten i den gällande lagen överlåtas i syfte att flytta det för service, reparation eller annan behandling eller på motsvarande sätt som i 31 § 2 mom. i den gällande lagen överlåtas till ett försäkringsbolag på grund av att det skadats.

Dessutom föreslås i *42 § 3 mom.* och *43 § 4 mom.* att huvudregeln enligt vilken skyldigheten att betala skatt uppkommer omedelbart efter det att den skattefria användningen har upphört ska mildras. I vissa fall har användningen eller överlåtelsen av fordonet inte nödvändigtvis varit avsedd att avsluta den skattefria användningen, utan försummelsen har grundat sig på ett misstag eller oöverstigligt hinder. Om den användning av fordonet som avses i 42 § 1 mom. efter att maximitiden gått ut eller andra villkor upphört att gälla eller överlåtelsen enligt 43 § 1 mom. är tillfällig, grundar sig på ett misstag eller oöverstigligt hinder och den användning som inte är skattefri ska anses obetydlig, uppkommer ingen skyldighet att betala skatt och rätten att använda fordonet skattefritt upphör inte. Detta motsvarar också proportionalitetsprincipen i och med att påförandet av full skatt inte skulle vara en proportionerlig påföljd i relation till att användningen är tillfällig och obetydlig. Huruvida användningen av ett fordon som är i skattefritt bruk är tillfällig och obetydlig har behandlats t.ex. i högsta förvaltningsdomstolens avgörande HFD 1999: 33. Om gärningen visar uppenbar likgiltighet för lagen eller är upprepad, kan försummelsen inte längre anses vara obetydlig även om den är tidsmässigt obetydlig. Då uppkommer skyldighet att betala skatt i enlighet med huvudregeln.

7 kap. *Myndigheter*

44 §. Skattemyndigheter och övriga tillsynsmyndigheter. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i 54 § i den gällande bilskattelagen om de behöriga skattemyndigheterna och tillsynsmyndigheterna vid bilbeskattningen.

I *3 mom*. preciseras Transport- och kommunikationsverkets behörighet så att Transport- och kommunikationsverket ansvarar för verkställandet av bilbeskattningen, skatteuppbörden, skattekontrollen och andra föreskrivna myndighetsuppgifter när det är fråga om beskattning som verkställs i samband med ändringssituationer efter registreringen av fordonet. Transport- och

kommunikationsverket ansvarar dock inte för beskattningsuppgifterna när det är fråga om ändring av äganderätten till skattefria fordon som används av EU-institutioner, utländska beskickningar och deras personal, utan det är Skatteförvaltningen som ansvarar för dessa uppgifter. Skatteförvaltningen ansvarar i stället för Transport- och kommunikationsverket för beskattningsuppgifterna även när det i fråga om skatten för fordonet har beviljats återbäring vid utförsel enligt 29 §, avdrag enligt 31 § på basis av ett tidsbundet hyresavtal eller i enlighet med 28 § påförts skatt, och fordonet registreras, tas på nytt i skattepliktigt bruk eller en skattedeklaration lämnas in för fordonet på det sätt som anges i 3 § 1 mom. Behörighetsfördelningen enligt momentet motsvarar nuvarande praxis. Preciseringarna förtydligar behörighetsfördelningen mellan skattemyndigheterna.

I *4 mom*. föreskrivs det om tillsynsmyndigheterna vid bilbeskattningen, som även i fortsättningen ska vara Tullen och polisen.

45 §. Bevakning av statens rätt. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i 55 § i den gällande bilskattelagen om bevakning av statens rätt.

8 kap. *Registrerade bilskatteombud*

46 §. Register över bilskatteombud. I paragrafen föreslås bestämmelser om det register över bilskatteombud som förs av Skatteförvaltningen och om verksamhetsutövare som kan antecknas i registret.

I *1 mom.* föreskrivs om Skatteförvaltningens rätt att föra ett register i vilket de registrerade bilskatteombuden antecknas. För registret används benämningen registret över bilskatteombud. I momentet föreskrivs det också om syftet med registret över bilskatteombud.

I *2 mom.* föreslås närmare bestämmelser om vilken typ av verksamhet de aktörer som kan antecknas i registret ska bedriva. I fortsättningen ska benämningen registrerat bilskatteombud användas för en aktör som antecknats i registret. På samma sätt som i den gällande bilskattelagen antecknas i registret över bilskatteombud den som i form av regelbunden affärsverksamhet bedriver import eller tillverkning av nya eller begagnade fordon. Av ett registrerat bilskatteombud förutsätts inte längre att tillverkningen av fordon bedrivs i Finland. Verksamhetsutövaren antecknas i registret på ansökan.

I *3 mom.* föreskrivs om uppgifter som ska antecknas i registret.

47 §. Förutsättningar för anteckning i registret. I paragrafen föreslås bestämmelser om förutsättningarna för att bilskatteombud ska antecknas i registret.

Enligt *1 punkten* ska sökandens tillförlitlighet i fortsättningen bedömas enligt 26 § 2 och 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd. I registret antecknas således inte en sökande som väsentligen försummar skattebetalningen, bokföringsskyldigheten, den deklarations- eller anteckningsskyldighet som gäller beskattningen eller sina andra skyldigheter i fråga om beskattningen. Detsamma gäller sökande som på grund av sina tidigare försummelser eller försummelser av samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sina nämnda skyldigheter. I denna regeringsproposition föreslås det också att nya 3 och 4 punkter som gäller näringsförbud fogas till 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd. Till följd av den föreslagna ändringen ska som registrerat bilskatteombud inte heller antecknas t.ex. en sökande som meddelats näringsförbud eller ett samfund eller en sammanslutning i vars ledning det ingår en person som har meddelats näringsförbud.

I *2 punkten* föreskrivs det om ytterligare förutsättningar som gäller anteckning av en fysisk person i registret. En omyndig fysisk person kan bedriva småskalig förvärvsverksamhet eller vara verksam som yrkesutövare. Verksamhet som bedrivs av registrerade bilskatteombud anses dock inte vara småskalig i den bemärkelsen att den skulle vara möjlig för en omyndig. För tydlighetens skull föreskrivs det uttryckligen om saken och som ytterligare förutsättning i fråga om fysiska personer är, liksom i fråga om vissa tillstånd som gäller punktbeskattning, att sökanden har uppnått myndighetsåldern och att hans eller hennes handlingsbehörighet inte har begränsats.

I *3 punkten* föreskrivs det på motsvarande sätt som i nuläget att sökanden ställer den säkerhet som Skatteförvaltningen kräver. Närmare bestämmelser om bestämmande av säkerhet finns i 51 §.

48 §. Ansökan och anteckning i registret. I paragrafen föreslås bestämmelser om förfarandet vid registrering.

I *1 mom.* föreskrivs om de uppgifter som den som ansöker om registrering ska lämna. Registreringsansökan ska göras elektroniskt och det elektroniska förfarandet ska i princip vara obligatoriskt. Skyldigheten gäller alla aktörer som ska registreras som bilskatteombud oberoende av deras företagsform. Sökandenas verksamhet är i regel företagsverksamhet, och registrerade bilskatteombud har redan nu bra beredskap för ett elektroniskt förfarande. I undantagsfall kan sökanden vara en fysisk person. Även om det också då skulle vara fråga om bedrivande av näringsverksamhet, är det obligatoriska elektroniska förfarandet en skyldighet som direkt riktar sig till den fysiska personen. Mot bakgrund av de krav på god förvaltning och jämlikhet som anges i grundlagen bör det beaktas att å ena sidan har alla bl.a. rätt att få sin sak behandlad av en myndighet och å andra sidan är elektroniska verktyg inte nödvändigtvis tillgängliga för alla. Därför ska fysiska personer i särskilda situationer ha möjlighet att göra ansökan på något annat sätt än elektroniskt.

Enligt *2 mom.* är registrering möjlig tidigast från och med det att registreringsbeslutet har fattats. Ett registrerat bilskatteombud behöver inte antecknas retroaktivt i registret, eftersom registreringen ger rätt att anteckna fordonet i trafik- och transportregistret utan Skatteförvaltningens tillstånd och denna rätt kan inte utövas i efterhand. Sökanden kan dock genom ansökan begär registrering från och med en senare tidpunkt.

I *3 mom.* föreskrivs om skyldigheten för ett bilskatteombud som redan antecknats i registret att lämna uppgifter. I praktiken innebär en ändringsanmälan utan dröjsmål att ett registrerat bilskatteombud ska göra en anmälan genast när tidpunkten för ändringen är känd. Anmälan om att verksamheten upphör ska i allmänhet göras genast när tidpunkten för upphörandet är känd. I *4 mom.* finns ett bemyndigande för Skatteförvaltningens att meddela närmare föreskrifter om registreringsförfarandet. Med stöd av denna bestämmelse kan Skatteförvaltningen bestämma bl.a. om de uppgifter som ska lämnas i ansökan samt om det elektroniska förfarande genom vilket ansökan ska göras.

49 §. Avregistrering. I paragrafen föreskrivs om avregistrering av ett registrerat bilskatteombud. Enligt *1 mom.* avregistreras ett registrerat bilskatteombud, om denne själv ansöker om avregistrering. Avregistreringen sker då från och med det att beslutet har fattats. Vid avregistrering behövs inget hörande, om det registrerade bilskatteombudet själv begär avregistrering. I *2 mom.* föreskrivs att avregistrering också kan ske på Skatteförvaltningens initiativ. Om avregistreringen grundar sig på försummelser som avses i lagen om förskottsuppbörd, ska det registrerade bilskatteombudet ges tillfälle att lämna en utredning om saken. I annat fall är hörande inte nödvändigt. Om ett registrerat bilskatteombud avregistreras på Skatteförvaltningens initiativ, bestäms tidpunkten för avregistreringen enligt Skatteförvaltningens förfaranden. Avregistrering

görs dock inte retroaktivt, om avregistreringen grundar sig på försummelser som avses i 47 § 1 mom. 1 punkten.

50 §. Beslut som gäller registrering. I paragrafen föreslås bestämmelser om beslut som gäller registrering. Skatteförvaltningen ska meddela beslut som gäller registrering, att anteckning i registret inte görs och avregistrering. På beslut som gäller registrering tillämpas bestämmelserna i 67 § om innehållet i beslut som meddelas med stöd av bilskattelagen. På sökande av ändring tillämpas 97 §. Beslutet behöver inte motiveras om motivering är uppenbart onödig. På delgivningen av beslutet tillämpas 26 c § i lagen om beskattningsförfarande.

51 §. Säkerhet. I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i 39 § i den gällande bilskattelagen om den säkerhet som det krävs att ett registrerat bilskatteombud ställer, men förfarandena i anslutning till säkerheten preciseras. Enligt *1 mom.* ska det vid bestämmandet av säkerheten beaktas om det t.ex. i den registreringssökandes verksamhet eller tidigare anmälningsförfarande ingår sådana risker på basis av vilka det är behövligt att ställa säkerhet. Om det bedöms att sådana risker inte finns, kräver Skatteförvaltningen inte någon säkerhet. Enligt *2 mom.* kan Skatteförvaltningen vid behov ändra säkerheten eller kräva att säkerhet ställs också efter registreringen. I dessa situationer ska Skatteförvaltningen på det registrerade bilskatteombudets begäran meddela denne ett separat beslut som gäller krav på säkerhet eller ändring av dess belopp och i vilket ändring kan sökas. Enligt *3 mom.* ska Skatteförvaltningen frisläppa säkerheten utan dröjsmål efter avregistrering. Säkerheten frisläpps dock inte till den del den har använts för betalning av skatt eller det finns kännedom om att den kommer att användas för betalning av skatt. Säkerheten ska användas endast för fullgörande av sådana skatteförpliktelser som har fastställts närmare i samband med ställandet av säkerheten och inte allmänt som betalning av alla skatteslag som Skatteförvaltningen uppbär.

52 §. Bevaringstid för uppgifter i registret över bilskatteombud. I paragrafen föreslås bestämmelser om bevaringstiden för uppgifterna i registret över bilskatteombud. Det föreslås att bevaringstiden ska vara 12 år efter det att det registrerade bilskatteombudet har avregistrerats. På ett registrerat bilskatteombud tillämpas i stället för på den skattskyldige bl.a. bestämmelserna om verkställande av beskattningen, rättelse av beskattningen och ändringssökande. Dessutom kan skatt som ett registrerat bilskatteombud varit skyldigt att betala i stället för den skattskyldige senare betalas tillbaka till en annan sökande. I den föreslagna bevaringstiden har således beaktats tiden för sökande av ändring i bilbeskattningen, tidsfristerna för verkställande och rättelse av beskattningen samt tidsfristerna för återbäring av skatten. Den längsta tiden inom vilken beskattningen kan verkställas eller rättas är den tid som avses i 85 § i bilskattelagen. I bestämmelsen föreslås det att uppgifterna i enskilda fall ska kunna bevaras också efter detta, om ett ändringssökande eller ett ärende som gäller ändring av beskattningen är anhängigt i ärendet i fråga.

9 kap. *Deklarations- och anmälningsskyldighet*

53 §. Skyldighet att göra anmälan om ibruktagande av fordon. Enligt lagstiftningen om registrering får ett motordrivet fordon i princip inte användas i trafik, om det inte har registrerats på behörigt sätt. I lagstiftningen om registrering föreskrivs dock vissa undantag med stöd av vilka ett fordon som inte registrerats i Finland får användas i trafik i Finland under en viss tid, om det t.ex. har gjorts en anmälan om ibruktagande av fordonet.

I denna paragraf föreslås bestämmelser om skyldigheten för den som tar i bruk fordonet att göra en anmälan om ibruktagande av fordonet, om fordonet tas i skattepliktigt bruk redan under beskattningsprocessen, även om bilskatt inte har betalats för fordonet och fordonet inte har antecknats i trafik- och transportregistret. På detta sätt är det möjligt att ta i bruk fordonet i Finland enligt personens behov, och ibruktagandet är inte beroende av hur lång tid beskattningen tar.

Bestämmelserna motsvarar EG-domstolens dom i mål C-54/05, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Finland, enligt vilken en medlemsstat för att säkerställa en effektiv skattekontroll kan införa en ordning som innebär att det är ägaren eller innehavaren av fordonet som ska anmäla att fordonet tagits i bruk och att det införs lämpliga sanktionsåtgärder, om de administrativa formaliteterna inte följs. I nuläget finns bestämmelser om anmälan om ibruktagande i 35 a § i den gällande lagen.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om skyldigheten för den som tar i bruk fordonet att till Skatteförvaltningen göra en anmälan om ibruktagande av fordonet innan fordonet börjar användas i Finland. Till skillnad från nuläget ska det inte föreskrivas någon tidsfrist för användningen, men skattedeklarationen ska lämnas in inom de i 55 § föreskrivna fem dagarna från den dag då det anmälts att fordonet börjar användas. Om avsikten är att fordonet tas i bruk först efter registreringen, finns det inget behov av en anmälan om ibruktagande och den behöver således enligt 1 mom. inte lämnas in.

Det är fråga om en anmälan som görs till Skatteförvaltningen och som Skatteförvaltningen bestyrker. Skatteförvaltningen varken prövar eller avgör ärendet i samband med anmälan och fattar inte i ärendet något separat beslut i vilket ändring kan sökas. Genom att lämna in en anmälan om ibruktagande bekräftar den som tar i bruk fordonet dock för Skatteförvaltningen att den skattepliktiga användningen av fordonet i Finland har inletts. Den som försummar att göra en anmälan om ibruktagande kan påföras en påföljdsavgift, eftersom fordonet genom anmälan om ibruktagande börjar omfattas av skattekontrollen.

Med avvikelse från den gällande bilskattelagen uppkommer skyldigheten att betala skatt när ett fordon tas i skattepliktigt bruk, och användningen av fordonet med stöd av en anmälan om ibruktagande är inte skattefri användning. Den skattskyldige ska till skillnad från nuläget lämna in en skattedeklaration för fordonet, om en anmälan om ibruktagande har gjorts. Ibruktagandet av ett fordon med stöd av denna bestämmelse medför således alltid skyldighet att lämna in en skattedeklaration och verkställande av beskattningen. Om fordonet används utan att en anmälan om ibruktagande görs och skattedeklarationen inte heller lämnas in, kan skattemyndigheten när användningen upptäcks verkställa beskattningen på myndighetsinitiativ och i enlighet med 12 kap. påföra en påföljdsavgift. Genom förslaget förtydligas bestämmelserna. Med stöd av denna paragraf påförs i regel full skatt för ett fordon som tagits i bruk, och när skatten är betald beviljar Skatteförvaltningen tillstånd för registrering av fordonet. Till skillnad från nuläget kan skattedeklarationen inte längre återkallas om anmälan om ibruktagande har gjorts, eftersom den skattepliktiga användningen av fordonet anses ha inletts. Om den skattskyldige trots att anmälan om ibruktagande gjorts dock inte registrerar fordonet i Finland, ska den skattskyldige före registreringen av fordonet ha möjlighet att ansöka om det i 28 § avsedda avdrag från skatten som bestäms på basis av användningen av fordonet. Full skatt ska då korrigeras till skatt som motsvarar användningstiden, men skatt ska dock alltid påföras till ett belopp på minst fem procent av full skatt. Avdraget beviljas om villkoren uppfylls. Avsikten med bestämmelsen om anmälan om ibruktagande har inte heller i nuläget varit att möjliggöra rätt till skattefri användning i situationer där ett fordon inte registreras i Finland. För att utreda det skattebelopp som ska betalas för fordonet ska den skattskyldige däremot på förhand kunna ansöka om ett avgiftsbelagt förhandsavgörande av Skatteförvaltningen, till skillnad från nuläget.

I *2 mom.* föreslås bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i anmälan om ibruktagande och ett bemyndigande för Skatteförvaltningens att meddela närmare föreskrifter. Enligt *3 mom.* ska en anmälan om ibruktagande medföras när fordonet används på samma sätt som för närvarande och visas upp på begäran.

54 §. Skyldighet att lämna skattedeklaration. I paragrafen föreslås bestämmelser om den skattskyldiges skyldighet att lämna in en skattedeklaration och om det registrerade bilskatteombudets skyldighet att lämna in en skattedeklaration, om det registrerade bilskatteombudet är skyldigt att betala skatten i stället för den skattskyldige. Skyldigheten gäller såväl nya fordon som begagnade fordon som registrerade bilskatteombud anmäler. Paragrafen innehåller bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i skattedeklarationen.

55 §. Tidsfrist för skattedeklaration. I paragrafen föreslås bestämmelser om den tidsfrist inom vilken skattedeklarationen ska lämnas in. I *1 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i den gällande bilskattelagen att den skattskyldige ska lämna in skattedeklaration innan fordonet antecknas i trafik- och transportregistret eller tas i bruk i Finland. Om den skattskyldige har lämnat in en anmälan om ibruktagande av fordonet, ska skattedeklarationen lämnas inom fem dagar från ibruktagandet. Om anmälan om ibruktagande lämnas in efter det att skattedeklarationen har lämnats in, behöver skattedeklarationen dock inte lämnas på nytt. I propositionen föreslås ingen tidsgräns för hur lång tid före registreringen av fordonet skattedeklarationen ska kunna lämnas in i situationer där fordonet inte tas i bruk före registreringen. Avsikten är dock att skattedeklarationen ska lämnas in när det är aktuellt att registrera fordonet.

Det registrerade bilskatteombudet ska anmäla fordonen till beskattning först efter registreringen på samma sätt som för närvarande. Ett registrerat bilskatteombud ska enligt *2 mom.* lämna uppgifter om nya fordon för beskattningen för en bilskatteperiod på en kalendermånad. Med bilskatteperiod avses den tidsperiod för vilken bilskatt ska deklareras och uppgifter anmälas i fråga om de nya fordon som registrerats första gången under perioden. Ett bilskatteombud ska lämna in en skattedeklaration för varje bilskatteperiod senast den 10 dagen i följande månad. Dessutom ska en skattedeklaration lämnas också i det fall att inga nya fordon har registrerats första gången under perioden. I praktiken innebär detta en situation där ett registrerat bilskatteombuds verksamhet har avbrutits eller registreringen och beskattningen av fordon är säsongsbetonad. Till exempel handeln med motorcyklar koncentreras i hög grad till vår- och sommarsäsongen, och många aktörer kan under höst- och vintersäsongen ha månader för vilka det ska lämnas in en deklaration om att det inte finns några fordon att anmäla till beskattning. En sådan skattedeklaration ska kunna lämnas in på förhand för högst sex kalendermånader, vilket motsvarar det förfarande som föreskrivs i 23 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Uppgifter om begagnade fordon ska ett registrerat bilskatteombud lämna enligt *3 mom.* fordonsvis. Anmälan ska göras inom fem dagar från den första registreringen av fordonet.

Paragrafens *4 mom.* gäller situationer där ett fordon redan tidigare har registrerats, men fordonets konstruktion, användningssyfte eller äganderätt ändras så att skyldighet att betala skatt uppkommer. Skattedeklarationen ska då lämnas in inom en månad från det att ändringen gjordes. Skattedeklarationen ska lämnas till den skattemyndighet som med stöd av 44 § är behörig att verkställa beskattningen. I praktiken lämnas skattedeklarationen i de situationer som avses i momentet i huvudsak till Transport- och kommunikationsverket. I de situationer som avses i 3 § 3 mom. 4 punkten samt vid de ändringar i äganderätten som avses i 24 § ska skattedeklarationen dock lämnas till Skatteförvaltningen med iakttagande av tidsfristen i 1 eller 3 mom. i denna paragraf. Vid de ändringar i äganderätten som avses i 24 § ska deklarationen dessutom lämnas in innan fordonet överlåts.

Skattemyndigheten kan enligt *5 mom.* meddela närmare föreskrifter om när skattedeklarationen ska lämnas in.

56 §. Återkallande av skattedeklaration. I paragrafen föreslås bestämmelser om återkallande av skattedeklaration i situationer där fordonet inte har registrerats eller tagits i skattepliktigt bruk. Paragrafen motsvarar delvis 43 § i den gällande lagen.

Enligt *1 mom.* kan beskattningen inte återkallas på motsvarande sätt som för närvarande, om fordonet har antecknats i trafik- och transportregistret eller tagits i skattepliktigt bruk i Finland. I och med de andra ändringar som föreslås i lagen minskar möjligheten att återkalla skattedeklarationen avsevärt, eftersom skattedeklarationen inte längre kan återkallas efter det att fordonet har tagits i skattepliktigt bruk. Detta skiljer sig från nuvarande praxis så att användning av fordon på basis av en anmälan om ibruktagande i fortsättningen ska vara skattepliktig användning, för vilken det i regel ska påföras full skatt, och skattedeklarationen kan således inte längre återkallas. I sådana situationer kan den skattskyldige eller det registrerade bilskatteombudet dock kräva att det påförs skatt i förhållande till fordonets användningstid i enlighet med 28 §. Möjligheten att återkalla en skattedeklaration utvidgas dessutom till att gälla situationer där ett registreringstillstånd ges eller har getts i en annan persons namn än den som antecknas i registret. Detta gäller t.ex. situationer där äganderätten till fordonet ändras mellan det att skattedeklarationen lämnas in och beskattningen verkställs. Det föreslås att tidsfristen för återkallande av skattedeklarationen är ett år från skattens förfallodag, men återkallandet kan också göras innan skatten har påförts.

I *2 mom.* föreslås det att Skatteförvaltningen ska ha rätt att på eget initiativ återkalla skattedeklarationen. Bemyndigandet behövs i en situation där den skattskyldige är passiv. Om den skattskyldige inte betalar bilskatt ens efter att ha fått en betalningsuppmaning, ligger det i den skattskyldiges intresse att Skatteförvaltningen återkallar skattedeklarationen för den skattskyldiges räkning innan obetald skatt drivs in t.ex. i utsökningsväg. Det är ändamålsenligt att återkalla beskattningen på Skatteförvaltningens initiativ också i en situation där den skattskyldige inte registrerar fordonet inom skälig tid trots att han eller hon har betalat bilskatten. Skatteförvaltningen kan återkalla beskattningen tidigast ett år efter förfallodagen.

I situationer som avses i 1 och 2 mom. ska Skatteförvaltningen fatta beslut i ett ärende som gäller återkallande. Eftersom det inte är fråga om verkställande av beskattning, är beslutet inte till sin karaktär ett beskattningsbeslut utan ett s.k. separat beslut av Skatteförvaltningen. Ändring i ett separat beslut får sökas på det sätt som föreskrivs i 13 kap. och tiden för sökande av ändring är 60 dagar från delfåendet av beslutet.

Om den skattskyldige, det registrerade bilskatteombudet eller Skatteförvaltningen återkallar skattedeklarationen, påför Skatteförvaltningen enligt *3 mom.* den skattskyldige eller det registrerade bilskatteombudet en försummelseavgift. Det är motiverat att påföra en försummelseavgift, eftersom skattedeklarationen inte ska lämnas in ogenomtänkt eller t.ex. för att avgiftsfritt inhämta uppgifter om beskattningen av fordonet, såsom skattebeloppet för fordonet. Om det är behövligt att få uppgifter om beskattningen av fordonet, såsom beskattningsvärdet eller skattebeloppet, kan den skattskyldige ansöka om förhandsavgörande hos skattemyndigheten i enlighet med 74 §.

I *4 mom.* föreskrivs det om Skatteförvaltningens rätt att meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med återkallandet och hur uppgifterna ska lämnas samt om det förfarande som ska iakttas vid lämnandet av uppgifterna.

57 §. Skyldighet att göra en anmälan om skattefri användning. I paragrafen föreslås bestämmelser om anmälan om skattefri användning. I den gällande lagen föreskrivs det om anmälningar och ansökningar om skattefri användning i de enskilda paragraferna i 6 kap., som gäller

skattefri användning. Anmälningarna och ansökningarna om skattefri användning är dock enhetliga i fråga om anmälningsförfarandena och det är motiverat att förenhetliga bestämmelserna om anmälningsförfarandet i samband med den övriga reformen av förfarandena.

I fortsättningen ska endast en anmälan om skattefri användning göras och ansökningsförfarandet slopas. Den som tar i bruk fordonet ska således själv bedöma om villkoren uppfylls och göra anmälan om skattefri användning till Skatteförvaltningen. Det är fråga om en anmälan som görs till Skatteförvaltningen och som Skatteförvaltningen bestyrker. Skatteförvaltningen kommer dock varken att pröva eller avgöra ärendet i samband med anmälan och fattar inte något separat beslut i vilket ändring kan sökas. Ett separat beskattningsbeslut om anmälan ska fattas först efter det att en eventuell skattedeklaration har lämnats in och beskattningen har verkställts, om användningen av fordonet i Finland betraktas som skattepliktig användning. För en person som har för avsikt att ta ett fordon i skattefri användning uppstår det ett större ansvar än tidigare att ta reda på rättigheterna och skyldigheterna vid skattefri användning, eftersom användningen av ett fordon, om förutsättningar för skattefri inte finns, medför att skyldighet att betala skatt uppkommer. Däremot medför ändringen i förfarandet att den administrativa bördan för den som tar i bruk fordonet minskar. Den som tar i bruk fordonet kan också på förhand hos Skatteförvaltningen ansöka om ett avgiftsbelagt förhandsavgörande om han eller hon på ett för Skatteförvaltningen bindande sätt vill försäkra sig om att användningen är skattefri.

Enligt *1 mom.* ska det i regel göras en anmälan om all skattefri användning, om inte något annat föreskrivs. Anmälningsskyldigheten motsvarar till sitt sakinnehåll i stor utsträckning den gällande lagen, och dessutom ändras ansökningarna om skattefri användning till anmälningar, med undantag av ansökan som gäller den vanliga vistelseorten. Anmälan ska göras innan fordonet börjar användas skattefritt i Finland. I *2 mom.* föreskrivs det om de uppgifter som ska lämnas i anmälan om skattefri användning samt om Skatteförvaltningens bemyndigande att meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas. Enligt *3 mom.* ska anmälan medföras när fordonet används, på samma sätt som i nuläget, och på begäran visas för tillsynsmyndigheten.

I *4 mom.* föreskrivs om undantag från anmälningsskyldigheten. Undantagen gäller i huvudsak de som tar i bruk ett fordon och som är stadigvarande bosatta någon annanstans än i Finland, i fråga om vilka anmälningsförfarandet inte behövs på grund av användningens natur. Anmälan om skattefri användning ska inte göras för ett fordon som avses i 34 § och som är i privat bruk hos en person som är stadigvarande bosatt utomlands, om det inte i 34 förutsätts att en anmälan görs, och inte heller för ett fordon som avses i 36 § och som används i företagsverksamhet av en person som är stadigvarande bosatt utomlands. Dessutom begränsas anmälningsskyldigheten i vissa andra fall i enlighet med den gällande lagen.

58 §. Sätt att lämna in deklarationer och anmälningar. I paragrafen föreslås närmare bestämmelser om hur de deklarationer och anmälningar som avses i denna lag ska lämnas in samt om vilken myndighet de ska lämnas in till.

Enligt *1 mom.* ska deklarationer och anmälningar lämnas in till den behöriga myndigheten. Deklarationer och anmälningar ska lämnats in till Skatteförvaltningen när det är fråga om beskattningsuppgifter som avses i 44 § 2 mom. I de situationer som avses i 44 § 3 mom. ska deklarationer och anmälningar däremot lämnas in till Transport- och kommunikationsverket. Skattemyndigheten ska meddela närmare föreskrifter om i vilken form deklarationer och anmälningar ska lämnas in. Som anmälan som ska göras till Transport- och kommunikationsverket kan också betraktas en anmälan till trafik- och transportregistret om t.ex. ändring av fordonskategorin eller av fordonets konstruktion, ändring av uppgifter om användningen eller anmälan om överlåtelse.

I *2 mom.* föreskrivs det om skyldigheten för registrerade bilskatteombud, samfund och samfällda förmåner att lämna in deklarationer och anmälningar elektroniskt. Skyldigheten gäller alla aktörer som är registrerade som bilskatteombud oberoende av deras företagsform. Skyldigheten gäller dessutom samfund och samfällda förmåner, som inte är registrerade bilskatteombud. Med samfund avses ett i 3 § i inkomstskattelagen (1535/1992) avsett samfund och med samfälld förmån en i 5 § i den lagen avsedd samfälld förmån. Allmänt taget har de registrerade bilskatteombuden, samfunden och de samfällda förmånerna goda tekniska förutsättningar att lämna in deklaration och anmälan elektroniskt. Motsvarande skyldighet att t.ex. lämna in en inkomstskattedeklaration elektroniskt finns i fråga om samfund och samfällda skatteförmåner i lagen om beskattningsförfarande. I fortsättningen ska registrerade bilskatteombud bl.a. för inlämnande av skattedeklarationen vid sidan av inlämnande av deklaration i maskinläsbar form kunna använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster. Ett registrerat bilskatteombud som har för avsikt att använda en teknisk anslutning för att lämna in en skattedeklaration ska också i fortsättningen visa Skatteförvaltningen att den har beredskap att lämna uppgifter genom en teknisk anslutning. I undantagsfall kan en fysisk person vara registrerad som bilskatteombud. Även om det också då skulle vara fråga om bedrivande av näringsverksamhet, är det obligatoriska elektroniska förfarandet en skyldighet som direkt riktar sig till den fysiska personen. Skatteförvaltningen kan därför av särskilda skäl också godkänna att deklarationer och anmälningar lämnas in på en pappersblankett. Som särskilda skäl kan dessutom betraktas situationer där det inte skäligen kan förutsättas att en deklaration eller anmälan lämnas in elektroniskt, t.ex. på grund av exceptionella och tillfälliga informationstekniska problem. Bestämmelsen motsvarar 7 a § i lagen om beskattningsförfarande.

I *3 mom.* föreskrivs att skattemyndigheten på motsvarande sätt som i nuläget får meddela närmare föreskrifter om hur deklarationer och anmälningar ska lämnas in samt om deklarations- och anmälningsförfarandet i övrigt. Med stöd av denna bestämmelse kan Skatteförvaltningen bestämma bl.a. om vilket elektroniskt förfarande som ska användas för att lämna in deklarationer och anmälningar.

59 §. Ansvariga för fullgörande av deklarations- och anmälningsskyldigheten. I paragrafen föreslås på motsvarande sätt som i 9 § i lagen om beskattningsförfarande bestämmelser om ansvariga för fullgörande av deklarations- och anmälningsskyldigheten.

60 §. Tilläggsuppgifter och verifikationer. I paragrafen föreslås bestämmelser om den för deklarations- och anmälningsskyldigheten ansvariges skyldighet att på uppmaning av skattemyndigheten eller den myndighet där ändring sökts att lämna kompletterande uppgifter och utredningar för beskattningen. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak 11 § i lagen om beskattningsförfarande. Skyldigheten gäller den skattskyldige, men också andra som enligt bilskattelagen är ansvariga för fullgörande av deklarations- och anmälningsskyldigheten, såsom registrerade bilskatteombud och de som gör en anmälan om skattefri användning. I 2 mom. preciseras dessutom på motsvarande sätt som i 81 § 2 mom. i den gällande lagen skyldigheten för den som tar fordonet i skattefri användning att till skattemyndigheterna lämna in behövlig utredning om sin vanliga vistelseort.

61 §. Bokföringsskyldighet. I paragrafen föreslås bestämmelser om ordnande av den skattskyldiges bokföring med tanke på bilbeskattningen. Den skattskyldiges bokföringsskyldighet är i förhållande till den allmänna bokföringsskyldigheten enligt bokföringslagen en tilläggsskyldighet som gäller beskattningen. Bokföringen ska ordnas så att de uppgifter om fordonet och den skattskyldige eller det registrerade bilskatteombudet som behövs för fastställande av den skatt som ska påföras enligt denna lag fås ur den. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar bestämmelserna i 26 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

62 §. Skyldighet att föra anteckningar samt förvaring av verifikationer. I paragrafen föreslås bestämmelser om skyldighet att föra anteckningar och om förvaring av verifikationer. I bilskattelagen har det inte tidigare funnits någon särskild bestämmelse om förvaring av verifikationer. Med skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga avses andra skattskyldiga än bokföringsskyldiga enligt bokföringslagen. I 1 kap. 1 § i bokföringslagen föreskrivs det om juridiska personers bokföringsskyldighet och i 1 a § i den lagen om bokföringsskyldighet för fysiska personer som driver rörelse eller och utövar yrke. Till exempel en fysisk person som har fört in ett fordon i landet för att använda det i det egna privata hushållet är således skyldig att föra anteckningar och förvara verifikationer i enlighet med denna paragraf.

Anteckningarna ska vara sådana att de uppgifter som behövs för fastställandet av skatten fås ur dem. Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om anteckningarna. Paragrafens *1 mom.* föreslås till sitt sakinnehåll motsvara 12 § i lagen om beskattningsförfarande.

Anteckningarna ska enligt *2 mom.* basera sig på verifikationer. Verifikationerna ska bevaras, och de ska lämnas till skattemyndigheten eller den myndighet där ändring sökts, om myndigheten särskilt begär verifikationer. Enligt momentet är den skattskyldige skyldig att visa upp sina verifikationer för granskning också för en tid som överskrider den allmänna tiden på tre år för ändringssökande. Bevaringstiden på sex år för verifikationer motsvarar den bevaringstid för verifikationer som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

Syftet med de verifikationer som avses i denna paragraf är att verifiera fordonets identifieringsuppgifter eller andra uppgifter som är avsedda som grund för beskattningen av fordonet. Utöver dessa uppgifter ska utgifts- eller inkomstverifikationer uppfylla de krav som ställs på dem i 2 kap. 5 § 1—3 mom. i bokföringslagen. Verifikationer kan förvaras i pappersform eller i elektronisk form. Om verifikationerna förvaras i elektronisk form, ska de vid behov kunna skrivas ut i pappersform. Syftet med bestämmelsen om behandling och förvaring av verifikationer är att säkerställa att beskattningen är korrekt t.ex. i en situation som gäller rättelse av beskattningen. Det ligger i den skattskyldiges intresse att han eller hon också senare vid behov kan lägga fram verifikationer över de omständigheter som angetts som grund för beskattningen, om beskattningen ska bedömas på nytt t.ex. som rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel.

I *3 mom.* föreskrivs det om skattemyndighetens rätt att meddela närmare föreskrifter om anteckningsskyldigheten och begränsning av skyldigheten att bevara verifikationer när bevaringsskyldigheten är uppenbart onödig. Bemyndigandet motsvarar bemyndigandet i lagen om beskattningsförfarande.

63 §. Körjournal. I bilskattelagen föreslås en paragraf om körjournal. Paragrafen ska omfatta den gällande lagens paragrafspecifika bestämmelser om körjournal eller annan motsvarande utredning, såsom skyldigheten enligt 35 b § 2 mom. i den gällande lagen att föra körjournal över användningen av ett fordon i förevisningssyfte. Den föreslagna bestämmelsen om körjournal kompletterar också de situationer där det inte tidigare funnits ett uttryckligt omnämnande av körjournalen, men i praktiken har körjournal förts för att kunna få en viss förmån. Som exempel kan nämnas verifiering av att förutsättningarna för skattefrihet för taxi som är fri från bilskatt enligt 28 § i den gällande lagen uppfylls och verifiering av att förutsättningarna för skattefri användning av utländska tjänstebilar enligt 34 c § i den gällande lagen uppfylls.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om att huvudsaklig användning av ett skattefritt fordon och skattefri användning av ett fordon och förutsättningarna för detta ska verifieras genom körjournal. Med körjournal avses ett dokument av vilket framgår ovannämnda omständigheter som

inverkar på beskattningen. Körjournalen kan vara i pappersform eller elektronisk form. Av körjournalen ska enligt *2 mom.* framgå att förutsättningarna för frihet från bilskatt eller förutsättningarna för skattefri användning uppfylls. I *3 mom.* föreslås bestämmelser om skattemyndighetens rätt att meddela närmare föreskrifter om körjournalen. Sådana föreskrifter är bl.a. föreskrifter om vem som är skyldig att föra körjournal eller vilka uppgifter körjournalen ska innehålla t.ex. om fordonet och användningen av fordonet för att de förutsättningar som nämns i paragrafen ska vara tillräckligt verifierade. Dessutom ska skattemyndigheten ha möjlighet att meddela föreskrifter om hur körjournalen ska förvaras och i vilka situationer körjournalen ska visas upp för skattemyndigheten.

64 §. Skattegranskning. I paragrafen föreslås bestämmelser om den skattskyldiges skyldighet att visa upp sin bokföring och annat material som hänför sig till hans eller hennes verksamhet för granskning samt om genomförandet av och förfarandet vid skattekontrollen. De föreslagna bestämmelserna motsvarar i huvudsak nuvarande praxis vid bilbeskattningen och bestämmelserna om skattegranskning i lagen om beskattningsförfarande. Skyldigheten att visa upp material för granskning gäller både skattegranskning och annan skattekontroll.

Med material avses bokföring, anteckningar och andra handlingar samt med egendom lager och annan egendom i anslutning till verksamheten. Även annat material och annan egendom än sådant som direkt hänför sig till verksamheten ska visas upp för granskning, om det kan vara behövligt att granska materialet eller egendomen vid beskattningen eller vid ändringssökande som gäller beskattningen. Sådant annat material eller sådan annan egendom kan vara handlingar och egendom som den skattskyldige använder för privat bruk. En förutsättning är att det vid beskattningen är behövligt att utreda om handlingarna eller egendomen i fråga inverkar på beskattningen av företaget eller den skattskyldige. Enligt ordalydelsen krävs det inte att den som genomför skattegranskningen motiverar att det material eller den egendom som begärts att visas upp absolut inverkar på beskattningen, utan det att materialet eller egendomen kan behövas är ett tillräckligt skäl.

I *2 mom.* föreskrivs det om skyldigheten att visa upp material som lagras elektroniskt utomlands. En del av de registrerade bilskatteombuden är verksamma utomlands och syftet med paragrafen är att trygga de finländska skattemyndigheternas rätt att få uppgifter om sådana verifikationer och annat material som ligger till grund för beskattningen av utländska registrerade bilskatteombud som är verksamma i Finland. Med annat material avses andra verifikationer och handlingar som innehåller uppgifter om t.ex. fordonet, dess egenskaper, tidpunkten för ibruktagandet av fordonet samt andra omständigheter som behövs för verkställandet av beskattningen och som har meddelats som grund för bilbeskattningen.

Enligt *3 mom.* är skattemyndigheten skyldig att ge den skattskyldige ett förhandsmeddelande om tidpunkten då granskningen inleds och om platsen för granskningen. En särskild omständighet för att låta bli att meddela kan t.ex. vara misstanke om att materialet börjar bearbetas eller förstöras före granskningen. Också behovet att utreda den faktiska arten eller omfattningen av affärsverksamheten kan vara en grund för att låta bli att ge ett förhandsmeddelande.

I *4 mom.* föreskrivs det att företrädare för andra myndigheter kan bistå skattemyndigheten som sakkunniga. Bestämmelsen ersätter 81 § 1 mom. i den gällande lagen. Avsikten är att säkerställa att skattegranskningen genomförs omsorgsfullt och att riktiga och tillräckliga uppgifter beaktas vid skattegranskningen. Bestämmelsen ska tillämpas i situationer där det inte är möjligt att utreda eller verifiera omständigheter som är av betydelse vid skattegranskningen endast med den kompetens som finns hos den myndighet som genomför skattegranskningen. Exempelvis i samband med skattegranskning som genomförs av Skatteförvaltningen kan fordonets tekniska egen-

skaper utredas med hjälp av en sakkunnig vid Transport- och kommunikationsverket. Utgångspunkten är att beslut om anlitande av en företrädare för en annan myndighet för att bistå som sakkunnig fattas av den myndighet som genomför skattegranskningen. Den som bistår som sakkunnig vid skattegranskning ska inte ha rollen som myndighet som utför beskattningsuppgifter vid skattegranskningen, utan han eller hon ska vara sakkunnig. Den som bistår som sakkunnig omfattas av samma bestämmelser om tystnadsplikt och skadestånd som den myndighet som genomför skattegranskningen. Motsvarande bestämmelse finns i 96 § i punktskattelagen, och motsvarande bestämmelse föreslås i denna proposition också i lagen om beskattningsförfarande.

Enligt *5 mom.* ska skattemyndigheten upprätta en skattegranskningsberättelse över den genomförda skattegranskningen. Att avstå från att upprätta en skattegranskningsberättelse kan bli aktuellt närmast i samband med granskning av aktörer som bedriver mycket begränsad verksamhet. Ett särskilt skäl kan t.ex. anses vara att det vid skattegranskningen inte har upptäckts brister eller fel som inverkar på beskattningen eller att antalet brister eller fel är mycket litet. Då återlämnas handlingarna till den skattskyldige med ett kort följebrev, där den skattskyldige underrättas om resultatet av granskningen. I 6 mom. finns ett bemyndigande att utfärda förordning. Bestämmelser om det i 14 § i lagen om beskattningsförfarande avsedda beskattningsförfarandet, om det material och den egendom enligt den paragrafen som ska visas upp vid skattegranskningen samt om platsen för skattegranskningen enligt den paragrafen finns i förordningen om beskattningsförfarande (763/1998).

10 kap. *Verkställande och rättelse av beskattning*

Allmänna bestämmelser om förfarandet

65 §. Allmänna bestämmelser som ska iakttas vid beskattningen. I paragrafen föreslås allmänna bestämmelser om förfarandet, dvs. om de allmänna principer som ska tillämpas vid bilbeskattningsförfarandet och i andra myndighetsuppgifter i samband med bilbeskattningen. I nuläget är förfarandebestämmelserna i bilskattelagen splittrade och delvis bristfälliga. I *1 mom.* finns hänvisningar till de allmänna bestämmelser om förfarandet i lagen om beskattningsförfarande som gäller principen om opartiskhet, tillitsskydd, hörande, utredningsskyldighet, prövning av ett ärende vid beskattningen, beredning av ärenden och gemensamt avgörande samt delgivning. Enligt *2 mom.* gäller de rättigheter och skyldigheter som Skatteförvaltningen har enligt lagen om beskattningsförfarande även Transport- och kommunikationsverket och de rättigheter och skyldigheter som den skattskyldige har även registrerade bilskatteombud, sökande av återbäring och andra anmälnings- och uppgiftsskyldiga. Enligt *3 mom.* tillämpas den allmänna bestämmelse om förfarandet som gäller hörande i lagen om beskattningsförfarande även på hörande i ärenden som gäller annan anmälan och följdändring, om hörandet är möjligt och om hörandet inte är uppenbart onödigt. Hörande kan anses vara uppenbart onödigt t.ex. när ändringen är fördelaktig för den skattskyldige.

66 §. Tidpunkt för lämnande av deklaration, anmälan och andra uppgifter. I paragrafen föreslås bestämmelser om ankomsttidpunkten för uppgifter som behövs med tanke på verkställandet av bilbeskattningen. I bilskattelagen har det inte tidigare funnits någon uttrycklig bestämmelse om ankomsttidpunkten för uppgifter, utan när bilbeskattningen verkställs har handlingen ansetts ha kommit in till skattemyndigheten vid den tidpunkt som avses i 18 § i förvaltningslagen. Ett klart fastställande av ankomsttidpunkten för uppgifterna är ett väsentligt led i att deklarationer och anmälningar med rätt innehåll lämnas i rätt tid och i reformen av det påföljdsavgiftssystem som bestäms för försummelse av deklarations- och anmälningsskyldigheten i anslutning till detta. Med tanke på den skattskyldiges rättssäkerhet är det viktigt att de krav som

gäller tiden och som hänför sig till påförande av påföljdsavgift är klart definierade i lagstiftningen.

Enligt *1 mom.* anses uppgifterna ha lämnats när de har inkommit in till den skattemyndighet som verkställer beskattningen. I *2 mom.* föreskrivs om ankomsttidpunkten för uppgifter som lämnas elektroniskt eller i pappersform. Ankomstdagen för elektroniska uppgifter föreslås vara den dag då uppgifterna finns tillgängliga för myndigheten i en mottagaranordning eller ett datasystem på ett sådant sätt att uppgifterna kan behandlas. Om en utredning om ankomsttidpunkten inte kan läggas fram, anses uppgifterna ha kommit in vid den tidpunkt då de har avsänts, om en tillförlitlig utredning om avsändningstidpunkten kan läggas fram. Till exempel en skattedeklaration som lämnas in elektroniskt kan i praktiken sändas ännu den sista inlämningsdagen. Ankomstdagen för en uppgift som lämnats i pappersform är den dag då den getts in till skattemyndigheten. Som ankomstdag för en handling som har sänts per post betraktas den dag då handlingen har kommit till myndighetens postbox eller då myndigheten har tillställts ett meddelande om att försändelsen har kommit in till ett postföretag.

67 §. Innehållet i och motivering av beslut. I paragrafen föreslås bestämmelser om innehållet i beslut som meddelas med stöd av bilskattelagen och om motivering av beslut i olika situationer. Bestämmelsen är tillämplig på såväl den bilbeskattning som verkställs av Skatteförvaltningen som den som verkställs av Transport- och kommunikationsverket.

Verkställandet av beskattningen börjar även i fortsättningen huvudsakligen utifrån uppgifterna i skattedeklarationen. Det föreslås dock att Skatteförvaltningens bilbeskattningsförfarande ses över så att det motsvarar det beskattningsförfarande för inkomstskattedeklarationen som finns lagen om beskattningsförfarande. I och med detta är den beskattning som Skatteförvaltningen verkställer till sin natur ett s.k. massförfarande och på verkställandet av den är det möjligt att tillämpa bestämmelsen om prövning och utredning av ärenden i 26 § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Transport- och kommunikationsverket ska i fortsättningen verkställa bilbeskattningen på motsvarande sätt som i nuläget så att de allmänna bestämmelserna om förfarandet beaktas i verkets förfaranden. Därmed beskriver den nedan föreslagna ändringen i förfarandet i första hand den bilbeskattning som Skatteförvaltningen verkställer, men lämpar sig också för den bilbeskattning som Transport- och kommunikationsverket verkställer, om Transport- och kommunikationsverket bedömer att förfarandet är ändamålsenligt.

Om ett ärende kommer till behandling hos skattemyndigheten med stöd av bestämmelserna om prövning och utredning av ärenden eller på något annat sätt, ska skattemyndigheten i regel bereda möjlighet att lämna in en tilläggsutredning i ärendet innan ärendet avgörs, om inte ärendet kan avgöras på basis av de uppgifter som redan finns hos skattemyndigheten. När skattemyndigheten begär tilläggsutredning eller något annat bemötande ska skattemyndigheten såvitt möjligt nämna vilka omständigheter som särskilt ska utredas. När tidsfristen för inlämnande av tilläggsutredning har löpt ut, är skattemyndigheten skyldig att avgöra ärendet på basis av de uppgifter som finns hos myndigheten. Om skattemyndigheten ämnar avvika väsentligt från uppgifterna i skattedeklarationen, ska skattemyndigheten i fortsättningen genom ett avvikelsebrev sända den som lämnat in deklarationen ett utkast till avgörande där det redogörs för hur man tänkt avgöra ärendet och motiveringen till avgörandet. Den som lämnat in deklarationen ska ha möjlighet att lämna in ännu en tilläggsutredning i ärendet, vilken kan vara av betydelse med tanke på det slutliga avgörandet i ärendet. Om det inte längre lämnas in någon tilläggsutredning i ärendet eller om det inte skulle ha någon betydelse med tanke på avgörandet av ärendet, kommer det egentliga beskattningsbeslutet till när skattemyndigheten har verkställt beskattningen.

Om man väsentligt avviker från uppgifterna i skattedeklarationen, ska den som lämnat in deklarationen i huvudsak ha kännedom om motiveringen till avvikelsen innan beskattningsbeslutet

fås. Det är således inte längre ändamålsenligt att i bilbeskattningsbeslutet inkludera skattedeklarationens uppgifter och inte heller uppgifter om vilka skattemyndigheten särskilt har sänt ett avvikelsebrev. Utöver avvikelsebrevet ska motiveringen i samtliga fall finnas tillgänglig hos skattemyndigheten liksom skattemyndighetens kommentarer och motiveringar i anslutning till den tilläggsutredning som den skattskyldige eventuellt lämnat in. Om skattemyndigheten har upptäckt att en annan avvikelse från skattedeklarationen än en väsentlig avvikelse bör göras, kan ändringen göras utan att det bereds möjlighet att ge ett bemötande i ärendet. Också i dessa situationer ska skattemyndigheten motivera avvikelsen från skattedeklarationen, men motiveringen behöver inte inkluderas i beskattningsbeslutet. Motiveringen till avvikelsen från skattedeklarationen ska dock föras in i skattemyndighetens datasystem eller i de beskattningshandlingar som skattemyndigheten förfogar över och ur vilka de vid behov kan fås.

I fortsättningen ska beskattningsbesluten endast innehålla de uppgifter som nämns i *1 mom.* Av det skriftliga beslutet ska framgå uppgifter som specificerar den skattskyldige eller sökanden, dvs. uppgifter om den skattskyldige eller sökande som beslutet gäller. Av beslutet ska också framgå hur ärendet har avgjorts, dvs. exempelvis vad den skattskyldige eller sökanden har rätt eller skyldighet till och på vilka villkor eller på vilket sätt ärendet i övrigt har avgjorts. Avgörandet i ärendet ska vara tillräckligt specificerat och tydligt. I beslutet ska också nämnas den myndighet som fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter, för att den skattskyldige eller sökanden vid behov av rätt myndighet ska kunna få uppgifter om beslutet och grunderna för beslutet eller rådgivning för verkställande av beslutet. Dessutom ska beslutet innehålla anvisningar om hur ändring kan sökas i beslutet.

I *2 mom.* föreskrivs det på motsvarande sätt som i 74 c § 1 mom. i den gällande lagen att ett beslut ska motiveras om avvikelse görs från en deklaration eller omprövningsbegäran som lämnats in med stöd av bilskattelagen, om ärendet inte avgörs i enlighet med ansökan eller om beskattningen ändras till den skattskyldiges eller någon annan parts nackdel.

I *3 mom.* föreslås bestämmelser om undantag från skyldigheten att skriva in en motivering. Det räcker att motiveringen till avvikelsen från beslutet finns tillgänglig hos skattemyndigheten. Dessutom ska det i 3 mom. föreskrivas att de bestämmelser som ligger till grund för beslutet ska antecknas i handlingarna, om bestämmelserna om beskattning enligt uppskattning, kringgående av skatt eller skatteförhöjning tillämpas vid avvikelse från deklarationen. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinnehåll 26 b § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Paragrafens 2 mom. gäller utöver ordinarie beskattning och rättelse av beskattningen även omprövningsförfarandet.

En bestämmelse som motsvarar *4 mom.* finns i 74 c § 2 mom. i den gällande lagen. I momentet avses situationer där den skattskyldige eller någon annan part inte har behov av rättsskydd, eftersom begäran har godkänts som sådan. Tillämpningsområdet omfattar också en situation där skattemyndigheten kan rätta den skattskyldiges bilbeskattning till dennes fördel. En motivering är uppenbart onödig om en rättelse som görs till den skattskyldiges fördel är förenlig med rådande beskattnings- eller rättspraxis och inte heller innehåller tolkningsfrågor eller värderingsfrågor. Även om skattemyndigheten rättar bilbeskattningen för den skattskyldige till dennes fördel, bör det från fall till fall övervägas om en motivering bör skrivas in i beslutet särskilt i sådana situationer där skattemyndigheten under beskattningens rättelseprocess inte har kontaktat den skattskyldige t.ex. genom en begäran om tilläggsutredning. I sådana situationer ska den skattskyldige ur motiveringen till beslutet få uppgifter om hur och varför beskattningen har rättats. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinnehåll 26 b § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

68 §. Förstörda handlingar. I paragrafen föreslås bestämmelser om skyldigheten att till skattemyndigheten på nytt lämna in en skattedeklaration eller en annan handling som har förstörts. Skattemyndigheten ska ha rätt att meddela behövliga föreskrifter om nytt fullgörande av deklarationsskyldigheten och om påförande av skatt i det fallet att skattedeklarationen eller en annan handling som hänför sig till beskattningen har förstörts. I bestämmelsen avses med handling också skattedeklarationer och andra handlingar som lämnas med hjälp av elektroniska databärare. Bestämmelsen gäller också förstöring av handlingar i samband med elektronisk dataöverföring. Bestämmelsen är ny i bilskattelagen, men motsvarar 90 § i lagen om beskattningsförfarande och 77 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Verkställande av beskattning

69 §. Skatteår. I paragrafen föreslås bestämmelser om begreppet skatteår, som är nytt vid bilbeskattningen och som ska tillämpas vid bilbeskattningen. Definitionen av begreppet behövs för tillämpningen av bestämmelserna om tidsfristen för verkställande av beskattningen och bestämmelserna om rättelse och ändringssökande.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om huvudregeln, enligt vilken det med skatteår avses det kalenderår under vilket skyldigheten att betala bilskatt uppkommer. I momentet avses i princip alla tidpunkter då skyldigheten att betala skatt uppkommer, om inte något annat föreskrivs. Skyldigheten att betala skatt syftar på första registrering av fordonet, skattepliktigt ibruktagande av fordonet samt i vissa fall på inlämnande av skattedeklaration. Skyldigheten att betala skatt syftar dessutom på den tidpunkt då en faktor som inverkar på skattegrunderna ändras, om det är fråga om Skatteförvaltningens beskattningsuppgifter.

I *2 mom.* föreslås bestämmelser om skatteåret i en situation där skyldighet att betala skatt inte nödvändigtvis uppkommer, men det till fordonets ägare eller innehavare betalas tillbaka skatt. I dessa situationer är skatteåret det kalenderår under vilket Skatteförvaltningen har fattat beslut i ärendet.

Enligt *3 mom.* avses med skatteåret vid beskattningen som hör till Transport- och kommunikationsverkets behörighet det kalenderår under vilket Transport- och kommunikationsverket har fattat beslut i ärendet.

70 §. Verkställande av beskattning vid Skatteförvaltningen och Transport- och kommunikationsverket. I paragrafen föreslås en bestämmelse om verkställandet av beskattningen vid Skatteförvaltningen och Transport- och kommunikationsverket. Bestämmelsen om verkställandet av beskattningen förenhetligas så att den motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande. Sådana i paragrafen avsedda uppgifter som erhålls av utomstående är t.ex. polisens och Tullens uppgifter om användningen av fordon i trafik. Vid verkställandet av beskattningen har man även nu kunnat beakta utredningar som erhållits på olika sätt, så bestämmelsen motsvarar nuläget.

71 §. Meddelande av beskattningsbeslut. I lagen föreslås det att det tas in en ny bestämmelse som gäller sändande av beskattningsbeslut till den skattskyldige. På beskattningsbeslutets innehåll tillämpas vad som föreskrivs i 67 §.

72 §. Minsta skatt som påförs. Till bilskattelagen fogades bestämmelser om det minsta belopp som uppbärs eller drivs in, vilka motsvarade bestämmelserna i 71 § 1 och 2 mom. i den lag om skatteuppbörd som gällde vid stiftandet av den nya lagen om skatteuppbörd. Bestämmelserna

behövdes, eftersom det i den nya lagen om skatteuppbörd inte längre fanns bestämmelser om det minsta belopp som uppbärs. Vid uppbördsförfarandet enligt den gällande lagen om skatteuppbörd har det inte angetts några begränsningar i euro för uppbörden eller indrivningen av skatt. När uppbörden av bilskatten förenhetligas med förfarandet för uppbörd av andra skatter, är bestämmelserna om den minsta bilskatt som ska uppbäras och indrivas onödiga. Eftersom målet dock är att minska den administrativa börda som små obetalda bilskattebelopp orsakar, ska det föreskrivs i paragrafen att de grunder för att inte påföra bilskatt ska vara desamma grunder som gäller för att med stöd av den gällande bilskattelagens 65 a § 1 mom. inte uppbära eller driva in bilskatt. Det föreslås att 65 a § 2 mom. i den gällande bilskattelagen inte tas in i den nya bilskattelagen, eftersom förfarandet skiljer sig från Skatteförvaltningens övriga beskattningsförfarande och orsakar onödigt administrativt arbete.

73 §. Kompletterande beskattningsbeslut. I paragrafen föreslås bestämmelser om ett nytt kompletterande beskattningsbeslut vid bilbeskattningen. Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll 51 a § i lagen om beskattningsförfarande. I regeringens proposition RP 97/2017 rd ingår en detaljmotivering till förfarandet för kompletterande beskattningsbeslut. Förfarandet ska gälla den beskattning som verkställs av Skatteförvaltningen. Det har inte ansetts ändamålsenligt att utvidga förfarandet till att gälla den beskattning som Transport- och kommunikationsverket verkställer på grund av dess natur och ringa omfattning.

Skatteförvaltningen ska fatta ett beskattningsbeslut som kompletterar det första beskattningsbeslutet, om den skattskyldige genom begäran om omprövning meddelar en sådan uppgift som inverkar på beskattningen och som den skattskyldige inte tidigare har meddelat eller som beskattningsbeslutet annars inte har grundat sig på. Med uppgift avses de uppgifter som den skattskyldige med stöd av 54 § är skyldig att meddela i sin bilskattedeklaration. Som ny uppgift betraktas en sådan uppgift som omfattas av anmälningsskyldigheten och som inverkar på beskattningen och som den skattskyldige inte tidigare har meddelat Skatteförvaltningen. Med uppgift som beskattningsbeslutet annars skulle ha grundat sig på avses t.ex. uppgifter som fåtts av en utomstående som är skyldig att lämna uppgifter, såsom uppgifter som fåtts från Transport- och kommunikationsverket. I ett förfarande som gäller ett kompletterande beskattningsbeslut verkställer Skatteförvaltningen beskattningen i fråga om den nya uppgift som den skattskyldige meddelat. De nya uppgifterna ska behandlas med iakttagande av de allmänna principerna för verkställandet av beskattningen. Skatteförvaltningen kan avgöra ärendet utifrån den uppgift som den skattskyldige har meddelat eller med avvikelse från den. Om den skattskyldige t.ex. genom begäran om omprövning meddelar det beskattningsvärde för fordonet som saknats för beskattningsperioden, kan Skatteförvaltningen fastställa ett högre eller lägre beskattningsvärde genom ett kompletterande beskattningsbeslut. Ett kompletterande beskattningsbeslut kan dock inte fattas i ett ärende som inte har något direkt samband med den uppgift som meddelats. I dessa situationer kan beskattningen, om de förutsättningar som anges i lagen uppfylls, på myndighetsinitiativ rättas till den skattskyldiges fördel eller nackdel enligt bestämmelserna om rättelse av beskattningen.

I *1 mom.* föreskrivs det att ett kompletterande beskattningsbeslut i övrigt ska fattas med beaktande av vad som i 79 och 80 § och 89 § 2 mom. föreskrivs om rättelse i beskattningen. Ändringen i beskattningen genomförs tekniskt på samma sätt som vid rättelse av beskattningen. Detta innebär t.ex. att ett skatteavdrag som följer av ett kompletterande beskattningsbeslut riktas till skatten och att beräkningen av räntan sker på samma sätt som vid rättelse av beskattningen. I och med ett kompletterande beskattningsbeslut beräknas således krediteringsränta på den skatt som betalas tillbaka eller så kan den skattskyldige påföras dröjsmålsränta och skatteförhöjning, om den skattskyldige meddelar en uppgift som inverkar på beskattningen och som den skattskyldige har försummat att meddela i sin skattedeklaration. I samband med ett kompletterande beskattningsbeslut påförs skatteförhöjningen i enlighet med bestämmelserna om korrigering av

fel på eget initiativ. Också förfallodagen för den skatt som ska påföras och betalningsdagen för återbäringen bestäms på motsvarande sätt som i samband med beslut om rättelse av beskattningen. På basis av ett kompletterande beskattningsbeslut kan det också göras en följdändring, om förutsättningarna för det uppfylls.

Ett ärende som gäller ett kompletterande beskattningsbeslut blir anhängigt med anledning av den skattskyldiges begäran om omprövning. Tidsfristen för begäran om omprövning är tre år från ingången av året efter skatteårets utgång. Om begäran om omprövning har blivit anhängig före utgången av tidsfristen, kan beslut med anledning av begäran om omprövning fattas även efter det, och det har inte föreskrivits någon särskild tidsfrist för beslutet. Detsamma gäller nya uppgifter som meddelats genom begäran om omprövning och som ska behandlas i ett förfarande som gäller ett kompletterande beskattningsbeslut.

Ett kompletterande beskattningsbeslut ska inte fattas om den skattskyldige begär omprövning och meddelar den nya uppgiften först när skattegranskningen har inletts eller ärendet annars har blivit anhängigt. En ändring i beskattningen som beror på den nya uppgift som den skattskyldige meddelat görs då genom rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel. Förfarandet motsvarar nuvarande praxis, enligt vilken den skattskyldiges begäran som gäller uppgifter som leder till att skattebeloppet ökar behandlas som sådan efterbeskattning som avses i 55 § i den gällande bilskattelagen, om begäran har blivit anhängig först när skattegranskningen har inletts eller en rättelse av beskattningen på myndighetsinitiativ har blivit anhängig. Ett kompletterande beskattningsbeslut ska inte fattas, om beskattningen har verkställts enligt uppskattning och den skattskyldige söker ändring i beskattningen genom att lämna in en skattedeklaration, eftersom det då är fråga om sökande av ändring i Skatteförvaltningens avgörande i ärenden som gäller beskattning och skatteförhöjning.

I *2 mom*. föreslås bestämmelser om ett undantag med stöd av vilket en begäran som gäller en ny uppgift som den skattskyldige meddelat kan avgöras i ett omprövningsförfarande. Vid bedömning av om det finns grund för undantaget ska förfarandets opartiskhet och likvärdighet i liknande situationer samt den skattskyldiges intressen beaktas. Skatterättelsenämnden kan dock med stöd av sin självständiga beslutanderätt återförvisa ärendet till Skatteförvaltningen för avgörande i ett förfarande som gäller ett kompletterande beskattningsbeslut. Det är behövligt att den skattskyldige underrättas om att en ny begäran behandlas i ett omprövningsförfarande för att den skattskyldige ska kunna vara beredd på den kortare tid för sökande av ändring som hänför sig till ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning. Skyldigheten att underrätta om att ett ärende behandlas i ett omprövningsförfarande gäller inte situationer där den skattskyldiges begäran normalt ska behandlas i ett omprövningsförfarande.

Enligt *3 mom.* kan Skatteförvaltningen vid behandlingen av ett ärende som gäller ett kompletterande beskattningsbeslut förbjuda verkställigheten av fordran eller bestämma att verkställigheten ska avbrytas. Förbud mot eller avbrott i verkställigheten begärs hos Skatteförvaltningen och beviljas på samma villkor, med samma rättsverkningar och begränsningar som i samband med begäran om omprövning. Liksom i samband med behandlingen av en begäran om omprövning kan Skatteförvaltningen förbjuda eller avbryta verkställigheten också på tjänstens vägnar. Vid tillämpningen av 17 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter ska kompletterande beskattningsbeslut anses vara ett i den paragrafen avsett beslut i ett rättelseärende som gäller beskattning. Ett förordnande om avbrott meddelas t.ex. i det fall att den skattskyldige lägger fram en ny motiverad begäran och ett godkännande av begäran sannolikt skulle leda till att det skattebelopp som tas ut hos den skattskyldige minskar.

Enligt *4 mom.* ska ett kompletterande beskattningsbeslut behandlas utan obefogat dröjsmål på motsvarande sätt som en begäran om omprövning. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur uppgifterna ska lämnas och i övrigt om förfarandet för lämnande av uppgifterna. I ett förfarande som gäller ett kompletterande beskattningsbeslut inleds ett ärende som gäller en ny uppgift som inverkar på beskattningen skriftligen. Uppgiften kan meddelas med hjälp av elektroniska informationsmedel eller på papper. Med stöd av bestämmelsen kan Skatteförvaltningen t.ex. bestämma att den skattskyldige ska meddela uppgifterna på de blanketter som är avsedda för meddelande av dem eller, om den skattskyldige meddelar uppgifterna elektroniskt, instruera i vilken elektronisk tjänst uppgifterna kan meddelas.

Enligt *5 mom.* söks ändring i ett kompletterande beskattningsbeslut i samma förfarande och inom samma tid som i fråga om andra beskattningsbeslut som Skatteförvaltningen fattat.

74 §. Förhandsavgörande. I paragrafen föreslås bestämmelser om ansökan om förhandsavgörande hos skattemyndigheten, dvs. Skatteförvaltningen eller Transport- och kommunikationsverket. Paragrafen motsvarar till övriga delar 67 § i den gällande lagen, men till skillnad från nuläget kan ett förhandsavgörande också meddelas om beskattningsvärdet. Förhandsavgörandet ska vara avgiftsbelagt på samma sätt som för närvarande.

75 §. Beskattning enligt uppskattning. I paragrafen föreslås bestämmelser om verkställande av beskattning enligt uppskattning, och paragrafen gäller både den beskattning som verkställs av Skatteförvaltningen och den som verkställs av Transport- och kommunikationsverket. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinnehåll 27 § 1 och 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelsen kan tillämpas i olika skeden av beskattningen.

Enligt *1 mom.* kan beskattningen verkställas enligt uppskattning, om skattedeklarationen inte alls har lämnats in. Bilbeskattningen kan verkställas enligt uppskattning också när skattedeklarationen inte ens korrigerad kan läggas till grund för beskattningen. En sådan situation är aktuell t.ex. i situationer där en skattedeklaration konstateras vara så bristfällig att det på basis av den inte är möjligt att på ett tillförlitligt sätt fastställa bilskattens belopp.

I *2 mom.* föreskrivs det om den uppmaning att lämna in skattedeklarationen eller lägga fram en utredning som ska sändas till den skattskyldige innan beskattning enligt uppskattning verkställs. Vid uppskattningen av skattebeloppet för fordonet ska tillgängliga uppgifter om fordonet beaktas. När skattebeloppet för bilskatteperioden bedöms beaktas bl.a. tidigare meddelade uppgifter, jämförelseuppgifter och andra motsvarande tillgängliga uppgifter. Den föreslagna bestämmelsen gäller en situation där skattemyndigheten uppmanar den skattskyldige att lämna in en skattedeklaration eller lägga fram en utredning vid äventyr att beskattning enligt uppskattning verkställs. Dessutom kan skattemyndigheten på samma sätt som för närvarande uppmana den skattskyldige att lämna in en skattedeklaration eller lägga fram en utredning utan hot om beskattning enligt uppskattning.

76 §. Kringgående av skatt. I paragrafen föreslås bestämmelser om situationer som gäller kringgående av skatt. Paragrafens 1 mom. motsvarar 77 § 1 mom. i den gällande lagen. Paragrafens 2 mom. är nytt och i det föreskrivs det om det förfarande som ska iakttas vid tillämpningen av bestämmelsen. Bestämmelsen motsvarar 28 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Paragrafens 3 mom. motsvarar 77 § 2 mom. i den gällande lagen.

Registrering av fordon i trafik- och transportregistret

77 §. Registreringstillstånd. I paragrafen föreslås bestämmelser om Skatteförvaltningens tillstånd för första registrering av ett fordon.

I *1 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i 42 § i den gällande bilskattelagen att Skatteförvaltningen ska bevilja tillstånd för registrering när skatten har betalats. Huvudregeln är fortfarande att ett fordon inte får antecknas i trafik- och transportregistret, om inte Skatteförvaltningen har beviljat tillstånd att registrera fordonet. Skatteförvaltningen bemyndigas att meddela närmare föreskrifter om uppgifterna i tillståndet och om förfarandet.

I *2 mom.* föreskrivs om undantag från huvudregeln enligt 1 mom. I 40 § 1 mom. i den gällande bilskattelagen föreskrivs för närvarande om motsvarande undantag. Bestämmelsen ändras dock så att den motsvarar de andra föreslagna ändringarna. Enligt 2 mom. får ett fordon registreras första gången utan Skatteförvaltningens tillstånd, om det registrerade bilskatteombudet är skyldigt att betala skatten. I annat fall får ett fordon i regel inte antecknas i trafik- och transportregistret utan registreringstillstånd. Skatteförvaltningen får dock meddela föreskrifter om att förfara på annat sätt, om ett tillstånd är uppenbart onödigt med tanke på skattekontrollen.

I *3 mom.* föreskrivs om ett undantag från 1 och 2 mom. som gäller Åland. Ett fordon får antecknas i trafik- och transportregistret enligt landskapslag för Åland utan Skatteförvaltningens registreringstillstånd.

78 §. Förhindrande av användning av fordon. I paragrafen föreskrivs om förhindrande av användning av fordon på samma sätt som i 46 § 3 mom. och 85 § i den gällande bilskattelagen. Bestämmelsens ordalydelse preciseras. Användningen kan förhindras i det fall att deklarations- eller anmälningsskyldigheten har försummats i fråga om ett fordon som antecknats i registret eller som används.

Rättelse av beskattningen

79 §. Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel. I paragrafen föreslås bestämmelser om när skattemyndigheten rättar beskattningen till den skattskyldiges fördel.

Beskattningen enligt *1 mom.* rättas för det första om beskattningen innehåller ett fel till följd av vilket skatt har påförts till ett för högt belopp eller betalats tillbaka till ett för litet belopp. Rättelsen kan göras oberoende av felets art och orsaken till felet. Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel kan gälla t.ex. sak-, skriv- och räknefel i beskattningen samt andra fel. I praktiken begränsas rättelse till den skattskyldiges fördel dock endast till korrigering av klara eller uppenbara fel.

Enligt *2 mom.* kan en rättelse göras även om den allmänna tidsfrist som föreskrivs i 82 § har löpt ut. Bestämmelsen ska tillämpas när skattemyndigheten utför en kontrollåtgärd med stöd av 83 § om fortsatt tidsfrist, 84 § om förlängd tidsfristen eller 85 § om förlängd tidsfrist till följd av brott. Rättelsen förutsätter att skattemyndigheten har inlett en kontrollåtgärd som gäller den skattskyldige, såsom en skattegranskning. I synnerhet i situationer som gäller fortsatt tidsfrist enligt lagen kan kontrollåtgärden omfatta den skattskyldiges hela verksamhet och alla skatteslag. Kontrollåtgärden kan dock gälla ett mycket begränsat ärende, såsom kontroll av att fordonens körkilometer är korrekta. I situationer med förlängd tidsfrist och tidsfrist till följd av brott riktar sig kontrollåtgärden i sig redan till vissa noggrant avgränsade ärenden. Då begränsas

också de ändringar som görs till den skattskyldiges fördel i enlighet med föremålet för kontrollåtgärden. I ärenden som inte hänför sig till en kontrollåtgärd görs dock inga ändringar till den skattskyldiges fördel. Till den del det är fråga om en situation som avses i 85 § är avgränsningen av föremålet för kontrollåtgärden i ett beslut om fortsättningen av kontrollåtgärden således av betydelse.

Bestämmelsen i 2 mom. utvidgar möjligheten till rättelse till den skattskyldiges fördel. Om skattemyndigheten i ett ärende som hänför sig till en kontrollåtgärd upptäcker ett fel som har inverkat till nackdel för skattskyldige, möjliggör bestämmelsen rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel, även om beskattningen med anledning av kontrollåtgärden inte alls rättas till den skattskyldiges nackdel.

Bestämmelsen i *3 mom.* motsvarar 68 § 1 mom. i den gällande bilskattelagen till den del det är fråga om situationer där beskattningen inte kan rättas trots att de uppgifter som besvären grundar sig på senare visar sig vara felaktiga.

80 §. Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel. I paragrafen föreslås bestämmelser om när skattemyndigheten rättar beskattningen till den skattskyldiges nackdel.

Enligt *1 mom.* ska beskattningen rättas, om skatten helt eller delvis inte blivit påförd eller om den har betalats tillbaka till ett för stort belopp. Rättelsen kan göras oberoende av arten av felet i beskattningsbeslutet eller av vem som orsakat felet. Rättelsen kan gälla sak-, skriv- och räknefel samt andra fel i beskattningsbeslutet. Med tanke på förutsättningarna för rättelse saknar det betydelse om den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet eller om skattemyndigheten på basis av tillgängliga uppgifter skulle ha kunnat avgöra ärendet på rätt sätt.

I *2 mom.* föreskrivs det om förbud mot ny prövning. I momentet föreskrivs det dessutom om situationer som utgör ett undantag från det tidigare avgörandets varaktighet. Bestämmelsen motsvarar 56 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Utredning och uttryckligt avgörande sker på grund av massförfarandet vid beskattningen alltid på skattemyndighetens initiativ. Den skattskyldige kan således inte begära att skattemyndigheten utreder och uttryckligen avgör t.ex. ett visst ärende. Utredning innebär bl.a. att skattemyndigheten har begärt utredning av den skattskyldige i ärendet och att tjänstemannen har behandlat den erhållna utredningen. Det kan också vara fråga om en situation där skattemyndigheten har begärt uppgifter av utomstående. Endast skattemyndighetens genuina och aktiva ställningstagande utgör ett hinder för rättelse till den skattskyldiges nackdel. Vid tolkningen av begreppet uttryckligt avgörande kan man också stödja sig på den rättspraxis som gäller uppkomsten av tillitsskydd vid beskattningen. Avgörandet ska vara bundet till utredningen. Skattemyndigheten fattar alltid beslut endast utifrån de uppgifter som har utretts i ärendet. Om uppgifterna senare visar sig vara bristfälliga eller felaktiga eller om det framkommer en ny utredning i ärendet, kan beskattningen rättas till den skattskyldiges nackdel till denna del. Avgörandet ska också gälla ett enskilt skatteslag. Ett uttryckligt avgörande i ett annat skatteslag hindrar inte att skatt påförs eller beslut rättas i ett annat skatteslag på basis av samma ekonomiska händelse.

Skattemyndigheten kan inte uttryckligen ta upp ett ärende som den avgjort till ny prövning när avgörandet har grundat sig på riktiga och tillräckliga uppgifter, även om avgörandet strider mot lag eller rättspraxis. I en sådan situation är korrigering av ett fel i praktiken beroende av skattetagarens ändringssökande. Till denna del motsvarar den föreslagna bestämmelsen nuläget. Utöver förbudet mot ny prövning kan beskattningen inte rättas till den skattskyldiges nackdel heller när förutsättningarna för tillitsskydd är uppfyllda. Beskattningen kan inte heller rättas retroaktivt med stöd av den skärpta rättspraxisen. Även detta motsvarar det nuvarande rättsläget.

Ett skrivfel, ett räknefel eller något annat därmed jämförbart fel i beslutet kan rättas. Eftersom utfallet av ett beslut på grund av ett sådant fel inte skulle motsvarar vad myndigheten skulle ha avsett med sitt beslut, kan beslutet rättas. På denna grund kan beskattningen rättas så länge tid återstår av den tidsfrist för rättelse av beslut som anges i 82 §, på samma sätt som det även för närvarande kan göras med stöd av 51 och 52 § i förvaltningslagen. Också fel av mekanisk natur som uppkommit i sådana i 83—85 § avsedda särskilda situationer som gäller rättelse av beskattningen kan rättas på det sätt som avses ovan inom de tidsfrister som anges i 83—85 §.

Paragrafens *3 mom.* motsvarar den gällande lagen. I dessa situationer kan beskattningen inte rättas, även om de uppgifter som besvären grundar sig på senare visar sig vara felaktiga.

81 §. Avstående från rättelse av beskattningen. I paragrafen föreslås bestämmelser om avstående från rättelse av beskattningen. Beskattningen ska rättas också när den skatt som inte påförts är ringa t.ex. om det att skatt inte påförts har berott på den skattskyldiges uppsåtliga försummelse. Skattemyndigheten ska ha rätt att meddela närmare föreskrifter om när den skatt som inte påförts ska anses vara ringa.

Tidsfrist för verkställande och rättelse av beskattningen

82 §. Tidsfrist för verkställande och rättelse av beskattningen. I paragrafen föreslås bestämmelser om tidsfristen för verkställande och rättelse av beskattningen. Utgångspunkten är enligt *1 mom.* att beskattningen ska verkställas och rättas inom tre år från utgången av skatteåret. Tidsfristen är absolut och kan inte avbrytas. Om beskattningen inte verkställs eller rättas senast inom tre år från utgången av skatteåret, kan beskattningen verkställas eller rättas endast i de undantagsfall som anges nedan i lagen.

I *2 mom.* föreskrivs det om undantag från tidsfristen i 1 mom. till den del det är fråga om beskattning som Transport- och kommunikationsverket verkställer. Med ändringar avses här ändringar enligt 3 § 2 mom. och 3 § 3 mom. 1—3 punkten, med undantag för ägarbyten som avses i 24 §, i fråga om vilka det är Skatteförvaltningen som ansvarar för uppgifterna i samband med beskattningen. På en rättelse som görs av Transport- och kommunikationsverket tillämpas den tidsfrist som anges i 1 mom.

83 §. Fortsatt tidsfrist för verkställande och rättelse av beskattningen. Det föreslås att det i bilskattelagen tas in en ny bestämmelse om skattemyndighetens på prövning baserade rätt att förlänga den allmänna tidsfristen på tre år för verkställande av beskattningen eller rättelse till den skattskyldiges nackdel. Förfarandet är avsett att vara exceptionellt. Avsikten är att förfarandet ska tillämpas i sådana fall som nämns i paragrafen där ett korrekt och tillräckligt faktaunderlag för beslut av skäl som är oberoende av skattemyndigheten inte hinner utredas tillräckligt med iakttagande av behöriga metoder innan den ovannämnda tidsfristen löper ut. Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll i huvudsak 56 a § i lagen om beskattningsförfarande. Detaljmotiveringen till paragrafen ingår i regeringens proposition RP 29/2016 rd.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om förutsättningarna för att låta tidsfristen omfatta ytterligare ett år. Skattemyndigheten ska pröva och avgöra om något av villkoren för fortsatt tidsfrist uppfylls. Enligt 1 punkten är fortsatt tidsfrist möjlig om t.ex. Skatteförvaltningen från Transport- och kommunikationsverket får en jämförelseuppgift nära utgången av tidsfristen på tre år och uppgiften inte hinner utredas inom den föreskrivna tidsfristen. En uppgift som ligger till grund för den fortsatta tidsfristen ska gälla faktiska omständigheter i ärendet. Ett avgörande som gäller en lagtolkning och som ingår i ett beslut av högsta förvaltningsdomstolen är till exempel inte en sådan uppgift. Vilka källor som en uppgift som tas till grund för en fortsatt tidsfrist får komma

från begränsas emellertid inte i praktiken, men i allmänhet lämnas den av en annan myndighet, t.ex. polisen. Likaså kan tidsfristen förlängas om en tillräcklig faktautredning kräver att en kontrollåtgärd genomförs som ett myndighetssamarbete och myndighetssamarbetet redan har inletts när tidsfristen förlängs. Som grund för en fortsatt tidsfrist för rättelse räcker det att en kontrollåtgärd åtminstone för någon eller några av de skattskyldiga som ingår i samma helhet eller något ärende som hör till helheten ännu inte har avslutats när den allmänna tidsfristen löper ut. Det kan emellertid också vara fråga om en skattegranskning som gäller en enskild skattskyldig och som kräver t.ex. en begäran om handräckning av en annan myndighet. I situationer som avses i 2 punkten anses den skattskyldige avsevärt försvåra utförandet av en kontrollåtgärd i sådana situationer där den skattskyldige upprepade gånger har försummat att lämna de uppgifter som begärs, har lämnat dem avsevärt för sent eller har lämnat bristfälliga uppgifter eller på annat sätt avsevärt har försvårat utredningen av ärendet.

Enligt *2 mom.* ska beslutet om fortsatt tidsfrist fattas innan den tidsfrist på tre år som anges i 82 § har löpt ut. Oberoende av denna tidsfrist kan beslut om fortsatt tidsfrist dock fattas inom 60 dagar från det att skattemyndigheten har fått de uppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten eller den anmälan eller annan utredning som avses i 1 mom. 2 punkten, förutsatt att uppgifterna, anmälan eller annan utredning har erhållits inom utsatt tid.

Om tiden för rättelse av beskattningen har förlängts med stöd av denna paragraf, ska denna bestämmelse i princip tillämpas vid en ändring av beskattningen, om villkoren i den uppfylls. Det är emellertid också möjligt att tillämpa 84 eller 85 § vid en rättelse av beskattningen inom ramen för en fortsatt tidsfrist, om villkoren för att tillämpa dem uppfylls. Situationen kan till exempel vara den att det inom ramen för en fortsatt tidsfrist i anslutning till det ärende som är föremål för kontrollåtgärden vid myndighetssamarbete genom internationellt informationsutbyte även fås in sådan information som inverkar på beskattningen och som uppfyller villkoren för tillämpning av 84 §. I sådana situationer kan både 83 och 84 § åberopas som grund för en rättelse av beskattningen.

Enligt *3 mom.* får ändring i ett beslut om fortsatt tidsfrist för rättelse av beskattningen inte sökas separat. I samband med att ändring söks i huvudfrågan kan det emellertid göras en bedömning av om villkoren för fortsatt tidsfrist har varit uppfyllda. I princip kan ett ändringssökande som gäller ett beskattningsbeslut också gälla enbart denna processuella fråga. Om den myndighet där ändring söks anser att den bestämmelse som ligger till grund för den fortsatta tidsfristen inte är tillämplig eller att det inte är fråga om en sådan situation som avses i paragrafen, ska beslutet om rättelse av beskattningen upphävas till denna del eftersom det har fattats för sent. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga ett sådant här beslut av den myndigheten.

84 §. Förlängd tidsfrist för verkställande och rättelse av beskattningen. Det föreslås att det i bilskattelagen tas in en bestämmelse där det föreskrivs om särskilda situationer där beskattningen inom sex år från ingången av året efter skatteårets utgång får verkställas eller rättas till den skattskyldiges nackdel. Förlängd tidsfrist ska vara möjlig enbart om något av de särskilda villkor som anges i paragrafen ligger till grund för verkställande eller rättelse av beskattningen efter den föreskrivna tidsfristen på tre år. När beskattning verkställs eller rättas på grundval av förlängd tidsfrist ska detta i fråga om det aktuella ärendet ske på en grund som nämns i bestämmelsen för första gången. Paragrafens förteckning över villkoren är uttömmande, men beskattningen kan verkställas eller rättas på basis av ett eller flera villkor. En bedömning av om ett villkor uppfylls kan också göras i samband med att den skattskyldige söker ändring. Om besvärsinstansen anser att bestämmelsen inte är tillämplig, upphävs beslutet om verkställande eller rättelse av beskattningen till denna del, eftersom det har fattats för sent. Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll till vissa delar 56 b § i lagen om beskattningsförfarande. Detaljmotiveringen till paragrafen ingår i regeringens proposition RP 29/2016 rd.

Enligt *1 mom. 1 punkten* är förlängd tidsfrist möjlig om verkställandet eller rättelsen av beskattningen baserar sig på sådana uppgifter som inverkar på den skattskyldiges beskattning och som har erhållits vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte av information. Till uppgifterna hör alltså inte sådana uppgifter av masskaraktär som gäller beskattning och som ingår i det automatiska utbyte av information som stater och territoriella jurisdiktionsområden systematiskt och i normal ordning sänder varandra. En förlängning av en tidsfrist är möjlig enbart på grundval av uppgifter som gäller de faktiska omständigheterna i ett ärende som inverkar på beskattningen. Till exempel information om ändrad rättspraxis är inte en sådan uppgift. Bestämmelsen blir normalt tillämplig i situationer där skattemyndigheten på basis av en begäran om handräckning får sådan information av en annan stat eller ett territoriellt jurisdiktionsområde som har en väsentlig inverkan på beskattningen, eller i situationer där skattemyndigheten eller någon annan myndighet i en annan stat eller ett territoriellt jurisdiktionsområde på eget initiativ ger skattemyndigheten information utan att skattemyndigheten särskilt har begärt det.

I *1 mom. 2 punkten* föreskrivs det om en specialsituation där tiden för verkställande av beskattningen kan förlängas när fordonet har antecknats i trafik- och transportregistret eller tagits i bruk i Finland, men ingen skattedeklaration har lämnats in. Beskattningen kan verkställas inom sex år från ingången av året efter skatteårets utgång. Bestämmelsen motsvarar 57 § 2 mom. i den gällande bilskattelagen, men för verkställandet av beskattningen föreslås en tidsfrist på sex år.

85 §. Verkställande och rättelse av beskattningen till följd av brott. Lagen ska i fortsättningen innehålla en bestämmelse om förlängning av tidsfristen för verkställande eller rättelse av beskattningen i situationer där en skattskyldig är åtalad i brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen, dvs. när det är fråga om skattebedrägeri, grovt skattebedrägeri eller lindrigt skattebedrägeri.

Enligt *1 mom.* får beskattningen i sådana fall verkställas eller rättas till den skattskyldiges nackdel trots att den tidsfrist på tre år som anges i 82 § har löpt ut. Tidsfristen för verkställande eller rättelse av beskattningen till följd av brott är då ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal. Beskattningen kan med stöd av denna bestämmelse verkställas eller rättas under en betydligt längre tid än vad som är fallet i de situationer som nämns ovan. Bestämmelsen kan tillämpas efter att den treåriga tidsfristen har löpt ut, och tidsfristen är bunden till tidpunkten då åtal har väckts för brottet i fråga. Bestämmelsen ger skattemyndigheten rätt, men ålägger inte myndigheten, att rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel. Denna prövningsrätt behövs eftersom skattemyndigheten i enlighet med nuvarande praxis i anslutning till ett brottmål också kan kräva in beloppet av förlorad skatt i form av skadestånd.

Enligt *2 mom.* ska skattemyndigheten rätta ett beslut enligt 1 mom. på tjänstens vägnar till den del åklagaren har återkallat åtalet eller åtalet har förkastats genom en dom eller ett beslut som vunnit laga kraft eller avvisats utan prövning. Om åklagaren återkallar åtalet endast delvis eller om rätten förkastar åtalet enbart i fråga om vissa åtalspunkter, ska skattemyndigheten rätta beslutet endast till denna del. Beslutet ska rättas med iakttagande av vad som föreskrivs om rättelse av beskattning till den skattskyldiges fördel, vilket betyder att det också ska betalas ränta på skatt som betalas tillbaka.

Skattemyndigheten ska verkställa och rätta beskattningen inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal. I de flesta fall räcker denna tidsfrist för att ett skattebrottmål också ska hinna bli avgjort i tingsrätten. Det är emellertid möjligt att det uppstår en situation där handläggningen av ett skattebrottmål mot en skattskyldig pågår i tingsrätten eller som ett ärende som gäller ändringssökande t.ex. i hovrätten samtidigt som ett beslut om beskattningen redan har fattats och ändring även i det har sökts genom begäran om omprövning.

Då behandlas ändringssökandet i fråga om beskattningen i allmänhet först efter det att skattebrottmålet har avgjorts och vunnit laga kraft. Skattemyndigheten kan i detta sammanhang förbjuda utsökning av skattefordringar som grundar sig på förvaltningsbeslut eller förordna att utsökningen ska avbrytas med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

I *3 mom.* föreskrivs det att verkställande och rättelse av beskattningen till följd av brott kan riktas mot en juridisk person, om en fysisk person som handlat för den juridiska personens räkning åtalas för ett brott som avses i 1 mom. Det kan till exempel vara fråga om en situation där en fysisk person som har handlat för ett aktiebolags räkning och som arbetar inom bolagets förvaltning anklagas för skattebedrägeri. I så fall är det möjligt att låta verkställandet eller rättelsen av beskattningen gälla aktiebolaget.

86 §. Särskilda bestämmelser om verkställande och rättelse av beskattningen. I paragrafen föreslås bestämmelser om när beskattningen anses ha blivit verkställd eller en rättelse gjord inom föreskriven tid. Bestämmelsen motsvarar 57 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

11 kap. *Betalning av skatt och skatteuppbörd*

87 §. Tillämpning av lagen om skatteuppbörd. I paragrafen föreslås bestämmelser om tillämpningen av lagen om skatteuppbörd. Paragrafen motsvarar i huvudsak 66 § i den gällande bilskattelagen, men sakinnehållet och ordalydelsen ändras och kompletteras.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om tillämpningen av lagen om skatteuppbörd på uppbörd och indrivning av bilskatt. Utgångspunkten är att bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd ska tillämpas, om inte något annat föreskrivs i bilskattelagen. Enligt *2 mom.* gäller de bestämmelser i lagen om skatteuppbörd där det hänvisas till Skatteförvaltningen och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt också Transport- och kommunikationsverket och Transport- och kommunikationsverkets skatteombud, om inte något annat föreskrivs.

I *3 mom.* anges det vilka bestämmelser i lagen om skatteuppbörd som ska tillämpas på bilskatt som betalas tillbaka på ansökan. Bilskatt kan på ansökan betalas tillbaka till någon annan än den skattskyldige. På sådan återbäring tillämpas samma bestämmelser i lagen om skatteuppbörd som på återbäring enligt lagen om skatteuppbörd. Detta innebär att t.ex. de bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd som gäller användning, kvarhållande och betalning av återbäring ska tillämpas på bilskatt som betalas tillbaka på ansökan. Dessutom ska bestämmelserna om krediteringsränta på det belopp som betalas tillbaka och bestämmelserna om preskription av återbäring tillämpas. Användningen av återbäring som grundar sig på ansökan ska antecknas i det i lagen om skatteuppbörd avsedda sammandraget för den som ansöker om återbäring. På fel vid uppbördsförfarandet när det gäller återbäring som grundar sig på ansökan tillämpas bestämmelserna om korrigering av fel i lagen om skatteuppbörd. Tillämpningen av bestämmelserna som gäller den skattskyldige i lagen om skatteuppbörd på den som ansöker om återbäring innebär t.ex. att en återbäring som grundar sig på ansökan används för betalning av sökandens förfallna skatter, Skatteförvaltningens andra fordringar och andra myndigheters fordringar. Återbäringen kan också användas till betalning av andra skatter som sökanden ansvarar för. Den som ansöker om återbäring kan också t.ex. yrka på korrigering av ett sådant fel vid uppbördsförfarandet som gäller bilskatt som betalas tillbaka på ansökan. Den som ansöker om återbäring har rätt att söka ändring i ett beslut som meddelats med stöd av lagen om skatteuppbörd och som gäller bilskatt som betalas tillbaka på ansökan.

I *4 mom.* föreslås bestämmelser om att bestämmelserna om skattskyldiga i lagen om skatteuppbörd ska tillämpas på ett registrerat bilskatteombud när det registrerade bilskatteombudet är skyldigt att betala bilskatt i stället för den skattskyldige. Denna bestämmelse behövs, eftersom

det i lagen om skatteuppbörd med skattskyldig avses både den skattskyldige och den som är skyldig att betala skatt. I bestämmelsen föreskrivs det att när ett registrerat bilskatteombud är skyldigt att betala bilskatt i stället för den skattskyldige, ska de bestämmelser i lagen om skatteuppbörd som gäller den skattskyldige tillämpas på det registrerade bilskatteombudet och inte på den skattskyldige.

88 §. Särskilda bestämmelser om Transport- och kommunikationsverkets skatteuppbörd. I paragrafen föreslås bestämmelser om de undantag från tillämpningen av lagen om skatteuppbörd som gäller Transport- och kommunikationsverket. Den skatteuppbörd och indrivning i fråga om bilskatt som utförs av Transport- och kommunikationsverket är småskalig i förhållande till den skatteuppbörd och indrivning som utförs av Skatteförvaltningen. Eftersom lagen om skatteuppbörd i princip gäller skatteuppbörd och indrivning som utförs av Skatteförvaltningen, innehåller lagen till vissa delar förfaranden som inte är ändamålsenliga när det gäller Transport- och kommunikationsverkets skatteuppbörd.

I *1 mom.* föreskrivs det om de bestämmelser som Transport- och kommunikationsverket inte ska tillämpa. Bestämmelserna gäller bl.a. hur Skatteförvaltningen riktar inbetalningar, särskilda bestämmelser om återbäringar, bestämmelser om sammandrag av Skatteförvaltningens skatteuppbörd, ändringssökande och internationell överföring av skattemedel.

I *2 och 3 mom.* föreslås bestämmelser som preciserar lagen om skatteuppbörd och som gäller beskattning som verkställs av Transport- och kommunikationsverket. Den bilskatt som fastställs av Transport- och kommunikationsverket ska enligt 2 mom. betalas med iakttagande av de uppgifter som Transport- och kommunikationsverket bestämt att ska lämnas i samband med betalningen. Med uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen avses i detta sammanhang det referensnummer som Transport- och kommunikationsverket gett och med hjälp av vilket betalningen ska göras och med hjälp av vilket myndigheten riktar betalningen till rätt fordon och rätt skattskyldig. Enligt 3 mom. kan Transport- och kommunikationsverket bevilja befrielse på de villkor som verket bestämmer. Preciseringen behövs på grund av Transport- och kommunikationsverkets beskattningsuppgifter.

I lagen om skatteuppbörd föreskrivs om den användningsordning för inbetalningar och återbäringar som Skatteförvaltningen ska tillämpa. Eftersom det i fråga om Transport- och kommunikationsverket dock är fråga om annan skatteuppbörd och indrivning än den som utförs av Skatteförvaltningen, föreslås en undantagsbestämmelse om detta i bilskattelagen. Enligt *4 mom.* ska en betalning eller återbäring av bilskatt som fastställts av Transport- och kommunikationsverket i första hand användas till betalning av bilskatt som fastställts av Transport- och kommunikationsverket. Därefter kan en betalning eller återbäring först användas till betalning av Transport- och kommunikationsverkets andra skattefordringar och slutligen till betalning av statens andra skattefordringar. Om det inte finns några sådana skattefordringar, kan inbetalningen eller återbäringen betalas tillbaka till den skattskyldige på dennes begäran.

Enligt *5 mom.* tillämpas på sökande av ändring i Transport- och kommunikationsverkets beslut om skatteuppbörd och indrivning bestämmelserna om ändringssökande i bilskattelagen. Således ska ändring i Transport- och kommunikationsverkets beslut om skatteuppbörd och indrivning sökas hos Transport- och kommunikationsverket.

89 §. Dröjsmålsränta i vissa situationer. I paragrafen föreslås särskilda bestämmelser om dröjsmålsränta. I övrigt ska lagen om skatteuppbörd tillämpas på dröjsmålsränta.

I *1 mom.* föreskrivs det att dröjsmålsränta ska betalas på bilskatten också när skattemyndigheten verkställer beskattningen på den grunden att det i trafik- och transportregistret eller i bruk finns

ett fordon för vilket det inte har lämnats någon bilskattedeklaration eller bilskattedeklarationen har lämnats in efter utsatt tid och påförandet av skatten därför har fördröjts. Dröjsmålsräntan beräknas i dessa situationer enligt lagen om förseningsränta. När Transport- och kommunikationsverket verkställer beskattningen beräknas dröjsmålsräntan från den tidpunkt då ändringen av skattegrunden kom till skattemyndighetens kännedom. Dröjsmålsränta ska alltså i vissa situationer också betalas för tiden före den förfallodag som fastställts genom beskattningsbeslutet. En räntefri betalningstid fås således inte genom att man handlar i strid med bestämmelserna om lämnande av skattedeklaration.

I *2 mom.* föreslås bestämmelser om att dröjsmålsränta ska påföras på bilskatten också när bilskatten påförs på den grunden att skatten helt eller delvis inte blivit påförd eller betalats tillbaka till ett för stort belopp på grund av att den skattskyldige har lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration eller annan uppgift eller handling. Dröjsmålsräntan ska beräknas enligt lagen om förseningsränta.

I den föreslagna bilskattelagen ska det inte längre föreskrivas om dröjsmålsränta som ska betalas på den bilskatt som är obetald efter förfallodagen, eftersom 14 § i lagen om skatteuppbörd ska tillämpas på bilskatten, och enligt den paragrafen ska dröjsmålsränta betalas på skatt som betalas efter förfallodagen. I 14 § i lagen om skatteuppbörd finns dessutom en informativ bestämmelse om att bestämmelser om beräkning av dröjsmålsränta finns i lagen om förseningsränta.

90 §. Användningsförbud. I paragrafen föreslås bestämmelser om förbud mot användning av fordon, om vilket det föreskrivs i 63 § i den gällande bilskattelagen. Paragrafens innehåll motsvarar 63 § 2 mom. i den gällande bilskattelagen, men vissa preciseringar görs i den.

I fortsättningen ska skattemyndigheten pröva om ett användningsförbud för fordonet ska meddelas som säkringsåtgärd för bilskattefordran. Detta är en ändring jämfört med nuläget, eftersom det enligt den gällande bestämmelsen alltid är förbjudet att använda fordon, om skatten inte har betalats senast på förfallodagen. Användningsförbud ska i fortsättningen meddelas utifrån en helhetsbedömning som skattemyndigheten gör. Skattemyndigheten kan också bestämma att användningsförbudet ska upphöra, om förbudet mot användning av fordonet inte längre behövs för att trygga bilskattefordran. Skattemyndigheten kan också i fortsättningen begära handräckning av Tullen och polisen för hindrande av användning. I paragrafen preciseras tillsynsmyndighetens rätt att förhindra användningen av ett fordon som belagts med användningsförbud, om fordonet och dess förare påträffas i trafiken t.ex. i samband med trafikövervakningen.

Liksom för närvarande upphör användningsförbudet när skatten har betalats. Betalaren kan vara den skattskyldige eller någon annan. Ett användningsförbud som myndigheten har meddelat gäller även om skatt inte längre kan drivas in på grund av att de föreskrivna tidsfristerna har löpt ut. Bestämmelserna behövs också i fortsättningen för att förhindra att ett fordon automatiskt befrias från användningsförbud när bilskattefordran preskriberas. Om bilskatten har preskriberats och ett fordon som meddelats användningsförbud har överförts till en aktör i god tro, kan skattemyndigheten med stöd av 3 mom. på ansökan upphäva användningsförbudet. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna om återkallande av användningsförbud i 52 § i den gällande bilskattelagen.

Det föreslås att bestämmelserna i 63 § 1 och 3 mom. i den gällande bilskattelagen inte tas in i den nya bilskattelagen. På bilskatten tillämpas i fortsättningen bestämmelserna om indrivningsmetoder i 41 § i lagen om skatteuppbörd. Lagen om skatteuppbörd innehåller inte längre något s.k. utsökningstvång, utan skattemyndigheten utreder den skattskyldiges betalningsförmåga och det mest ändamålsenliga indrivningssättet innan indrivningsåtgärder vidtas. Skattemyndigheten

kan i stället för att sända skatten för indrivning i utsökningsväg vidta t.ex. betalningsarrangemang. Således finns det inte längre något behov av bestämmelserna i 63 § 1 mom. i den gällande bilskattelagen. Det finns inte heller behov av bestämmelserna i 63 § 3 mom. i den gällande bilskattelagen, eftersom motsvarande resultat fås genom tillämpning av bestämmelserna om förhindrande av användning av fordon och om indrivning i utsökningsväg. I nämnda bestämmelse föreskrivs det om omhändertagande av fordon som meddelats körförbud av skattemyndigheten eller tillsynsmyndigheten och om försäljning av sådana fordon på auktion. Bestämmelserna om omhändertagande och försäljning på auktion av ett fordon som meddelats körförbud har i praktiken inte tillämpats på grund av praktiska problem som beror på omhändertagandet.

91 §. Krediteringsränta. Bestämmelser om krediteringsränta ska i huvudsak motsvara 65 § i den gällande bilskattelagen, men det görs preciseringar i paragrafen. Det föreslås att *1 mom.* ändras så att krediteringsränta inte bara ska betalas på bilskatt som betalas tillbaka till följd av ändringssökande eller myndighetens rättelse utan också när återbäringen grundar sig på en ansökan om återbäring. Bestämmelserna i *2 mom.*, som gäller ränta på återbäring vid utförsel, motsvarar de nuvarande bestämmelserna. Det föreslås att 65 § 3 mom. i den gällande bilskattelagen inte tas in i den nya bilskattelagen, eftersom bestämmelserna i 38 § i lagen om skatteuppbörd ska tillämpas på beräkningen av krediteringsränta.

12 kap. *Påföljdsavgifter*

92 §. Skatteförhöjning. I paragrafen föreslås bestämmelser om påförande av skatteförhöjning. Den föreslagna bestämmelsen om skatteförhöjning är mer schablonmässig än den gällande bestämmelsen om skatteförhöjning och innebär mindre prövningsrätt för myndigheten. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinnehåll delvis 32 § i lagen om beskattningsförfarande.

Enligt *1 mom.* påförs skatteförhöjning på det sätt som föreskrivs i paragrafen för försummelse av deklarations- eller anmälningsskyldigheten. Med försummelse av deklarations- och anmälningsskyldigheten avses för det första att skattedeklarationen eller en uppgift eller handling som hänför sig till den lämnas in med brister eller fel eller att en sådan deklaration, uppgift eller handling inte lämnas in. Försummelsen kan t.ex. vara att lämna felaktiga uppgifter om fordonets utsläpp eller att i samband med granskningen låta bli att lämna de utredningar som Skatteförvaltningen begärt. För det andra ska Skatteförvaltningen påföra skatteförhöjning också om den som ansöker om återbäring enligt 27 eller 29 § i sin ansökan lämnar felaktiga eller bristfälliga uppgifter. Skatteförhöjning kan påföras också när beskattningen rättas till den skattskyldiges nackdel, om deklarations- och anmälningsskyldigheten har försummats. Skatteförhöjning kan påföras för försummelse av deklarations- och anmälningsskyldigheten också när ett kompletterande beskattningsbeslut fattas.

Bestämmelsen är förpliktande för myndigheten så att skatteförhöjning ska påföras om deklarations- och anmälningsskyldigheten har försummats. Detta är en ändring jämfört med nuläget, där myndigheten har prövningsrätt i fråga om påförande av skatteförhöjning och storleken på den skatteförhöjning som påförs. Skatteförhöjningen påförs vanligen när skattemyndigheten påför skatt till den skattskyldiges nackdel genom att avvika från den skattedeklaration som lämnats in eller genom att rätta den verkställda beskattningen.

I *2 mom.* föreskrivs det att skatteförhöjning inte ska påföras, om den skattskyldige har underlåtit att lämna en uppgift som är till fördel för den skattskyldige. Skatteförhöjning kan dock påföras också i detta fall, om verksamheten är upprepad eller kan anses tyda på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Enligt *3 mom.* ska skatteförhöjning inte heller påföras om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl till försummelsen. En försummelse anses i princip vara ringa, om den har ringa ekonomisk betydelse. Även om försummelsen i ett enskilt fall är ringa, anses den inte vara ringa, om den skattskyldiges försummelser upprepas. Försummelse av skyldigheten att lämna in en skattedeklaration betraktas dock inte som en sådan ringa försummelse som avses i 3 mom. Som giltigt skäl betraktas bl.a. sjukdom och force majeure. Den skattskyldige ska för skattemyndigheten lägga fram en utredning om att han eller hon är oförmögen att fullgöra deklarations- och anmälningsskyldigheten. Deklarations- och anmälningsskyldigheten ska dock fullgöras så snabbt som möjligt efter det att hindret har upphört, för att skatteförhöjning inte ska behöva påföras. Enligt 3 mom. behöver skatteförhöjning inte heller påföras om det med hänsyn till omständigheterna skulle vara oskäligt att påföra skatteförhöjning i en situation som avses i 93 § 4 mom. I det föreslagna momentet är det fråga om en situation där ett ärende lämnar rum för tolkning eller är oklart på det sätt som avses i bestämmelse om tillitsskydd eller en skatteförhöjning enligt basnivån av någon annan särskild orsak är oskälig. Denna tolkning motsvarar bl.a. vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

93 §. Skatteförhöjningens storlek. I paragrafen föreslås bestämmelser om skatteförhöjningens belopp, som i fortsättningen ska beräknas utifrån det ökade skattebeloppet i stället för hela skattebeloppet. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinnehåll delvis 32 a § i lagen om beskattningsförfarande. Om skattemyndigheten påför skatteförhöjning med anledning av felaktiga eller bristfälliga uppgifter som den som söker återbäring enligt 27 eller 29 § lämnat, avses med skatt beloppet av den återbäring som sökts utan grund.

Enligt *1 mom.* är grundnivån för skatteförhöjningen 10 procent av det ökade skattebeloppet. Enligt *2 mom.* är skatteförhöjningen minst 15 och högst 50 procent av det ökade skattebeloppet, om en försummelse av deklarations- och anmälningsskyldigheten är återkommande eller den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. Beloppet av skatteförhöjningen ska i dessa situationer prövas utifrån omständigheterna från fall till fall. För försummelse av deklarations- och anmälningsskyldigheten påförs i allmänhet skatteförhöjning enligt den grundnivå som avses i 1 mom. Avsikten är att den högre skatteförhöjningen enligt 2 mom. ska påföras endast på basis av de allvarligaste försummelserna. Skatteförhöjning enligt grundnivån ska påföras t.ex. i sådana fall där försummelsen i sig är betydande i euro, men fallet inte är återkommande och den skattskyldiges agerande inte tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

I *3 mom.* föreskrivs det om en skatteförhöjning på 25 procent som påförs vid beskattning enligt uppskattning. Om en skattedeklaration som saknas lämnas in efter det att ett beslut om beskattning enligt uppskattning har fattats, kan skattemyndigheten upphäva beskattningen enligt uppskattning och verkställa beskattningen på nytt. Då beräknas skatteförhöjningen utifrån det fastställda skattebelopp som har lagts till efter det att beskattningen enligt uppskattning upphävts. Skatteförhöjningen påförs i princip med stöd av 1 mom., dvs. enligt skatteförhöjningens grundnivå, om inte underlåtelsen att lämna in skattedeklaration är återkommande eller tyder på uppenbar likgiltighet.

Enligt *4 mom.* påförs skatteförhöjning med 5 procent av det ökade skattebeloppet, om ärendet i fråga lämnar rum för tolkning eller är oklart. Med det att ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart avses detsamma som det avses med dessa begrepp i tillämpningspraxis för bestämmelsen om tillitsskydd i lagen om beskattningsförfarande. Med tanke på påförandet av skatteförhöjningen är ärendets art av betydelse, dvs. om det föreligger en objektiv mångtydighet eller oklarhet i fråga om ärendet. Skatteförhöjning påförs med stöd av 4 mom. också när skatteförhöjning enligt 1 mom. av någon annan särskild orsak är oskälig. Särskilda orsaker kan vara omständigheter som hänför sig till den skattskyldiges situation, till följd av vilka försummelser

av deklarations- och anmälningsskyldigheten eller misstag i fråga om skattebestämmelserna kan anses vara mindre klandervärda. Sådana omständigheter kan vara t.ex. den skattskyldiges hälsotillstånd och oerfarenhet i skatteärenden. Om felet beror på den skattskyldiges ombud eller bokförare, kan 4 mom. dock inte tillämpas i en sådan situation. En skatteförhöjning enligt den grundnivå som föreskrivs i 1 mom. kan också vara oskälig, om det t.ex. är fråga om ett oavsiktligt fel som är ringa med hänsyn till omständigheterna. Skatteförhöjningen ska inte anses oskälig av särskild orsak enbart därför att ett stort ökat skattebelopp leder till att även skatteförhöjningens belopp är stort.

Enligt *5 mom.* är skatteförhöjningen 2 procent av det ökade skattebeloppet, om den skattskyldige på eget initiativ yrkar att ett fel ska korrigeras efter att beskattningsbeslutet har fattats. Bestämmelsen ska gälla alla försummelser och fel. Den skattskyldige ska hos skattemyndigheten framställa ett yrkande på att felet ska korrigeras innan han eller hon har blivit medveten om att myndigheten vidtagit en kontrollåtgärd för att påföra skatten. Det är inte fråga om att på eget initiativ rätta till en försummelse t.ex. när den skattskyldige yrkar på att ett fel i beskattningen ska korrigeras först efter att den skattskyldige har fått en begäran om utredning i ärendet eller uppgift om kommande skattegranskning. Att lämna in en skattedeklaration som saknas efter det att beskattningen enligt uppskattning har verkställts är inte heller en sådan korrigering av fel på eget initiativ som avses i denna bestämmelse. För att en skatteförhöjning ska kunna påföras med stöd av 5 mom. förutsätts det dessutom att den skattskyldige har fullgjort sin utredningsskyldighet. Skatteförhöjning kan inte påföras i enlighet med 5 mom. t.ex. om den skattskyldige inte inom utsatt tid har lagt fram sådana tilläggsuppgifter, utredningar eller verifikationer som skattemyndigheten begärt för behandlingen av ärendet. Om den skattskyldige inte fullgör sin utredningsskyldighet, påförs skatteförhöjningen normalt på basis av den bestämmelse om skatteförhöjning som lämpar sig för felet och försummelsen i fråga.

Efter det att beskattningsbeslutet fattats ska den skattskyldige meddela ett fel i beskattningen genom begäran om omprövning. Om yrkandet gäller ny uppgift som inverkar på beskattningen och som tidigare inte meddelats, ska ett sådant kompletterande beskattningsbeslut som avses i 73 § fattas i ärendet. Utöver skatten och skatteförhöjningen påförs den skattskyldige då dröjsmålsränta i enlighet med bestämmelserna om dröjsmålsränta.

I *6 mom.* föreskrivs om skatteförhöjningens minimibelopp. Skatteförhöjningen föreslås vara minst 75 euro. Skatteförhöjningen för en skattedeklaration för en bilskatteperiod föreslås vara minst 300 euro. Med bilskatteperiod avses den period för vilken ett registrerat bilskatteombud ska lämna in skattedeklaration. Vid dimensioneringen av avgiftens minimibelopp har man beaktat arten av de registrerade bilskatteombudens verksamhet, och därför är den avgift som påförs för en bilskatteperiod högre. En minimiförhöjning kan påföras, om den skatteförhöjning som beräknas på beloppet av den ökade skatten understiger minimiförhöjningens belopp. Om flera procentbaserade skatteförhöjningar som beräknas på basis av den ökade skatten påförs genom samma beslut, ska det sammanlagda beloppet av skatteförhöjningarna jämföras med minimiförhöjningen och som skatteförhöjning påföras en minimiförhöjning, om det sammanlagda beloppet är mindre än minimiförhöjningen eller lika stort som minimiförhöjningen. En minimiförhöjning kan också komma att påföras i situationer där skattebeloppet inte ökas eller det ökade skattebeloppet inte kan beräknas på ett tydligt sätt, men försummelsen av deklarations- och anmälningsskyldigheten inte kan anses vara ringa. En minimiförhöjning kan påföras också om den skattskyldige inte fullgör den skyldighet att lämna uppgifter och utredningar som ingår i anmälningsskyldigheten på den av skattemyndigheten fastställda blanketten eller sin skyldighet att lämna de tilläggsuppgifter och utredningar som skattemyndigheten begär.

Om flera fel och försummelser hänför sig till skattedeklarationen, ska förutsättningarna för påförande av skatteförhöjning och den bestämmelse om skatteförhöjning som ska tillämpas prövas

separat för varje fel och försummelse. Det sammanlagda beloppet av de skatteförhöjningar som i beskattningsbeslutet påförts på basis av olika fel och försummelser uttrycks som en enda skatteförhöjning.

94 §. Förseningsavgift. Det föreslås att det i lagen tas in en ny bestämmelse om förseningsavgift. Paragrafen motsvarar till sitt sakinnehåll i huvudsak 33 § i lagen om beskattningsförfarande.

Enligt *1 mom.* påförs förseningsavgiften om den skattskyldige inte har fullgjort sin anmälningsskyldighet i fråga om skattedeklarationen inom utsatt tid, men på eget initiativ rättar till sin försummelse innan beskattningsbeslutet fattats. Dessutom påförs förseningsavgift, om den skattskyldige lämnar in en skattedeklaration efter utsatt tid innan beskattningsbeslutet är klart. Med rättelse av försummelse på eget initiativ avses att den skattskyldige meddelar de korrekta uppgifter innan den skattskyldige har blivit medveten om att myndigheten har vidtagit en kontrollåtgärd för att påföra skatten. Det är inte fråga om att rätta till försummelsen på eget initiativ t.ex. när den skattskyldige rättar en felaktig uppgift i skattedeklarationen först efter det att den skattskyldige har fått en begäran om utredning eller uppgift om kommande skattegranskning. I dessa situationer påförs en skatteförhöjning. Däremot påförs förseningsavgiften om skattedeklarationen lämnas först efter Skatteförvaltningens uppmaning.

I 1 mom. preciseras dock att förseningsavgift dock inte ska påföras i stället för skatteförhöjning, om den skattskyldige tar fordonet i skattepliktigt bruk utan att göra en anmälan om ibruktagande. I dessa situationer ska det alltid påföras en skatteförhöjning för försummelse av anmälningsskyldigheten i fråga om skattedeklaration, eftersom den skattskyldiges agerande i regel tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen och det inte är motiverat att påföra förseningsavgift i stället för skatteförhöjning. Dessutom kan en försummelseavgift enligt 95 § påföras för försummelse att göra en anmälan om ibruktagande.

Enligt *2 mom.* påförs den skattskyldige inte förseningsavgift enbart på den grunden att den skattskyldige i sin skattedeklaration har underlåtit att lämnat en uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen. Förseningsavgift kan dock påföras, om uppgifter som är till fördel för den skattskyldige lämnats för sent upprepade gånger eller detta kan anses tyda på den skattskyldiges likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. Detta är fallet t.ex. när ett registrerat bilskatteombud utan giltig orsak meddelar sådana uppgifter om bilskatteperioden som inverkar på beskattningen, efter den föreskrivna tidsfristen för inlämnande av en annan skattedeklaration.

Förseningsavgift behöver inte heller påföras om inlämnandet av skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen. Som skäl som är oberoende av den skattskyldige kan betraktas t.ex. en funktionsstörning i ett allmänt datanät eller något annat motsvarande skäl. Också en funktionsstörning i skattemyndighetens elektroniska tjänst kan anses vara ett sådant i bestämmelsen avsett skäl som är oberoende av den skattskyldige. Huruvida en försummelse anses ringa bedöms utifrån det skattebelopp som hänför sig till försummelsen, om försummelsen gäller skatten. Försummelse av deklarations- och anmälningsskyldigheten kan i princip anses vara ringa, om den är av ringa ekonomisk betydelse. Försummelse av skyldigheten att lämna in en skattedeklaration betraktas inte som en sådan ringa försummelse som avses i momentet, även om det skattebelopp som deklareras i skattedeklarationen är litet. Försummelsen kan anses vara ringa också när förseningen är kortvarig. Försummelsen ska dock inte betraktas som ringa i ovan nämnda situationer, om den är av återkommande art. Som giltigt skäl betraktas bl.a. sjukdom och force majeure. Den skattskyldige ska för Skatteförvaltningen lägga fram en utredning om att han eller hon är oförmögen att fullgöra deklarations-

och anmälningsskyldigheten. Deklarations- och anmälningsskyldigheten ska dock fullgöras så snabbt som möjligt efter det att hindret har upphört, för att förseningsavgift inte ska behöva påföras. Som särskilda skäl kan betraktas t.ex. ett räknefel, skrivfel eller uttrycksfel som den skattskyldige gjort av misstag.

Enligt *3 mom.* påförs förseningsavgiften per skattedeklaration. Den skattskyldige påförs endast en förseningsavgift för varje skattedeklaration, även om den skattskyldige skulle ha flera försummelser, såsom flera uppgifter som lämnats för sent. I momentet föreskrivs om fasta belopp för förseningsavgiften. Förseningsavgiften föreslås vara 50 euro. Förseningsavgiften för en skattedeklaration för en bilskatteperiod föreslås dock vara minst 200 euro. Med bilskatteperiod avses den period för vilken ett registrerat bilskatteombud ska lämna in skattedeklaration. Vid dimensioneringen av avgiftens fasta belopp har man beaktat arten av de registrerade bilskatteombudens verksamhet, och därför är den avgift som påförs för en bilskatteperiod högre.

Enligt *4 mom.* ska den skattskyldige ges tillfälle att lämna utredning innan förseningsavgiften påförs, om det är behövligt av särskilda skäl. Bestämmelserna avviker från de allmänna bestämmelserna om behandlingen av ett förvaltningsärende. Eftersom grunden för påförande av förseningsavgift i allmänhet inte inbegriper skattemyndighetens prövning från fall till fall och sättet att beräkna förseningsavgiften är schablonmässigt, finns det i regel inget behov av att höra den skattskyldige för att trygga den skattskyldiges rättigheter. Den skattskyldige ska dock höras t.ex. om det råder oklarhet om när deklarationen kommit in.

Enligt *5 mom.* är förseningsavgiften inte en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

95 §. Försummelseavgift. Det föreslås att det i lagen tas in en ny bestämmelse om försummelseavgift. Försummelseavgiften ersätter bestämmelserna om bilskatteförseelse och felavgift till den del det för försummelse av de skyldigheter som avses i de nuvarande bestämmelserna i fortsättningen inte ska påföras förseningsavgift, skatteförhöjning eller sådan försummelseavgift som avses i lagen om beskattningsförfarande. Försummelseavgift ska påföras bl.a. för sådana försummelser som inte hänför sig till skyldigheten att deklarera skatt eller där skyldigheten att deklarera skatt är oklar. Dessutom ska försummelseavgift i fortsättningen påföras för återkallande av skattedeklarationen eller om Skatteförvaltningen återkallar skattedeklarationen i enlighet med 56 §. I detta fall ersätter försummelseavgiften påföljden enligt den gällande lagen.

Den som försummat sin skyldighet enligt bilskattelagen ska höras innan försummelseavgift påförs. Tiden för sökande av ändring i beslut som gäller försummelseavgift ska vara 60 dagar från delfåendet av beslutet eller i fråga om den statliga rättsbevakaren från det att beslutet fattades.

I *1 mom.* föreslås bestämmelser om en försummelseavgift som påförs utan att skattemyndigheten först uppmanar till att rätta till försummelsen. De skyldigheter och försummelser som avses i denna bestämmelse är till sin natur sådana att de inte kan fullgöras eller rättas till på ett effektivt sätt på uppmaning av myndigheten eller sådana att påförandet av försummelseavgift först efter myndighetens uppmaning skulle försämra försummelseavgiftens effektivitet som styrmedel. Skyldigheten att göra en anmälan om skattefri användning har t.ex. föreskrivits för användningssituationer för att det ska vara möjligt att övervaka skattefri användning av fordon och förutsättningarna för skattefri användning av fordon. Påföljdsavgift som påförs utan uppmaning är motiverad i dessa situationer, eftersom det annars i praktiken inte skulle finnas någon påföljd för underlåtelse att göra en anmälan i de situationer där försummelsen enbart gäller försummelse av anmälningsskyldigheten men inte leder till beskattning av fordonet. Försummelseavgiftens maximibelopp motsvarar den nuvarande felavgiftens maximibelopp. Försummelseavgift ska påföras om den lagstadgade skyldigheten delvis eller helt inte fullgörs på behörigt

sätt och i rätt tid. När försummelseavgift påförs ska hänsyn tas till hur allvarlig försummelsen är och eventuell inverkan på tredje parter.

I *1 mom. 1 punkten* föreskrivs det om en försummelseavgift som påförs om en skattedeklaration har lämnats in för fordonet, men fordonet emellertid inte registreras i trafik- och transportregistret och skattedeklarationen därför återkallas. Försummelseavgiften ersätter i dessa situationer den avgift som föreskrivs i 43 § 2 mom. i den gällande lagen och som till sin storlek motsvarar avgiften för ansökan om förhandsavgörande, dvs. 200 euro. Således kan försummelseavgiftens maximibelopp vara väsentligt högre än för närvarande. I fortsättningen ska försummelseavgift påföras också i det fall att verkställandet av beskattningen ännu inte har avslutats. Verkställandet av beskattningen inleds redan när skattedeklarationen lämnas, varvid det är konsekvent att påföljdsavgift också ska påföras i situationer där skattedeklarationen återkallas innan beskattningsbeslutet meddelas.

I *1 mom. 2 punkten* hänvisas det till anmälningsskyldigheten i anslutning till anmälan om i 32 § avsedda ändringar av ett tidsbundet hyresavtal, i 43 § avsedd anmälan om överlåtelse av ett fordon, i 53 § avsedd anmälan om ibruktagande och i 57 § avsedd anmälan om skattefri användning. Med *3 punkten* avses försummelse av den utredningsskyldighet som gäller den anmälningsskyldighet som avses i den föregående punkten, dvs. sådana anmälningsskyldigheter som inte hänför sig till de uppgifter som lämnas i skattedeklarationen eller till de ansökningar om återbäring som avses i 27 och 29 §. I *4 punkten* hänvisas det till skyldigheten för besiktningsförrättare att vid periodisk besiktning kontrollera att fordonet inte är belagt med användningsförbud på grund av försummad betalning av bilskatt.

I *2 mom.* föreskrivs det om en försummelseavgift som ersätter det bötesstraff som ålagts för den nuvarande bilskatteförseelsen. Dessutom ersätter den försummelseavgift som föreskrivs här felavgiften i de fall där det är ändamålsenligt att skattemyndigheten uppmanar till att fullgöra skyldigheten. Försummelseavgift ska påföras om den lagstadgade skyldigheten delvis eller helt inte fullgörs på behörigt sätt och i rätt tid trots skattemyndighetens uppmaning. Maximibeloppet av försummelseavgiften enligt detta moment motsvarar det maximibelopp av försummelseavgiften som anges i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. När försummelseavgift påförs ska hänsyn tas till hur allvarlig försummelsen är och eventuell inverkan på tredje parter.

I *2 mom. 1 punkten* avses den i 48 § avsedda underrättelseskyldighet som gäller registrering. Skyldigheten i fråga om registreringen omfattar underrättande om ändring och om upphörande med verksamheten. I *2 punkten* hänvisas det till bokföringsskyldigheten i fråga om beskattningen, anteckningsskyldigheten i fråga om beskattningen och skyldigheten att föra körjournal. Bokföringsskyldigheten i fråga om beskattningen är en tilläggsskyldighet i förhållande till bokföringsskyldigheten enligt bokföringslagen. Påförande av försummelseavgift för försummelse av bokföringsskyldigheten i fråga om beskattningen hindrar således inte att åtal för bokföringsbrott utreds.

I *3 mom.* föreslås bestämmelser om när försummelseavgift inte påförs. Försummelseavgift påförs inte, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl till försummelsen. Huruvida en försummelse är ringa bedöms från fall till fall utifrån omständigheterna. Giltiga skäl är t.ex. sjukdom eller force majeure.

I *4 mom.* föreskrivs det att försummelseavgiften inte är en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen. Bestämmelsen motsvarar 22 a § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

13 kap. *Ändringssökande*

96 §. Rätt att söka ändring. I paragrafen föreslås bestämmelser om rätt till ändringssökande, i fråga om vilken det inte föreslås några ändringar i innehållet eller omfattningen.

Bestämmelser om den skattskyldiges och det registrerade bilskatteombudets rätt att söka ändring finns i *1 mom.* Om det registrerade bilskatteombudet ansvarar för deklareringen av skatten och är skyldigt att betala skatten i stället för den skattskyldige, har endast det registrerade bilskatteombudet rätt att söka ändring. I de fall där skatten inte kan tas ut hos det registrerade bilskatteombudet och ägaren eller innehavaren är skyldig att betala skatten med de begränsningar som nämns i 7 § 2 mom., har han eller hon då också rätt att använda den skattskyldiges rättsmedel. Detta motsvarar nuvarande praxis. I beskattningen får dessutom ändring sökas av någon annan som ansvarar för betalningen av skatten.

Enligt *2 mom.* får ändring i andra beslut som meddelats med stöd av bilskattelagen sökas av den som beslutet avser eller den vars rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas. Med andra beslut än beskattningsbeslut avses ett i 26 § 5 mom. avsett beslut om rätt till återbäring som beviljas på grund av skada, ett i 33 § avsett beslut som gäller den vanliga vistelseorten, ett i 35 § avsett beslut om förlängning av tiden för skattefri användning av fordon, ett i 50 § avsett beslut som gäller registrering, ett i 51 § 2 mom. avsett beslut som gäller säkerhet, ett i 56 § avsett beslut om återkallande av bilskattedeklaration, ett i 78 § avsett beslut om förhindrande av användning av fordon, ett i 90 § avsett beslut om meddelande av användningsförbud för fordon, ett beslut om försummelseavgift som påförts med stöd av 95 § och ett beslut om försummelseavgift som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter och som påförts med stöd av 115 §. Den som är skyldig att lämna uppgifter får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller skyldighet att lämna uppgifter enligt 14 kap.

Enligt 2 mom. får dessutom den som ansökt om skatteåterbäring söka ändring i ett beslut om skatteåterbäring. Med beslut om skatteåterbäring avses beslut som meddelats med anledning av i 27 § avsedda ansökningar om återbäring och i 29 § avsedda ansökningar om återbäring vid utförsel.

Enligt *3 mom.* har en statlig rättsbevakare som avses i 45 § rätt att söka ändring.

97 §. Begäran om omprövning. I paragrafen föreslås bestämmelser om begäran om omprövning och om den myndighet som begäran riktas till.

Enligt *1 mom.* ska ändring i Skatteförvaltningens beslut sökas hos Skatterättelsenämnden. Om Transport- och kommunikationsverket har fattat beslutet, söks ändring hos Transport- och kommunikationsverket. Ändring ska sökas genom en skriftlig begäran om omprövning. Omprövning får inte begäras om ärendet har avgjorts genom beslut med anledning av besvär.

I *2 mom.* föreslås bestämmelser om att fordonets ägare eller vid köp på avbetalning fordonets innehavare inte längre får begära omprövning i fråga om sådan nedsatt bilskatt för paketbilar som avses i 11 § eller i fråga om sådan befrielse från bilskatt som avses i 23 § för räddningsbilar, ambulanser, veterinärbilar, likbilar, husbilar och bilar i kategori M_1 vars egenmassa är mer än 6 000 kilogram, i 24 § för fordon som används av en utländsk beskickning och dess personal och i 25 § för taxibilar. Omprövning ska således begäras antingen genom skattedeklarationen eller i enlighet med 27 § genom ansökan om återbäring inom sex månader från det att fordonet för första gången antecknades i registret.

Enligt *3 mom.* ska begäran om omprövning inom föreskriven tid lämnas till skattemyndigheten, dvs. Skatteförvaltningen eller Transport- och kommunikationsverket, beroende på vem av dem som har verkställt beskattningen.

Enligt *4 mom.* ska begäran behandlas utan obefogat dröjsmål. På detta sätt säkerställs det att en begäran om omprövning behandlas utan dröjsmål i ett omprövningsförfarande. Förfarandet motsvarar de nuvarande bestämmelserna om omprövningsförfarandet.

98 §. Tidsfrist för begäran om omprövning. I paragrafen föreslås bestämmelser om tidsfristen för begäran om omprövning. Enligt *1 mom.* ska omprövning av beskattningsbeslut och beslut om skatteåterbäring begäras inom tre år från ingången av året efter skatteårets utgång. Omprövning får dock alltid begäras inom 60 dagar från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. Omprövning av andra beslut än beskattningsbeslut och beslut om skatteåterbäring ska enligt *2 mom.* begäras inom 60 dagar från delfåendet av beslutet. Enligt *3 mom.* är tiden för begäran om omprövning när det gäller den statliga rättsbevakaren 60 dagar från det att beslutet fattades. Förfarandet motsvarar de nuvarande bestämmelserna om omprövningsförfarandet.

99 §. Omprövningsmyndighet. I paragrafen föreslås bestämmelser om omprövningsmyndigheterna. Enligt *1 mom.* avgör skatterättelsenämnden en begäran om omprövning som gäller Skatteförvaltningens beslut. Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en begäran om omprövning till den del begäran godkänns, om den som söker ändring är någon annan än Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

I *2 mom.* föreskrivs det om behörigheten att fatta beslut om upphävande av beskattning enligt uppskattning. Förfarandet gäller beskattning enligt uppskattning på grund av både det att skattedeklaration inte lämnats in och det att deklarationen är otillförlitlig. Bestämmelsen är inte förpliktande, utan den nya skattedeklarationen kan behandlas som en begäran om omprövning i skatterättelsenämnden. I regel ska dock beslut om upphävande av beskattningen med anledning av ny skattedeklaration fattas av Skatteförvaltningen, varefter Skatteförvaltningen verkställer beskattningen på nytt. I detta beslut ska det vara möjligt att söka ändring genom begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden.

Enligt *3 mom.* avgör Transport- och kommunikationsverket även i fortsättningen en begäran om omprövning som gäller beslut som Transport- och kommunikationsverket har fattat.

100 §. Sökande av ändring i ett förhandsavgörande. I paragrafen föreslås bestämmelser om förfarandet för sökande av ändring i ett förhandsavgörande på motsvarande sätt som i den gällande bilskattelagen. Enligt *1 mom.* ska ändring i första skedet sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Om skattemyndigheten har beslutat att ett förhandsavgörande inte meddelas, får ändring i ett sådant beslut inte sökas. I *2 mom.* föreslås bestämmelser om den förvaltningsdomstol hos vilken besvär anförs. Den behöriga förvaltningsdomstolen bestäms enligt tidpunkten för den ursprungliga skattemyndigheten beslut. Detta motsvarar rådande praxis för sökande av ändring. I *3 mom.* föreskrivs det om besvärstiden. Beslutet kan delges som vanlig delgivning på det sätt som anges i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande.

101 §. Besvär hos förvaltningsdomstolen. I paragrafen föreslås bestämmelser om förfarandet för sökande av ändring i ett beslut med anledning av en begäran om omprövning. I *1 mom.* föreslås bestämmelser om den förvaltningsdomstol hos vilken besvär anförs. Den behöriga förvaltningsdomstolen bestäms enligt tidpunkten för den ursprungliga skattemyndigheten beslut, vilket innebär att hemkommunen eller hemvisten eller hemorten vid tidpunkten för skatterättelsenämndens beslut inte är av betydelse. Detta motsvarar gällande besvärspraxis.

I *2 mom.* föreskrivs det om tidsfristen för anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen. Besvärstiden förkortas betydligt jämfört med den nuvarande besvärstiden och ändras så att den motsvarar den besvärstid som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Besvärstiden ska således i fortsättningen vara densamma i fråga om alla skatter som Skatteförvaltningen uppbär. Samtidigt ändras tidsfristen så att den bättre motsvarar den allmänna besvärstiden, som är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärstiden för den statliga rättsbevakaren räknas från det att beslutet fattades.

Beslutet kan delges som vanlig delgivning på det sätt som anges i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande.

102 §. Hörande av den statliga rättsbevakaren och den skattskyldige i samband med behandlingen av besvär. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i nuläget om hörande av den statliga rättsbevakaren och den skattskyldige vid behandlingen av besvär. Med skattskyldig avses i denna paragraf också andra som enligt 96 § har rätt att söka ändring.

103 §. Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. I paragrafen föreskrivs om besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på motsvarande sätt som i 71 § i den gällande lagen.

104 §. Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen. I paragrafen föreslås bestämmelser om ett nytt prejudikatbesvär i fråga om bilbeskattningen. Med prejudikatbesvär avses undantagsvis besvär som parterna i en skatteprocess anför direkt hos högsta förvaltningsdomstolen över ett beslut av skatterättelsenämnden. Tillämpningen av förfarandet förutsätter att begäran om omprövning avgörs av skatterättelsenämnden. Förfarandet ska således inte tillämpas på sådana beslut som fattats i omprövningsförfarande och som har avgjorts av Skatteförvaltningen eller Transport- och kommunikationsverket. Om skatterättelsenämnden behandlar ärendet och godkänner begäran om omprövning i sin helhet, kan de föreslagna bestämmelserna om prejudikatbesvär tillämpas också på besvär över detta beslut. Anförande av prejudikatbesvär förutsätter att högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär. I praktiken är sådana situationer sällsynta. Det föreslagna förfarandet motsvarar bestämmelserna om prejudikatbesvär i lagen om beskattningsförfarande och är således enhetligt med den övriga beskattning som Skatteförvaltningen verkställer. I paragrafen föreskrivs det att bestämmelserna i 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande ska iakttas i ett förfarande som gäller prejudikatbesvär.

105 §. Besvärsanvisning som ska fogas till skatterättelsenämndens beslut. I paragrafen föreslås bestämmelser om den besvärsanvisning som ska fogas till skatterättelsenämndens beslut och om dess innehåll. I paragrafen föreskrivs det också att förfarandet i fråga om prejudikatbesvär ska beskrivas i huvuddrag i besvärsanvisningen, för att säkerställa att den som ansöker om tillstånd för prejudikatbesvär känner till och förstår förfarandets natur och att den som ger sitt samtycke känner till och förstår betydelsen av samtycket.

106 §. Fastställelse av ändringsgrund. I paragrafen föreskrivs om fastställelse av ändringsgrund. På fastställelsen tillämpas 73 § i lagen om beskattningsförfarande.

107 §. Omröstning. I paragrafen föreslås bestämmelser om hur ett ärende avgörs i skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen genom omröstning. Som beslut ska då gälla den åsikt som flertalet har omfattat. Vid lika röstetal avgör den åsikt som är fördelaktigare för den skattskyldige. Om denna grund inte kan tillämpas avgör den åsikt som ordföranden har omfattat. Bestämmelsen motsvarar bl.a. 74 § i lagen om beskattningsförfarande.

108 §. Följdändring. I paragrafen föreslås bestämmelser om följdändring, som i bilbeskattningen är ett nytt förfarande som hänför sig till ändringar. Med beskattning avses både verkställande av beskattning och återbäring av skatt på ansökan. Förfarandet motsvarar till principerna bestämmelserna om följdändring i lagen om beskattningsförfarande.

Enligt *1 mom.* kan en följdändring göras på basis av ett beslut av skattemyndigheten om rättelse av beskattningen, ett beslut av den myndighet där ändring sökts eller ett kompletterande beskattningsbeslut. En följdändring kan göras i situationer där beskattningsbeslutet har ändrats så att det direkt och utan särskild prövning inverkar på en annan fordonsspecifik beskattning, på en annan beskattning för en bilskatteperiod, på en annan skattskyldigs beskattning eller på bilskatt som betalas tillbaka på ansökan. En följdändring kan också göras t.ex. om ett beslut om återbäring vid utförsel eller återbäring som beviljas på grund av skada ändras så att det direkt och utan särskild prövning påverkar en annan återbäring vid utförsel eller annan återbäring som beviljas på grund av skada. Om t.ex. beskattningen av ett fordon för vilket det beviljats återbäring på grund av skada har ändrats på basis av ett registrerat bilskatteombuds begäran om omprövning, ändrar Skatteförvaltningen då också återbäringen så att den motsvarar det belopp som kan betalas tillbaka på basis av det nya skattebeloppet för fordonet.

Skatteförvaltningen gör en följdändring också om Transport- och kommunikationsverket har ändrat sin verkställda beskattning så att den direkt inverkar på Skatteförvaltningens beslut om ansökan om återbäring. På motsvarande sätt gör Transport- och kommunikationsverket en följdändring när Skatteförvaltningen har ändrat ett beslut som gäller beskattning eller ansökan om återbäring så att det direkt och utan särskild prövning inverkar på den beskattning som Transport- och kommunikationsverket verkställer.

Skattemyndigheten kan ändra beskattningen eller återbäringen för samma skattskyldige eller för en annan skattskyldig så att den motsvarar ändringen. En följdändring kan medföra en ändring både till den skattskyldiges fördel och till den skattskyldiges nackdel. En följdändring kan göras även om tidsfristerna för rättelse av beskattningen har löpt ut.

Enligt *2 mom.* behöver en följdändring inte göras, om ändringen av särskilda skäl är oskälig. Bestämmelsen motsvarar vedertagen beskattningspraxis i fråga om andra skatteslag.

109 §. Särskilda bestämmelser om ändringssökande och om ändringar med anledning av ändringssökande. I paragrafen föreslås bestämmelser om ändring av beskattningen med anledning av ändringssökande. Den skattskyldig eller någon annan som ansvarar för skatten är trots att ändring har sökts skyldig att betala den påförda skatten, dröjsmålspåföljden och någon annan påföljd. I paragrafen föreslås dessutom bestämmelser om de ändringar som Skatteförvaltningen ska göra med anledning av beslut av den myndigheten där ändring sökts.

110 §. Genomförande av ändringar. I paragrafen föreslås bestämmelser om hur ändringarna ska genomföras. De föreslagna bestämmelserna motsvarar till sitt sakinnehåll 78 § i lagen om beskattningsförfarande.

I de situationer som avses i *1 mom.* genomförs ändringarna tekniskt på samma sätt som rättelse av beskattningen. Bestämmelsen motsvarar nuvarande praxis vid bilbeskattningen. Ändring i beslut söks i enlighet med vad som föreskrivs om sökande av ändring i ett beslut om rättelse av beskattningen. Om t.ex. ett beslut om beskattning som verkställts på nytt har fattats senare än tre år från ingången av året efter skatteårets utgång, dvs. efter utgången av tidsfristen för ändringssökande, ska den skattskyldige söka ändring i beslutet inom 60 dagar från delfåendet av beslutet om den beskattning som verkställt på nytt. Om den skattskyldige anser att en ändring i beskattningen borde ha inverkat på den skattskyldiges beskattning som en följdändring, kan den

skattskyldige få ärendet anhängiggjort vid Skatteförvaltningen trots de tidsfrister som föreskrivs om ändringssökande. Ändring i ett beslut som Skatteförvaltningen fattat i ärendet söks på samma sätt som i ett beskattningsbeslut.

I *2 mom.* föreskrivs det om avbrytande av verkställigheten och om förordnande om avbrott. Eftersom en ny behandling genomförs i enlighet med vad som föreskrivs om rättelse av beskattningen, återkallas inte en eventuell utmätning som gjorts med anledning av upphävandet av beskattningen. Därför är det behövligt att föreskriva att skattemyndigheten i dessa situationer på eget initiativ ska bestämma att verkställigheten ska avbrytas. Vid beskattning som verkställs på nytt avgörs det rätta skattebeloppet och åtgärderna för indrivning av skatten fortsätter därefter. Utgångspunkten är att ett förordnande om avbrott utfärdas. Ett förordnande om avbrott behöver dock inte utfärdas, om det finns särskilda skäl till det, såsom en skatt som just håller på att preskriberas. Förordnande om avbrott ska utfärdas utan dröjsmål efter det att beslutet av den myndighet där ändring sökts har delgetts skattemyndigheten. På förordnande om avbrott ska i övrigt tillämpas vad som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

Enligt *3 mom.* kan en ändring i beskattningen således också göras t.ex. när den lagstadgade tidsfristen för rättelse av beskattningen har löpt ut.

111 §. Grundbesvär. I paragrafen föreskrivs om förbud mot grundbesvär på motsvarande sätt som i 70 § 4 mom. i den gällande bilskattelagen.

112 §. Rättegångskostnader. Det föreslås att det i bilskattelagen tas in en paragraf om ersättning för rättegångskostnader. Enligt paragrafen ska bestämmelserna i 10 kap. i lagen om rättegång i förvaltningsärenden tillämpas på ersättning för rättegångskostnader. På behandlingen av en begäran om omprövning enligt bilskattelagen i skatterättelsenämnden och Transport- och kommunikationsverket tillämpas dock förvaltningslagen, och kostnader som uppkommit i samband med begäran om omprövning ersätts inte. Bestämmelsen överensstämmer till sin ordalydelse med motsvarande bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande.

14 kap. *Lämnande av uppgifter*

113 §. Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter. I paragrafen föreslås bestämmelser om utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter. Med allmän skyldighet att lämna uppgifter avses en utomståendes skyldighet att utan uppmaning lämna skattemyndigheten uppgifter för beskattningen, och den omfattar både utomståendes och myndigheters allmänna skyldighet att lämna uppgifter.

I *1 mom.* föreskrivs i huvudsak på motsvarande sätt som i 11 g § i den gällande bilskattelagen om importörens och tillverkarens skyldighet att lämna Skatteförvaltningen uppgifter om de begärda priserna för nya fordon. Dessutom föreskrivs motsvarande skyldighet för importörens eller tillverkarens representant, om denne på importörens eller tillverkarens vägnar anmäler nya bilar för försäljning i Finland. I praktiken avses med en representant t.ex. en återförsäljare. På grund av de föreslagna ändringarna i förfarandet för skattedeklarationen för nya fordon är det inte behövligt att fastställa fordonens beskattningsvärden med hjälp av handelspositioner i ett separat förfarande.

I *2 mom.* föreskrivs det om skyldigheten att lämna Skatteförvaltningen uppgifter om försäljningsannonser om begagnade fordon. Skyldigheten gäller aktörer som affärsmässigt i elektronisk form publicerar försäljningsannonser om fordon. Skattebeloppet för begagnade fordon baserar sig på fordonets allmänna värde i detaljhandeln, vilket beräknas utifrån det pris som liknande fordon allmänt saluförs till på fordonsmarknaden i Finland. För att Skatteförvaltningen

ska kunna verkställa beskattningen av begagnade fordon på det sätt som föreskrivs i lagen behöver den heltäckande uppgifter om fordonspriserna i Finland. Tillgången till prisuppgifter kan bäst tryggas genom att det för utomstående som publicerar försäljningsannonser föreskrivs en allmän skyldighet att lämna uppgifter.

Paragrafens *3 mom.* motsvarar 79 § 1 mom. i den gällande bilskattelagen. I *4 mom.* hänvisas det till bestämmelsen om myndighetens allmänna skyldighet att lämna uppgifter i lagen om beskattningsförfarande. Enligt den bestämmelsen ska bl.a. den personuppgiftsansvarige som avses i 216 § i lagen om transportservice lämna Skatteförvaltningen de uppgifter om vägtrafiken i trafik- och transportregistret som behövs för beskattningen. I *5 mom.* finns ett bemyndigande för skattemyndigheten att meddela närmare föreskrifter och att begränsa skyldigheten att lämna uppgifter i situationer som har ringa betydelse med tanke på skattekontrollen.

114 §. Utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter. I paragrafen föreslås bestämmelser om utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter. Med utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter avses utomståendes eller myndigheters skyldighet att i ett enskilt ärende som behandlas lämna skattemyndigheten uppgifter om en annan skattskyldig. I sådana fall ges uppgifterna på uppmaning av skattemyndigheten. Utomstående ska lämna uppgifter, om uppgifterna kan behövas för behandlingen av ett ärende som gäller beskattning eller ändringssökande. Behovet av uppgifter avgörs av skattemyndigheten, inte av den som är skyldig att lämna uppgifter.

Bestämmelserna i *1 mom.* motsvarar 83 § i den gällande bilskattelagen och preciseras så att de i huvudsak motsvarar 19 § i lagen om beskattningsförfarande. Således ska skattemyndighetens begäran i fortsättningen specificeras t.ex. på basis av namn eller någon annan motsvarande specificering, såsom fordonets tillverkningsnummer. Paragrafens *2 mom.* motsvarar bestämmelserna om näringsidkares särskilda skyldighet att lämna uppgifter i 81 § 3 mom. i den gällande bilskattelagen. I bestämmelsen preciseras att varje näringsidkares särskilda skyldighet att lämna uppgifter utöver inköp och försäljning av fordon också gäller försäljningsannonser och begärda priser för fordon. Samtidigt förenhetligas ordalydelsen i bestämmelsen så att den motsvarar de övriga bestämmelserna om utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter.

I *3 mom.* föreskrivs om Tullens skyldighet att lämna uppgifter på uppmaning av Skatteförvaltningen. Bestämmelsen motsvarar 28 a § 2 mom. i den gällande bilskattelagen. Skattemyndighetens nuvarande rätt att få uppgifter på begäran ändras dock till Tullens skyldighet att lämna uppgifter på uppmaning av skattemyndigheten. På myndighetens särskilda skyldighet att lämna uppgifter ska enligt *4 mom.* dessutom bestämmelserna om myndigheternas särskilda skyldighet att lämna uppgifter i 20 § i lagen om beskattningsförfarande tillämpas. Uppgifterna ska också lämnas på uppmaning av Transport- och kommunikationsverket. Bestämmelser om skattemyndighetens rätt enligt 83 § 2 mom. i den gällande bilskattelagen att granska eller låta granska handlingar finns i fortsättningen i 64 § om skattegranskning i den nya bilskattelagen.

115 §. Särskilda bestämmelser om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter. Paragrafen motsvarar 31 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

I *1 mom.* föreskrivs det om den som är ansvarar för att fullgöra skyldigheten att lämna uppgifter. För skyldigheten att lämna uppgifter ansvarar för en juridisk persons räkning de personer eller aktörer som är skyldiga att fullgöra deklarations- och anmälningsskyldigheten. För att beskattningsförfarandet ska vara enhetligt är det ändamålsenligt att tillämpa samma ansvarsskyldighet på skyldigheten att lämna uppgifter som på anmälningsskyldigheten.

I *2 mom.* föreskrivs om tillämpningen av de bestämmelser om jämförelseuppgiftsgranskning, de särskilda bestämmelser om lämnande av uppgifter samt de bestämmelser om försummelseavgift, granskningsrätt och avgifter som finns i lagen om beskattningsförfarande på den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i denna lag. De bestämmelserna som gäller Skatteförvaltningen ska också tillämpas på Transport- och kommunikationsverket.

116 §. Kontroll av användningsförbud vid besiktning. I paragrafen föreslås bestämmelser om besiktningsförrättarens skyldighet att kontrollera att ett fordon inte är belagt med användningsförbud på motsvarande sätt som i 79 a § i den gällande bilskattelagen. Ordalydelsen i paragrafen ändras. Försummelseavgift påförs för försummelse av skyldigheten.

117 §. Granskningsrätt. I paragrafen föreskrivs det om myndighetens rätt att granska ett fordon eller förordna att fordonet ska granskas på samma sätt som i 80 § i den gällande bilskattelagen. Till paragrafen fogas en precisering av att de granskningar som avses i paragrafen inte får utföras i utrymmen som omfattas av hemfriden.

118 §. Tullens rätt att lämna uppgifter. I paragrafen föreslås bestämmelser Tullens rätt att lämna myndigheten uppgifter. Paragrafen motsvarar 87 a § 1 mom. i den gällande bilskattelagen. Bestämmelser om andra tillsynsmyndigheters dvs. polisens rätt att lämna uppgifter finns för närvarande i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (616/2019).

15 kap. *Särskilda bestämmelser*

119 §. Elektronisk kommunikation och underskrift. I paragrafen föreslås en hänvisning till 93 a § i lagen om beskattningsförfarande, där det föreskrivs närmare om elektronisk kommunikation och underskrift. Bestämmelsen gäller alla elektroniska deklarationer och anmälningar och elektroniska underskrifter som avses i denna lag.

120 §. Hänvisning till strafflagen. I paragrafen föreslås en hänvisning till strafflagens bestämmelser om skattebedrägeri på samma sätt som i 89 § 1 mom. i den gällande bilskattelagen.

Det föreslås inte att bestämmelserna om bilskatteförseelse i 89 § 2 mom. i den gällande bilskattelagen tas in i den nya bilskattelagen, utan för försummelser påförs i fortsättningen skatteförhöjning eller försummelseavgift.

16 kap. *Ikraftträdande*

121 §. Ikraftträdande. Enligt *1 mom.* föreslås lagen träda i kraft den 1 januari 2021.

Enligt *2 mom.* tillämpas lagen för det första på fordon för vilka skyldigheten att betala skatt uppkommer efter det att lagen har trätt i kraft. Lagen ska tillämpas om fordonet registreras eller tas i sådant skattepliktigt bruk som avses i den föreslagna lagen efter det att lagen har trätt i kraft eller om skattedeklarationen för fordonet lämnas in före registrering och skattepliktigt ibruktagande efter det att lagen har trätt i kraft. Lagen ska också tillämpas på fordon som tagits i bruk eller registrerats före lagens ikraftträdande, om fordonets konstruktion, äganderätt eller användningssyfte ändras efter lagens ikraftträdande så att skatt på grund av ändringen ska uppbäras med stöd av lagen. Dessutom ska lagen tillämpas på fordon som tidigare har beskattats eller borde ha anmälts till beskattning och i fråga om vilka det vid beskattningen har påförts bilskatt på det sätt som avses i 28 § eller fordonet har beviljats återbäring vid utförsel eller avdrag på basis av ett tidsbundet hyresavtal och fordonet registreras, tas på nytt i skattepliktigt bruk i Finland eller det lämnas in en skattedeklaration för fordonet på det sätt som avses i 1 mom.

Enligt 2 mom. tillämpas lagen på fordon som tas i skattefritt bruk i Finland efter det att lagen har trätt i kraft.

Enligt *3 mom.* ska lagen tillämpas på återbäring av bilskatt som söks efter lagens ikraftträdande.

122 §. Författningar som upphävs. Genom den föreslagna lagen upphävs den gällande bilskattelagen, nedan *gamla bilskattelagen*, jämte senare ändringar, med undantag av 86, 87 och 88 §, vilka gäller sekretess. Således förblir bestämmelserna om sekretess i den gamla bilskattelagen i kraft.

Genom den föreslagna lagen upphävs också förordningen om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992).

123 §. Övergångsbestämmelser. Enligt *1 mom.* ska på bilbeskattning, dvs. på verkställandet av bilbeskattning och ändring av den, i regel tillämpas de bestämmelser i den gamla bilskattelagen som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, om skyldigheten att betala skatt har uppkommit första gången före ikraftträdandet av den föreslagna lagen. De bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag ska också tillämpas på försummelser som gäller beskattning om skyldigheten att betala skatt har uppkommit första gången före ikraftträdandet av den föreslagna lagen. Samma bestämmelser ska också tillämpas på återbäring av skatt på ansökan, om ansökan har blivit anhängig före ikraftträdandet. Dessutom ska bestämmelserna tillämpas på ändringssökande som gäller beslut som fattats före lagens ikraftträdande. Bestämmelsen ska tillämpas, om inte något annat föreskrivs nedan.

Bestämmelsen i 1 mom. ska tillämpas t.ex. på sådan ändringsbeskattning som var anhängig vid Skatteförvaltningen eller Transport- och kommunikationsverket vid ikraftträdandet av den föreslagna lagen. Med ändringsbeskattning avses t.ex. rättelse av beskattningen eller beskattning som verkställs på nytt. Även om ett sådant ärende avgörs efter ikraftträdandet av denna lag, fattas beslutet i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

I enlighet med 1 mom. ska dessutom de ändringar som inverkar på skattens eller återbäringens belopp göras i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om den myndighet där ändring sökts ändrar ett beslut som fattats före ikraftträdandet.

I *2 mom.* föreslås bestämmelser om sökande av ändring och delgivning av beslut i fråga om beslut som fattats i första instans av skattemyndigheten och som gäller sådan skyldighet att betala skatt som uppkommit eller sådan ansökan om återbäring av skatt som blivit anhängig före lagens ikraftträdande. Om ett beslut i första instans fattas efter ikraftträdandet av den föreslagna lagen, ska bestämmelserna i den föreslagna lagen i samtliga fall tillämpas på ändringssökande och delgivning av beslutet. Med beslut i första instans avses skattemyndighetens beslut som inte hänför sig till ändringssökande. Till exempel i ett beslut som fattats under den föreslagna lagens giltighetstid och som gäller rättelse av beskattningen eller beskattning som ska verkställas på nytt söks ändring enligt bestämmelserna i den föreslagna lagen, även om beslutet gäller en skyldighet att betala skatt som uppkommit före ikraftträdandet av lagen.

Övergångsbestämmelsen i 2 mom. kan åskådliggöras med följande exempel.

Exempel 1. Skatteförvaltningen verkställer efterbeskattningen för 2021 och skyldigheten att betala skatt för fordonet har uppkommit 2019. Beslutet om efterbeskattning ska fattas med tillämpning av de bestämmelser i den gamla bilskattelagen som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. Ändring söks dock enligt bestämmelserna i denna lag.

Exempel 2. I december 2020 begär den skattskyldige omprövning hos Skatteförvaltningen av ett beskattningsbeslut som meddelats 2019. Skatteförvaltningen godkänner den skattskyldiges begäran om omprövning i januari 2021. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söker genom besvär ändring i ett beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning. Enligt övergångsbestämmelsen avses med Skatteförvaltningens beslut det ursprungliga förvaltningsbeslutet i första instans och inte det beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning i samband med ändringssökande, så på ändringssökande tillämpas i alla besvärsinstanser de bestämmelser i den gamla bilskattelagen som gällde vid ikraftträdandet av lagen. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska söka ändring genom besvär i enlighet med den gamla bilskattelagen inom 60 dagar från det att beslutet fattades.

I *3 mom.* föreslås preciserande bestämmelser om skyldigheten att betala skatt. Om en anmälan om ibruktagande av ett fordon lämnas före ikraftträdandet av den föreslagna lagen, men skattedeklarationen lämnas in först efter ikraftträdandet, anses skyldigheten att betala skatt uppkomma i enlighet med den föreslagna lagen genom inlämnande av skattedeklarationen.

Paragrafens *4 mom.* gäller fordon som finns i Finland på basis av tillfällig skattefrihet enligt den gamla bilskattelagen och i fråga om vilka den skattefria användningen har börjat före ikraftträdandet av den föreslagna lagen. Användningen av ett sådant fordon ska i enlighet med bestämmelserna i den gamla bilskattelagen anses tillfälligt skattefri fram till utgången av den tidsfrist enligt den gamla bilskattelagen som gäller för den skattefria användningen i fråga. Tidsfristen kan dock inte längre förlängas på ansökan, utan den föreslagna lagen ska tillämpas omedelbart efter det att tidsfristerna löpt ut.

I *5 mom.* föreslås bestämmelser om att bestämmelserna i den föreslagna lagen ska tillämpas på beskattningen av ett fordon, om fordonet ändras efter det att den föreslagna lagen trätt i kraft så att villkoren eller förutsättningarna för återbäring av eller befrielse från bilskatt eller nedsatt skatt som beviljats med stöd av bestämmelserna i gamla bilskattelagen inte längre uppfylls. För att trygga rättigheterna för den som beviljats en skatteförmån föreskrivs det dessutom i momentet om möjligheten att yrka på att den gamla bilskattelagen ska tillämpas. Om bestämmelserna i den gamla bilskattelagen således leder till ett fördelaktigare resultat för den som beviljats skatteförmånen, kan på yrkande av den som beviljats skatteförmånen bestämmelserna i den gamla bilskattelagen tillämpas på beskattningen. På återkrav av förskottsåterbäring tillämpas dock alltid 34 e § 3 mom. i gamla bilskattelagen.

I *6 mom.* föreslås bestämmelser om situationer där grunden för återbäring av bilskatt på grund av skada på person eller återbäring vid utförsel har uppkommit före ikraftträdande av den föreslagna lagen, men ansökan blir anhängig först efter ikraftträdandet. I enlighet med vad som föreskrivs i 120 § tillämpas på en ansökan som blivit anhängig efter lagens ikraftträdande bestämmelserna i den föreslagna lagen. Om ansökan dock gäller en grund för återbäring som uppkommit före ikraftträdandet av den föreslagna lagen, tillämpas dock bestämmelserna i gamla bilskattelagen i syfte att trygga sökandens rättigheter i de fall där tillämpningen av den föreslagna lagen skulle leda till att ansökan om återbäring avslås, men ansökan om återbäring godkänns om bestämmelserna i gamla bilskattelagen tillämpas på den. Om en ansökan om återbäring vid utförsel blir anhängig efter ikraftträdandet av den föreslagna lagen och fordonet har beviljats förskottsåterbäring enligt gamla bilskattelagen, dras förskottsåterbäringen av från det belopp som betalas som återbäring vid utförsel. Om det har betalats mer i form av förskottsåterbäring än vad som skulle beviljas i återbäring vid utförsel, ska enligt 5 mom. bestämmelserna i 34 e § 3 mom. i gamla bilskattelagen tillämpas på återkrav av förskottsåterbäring. Övergångsbestämmelsen i 6 mom. kan åskådliggöras med följande exempel.

Exempel 3. Sökanden har köpt fordonet på avbetalning. Fordonet har registrerats första gången den 1 november 2018 och sökanden har antecknats i registret som innehavare av fordonet. Sökanden har antecknats i registret som fordonets ägare den 1 december 2020. Ansökan om återbäring av skatt har kommit in till Skatteförvaltningen den 4 januari 2021. Förutsättningarna för återbäring av skatt uppfylls i fråga om sökandens invaliditet, men ansökan avslås på grund av att den kommit in för sent, om bestämmelserna i denna lag tillämpas. De förutsättningar för återbäring av skatt som anges i den lag som gällde vid ikraftträdandet av denna lag uppfylls och ansökan har kommit in inom utsatt tid. På återbäringen av bilskatt tillämpas bestämmelserna i den lag som gällde vid ikraftträdandet av lagen, eftersom detta leder till ett fördelaktigare resultat för sökanden.

Enligt *7 mom.* överförs ett av Skatteförvaltningen med stöd av gamla bilskattelagen godkänt registrerat ombud vid ikraftträdandet av den föreslagna lagen till registret över bilskatteombud. Om ett nuvarande registrerat ombud som överförts till registret över bilskatteombud inte uppfyller förutsättningarna för registrering enligt den föreslagna lagen, tillämpas 49 § i den föreslagna lagen på avregistreringen.

I *8 mom.* föreslås bestämmelser om att de tillstånd för tillfällig skattefri användning som Skatteförvaltningen beviljat med stöd av gamla bilskattelagen förblir i kraft på de villkor som anges i dem när den föreslagna lagen träder i kraft. När den tidsfrist som anges i tillståndet löper ut eller om de villkor som anges i tillståndet inte iakttas, ska bestämmelserna i den föreslagna lagen tillämpas på skatteplikten för användningen av fordonet.

I *9 mom.* föreslås bestämmelser om att ett beslut om återbäring på grund av invaliditet som Skatteförvaltningen meddelat på förhand med stöd av gamla bilskattelagen ska iakttas på de villkor som anges i beslutet. Om sökanden begär utbetalning av återbäring inom den tidsfrist som anges i beslutet och förutsättningarna för utbetalning i övrigt uppfylls, betalas återbäringen ut även om fordonet först gången har registrerats i sökandens ägo först efter ikraftträdandet av den föreslagna lagen.

Enligt *10 mom.* ska den sekretess som föreskrivs i gamla bilskattelagens 86 §, som förblir i kraft, tillämpas också på handlingar som hänför sig till ärenden som avses i 26 § i den föreslagna lagen, på motsvarande sätt som den ska tillämpas på handlingar som hänför sig till ärenden som avses i 50 och 51 § i gamla bilskattelagen.

I *11 mom.* föreslås bestämmelser om en förlängd övergångsperiod för återkallande av en skattedeklaration enligt 43 § i den gamla bilskattelagen, om skattedeklarationen har lämnats in före ikraftträdandet av den föreslagna lagen. Skattedeklarationen kan återkallas under de förutsättningar som anges i 43 § i gamla bilskattelagen. Återkallandet ska dock göras inom ett år från ikraftträdandet av den föreslagna lagen, dvs. senast den 31 december 2021. I momentet föreslås dessutom ett bemyndigande för Skatteförvaltningen att på eget initiativ återkalla en skattedeklaration som lämnats in före ikraftträdandet av den föreslagna lagen. Bemyndigandet behövs i situationer där den skattskyldige har varit passiv och inte betalar bilskatten ens efter att ha fått en betalningsuppmaning eller där den skattskyldige inte registrerar fordonet inom skälig tid trots att han eller hon har betalat bilskatten. Skatteförvaltningen kan återkalla skattedeklarationen tidigast ett år efter ikraftträdandet av den föreslagna lagen, under förutsättning att fordonet inte har registrerats i trafik- och transportregistret inom ett år från den ursprungliga förfallodagen för skatten.

Enligt *12 mom.* ska bestämmelserna i den gamla bilskattelagen tillämpas på försummelser som inträffat före ikraftträdandet av denna lag. På försummelser av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas den gamla bilskattelagen, om uppgifter har begärts före ikraftträdande

av lagen. Om uppgifterna har begärts efter att den föreslagna lagen har trätt i kraft, ska lagen om beskattningsförfarande i enlighet med den föreslagna lagen tillämpas på försummelser av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter, även om det är fråga om uppgifter som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

I *13 mom.* föreslås en övergångsbestämmelse som gäller skatteuppbörd och indrivning. Skatteuppbörd och indrivning som gäller bilskatt överförs från det gamla uppbördsförfarandet till det nya uppbördsförfarandet och samtidigt från det gamla datasystemet till det nya datasystemet först vid ingången av februari 2021. Av denna anledning föreskrivs det att de bestämmelser om skatteuppbörd och indrivning i den gamla bilskattelagen som gällde vid ikraftträdandet av den föreslagna lagen ska tillämpas på den bilbeskattning som verkställs till och med den 31 januari 2021. Efter detta ska den föreslagna lagen och lagen om skatteuppbörd tillämpas på all skatteuppbörd och indrivning som gäller bilskatt. På bilskatten ska bestämmelserna om krediteringsränta och dröjsmålsränta tillämpas från och med den 1 februari 2021. På ränta som betalas på återbäring av bilskatt för tiden före det tillämpas de bestämmelser om återbäringsränta i den gamla bilskattelagen som gällde vid ikraftträdandet. På dröjsmålspåföljderna tillämpas till och med den 31 januari 2021 de bestämmelser om förseningsränta och skattetillägg i den gamla bilskattelagen som gällde vid ikraftträdandet. Därefter tillämpas bestämmelserna om dröjsmålsränta. På bilskatten beräknas således förseningsränta och skattetillägg till och med den 31 januari 2021 och dröjsmålsränta från och med den 1 februari 2021. Från ingången av februari ska bestämmelserna om skatteuppbörd och indrivning i den föreslagna lagen tillämpas på bilbeskattningen, vilket t.ex. innebär att de i 70 § i lagen om skatteuppbörd föreskrivna uppgifterna i fråga om bilskatt första gången ska antecknas i det sammandrag som ska sammanställas för den skattskyldige i februari 2021.

I *14 mom.* föreslås bestämmelser om att lagens tillämpningsområde ska anses omfatta också sådana fordon vars fordonskategori har antecknats enligt den gamla kategorimärkningen eller som helt saknar anteckning om fordonskategorin, om fordonet till sina tekniska egenskaper motsvarar de fordon i kategori L5e och L7e som nämns i 1 § i den föreslagna lagen. Bestämmelsen behövs eftersom det inte är ändamålsenligt att i den nya bilskattelagen ta in en kategorimärkning som följer anteckningssättet i föråldrad lagstiftning.

Enligt *15 mom.* ska hänvisningar till gamla bilskattelagen avse hänvisningar till den föreslagna lagen, om inte något annat följer av den föreslagna lagen.

Bilaga. Det föreslås att bilagan och de skattetabeller som ingår i den tas in som bilaga till den föreslagna bilskattelagen med samma sakinnehåll som i den gällande bilskattelagen. Skattesatserna i skattetabellerna 1 och 1 A motsvarar de senaste tabellerna över skattesatserna, av vilka skattesatserna enligt skattetabell 1 har trätt i kraft genom lag 1481/2015 den 1 januari 2019 och skattesatserna enligt skattetabell 1 A genom lag 1365/2018 den 1 januari 2019.

6.13 Fordonsskattelagen

35 §. Skattebefrielse på grundval av handikapp. Paragrafens hänvisning till 51 § i den gällande bilskattelagen ändras till en hänvisning till författningsnumret för och 26 § i den nya bilskattelagen.

6.14 Fordonslagen

10 §. Bil. Hänvisningen i *4 mom.* till den gällande bilskattelagen ändras till en hänvisning till den nya bilskattelagens författningsnummer.

65 a §. Förhandsanmälare. Hänvisningen i *1 mom. 2 punkten* till 39 § i den gällande bilskattelagen ändras till en hänvisning till 46 § i den nya bilskattelagen.

6.15 Lagen om förvaltningsdomstolarna

12 a §. Sammansättning i vissa ärenden. Hänvisningen till den gällande bilskattelagen ändras till en hänvisning till den nya bilskattelagens författningsnummer.

6.16 Lagen om ändring av lagen om förskottsuppbörd

25 §. Förskottsuppbördsregistret. Till paragrafen fogas ett nytt *4 mom.* med bestämmelser om syftet med förskottsuppbördsregistret. Förskottsuppbördsregistret infördes vid ingången av 1995. Enligt regeringens proposition (RP 126/1994 rd) var syftet med förskottsuppbördsregistret och de andra ändringarna i fråga förskottsuppbörden att förbättra förutsägbarheten och enhetligheten inom förskottsuppbörden och att skydda den som låter utföra ett arbete mot oförutsägbara påföljder. Målet var dessutom att förslaget ska bidra till att förskottsskattema och de slutliga skatterna inflyter vid rätt tidpunkt och till rätta belopp samt att informationen till skattemyndigheterna och skattekontrollen förbättras. I momentet föreslås bestämmelser om att syftet med förskottsuppbördsregistret är att förbättra rättsskyddet för den som gör en betalning och effektivisera skatteinflödet.

26 §. Avförande ur förskottsuppbördsregistret. Till *3 mom.* fogas en ny *3 punkt*, där det föreskrivs att den som meddelats näringsförbud kan avföras ur eller vägras registrering i förskottsuppbördsregistret. Det föreslås att en aktör som kan antas försumma sin skyldighet även vid beskattningen kan vägras registrering i eller avföras ur registret. Grunderna för näringsförbud kan dock vara av många olika slag. Till exempel kan näringsförbud meddelas på grund av koppleri med minderårig eller grovt koppleri.

Till 3 mom. fogas en ny *4 punkt*, där det föreskrivs att en sammanslutning eller ett samfund i var ledning det ingår en person som har meddelats näringsförbud kan avföras ur eller vägras registrering i förskottsuppbördsregistret. Som person i ledningen betraktas t.ex. en styrelsemedlem eller verkställande direktör eller en person i någon annan därmed jämförbar ställning, liksom också den som faktiskt leder ett samfunds eller en stiftelses eller en utländsk filials verksamhet eller sköter dess förvaltning.

29 §. Bevaringstid för uppgifter i förskottsuppbördsregistret. I denna paragraf som fogas till lagen föreslås bestämmelser om bevaringstiden för uppgifterna i förskottsuppbördsregistret. Det föreslås att bevaringstiden ska vara 12 år efter det att den registrerade har avförts ur registret. I den föreslagna bevaringstiden har tiden för sökande av ändring i inkomstbeskattningen samt tidsfristerna för rättelse av beskattningen beaktats. Som längst kan beskattningen rättas inom den tidsfrist som avses i 56 c § i lagen om beskattningsförfarande. I bestämmelsen föreslås det att uppgifterna i enskilda fall ska kunna bevaras också efter detta, om en ändring eller ett ändringssökande som gäller beskattningen har inletts i ärendet i fråga.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelse. Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2021. Ett näringsförbud som meddelats tidigare kan utgöra grund för avförande ur förskottsuppbördsregistret eller för vägran att registrera i registret, när avförandet eller vägran att registrera görs efter lagens ikraftträdande.

6.17 Lagen om ändring av 14 § i lagen om beskattningsförfarande

14 §. Skattegranskning. Det föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt *4 mom.* enligt vilket företrädare för andra myndigheter kan bistå som sakkunniga vid skattegranskningen. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinnehåll den nuvarande bestämmelsen i 96 § i punktskattelagen, enligt vilken också företrädare för andra myndigheter får närvara vid granskningen. Det är uttryckligen fråga om att företrädare för andra myndigheter bistår Skatteförvaltningens skatteinspektör i dennes uppdrag. Sakkunnighjälp av en annan myndighet kan vara nödvändig t.ex. vid fastställandet av tomtgränser eller värdet på ett upplag. Bestämmelsen i punktskattelagen upphävs och en motsvarande bestämmelse fogas till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och till den nya bilskattelagen, vilket innebär att en sakkunnig från en annan myndighet i fortsättningen kan bistå vid skattegranskningen i fråga om alla skatter som hör till Skatteförvaltningens behörighet. Det nuvarande 4 mom., där det föreskrivs om rätten för statsrådets att utfärda närmare bestämmelser, blir 5 mom.

6.18 Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

1 §. Lagens tillämpningsområde. I paragrafen föreskrivs det om lagens tillämpningsområde. Till *1 mom.*, där det finns bestämmelser om på vilka lagars beskattningsförfaranden och ändringssökanden avseende skatter och avgifter lagen ska tillämpas, fogas punktskattelagen och punktskattelagarna. Punktskattelagar som fogas till lagens tillämpningsområde är bränsleskattelagen, elskattelagen, lagen om punktskatt på läskedrycker, alkoholskattelagen, lagen om accis på vissa dryckesförpackningar, lagen om tobaksaccis, avfallsskattelagen och lagen om oljeskyddsfonden.

2 §. Definitioner. I paragrafen ingår de definitioner som används i lagen. Bestämmelsen motsvarar till övriga delar nuläget, men till *4 punkten*, där den skattskyldige definieras, fogas en hänvisning till de skattskyldiga vid beskattningen enligt de föreslagna punktskattelagarna som fogas till 1 §.

Det föreslås också att till paragrafen fogas en ny *6 punkt* med en definition av regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen. Vid punktbeskattningen avses med regelbundet skattskyldiga för det första innehavare av punktskattetillstånd, dvs. godkända upplagshavare, registrerade mottagare och skatterepresentanter. Därtill avses de som har registrerats som skattskyldiga med stöd av bestämmelser i respektive punktskattelag. Sådana är de nätinnehavare, elproducenter, småskaliga elproducenter, användare av bränntorv och naturgas, naturgasnätsinnehavare och registrerade användare av naturgas som avses i elskattelagen. Också de huvudmän för avstjälpningsplatser som avses i avfallsskattelagen och de tillverkare av biobrännolja som avses i bränsleskattelagen är registrerade som skattskyldiga.

Det föreslås också att till paragrafen fogas en ny *7 punkt* med en definition av sporadiskt skattskyldig vid punktbeskattningen. Med det avses alla andra skattskyldiga vid punktbeskattningen än de som är regelbundet skattskyldiga. Sporadiskt skattskyldig är t.ex. en sådan skattskyldig som tar emot produkter från en annan medlemsstat och som inte har punktskattetillstånd.

11 §. Skatteperiod. Paragrafen ändras så att till den fogas nya 5 och 6 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 7 mom. Enligt 1 mom. är skatteperioden en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs i andra moment. I det nya *5 mom.* föreskrivs det om den skatteperiod som ska tillämpas vid avfallsskatten för huvudmannen för en avstjälpningsplats. Skatteperioden ska liksom för närvarande vara ett kalenderårskvartal. I det nya *6 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i nuläget att skatteperioden för småskaliga elproducenter vid elbeskattningen ska vara ett

kalenderår. Det föreslås att 1 mom. ändras så att det också omfattar en hänvisning till de nya 5 och 6 mom.

17 §. Sista inlämningsdag för skattedeklarationen. Det föreslås att det till *2 mom.* fogas en bestämmelse om att också den som är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen ska lämna skattedeklaration för skatteperioden senast den 12 dagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden.

Den som är sporadiskt skattskyldig vid punktbeskattningen lämnar i allmänhet in en skattedeklaration inom den tidsfrist som anges i 1 mom. I det nya 4 mom. som fogas till paragrafen föreskrivs det om tidsfristen för inlämnande av skattedeklaration i sådana situationer där en sporadiskt skattskyldig vid punktbeskattningen också har regelbunden punktskattepliktig verksamhet som hänför sig till samma punktskatteslag. Enligt förslaget ska anmälningsfristen då bestämmas i sin helhet enligt 2 mom., dvs. också skattedeklarationen för sporadisk verksamhet ska lämnas inom den tidsfrist som gäller för regelbunden verksamhet. Om t.ex. den skattskyldige är både regelbundet och sporadiskt skattskyldig för alkoholskatt, ska alla alkoholskatter uppges senast den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden.

I *3 mom.* finns en undantagsbestämmelse om skatt som ska betalas för en skatteperiod på ett kalenderår, enligt vilken skattedeklarationen för skatteperioden på ett kalenderår ska lämnas senast den sista dagen i februari som följer på skatteperioden. Bestämmelsen ska även i fortsättningen tillämpas endast på mervärdesskatteskyldiga och de som är skyldiga att betala apoteksskatt, så momentet ändras så att punktbeskattningen lämnas utanför tillämpningen. En skattedeklaration om punktskatt ska också för en skatteperiod på ett kalenderår lämnas senast den allmänna förfallodagen i den andra månaden efter skatteperioden, dvs. den 12 februari.

22 §. Inlämnande av skattedeklaration när skatteperioden ändras. Till *2 mom.*, där det föreskrivs om skattedeklaration när en skattskyldig som tillämpar en skatteperiod på ett kalenderår upphör med sin verksamhet, fogas en hänvisning till i 11 § 6 mom. avsedda småskaliga elproducenter, vars skatteperiod i elbeskattningen är ett kalenderår. En småskalig elproducent som helt upphör med sin verksamhet ska lämna in en skattedeklaration inom den tidsfrist som avses i 2 mom. Bestämmelsen lämpar sig inte för en situation där gränsen för den småskaliga producentens årsproduktion överskrids mitt under kalenderåret och den småskaliga producenten fortsätter sin verksamhet som elproducent. I en sådan situation är det inte fråga om att avsluta verksamheten, och elproducenten ska alltså inte lämna in någon skattedeklaration enligt 2 mom. Producenten registreras som elproducent från och med ingången av det innevarande kalenderåret, och på deklaration och betalning av skatt tillämpas från och med ingången av det innevarande kalenderåret de frister som gäller elproducenter som är regelbundet skattskyldiga vid punktbeskattningen och som tillämpar skatteperioden på en kalendermånad. Detta innebär att producenten ska lämna in skattedeklarationerna för innevarande år retroaktivt. Eftersom skattedeklarationerna i dessa situationer lämnas efter den tidsfrist som anges i 17 §, påförs den skattskyldige en förseningsavgift. Även skatten betalas i dessa situationer efter den föreskrivna förfallodagen, och därför beräknas dröjsmålsränta på skatten i enlighet med lagen om förseningsränta. Förfarandet motsvarar det förfarande som tillämpas vid mervärdesbeskattningen i situationer där den nedre gränsen för mervärdesskatteskyldigheten överskrids mitt under året när omsättningen ökar. På motsvarande sätt, om en elproducent under ett kalenderår upptäcker att elproduktionen inte överstiger årsproduktionen för småskaliga elproducenter, ska elproducenten registreras som småskalig elproducent från och med ingången av det innevarande kalenderåret. Elproducenten ska då rätta sin skattedeklaration enligt det förfarande för rättelse av fel i skattedeklarationen som anges i 25 §, och på anmälan och betalningen tillämpas från ingången av det innevarande kalenderåret bestämmelserna om småskaliga elproducenters skatteperiod och frister.

En motsvarande hänvisning till småskaliga elproducenter behöver inte fogas till 33 § 2 mom., eftersom småskaliga elproducenter inte betalar elskatt.

23 §. Avbrott i verksamheten. I paragrafen föreskrivs om lämnande av skattedeklaration för den tid då verksamheten är avbruten. Till *1 mom.* fogas ett omnämnande av att också den som är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen ska lämna in en skattedeklaration för den tid verksamheten är avbruten. I övrigt motsvarar bestämmelsen nuläget.

24 §. Skattegranskning. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *6 mom.* enligt vilket företrädare för andra myndigheter kan bistå som sakkunniga vid skattegranskningen. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinnehåll den nuvarande bestämmelsen i 96 § i punktskattelagen, enligt vilken också företrädare för andra myndigheter får närvara vid granskningen. En annan myndighets sakkunskap har behövts och kommer även i fortsättningen att behövas t.ex. vid utredning av elnätens eller avstjälpningsplatsers gränser. Bestämmelsen ska i fortsättningen kunna tillämpas vid granskningar som gäller alla skatter som betalas på eget initiativ. Det är uttryckligen fråga om att företrädare för andra myndigheter bistår Skatteförvaltningens skatteinspektör i dennes uppdrag. Sakkunnighjälp av en annan myndighet kan vara nödvändig t.ex. vid fastställandet av tomtgränser eller värdet på ett upplag. Det nuvarande 6 mom., där det föreskrivs om rätten för statsrådets att utfärda närmare bestämmelser, blir 7 mom.

25 §. Rättelse av fel i skattedeklarationen. Punktskatten ska inte omfattas av det förfarande som anges i 2 mom. och som tillämpas på rättelse av fel av ringa ekonomisk betydelse. Fel i punktskatten ska alltid rättas i enlighet med 1 mom. genom att en rättelsedeklaration lämnas för skatteperioden i fråga, dvs. en ny rättad skattedeklaration. Paragrafens *2 mom.* ändras så att det inte tillämpas på punktskatter.

32 §. Betalning av skatt för skatteperioden. Det föreslås att *till 2 mom.* fogas en bestämmelse enligt vilken den som är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen ska betala skatten för skatteperioden senast den 12 dagen i den andra kalendermånad som följer på skatteperioden. På sporadiskt skattskyldiga tillämpas 1 mom.

Paragrafens *3 mom.* föreslås bli ändrad så att på punktskattskyldiga vars skatteperiod är ett kalenderår inte tillämpas bestämmelsen enligt vilken skatten för en skatteperiod som varar ett kalenderår ska betalas senast den sista dagen i februari som följer på skatteperioden. Skatten ska betalas normalt den 12 dagen i den andra månaden som följer på skatteperioden.

Till paragrafen fogas ett nytt *4 mom.* enligt vilket om en sporadiskt skattskyldig vid punktbeskattningen också har regelbunden verksamhet som hänför sig till samma punktskatteslag, ska alla skatter dock betalas inom den tidsfrist som anges i 2 mom. som gäller regelbunden verksamhet.

Om t.ex. den skattskyldige är både regelbundet och sporadiskt skattskyldig för alkoholskatt, ska alla alkoholskatter betalas senast den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden som följer på skatteperioden.

Det nuvarande 4 mom. blir 5 mom. I *1 mom.* föreslås en ändring av teknisk natur.

35 §. Förseningsavgift och **37 §. Skatteförhöjning.** Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande GrUU 39/2017 rd om regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning som gäller en reform av skatteuppbörden, av verkställandet av beskattningen och av vissa påföljdsavgifter (RP 97/2017 rd) konstaterat att bestämmelserna om skatteförhöjning i propositionen

bör ändras på så sätt att Skatteförvaltningens prövning vid beslut om att inte påföra skatteförhöjning ska vara bunden prövning. Därmed ska skatteförhöjning inte påföras om de villkor som anges i bestämmelsen är uppfyllda. Både 35 § 5 mom. om förseningsavgift och 37 § 2 mom. om skatteförhöjning ändras så att uttrycket ”behöver inte påföras” ändras till ”påförs inte”.

39 §. Försummelseavgift. I paragrafen finns bestämmelser om försummelseavgift. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak nuläget, men i den görs ändringar som beror på punktbeskattningen.

Försummelseavgiften ersätter de administrativa påföljdsavgifter som föreskrivs i punktskattelagen samt bestämmelsen om punktskatteförseelse till den del det för försummelse av de skyldigheter som avses i de gällande bestämmelserna i fortsättningen inte ska påföras någon förseningsavgift eller skatteförhöjning enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Försummelseavgiften ersätter bestämmelsen om punktskatteförseelse i punktskattelagen, med stöd av vilken det för närvarande har varit möjligt att påföra bötesstraff. Försummelseavgiften ersätter dessutom den felavgift som föreskrivs i punktskattelagen, när felavgiften har påförts för försummelse av en skyldighet som avses i punktskattelagen, i respektive punktskattelag eller i en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av dem eller i ett beslut eller föreläggande av en behörig myndighet som grundar sig på dessa.

Till paragrafens 1 mom. fogas försummelser i fråga om mervärdesskatt. I momentet föreskrivs om försummelseavgift som påförs om den skattskyldige underlåter att fullgöra sin skyldighet trots uppmaning från Skatteförvaltningen.

Till *1 mom. 2 punkten* fogas en hänvisning till 31 § i punktskattelagen. Nämnda lagrum gäller i fortsättningen det förfarande för registreringsskyldighet som föreskrivs i 9, 17 och 21 a § i elskattelagen, 9 § i avfallsskattelagen, 11 a § i bränsleskattelagen, 1 § i lagen om punktskatt på läskedrycker, 1 § i lagen om skatt på vissa dryckesförpackningar och 98 b § i punktskattelagen.

Till 1 mom. *5 punkten* fogas en hänvisning till skyldigheten enligt 20 a § i punktskattelagen att göra beräkningsanteckningar för punktskatt. Skyldigheten omfattar görande av anteckningar när en punktskattepliktig produkt säljs skattefritt.

Till 1 mom. fogas en ny *6 punkt* där det hänvisas till de skyldigheter i anslutning till punktskattetillstånd som anges i 22 eller 27 § i punktskattelagen. Enligt 4 kap. i punktskattelagen krävs det tillstånd av Skatteförvaltningen för att få verka i ett uppskovsförfarande. Skatteförvaltningen beviljar på ansökan tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant samt att hålla ett skatteupplag, om förutsättningarna enligt lagen uppfylls. Bestämmelser om skyldigheterna i anslutning till tillståndet finns i 22 och 27 § i punktskattelagen. Med stöd av 27 § fastställer Skatteförvaltningen i tillståndsbeslutet dessutom de villkor som behövs med tanke på tillsynen och beskattningen och som tillståndshavaren ska iaktta. Villkoren kan ändras på basis av tillsynsbehov eller förändringar i tillståndshavarens verksamhet. Försummelseavgiften kan påföras på grund av försummelse av de villkor som anges i tillståndsbeslutet.

Till 1 mom. fogas en ny *7 punkt* där det hänvisas till skyldigheten enligt 98 § i punktskattelagen att lämna uppgifter om proviantering och produktprover.

I den nya *8 punkt* som fogas till momentet hänvisas det till den anmälningsskyldighet i fråga om stöd enligt elskattelagen och bränsleskattelagen som avses i 98 a § i punktskattelagen.

I momentets nya *9 punkt* hänvisas det till den informationsskyldighet som föreskrivs i 26 b § i elskattelagen. Skyldigheten omfattar elnätsinnehavares, elproducenters och innehavare av skattefria ellagers skyldighet att för varje stödmottagare lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelser av el i skatteklass II.

Till 1 mom. fogas en ny *10 punkt* där det hänvisas till skyldigheten enligt 10 § i avfallsskattelagen att rapportera uppgifter. Uppgiftsskyldigheten omfattar avfall som förts till avstjälpningsplatsen och som indelas enligt avfallsförteckningen och som inte nämns i den skattetabell som bifogats avfallsskattelagen.

Till 1 mom. fogas en ny *11 punkt* där det hänvisas till skyldigheten enligt 13 § i lagen om tobaksaccis att lämna uppgifter. Informationsskyldigheten omfattar de uppgifter som ska lämnas till Skatteförvaltningen för fastställande av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset samt för statistikuppgifter om tobaksprodukter som ska lämnas till Europeiska kommissionen.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom., varvid nuvarande 2, 3 och 4 mom. blir 3, 4 och 5 mom.

I det nya *2 mom.* föreskrivs det om påförande av försummelseavgift utan Skatteförvaltningens uppmaning att fullgöra skyldigheten. Bestämmelsen behövs, eftersom försummelsen av skyldigheten i alla situationer inte längre kan rättas ens efter uppmaning. Försummelseavgiften är i de situationer som anges i momentet högst 2 000 euro. Försummelseavgiftens lägre maximibelopp är motiverat, eftersom försummelser av skyldigheterna enligt det föreslagna 2 mom. kan anses vara mindre än försummelserna av skyldigheterna enligt 1 mom.

I *1 punkten* hänvisas det till de skyldigheter som gäller flyttningsförfaranden enligt 8 och 9 kap. i punktskattelagen. I 8 kap. i punktskattelagen ingår skyldigheter som gäller flyttning av produkter inom ramen för ett uppskovsförfarande. I 58 § i punktskattelagen föreskrivs om skyldigheten att använda ett datoriserat system. I 59 § i punktskattelagen föreskrivs om dokument som ska åtfölja produkter och i 54, 64 och 68 § om skyldigheten att lämna en mottagningsrapport. I 62 § i punktskattelagen finns bestämmelser om anmälningsskyldighet i anslutning till flyttningar av energiprodukter och i 63 § om anmälningsskyldighet om uppdelning av flyttning. I 66 § i punktskattelagen finns bestämmelser om skyldigheter i anslutning till användningen av förenklade förfaranden. I 67 § i punktskattelagen föreskrivs om skyldigheterna i anslutning till det system som ersätter det datoriserade systemet och i 68 § om den handling som ersätter mottagningsrapporten. I 71 § i punktskattelagen föreskrivs det om de uppgifter som ska antecknas i tulldeklarationen när andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter importeras från länder utanför unionen. Kapitel 9 i punktskattelagen omfattar skyldigheter i samband med flyttning, beskattning och kontroll av produkter som beskattas i en annan medlemsstat. Bestämmelser om anmälan till Skatteförvaltningen innan flyttningen inleds och om ställande av säkerhet finns i 72 § i punktskattelagen som gäller produkter som privatpersoner för med sig, i 74 § som gäller privatpersoners förvärv, i 78 § som gäller kommersiella förflyttningar och i 80 § som gäller distansförsäljning.

I *2 punkten* hänvisas det till skyldigheten enligt 11 § i lagen om tobaksaccis som gäller prisetiketter eller tryckta detaljhandelspriser. Tobaksvaror ska innan de frisläpps för konsumtion förses med prisetiketter som fästs på detaljhandelsförpackningen under ett skyddshölje eller med en sådan text som trycks på detaljhandelsförpackningen och som detaljhandelspriset framgår av.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande GrUU 39/2017 rd om regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning som gäller en reform av skatteuppbörden, av verkställandet av

beskattningen och av vissa påföljdsavgifter (RP 97/2017 rd) konstaterat att bestämmelserna om skatteförhöjning i propositionen bör ändras på så sätt att Skatteförvaltningens prövning vid beslut om att inte påföra skatteförhöjning ska vara bunden prövning. Därmed ska skatteförhöjning inte påföras om de villkor som anges i bestämmelsen är uppfyllda. Därför föreslås det också att det nuvarande 2 mom. i paragrafen om försummelseavgift ändras så att uttrycket ”behöver inte påföras” ändras till ”påförs inte”.

48 §. Särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt. Det föreslås att *1 mom.* upphävs. Momentet innehåller en informativ bestämmelse enligt vilken en skattskyldig kan påföras en skatteförhöjning när skatt påförs eller rättelse görs till den skattskyldiges nackdel. Bestämmelser om förutsättningarna för att bestämma om skatteförhöjning finns i 37 §. Eftersom Skatteförvaltningens prövning vid beslut om att inte påföra skatteförhöjning är bunden prövning, föreslås det att 37 § ändras så att uttrycket ”behöver inte påföras” ändras till ”påförs inte”. För att skapa klarhet i lagstiftningen upphävs 1 mom. som onödig.

52 §. Meddelande av beslut. Det föreslås att ordalydelsen i *4 mom.* ändras så att det uttryckligen föreskrivs att beslut i ett ärende som gäller fortsatt tidsfrist för påförande av skatt eller rättelse av beslut meddelas den skattskyldige. Till paragrafen fogas ett nytt *5 mom.* där det för tydlighetens skull föreskrivs att ett beslut som avses i 1 mom. meddelas separat för varje skatteperiod. I punktbeskattningen har det varit möjligt att verkställa rättelse och efterbeskattning också för längre tid än en skatteperiod, dock för högst ett kalenderår. Det föreslås att detta förfarande slopas.

62 §. Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen. I propositionen föreslås det att det i fortsättningen alltid ska meddelas ett överklagbart beslut om registreringar som gäller punktbeskattning. I anslutning till detta föreslås det att *1 mom.* ändras. I stället för bestämmelser om rätt att söka ändring för en skattskyldig som begärt ett beslut om registrering, föreslås bestämmelser om rätt att söka ändring för den som fått ett beslut om registrering. Formuleringen täcker både de som får beslut på begäran och de som får beslut utan begäran. Momentet blir således tillämpligt på beslut om registrering enligt 5 kap. i punktskattelagen. Sådana beslut är bl.a. registrering som skattskyldig, registrering som registrerad användare och stödmottagare enligt punktskattelagen och respektive punktskattelag. Paragrafens 1 mom. blir tillämplig också på beslut om registrering av rätt till direkt leverans enligt 54 § i punktskattelagen.

I *2 mom.* föreskrivs det om sökande av ändring i beslut som gäller skyldighet att lämna uppgifter. Den som är skyldig att lämna uppgifter får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. Det föreslås att momentet ändras så att därtill får den som är skyldig att lämna uppgifter söka ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller skyldighet att lämna uppgifter enligt 98 § i punktskattelagen, 26 b § i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen, 13 § 1 mom. i lagen om tobaksaccis eller 10 § 1 mom. i avfallsskattelagen. I 98 § i punktskattelagen finns det bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter om proviantering och produktprover. I elskattelagen finns det bestämmelser om skyldigheten för elnätsinnehavare, elproducenter och innehavare av skattefritt ellager att årligen specifikt för varje stödmottagare till Skatteförvaltningen anmäla leverans av el enligt skatteklass II. Också vidareleverans till andra stödmottagare ska anmälas årligen till Skatteförvaltningen. I lagen om tobaksaccis finns det bestämmelser om den skattskyldigas skyldighet att till Skatteförvaltningen lämna information om uppgifter för fastställande av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset samt för statistikuppgifter om tobaksprodukter som ska lämnas till Europeiska kommissionen. I avfallsskattelagen finns det bestämmelser om rapporteringsskyldighet i fråga om sådant avfall som förts till avstjälpningsplatsen och som inte nämns i den skattetabell som bifogats till den lagen.

64 §. Besvär till förvaltningsdomstolen. Till *2 mom.* fogas beslut som gäller punktskatt. På motsvarande sätt som för närvarande överklagas beslut som gäller punktskatt hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2021. För tydlighetens skull föreskrivs om huvudregeln för tillämpningen av lagen i *2 mom.* i ikraftträdandebestämmelsen. Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar efter det att lagen har trätt i kraft.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Om detta fins för tydlighetens skull en bestämmelse i *3 mom.* Om undantag till bestämmelsen föreskrivs nedan. Tillämpningen av lagen bestäms i regel enligt skatteperioden, och det saknar betydelse när skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas. På sökande av ändring i beslut som gäller beskattningsförfarandet för skatteperioden tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen trots att beslutet meddelas efter ikraftträdandet av lagen, om inte något annat föreskrivs nedan.

I *4 mom.* föreskrivs det på motsvarande sätt som i 3 mom. i fråga om de skattskyldiga som inte har haft en skatteperiod före ikraftträdandet av lagen. Om produkterna har tagits emot eller skyldigheten att betala skatt annars har uppkommit före ikraftträdandet av lagen, tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen om inte något annat föreskrivs nedan. Såsom i nuläget, finns det bestämmelser om uppkomsten av skyldigheten att betala skatt i punktskattelagen och i respektive punktskattelag. Det saknar betydelse när skattedeklarationen lämnas. På sökande av ändring i beslut som gäller beskattningsförfarandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen trots att beslutet meddelas efter ikraftträdandet av lagen, om inte något annat föreskrivs nedan.

I *5 mom.* i ikraftträdandebestämmelsen föreskrivs det för tydlighetens skull om giltigheten för sådana tillstånd att lämna in deklarationen på en pappersblankett som med stöd av punktskattelagen beviljats skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod. Den sista skatteperioden för vilken skattedeklarationen får lämnas in på en pappersblankett är den sista skatteperioden år 2020. Skattedeklarationerna på pappersblankett för den sista skatteperioden 2020 ska i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen lämnas senast i januari 2021. Förfarandet för lämnande av skattedeklaration bestäms i enlighet med den föreslagna lagen från och med den första skatteperioden 2021.

I *6—8 mom.* i ikraftträdandebestämmelsen föreskrivs det om delgivning av skattebeslut som gäller punktbeskattning eller beslut om återbäring och om sökande av ändring i sådana beslut. Bestämmelserna i den föreslagna lagen tillämpas på beslut som gäller en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet av lagen, om beslutet fattas den 1 februari 2021 eller därefter. I fråga om delgivning och ändringssökande föreskrivs på motsvarande sätt, om det är fråga om beslut om återbäring av punktskatt eller ett beskattningsbeslut när punktskattepliktiga produkter har tagits emot eller skyldigheten att betala skatt annars uppkommit före ikraftträdande av den föreslagna algen.

Enligt *9 mom.* tillämpas på i 39 § avsedda försummelser som inträffat före ikraftträdandet av lagen de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På försummelser av utomståendes skyldighet att lämna sådana uppgifter som begärts före ikraftträdandet av lagen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Bestämmelserna i den föreslagna lagen om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter och om påföljderna för försummelser av skyldigheten att lämna

uppgifter tillämpas på sådana uppgifter som anknyter till tiden före ikraftträdandet av lagen, om uppgifterna har begärts efter ikraftträdandet av lagen.

6.19 Mervärdesskattelagen

72 j §. Hänvisningen i *2 mom.* till 6 § 5 punkten i punktskattelagen ändras till en hänvisning till 6 § 4 punkten på grund av hur punktindelningen ändras.

72 k §. I paragrafen föreskrivs det om tillståndsförfarandet för hållande av skattefritt lager. I *1 mom.* föreslås en bestämmelse om att ansökan ska göras elektroniskt. Skatteförvaltningen kan dock av särskilda skäl godkänna att ansökan görs på papper. Som särskilda skäl kan betraktas situationer där det inte skäligen kan förutsättas att skattedeklarationen görs elektroniskt, t.ex. när en fysisk person eller utlänning inte har möjlighet att lämna in en elektronisk ansökan. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *4 mom.* enligt vilket bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas på delgivning av beslut. Beslut om tillstånd för skattefritt lager kan delges elektroniskt via Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst med den skattskyldiges samtycke.

Till paragrafen fogas ett nytt *5 mom.* med bestämmelser om sökande av ändring i tillståndsbeslut. Ändring söks genom en begäran om omprövning i enlighet med lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Den som ansöker om tillstånd och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt föreslås ha rätt att söka ändring. Tidsfristen för sökande av ändring är 60 dagar från det att ändringssökanden har fått del av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är 60 dagar från det att beslutet fattades.

Det nuvarande 4 mom. blir 6 mom.

73 §. Hänvisningarna i *2 mom.* till bilskattelagens författningsnummer samt till 39 § och 4 § 2 mom. ändras till hänvisningar till författningsnumret för den föreslagna nya bilskattelagen och till motsvarande bestämmelser i den föreslagna nya bilskattelagen.

133 c §. I *4 mom.* räknas upp de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarandet beträffande om skatter som betalas på eget initiativ som tillämpas på skattskyldiga som ansöker om återbäring enligt 133 a och 133 b §. Bestämmelserna om det beskattningsförfarande som tillämpas på den som ansöker om återbäring ses över. Utöver de nuvarande bestämmelserna ska de som ansöker om återbäring omfattas av de allmänna förfaranden som föreskrivs i 2 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, med undantag för skyldigheten att höra dem. Sådana allmänna förfaranden som ska iakttas vid beskattningen på eget initiativ är jämlikhet vid beskattningen, tillitsskydd, utredningsplikt och prövning av ärenden. Den som ansöker om återbäring är dessutom skyldig enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ att lämna tilläggsuppgifter och verifikationer på uppmaning av Skatteförvaltningen eller den myndighet hos vilken ändring söks samt har möjlighet till skattegranskning. Det föreslås att de nuvarande hänvisningarna förtydligas genom att det tas in hänvisningar till bestämmelserna om skatteförhöjningens storlek, uppgifter som används för att påföra skatt, tidsfristen för påförande och rättelse av skatt, fortsatt tidsfrist för påförande och rättelse av skatt, påförande och rättelse av skatt till följd av ett brott, särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt samt om påförande och rättelse av skatt för dödsbon. Hänvisningarna föreslås också omfatta bestämmelserna i 9 kap. om beslut av Skatteförvaltningen, dvs. meddelande av beslut i situationer där skatt påförs och i ärenden som gäller påföljdsavgifter, beslut på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, innehållet i beslut och delgivning till den skattskyldige. När det gäller ändringssökande ses bestämmelserna över genom att det tas in hänvisningar till bestämmelserna om hörande då besvär behandlas,

prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen, omröstning, särskilda bestämmelser om ändringssökande och om ändringar på grund av ändringssökande och följdändring. Den som ansöker om återbäring omfattas dessutom av bestämmelsen om signering av handlingar och elektronisk kommunikation.

I det nya *5 mom.* som föreslås bli fogat till paragrafen föreskrivs det att vid tillämpning av följdändring betraktas det kalenderår under vilket rätten till skatteåterbäring uppkom som skatteperiod.

Den nuvarande hänvisningen till bestämmelsen om skatteförhöjning kan anses gälla ändring av ett beslut om återbäring av mervärdesskatt till nackdel för den som ansöker om återbäring. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *6 mom.* där skatteförhöjningens tillämpningsområde i ärenden som gäller återbäring förtydligas. Skatteförhöjning kan påföras också när Skatteförvaltningen upptäcker att bristfälliga eller felaktiga uppgifter lämnas i ansökan om återbäring eller senare när ansökan kompletteras.

Det nuvarande 5 mom. blir 7 mom.

14 kap. *Beskattningsförfarande vid vissa gemenskapsinterna förvärv.* Det föreslås att rubriken för 14 kap. upphävs, eftersom de paragrafer som ingår i kapitlet upphävs.

148 a §. Det föreslås att paragrafen upphävs, eftersom det särskilda förfarandet vid sådana gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel för vilka det också ska betalas bilskatt slopas. I beskattningsförfarandet och skatteuppbörden i fråga om mervärdesskatten övergår man till förfarandet med skatter som betalas på eget initiativ. Privatpersoner ska i alla situationer deklarera och betala mervärdesskatten för ett nytt transportmedel enligt förfarandet för skatter som betalas på eget initiativ.

148 b §. Det föreslås att paragrafen upphävs, eftersom det särskilda förfarandet för mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor slopas. I beskattningsförfarandet och skatteuppbörden i fråga om mervärdesskatten övergår man till förfarandet med skatter som betalas på eget initiativ. Den som gör gemenskapsinterna förvärv ska i alla situationer deklarera och betala mervärdesskatten enligt förfarandet med skatter som betalas på eget initiativ i enlighet med deklarations- och betalningstidpunkterna för mervärdesskatten.

156 §. Det föreslås att *3 mom.* ändras så att bestämmelserna om det beskattningsförfarande som tillämpas på den som ansöker om återbäring ses över på motsvarande sätt som i fråga om 133 c §. På den som ansöker om återbäring enligt denna paragraf tillämpas samma bestämmelser som på den som ansöker om återbäring enligt 133 c §, med undantag för den skatt som påförs dödsbon.

Enligt *3 mom*. tillämpas på den som ansöker om återbäring som en del av ändringsbeskattningen sådan följdändring som avses i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, t.ex. när ett beslut om beskattning av den skattskyldige direkt och utan särskild prövning påverkar beloppet av den skatt som återbärs. Följdändringen kan tillämpas antingen till förmån för eller till nackdel för den som ansöker om återbäring. I det nya *4 mom.* som föreslås bli fogat till paragrafen föreskrivs det att vid tillämpningen av följdändringen betraktas som skatteperiod den period som sökandens ansökan om återbäring gäller.

Den nuvarande hänvisningen till bestämmelsen om skatteförhöjning kan anses gälla ändring av ett beslut om återbäring av mervärdesskatt till nackdel för den som ansöker om återbäring. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *5 mom.* där skatteförhöjningens tillämpningsområde i

ärenden som gäller återbäring förtydligas. Skatteförhöjning kan påföras också när Skatteförvaltningen upptäcker att bristfälliga eller felaktiga uppgifter lämnas i ansökan om återbäring eller senare när ansökan kompletteras.

Det nuvarande 4 mom. blir 6 mom.

156 l §. Det föreslås att *3 mom.* ändras så att bestämmelserna om det beskattningsförfarande som tillämpas på den som ansöker om återbäring ses över på motsvarande sätt som i fråga om 133 c § och 156 §. På dem som söker återbäring och som avses i denna paragraf tillämpas samma bestämmelser som på dem som ansöker om återbäring enligt 156 §, med undantag för signering och elektronisk kommunikation enligt 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Enligt 3 mom. tillämpas på den som ansöker om återbäring som en del av ändringsbeskattningen sådan följdändring som avses i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, t.ex. när ett beslut om beskattning av den skattskyldige direkt och utan särskild prövning påverkar beloppet av den skatt som återbärs. Följdändringen kan tillämpas antingen till förmån för eller till nackdel för den som ansöker om återbäring. I det nya *4 mom.* föreskrivs det att när följdändring tillämpas betraktas den period som ansökan om återbetalning gäller som skatteperiod.

Den nuvarande hänvisningen till bestämmelsen om skatteförhöjning kan anses gälla rättelse av beslut om återbetalning av mervärdesskatt. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *5 mom.* där skatteförhöjningens tillämpningsområde i ärenden som gäller återbetalning förtydligas. Skatteförhöjning kan påföras också när Skatteförvaltningen upptäcker att bristfälliga eller felaktiga uppgifter lämnas i ansökan om återbäring eller senare när ansökan kompletteras.

Det nuvarande 4 mom. blir 6 mom.

161 §. I 1 och 2 mom. föreskrivs det om etableringsanmälan som ska göras innan den skattepliktiga verksamheten inleds, om ändringsanmälan av etableringsanmälan samt om nedläggningsanmälan om upphörande av den skattepliktiga verksamheten. Enligt 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. inte på den som köper ett nytt i 26 d § 1 mom. 1 punkten avsett transportmedel och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet, och som 148 a § inte tillämpas på. Momentet gäller alltså dem som gör gemenskapsinterna förvärv av ett nytt transportmedel och som inte av andra skäl behöver antecknas i registret över mervärdesskattskyldiga och som inte är skyldiga att betala bilskatt för transportmedlet.

I den gällande 148 a § föreskrivs det att om förvärvaren av ett nytt transportmedel inte är mervärdesskattskyldig för annan verksamhet och om bilskatt enligt bilskattelagen ska betalas för transportmedlet, tillämpas på beskattningsförfarandet bestämmelserna om bilskatt. Enligt lagförslaget upphävs 148 a §, varvid det normala mervärdesskatteförfarandet tillämpas också på sådana gemenskapsinterna förvärv. Inte heller sådana gemenskapsinterna förvärvare av ett nytt transportmedel ska antecknas i registret över mervärdesskattskyldiga och de ska inte heller lämna en etableringsanmälan eller nedläggningsanmälan. Därför föreslås det att hänvisningen till 148 a § i *3 mom.* stryks.

Enligt lagförslaget upphävs också 148 b §, eftersom det särskilda förfarandet för mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor slopas och det normala mervärdesskatteförfarandet tillämpas också på sådana gemenskapsinterna förvärv. Inte heller sådana gemenskapsinterna förvärvare ska införas i registret över mervärdesskattskyldiga och de ska

inte heller lämna en etableringsanmälan eller nedläggningsanmälan. Därför föreslås det att 3 mom. ändras så att det också gäller sådana förvärvare av punktskattepliktiga produkter.

172 §. Enligt 1 mom. införs skattskyldiga i ett register över mervärdesskattskyldiga. I registret över mervärdesskattskyldiga införs enligt 2 mom. med avvikelse från 1 mom. inte de som köper ett nytt transportmedel som avses i 26 d § 1 mom. 1 punkten och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och som 148 a § inte tillämpas på. Momentet gäller alltså sådana gemenskapsinterna förvärvare av ett nytt transportmedel som inte av andra skäl ska antecknas i registret över mervärdesskattskyldiga och som inte är skyldiga att betala bilskatt för fordonet.

I den gällande 148 a § föreskrivs det att om förvärvaren av ett nytt transportmedel inte är mervärdesskattskyldig för annan verksamhet och bilskatt enligt bilskattelagen ska betalas för transportmedlet, tillämpas på beskattningsförfarandet bestämmelserna om bilskatt. Enligt lagförslaget upphävs 148 a §, varvid det normala mervärdesskatteförfarandet tillämpas också på sådana gemenskapsinterna förvärv. Inte heller sådana gemenskapsinterna förvärvare av ett nytt transportmedel ska införas i registret över mervärdesskattskyldiga. Därför föreslås det att hänvisningen till 148 a § i *2 mom.* stryks.

Enligt lagförslaget upphävs också 148 b §, eftersom det särskilda förfarandet för mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor slopas och det normala mervärdesskatteförfarandet ska tillämpas också på dessa gemenskapsinterna förvärv. Inte heller sådana gemenskapsinterna förvärvare ska införas i registret över mervärdesskattskyldiga. Därför föreslås det att 2 mom. ändras så att det också gäller sådana förvärvare av punktskattepliktiga produkter.

Utan de föreslagna ändringarna skulle dessa gemenskapsinterna förvärvare införas i registret endast i fråga om förvärvet i fråga, varefter personerna skulle avföras ur registret, vilket innebär att registrering inte är ändamålsenlig.

172 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny paragraf där det föreskrivs om syftet med registret över mervärdesskattskyldiga. Enligt artikel 214 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att med hjälp av ett individuellt registreringsnummer identifiera de beskattningsbara personer och juridiska personer som definieras närmare i artikeln. Enligt artikel 216 i det direktivet ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att deras registreringssystem ska göra det möjligt att särskilja de beskattningsbara personer som avses i artikel 214 och för att övergångsordningen i artikel 402 för beskattning av gemenskapsinterna transaktioner ska tillämpas korrekt. De centrala bestämmelserna om mervärdesbeskattningen ingår i mervärdesskattelagen och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, men också i vissa andra lagar och direkt tillämpliga unionsrättsliga bestämmelser ska tillämpas. Det centrala användningsändamålet med mervärdesskatteregistret är beskattning enligt unionens reglering och den inhemska regleringen och tillsynen över beskattningen. Enligt 10 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) får Skatteförvaltningen trots bestämmelserna om skydd för personuppgifter och sekretessbeläggning av handlingar använda och behandla beskattningsuppgifter som den tagit emot eller satt upp för ett visst beskattningsärende. För parterna i en transaktion möjliggör registret över mervärdesskattskyldiga granskning av den andra partens ställning när det gäller skattskyldigheten och det förbättrar därmed rättssäkerheten för transaktionsparterna.

176 §. I paragrafen som föreslås bli fogad till 18 kap. föreskrivs det om bevaringstiden för uppgifterna i registret över mervärdesskattskyldiga. Det föreslås att bevaringstiden ska vara 12 år

från den tidpunkt då den skattskyldige avregistrerades. Vid fastställandet av bevaringstidens längd har tidsfristerna för påförande av skatt och rättelse av beslut samt tidsfristerna för ändringssökande enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ beaktats. I enskilda fall kan uppgifterna bevaras också efter utgången av tidsfristen på 12 år, om ändring av beskattningen eller ändringssökande i ärendet i fråga är anhängigt.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2021.

I 148 a § i den gällande mervärdesskattelagen föreskrivs det att om köparen av ett nytt transportmedel inte är mervärdesskatteskyldig för annan verksamhet och bilskatt enligt bilskattelagen ska betalas för transportmedlet, tillämpas på beskattningsförfarandet bestämmelserna om bilskatt. Enligt lagförslaget upphävs 148 a §, varvid det normala mervärdesskatteförfarandet tillämpas också på sådana gemenskapsinterna förvärv. På motsvarande sätt upphävs 148 b § i mervärdesskattelagen, eftersom det särskilda förfarandet för mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor slopas och det normala mervärdesskatteförfarandet tillämpas också på dessa gemenskapsinterna förvärv.

De nya bestämmelserna om förfarandet ska tillämpas om skyldigheten att betala mervärdesskatt för gemenskapsinterna förvärv av ett nytt transportmedel eller gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor har enligt 16 a § i mervärdesskattelagen uppkommit efter ikraftträdandet av lagen. På sådana gemenskapsinterna förvärv för vilka skyldigheten att betala skatt enligt 16 a § i mervärdesskattelagen har uppkommit före ikraftträdandet av lagen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Enligt 16 a § 1 mom. uppkommer skyldigheten att betala skatt på gemenskapsinterna varuförvärv när förvärvet är gjort. En vara har förvärvats vid den tidpunkt då varan har emottagits. Enligt 138 b §, som handlar om hur förvärv hänförs tidsmässigt, hänförs gemenskapsinterna varuförvärv till kalendermånaden efter den månad under vilken skyldigheten att betala skatt har uppkommit enligt 16 a § 1 mom. Om köparen av varan har fått en faktura eller motsvarande handling beträffande den levererade varan under leveransmånaden, hänförs förvärvet dock till den månad då varan togs emot. Detta innebär att om köparen har tagit emot ett nytt transportmedel eller punktskattepliktiga varor den 1 januari 2021 eller därefter, ska köparen lämna in en skattedeklaration enligt mervärdesskatteförfarandet och mervärdesskatteförfarandet ska också i övrigt tillämpas på förfarandet. Skattedeklarationen ska således lämnas och skatten betalas t.ex. för varor som tagits emot i januari den 12 mars eller, om köparen har fått fakturan för varorna först efter januari, den 12 april. Om varorna har tagits emot före den 1 januari 2021, tillämpas på den mervärdesskatt som betalas vid gemenskapsinterna förvärv 148 a och 148 b §, dvs. bestämmelserna om bilskatt eller punktskattelagen.

Med avvikelse från detta ska 148 b § inte tillämpas på sökande av ändring i beslut som fattas efter ikraftträdandet av lagen. På sökande av ändring i beslut som fattats efter ikraftträdandet av lagen tillämpas alltså i fråga om gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor alltid lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Enligt övergångsbestämmelserna för lagen om ändring av punktskattelagen ska på beskattningen av punktskattepliktiga produkter som tagits emot före den 1 januari 2021 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen. På delgivning av beskattningsbeslut och ändringssökande tillämpas dock de nya bestämmelserna från ingången av februari 2021. Bestämmelserna i den föreslagna nya bilskattelagen tillämpas på fordon för vilka skyldigheten att betala skatt uppkommer eller som tas i skattefritt bruk i Finland efter det att lagen har trätt i kraft. Om bilbeskattningen gäller ett fordon för vilket skyldigheten att betala skatt har uppkommit eller beslutet har meddelats innan den nya bilskattelagen trädde i kraft, tillämpas på bilbeskattningen och ändringssökande som gäller den enligt övergångsbestämmelserna i den nya bilskattelagen i regel de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Om beskattningsbeslutet har

fattats efter ikraftträdandet av den nya bilskattelagen, ska dock bestämmelserna i den nya bilskattelagen tillämpas på ändringssökande som gäller bilbeskattningen och på delgivning av beslutet även i det fall att bilbeskattningen gäller ett fordon för vilket skyldigheten att betala skatt har uppkommit innan den nya lagen trädde i kraft.

På ett ärende som gäller tillstånd och som är anhängigt när lagen träder i kraft tillämpas bestämmelserna i den föreslagna lagen med undantag för ändringssökande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Förfarandet enligt den föreslagna lagen tillämpas endast på ansökningar om återbäring som blivit anhängiga efter lagens ikraftträdande. På de försummelser som avses i 133 c § 6 mom., 156 § 5 mom. och 156 l § 5 mom. och som inträffat före ikraftträdandet av denna lag ska tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

6.20 Lagen om skatteuppbörd

1 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att det till *1 mom.* fogas en bestämmelse enligt vilken lagen om skatteuppbörd tillämpas på de skatter som avses i punktskattelagen även till den del som lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på dem. Tillägget behövs för att alla bestämmelser i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte ska tillämpas när det är fråga om en situation som avses i 11§ eller 82 a § 1 mom. i punktskattelagen. Exempelvis ska bestämmelserna om deklaration inte tillämpas på ett oegentligt förfarande eller när de produkter som en privatperson för med sig på det sätt som avses i 72 § anses vara avsedda för annat än eget bruk eller när det förfarande som föreskrivs i 74 § inte har iakttagits vid flyttning av produkter som avses i 74 § 1 mom. Om tillägget inte görs, kan lagen om skatteuppbörd inte tillämpas i dessa situationer.

På bilskatten tillämpas lagen om skatteuppbörd med stöd av 2 mom. Med stöd av 2 mom. tillämpas lagen om skatteuppbörd också på arvsskatt, gåvoskatt och överlåtelseskatt.

6 §. Allmän användningsordning för inbetalningar och återbäringar. Bestämmelserna i *2 mom.* om den inbördes användningsordningen för inbetalningar och återbäringar preciseras. I momentet föreskrivs det att om en inbetalning har gjorts samma dag som en återbäring, på det sätt som avses i 24 § 1 mom., skulle vara tillgänglig för betalning av skatt, används inbetalningen först. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att den primära användningen av inbetalningen inte är beroende av när inbetalningen gjorts, utan när inbetalningen de facto är tillgänglig för betalning av skatt. Till exempel när en skattskyldig betalar skatten på förfallodagen, kan Skatteförvaltningen använda inbetalningen till betalning av skatt först när den har registrerats på Skatteförvaltningens konto. Av denna orsak föreslås det att momentet ändras så att om en inbetalning är tillgänglig samma dag som en återbäring, på det sätt som avses i 24 § 1 mom., skulle vara tillgänglig för betalning av skatt, används inbetalningen först.

16 §. Riktande av inbetalningar. Till paragrafen fogas bestämmelser om hur en inbetalning riktas till betalning av säkerhet som avses i 53, 74, 78 eller 80 § i punktskattelagen eller som krävs med stöd av 2 b § i bränsleskattelagen. I paragrafen föreslås dessutom bestämmelser om användning och återbetalning av en inbetalning som riktats på detta sätt. Till övriga delar ska bestämmelser om säkerheter som avses i punktskattelagen och förfarandet i samband med dem finnas i punktskattelagen på samma sätt som för närvarande.

Till paragrafen fogas ett nytt *9 mom.*, enligt vilket betalaren i stället för den allmänna inbetalning och den skatteslaginbetalning som anges i 1 och 2 mom. får rikta inbetalningen också till betalning av säkerhet enligt 53, 74, 78 eller 80 § i punktskattelagen eller som krävs med stöd av 2 b § i bränsleskattelagen.

Till paragrafen fogas ett nytt *10 mom.*, där det föreskrivs om användning av en inbetalning som riktats till betalning av säkerhet, när en i 53, 74, 78 och 80 § i punktskattelagen avsedd säkerhet av engångsnatur har ställts för produkter som är skattepliktiga i Finland. En sådan inbetalning ska inte användas förrän den skattskyldige har lämnat in en skattedeklaration för den skatteperiod under vilken de produkter tagits emot för vilka säkerheten ställts i syfte att trygga punktskattefordran, eller förrän punktskatten för skatteperioden har påförts enligt uppskattning. En inbetalning som riktats till betalning av säkerheten används i första hand till betalning av den punktskatt för skatteperioden till vilken den skattskyldige i skattedeklarationen riktar säkerheten. Om punktskatten för skatteperioden har påförts enligt uppskattning, används inbetalningen i första hand som betalning av den uppskattade punktskatten. Därefter används inbetalningen till betalning av andra skatter med iakttagande av 6 § i denna lag. Om inbetalningen inte används för betalning av skatter, ska den betalas tillbaka i enlighet med 5 kap. Bestämmelser om den krediteringsränta som ska betalas på den säkerhet som betalas tillbaka finns i punktskattelagen 49 §, som föreslås bli ändrad.

Bestämmelsen i 10 mom. gäller sådana inbetalningar som är avsedda för betalning av säkerhet i situationer som avses i 53, 74, 78 eller 80 § i punktskattelagen. I 53 § i punktskattelagen föreskrivs det om skyldigheten för en tillfälligt registrerad mottagare att ställa säkerhet för den punktskatt som ska betalas på de produkter som sänds till mottagaren. I 74 § i punktskattelagen föreskrivs det om den säkerhet som en privatperson ställer för betalning av punktskatt när han eller hon för eget bruk förvärvar produkter från en annan medlemsstat på annat sätt än som resandeinförsel eller genom distansförsäljning. Den säkerhet som avses i 78 § i punktskattelagen hänför sig till flyttningar i kommersiellt syfte av produkter som frisläppts för konsumtion. Den säkerhet som avses i den paragrafen kan också gälla produkter som en privatperson förvärvar i en situation som avses i 72 § 4 och 5 mom. i punktskattelagen. I 80 § i punktskattelagen föreskrivs det om den säkerhet som en distansförsäljare ska ställa för betalning av punktskatterna, om distansförsäljaren inte har någon skatterepresentant i Finland.

Till paragrafen fogas ett nytt *11 mom.* med bestämmelser om användningen av en inbetalning som riktats till betalning av säkerhet, när säkerheten har ställts för produkter som inte är punktskattepliktiga i Finland eller för vilka det av någon annan orsak inte ska lämnas in någon skattedeklaration.

Om en inbetalning har riktats till betalning av en sådan säkerhet som avses i 53, 74, 78 eller 80 § i punktskattelagen och som ska ställas för produkter för vilka ingen skattedeklaration ska lämnas in, ska inbetalningen på ansökan betalas tillbaka till den skattskyldige. Om förutsättningarna för återbetalning av inbetalningen uppfylls, kan Skatteförvaltningen betala tillbaka inbetalningen även på eget initiativ. I punktskattelagens 49 §, som föreslås bli ändrad, föreskrivs det att om en säkerhet av engångsnatur som ställts för punktskatten återbetalas utan att den till någon del har använts för betalning av skatter, betalas ingen krediteringsränta på det belopp som återbetalas. En skattedeklaration lämnas inte heller in om säkerhet har ställts med stöd av 53, 74 78 eller 80 § i punktskattelagen, men produkterna inte heller tas emot i Finland. Det kan t.ex. vara fråga om att produkterna inte alls har sänts eller att produkterna har förstörs under resan. I dessa situationer kan den skattskyldige inte i en skattedeklaration rikta säkerheten till betalning av skatt, eftersom skatt inte ska betalas. På återbäringen av en inbetalning som riktats till betalning av säkerhet tillämpas också i dessa situationer bestämmelserna i 11 mom.

Bestämmelserna i 11 mom. tillämpas också när inbetalningen riktas till betalning av en säkerhet som krävs med stöd av 2 b § i bränsleskattelagen. Detta beror på att det övervaknings- och flyttningssystem som föreskrivs i 4, 8 och 9 kap. i punktskattelagen också tillämpas på flytande bränslen som avses i 2 b § i bränsleskattelagen och som inte är punktskattepliktiga i Finland.

Säkerhet ska ställas också i samband med flyttning av dessa produkter. För mottagning av produkterna lämnas dock ingen skattedeklaration in, eftersom produkterna inte är skattepliktiga i Finland.

25 §. Hinder för användning av återbäring. Det föreslås att det för att förenhetliga regleringen till *2 mom. 4 punkten* fogas försummelseavgift enligt 95 § i bilskattelagen. Återbäring av försummelseavgift enligt 95 § i bilskattelagen används inte till betalning av en annan fordran.

38 §. Beräkning av krediteringsränta. Till paragrafen fogas ett nytt *5 mom.* med bestämmelser om räntetid när krediteringsränta beräknas på den punktskatt som betalas tillbaka på ansökan med stöd av bilskattelagen, punktskattelagen eller respektive lag om punktskatt eller accis. Det föreslås att gällande 5, 6 och 7 mom. blir 6, 7 och 8 mom. Samtidigt preciseras ordalydelsen i *1 mom.* och i det nuvarande *7 mom.*

Bestämmelser om den ränta som ska betalas på den bilskatt och punktskatt som betalas tillbaka ska finnas i bilskattelagen och punktskattelagen på samma sätt som för närvarande. I punktskattelagen ska det dessutom föreskrivas att krediteringsränta inte betalas på återbetalning av en säkerhet av engångsnatur som ställts för punktskatt, om säkerheten inte till någon del har använts för betalning av skatter. Liksom för närvarande ska det i bilskattelagen föreskrivas om ränta som betalas på återbäring vid införsel. På återbäring vid införsel ska det betalas krediteringsränta för högst en på förhand bestämd användningsperiod, och krediteringsränta betalas inte alls, om återbäringen vid införsel har betalats på förhand.

I det nya *5 mom.* föreskrivs det om räntetid i de situationer där återbäringen beror på ett beslut som gäller bilskatt som med stöd av bilskattelagen ska betalas tillbaka på ansökan eller punktskatt som med stöd av punktskattelagen eller respektive lag om punktskatt eller accis ska betala tillbaka på ansökan. På återbäringen beräknas i dessa situationer krediteringsränta från dagen efter den dag då beslutet med anledning av ansökan om återbäring meddelats till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt. I praktiken ska krediteringsränta i allmänhet betalas för högst några dagar.

Det föreslås att ordalydelsen i *1* och i *7 mom.*, *som blir 8 mom.*, preciseras. Enligt bestämmelserna ska krediteringsränta på återbäring av skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas som en enda skatteslag vid skatteuppbörden beräknas till den dag då den skatt som avses i den lagen och till vars betalning det belopp som ska betalas tillbaka används senast ska betalas enligt lag eller förordning. På motsvarande sätt ska krediteringsränta på inbetalning som används till betalning av skatter som betalas på eget initiativ och som behandlas som en enda skatteslag i skatteuppbörden, när inbetalningen används till betalning av skatterna i fråga senare än på betalningsdagen, beräknas från dagen efter betalningsdagen till den dag då den skatt till vars betalning det belopp som ska betalas tillbaka används senast ska betalas enligt lag eller förordning.

47 §. Befrielse från skatt. Det föreslås att bestämmelserna om befrielse från skatt förenhetligas. Bestämmelserna om lättnader i punktskatten och bilskatten i bilskattelagen respektive punktskattelagen upphävs, och på bilskatten och punktskatterna tillämpas bestämmelserna om befrielse från skatt i lagen om skatteuppbörd. Det föreslås att ett nytt *4 mom.*, som motsvarar nuvarande 105 § 1 mom. 2 punkten i punktskattelagen, fogas till paragrafen. I momentet föreskrivs det om befrielse från punktskatt när det är fråga om sådana skattepliktiga produkter som under en begränsad tid används för forsknings- och utvecklingsprojekt. Dessutom förutsätts det att forsknings- eller utvecklingsprojektet syftar till teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller av bränslen från förnybara källor. Eftersom momentet motsvarar 105 § 1 mom. 2 punkten i punktskattelagen, ändrar den föreslagna bestämmelsen inte nuläget.

Nuvarande 4—7 mom. blir 5—8 mom.

50 §. Preskription av skatt. Det föreslås att *2 mom.* ändras så att preskriptionstiden på fem år för skatter som betalas på eget initiativ räknas från ingången av det kalenderår som följer på det år då skattedeklarationen för skatt som betalas på eget initiativ lämnades in och inte från ingången av det kalenderår som följer på den allmänna förfallodagen efter det att skattedeklarationen lämnades in. Ändringen förkortar preskriptionstiden med ett år för de för sent inlämnade skattedeklarationer som lämnats in till Skatteförvaltningen på den allmänna förfallodagen i december eller därefter men under samma kalenderår. Ändringen förenhetligar bestämmelserna, eftersom preskriptionstiden för skatten efter ändringen beräknas på samma sätt oberoende av om den skattskyldige rättar sin skattedeklaration för skatt som betalas på eget initiativ eller om Skatteförvaltningen påför den skatt som betalas på eget initiativ. Dessutom preciseras ordalydelsen i momentet så att det tydligare framgår av momentet att en förlängning av preskriptionstiden endast gäller det skattebelopp för skatteperioden som ökar på basis av den deklaration som lämnats in för sent, men inte det skattebelopp för skatteperioden som deklarerats i en tidigare deklaration.

51 §. Preskription av belopp som ska återkrävas. Det föreslås att paragrafen ändras så att preskriptionstiden på fem år för belopp som ska återkrävas räknas från ingången av det kalenderår som följer på dagen för beslutet om återkrav och inte vid ingången av det kalenderår som följer på förfallodagen för det belopp som ska återkrävas. Ändringen förenhetligar bestämmelserna, eftersom bestämmelsen om preskription av belopp som ska återkrävs efter ändringen motsvarar 20 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. Enligt den paragrafen preskriberas en offentlig fordran fem år efter ingången av året efter det år då den påfördes eller debiterades, och i annat fall vid ingången av året efter det år då fordran förföll till betalning.

52 §. Preskription av återbäring och inbetalning samt av ränta på dem. Det föreslås att *2 mom.* ändras så att det till momentet fogas en bestämmelse om preskription av en inbetalning när den skattskyldige inte har ansökt om återbäring av en inbetalning som riktats till betalning av säkerhet av engångsnatur som ställt för punktskatt och Skatteförvaltningen inte på eget initiativ kan betala tillbaka inbetalningen, eftersom betalningsuppgifterna är bristfälliga. En inbetalning som den skattskyldige riktat till betalning av en säkerhet av engångsnatur preskriberas på samma sätt som en i 20 § avsedd obefogad inbetalning, om den skattskyldige inte har lämnat in en sådan ansökan om återbäring av inbetalningen som avses i 16 § 11 mom. Om Skatteförvaltningen inte kan betala tillbaka inbetalningen till den skattskyldige på grund av bristfälliga betalningsuppgifter, preskriberas inbetalningen samt räntan på den fem år från utgången av det kalenderår då inbetalningen har gjorts. En preskriberad inbetalning som riktats till en säkerhet intäktsförs till staten med stöd av 4 mom.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen föreslås träda i kraft den 1 februari 2021. Bestämmelsen i 16 § 9 mom. om den skattskyldiges möjlighet att rikta inbetalningen också till betalning av säkerhet av engångsnatur för punktskatt ska dock tillämpas redan från och med den 1 januari 2021. Eftersom förfallodagen för en sådan punktskatt är först i februari 2021, ska den inbetalning som riktats till betalning av säkerheten användas som betalning av punktskatt i enlighet med 16 § 10 och 11 mom., vilka träder i kraft den 1 februari 2021.

Skatteuppbörd och indrivning som gäller bilskatt och punktskatt överförs från det gamla uppbördsförfarandet till det nya uppbördsförfarandet och samtidigt från det gamla datasystemet till det nya datasystemet först den 1 februari 2021. På dessa skatteslag tillämpas till och med utgången av januari 2021 de bestämmelser om skatteuppbörd och indrivning i lagen om skatteuppbörd, bilskattelagen och punktskattelagen som gällde före ikraftträdandet av den föreslagna

lagen. På punktskatten tillämpas bestämmelserna om lättnader i punktskatten i punktskattelagen, om beslutet fattas senast den 31 januari 2021. Efter detta tillämpas bestämmelserna om befrielse från skatt i lagen om skatteuppbörd.

På preskription av det skattebelopp som har ökat på basis av en före lagens ikraftträdande för sent inlämnad skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ och av det belopp som det före lagens ikraftträdande bestämts att ska återkrävas tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, enligt vilka preskriptionstiden räknas från ingången av det kalenderår som följer på förfallodagen. Efter ikraftträdandet av lagen räknas preskriptionstiden redan från ingången av det kalenderår som följer på den tidpunkt när den rättsliga grunden uppstod. Detta innebär t.ex. att preskriptionstiden för det belopp som ska återkrävas börjar löpa vid ingången av det kalenderår som följer på beslutsdagen.

6.21 Lagen om skattetillägg och förseningsränta

5 a §. Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta. Enligt *1 mom.* beräknas dröjsmålsränta på obetald skatt som hör till tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd och på skatt som påförs i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande. Momentet innehåller också en bestämmelse om räntesatsen för dröjsmålsränta. Det föreslås en sådan ändring att det i momentet i fortsättningen också ska föreskrivas om en dröjsmålsränta på punktskatt och bilskatt som påförs i samband med verkställande eller rättelse av beskattningen.

Dröjsmålsränta ska beräknas på punktskatt när det är fråga om ett oegentligt förfarande som avses i 11 eller 82 § i punktskattelagen eller en situation som avses i 82 a § 1 mom. 1 eller 2 punkten i den lagen. Vidare ska dröjsmålsränta beräknas i de situationer som avses i 89 § i bilskattelagen. Den paragrafen gäller situationer där någon helt och hållet har underlåtit att avge en bilskattedeklaration eller deklarationen har avgetts efter den föreskrivna tiden samt situationer där bilskatt inte alls har påförts eller påförs endast delvis eller betalats tillbaka till ett för högt belopp på grund av att en skattskyldig har lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration eller annan uppgift eller handling.

5 b §. Beräkning av dröjsmålsränta. Till paragrafen föreslås det bli fogat nya 5, 6, 7 och 8 mom. med bestämmelser om räntetiden för dröjsmålsräntan i de fall då det när punktskatt eller bilskatt påförs också bestäms att dröjsmålsränta ska betalas.

Enligt det nya *5 mom.* beräknas på punktskatt som påförts på grund av ett i punktskattelagen avsett oegentligt förfarande dröjsmålsränta från dagen efter den dag då skyldigheten att betala skatt uppkom till den dag då skatten betalas. Dröjsmålsränta ska alltså, precis som för närvarande, betalas redan från dagen efter det att skyldigheten att betala skatt uppkom. En skattskyldig som gör sig skyldig till oegentligt förfarande får ingen räntefri betalningstid för punktskatten.

De föreslagna nya 6 och 7 mom. innehåller bestämmelser om beräkning av dröjsmålsräntan i den situation som avses i 89 § 1 mom. i bilskattelagen. Enligt det nya *6 mom.* beräknas dröjsmålsränta enligt 89 § i bilskattelagen vid beskattning enligt period från dagen efter förfallodagen till förfallodagen för den skatt som påförs. Den löpande dröjsmålsräntan kan i dessa situationer inte avbrytas före förfallodagen, vilket är avsett att sporra till att betala skatten genast på den förfallodag som anges i lagen. I *7 mom.* föreslås det bli föreskrivet att dröjsmålsräntan vid fordonsspecifik beskattning beräknas från den 25 dagen i den tredje kalendermånaden efter den dag då skyldigheten att betala skatt uppkom till förfallodagen för den skatt som påförs. I momentet föreskrivs det vidare att om beskattningen av ett fordon vid fordonsspecifik beskattning på myndighetsinitiativ verkställs på den grunden att fordonet har tagits i bruk utan att en

skattedeklaration har lämnats in, beräknas dock dröjsmålsräntan på bilskatten från dagen efter den dag då skyldigheten att betala skatt uppkom till förfallodagen för den skatt som påförs. Dröjsmålsräntan börjar i dessa fall således räknas dagen efter det att fordonet togs i bruk. Ingen räntefri betalningstid beviljas alltså för bilskattens del om fordonet tas i bruk men skattedeklarationen försummas.

Enligt det föreslagna 89 § 2 mom. i bilskattelagen ska dröjsmålsränta också betalas för sådan återbäring av bilskatt som har betalats till ett för stort belopp t.ex. på grund av att den sökande har lämnat Skatteförvaltningen oriktiga uppgifter. Syftet med räntepåföljden är att förebygga att oriktiga och bristfälliga uppgifter lämnas när återbäring söks. En bestämmelse om beräkning av dröjsmålsränta på bilskatt som betalats tillbaka till ett för stort belopp finns i det föreslagna *8 mom.* Bestämmelsen utgör en avvikelse från det som i 6 och 7 mom. föreskrivs om beräkningen av dröjsmålsränta på bilskatt. Med bilskatt som betalats tillbaka till ett för stort belopp avses den del av den återbetalda bilskatten som det inte har funnits någon grund för att betala tillbaka och som det bestäms ska betalas tillbaka till skattemyndigheten. Dröjsmålsräntan ska enligt förslaget beräknas från dagen efter den dag då det överskjutande bilskattebeloppet används till betalning av skatt eller debiteras Skatteförvaltningens konto. Dröjsmålsräntan ska beräknas till förfallodagen för återbetalningen av det överskjutande beloppet. Förfallodagen ska uppges i det beslut där det bestäms att den bilskatt som återbetalats utan grund ska betalas tillbaka. Om den som ansöker om återbäring låter bli att betala den fastställda skatten senast på förfallodagen, beräknas i enlighet med 1 mom. dessutom dröjsmålsränta på skatten från den dag som följer på den genom beslut fastställda förfallodagen till den dag då skatten betalas.

7 §. Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor. Ordalydelsen i 3 mom. föreslås bli preciserad. Den gällande lydelsen, enligt vilken dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas ouppburen på de grunder som anges i momentet, har kunnat tolkas så att bestämmelsen inte gäller de dröjsmålsräntor efter förfallodagen som föranleds av försenade betalningar. Bestämmelsen om att avstå från dröjsmålsräntor ska dock vara enhetlig i fråga om alla dröjsmålsräntor.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen föreslås träda i kraft den 1 februari 2021. Bestämmelserna om dröjsmålsränta ska tillämpas på den ränta som för dagen för lagens ikraftträdande och tiden därefter beräknas för bilskatt och punktskatt. På den ränta som beräknas för tiden före detta tillämpas de bestämmelser om skattetillägg och förseningsränta som gällde vid ikraftträdandet. Vid beräkningen av räntan tillämpas då emellertid inte skattetilläggets eller förseningsräntans minimibelopp på tre euro. Det betyder t.ex. att det på bilskatt som inte har betalats före ikraftträdandet av lagen beräknas förseningsränta och skattetillägg för tiden före ikraftträdandet, dock utan att minimibeloppet på tre euro eller dröjsmålsränta tillämpas från och med dagen för ikraftträdandet.

7 Bestämmelser på lägre nivå än lag

I propositionen föreslås det att bilskattelagen ska innehålla ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om förfarandet vid skattegranskningar samt om det material och den egendom som ska visas upp.

Det föreslås dessutom bemyndiganden att meddela närmare föreskrifter.

De närmare föreskrifter av Skatteförvaltningen som meddelas med stöd av punktskattelagen föreslås gälla registreringsförfarandet, såsom de uppgifter som ska lämnas i samband med registreringen, förfarandet för ansökan om återbetalning av punktskatt samt lämnande av uppgifter om stöd till Skatteförvaltningen. Med stöd av elskattelagen ska Skatteförvaltningen meddela

närmare föreskrifter om mätning av elströmmen i anslutning till skattefri lagring av el samt om de uppgifter om stöd som ska lämnas till Skatteförvaltningen och om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

De närmare föreskrifter som Skatteförvaltningen och Transport- och kommunikationsverket meddelar med stöd av bilskattelagen föreslås röra ansökningsförfarandet när det gäller den vanliga vistelseorten, tidpunkten för skattedeklarationen och de uppgifter som ska lämnas i deklarationen, sättet att lämna de anmälningar och deklarationer som avses i 9 kap. och den myndighet de ska lämnas till, anteckningsskyldigheten och förvaringen av verifikationer, skyldigheten att föra körjournal, nytt fullgörande av deklarationsskyldigheten och påförande av skatt i de fall då skattedeklarationen eller handlingar som hänför sig till den har förstörts, tidpunkten för när den skatt som inte påförts ska anses vara ringa samt uppgifter som ska lämnas inom ramen för utomståendes skyldighet att lämna uppgifter.

Dessutom föreslås Skatteförvaltningen med stöd av bilskattelagen meddela närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet för återbäring av bilskatt, om de uppgifter som ska lämnas i ansökan och om den utredning som ska läggas fram i samband med den, om de uppgifter som ska lämnas i samband med ett yrkande som gäller skatt som påförs i förhållande till fordonets användningstid, om hur uppgifterna ska lämnas och i övrigt om förfarandet för lämnande av uppgifterna, om de förfaranden som ska tillämpas på återbäring vid utförsel och om de uppgifter och utredningar som ska lämnas i ansökan eller i samband med den, om anmälan om ändring av tidsbundna hyresavtal, om ansökningsförfarandet för förlängning av maximitiden för skattefri användning, om anmälningsskyldigheten för överlåtaren av ett fordon som använts skattefritt och om förfarandet för anmälan, om registreringsförfarandet i fråga om registrerade bilskatteombud, om de uppgifter som ska lämnas i en anmälan om ibruktagande, om de uppgifter som ska lämnas i samband med återkallande av skattedeklaration och om sättet och förfarandet för lämnande av uppgifterna, om de uppgifter som ska lämnas i anmälan om skattefri användning och om tidpunkten och sättet för lämnande av uppgifterna, om sättet att lämna uppgifter som hänför sig till ett kompletterande beskattningsbeslut och om förfarandet i övrigt samt om uppgifterna i registreringstillstånd.

8 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021. Lagen om ändring av lagen om skatteuppbörd och lagen om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta föreslås dock träda i kraft först den 1 februari 2021.

De nya bestämmelserna föreslås bli tillämpade på beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om punktbeskattning och bilbeskattning, när det är fråga om en skatteperiod som börjat efter ikraftträdandet av de föreslagna lagarna eller när skyldigheten att betala skatt har uppkommit efter ikraftträdandet. På motsvarande sätt ska de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av de föreslagna lagarna med vissa undantag tillämpas på beskattningsförfarande och ändringssökande som gäller en skatteperiod som löpte ut före den 1 januari 2021 och en skyldighet att betala skatt som har uppkommit före den 1 januari 2021.

På delgivning av och sökande av ändring i ett beslut om bilbeskattning som har fattats efter ikraftträdandet av den nya bilskattelagen ska de nya bestämmelserna tillämpas även i det fall att bilbeskattningen gäller ett fordon för vilket skyldigheten att betala skatt har uppkommit före ikraftträdandet av den föreslagna lagen och i det fall att ansökan har blivit anhängig före ikraftträdandet. Vid punktbeskattning tillämpas de nya bestämmelserna om delgivning och ändringssökande i motsvarande situation först från och med den 1 februari 2021, detta av orsaker som hänför sig till datasystemen.

På försummelser som inträffat före den 1 januari 2021 och som inte gäller beskattning ska de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet av de föreslagna lagarna. På försummelser av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av de föreslagna lagarna, om uppgifterna har begärts före ikraftträdandet.

På skatteuppbördsförfarandet föreslås de nya bestämmelserna bli tillämpade från och med den 1 februari 2021. De nya bestämmelserna ska efter lagens ikraftträdande tillämpas också vid behandlingen av skatt som har uppkommit före lagens ikraftträdande eller som gäller tiden före ikraftträdandet.

De föreslagna lagarna innehåller dessutom övergångsbestämmelser för de olika skatteslagen.

9 Förhållande till andra propositioner

9.1 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till den totalreform av fordonslagen som är under beredning vid kommunikationsministeriet. Avsikten är att lämna en proposition om reformen till riksdagen i april 2020, och de lagändringar som hänför sig till den avses träda i kraft i september 2020. I den propositionen föreslås det ändringar i vissa bestämmelser i bilskattelagen på motsvarande sätt som det i denna proposition föreslås ändringar i vissa bestämmelser i fordonslagen. Författningshänvisningarna i bägge lagförslagen behöver beaktas under riksdagsbehandlingen.

9.2 Förhållande till budgetpropositionen

I propositionen föreslås det en ändring i periodiseringen av betalningen av punktskatt. Ändringen innebär det år den träder i kraft en minskning av engångsnatur på knappt 600 miljoner euro i statens skatteintäkter i och med att betalningen av skatten senareläggs. Denna effekt ska beaktas när budgetpropositionen för 2021 utarbetas.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Omständigheter som hänför sig till den nya bilskattelagen

I propositionen föreslås det att den nuvarande bilskattelagen, som trädde i kraft 1995, upphävs och att det stiftas en ny bilskattelag med tydligare struktur. Enligt 80 § i grundlagen ska det genom lag utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. I dess 81 § 1 mom. anges att det om statsskatt föreskrivs genom lag, som ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd. Enligt grundlagsutskottets praxis ska det av en skattelag entydigt framgå vem som omfattas av skattskyldigheten. Bestämmelserna måste också vara exakta i den meningen att de lagtillämpande myndigheternas prövning är bunden när de bestämmer skatten.

Den nya bilskattelagen föreslås på motsvarande sätt som den gällande lagen innehålla bestämmelser om bl.a. skattskyldiga, uppkomsten av skyldighet att betala skatt och ändringssökande. Lagförslaget innehåller också bestämmelser om skattepliktiga fordon, skattebelopp och bestämmande av påföljdsavgift. Skattebeloppet eller bestämmandet av påföljdsavgift ska inte vara beroende av skattemyndighetens prövning. Prövningen i fråga om påföljdsavgifter ska vara bunden i enlighet med grundlagsutskottets ställningstagande (GrUU 39/2017, s. 4).

Genom 10 § i grundlagen tryggas vars och ens hemfrid. Den i grundlagen skyddade hemfriden täcker i princip alla lokaler som är avsedda som fast bostad (GrUU 46/2001 rd, s. 4/I), även sådana utrymmen som eventuellt finns i ett fordon. Grundlagsutskottet har konstaterat att dessa boendeutrymmen dock ligger inom ett slags gränsområde vad den i grundlagen tryggade hemfriden beträffar, eftersom fordonen används både till att färdas och till boende (GrUU 17/1998 rd, s. 4/II). Enligt den föreslagna 117 § i bilskattelagen har skattemyndigheten, Tullen och polisen rätt att på samma sätt som för närvarande granska ett fordon eller förordna att fordonet ska uppvisas för granskning hos besiktningsförrättaren. Det ska vara fråga om teknisk granskning av handlingar som gäller fordon som är i trafik och av själva fordonen, och den ska inte sträcka sig till de bostadsutrymmen som eventuellt finns i ett fordon. Enligt den nämnda paragrafen har myndigheterna dessutom rätt att granska lokaler där fordon innehas eller hanteras samt rätt att hejda ett fordon för att granska det. Granskningarna rör i praktiken inte hemfriden, som tryggas i 10 § i grundlagen, när man beaktar de lokaler som är föremål för granskningen samt aktörerna. Grundlagsutskottet har i sin praxis ansett att det i en sådan situation dock är skäl att uttryckligen nämna begränsningen i lagen (GrUU 2/2002 rd och GrUU 19/2002 rd). Därför ska granskningsrätten i den föreslagna 117 § inte gälla utrymmen som används för boende av permanent natur.

Normgivningsbemyndiganden

Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan myndigheter genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för ett sådant bemyndigande ska vara exakt avgränsat. Enligt den proposition som gäller grundlagen (RP 1/1998 rd) kan ett särskilt skäl anses föreligga närmast när det är fråga om en sådan teknisk reglering av smärre detaljer som inte inbegriper prövningsrätt i någon större utsträckning. Dessutom förutsätter särskilda skäl som har samband med föremålet för regleringen ibland att det utfärdas föreskrifter som kan ändras ofta och snabbt.

Den nya bilskattelagen föreslås innehålla flera bemyndiganden att meddela föreskrifter. I propositionen ingår också några förslag till bemyndiganden som gäller punktbeskattning. Med stöd av bemyndigandena är det meningen att skattemyndigheten ska meddela närmare föreskrifter om sådana detaljer i beskattningsförfarandet som det inte är ändamålsenligt att föreskriva om genom lag eller förordning. I bemyndigandena är det fråga om mer preciserade bestämmelser än de som finns i lagen. Normgivningsbemyndigandena i lagförslagen bedöms inte strida mot 80 § i grundlagen.

Påföljdsavgifter

Avsikten är att förenhetliga påföljdssystemet i fråga om punktbeskattningen och bilbeskattningen så att det motsvarar det påföljdssystem som redan tidigare tagits i bruk inom den övriga beskattningen. Grundlagsutskottet bedömde systemet och den skatteförhöjning och förseningsavgift som ingår i det i sitt utlåtande GrUU 39/2017 rd om en proposition som gällde inkomstbeskattningen, tonnagebeskattningen, fastighetsbeskattningen, arvs- och gåvobeskattningen samt överlåtelsebeskattningen. Utskottet ansåg att förslaget att slopa villkoret i fråga om oaktsamhet eller uppsåt när det gäller skatteförhöjning inte är problemfritt med beaktande av att administrativa påföljder i sak är jämförbara med straffrättsliga påföljder. Utskottet har dessutom tidigare noterat dels att man inte ens i en masshantering som beskattningen får äventyra kraven på god förvaltning eller de skattskyldigas rättsskydd (GrUU 35/2005 rd, s. 2/I), dels att det med tanke på att det administrativa påföljdssystemet måste fungera bra är väsentligt att förfarandet är så enkelt som möjligt utan att rättstryggheten åsidosätts (GrUU 57/2010 rd, s. 3/II).

Grundlagsutskottet påpekade i sitt utlåtande att de föreslagna ändringarna i bestämmelserna om skatteförhöjning väntas bidra till samordning och förutsebarhet i beskattningen. Utskottet konstaterade som sin ståndpunkt att bestämmelserna om skatteförhöjning utifrån en samlad bedömning inte blir problematiska med avseende på rättsskyddsbestämmelsen i 21 § i grundlagen, med hänsyn till att skatteförhöjning påförs som ett led i beskattningsförfarandet, att beskattningsförfarandet har en särskild karaktär av masshantering och att bestämmelserna också föreskriver om jämkning av ansvaret, så som möjligheten att inte påföra skatteförhöjning. Utskottet påpekade dessutom att Skatteförvaltningens prövning vid beslut om att inte påföra skatteförhöjning emellertid ska vara bunden prövning. Därför föreslås det i denna proposition att prövningen i fråga om påföljdsavgifter inom bilbeskattningen men även i fråga om skatteförhöjningar, förseningsavgifter och försummelseavgifter som påförs i anslutning till skatter som betalas på eget initiativ ska vara bunden. Detta innebär att ingen påföljdsavgift ska påföras om de förutsättningar som anges i bestämmelsen uppfylls.

Automatiserat beslutsfattande

Grundlagsutskottet har med hänsyn till 21 § i grundlagen och kravet på att offentlig maktutövning ska grunda sig på lag fäst uppmärksamhet vid att man vid automatiserat beslutsfattande inte ens i masshantering får äventyra kraven på god förvaltning eller parternas rättssäkerhet (GrUU 7/2019 rd, s. 8, GrUU 62/2018 rd, s. 7, GrUU 49/2017 rd, s. 5, GrUU 35/2005 rd, s. 3).

Enligt 2 § 3 mom. i grundlagen ska all utövning av offentlig makt bygga på lag, och i all offentlig verksamhet ska lag noggrant iakttas. I dess 118 § föreskrivs det om ansvar för ämbetsåtgärder. Enligt grundlagsutskottet förutsätts det för att kraven på rättssäkerhet och god förvaltning ska anses vara uppfyllda bl.a. att ärendena behandlas i enlighet med de allmänna förvaltningslagarna och att de som behandlar ärendena handlar under tjänsteansvar (GrUU 62/2018 rd, s. 8, GrUU 26/2017 rd, s. 50, GrUU 33/2004 rd, s. 7/II, GrUU 46/2002 rd, s. 9). Grundlagsutskottet har påpekat att överföringen av beslutsfattandet till automatisk behandling inte får leda till att grundlagens bestämmelser om tjänsteansvar förlorar sin betydelse.

Grundlagsutskottet har ansett det viktigt att beredningen av den allmänna lagstiftningen om automatiserat beslutsfattande inleds utan dröjsmål (GrUU 7/2019, s. 11). Utskottet har även ansett att man i nuläget behöver avstå från nya förvaltningsområdesspecifika förslag till bestämmelser om automatiserat beslutsfattande.

Justitieministeriet har inlett den beredning av den allmänna förvaltningslagstiftningen om automatiserat beslutsfattande som grundlagsutskottet förutsatt och har i samband med det publicerat en förstudie om behovet av att reglera den allmänna lagstiftningen i anslutning till automatiserat beslutsfattande (Justitieministeriets publikation 02/2020, på finska).

Redan när förvaltningslagen stiftades utgick man från att beskattningen är ett särskilt förvaltningsförfarande som innefattar masshantering och att lagen om beskattningsförfarande och annan lagstiftning om beskattningsförfarandet innehåller bestämmelser om beskattningen som avviker från förvaltningslagen. Vid beslutsförfarandet i fråga om beskattningen tillämpas automatisering som baserar sig på behandlingsreglerna för Skatteförvaltningens datasystem och som bildar en lagstiftningshelhet som tydligt kan avgränsas. I beskattningsförfarandet är det inte fråga om AI-baserat beslutsfattande som grundar sig på maskininlärning och andra motsvarande metoder. Användningen av automatisering är vedertagen inom beskattningen, och flera av de reformer som gjorts inom beskattningsförfarandet har grundat sig på en omfattande användning av automatisering.

Denna proposition innehåller inga förslag som utvidgar användningsområdet för automatiserat beslutsfattande vid Skatteförvaltningen, Transport- och kommunikationsverket eller Tullen. Det är meningen att de föreslagna bestämmelserna om förfarandet ska tillämpas på så sätt att förvaltningsbeslut som gäller punktbeskattning och bilbeskattning med avvikelse från den övriga beskattning som hör till Skatteförvaltningens behörighet fattas som tjänstemannaarbete. Även inom det allmänna mervärdesskatteförfarande som i fortsättningen i stället för särskilda förfaranden ska tillämpas i fråga om mervärdesskatt som betalas på nya transportmedel och på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor ska besluten fattas som tjänstemannaarbete. Propositionen anses således inte till denna del vara problematisk med tanke på grundlagen.

Offentlighetslagstiftningen

I 12 § 2 mom. i grundlagen föreskrivs det att handlingar och upptagningar som innehas av myndigheterna är offentliga. Enligt momentet kan offentligheten emellertid begränsas om det är nödvändigt och om det föreskrivs om begränsningen i lag. En viktig lag som begränsar offentligheten i myndigheternas verksamhet är offentlighetslagen. Enligt den är myndighetshandlingar offentliga, om inte något annat föreskrivs särskilt i den lagen eller i någon annan lag. Även skattemyndigheternas handlingar är normalt offentliga i enlighet med huvudregeln i grundlagen och offentlighetslagen. Offentligheten för beskattningsuppgifter har dock begränsats i flera lagar.

Den mest betydande lag som begränsar skattehandlingarnas offentlighet är skatteuppgiftslagen, som inte behandlades i grundlagsutskottet när den stiftades. Efter det har grundlagsutskottet några gånger i sina ställningstaganden menat att det är viktigt att statsrådet gör en samlad utredning om hur beskattningsuppgifters och motsvarande uppgifters offentlighet och sekretess förhåller sig till offentlighetsprincipen i grundlagen (GrUU 40/2005 rd, s. 2/II, och GrUU 4/2014 rd, s.4/II).

Bestämmelser om offentlighet och sekretess i fråga om uppgifter om punktbeskattning finns i den till övriga delar upphävda gamla punktskattelagen från 1994, och motsvarande bestämmelser i bilskattelagen är från 2002. Utgångspunkten i vardera lagen är att beskattningsuppgifter ska hållas hemliga, och från denna regel har det föreskrivits om undantag.

I detta sammanhang är det inte ändamålsenligt att bedöma offentligheten och sekretessen för beskattningsuppgifter och de eventuella särskilda behov som hänför sig till dem enbart för punktbeskattningens och bilbeskattningens del, utan det bör göras som ett led i en mer heltäckande utredning. Därför innehåller denna proposition inga förslag till ändringar i bestämmelserna om offentlighet för uppgifter om punktbeskattning och bilbeskattning. Propositionen anses således inte till denna del vara problematisk med tanke på grundlagen.

Skyddet för personuppgifter

Propositionen innehåller förslag om register som gäller punktbeskattning, bilbeskattning, förskottsuppbörd och mervärdesskattskyldiga. Registren innehåller huvudsakligen uppgifter om företag. Eftersom de emellertid också kan innehålla uppgifter om fysiska personer har förslagen bedömts med tanke på skyddet för personuppgifter, som tryggas i 10 § i grundlagen.

Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Enligt grundlagsutskottets etablerade praxis ska särskilt bestämmelser om syftena för registreringen, innehållet i de registrerade personuppgifterna, de tillåtna användningsområ-

dena för uppgifterna, möjligheterna till överlåtelse av personuppgifter och i synnerhet möjligheten att ge ut uppgifter via en teknisk anslutning, uppgifternas förvaringstid och den registrerades rättsskydd utfärdas genom lag och vara heltäckande och detaljerade (t.ex. GrUU 12/2002 rd, s. 5, GrUU 19/2012 rd, s. 3, och GrUU 71/2014 rd, s. 2).

I EU-lagstiftningen finns bestämmelser om behandling av personuppgifter i dataskyddsförordningen, som är direkt tillämplig på nationell nivå. All behandling av personuppgifter ska ha någon av de rättsliga grunder som anges i artikel 6.1 i förordningen. Förordningen ger dock, i likhet med direktiven, medlemsstaterna nationellt handlingsutrymme. Det är möjligt med nationell lagstiftning endast till den del som det enligt förordningen är nödvändigt eller tillåtet.

Sådana nationella bestämmelser om behandling av personuppgifter som kompletterar dataskyddsförordningen är enligt artikel 6 möjliga bl.a. om behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige. De nationella kompletterande bestämmelserna kan gälla bl.a. vilken typ av uppgifter som ska behandlas och för vilka ändamål samt lagringstiden.

Grundlagsutskottet har i och med dataskyddsförordningen justerat sin tidigare ståndpunkt när det gäller lagstiftningen om skyddet för personuppgifter. Enligt utskottet bör tillgodoseendet av skyddet för personuppgifter i framtiden i första hand garanteras med stöd av dataskyddsförordningen och en nationell allmän lag, dvs. dataskyddslagen. Nationell speciallagstiftning bör undvikas och reserveras för situationer då den är dels tillåten enligt dataskyddsförordningen, dels nödvändig för att tillgodose skyddet för personuppgifter. Med avseende på 10 § 1 mom. i grundlagen räcker det enligt grundlagsutskottet i princip att bestämmelserna uppfyller kraven i dataskyddsförordningen (t.ex. GrUU 14/2018 rd, s. 3 och 4, GrUU 26/2018 rd, s. 2 och 3, och GrUU 17/2019 rd, s. 2 och 3).

I den nya bilskattelagen föreslås det bestämmelser om ett register över bilskatteombud. Bestämmelserna ska enligt förslaget gälla bl.a. syftet med registret, förutsättningarna för anteckning i registret, de uppgifter som ska antecknas och uppgifternas bevaringstid. När det gäller utlämnande av uppgifter om bilbeskattning ska de bestämmelser i den gällande bilskattelagen som förblir i kraft fortfarande tillämpas.

Registerbestämmelserna i punktskattelagen, lagen om förskottsuppbörd och mervärdesskattelagen föreslås i enlighet med kraven i dataskyddsförordningen bli kompletterade med bestämmelser om syftet med registren och registeruppgifternas bevaringstid.

Behandlingen av personuppgifter i registren för punktbeskattning, bilbeskattning och mervärdesbeskattning behövs för skötseln av skattemyndighetens lagstadgade uppgifter. Förslagen till registerbestämmelser anses uppfylla kraven i dataskyddsförordningen, så propositionen anses inte vara problematisk med tanke på grundlagens krav i fråga om skyddet för personuppgifter.

Uppgifter om hälsa hör till en sådan särskild kategori av personuppgifter som avses i artikel 9 i dataskyddsförordningen, och behandling av sådana är enligt huvudregeln i artikel 9.1 förbjuden. Enligt artikel 9.2 ska förbudet mot behandlingen dock inte tillämpas om något av villkoren i punkt 2 a—j uppfylls. Personuppgifter som hör till särskilda kategorier av personuppgifter får enligt punkt 2 a behandlas bl.a. med samtycke av den registrerade. Utöver den i artikel 9 föreskrivna grunden för behandling av uppgifter som hör till särskilda kategorier av personuppgifter ska det finnas en allmän rättslig grund som avses i artikel 6.

Grundlagsutskottet har dessutom särskilt påpekat att det bör finnas exakta och noggrant avgränsade bestämmelser om att det är tillåtet att behandla känsliga uppgifter bara om det är absolut nödvändigt (se t.ex. GrUU 3/2017 rd).

Propositionen innehåller ett förslag om att fysiska personer efter ansökan ska kunna beviljas återbäring av bilskatt på grund av skada. Återbäring ska beviljas om sökanden uppfyller de förutsättningar i fråga om invaliditetsgrad och behovet att använda bil som anges i 26 § i bilskattelagen. För att få återbäring ska sökanden lägga fram bevis för att förutsättningarna för återbäring uppfylls. Det betyder i praktiken att sökanden ska lämna Skatteförvaltningen en redogörelse för sådana personuppgifter som ska betraktas som känsliga uppgifter och som gäller t.ex. sökandens hälsotillstånd, sjukdom eller funktionsnedsättning.

Skatteförvaltningen ska ha rätt att få sådana uppgifter om hälsotillståndet hos den som ansöker om återbäring som Skatteförvaltningen behöver för att sköta sina lagstadgade uppgifter. De känsliga uppgifter som sökanden lämnar ska vara nödvändiga för att invaliditetsgraden på grund av skadan och behovet av att använda bil ska kunna konstateras, och således för att återbäring ska kunna beviljas. Den föreslagna bestämmelsen innehåller en uttömmande avgränsning av vilka omständigheter den utredning som lämnas till Skatteförvaltningen ska gälla. De uppgifter som krävs motsvarar de uppgifter som krävs med stöd av 51 § i den gällande bilskattelagen.

Genom att ansöka om återbäring av bilskatt på basis av hälsouppgifter ger sökanden sitt samtycke till behandlingen av de uppgifter som han eller hon lämnar, vilket innebär att det utöver den allmänna grunden för behandling av personuppgifter också finns en sådan särskild grund för behandlingen som krävs enligt dataskyddsförordningen.

En persons skyldighet att lämna ut uppgifter om sig själv till en myndighet är av betydelse med tanke på skyddet för personuppgifter, som tryggas i 10 § 1 mom. i grundlagen. Som det ovan har konstaterats räcker det enligt grundlagsutskottet med avseende på 10 § 1 mom. i grundlagen i princip att bestämmelserna uppfyller kraven i dataskyddsförordningen. Eftersom förslaget i bilskattelagen om återbäring av skatt på grund av skada anses uppfylla kraven i dataskyddsförordningen, anses propositionen också till denna del vara problemfri med tanke på det grundlagsenliga skyddet för personuppgifter.

Vid beredningen av propositionen har det ansetts att de föreslagna lagarna kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om ändring av punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i punktskattelagen (182/2010) 16 §, rubriken för 6 kap., 35—46, 47 a—47 e och 50 §, 11 kap., 100, 102, 106, 107 a—107 c, 108, 110, 114 och 115 §,

av dem 16, 35, 36, 41 och 100 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1178/2016, 44, 47 a, 47 b, 47 e, 102 och 107 c § sådana de lyder i lag 1178/2016, 47 c § sådan den lyder i lag 495/2014, 47 d § sådan den lyder i lagarna 1178/2016 och 29/2018, 50 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 311/2016 samt 106, 107 a, 107 b och 108 § sådana de lyder i lagarna 939/2015 och 1178/2016,

ändras 1—3 §, 4 § 1 mom., 6 §, 13 § 3 mom., 14, 15 och 17 §, 18 § 2 mom., 21, 26, 28—30 §, rubriken för 5 kap. samt 31—34 §, av vilka 33 och 34 § samtidigt flyttas till 5 kap., rubriken för 7 kap. samt 47—49, 54, 56, 71, 72, 74, 78 och 80—82 §, rubriken för 83 § samt 83 § 5 och 6 mom., rubriken för 12 kap. samt 96 och 97 §, rubriken för 98 § samt 98 b, 99 och 101 §, 104 § 4 mom., 105 och 107 §,

av dem 3 § sådan den lyder i lag 311/2016, 4 § 1 mom., 83 § 5 och 6 mom., rubriken för 98 § samt 101 §, 104 § 4 mom., 105 och 107 § sådana de lyder i lag 1178/2016, 6, 21, 26, 28—30, 33, 54, 74, 78, 80, 81, 96 och 97 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1178/2016, 31 § sådan den lyder i lagarna 495/2014 och 1178/2016, 32 § sådan den lyder i lagarna 495/2014, 547/2016 och 1178/2016, 47 § sådan den lyder i lag 29/2018, 48 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 311/2016 och 1178/2016, 49 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 311/2016, 72 § sådan den lyder i lag 495/2014 och 98 b § sådan den lyder i lag 479/2016, samt

fogas till lagen nya 11 a, 71 a, 82 a, 83 a och 98 c §, till 20 a §, sådan den lyder i lag 495/2014, ett nytt 2 mom., till 22 § ett nytt 4 mom., till 98 §, sådan den lyder i lag 1178/2016, ett nytt 3 mom., till 98 a §, sådan den lyder i lag 479/2016, ett nytt 4 mom., till 103 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1152/2013 och 1178/2016, ett nytt 5 mom. och till 104 §, sådan den lyder i lagarna 939/2015 och 1178/2016, ett nytt 5 mom., varvid nuvarande 5 mom. blir 6 mom., som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Punktskatt ska betalas till staten i enlighet med denna lag.

Denna lag tillämpas på skatter och avgifter om vilka det föreskrivs i

1) lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994),
2) lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996),
3) lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994),
4) lagen om tobaksaccis (1470/1994),
5) lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010),
6) lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004),
7) avfallsskattelagen (1126/2010),
8) lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004).

Om en lag som nämns i 2 mom. innehåller bestämmelser som avviker från denna lag, tillämpas bestämmelserna i den lagen.

I respektive lagar om punktskatt eller accis föreskrivs det om grunderna för fastställande av skatt och om skattebelopp på punktskattepliktiga produkter.

I lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) föreskrivs det om undantag för landskapet Åland från bestämmelserna i denna lag.

På betalning av punktskatter, punktskattedeklaration och på fastställande, rättelse och annat beskattningsförfarande och ändringssökande som gäller punktskatter tillämpas lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och på skatteuppbörd och indrivning av skatter lagen om skatteuppbörd (11/2018), om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i en lag som nämns i 2 mom.

2 §

Territoriellt tillämpningsområde

Punktskattepliktiga är de produkter som avses i de i 1 § 2 mom. nämnda lagarna och som tillverkas i Finland eller tas emot från andra medlemsstater i Europeiska unionen eller förs in i Finland från områden utanför unionen.

3 §

Tillämpning av tullagstiftningen

Tullen verkställer beskattningen, om produkterna förs in från ett område utanför unionen och de inte omedelbart efter införseln hänförs till ett uppskovsförfarande. På förfaranden vid betalning, återbetalning och återkrav av skatt och på andra förfaranden samt på säkerheter, skatteförhöjning, felavgift, efterbeskattning, uppgiftsskyldighet, föreläggande av vite och ändringssökande samt på sekretessen för uppgifter och utlämnande och erhållande av sekretessbelagda uppgifter tillämpas då vad som föreskrivs om tull i tullagstiftningen, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i respektive lag om punktskatt eller accis. Punktskatt ska dock betalas innan punktskattepliktiga produkter övergår till fri omsättning.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas dock inte om den skattskyldige beviljas anstånd med betalningen i enlighet med artikel 110 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (*tullkodexen*).

De formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för införsel av produkter till unionens tullområde gäller i tillämpliga delar vid införsel av punktskattepliktiga produkter till unionen från tredjeterritorier.

De formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för utförsel av produkter från unionens tullområde gäller i tillämpliga delar vid utförsel av punktskattepliktiga produkter från unionen till tredjeterritorier.

4 §

Behöriga myndigheter

Skatteförvaltningen uppbär punktskatterna och svarar för skattekontroll och andra myndighetsuppgifter enligt denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis. Även Tullen har till uppgift att övervaka att de punktskatteskyldiga iakttar sina skyldigheter enligt vad som föreskrivs eller bestäms i syfte att säkerställa en korrekt beskattning.

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

1) *uppskovsförfarande* ett system som tillämpas på tillverkning, bearbetning, innehav eller flyttning av punktskattepliktiga produkter under punktskatteuppskov inom unionens territorium eller via ett tredjeland eller ett tredjeterritorium, dock inte på tillverkning, bearbetning, innehav eller flyttning av sådana produkter som inte har tullstatus som unionsvaror på det sätt som definieras i artikel 5.24 i tullkodexen,

2) *avsändarmedlemsstat* den medlemsstat i Europeiska unionen från vilken de punktskattepliktiga produkterna avsänds,

3) *destinationsmedlemsstat* den medlemsstat i Europeiska unionen till vilken de punktskattepliktiga produkterna ska levereras,

4) *skatteupplag* en plats där punktskattepliktiga produkter tillverkas, bearbetas, innehas, tas emot eller avsänds under ett uppskovsförfarande av en godkänd upplagshavare i dennes affärsverksamhet under de särskilda villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget finns,

5) *godkänd upplagshavare* en fysisk eller juridisk person som av en medlemsstats behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet tillverka, bearbeta, inneha, ta emot eller avsända punktskattepliktiga produkter i ett skatteupplag under ett uppskovsförfarande,

6) *registrerad mottagare* en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, ta emot punktskattepliktiga produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland,

7) *tillfälligt registrerad mottagare* en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått rätt att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, vid en viss tidpunkt och från en viss avsändare ta emot en viss kvantitet punktskattepliktiga produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland,

8) *registrerad avsändare* en fysisk eller juridisk person som av importmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, under ett uppskovsförfarande avsända punktskattepliktiga produkter efter deras övergång till sådan fri omsättning som avses i artikel 201 i tullkodexen,

9) *det datoriserade systemet* ett sådant datoriserat system för elektronisk överföring av administrativa ledsagardokument samt förbättrad kontroll som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor,

10) *distansförsäljning* försäljning av punktskattepliktiga produkter vilka redan frisläppts för konsumtion och köps från en annan medlemsstat av en annan person än en godkänd upplagshavare eller en registrerad eller tillfälligt registrerad mottagare som är etablerad i Finland och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet och vilka avsänds eller transporteras direkt eller indirekt till Finland av försäljaren eller för dennes räkning,

11) *distansförsäljare* en försäljare som säljer produkter till Finland i enlighet med 10 punkten,

12) *skatterepresentant* en i Finland etablerad person som en distansförsäljare har utsett och som Skatteförvaltningen har godkänt att på distansförsäljarens vägnar betala punktskatt på produkter som tagits emot i Finland,

13) *innehav i kommersiellt syfte* att någon annan person än en enskild person innehar punktskattepliktiga produkter och att en enskild person innehar och transporterar produkterna för annat än eget bruk i enlighet med 72 §,

14) *import* övergång till fri omsättning av punktskattepliktiga produkter i enlighet med artikel 201 i tullkodexen,

15) *direkt leverans* flyttning av punktskattepliktiga produkter så att de tas emot någon annanstans än i en godkänd upplagshavares skatteupplag eller på en registrerad mottagares mottagningsplats,
16) *importplats* den plats där varorna övergår till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i tullkodexen,
17) *exportplats* den plats där punktskattepliktiga produkter lämnar unionens territorium,
18) *exportmedlemsstat* den medlemsstat där exportdeklarationen lämnas in i enlighet med artikel 263.1 i tullkodexen,
19) *harmoniserade punktskattepliktiga produkter* sådana produkter som nämns i punkt 11 i bilaga II till kommissionens förordning (EG) nr 684/2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov.

11 a §

Särskilda bestämmelser om oegentligheter

Bestämmelserna om skatteperiod, sista inlämningsdag för skattedeklaration och betalning av skatt för skatteperioden i 11—20, 32 och 33 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte, om det i samband med en övervakningsåtgärd eller annars upptäcks att en oegentlighet som avses i 11 § i denna lag har begåtts vid import, mottagande eller flyttning av produkter. Skyldigheten att betala skatt uppkommer omedelbart efter det att produkterna har tagits emot eller importerats olagligt eller oegentligheten under flyttningen annars har konstaterats.
Tidsfristen enligt 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ beräknas i de fall som avses i 1 mom. från utgången av det kalenderår under vilket skyldigheten att betala skatt uppkom.

13 §

Skattskyldighet i vissa situationer

— —

Om punktskattepliktiga produkter som ska föras till ett område utanför unionen har hänförts till förfarandet för extern transitering enligt artikel 226 i tullkodexen i en annan medlemsstat och detta förfarande inte avslutas i enlighet med bestämmelserna om det, ska punktskatt betalas på produkterna, om de finns i Finland eller om det kan antas att de har konsumerats i Finland. Skattskyldig för dessa produkter är den gäldenär som avses i tullkodexen.

14 §

Fastställande av skatt

Punktskatten fastställs enligt de bestämmelser som gällde den dag då produkten frisläpptes för konsumtion i Finland eller skyldigheten att betala skatt annars uppkom.
För produkter som importerats från ett område utanför unionen och som inte omedelbart efter importen har hänförts till ett uppskovsförfarande, fastställs punktskatten enligt de bestämmelser som gällde den dag då tullmyndigheten godkände anmälan om produktens övergång till fri omsättning.
I sådana fall som avses i 13 § 1 mom. fastställs skatten enligt de bestämmelser som gällde den dag då produkten användes för ett skattepliktigt ändamål.

Om skattepliktiga produkter har tagits emot eller importerats i kommersiellt syfte eller annars för näringsverksamhet utan att denna lags bestämmelser om beskattning och övervakning iakttagits, fastställs skatten enligt de bestämmelser som gällde den dag då produkterna togs emot eller importerades eller oegentligheten annars konstaterades.

15 §

Beskattningsbara kvantiteter

En godkänd upplagshavare ska för varje skatteperiod betala skatt på de produkter som har frisläppts för konsumtion under skatteperioden.

En registrerad mottagare och en skatterepresentant ska för varje skatteperiod betala skatt på de produkter som tagits emot under skatteperioden.

Den skattskyldige som avses i 13 § 1 mom. ska betala skatt på de produkter som under skatteperioden har använts för skattepliktiga ändamål. Skattedeklarationen ska lämnas in och skatten betalas med iakttagande av vad som föreskrivs i 17 § 1 mom. och 32 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

I andra situationer än de som avses i 1—3 punkten ska skatt betalas på de produkter som har tagits emot vid respektive tidpunkt eller på vilka skatt annars ska betalas.

Om tillståndet för en godkänd upplagshavares skatteupplag återkallas, ska upplagshavaren betala punktskatt på de produkter som finns i skatteupplaget när tillståndet upphör. Punktskatten betalas då enligt de bestämmelser som gäller dagen efter att tillståndet har upphört. Skattedeklarationen ska lämnas in och skatten betalas med iakttagande av vad som föreskrivs i 17 § 1 mom. och 32 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om den godkände upplagshavaren har försatts i konkurs.

Vad som i 1—5 mom. föreskrivs om beskattningsbara kvantiteter tillämpas också när den behöriga myndigheten påför skatt.

17 §

Punktskattefrihet

Produkter som tillverkas, bearbetas, innehas eller flyttas under ett uppskovsförfarande och produkter som hänförs till ett tullagerförfarande enligt artikel 240 eller förfarande för export enligt artikel 269 i tullkodexen är skattefria.

Bestämmelser om skattefrihet för punktskattepliktiga produkter ingår dessutom i respektive lagar om punktskatt eller accis.

18 §

Befrielse från punktskatt

— —

För de ändamål som nämns i 1 mom. kan punktskattepliktiga produkter säljas skattefritt från ett skatteupplag. Skattefriheten kan även förverkligas genom återbetalning av punktskatten, varvid 83 § 1 mom. och 83 a § 1 mom. ska tillämpas. På den som har rätt till återbetalning tillämpas dessutom vad som föreskrivs om skattskyldiga i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

— —

20 a §

Anteckning om skattefrihet

— —

Bestämmelser om påföljden för försummelse av anteckningsskyldigheten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

21 §

Tillståndspliktig verksamhet

Punktskattepliktiga produkter får tillverkas, bearbetas, innehas, avsändas och tas emot inom ramen för ett uppskovsförfarande endast med stöd av tillstånd som beviljats för denna verksamhet.

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant samt att hålla ett skatteupplag. Ansökan ska göras elektroniskt. Skatteförvaltningen kan dock av särskilda skäl godkänna att ansökan görs på något annat sätt än elektroniskt. Tillståndet ska vara i kraft när verksamheten inleds och medan den pågår.

På delgivning av tillståndsbeslut tillämpas 56 och 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Den som fått ett tillståndsbeslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i beslutet. På ändringssökande tillämpas vad som föreskrivs i 62 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

22 §

Skatteupplag

— —

Bestämmelser om påföljden för försummelse av skyldigheterna enligt denna paragraf finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

26 §

Övriga förutsättningar för beviljande av tillstånd

Tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant beviljas sökande som

1) inte väsentligt har försummat eller på de grunder som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) inte väsentligt kan antas försumma sina skyldigheter enligt 26 § 2 mom. i den lagen i fråga om beskattningen,

2) har uppnått myndighetsåldern och vars handlingsbehörighet inte har begränsats, om sökanden är en fysisk person, och

3) har ställt säkerhet i enlighet med 28 §.

28 §

Säkerheter

En godkänd upplagshavare ska på yrkande av Skatteförvaltningen i syfte att trygga skattefordran ställa säkerhet för betalning av punktskatt som grundar sig på tillverkning, bearbetning eller innehav av punktskattepliktiga produkter.

En registrerad mottagare och skatterepresentant ska på yrkande av Skatteförvaltningen ställa säkerhet för betalning av punktskatt.

Bestämmelser om säkerhet som ska ställas för produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande finns i 55 §. Bestämmelser om säkerhet som ska ställas i samband med flyttning av produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat finns i 9 kap.

Skatteförvaltningen bestämmer säkerhetens art och storlek. Vid prövningen av säkerhetens storlek ska tillståndssökandens tillförlitlighet, verksamhetens omfattning och lönsamhet samt sökandens soliditet, likviditet och övriga ekonomiska förutsättningar att svara för skatterna beaktas. Skatteförvaltningen kan bestämma att säkerhet ska ställas, kräva ytterligare säkerhet eller frisläppa säkerhet, om det behövs på grund av förändringar i tillståndshavarens verksamhet. Skatteförvaltningen ska då på tillståndshavarens begäran meddela denne ett beslut som gäller säkerheten.

På delgivning av i 4 mom. avsedda beslut som gäller säkerhet tillämpas 56 och 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Den som fått ett beslut som gäller säkerhet och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i beslutet. På ändringssökande tillämpas vad som föreskrivs i 62 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

29 §

Återkallelse av tillstånd

Ett tillstånd återkallas om tillståndshavaren inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd eller om tillståndshavaren begär att tillståndet återkallas. På delgivning av beslut som gäller återkallelse av tillstånd tillämpas 56 och 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Den som fått ett beslut som gäller återkallelse av tillstånd och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i beslutet. På ändringssökande tillämpas vad som föreskrivs i 62 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Skatteförvaltningen ska i god tid innan ett tillstånd återkallas underrätta tillståndshavaren om att tillståndet återkallas och ge tillståndshavaren tillfälle att lägga fram en redogörelse, om inte tillståndshavaren själv har begärt att tillståndet återkallas.

När tillståndshavaren begär återkallelse av tillståndet kan det förordnas upphöra senast sex månader efter det att ansökan lämnats in till Skatteförvaltningen.

När tillståndet har upphört att gälla frisläpper Skatteförvaltningen utan dröjsmål den säkerhet som avses i 28 §. Om det har funnits eller fortfarande finns obetald skatt från tillståndets giltighetstid eller om det finns kännedom om nya skatteförpliktelser som föranleds av den verksamhet som avses i tillståndet, ska den del av säkerheten frisläppas som inte har använts eller inte används för betalning av skatten.

Tillståndet anses upphöra om tillståndshavaren försätts i konkurs.

30 §

Register för punktbeskattning

Skatteförvaltningen för ett sådant register över tillståndshavare och skatteupplag som förutsätts i rådets förordning (EU) nr 389/2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004. Dessutom för Skatteförvaltningen för verkställigheten av denna lag och av lagarna om punktskatt eller accis ett register med uppgifter som behövs för punktbeskattning och återbetalning av punktskatter.

Skatteförvaltningen för ett register över de stödmottagare som avses i 98 b §. Dessutom för Skatteförvaltningen ett register över de småskaliga tillverkare som avses i 1 § 5 mom. i lagen om punktskatt på läskedrycker och i 1 § 3 mom. i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar. Registret förs för beviljande och övervakning av stöd som avses i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. I registret antecknas den småskaliga tillverkarens namn, företags- och organisationsnummer, kontaktuppgifter, kvantiteten punktskattepliktiga produkter som produceras under ansökningsåret samt beloppen av de stöd av mindre betydelse som andra myndigheter beviljat den småskaliga tillverkaren under ansökningsåret och de två föregående kalenderåren.

Uppgifterna i de register som avses i 1 och 2 mom. bevaras i 12 år efter det att den registrerade har avregistrerats. Uppgifterna bevaras dock minst så länge det är möjligt att göra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande.

Bestämmelser om elektroniskt utlämnande av uppgifter ur registret över tillståndshavare och skatteupplag till behöriga myndigheter i andra medlemsstater finns i den förordning som nämns i 1 mom.

5 kap.

Registrering

31 §

Registreringsanmälan

De som bedriver punktskattepliktig verksamhet och som enligt lag ska registrera sig som skattskyldiga, stödmottagare eller småskaliga tillverkare ska göra en registreringsanmälan till Skatteförvaltningen. Registreringsanmälan ska göras innan den verksamhet som kräver registrering inleds, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i respektive lag om punktskatt eller accis.

Skatteförvaltningen ska utan dröjsmål underrättas om ändringar i de anmälda uppgifterna och om att den verksamhet som kräver registrering upphör.

En anmälan enligt 1 och 2 mom. ska göras elektroniskt. Skatteförvaltningen kan dock av särskilda skäl godkänna att anmälan görs på något annat sätt än elektroniskt.

32 §

Tidpunkten för registrering

Skatteförvaltningen antecknar den som registrerat sig som skattskyldig i registret från och med den tidpunkt då den punktskattepliktiga verksamheten inleds, och stödmottagaren eller en småskalig tillverkare från och med den tidpunkt då rätten till stöd uppkommer.

Skatteförvaltningen gör ändringar i registreringen eller avregistrerar den skattskyldige, stödmottagaren eller den småskaliga tillverkaren från och med den tidpunkt då den verksamhet som är en förutsättning för registrering har förändrats eller upphört.

33 §

Beslut som gäller registrering

Skatteförvaltningen ska meddela den som saken gäller ett beslut i ett ärende som gäller registrering.

På delgivning av beslut tillämpas vad som föreskrivs i 56 och 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På stödmottagare och småskaliga tillverkare tillämpas då vad som föreskrivs om skattskyldiga.

34 §

Närmare föreskrifter om registrering

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om registreringsförfarandet.

7 kap.

Skatteuppbörd

47 §

Särskilda bestämmelser om skatteuppbörd

Vad som i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om återbäring och skattskyldig som mottagare av återbäring tillämpas också på sådan återbetalning som avses i denna lag eller i respektive lag om punktskatt eller accis och som grundar sig på ansökan samt på den som ansöker om sådan återbetalning.

Bestämmelser om användning och återbetalning av säkerhet som avses i 53, 74, 78 och 80 § i denna lag finns i 16 § i lagen om skatteuppbörd.

48 §

Skattetillägg och förseningsränta i vissa situationer

På påföljder vid dröjsmål med betalning av punktskatt som uppbärs av Tullen i enlighet med 3 § 1 mom. tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Vid tillämpningen av 3 § 3 mom. i den lagen beräknas skattetillägget dock för den tidsperiod för vilken ränta enligt artikel 114.2 i tullkodexen beräknas.

49 §

Krediteringsränta

På punktskatt som återbetalas betalas krediteringsränta, om punktskatten återbetalas på basis av en rättelsedeklaration, en ansökan eller ändringssökande eller på basis av ett beslut om påförande av skatt eller ett beslut om rättelse till den skattskyldiges fördel. På beloppet av en säkerhet som återbetalas betalas inte krediteringsränta, om det inte är fråga om säkerhet som avses i 53,

74, 78 eller 80 § och som till någon del har använts för betalning av skatter. Bestämmelser om beräkning av krediteringsränta finns i 37 och 38 § i lagen om skatteuppbörd.

Vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas även om beskattningen i övrigt verkställs enligt bestämmelserna om tull. Räntan på den punktskatt som återbetalas beräknas dock från den tidpunkt som avses i 93 § 3 mom. i tullagen.

8 kap.

Flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande

54 §

Direkt leverans

En godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare får under ett uppskovsförfarande ta emot punktskattepliktiga produkter genom direkt leverans, om produkterna har avsänts från ett skatteupplag i en annan medlemsstat eller från en importplats i en annan medlemsstat eller i Finland.

En godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare ska registrera sig som användare av direkt leverans. På registreringen tillämpas vad som i 5 kap. föreskrivs om registrering som skattskyldig. Skatteförvaltningen kan av övervakningsskäl begränsa eller förbjuda användningen av direkt leverans.

En godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare är skyldiga att lämna en mottagningsrapport enligt 64 § 1 mom. i fråga om de produkter som tagits emot genom direkt leverans.

56 §

Påbörjande av flyttning

Flyttningen av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande ska i situationer som avses i 51 § 1 mom. 1 och 2 punkten påbörjas när de punktskattepliktiga produkterna lämnar skatteupplaget och i de situationer som avses i 51 § 1 mom. 3 punkten när produkterna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i tullkodexen.

71 §

Flyttning av vissa produkter utan det datoriserade systemet

Det datoriserade systemet används inte vid flyttning av andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter och på flyttningen tillämpas inte bestämmelserna i 53, 58—65, 67, 68 och 70 §. Om dessa produkter under ett uppskovsförfarande flyttas mellan skatteupplag på finskt territorium ska det förenklade förfarandet enligt 66 § iakttas.

Om andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter förs in från ett område utanför unionen, ska den godkände upplagshavaren eller den registrerade mottagaren i tulldeklarationen om övergång till fri omsättning anteckna numret på det skatteupplag till vilket produkterna flyttas och importpartiets referensnummer.

71 a §

Särskilda bestämmelser om flyttning av produkter

Bestämmelser om påföljden för försummelse av skyldigheterna enligt 54, 58, 59, 62—64, 66—68 och 71 § finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

9 kap.

Beskattning av produkter i andra medlemsstater

72 §

Produkter som privatpersoner för med sig

Punktskatt uppbärs inte på produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat och som en privatperson förvärvar för eget bruk och själv transporterar till Finland.

Vid bedömningen av om de produkter som en privatperson för med sig till Finland ska anses vara avsedda för eget bruk eller för användning i kommersiellt syfte eller i annan näringsverksamhet beaktas innehavarens kommersiella status och skäl för att inneha produkterna, den plats där produkterna finns och det använda transportsättet, dokument som hänför sig till produkterna, produkternas beskaffenhet och kvantitet samt andra därmed jämförbara relevanta omständigheter.

Vid bedömningen enligt 2 mom. anses produkterna vara avsedda för användning i kommersiellt syfte, om inte privatpersonen gör sannolikt att produkterna kommer till eget bruk, när produkternas kvantitet överstiger

1) 20 liter mellanprodukter som avses i 3 § i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker,
2) 90 liter vin, varav högst 60 liter mousserande viner,
3) 110 liter öl,
4) 10 liter andra alkoholdrycker.

En privatperson som förvärvar produkter på annat sätt än enligt 1 mom. är skyldig att betala skatt på produkterna i enlighet med de grunder och kvantiteter som föreskrivs i respektive lagar om punktskatt eller accis. Privatpersonen ska då dessutom iaktta de bestämmelser i denna lag som gäller beskattning och övervakning av produkter som levereras i kommersiellt syfte.

Trots det som föreskrivs ovan i denna paragraf ska en privatperson som för eget bruk för med sig bränsle till Finland från en annan medlemsstat betala punktskatt och försörjningsberedskapsavgift på bränslet i enlighet med lagen om punktskatt på flytande bränslen, om det är fråga om

1) motorbränsle som förs in på något annat sätt än i motorfordonets sedvanliga bränsletank eller en reservtank som rymmer högst 10 liter per motorfordon, eller
2) flytande bränsle som används för uppvärmning och som förs in på något annat sätt än i en tankbil som används i yrkesmässig näringsverksamhet.

I de situationer som avses i 5 mom. ska en privatperson dessutom iaktta de bestämmelser i denna lag som gäller beskattning och övervakning av produkter som levereras i kommersiellt syfte.

74 §

Privatpersoners förvärv

Om en privatperson på något annat sätt än enligt 72 § eller genom distansförsäljning från en annan medlemsstat för eget bruk förvärvar punktskattepliktiga produkter som transporteras till

Finland av en annan privatperson eller av en yrkesmässig näringsidkare, är den privatperson som förvärvat produkterna skattskyldig. Också den som deltagit i transporten och den som innehar produkterna i Finland blir tillsammans med den privatperson som förvärvat produkterna solidariskt ansvariga för betalning av skatten.

Punktskatt ska betalas enligt de bestämmelser som gäller den dag då produkterna levereras eller produkter som är avsedda för leverans innehas i Finland.

En privatperson som avses i 1 mom. ska innan transporten av produkterna påbörjas till Skatteförvaltningen anmäla de produkter som avsänds från den andra medlemsstaten till Finland och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna.

Vad som i 3 mom. föreskrivs om ställande av säkerhet tillämpas dock inte när andra produkter än harmoniserade punktskattepliktiga produkter flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat.

78 §

Förfarandet vid flyttningar i kommersiellt syfte av produkter som frisläppts för konsumtion

Den som i sådana fall som avses i 75 § 1 mom. flyttar produkter mellan Finland och en annan medlemsstat eller inom Finland så att produkterna transporteras via en annan medlemsstats territorium ska förse produkterna med ett sådant ledsagardokument som avses i kommissionens förordning (EEG) nr 3649/92 om förenklade ledsagardokument vid flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion i den avsändande medlemsstaten, och som innehåller det i 58 § 1 mom. avsedda elektroniska administrativa dokumentets relevanta uppgifter.

Den skattskyldige ska innan transporten av produkterna påbörjas till Skatteförvaltningen anmäla de produkter som avsänds från den andra medlemsstaten till Finland och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna.

Bestämmelserna i 1 mom. och bestämmelserna om ställande av säkerhet i 2 mom. tillämpas dock inte när andra produkter än harmoniserade punktskattepliktiga produkter flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat.

Bestämmelser om ett förfarande som ersätter ett i 1 mom. avsett ledsagardokument och som ska tillämpas när produkter som frisläppts för konsumtion regelbundet flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat får utfärdas genom förordning av statsrådet. En förutsättning är att det i den andra medlemsstaten finns ömsesidiga bestämmelser eller föreskrifter om tillämpning av ett motsvarande förenklat förfarande.

80 §

Förfarandet vid distansförsäljning

En distansförsäljare som inte har någon skatterepresentant i Finland ska innan produkter avsänds från en annan medlemsstat till Finland anmäla produkterna till Skatteförvaltningen och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om ställande av säkerhet tillämpas dock inte när andra produkter än harmoniserade punktskattepliktiga produkter flyttas till Finland från en annan medlemsstat.

81 §

Produkter som förstörts under transport efter att de frisläppts för konsumtion

Punktskatt uppbärs inte i Finland om punktskattepliktiga produkter som frisläppts för konsumtion fullständigt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade under transporten från en annan medlemsstat till Finland. Detta förutsätter att produkterna

1) förstörts eller gått förlorade på grund av att de blivit gamla eller avdunstat eller av någon annan orsak som har samband med deras egenskaper,

2) förstörts eller gått förlorade till följd av force majeure eller eldsvåda, skada eller någon annan motsvarande oförutsedd händelse, eller

3) produkterna förstörts med tillstånd av en behörig myndighet.

Produkterna anses fullständigt ha förstörts eller oåterkalleligen ha gått förlorade om de inte kan användas som punktskattepliktiga produkter.

Om punktskattepliktiga produkter fullständigt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade i Finland eller om förstöringen eller förlusten av produkterna upptäcks i Finland, ska den påvisas på ett sätt som den behöriga myndigheten godkänt. Om produkterna fullständigt har förstörts eller gått förlorade och förstöringen eller förlusten av produkterna upptäcks i en annan medlemsstat, ska den påvisas på ett sätt som de behöriga myndigheterna i medlemsstaten i fråga godkänt.

Den säkerhet som ställts enligt 28 § 2 mom., 78 § 2 mom. eller 80 § 1 mom. ska frisläppas.

82 §

Oegentligt förfarande

Om en oegentlighet har begåtts i Finland i samband med flyttning av produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat, ska punktskatt uppbäras på produkterna i Finland.

Punktskatt ska också uppbäras i Finland om det inte går att avgöra var oegentligheten begåtts, men den upptäcks i Finland. Om det likväl inom tre år från den dag då de för konsumtion frisläppta punktskattepliktiga produkterna förvärvades, fastställs i vilken medlemsstat oegentligheten faktiskt begåtts, ska punktskatt uppbäras i den medlemsstaten.

Punktskatten ska betalas av den som ställt säkerhet för betalning av skatten enligt 28 § 2 mom., 78 § 2 mom. eller 80 § 1 mom. och av den som medverkat i oegentligheten.

I denna paragraf avses med oegentlighet en situation där det förfarande som avses i 78 § inte har iakttagits under flyttning av de punktskattepliktiga produkter som avses i 75 § 1 mom. eller 79 § 1 mom. och flyttningen eller en del av flyttningen av de punktskattepliktiga produkterna på grund av detta inte avslutats i enlighet med vad som föreskrivs.

82 a §

Särskilda bestämmelser om produkter som frisläppts för konsumtion

Vad som föreskrivs om skatteperiod, sista inlämningsdag för skattedeklaration och betalning av skatt för skatteperioden i 11—20, 32 och 33 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte, om

1) de produkter som en privatperson för med sig på det sätt som avses i 72 § anses vara avsedda för annat än eget bruk,

2) förfarandet enligt 74 § inte har iakttagits vid flyttning av produkter som avses i 74 § 1 mom.,

3) en oegentlighet enligt 82 § har begåtts.

Skyldighet att betala skatt uppkommer

1) i en situation som avses i 1 mom. 1 punkten så snart produkterna har förts in i landet,

2) i de situationer som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten så snart produkterna har tagits emot eller förts in i landet eller en oegentlighet som begåtts under flyttningen annars har konstaterats.

Tidsfristen enligt 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ beräknas från utgången av det kalenderår under vilket skyldigheten att betala skatt uppkom.

Bestämmelser om påföljden för försummelse av skyldigheterna enligt 72, 74, 78 och 80 § finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

83 §

Allmänna grunder för återbetalning av punktskatt

— —

En godkänd upplagshavare har rätt att på ansökan som återbetalning få den punktskatt som upplagshavaren har betalat på produkter som återförts till skatteupplaget. Återbetalning kan emellertid inte fås i fråga om sådana produkter som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av att de blivit gamla eller avdunstat eller av någon jämförbar orsak som har samband med deras egenskaper.

En godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare har rätt att på ansökan som återbetalning få den punktskatt som de har betalat på produkter som frisläppts för konsumtion och som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade till följd av en oförutsedd händelse eller force majeure. Återbetalning kan emellertid inte fås om produkterna har förstörts på grund av sin beskaffenhet. En förutsättning för återbetalning är dessutom att produkterna bevisligen har förstörts fullständigt eller oåterkalleligen gått förlorade. De produkter som återbetalningen av betald skatt gäller ska förstöras under den behöriga myndighetens övervakning eller annars på ett sätt som den godkänt.

83 a §

Återbetalning av punktskatt

Återbetalning enligt 83 § kan sökas för en period av en kalendermånad eller ett kalenderår. Återbetalning ska sökas hos Skatteförvaltningen inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket rätten till återbetalning uppkom.

På återbetalning tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om punktskatt i denna lag, respektive lagar om punktskatt eller accis, lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i någon annan lag. På återbetalning och på den som ansöker om återbetalning tillämpas vad som i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om återbäring och skattskyldig när den skattskyldige är mottagare av återbäring. På den som ansöker om återbetalning tillämpas dessutom vad som föreskrivs om skattskyldiga i 5, 6, 8, 9, 21, 24, 37, 38, 40—42, 45—48 och 50 §, 52 § 1 och 4 mom., 54—56, 59, 61, 66, 68, 70, 71, 73 och 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

På beloppet av den överskjutande återbetalningen ska dröjsmålsränta betalas från dagen efter den dag då återbetalningen gjordes.

Om det i samband med ansökan om återbetalning lämnas bristfälliga eller felaktiga uppgifter, tillämpas vad som i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skatteförhöjning.

Tidsfristen enligt 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ beräknas från utgången av det kalenderår som omfattar den period som beslutet om återbetalning gäller.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för ansökan om återbetalning.

12 kap.

Granskning, uppgiftsskyldighet och omhändertagande

96 §

Tullens granskningsrätt

Tullen får utföra granskningar för att övervaka att denna lag och respektive lagar om punktskatt eller accis följs. Även företrädare för andra myndigheter får närvara vid granskningen. Bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen ska iakttas i tillämpliga delar vid granskningen.

Den skattskyldige ska på begäran för Tullen för granskning förete sitt bokföringsmaterial, uppgifter om sitt bokföringssystem och dess kopplingar till andra system, uppgifter om interna övervakningssystem och andra för beskattningen behövliga uppgifter i begärd form. Om det material som ska granskas har förvarats i ett maskinläsbart datamedium, ska den skattskyldige på begäran ta fram materialet i läsbar skriftlig form eller i en allmänt använd lagringsform. Den skattskyldige ska också visa den som utför granskningen sitt upplag och sina övriga lokaler och utrymmen, förutsatt att de inte används för boende av permanent natur, samt ställa behövliga lokaler, utrymmen och anordningar till förfogande för granskningen och även i övrigt bistå vid granskningen.

Den som utför granskningen har rätt att föra bort material som ska granskas eller kopior av materialet från det ställe där den skattskyldige har dem i sin besittning för granskning någon annanstans, om det är möjligt utan att den skattskyldige orsakas oskälig olägenhet. Materialet ska återlämnas så snart det inte längre behövs för granskningen.

Vad som föreskrivs om skattskyldiga ovan i denna paragraf gäller i tillämpliga delar också representanter för skattskyldigas filialer i Finland och den som med stöd av denna lag eller respektive lagar om punktskatt eller accis har förvärvat punktskattepliktiga produkter skattefritt.

Var och en ska trots sekretessbestämmelserna på begäran ge Tullen uppgifter om inköp, innehav, flyttningar, försäljningar och tillverkning av punktskattepliktiga produkter.

97 §

Tullens övriga granskningsbefogenheter

För att övervaka att denna lag och respektive lagar om punktskatt eller accis följs eller om det behövs för beskattningen har Tullen rätt

1) att få tillträde till och granska upplag och andra lokaler där punktskattepliktiga produkter förvaras eller behandlas,

2) att stoppa och granska fordon,

3) att meddela föreskrifter om lossning, lastning, transport, mottagande, lagring och avsändande av punktskattepliktiga produkter och att förse produkternas emballage, transportmedel och upplag med lås, sigill eller något annat märke.

Utrymmen som används för boende av permanent natur får dock inte granskas.

Även företrädare för andra myndigheter får närvara vid granskning som avses i 1 mom. Bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen ska iakttas i tillämpliga delar vid granskningen.

98 §

Annan uppgiftsskyldighet

— —

Skatteförvaltningen ska meddela den som är skyldig att lämna uppgifter ett beslut, om denne vägrar att lämna de uppgifter som avses i 1 eller de produktprover som avses i 2 mom. och som Skatteförvaltningen uppmanat den uppgiftsskyldige att lämna. På delgivning av beslut till den uppgiftsskyldige tillämpas vad som i 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om delgivning till den skattskyldige. Bestämmelser om påföljden för försummelse av uppgiftsskyldigheten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

98 a §

Stödmottagarens anmälningsskyldighet

— —

Bestämmelser om påföljden för försummelse av anmälningsskyldigheten enligt 1 mom. i fråga om stöd som avses i 2 mom. 1 och 2 punkten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

98 b §

Förfarande för anmälan om uppgifter om stöd

När ett företag beviljas stöd enligt 98 a § som skatteåterbäring, ska företaget i ansökan om skatteåterbäring ange de uppgifter som avses i 3 mom. i den paragrafen. Om det är fråga om annat stöd än sådant som betalas som skatteåterbäring på ansökan, ska företaget registrera sig som stödmottagare med iakttagande av vad som föreskrivs i 5 kap. och lämna uppgifterna i samband med registreringen.

Stödmottagaren ska utan dröjsmål underrätta Skatteförvaltningen, om de uppgifter som avses i 98 a § 3 mom. har ändrats eller om företaget råkat i sådana ekonomiska svårigheter som avses i artikel 2.18 i den förordning som nämns i 98 a § 1 mom.

Uppgifterna förs in i Skatteförvaltningens register. I registret kan det göras anteckningar också om andra omständigheter som inverkar på stödet. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas för beviljande av och övervakning av stöd och offentliggörande av uppgifter samt om förfarandet för anmälan av uppgifter.

98 c §

Andra bestämmelser som tillämpas på skattestöd

På skattestöd tillämpas vad som föreskrivs om stöd i lagen om tillämpning av vissa av Europeiska unionens bestämmelser om statligt stöd (300/2001).

99 §

Underlåtelse att utreda skattefri användning

Om den som har levererat produkter för skattefritt ändamål eller skattefritt förvärvat produkter med stöd av denna lag eller respektive lagar om punktskatt eller accis, inte vid en granskning i

efterhand kan visa att produkterna har levererats eller använts för skattefritt ändamål, ska punktskatt betalas på produkterna med iakttagande av vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

101 §

Ansvar för granskningskostnader

Den som enligt 96 eller 98 § i denna lag eller 24 eller 30 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ är skyldig att visa och ge den behöriga myndigheten uppgifter om punktbeskattningen eller bistå vid granskning ska vidta dessa åtgärder på egen bekostnad.

103 §

Omhändertagande

— —

Ändring i ett beslut om omhändertagande som Skatteförvaltningen fattat får sökas med iakttagande av vad som föreskrivs i 62 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om sökande av ändring i ett beslut om omhändertagande som Tullen har fattat finns i 13 kap. i tullagen.

104 §

Förhandsavgörande

— —

Omprövning av Tullens förhandsavgörande får inte begäras, utan avgörandet får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. I övrigt tillämpas på ändringssökande i förvaltningsdomstol vad som föreskrivs i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019). Rättsbevakaren enligt 107 § har rätt att söka ändring på statens vägnar. Omprövning av ett beslut att inte meddela förhandsavgörande får dock inte begäras och beslutet får inte heller överklagas genom besvär.

Bestämmelser om sökande av ändring i Skatteförvaltningens förhandsavgörande finns i 10 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

— —

105 §

Av Tullen beviljade lättnader och uppskov med betalningen

Om Tullen har uppburit punktskatten, kan den på ansökan sänka eller helt slopa betald eller påförd punktskatt, skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta eller ränta med anledning av uppskov. Lättnad kan beviljas, om

1) det med beaktande av omständigheterna vore uppenbart oskäligt att ta ut punktskatten till fullt belopp, eller

2) det gäller sådana punktskattepliktiga produkter som under en begränsad tid används för forsknings- eller utvecklingsprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller av bränslen från förnybara källor.

Tullen kan ställa upp villkor för lättnaden för att det ska vara möjligt att övervaka att förutsättningarna för lättnaden uppfylls.

Tullen kan på grund av exceptionella omständigheter som är oberoende av sökanden eller på grund av väsentligt nedsatt skattebetalningsförmåga eller av andra särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalning av skatt. Uppskovet beviljas på villkor att säkerhet till ett belopp motsvarande uppskovsbeloppet ställs för betalningen. Uppskov kan emellertid beviljas utan krav på säkerhet, om det belopp som ska betalas är ringa eller uppskovstiden är kort eller av andra särskilda skäl. På det skattebelopp för vilket uppskov har beviljats tas det ut ränta, på vars belopp 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta tillämpas. Uppskov kan dock beviljas utan ränta, om det vore uppenbart oskäligt att ta ut ränta.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som behandlas vid Tullen.

Omprövning av ett beslut som meddelats med stöd av denna paragraf får inte begäras och beslutet får inte heller överklagas genom besvär.

107 §

Bevakning av statens rätt

I ärenden som hör till Tullens behörighet bevakas statens rätt av tullombudet. Beslut i ett ärende som hör till Tullens behörighet delges tullombudet så att tullombudet ges tillfälle att ta del av beslutet och de handlingar som ligger till grund för det.

Bestämmelser om bevakning av statens rätt i ärenden som hör till Skatteförvaltningens behörighet finns i 5 kap. i lagen om Skatteförvaltningen. Bestämmelser om delgivning av beslut till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt finns i 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

———

1. Denna lag träder i kraft den 20 .

2. Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar efter det att lagen har trätt i kraft.

3. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

4. Om någon annan skattskyldig än en skattskyldig som deklarerar per skatteperiod och som avses i de bestämmelser i 6 § 18 punkten som gällde vid ikraftträdandet av denna lag har tagit emot produkterna eller dennes skyldighet att betala skatt annars har uppkommit före ikraftträdandet, tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

5. Om rätten till återbetalning av skatt har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag men ansökan om återbetalning har blivit anhängig efter ikraftträdandet, tillämpas på återbetalningen av skatten bestämmelserna i denna lag.

6. På ett ärende som gäller tillstånd eller registrering och som är anhängigt när denna lag träder i kraft tillämpas bestämmelserna i denna lag. På sådan återkallelse av tillstånd som är anhängig när denna lag träder i kraft tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

7. Om den skattskyldiges skatteperiod med stöd av de bestämmelser i 31 § som gällde vid ikraftträdandet av denna lag har förlängts till högst ett kalenderår, betraktas kalenderåret 2020 som den sista förlängda skatteperioden.

8. Om Skatteförvaltningen med stöd av de bestämmelser i 32 § som gällde vid ikraftträdandet av denna lag har godkänt att skattedeklarationen för en skattskyldig som deklarerar per skatteperiod lämnas in på en pappersblankett, är den sista skatteperioden för vilken deklarationen får lämnas in på en pappersblankett den sista skatteperioden kalenderåret 2020.

9. Skatt som betalats för en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet av denna lag kan inte dras av från skatteperioder som börjar efter ikraftträdandet. Skatt kan inte dras av även om rätten

till avdrag har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag. Det skattebelopp som inte dragits av kan återbetalas på ansökan. Återbetalning ska sökas senast inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket rätten till avdrag uppkom.

10. På delgivning av ett beskattningsbeslut som Skatteförvaltningen fattat efter att lagen trätt i kraft och som gäller en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet av denna lag och på sökande av ändring i ett sådant beskattningsbeslut tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet endast om beslutet fattas före den 1 februari 2021.

11. På delgivning av ett beslut som Skatteförvaltningen meddelat med anledning av en ansökan om återbetalning som är anhängig när denna lag träder i kraft och på sökande av ändring i ett sådant beslut tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet endast om beslutet fattas före den 1 februari 2021.

12. På delgivning av ett beskattningsbeslut som Skatteförvaltningen fattat efter ikraftträdandet av denna lag och på sökande av ändring i ett sådant beslut tillämpas i de fall som avses i 4 mom. de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet endast om beslutet fattas före den 1 februari 2021.

13. På sådan flyttning av produkter som avses i 74, 78 och 80 § och som inletts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser i 74, 78 och 80 § som gällde vid ikraftträdandet.

14. På sådana försummelser som inträffat före ikraftträdandet av denna lag och som avses i de vid ikraftträdandet gällande bestämmelserna i 44 och 110 § och inte gäller beskattning tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På försummelser av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, om uppgifterna har begärts före ikraftträdandet.

15. De bestämmelser som gäller skatteuppbörd, tidpunkten för betalning av skatt, kvittning, dröjsmålspåföljder, ränta som betalas på återbetalning, lättnader, uppskov med betalning, indrivning samt minimibelopp av punktskatt som uppbärs och återbetalas och som gällde vid ikraftträdandet av denna lag tillämpas på punktskatt till och med den 31 januari 2021, om skatteperioden för punktskatten har löpt ut före ikraftträdandet av denna lag eller om skyldigheten att betala punktskatt annars har uppkommit före ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på flytande bränslen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) 3 § 2 mom., 6 a §, 9 a § 4—6 mom. samt 11 och 12 §,

av dem 3 § 2 mom. och 9 a § 4 mom. sådana de lyder i lag 1399/2010, 6 a § sådan den lyder i lagarna 1159/1998 och 1399/2010, 9 a § 5 mom. sådant det lyder i lag 1179/2016 och 9 a § 6 mom. sådant det lyder i lag 378/2015 och 12 § sådan den lyder i lag 1179/2016,

ändras 2 a, 6, 8 och 11 a §,

sådana de lyder, 2 a § i lag 1305/2007, 6 § delvis ändrad i lag 901/1995, 8 § delvis ändrad i lag 918/2001 och 11 a § i lagarna 1399/2010 och 1179/2016, samt

fogas till lagen nya 9 b—9 d § som följer:

2 a §

För de flytande bränslen som inte har någon skattenivå i den skattetabell som finns i bilagan ska skatt betalas på grundval av sitt användningsändamål enligt skattenivån för motsvarande motor- eller uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

För produkter som används, är avsedda att användas eller säljs som motorbränslen eller som hjälpprodukt eller tillsatsämne för motorbränsle eller som ämnen som utökar motorbränslets volym betalas skatt enligt skattenivån för motsvarande motorbränsle i skattetabellen.

För sådana kolväten utom torv som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning betalas skatt enligt skattenivån för motsvarande uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

Denna paragraf tillämpas inte på sådana gasformiga eller fasta bränslen, för vilka det föreskrivs om punktskatteplikt i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996).

6 §

Punktskatten och försörjningsberedskapsavgiften betalas

1) på basis av de mängder som en godkänd upplagshavare under skatteperioden enligt sin bokföring har överlåtit till konsumtion som är belagd med skatt och försörjningsberedskapsavgift,

2) för bränslen som den skattskyldige under skatteperioden tagit för egen konsumtion på basis av de mängder som tagits i bruk,

3) i det fall som avses i 3 § 2 punkten på basis av de mängder som tillsatts det bränsle som beskattas,

4) i det fall som avses i 3 § 3 punkten på basis av de överlåtna mängderna.

8 §

Bränsle som inte har gjorts identifierbart enligt vad som föreskrivs med stöd av 7 § 1 mom. kan dock anses som lätt brännolja under förutsättning att det har överlåtits till skattepliktig konsumtion och använts som lätt brännolja.

Om bränslen inte gjorts identifierbara, kan det påföras en försummelseavgift på minst 10 procent av det punktskattebelopp som lämnas ouppburet, dock högst 80 000 euro. På försummelseavgift tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om den försummelseavgift som påförs skattskyldiga och som avses i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016).

9 b §

En godkänd upplagshavare har rätt att på ansökan få återbäring av den punktskatt och försörjningsberedskapsavgift som på basis av överlåtelse till med skatt och försörjningsberedskapsavgift belagd konsumtion betalats för kolväten som uppsamlats från motorbensin och produkter som ersätter den. En förutsättning för återbäring är att de uppsamlade kolvätena kondenseras till bensin i ett skatteupplag.

De kolväten som berättigar till återbäring utgör följande mängd av den enligt 6 § 1 mom. 1 punkten beräknade mängd motorbensin som överlåtits till konsumtion:

1) 0,14 volymprocent, om de kolväten som frigörs från bensinen uppsamlas både i skatteupplaget och på distributionsstationen,

2) 0,07 volymprocent, om de kolväten som frigörs från bensinen uppsamlas i skatteupplaget.

Ansökan om återbäring kan göras av den godkända upplagshavare från vars skatteupplag bensinen har överlåtits till konsumtion.

9 c §

Ansökan om återbäring enligt 9 a § kan avse det bränsle som använts under ett kalenderår eller separat det bränsle som använts under januari—juni respektive juli—december. Ansökan om återbäring enligt 9 b § kan avse de kolväten som uppsamlats under ett kalenderår eller separat de kolväten som uppsamlats under en kalendermånad. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd period. Återbäringen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den skattefria användningen av produkterna eller för de uppsamlade kolvätena.

Är det belopp som ska återbetalas mindre än 330 euro betalas återbäring inte ut, om inte det är fråga om skatt som ska återbetalas enligt 9 a § 2 mom. i fråga om fiskefartyg eller enligt 9 b §.

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.

9 d §

Skatteförvaltningen fastställer för januari—juni och för juli—december det belopp av punktskatt på motorbensin och produkter som ersätter den, dieselolja och produkter som ersätter den, flytgas och produkter som ersätter den samt lätt brännolja och produkter som ersätter den som ska återbetalas och som tillämpas på skatteåterbäring som gäller bränslen som har frisläppts för konsumtion under den aktuella perioden. Som återbäringsbelopp fastställs medelvärdet per liter eller kilogram med två decimalers noggrannhet för de betalda skatterna på det bränsle och de produkter som ersätter den som under den aktuella perioden frisläppts för skattepliktig konsumtion. För att få återbäring när det gäller bränsle som inte till sin sammansättning motsvarar det som med stöd av miljöskyddslagen (527/2014) föreskrivs om kvalitetskraven på motorbensin, dieselolja och vissa andra flytande bränslen och när det gäller lätt brännolja som innehåller mer än sju volymprocent biobrännolja ska sökanden dock lämna en tillförlitlig redogörelse för den skatt och försörjningsberedskapsavgift som har betalats för bränslet.

Om återbäringsbeloppet inte kan fastställas eller utredas i enlighet med 1 mom., är skatteåterbäringens belopp för

1) motorbensin, etanol, blandning av motorbensin och etanol, eller en produkt som ersätter dem, skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 22 i skattetabellen i bilagan,

2) dieselolja, biodieselolja, blandning av dieselolja och biodieselolja, eller en produkt som ersätter dem, skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 49 i skattetabellen i bilagan,

3) lätt brännolja, biobrännolja, blandning av lätt brännolja och biobrännolja, eller en produkt som ersätter dem, skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 64 i skattetabellen i bilagan,

4) flytgas, bioflytgas, blandning av flytgas och bioflytgas, eller en produkt som ersätter dem, skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 113 i skattetabellen i bilagan.

11 a §

På tillverkare av biobrännolja tillämpas inte 21—29 § i punktskattelagen, om volymen av den framställda biobrännoljan är högst 100 000 liter per kalenderår och biobränslet inte flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat eller mellan Finland och ett land utanför Europeiska unionen.

En tillverkare av biobrännolja ska registrera sig som skattskyldig. Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen.

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

3.

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996) mellanrubriken före 8 § samt 19 och 26 §,

av dem mellanrubriken före 8 § sådan den lyder i lag 1168/2002,

ändras 2 § 19 punkten, 2 a och 6 §, 8 a § 4 och 5 mom., 9 § och 9 a § 1 mom. samt 9 b, 11, 12, 14, 16, 17, 20 b, 21 a, 22, 23 och 26 b §,

av dem 2 § 19 punkten, 2 a och 20 b § sådana de lyder i lag 1400/2010, 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1132/2013, 501/2015 och 1226/2018, 8 a § 4 mom. samt 9, 16, 17 och 21 a § sådana de lyder i lag 1180/2016, 8 a § 5 mom. sådant det lyder i lag 1168/2002, 9 a § 1 mom., 9 b och 26 b § sådana de lyder i lag 1226/2018, 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1400/2010, 612/2012 och 1722/2015, 14 § sådan den lyder i lagarna 1400/2010 och 612/2012, 22 § sådan den lyder i lagarna 1400/2010 och 1226/2018 samt 23 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1400/2010, och

fogas till lagen en ny 6 a § som följer:

2 §

I denna lag avses med

— —

19) *registrerad användare* en fysisk eller juridisk person som använder naturgas i skattefritt syfte enligt denna lag och som är registrerad som skattskyldig på det sätt som avses i 5 kap. i punktskattelagen,

— —

2 a §

För sådana kolväten i gasform och fast form som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning ska det betalas skatt enligt skattesatsen för motsvarande uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

Skattskyldig är den som överlåter eller själv använder bränslen som avses i 1 mom. för uppvärmning.

Grunderna för bestämmande av accis på elström

6 §

Punktskatt och försörjningsberedskapsavgift för elström ska betalas enligt skattetabellen i bilagan för varje skatteperiod för den mängd elström som

1) en nätinnehavare överlåter till förbrukning,

2) en elproducent eller småskalig producent producerar och för den mängd som en elproducent eller småskalig producent har anskaffat skattefritt och använder själv eller överlåter till skattepliktig förbrukning,

3) en i 5 § 3 punkten avsedd skattskyldig använder under skatteperioden, varvid skatt betalas till det belopp som utgör skillnaden mellan skatten på elström enligt skatteklass I och skatten på elström enligt skatteklass II,

4) en skattskyldig enligt 5 § 4 punkten tar emot eller importerar,

5) en innehavare av ett skattefritt ellager överlåter till förbrukning.

Trots 1 mom. 1 och 3 punkten kan såsom den mängd elström som överlåtits till förbrukning eller förbrukats anses den mängd för vilken elnätsinnehavaren direkt eller via ett försäljningsbolag debiterar elanvändaren i samband med överföringen. Mängden skattebelagd elström för en eller flera skatteperioder kan då hänföras till den skatteperiod under vilken elanvändaren debiteras för redan levererad elström eller elström som ska levereras. Om punktskatten på elström då har ändrats, ska punktskatt dock betalas enligt den punktskatt som gäller vid leveranstidpunkten.

6 a §

Om elströmmen har anskaffats eller producerats med skatt enligt skatteklass I men använts för ett ändamål som skatteklass II berättigar till, har elanvändaren rätt att på ansökan få återbäring av skatt och försörjningsberedskapsavgift motsvarande skillnaden mellan skatteklass I och II. Återbäringen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för användningen av elströmmen.

Ansökan om återbäring kan avse den elström som anskaffats av en elnätsinnehavare eller elproducent under ett kalenderår eller separat den elström som anskaffats av en elnätsinnehavare eller elproducent under en kalendermånad. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd period. Skatteåterbäring betalas ut enligt den skattetabell som gällde när produkterna anskaffades.

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.

8 a §

— —

Om företaget till någon annan efter räkenskapsperiodens utgång har överlåtit sådana produkter som avses i denna paragraf för vilka punktskatt har återburits med stöd av 1 mom., återkrävs skatteåterbäringen. Företaget ska utan dröjsmål anmäla överlåtelsen till Skatteförvaltningen för vidtagande av åtgärder som avses i detta moment.

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen. Om företagets räkenskapsperiod inte är ett kalenderår, beräknas tidsfristen enligt 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) dock från ingången av det kalenderår som följer på utgången av räkenskapsperioden.

9 §

Nätinnehavare, elproducenter och småskaliga producenter ska registrera sig som skattskyldiga. Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen.

9 a §

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja tillstånd att vara verksam som innehavare av skattefritt ellager och tillstånd för hållande av skattefritt ellager. Tillståndet måste vara giltigt när verksamheten inleds och så länge den pågår.

— —

9 b §

Skattefri lagring av el ska göras i ett skattefritt ellager. Mängden el som matas in och ut ur ellagret ska mätas på ett tillförlitligt sätt. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur mängden el ska mätas.

11 §

En godkänd upplagshavare ska betala punktskatt och försörjningsberedskapsavgift för stenkol på basis av de mängder som under skatteperioden

1) enligt upplagshavarens bokföring överlåtits till skattepliktig förbrukning,
2) tagits för upplagshavarens egen förbrukning.

12 §

Fritt från punktskatt och försörjningsberedskapsavgift är

1) stenkol som används såsom råvara eller hjälpprodukt vid industriell produktion eller direkt vid första användningen då en vara tillverkas,

2) stenkol som en godkänd upplagshavare levererar för att överlåtas till förbrukning i något annat område inom unionen än Finland,

3) stenkol som används vid elproduktion och vid idriftsättning, urdrifttagning eller upprätthållande av produktionsberedskap för separat elproduktion,

4) stenkol som används i fartygstrafik som drivmedel för andra fartyg än privata fritidsbåtar.

Den i 1 mom. 3 punkten avsedda skattefriheten och avgiftsfriheten gäller dock inte sådan elproduktion som avses i 1 § 3 mom. eller en i 2 § 5 b-punkten avsedd småskalig producents elproduktion.

Om en godkänd upplagshavare inte vid eftergranskning kan lägga fram en tillförlitlig redogörelse för en sådan skattefri leverans som avses i 1 mom. 2 punkten, ska punktskatt betalas på produkterna i enlighet med denna lag.

14 §

Om någon annan än en godkänd upplagshavare har använt stenkol så som avses i 4 § 3 mom. eller för ändamål som enligt 12 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten är skattefria, genomförs skattesänkningen eller skattefriheten genom att den betalda skatten helt eller delvis på ansökan återbetalas till användaren.

Ansökan om återbäring kan avse det stenkol som använts under ett kalenderår eller separat det stenkol som använts under januari—juni respektive juli—december. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd användningsperiod. Återbäringen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den skattefria användningen av produkterna. Återbäring betalas inte ut, om det belopp som ska återbetalas är mindre än 330 euro.

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.

16 §

Skatt på bränntorv och tallolja betalas för varje skatteperiod enligt de bestämmelser som är i kraft den dag då bränntorv och tallolja använts för ett sådant ändamål som avses i 15 §.

17 §

En användare enligt 15 § ska registrera sig som skattskyldig. Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen.

20 b §

Utöver vad som föreskrivs om betalning av skatt i punktskattelagen ska registrerade användare betala skatt och försörjningsberedskapsavgift på naturgas som under skatteperioden har använts i skattepliktigt syfte.

21 a §

En naturgasnätsinnehavare ska registrera sig som skattskyldig.

Den som använder naturgas för skattefritt ändamål kan ansöka om att bli registrerad användare.

Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen. På en i 2 mom. avsedd registrerad användare tillämpas vad som föreskrivs om dem som registrerat sig som skattskyldiga. Om en registrerad användare själv begär att bli avregistrerad, avregistrerar Skatteförvaltningen användaren dock från och med den tidpunkt då begäran framställdes.

Skatteförvaltningen får trots sekretessbestämmelserna lämna ut namn och kontaktuppgifter över dem som registrerats som registrerade användare till naturgasnätsinnehavare och godkända naturgasupplagshavare.

22 §

Den i 4 § 3 mom. avsedda skattesänkningen och den i 21 § avsedda skattefriheten kan genomföras så att den skatt som betalats för naturgas helt eller delvis återbärs till användaren på ansökan.

Ansökan om återbäring kan avse den naturgas som har använts under ett kalenderår eller separat den naturgas som använts under januari—juni respektive juli—december. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd period. Återbäringen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den skattefria användningen av produkterna. Skatteåterbäring betalas ut enligt den skattetabell som gällde när produkterna anskaffades. Skatteåterbäring betalas inte ut, om det belopp som ska återbetalas är mindre än 330 euro.

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.

23 §

På elström, bränntorv och tallolja tillämpas inte bestämmelserna i 21—29 § och 8 kap. i punktskattelagen och inte de bestämmelser i 9 kap. i den lagen som gäller den anmälan som ska göras till Skatteförvaltningen innan flyttningen påbörjas, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

På stenkol och naturgas tillämpas inte bestämmelserna inte de bestämmelser i 9 kap. i punktskattelagen som gäller den anmälan som ska göras till Skatteförvaltningen innan flyttningen påbörjas.

26 b §

En elnätsinnehavare, en elproducent och en innehavare av skattefritt ellager ska årligen specifikt för varje stödmottagare lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelse av el enligt 4 § 2 mom. Även den som överlåter nämnda el vidare till andra stödmottagare ska årligen lämna Skatteförvaltningen uppgifter om dessa överlåtelser. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas och om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

Skatteförvaltningen ska meddela den som är skyldig att lämna uppgifter ett beslut, om denne vägrar att lämna de i 1 mom. avsedda uppgifter som Skatteförvaltningen uppmanat den uppgiftsskyldige att lämna. På delgivning av beslut tillämpas vad som föreskrivs i 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om påföljden för försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

4.

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på läskedrycker

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010) 5 och 7 § och
ändras 1 § 5 mom., sådant det lyder i lag 1182/2016, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

— —

En tillförlitlig utredning om en i 4 mom. avsedd tillverkares oberoende ställning och produktion under ett kalenderår ska på begäran lämnas in till Skatteförvaltningen. Tillverkaren ska registrera sig som småskalig tillverkare av läskedrycker. Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen (182/2010).

— —

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

5.

Lag

om ändring av lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994) 10, 12 och 14 § samt

ändras 2 § 3 mom., 3 § 1 mom. 5 punkten underpunkt c samt 5 och 6 §,

av dem 3 § 1 mom. 5 punkten underpunkt c sådan den lyder i lag 1128/2010 och 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1128/2010, som följer:

2 §

— —

Denna lag tillämpas inte på produkter som är starkt denaturerade enligt bestämmelser eller föreskrifter som Finland eller någon annan medlemsstat inom Europeiska unionen utfärdat. Lagen tillämpas inte heller på produkter som är lindrigt denaturerade enligt bestämmelser eller föreskrifter utfärdade av medlemsstater och som används vid tillverkning av andra än till förtäring avsedda produkter.

3 §

I denna lag avses med

— —

5) *etylalkohol*

— —

c) produkter som innehåller drickbar alkohol, antingen i lösningsform eller i annan form, med undantag för läskedrycker som avses i lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010).

— —

5 §

Den som för eget bruk till Finland för med sig en större mängd alkoholdrycker än den mängd som enligt punktskattelagen (182/2010) är skattefri är skyldig att betala accis på alkoholdrycker för den överstigande mängden enligt vad som föreskrivs i denna lag.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas även på den som här tar emot en sådan försändelse från ett område utanför unionen som innehåller alkoholdrycker och som levereras i annat än kommersiellt syfte.

6 §

Den accisskyldige ska uppge alkoholhalten för produkter i volymprocent med 0,1 procentenhets noggrannhet utan att beakta den överskjutande delen. Om den faktiska alkoholhalten i ett parti som uppgetts innehålla högst 5,5 volymprocent alkohol konstateras överstiga den uppgivna mängden med minst 0,5 procentenheter, ska accis betalas enligt den faktiska och inte enligt den uppgivna alkoholhalten i partiet i fråga. För övriga drycker är motsvarande gräns 1 procentenhet.

Alkoholhalten bestäms vid +20 °C.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

6.

Lag

om ändring av lagen om accis på vissa dryckesförpackningar

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004) 9 och 12 §, av dem 9 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1129/2010,

ändras 1 § 3 och 4 mom., 6 § 1 mom. 2 och 5 punkten samt 7 §,

av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1212/2019, 1 § 4 mom. och 6 § 1 mom. 5 punkten sådana de lyder i lag 1129/2010 och 7 § sådan den lyder i lag 1184/2016, och

fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1129/2010 och 1212/2019, ett nytt 5 mom. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

— —

Denna lag tillämpas inte på dryckesförpackningar, om drycker som avses i accistabellen i bilagan har producerats av en tillverkare som i rättsligt och ekonomiskt hänseende är oberoende av andra tillverkare i samma bransch och som under ett kalenderår till konsumtion överlåter dryckesförpackningar innehållande drycker till en mängd av högst 70 000 liter. En tillförlitlig utredning om tillverkarens oberoende ställning och produktionsmängder under ett kalenderår ska på begäran läggas fram för Skatteförvaltningen. Tillverkaren ska registrera sig som småskalig tillverkare i fråga om dryckesförpackningar. Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen (182/2010).

Denna lag tillämpas inte på produkter som är skattefria med stöd av 72, 73, 84, 86 och 88—90 § i punktskattelagen.

På produktion som avses i 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

6 §

Accisfrihet

Accisfria är

— —

2) förpackningar innehållande drycker som en auktoriserad lagerhållare levererar för konsumtion någon annanstans inom Europeiska unionen än i Finland,

— —

5) förpackningar innehållande drycker om vars skattefrihet det föreskrivs i 1 § 3 mom. och 4 § 1 mom. 1—5 punkten i lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010).

— —

7 §

Godkännande av anteckning i producentregistret

Den som i en skattedeklaration enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) anmäler att dryckesförpackningar ingår i ett fungerande retursystem ska visa att den som är ansvarig för retursystemet för dryckesförpackningar har godkänts av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland för anteckning i producentregistret på det sätt som anges i 103 § i avfallslagen eller att dryckesförpackningarna har godkänts för anteckning i motsvarande register enligt lagstiftningen i landskapet Åland. Miljömyndigheterna ska omedelbart underrätta Skatteförvaltningen om ändringar i registret. Om producentregister-uppgifter föranleder ändringar i beskattningen av en accisskyldig, beaktas ändringarna vid påförandet av accis för den följande kalendermånaden efter lämnandet av uppgifterna.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

7.

Lag

om ändring av lagen om tobaksaccis

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om tobaksaccis (1470/1994) 14 §, sådan den lyder i lag 1125/2010,

ändras 8 och 9 § samt bilagan,

sådana de lyder, 8 § delvis ändrad i lagarna 1071/2016 och 838/2017, 9 § i lagarna 1125/2010 och 838/2017 och bilagan i lag 1118/2019, samt

fogas till 11 §, sådan den lyder i lagarna 1125/2010, 1185/2016 och 838/2017, ett nytt 4 mom. samt till 13 §, sådan den lyder i lagarna 1185/2016 och 838/2017, ett nytt 3 mom. som följer:

8 §

Tobaksaccis ska betalas enligt accistabellen i bilagan.

Tobaksaccis betalas på basis av produktens detaljhandelspris. För cigarretter, pip- och cigarrettobak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter betalas accisen dessutom som en accis per enhet. För cigarretter och finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter ska det dock betalas ett accisbelopp som alltid är minst minimiaccisen enligt accistabellen.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. betalas accisen för vätska för elektroniska cigaretter endast som en accis per enhet.

9 §

Vid betalning av tobaksaccis avses med detaljhandelspris det detaljhandelspris som den skattskyldige har uppgett.

Som detaljhandelspris för tobaksprodukter som i strid med gällande bestämmelser eller för annat ändamål än kommersiell försäljning förts in i landet betraktas detaljhandelspriset för motsvarande produkter i Finland. Om det inte finns motsvarande produkter, ska accisen på cigaretter och finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter betalas i enlighet med den minimiaccis som avses i 8 §. Som beskattningsvärde för andra tobaksprodukter betraktas produktgruppens genomsnittliga detaljhandelspris, vilket fastställs av Skatteförvaltningen.

11 §

— —

Bestämmelser om påföljden för försummelse av den i denna paragraf föreskrivna skyldigheten i fråga om prisetiketter och tryckta detaljhandelspris finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016).

13 §

— —

Skatteförvaltningen ska meddela den skattskyldige ett beslut som gäller skyldigheten att lämna uppgifter, om den skattskyldige vägrar att lämna de i 1 mom. avsedda uppgifter som Skatteförvaltningen uppmanat den skattskyldige att lämna. På delgivning av beslut tillämpas vad som föreskrivs i 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om påföljden för försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

Bilaga

ACCISTABELL C
Tillämpas 1.1.—30.6.2021

Produkt	Produkt-grupp	Cent/ enhet	Procent av detaljhandels-priset
Cigaretter	1.	7,625/st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	30,225/st.	—
Cigarrer och cigariller			
-- Cigarrer	2.	4,00/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigarrer	2A.	30,00/st.	—
-- Cigariller	2B.	4,00/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigariller	2C.	30,00/st.	—
Pip- och cigarettobak	3.	7,20/g	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	5,05/g	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	18,75/g	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Andra produkter som innehåller tobak	6.	—	60,0
Vätska för elektroniska cigaretter			
-- nikotinhaltig	7.	30,00/ml	
-- nikotinfri	7A.	30,00/ml	

ACCISTABELL D
Tillämpas från och med 1.7.2021

Produkt	Produkt-grupp	Cent/ enhet	Procent av detaljhandels-priset
Cigaretter	1.	7,95/st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	31,20/st.	—
Cigarrer och cigariller			
-- Cigarrer	2.	4,50/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigarrer	2A.	31,00/st.	—
-- Cigariller	2B.	4,50/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigariller	2C.	31,00/st.	—
Pip- och cigarettobak	3.	7,55/g	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	5,25/g	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	19,45/g	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Andra produkter som innehåller tobak	6.	—	60,0
Vätska för elektroniska cigaretter			
-- nikotinhaltig	7.	30,00/ml	
-- nikotinfri	7A.	30,00/ml	

8.

Lag

om ändring av avfallsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i avfallsskattelagen (1126/2010) 11 §, och
ändras 7—10 och 13 §, av dem 9 och 10 § sådana de lyder i lag 1186/2016 och 13 § sådan den lyder i lag 1072/2014, som följer:

7 §

Mängder som ska beskattas

Skatt betalas för varje skatteperiod för det avfall som har förts till avstjälpningsplatsen under skatteperioden.

Om avfall förvaras tre år eller längre på ett sådant område som avses i 3 § 2 mom. 1 punkten, betalas skatt för allt avfall på området. Allt avfall anses ha förts till avstjälpningsplatsen vid den tidpunkt då fristen på tre år löper ut. På avfallet tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om avfall som förts till en avstjälpningsplats.

8 §

Rätt till skatteåterbäring

Den skattskyldige har på ansökan rätt till återbäring för den skatt som betalats för avfall som förts bort från avstjälpningsplatsen. Återbäringen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för bortförandet av avfallet.

Återbäring söks för det avfall som förts bort från avstjälpningsplatsen under ett kalenderår eller separat för det avfall som förts bort under respektive skatteperiod. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd period.

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.

9 §

Registreringsskyldighet

Huvudmannen för avstjälpningsplatsen ska registrera sig som skattskyldig. Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen.

10 §

Uppgiftsskyldighet

Den skattskyldige ska för varje skatteperiod lämna en rapport till Skatteförvaltningen över sådant till avstjälpningsplatsen fört avfall som inte nämns i skattetabellen i bilagan. Rapporten ska följa samma indelning som avfallsförteckningen. I fråga om sista dag för lämnande av uppgifter och förfarandet för lämnande av uppgifter tillämpas vad som föreskrivs om inlämnande av skattedeklaration i 17 § 2 mom. och 18 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016).

Skatteförvaltningen ska meddela den skattskyldige ett beslut, om den skattskyldige vägrar att lämna de i 1 mom. avsedda uppgifter som Skatteförvaltningen uppmanat den skattskyldige att lämna. På delgivning av beslut tillämpas vad som föreskrivs i 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om påföljden för försummelse av uppgiftsskyldigheten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

13 §

Särskilda bestämmelser

På avfall som avses i denna lag tillämpas inte 2 och 3 §, 2—4 kap. eller 8—10 kap. i punktskattelagen.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

9.

Lag

om ändring av lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar (1307/2007) 12, 23 och 28 §, av dem 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1189/2016 samt 23 och 28 § sådana de lyder i lag 1189/2016, och

ändras 2 § 2 mom., 8 §, 9 § 2 och 3 mom., 18 och 19 §, 20 § 1 mom., 21 § 3 mom., 21 a § 2 mom., 27 och 29 §,

av dem 2 § 2 mom. sådant det lyder i lag 30/2018, 9 § 2 och 3 mom., 18 och 19 §, 20 § 1 mom., 21 § 3 mom. och 21 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 1189/2016, 27 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1189/2016 och 29 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 790/2013, som följer:

2 §

Tillämpningen av andra lagar

— —

Om inte annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på beslut om bränsleavgift, om höjning av bränsleavgiften och om försummelseavgift som avses i denna lag samt på delgivning av beslutet och på betalning vad som föreskrivs om försummelseavgift i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). Om inte annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på uppbörd och indrivning av bränsleavgift, höjd bränsleavgift och försummelseavgift vad som i lagen om skatteuppbörd (11/2018) och i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) föreskrivs om uppbörd och indrivning av den försummelseavgift som avses i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, liksom vad som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). På den avgiftsskyldige tillämpas då vad som föreskrivs om den skattskyldige i de nämnda lagarna.

— —

8 §

Höjning av bränsleavgiften

Bränsleavgiften höjs

1) med högst 50 procent, om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle upprepas efter det att det har konstaterats att sådant bränsle används i båten, och

2) med högst 100 procent, om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller användningen av bränsle.

Höjning påförs inte, om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.

9 §

Påförande av bränsleavgift

— —

Om bränsleavgift debiteras på någon annan grund än det bränsle som konstaterats i båten, tas bränsleavgiften ut endast en gång för hela det år som beviset på användning av bränslet gäller. Bränsleavgift debiteras för högst tre år räknat från den tidpunkt då Skatteförvaltningen fick kännedom om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle i båten.

Bränsleavgift ska påföras inom tre år från utgången av det kalenderår då Skatteförvaltningen fick kännedom om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle i båten.

18 §

Rättelse till avgiftstagarens fördel

Om bränsleavgift har lämnats odebiterad, debiterats till för lågt belopp eller återbetalats till en avgiftsskyldig utan grund eller till ett för stort belopp, rättar Skatteförvaltningen beslutet om bränsleavgift. Rättelse ska göras inom tre år från ingången av det år som följer på det kalenderår då bränsleavgiften debiterades eller borde ha debiterats eller då beslutet om återbetalning av bränsleavgift fattades, om inte saken har avgjorts genom beslut med anledning av besvär. Innan rättelse till avgiftstagarens fördel sker ska den avgiftsskyldige ges tillfälle att avge bemötande i saken.

19 §

Rättelse till den avgiftsskyldiges fördel

Om Skatteförvaltningen konstaterar att bränsleavgift har debiterats till för stort belopp eller återbetalats till för litet belopp, ska den rätta sitt beslut och till den avgiftsskyldige återbetala det som denne betalat för mycket eller den avgift som inte återbetalats, om inte saken har avgjorts genom beslut med anledning av besvär. Rättelse ska göras inom tre år från ingången av det år som följer på det kalenderår då bränsleavgiften debiterades eller återbetalningen fastställdes.

20 §

Omprövningsbegäran

Ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag söks genom en skriftlig begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden, om ärendet inte har avgjorts genom beslut med anledning av besvär. Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en begäran om omprövning till den del begäran godkänns, om den som söker ändring är någon annan än Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

— —

21 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

— —

Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. Besvär över ett förhandsavgörande ska dock anföras inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

— —

21 a §

Hörande då besvär behandlas

— —

Utöver vad som i 44 § 2 mom. i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019) föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, får förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra den statliga rättsbevakaren, om bränsleavgiftsbeloppet med anledning av den avgiftsskyldiges yrkande kan ändras med högst 6 000 euro och ärendet varken lämnar rum för tolkning eller är oklart.

27 §

Återbetalning av grundlös prestation

På återbetalning av bränsleavgift som betalats av misstag eller utan grund tillämpas 20 § i lagen om skatteuppbörd. Som misstag betraktas inte att bränsleavgift har betalats för att undvika att användningen av båten förhindras eller under sådana omständigheter där detta syfte kan anses vara uppenbart.

29 §

Försummelseavgift

Skatteförvaltningen påför den som framför en båt för vilken bränsleavgift som förfallit till betalning är obetald en försummelseavgift på högst 5 000 euro.

Försummelseavgift påförs inte, om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

På sökande av ändring i ett beslut som Skatteförvaltningen fattat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På försummelser som inträffat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

———

10.

Lag

om ändring av lagen om oljeskyddsfonden

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004) 6 §, 7 § 3 mom. och 7 a §, av dem 7 § 3 mom. och 7 a § sådana de lyder i lag 1190/2016, som följer:

6 §

Betalningsskyldighet

För olja som importeras till eller transporteras genom Finland och som kommer från en medlemsstat i Europeiska unionen är den som tar emot oljan i Finland skyldig att betala oljeskyddsavgift.

För olja som importeras till eller transporteras genom Finland och som kommer från en stat utanför Europeiska unionen är den som hänför oljan till tullförfarande skyldig att betala oljeskyddsavgift.

7 §

Uppbörd av avgiften

— —

Avgiften bestäms i de fall som avses i 6 § 2 mom. enligt de bestämmelser som gällde den dag då oljan hänfördes till tullförfarande.

7 a §

Betalningsförfarande

Utöver vad som föreskrivs i denna lag, finns det bestämmelser om betalningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om oljeskyddsavgiften i punktskattelagen (182/2010) och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) samt om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (11/2018). På den betalningsskyldiga tillämpas vad som i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om sporadiskt skattskyldiga vid punktbeskattningen.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

11.

Lag

om ändring av 6 och 7 § i en lag om ändring och temporär ändring av lagen om oljeskyddsfonden och om upphävande av en lag om ändring av 7 § i en lag om ändring och temporär ändring av lagen om oljeskyddsfonden

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 6 och 7 § i lagen om ändring och temporär ändring av lagen om oljeskyddsfonden (1791/2009) och lagen om ändring av 7 § i en lag om ändring och temporär ändring av lagen om oljeskyddsfonden (1191/2016).

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Bilskattelag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

För sådana personbilar (kategori M_1), paketbilar (kategori N_1), bussar (kategori M_2) med en egenmassa under 1 875 kilogram, lätta bilar (kategori T1), motorcyklar (kategori L3e och L4e) samt motoriserade trehjulingar och tunga fyrhjulingar (kategori L5e och L7e) som ska registreras eller tas i bruk i Finland ska bilskatt betalas till staten.

På betalning av bilskatt för lätta bilar tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om personbilar.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på klassificering av fordon och på tekniska egenskaper hos fordon vad som föreskrivs i fordonslagen (1090/2002) och med stöd av den.

2 §

Registrering och ibruktagande av fordon

Med registrering av fordon avses första registrering enligt fordonslagen i det trafik- och transportregister som avses i lagen om transportservice (320/2017) eller i motsvarande register enligt en landskapslag för Åland (*trafik- och transportregistret*).

Med ibruktagande avses att ett fordon används i trafik inom finskt territorium även om det inte är registrerat i Finland. Ett fordon anses ha tagits i skattepliktigt bruk i Finland, om det inte enbart används skattefritt på det sätt som föreskrivs i 6 kap.

Den som tagit i bruk ett fordon är den som använder fordonet första gången i trafiken i Finland eller för vars räkning fordonet används. Om fordonet har varit i skattefri användning, är den som tagit i bruk fordonet den som använder fordonet när förutsättningarna för skattefrihet har upphört eller för vars räkning fordonet då används. Om det inte annars går att visa vem som tagit i bruk fordonet, betraktas fordonets ägare som den som tagit i bruk fordonet.

3 §

Skyldighet att betala skatt

Skyldighet att betala skatt uppkommer när fordonet registreras eller tas i skattepliktigt bruk i Finland. Om en skattedeklaration för fordonet emellertid lämnas in före registrering och skattepliktigt ibruktagande, uppkommer skyldighet att betala skatt när skattedeklarationen för fordonet lämnas in.

Skyldighet att betala skatt uppkommer också när fordonets konstruktion, äganderätt eller användningssyfte ändras så att fordonet inte längre uppfyller de förutsättningar för skattenedsättning, skatteåterbäring eller skattefrihet som anges i 11 eller 23—26 § eller när fordonet börjar omfattas av lagens tillämpningsområde på grund av en ändring av fordonets konstruktion. Som

ändring av ett fordons konstruktion anses även att en paketbil förses med andra sitsar eller anordningar för fastgörande av sitsar än sådana som avses i 11 §. Skyldighet att betala skatt uppkommer dock inte om fordonet inom en månad från det att det överlåtits av en ägare som har rätt till skattefrihet, rätt att använda ett fordon som omfattas av nedsatt skatt eller rätt till skatteåterbäring, registreras på en annan ägare som har rätt till nämnda förmåner. Skyldighet att betala skatt uppkommer inte heller för sådana ändringar av fordonets konstruktion som konstateras endast på basis av fordonets hastighet.

Skyldighet att betala skatt uppkommer dessutom när det är fråga om ett fordon som tidigare har beskattats eller borde ha anmälts till beskattning i Finland och

1) minst 50 procent av de komponenter som ingick i fordonet när det togs i skattepliktigt bruk eller registrerades byts ut,

2) karosseriet byts ut på ett fordon med självbärande karosseri,

3) det EG- eller EU-typgodkännandenummer som ingår i registeruppgifterna, till följd av ändringsarbete som utförts eller utrustning som monterats, måste ändras inom fyra år från utgången av det skatteår då skatt påfördes för fordonet första gången, eller

4) fordonet registreras, tas på nytt i skattepliktigt bruk eller det lämnas in en skattedeklaration för fordonet på det sätt som avses i 1 mom., om bilskatt har påförts på det sätt som avses i 28 § eller om det för fordonet har beviljats återbäring enligt 29 § eller avdrag enligt 31 §.

4 §

Nya och begagnade fordon

Ett fordon anses vara begagnat om det har varit registrerat eller i användning.

Om ett fordon inte anses vara begagnat på det sätt som avses i 1 mom., ska fordonet anses vara nytt vid tillämpningen av denna lag.

Ett nytt fordon som anmälts för demonstrationsanvändning enligt 41 § 1 mom. 8 punkten ska anses vara nytt vid tillämpningen av denna lag.

2 kap.

Skattskyldighet

5 §

Skattskyldighet för registrering och ibruktagande av fordon

Skyldig att betala skatt är den som antecknats i trafik- och transportregistret som ägare till ett fordon. Vid köp på avbetalning är den skattskyldige dock köparen, som antecknas i trafik- och transportregistret som fordonets innehavare.

För fordon som tagits i bruk före registrering är den skattskyldige den som tagit i bruk fordonet.

Om en skattedeklaration för fordonet har lämnats in före registrering och skattepliktigt ibruktagande, är den skattskyldige den som lämnat in skattedeklarationen.

6 §

Skattskyldighet vid ändring av fordons konstruktion, användningssyfte eller äganderätt

Skattskyldig i de fall som avses i 3 § 2 och 3 mom. är den som ägde fordonet när den faktor som inverkar på skattegrunderna för fordonet ändrades. Om det inte går att fastställa vem som

är ägaren, är den skattskyldige den som ägde fordonet när ändringen kom till skattemyndighetens kännedom. I de fall som avses i 3 § 3 mom. 4 punkten fastställs skattskyldigheten enligt 5 §.

Om det beviljats återbäring enligt 26 § av bilskatten, anses den i 27 § avsedda mottagaren av återbäringen som skattskyldig.

7 §

Registrerade bilskatteombuds skyldighet att betala skatt

Om ett registrerat bilskatteombud importerar eller tillverkar fordon, är det registrerade bilskatteombudet skyldigt att betala skatten i stället för den skattskyldige som avses i 5 § 1 mom. Det registrerade bilskatteombudet ansvarar också för bilskatten för ett sådant fordon som ombudet förvärvat obeskattat av någon annan än ett registrerat bilskatteombud. Skatteansvaret kan dock överföras, varvid mottagaren ansvarar för skatten. På mottagaren tillämpas vad som föreskrivs om skattskyldiga.

Över en överföring av skatteansvaret ska det ingås ett skriftligt avtal. Den som överför skatteansvaret ska anmäla överföringen till skattemyndigheten. Om anmälan försummas, ansvarar den som överlåtit fordonet och den som förvärvat det eller flera överlåtare och förvärvare gemensamt för skatten. Med överlåtelse av ett fordon avses att äganderätten eller besittningsrätten till fordonet överlåts.

Om skatten inte kan uppbäras hos det registrerade bilskatteombudet, ansvarar ägaren eller innehavaren av fordonet för skatten, om inte denne visar att han eller hon betalat ett belopp som motsvarar bilskatten till det registrerade bilskatteombudet eller dennes representant.

8 §

Precisering av tillämpningen av lagen

Om ett registrerat bilskatteombud är skyldigt att betala skatt, ska bestämmelserna om deklarations- och anmälningsskyldighet, verkställande och rättelse av beskattning, betalning av skatt och skatteuppbörd, påföljdsavgifter och ändringssökande tillämpas på det registrerade bilskatteombudet i stället för på den skattskyldige, om inte något annat föreskrivs.

Utöver vad som särskilt föreskrivs om den som ansöker om återbäring och om återbäring i denna lag ska 59—64, 68, 70—72, 74, 76, 79—86, 89, 92 och 93 § tillämpas på dem.

Utöver vad som särskilt föreskrivs om deklarations- och anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter i denna lag ska 64, 67, 68, 74 och 76 § tillämpas på andra anmälningsskyldiga än skattskyldiga, och 59, 60, 64, 67, 68 och 74 § på andra uppgiftsskyldiga än skattskyldiga.

3 kap.

Beloppet av skatt

9 §

Bestämmande av skattegrunden

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på det skattebelopp som ska betalas för ett fordon de bestämmelser som gäller när skyldigheten att betala skatt uppkommer.

10 §

Nya personbilar och paketbilar

Skatten på en ny personbil och paketbil är ett procenttal enligt skattetabell 1 eller 1 A i bilagan av bilens beskattningsvärde, om inte något annat föreskrivs i 11 §. Skattesatsen bestäms utifrån det koldioxidutsläpp motsvarande bilens bränsleförbrukning som bestämts i enlighet med kraven i Europeiska unionens lagstiftning. Skattetabell 1 A tillämpas på bilar vilkas koldioxidutsläpp motsvarande bränsleförbrukningen bestämts enligt den globalt harmoniserade provcykel för lätta fordon som avses i kommissionens förordning (EU) 2017/1151 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG, kommissionens förordningar (EG) nr 692/2008 och (EU) nr 1230/2012 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 692/2008 och i bilaga XXI till den förordningen. Skattetabell 1 tillämpas på övriga bilar.

Om det inte finns sådana uppgifter om koldioxidutsläppet som uppfyller kraven i 1 mom., bestäms skattesatsen enligt skattetabell 1 utifrån det kalkylerade koldioxidutsläppet för bilen enligt bilens totalmassa och drivkraft. Om kvoten av bilens effekt uttryckt i kilowatt och totalmassa uttryckt i kilogram är minst 0,15, ökas det kalkylerade koldioxidutsläppet genom att det multipliceras med talet 1,5. Mängden koldioxidutsläpp avrundas till hela gram.

Om drivkraften för en bil som avses i 1 mom. uteslutande är el, ska skatten bestämmas utifrån den lägsta skattesatsen enligt den skattetabell som ska tillämpas på bilen.

11 §

Avdrag från skatt på paketbil

Från skattesatsen enligt 10 § görs ett avdrag enligt skattetabell 2 eller 2 A i bilagan, om det är fråga om en paketbil som hör till kategori N_1, som utöver förarsitsen är utrustad med högst sitsarna bredvid denna eller anordningar för fastgörande av sådana sitsar, vars totalmassa är större än 2 500 kilogram och som uppfyller endera av följande villkor:

1) skillnaden mellan totalmassan och egenmassan (*bärförmågan*) är minst 680 men mindre än 1 000 kilogram och kvoten av effekten (i kilowatt) och totalmassan (i kilogram) är högst 0,05, eller

2) bärförmågan är minst 1 000 kilogram och kvoten av effekten och totalmassan är högst 0,06.

Paketbilens egenmassa bestäms på basis av den utrustning som finns i fordonet vid tidpunkten för dess första beskattning.

Avdraget beviljas enligt skattetabell 2 A för bilar vid vilkas beskattning skattetabell 1 A tillämpas. På övriga bilar tillämpas skattetabell 2.

Skattesatsen är dock minst den lägsta skattesatsen enligt den skattetabell som ska tillämpas på bilen.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också på paketbilar som används för transport av en person som varaktigt använder rullstol, även om paketbilen utrustats med godtagbara anordningar för fastgörande av rullstol.

12 §

Nya bussar, motorcyklar och andra fordon i kategori L

Skatten på en ny buss är 31,7 procent av bussens beskattningsvärde.

Skatten på nya motorcyklar och andra skattepliktiga nya fordon i kategori L bestäms enligt motorns slagvolym eller drivkraft och är följande procenttal av fordonets beskattningsvärde:

Slagvolym	Skattesats
högst 130 cm^3	9,8
131–255 cm^3	12,2
256–355 cm^3	15,9
356–505 cm^3	19,5
506–755 cm^3	22,0
756 cm^3 eller mer	24,4
eldrivet fordon i kategori L	9,8

13 §

Begagnade fordon

Bilskatten för ett fordon som beskattas som begagnat i Finland är det minsta belopp som med beaktande av de omständigheter som avses i 17 och 19 § återstår i bilskatt för ett i Finland registrerat fordon som betraktas som likadant.

Ett fordon beskattas i enlighet med bestämmelserna om beskattning av begagnade fordon utan beaktande av tidigare beskattning av fordonet i Finland också, om skyldigheten att betala skatt uppkommer på det sätt som avses i 3 § 3 mom. 4 punkten. Om det har förflutit mindre än sex månader sedan skatten påfördes eller återbäringen eller avdraget beviljades, kan det värde som bestämts i samband med påförande eller återbäring av eller avdrag från skatt anses utgöra fordonets beskattningsvärde.

14 §

Ändring i fordons konstruktion, användningssyfte eller äganderätt

I de fall som avses i 3 § 2 mom. ska beskattningen verkställas enligt de grunder som skulle ha tillämpats på ett likadant begagnat fordon vid den tidpunkt då ändringen av skattegrunden kom till skattemyndighetens kännedom.

Om det är fråga om en ambulans, räddningsbil, likbil eller veterinärbil som avses i 23 §, en taxi som avses i 25 § eller ett i 26 § avsett fordon som används av en person med funktionsnedsättning, debiteras dock det belopp som vid den första beskattningen borde ha uppburits i full skatt för fordonet. Från skatten avdras det skattebelopp som redan fastställts eller betalats för fordonet, om det beviljats återbäring enligt 27 § av skatten för fordonet.

Från det skattebelopp som avses i 2 mom. avdras en fyrtioåttondedel för varje hel månad som bilen har varit registrerad, om det är fråga om en räddningsbil, likbil eller veterinärbil, och en trettiosjättedel för varje hel månad som bilen har varit registrerad, om det är fråga om en taxi, ambulans eller ett fordon som används av en person med funktionsnedsättning.

I de fall som avses i 3 § 3 mom. 1 och 2 punkten ska beskattningen verkställas enligt de grunder som skulle ha tillämpats på ett likadant nytt fordon vid den tidpunkt då ändringen av skattegrunden kom till skattemyndighetens kännedom. Om ett fordon ändras i enlighet med 3 § 3 mom. 3 punkten, baserar sig skattebeloppet endast på värdet av det ändringsarbete som utförts eller den utrustning som monterats vid den tidpunkt då ändringen av skattegrunden kom till skattemyndighetens kännedom.

4 kap.

Beskattningsvärde samt allmänt värde i detaljhandeln

15 §

Beskattningsvärde

Beskattningsvärdet för ett fordon är fordonets allmänna värde i detaljhandeln inklusive skatt.

16 §

Allmänt värde i detaljhandeln

Med ett fordons allmänna värde i detaljhandeln avses det pris som allmänt kan erhållas för ett likadant fordon om det säljs som skattepliktigt på marknaden i Finland till en köpare som är konsument, vid en tidpunkt då skyldigheten att betala skatt uppkom.

Om något värde baserat på allmänna försäljningspriser inte finns att tillgå, bestäms det allmänna värdet i detaljhandeln utifrån det pris som likadana fordon allmänt saluförs till, minskat med ett belopp motsvarande sedvanliga prisnedsättningar.

Allt det som fordonets köpare direkt eller indirekt betalar som vederlag för fordonet till säljaren eller till tredje part anses ingå i fordonets allmänna värde i detaljhandeln. Benämningen på en post som inräknas i värdet, betalningstidpunkten eller andra motsvarande omständigheter har ingen betydelse för om posten ska räknas in i värdet eller inte. I fordonets värde räknas dock inte in sedvanliga finansieringskostnader och inte sedvanliga kostnader upp till högst 600 euro för leverans till kunden.

17 §

Bestämmande av det allmänna värdet i detaljhandeln

Ett fordons allmänna värde i detaljhandeln bestäms utifrån tillgänglig utredning om de faktorer som inverkar på bestämmandet av fordonets värde i detaljhandeln på Finlands fordonsmarknad samt utredning om fordonets värde och märke, modell, typ, drivkraft och utrustning och andra fordonsspecifika egenskaper som inverkar på värdet. Därtill kan fordonets ålder, antalet körkilometer och fordonets skick samt andra individuella egenskaper beaktas.

Vid bestämmandet av det allmänna värdet i detaljhandeln kan också information om fordonsmarknaden i andra länder beaktas.

Det allmänna värdet i detaljhandeln kan inte enbart bestämmas

1) utifrån priser som har använts mellan köpare och säljare som har intressegemenskap eller priser som har bestämts under exceptionella förhållanden på marknaden, eller

2) utifrån det anskaffningspris som betalats eller det försäljningspris eller den inlösningsersättning som erhållits för det fordon som ska beskattas.

Användningen enligt 41 § 1 mom. 8 punkten av ett nytt fordon som anmälts för demonstrationsanvändning och det antal kilometrar som körts under den tiden beaktas inte när fordonets allmänna värde i detaljhandeln bestäms.

18 §

Undantag som gäller bestämmandet av ett begagnat fordons värde

Om ett begagnat fordons allmänna värde i detaljhandel inte kan bestämmas på det sätt som avses i 16 § på grund av det obetydliga antalet marknadsuppgifter, kan värdet i detaljhandeln bestämmas utifrån det allmänna värdet i detaljhandeln på ett motsvarande nytt fordon.

Det i 1 mom. avsedda allmänna värde i detaljhandeln på ett begagnat fordon som ska användas fås genom att värdet i detaljhandeln på ett nytt fordon minskas enligt ålder för det fordon som ska beskattas med tre procent för den månad då fordonet tas i bruk, med två procent för de två följande hela månaderna och därefter med en procent för varje hel månad av det restvärde som beräknats till slutet av den föregående månaden. Ett kalkylerat belopp för värdeminskningen som avviker från detta kan tillämpas, om det utifrån det statistiska materialet vad gäller marknadsuppgifter finns grund för att avvika från den förmodade värdeminskningen, och om det utifrån de uppgifter som finns till förfogande inte på ett relevant sätt kan bestämmas ett allmänt värde i detaljhandeln för ett fordon som motsvarar det fordon som ska beskattas.

19 §

Likadana fordon

Fordon kan anses likadana om de är likadana till märket, modellen och utrustningen. Om i olika länder EG- eller EU-typgodkända fordon ska jämföras med varandra, ska inte bara de dokumenterade uppgifterna om fordonen utan också fordonen i verkligheten vara tekniskt likadana. Små skillnader hindrar dock inte att fordonen betraktas som likadana, om skillnaderna inte kan anses ha betydelse med tanke på fordonets värde eller konsumenternas behov i fråga om fordonet.

20 §

Motsvarande nytt fordon

Som ett motsvarande nytt fordon betraktas ett fordon med samma drivkraft, märke, karosserityp och modell som det fordon som ska beskattas. Dessutom ska fordonens motor, växellåda, transmission och utrustning och andra tekniska egenskaper motsvara varandra. Små skillnader hindrar dock inte att fordon betraktas som motsvarande.

Om ett motsvarande nytt fordon inte kan påvisas, väljs närmast motsvarande nya fordon, som får avvika till modellnamn och tekniska egenskaper och andra motsvarande faktorer till följd av ålder och teknisk utveckling i fråga om det fordon som ska beskattas.

21 §

Fordonets ålder

Ett fordons ålder beräknas i månader från den första registreringen av fordonet i Finland eller utomlands. Om denna tidpunkt inte är känd, beräknas fordonets ålder från utgången av tillverkningsmånaden. Om inte heller denna tidpunkt är känd, bestäms fordonets ålder från utgången av det år under vilket fordonet sannolikt första gången registrerades, togs i bruk eller tillverkades i Finland eller utomlands.

Om fordonet är tillverkat av delar av ett eller flera fordon som tidigare använts i trafik, betraktas som fordonets tillverkningstidpunkt den tidpunkt då minst 50 procent av de ursprungliga delarna i fordonet ska anses ha bytts ut.

Fordonets ålder beräknas fram till den tidpunkt då skyldigheten att betala skatt uppkom.

22 §

Utrustning

När beskattningsvärdet för ett fordon bestäms anses till fordonet höra åtminstone den funktionsdugliga utrustning som krävs för att fordonet ska kunna godkännas för trafik. Dessutom anses till fordonet höra minst sådan annan utrustning som enligt typgodkännandet eller enligt utredning publicerad i det land där fordonet är tillverkat hör till dess standardutrustning, och i bil värmeaggregat. Beskattningsvärdet sänks inte om denna utrustning saknas eller är i olag.

5 kap.

Skattefrihet, nedsatt skatt och skatteåterbäring

23 §

Skattefria fordon

Fria från bilskatt är
1) räddningsbilar som avses i 20 § i fordonslagen,
2) ambulanser som avses i 21 § i fordonslagen,
3) bilar i kategori N_1 som konstruerats och utrustats som veterinärbilar och ägs av veterinärer som praktiserar sitt yrke och är avsedda för användning inom veterinärarbetet och
a) som har plats för passagerare endast på sätet bredvid föraren,
b) vars inre höjd på den del av karosseriet som är belägen bakom förarutrymmet, på ett område som är 0,8 meter brett och 1,4 meter långt, ska vara minst 0,5 meter, och
c) i vars utrymme som avses i underpunkt b det för veterinärarbetet ska finnas ett fast installerat förvaringsutrymme med en maskinell kylanordning samt fasta skåp, lådor och andra behövliga konstruktioner,
4) likbilar i kategori M_1 som till färgen är svarta, vita eller silvergrå och som ägs av en idkare av begravningstjänst och som används enbart för transport av lik och blomsteruppsättningar som hör till begravningsverksamheten och
a) som har ett karosseri försett med en fast draglavett,
b) där det mellan förarhytten och kistutrymmet finns en fast mellanvägg,
c) där kistutrymmets längd är minst 2,1 meter när den mäts på en höjd av 0,4 meter från draglavetten, och
d) i vars kistutrymme det får finnas högst ett säte för en person,
5) husbilar,
a) vars egenmassa är minst 2 500 kilogram,
b) där inkvarteringsutrymmets inre höjd är minst 1,85 meter på ett område vars bredd är minst 0,4 meter och längd minst 1,30 meter i bilens längdriktning, och
c) vars inkvarteringsutrymme utöver den utrustning som anges i 22 § i fordonslagen är utrustat åtminstone med ett ordentligt fastsatt kylförvaringsutrymme och ett värmeaggregat för inkvarteringsutrymmet, samt
6) sådana bilar i kategori M_1 vars egenmassa är minst 6 000 kilogram.

24 §

Fordon som är fria från skatt på basis av ett internationellt avtal

Fria från bilskatt är fordon som

1) försedda med särskilda registreringsskyltar är avsedda för officiellt bruk av främmande makters diplomatiska beskickningar och andra beskickningar i samma ställning eller utsända konsulers konsulat i Finland eller för privat bruk av diplomatiska representanter, utsända konsuler eller administrativ och teknisk personal av utländsk nationalitet vid nämnda beskickningar och familjemedlemmar som hör till deras hushåll, enligt vad som föreskrivs i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser (FördrS 4/70) och Wienkonventionen om konsulära förbindelser (FördrS 50/80),

2) är avsedda att användas av Europeiska unionens institutioner i Finland eller användas och innehas av de anställda vid dessa institutioner som kommer till Finland, om den anställda har varit stadigvarande bosatt någon annanstans än i Finland.

Utrikesministeriet avgör om förutsättningar enligt de konventioner som avses i 1 mom. 1 punkten föreligger.

Ett fordon får inte utan att skatt har betalats säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlåtas eller vederlagsfritt överlämnas för att användas av andra än till motsvarande skattefria fordon berättigade beskickningar eller personer innan tre år har förflutit från den dag då fordonet registrerades för ändamålet i fråga.

Om en person som avses i 1 mom. flyttar från Finland innan den i 3 mom. föreskrivna tiden har löpt ut och i Finland säljer ett fordon som har varit i hans eller hennes bruk, ska i skatt betalas en trettiosjättedel för varje hel eller ofullständig månad som återstår av tiden.

25 §

Taxi

Fria från bilskatt är fordon som

1) vid första registreringen i Finland registreras för taxitrafik enligt 4 § 1 mom. i lagen om transportservice eller för motsvarande trafik enligt en landskapslag för Åland, och som i huvudsak används i sådan trafik,

2) är tillgänglighetsanpassade eller används för skol- och dagvårdstransporter som ordnas på det sätt som avses i 142 § 1 mom. i vägtrafiklagen (729/2018), och

3) är godkända för transport av, utöver föraren, minst sex personer, varav en eller flera kan vara rullstolsburna personer.

För fordon som avses i 1 mom. 1 punkten och som inte uppfyller förutsättningarna enligt 1 mom. 2 och 3 punkten nedsätts den bilskatt som ska betalas med högst 1 200 euro, om fordonet registreras senast den 30 juni 2022.

Skattenedsättningen enligt 2 mom. minskas dock med en trettiosjättedel för varje hel eller påbörjad kalendermånad som fordonet varit i bruk någon annanstans än i Finland innan det registrerades för ovannämnt bruk.

26 §

Återbäring av bilskatt på grund av skada

När det vid första registreringen av en bil som ägare eller vid köp på avbetalning som innehavare har registrerats en person vars varaktiga invaliditetsgrad är minst 80 procent på grund av rörelse- eller synskada och i vars personliga bruk bilen kommer, eller en person vars varaktiga invaliditetsgrad är minst 60 procent på grund av skada och för vilken anskaffningen av en bil

fyller ett väsentligt behov för att han eller hon ska kunna sköta sin tjänst, sitt arbete eller sina yrkesutbildningsstudier, ska Skatteförvaltningen på ansökan och på de villkor den bestämmer betala tillbaka bilskatten till ett belopp av högst 3 770 euro. Om sökanden genom anteckning på körkortet eller på något annat sätt tillförlitligt styrker att han eller hon behöver använda bil med automatväxel, betalas under ovannämnda förutsättningar högst 4 980 euro av skatten tillbaka.

Om en persons rörelseförmåga på grund av att han eller hon saknar det ena eller båda benen eller på grund av deras bristande funktion är så nedsatt att den varaktiga invaliditetsgraden på grund av skadan är minst 40 procent, ska Skatteförvaltningen på ansökan och på de villkor den bestämmer betala tillbaka 60 procent av bilskatten, dock högst 2 460 euro. Skatteåterbäring beviljas endast för en bil vars anskaffning fyller ett väsentligt behov för sökanden för att han eller hon ska kunna sköta sin tjänst, sitt arbete eller sina yrkesutbildningsstudier.

Maximibeloppen av skatteåterbäring höjs med det belopp genom vilket den utrustning har inverkat på bilskatten som efter fordonets tillverkning har monterats särskilt med anledning av ovannämnda rörelse- eller synskada eller någon annan skada.

Om det finns vägande skäl för att anse att det är befogat att bevilja återbäring, kan Skatteförvaltningen i fall som är jämförbara med 1 och 2 mom. på ansökan och på de villkor den bestämmer bevilja ovan avsedda återbäring eller en del av den, fastän de föreskrivna förutsättningarna för beviljande av återbäring inte uppfylls.

Skatteförvaltningen kan på ansökan för högst sex månader åt gången meddela ett beslut om huruvida sökanden enligt den utredning som lagts fram har rätt till återbäring enligt 1, 2 eller 4 mom.

På ansökan om återbäring tillämpas vad som föreskrivs i 27 §.

27 §

Återbäring av skatt på grund av skattefrihet eller nedsatt skatt

Om ett fordon vid den första registreringen antecknas i trafik- och transportregistret såsom ett fordon som på de grunder som avses i 11 eller 23—26 § beskattas lindrigare eller är skattefritt, och full bilskatt för fordonet har debiterats, ska skatt på ansökan betalas tillbaka till den som i trafik- och transportregistret antecknas som ägare till fordonet eller vid köp på avbetalning till köparen, som i trafik- och transportregistret antecknas som fordonets innehavare.

Ansökan ska lämnas till Skatteförvaltningen inom sex månader från det att fordonet första gången antecknades i registret. Sökanden ska lägga fram utredning om att förutsättningarna för återbäring uppfylls.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet, om de uppgifter som ska lämnas i ansökan och om den utredning som ska läggas fram i samband med ansökan.

28 §

Skatt på basis av användningen av fordonet

Om ett fordon som för första gången tagits i skattepliktigt bruk i Finland inte kommer att registreras i trafik- och transportregistret, avdras från full skatt på yrkande av den skattskyldige eller det registrerade bilskatteombudet det belopp som skulle betalas tillbaka för fordonet i enlighet med 29 § 2 mom. Avdraget beräknas med avvikelse från 29 § 2 mom. utifrån den dag då användningen av fordonet upphör. Skatt påförs dock alltid till ett belopp på minst fem procent av full skatt.

Yrkandet ska framställas till Skatteförvaltningen inom ett år från förfallodagen för den skatt som för första gången påförts. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med yrkandet, hur uppgifterna ska lämnas och i övrigt om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

Om beskattningen har verkställts innan yrkandet framställs, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel med iakttagande av vad som föreskrivs om rättelse annanstans i denna lag, även om den tidsfrist för rättelse av beskattningen som anges i 82 § skulle ha löpt ut. Skatteförvaltningen återkallar också registreringstillståndet för fordonet.

Efter att yrkandet har framställts ska användningen av fordonet i Finland upphöra.

29 §

Återbäring vid utförsel

Bilskatt betalas tillbaka på ansökan, om ett i Finland beskattat fordon har förts ut ur landet för permanent bruk någon annanstans än i Finland. Återbäring vid utförsel beviljas en sökande som i egenskap av ägare till fordonet har fört ut det ur landet för bruk någon annanstans än i Finland.

Av skatten betalas det tillbaka ett belopp som uppbärs för ett likadant fordon, om det beskattas som begagnat vid den tidpunkt då fordonet förs ut ur Finland. Av skatten betalas dock inte tillbaka ett högre belopp än vad som debiterats i skatt för fordonet. Skatt betalas inte heller tillbaka till den del fordonets värde eller den skatt som ska betalas för fordonet har stigit till följd av ändringsarbete som har utförts eller utrustning som har monterats efter beskattningen. Om skatt betalas tillbaka för ett fordon för vilket skatten nedsatts med stöd av denna lag, minskas det belopp som ska betalas tillbaka med den andel av skattenedsättningen som skulle uppbäras om fordonet vid tidpunkten för ansökan om återbäring överläts till annan användning än sådan som berättigar till nedsatt skatt.

Förutsättningar för beviljande av återbäring vid utförsel är dessutom att

1) det belopp som ska betalas tillbaka är minst 500 euro,

2) det vid tidpunkten för utförseln har förflutit högst tio år sedan fordonet första gången togs i bruk,

3) fordonet är i trafikdugligt skick på dagen för utförseln, och

4) fordonet har avställts i Finland i enlighet med 66 c § i fordonslagen.

30 §

Ansökan om återbäring vid utförsel

Ansökan om återbäring vid utförsel ska göras till Skatteförvaltningen efter utförseln av fordonet och senast inom 30 dagar från det att fordonet har förts ut ur landet. Den som ansöker om återbäring vid utförsel ska lägga fram utredning om att förutsättningarna för återbäring vid utförsel uppfylls.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet för återbäring vid utförsel, om de uppgifter som ska lämnas i ansökan och om den utredning som ska läggas fram i samband med ansökan.

31 §

Avdrag på basis av ett tidsbundet hyresavtal

Om ett fordon som första gången tas i bruk i Finland är avsett att användas i Finland i högst fem år på basis av ett tidsbundet hyresavtal, ska från bilskatten på den skattskyldiges yrkande i skattedeklarationen avdras det belopp som på ansökan skulle betalas tillbaka som återbäring vid

utförsel efter utförsel av fordonet. Efter att avdraget godkänts beviljas för fordonet ingen återbäring vid utförsel.

En förutsättning för avdraget är att fordonet för första gången tas i bruk i Finland. Dessutom ska den skattskyldige visa att uthyraren har etablerat sig inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har regelbunden uthyrning av fordon som sin affärsverksamhet. Avdrag görs inte om beloppet av det är mindre än 500 euro.

Om det i 1 mom. avsedda beloppet av återbäring vid utförsel inte kan bestämmas på ett tillförlitligt sätt vid verkställandet av beskattningen, avdras från skatten det belopp som beräknat i enlighet med 18 § skulle uppbäras för fordonet vid utförsel av fordonet från Finland vid det tidsbundna hyresavtalets utgång. Nedsättningen av bilskatten för ett fordon som beskattas som begagnat beräknas på grundval av skatten enligt 13 § 1 mom. med de minskningar som avses i 18 §.

32 §

Ändring och upphörande av ett tidsbundet hyresavtal

Om avdrag enligt 31 § har gjorts från bilskatten och det tidsbundna hyresavtalet ändras, ska den skattskyldige göra en anmälan till Skatteförvaltningen om ändringen. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om anmälan, tidpunkten för anmälan, de uppgifter som ska lämnas och förfarandet för anmälan. Skatteförvaltningen kan meddela föreskrifter som begränsar anmälningsskyldigheten när skyldigheten är uppenbart onödig.

Om avdrag enligt 31 § har gjorts från bilskatten, ska användningen av fordonet i Finland upphöra senast den dag då det tidsbundna hyresavtalet går ut. Dessutom ska ett fordon avställas i Finland i enlighet med 66 c § i fordonslagen senast den dag då det tidsbundna hyresavtalet går ut och föras ut ur landet för permanent bruk någon annanstans än i Finland inom 30 dagar från utgången av det tidsbundna hyresavtalet. Fordonet ska vara i trafikdugligt skick på dagen för utförseln.

Utöver vad som föreskrivs om rättelse någon annanstans i denna lag, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel eller nackdel inom sex år från ingången av året efter skatteårets utgång, om det avdrag som gjorts i enlighet med 31 § 3 mom. vid verkställandet av beskattningen avviker från det belopp som ska beviljas i återbäring vid utförsel efter utförseln av fordonet. Skatteförvaltningen rättar beskattningen till den skattskyldiges nackdel också om de förutsättningar för avdraget som anges i 31 § 1 och 2 mom. eller kraven enligt 2 mom. i denna paragraf inte uppfylls. Skatteförvaltningen kan dock avstå från att verkställa rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel, om fordonet har skrotats eller annars förstörts och en anteckning om detta gjorts i trafik- och transportregistret i enlighet med 66 e § i fordonslagen.

6 kap.

Skattefri användning

33 §

Vanlig vistelseort

Med en persons vanliga vistelseort avses den ort där personen bor under minst 185 dagar per kalenderår, beräknat enligt sådan personlig, yrkesmässig och annan anknytning som han eller hon har till orten.

Om en person vistas i två eller flera stater, ska som hans eller hennes vanliga vistelseort betraktas den ort dit han eller hon av personliga orsaker återkommer regelbundet. Vid bedömningen av vad som är personliga orsaker kan även arbetets art och varaktighet i det andra landet samt andra särskilda omständigheter beaktas. Personen behöver inte återkomma till den andra medlemsstaten om han eller hon vistas i Finland för att genomföra en uppgift av bestämd varaktighet. Genomförande av en uppgift av bestämd varaktighet påverkar inte maximitiden för skattefri användning av fordonet.

Skattemyndigheten kan på ansökan för högst ett år åt gången meddela ett beslut om i vilken stat personens vanliga vistelseort ska anses finnas enligt den utredning som lagts fram. Skattemyndigheten meddelar närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet, om de uppgifter som ska lämnas i ansökan och om den utredning som ska läggas fram i samband med ansökan.

Den vanliga vistelseorten ska inte anses ha förändrats för en person som vistas i Finland eller i något annat land på grund av studier vid universitet eller någon annan läroanstalt.

34 §

Rätt till skattefri användning för personer som är stadigvarande bosatta utomlands

Användningen av ett fordon är skattefri, om en fysisk person som är stadigvarande bosatt utomlands använder ett fordon som är registrerat utomlands och som personen för in för privat bruk under en sammanhängande eller inte sammanhängande tid av högst 6 månader inom loppet av en 12 månaders tidsperiod.

Den maximitid för skattefri användning som anges i 1 mom. tillämpas inte, om en fysisk person som är stadigvarande bosatt utomlands arbetar i Finland och med fordonet regelbundet avlägsnar sig till sin bostadsort i en annan stat.

Maximitiden tillämpas inte heller på användning av ett fordon som registrerats utomlands, om fordonet har förts in av en person som vistas i Finland enbart på grund av studier vid universitet eller någon annan läroanstalt och som har sin vanliga vistelseort utomlands. En anmälan om skattefri användning av fordonet ska dock göras till Skatteförvaltningen innan den maximitid som anges i 1 mom. löper ut, om den skattefria användningen fortgår längre än så. Dessutom ska personen varje termin eller vid sådana andra tidpunkter som Skatteförvaltningen bestämmer lägga fram en utredning om sina studier.

35 §

Förlängning av maximitiden för skattefri användning i vissa fall

Skatteförvaltningen kan på ansökan och på de villkor som den bestämmer förlänga maximitiden enligt 34 § 1 mom. för skattefri användning med högst ett år. Ansökan om förlängning ska göras innan den föreskrivna skattefria användningstiden löper ut. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet, om de uppgifter som ska lämnas i ansökan och om den utredning som ska läggas fram i samband med ansökan.

Om maximitiden har förlängts i enlighet med 1 mom., kan fordonet på nytt med stöd av 34 § användas skattefritt tidigast efter sex månader från det att den förlängda tiden löpt ut. Om maximitiden har förlängts, uppbärs ingen skatt för fordonet under denna tid, även om den person som fört in fordonet till landet skulle anses ha blivit stadigvarande bosatt i Finland under denna tid.

36 §

Utländska företags eller samfunds rätt till skattefri användning

Vad som i 34 § 1 mom. föreskrivs om skattefri användning av ett fordon som förs in för privat bruk, tillämpas även på ett fordon som är registrerat utomlands och som någon annan än en i Finland stadigvarande bosatt person för in till landet för att användas i företagsverksamhet som bedrivs av ett företag som inte finns i Finland eller i verksamhet som bedrivs av en internationell organisation eller ett annat samfund som finns någon annanstans än i Finland.

Maximitiden för skattefri användning i Finland är dock i de fall som avses i 1 mom. sju månader. Den tiden kan inte förlängas på det sätt som avses i 35 §.

37 §

Kortvarig användning

En fysisk person som är stadigvarande bosatt i Finland och hans eller hennes familj får utan att betala skatt använda ett fordon som personen fört in för privat bruk under en sammanhängande tid av högst 14 dagar en gång per kalenderår, om fordonet är registrerat i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Som personens familj räknas maken och ogifta barn som bor med personen i gemensamt hushåll. Med make jämställs en person som fortgående utan att ingå äktenskap lever med personen i gemensamt hushåll under äktenskapsliknande förhållanden.

38 §

Användning av utländska arbetsgivares fordon för arbetsuppgifter

En fysisk person som är stadigvarande bosatt i Finland och vars arbetsplats finns utomlands, kan skattefritt i Finland använda ett i landet där arbetsplatsen finns permanent registrerat fordon som arbetsgivaren äger eller innehar, uteslutande för skötseln av sina arbetsuppgifter. En förutsättning för skattefri användning är att fordonet återförs till registreringsstaten efter varje arbetsuppgift och att fordonet används i Finland under en sammanhängande tid av högst tre dygn per gång. Användningen av fordonet för resor mellan bostaden och arbetsplatsen betraktas inte som skötsel av arbetsuppgifter.

39 §

Ett utomlands registrerat tjänstefordon

En fysisk person som är stadigvarande bosatt i Finland och vars arbetsgivare har ett fast driftställe utomlands kan skattefritt använda ett fordon i trafik i Finland, om det är permanent registrerat utomlands och ägs eller innehas av arbetsgivaren. En yrkesutövare som är stadigvarande bosatt i Finland och som har etablerat sig utomlands eller erbjuder sina tjänster där kan skattefritt använda sitt fordon i trafik i Finland, om det är permanent registrerat utomlands. Även den fysiska personens i 37 § 2 mom. avsedda familj får använda ett sådant fordon skattefritt.

En förutsättning för skattefri användning är att den i 1 mom. avsedda personen och hans eller hennes familj sammanlagt under en period av 12 månader använder fordonet mindre i Finland än utomlands, i dagar räknat. Om fordonet används både i Finland och utomlands under en och samma dag, anses fordonet ha använts utomlands.

40 §

Tillfällig användning av fordon för dem som studerar utomlands

En studerande som har sin vanliga vistelseort i Finland och som vistas utomlands minst 185 dagar per kalenderår på grund av studier vid universitet eller någon annan läroanstalt får tillfälligt i Finland använda ett fordon som är registrerat utomlands om det med beaktande av omständigheterna ska anses finnas tvingande skäl till det eller för en sedvanlig semesterresa eller en därmed jämförbar kortare vistelse.

41 §

Övrig skattefri användning

Användningen av ett fordon är skattefri, om

1) ett fordon förs in i landet enbart för service, reparation eller annan behandling eller om fordonet för vidtagande av dessa åtgärder flyttas korta sträckor i landet,

2) ett fordon som inte registreras i Finland används enbart för försök eller forskningsändamål eller enbart för typgodkännande eller kortvarig demonstration,

3) ett importerat fordon flyttas från införselorten till någon annan ort i landet eller till utförselorten utan att det registreras i Finland,

4) ett fordon utan att det registreras i Finland används endast för att i utförselsyfte flyttas från överlåtelseorten till utförselorten eller om det antecknats i exportregistret och används för ovan avsedd flyttning, eller om ett fordon som är infört i exportregistret används tillfälligt i Finland av skäl som ska betraktas som tvingande eller för en sedvanlig semesterresa eller en därmed jämförbar kortare vistelse, dock inte under den månad som omedelbart följer på flyttningen från landet eller omedelbart föregår flyttningen till landet,

5) ett utomlands registrerat fordon förs in till landet för högst 30 dagar enbart för tävlingsändamål och därefter förs ut ur landet,

6) ett fordon som inte registreras i Finland förses med förflyttningsskyltar och används enbart för tävlingsändamål under en sammanhängande tid av högst sju dagar,

7) ett fordon försett med provnummerskyltar förflyttas, medan den som fått ett provnummerintyg eller hans eller hennes företrädare finns i fordonet, i ett syfte som direkt hänför sig till ett försök som gäller forskning eller produktutveckling i fråga om det fordon som tillhör den som erhållit provnummerintyg eller i fråga om dess anordningar, till provkörning av fordonet för att säkerställa att det fungerar tekniskt eller till kortvarig demonstration av fordonet i försäljningssyfte för en köpare som är stadigvarande bosatt någon annanstans än i Finland, eller till annan förflyttning som står i direkt samband med tillverkning, försäljning, utrustande, export, reparation eller besiktning av fordonet,

8) ett fordon som är avsett för försäljning i Finland och som har beviljats ett i fordonslagen avsett förflyttningstillstånd eller som är registrerat i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet används i högst nio månaders tid för kortvarig provkörning eller demonstration i försäljningssyfte under högst tre dygn per kund i affärsverksamheten vid ett företag som importerar, tillverkar eller säljer fordon, eller

9) det har avtalats om frihet från bilskatt eller bil- och motorcykelskatt i ett sådant avtal med en annan stat som är förpliktande för Finland.

I andra fall än de som avses i 1 mom. kan Skatteförvaltningen i enskilda fall godkänna kortvarig skattefri användning av ett fordon av orsaker som motsvarar de grunder som avses i 1 mom. samt enligt villkor och begränsningar som Skatteförvaltningen bestämmer.

42 §

Den skattefria användningens upphörande

Den skattefria användningen upphör efter det att det föreskrivna eller av Skatteförvaltningen bestämda villkoret för skattefri användning av fordonet inte längre uppfylls eller maximitiden för skattefri användning löper ut.

Om fordonet förs ut ur landet, flyttas till en plats som Skatteförvaltningen bestämmer eller förstörs på ett sätt som myndigheten bestämmer utan dröjsmål när tidsfristen löper ut eller villkoret inte längre uppfylls, uppkommer dock ingen skyldighet att betala skatt.

Skyldighet att betala skatt uppkommer inte heller om användningen av fordonet efter det att maximitiden löpt ut eller villkoret inte längre uppfylls är tillfällig, grundar sig på ett misstag eller oöverstigligt hinder och den användning av fordonet som inte är skattefri ska anses obetydlig.

43 §

Den skattefria användningens upphörande på grund av överlåtelse

Den skattefria användningen upphör, om fordonet säljs, hyrs ut eller överlåts på något annat sätt för annat än skattefri användning eller för att användas av någon annan än en sådan person som har rätt enligt denna lag att använda fordonet skattefritt.

Om ett fordon överlåts på det sätt som avses i 1 mom., ska överlåtaren göra en anmälan om överlåtelsen till Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om anmälan, tidpunkten för anmälan, de uppgifter som ska lämnas och förfarandet för anmälan. Skatteförvaltningen kan meddela föreskrifter som begränsar anmälningsskyldigheten när skyldigheten är uppenbart onödig.

Ett fordon kan dock överlåtas i syfte att flytta det korta sträckor i Finland för service, reparation eller annan behandling eller i något annat motsvarande syfte, om den person som har rätt till skattefri användning tillfälligt inte själv kan köra fordonet. Ett fordon kan också överlåtas till ett försäkringsbolag på grund av att det skadats. Ett sådant fordon kan dock inte registreras eller tas i skattepliktigt bruk i Finland, om inte skatt betalas för fordonet.

Om överlåtelsen enligt 1 mom. för annat än skattefri användning är tillfällig, grundar sig på ett misstag eller oöverstigligt hinder och den användning av fordonet som inte är skattefri ska anses obetydlig, upphör den skattefria användningen inte.

7 kap.

Myndigheter

44 §

Skattemyndigheter och övriga tillsynsmyndigheter

Skattemyndigheter är Skatteförvaltningen och Transport- och kommunikationsverket.

Skatteförvaltningen ansvarar för verkställandet av bilbeskattningen, skatteuppbörden, skattekontrollen och övriga myndighetsuppgifter enligt denna lag, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Transport- och kommunikationsverket ansvarar för de uppgifter som avses i 2 mom. efter registreringen av fordonet i de situationer som avses i 3 § 2 mom. och 3 mom. 1—3 punkten med undantag för ändringar i äganderätten till de fordon som avses i 24 §.

Utöver skattemyndigheterna övervakar Tullen och polisen att skyldigheterna enligt bestämmelser och föreskrifter iakttas.

45 §

Bevakning av statens rätt

Statens rätt bevakas vid den beskattning som hör till Skatteförvaltningens uppgifter av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och vid den beskattning som hör till Transport- och kommunikationsverkets uppgifter av Transport- och kommunikationsverkets skatteombud.

Den statliga rättsbevakaren hörs och delges beslut så att rättsbevakaren ges tillfälle att ta del av beslutet och av de handlingar som ligger till grund för beslutet.

8 kap.

Registrerade bilskatteombud

46 §

Register över bilskatteombud

Skatteförvaltningen för ett register över registrerade bilskatteombud (*registret över bilskatteombud*). Syftet med registret över bilskatteombud är att säkerställa ett effektivt beskattnings- och registreringsförfarande samt att säkerställa och övervaka de registrerade bilskatteombudens tillförlitlighet.

Skatteförvaltningen kan på ansökan i registret anteckna den som i form av regelbunden affärsverksamhet bedriver eller sannolikt börjar bedriva import eller tillverkning av nya eller begagnade fordon som omfattas av lagens tillämpningsområde (*registrerat bilskatteombud*).

I registret över bilskatteombud antecknas det registrerade bilskatteombudets namn, företags- och organisationsnummer och registeranteckningens giltighetstid. I registret över bilskatteombud antecknas dessutom uppgift om huruvida registreringen gäller nya eller begagnade fordon.

47 §

Förutsättningar för anteckning i registret

I registret över bilskatteombud antecknas en sökande som

1) inte väsentligt har försummat eller på de grunder som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) inte väsentligt kan antas försumma sina skyldigheter enligt 26 § 2 mom. i den lagen i fråga om beskattningen,

2) har uppnått myndighetsåldern och vars handlingsbehörighet inte har begränsats, om sökanden är en fysisk person, och

3) har ställt säkerhet enligt 51 §.

48 §

Ansökan och anteckning i registret

Den som ansöker om registrering som bilskatteombud ska lämna de uppgifter och kontaktuppgifter som behövs för förandet av registret över bilskatteombud samt utredning om bedrivande av sådan verksamhet som avses i 46 § 2 mom. och om att de förutsättningar som avses i

47 § uppfylls. Ansökan ska göras elektroniskt. Skatteförvaltningen kan dock av särskilda skäl godkänna att ansökan görs på något annat sätt än elektroniskt.

Skatteförvaltningen antecknar det registrerade bilskatteombudet i registret över bilskatteombud från och med det att registreringsbeslutet fattats. På sökandens begäran kan denne antecknas i registret som registrerat bilskatteombud också från och med en senare tidpunkt.

Ett registrerat bilskatteombud ska utan dröjsmål underrätta Skatteförvaltningen, om de uppgifter som lämnats i samband med registreringen ändras eller om den verksamhet som avses i 46 § 2 mom. upphör. Dessutom ska ett registrerat bilskatteombud på begäran av Skatteförvaltningen lämna de uppgifter och den utredning som avses i 1 mom.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om registreringsförfarandet.

49 §

Avregistrering

Skatteförvaltningen avregistrerar ett registrerat bilskatteombud ur registret över bilskatteombud, om det registrerade bilskatteombudet begär det. Ett registrerat bilskatteombud avregistreras från och med det att beslutet i ärendet har fattats.

Skatteförvaltningen kan på eget initiativ fatta beslut om avregistrering, om det registrerade bilskatteombudet inte längre bedriver verksamhet enligt 46 § 2 mom. eller uppfyller förutsättningarna i 47 § för anteckning i registret. Skatteförvaltningen ska före avregistreringen underrätta det registrerade bilskatteombudet om avregistreringen och bereda denne tillfälle att lägga fram utredning, om avregistreringen grundar sig på försummelser som avses i 47 § 1 mom. 1 punkten.

50 §

Beslut som gäller registrering

Skatteförvaltningen ska meddela den som saken gäller ett beslut i ett ärende som gäller registrering. Bestämmelser om innehållet i beslutet finns i 67 §.

51 §

Säkerhet

Skatteförvaltningen kan kräva att säkerhet ska ställas för betalning av bilskatten. Skatteförvaltningen bestämmer säkerhetens art och storlek. Vid prövning av säkerhetens storlek ska sökandens tillförlitlighet, verksamhetens omfattning och lönsamhet samt sökandens soliditet, likviditet och övriga ekonomiska förutsättningar att svara för skatterna beaktas.

Skatteförvaltningen kan efter registreringen bestämma att säkerhet ska ställas, kräva ytterligare säkerhet eller frisläppa säkerhet, om det behövs på grund av förändringar i det registrerade bilskatteombudets verksamhet. Skatteförvaltningen ska då på det registrerade bilskatteombudets begäran meddela denne ett beslut som gäller säkerheten. Bestämmelser om innehållet i beslutet finns i 67 §.

Efter avregistrering av bilskatteombud frisläpper Skatteförvaltningen utan dröjsmål säkerheten. Om ett registrerat bilskatteombud har haft eller fortfarande har obetald skatt eller om det finns kännedom om nya skatteförpliktelser som föranleds av verksamheten, ska dock endast den del av säkerheten frisläppas som inte har använts eller inte används för betalning av skatt.

52 §

Bevaringstid för uppgifter i registret över bilskatteombud

Uppgifterna i registret över bilskatteombud bevaras i 12 år efter det att det registrerade bilskatteombudet har avregistrerats. Uppgifterna bevaras dock minst så länge det är möjligt att göra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande.

9 kap.

Deklarations- och anmälningsskyldighet

53 §

Skyldighet att göra anmälan om ibruktagande av fordon

Innan ett fordon tas i bruk ska den som tar i bruk fordonet göra en anmälan om ibruktagande till Skatteförvaltningen (*anmälan om ibruktagande*). En anmälan om ibruktagande lämnas dock inte för ett fordon som tas i bruk efter registreringen.

Anmälan om ibruktagande ska innehålla uppgifter om fordonet och om skattepliktigt ibruktagande av det. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas.

Den av Skatteförvaltningen bestyrkta anmälan om ibruktagande ska medföras i fordonet när det används, om inte Skatteförvaltningen bestämmer något annat. Anmälan om ibruktagande ska på begäran visas upp för tillsynsmyndigheten.

54 §

Skyldighet att lämna skattedeklaration

Den skattskyldige ska för beskattningen lämna in en skattedeklaration. Om ett registrerat bilskatteombud är skyldigt att betala skatten, är det registrerade bilskatteombudet ansvarigt för att deklarera skatten i stället för den skattskyldige.

Bilskattedeklarationen ska innehålla för verkställandet av beskattningen behövliga uppgifter om fordonet, den skattskyldige och andra omständigheter som inverkar på beskattningen. Skattemyndigheten meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i skattedeklarationen.

Till skattedeklarationen fogas inga verifikationer, om inte skattemyndigheten bestämmer något annat av orsaker som hänför sig till skattekontrollen.

55 §

Tidsfrist för skattedeklaration

Skattskyldiga ska lämna in skattedeklaration innan fordonet antecknas i trafik- och transportregistret eller tas i bruk i Finland. Om en anmälan om ibruktagande i enlighet med 53 § har lämnats in för fordonet, ska skattedeklarationen lämnas in inom fem dagar från ibruktagandet.

Registrerade bilskatteombud ska lämna in skattedeklaration för en bilskatteperiod på en kalendermånad för de nya fordon som har registrerats under perioden. Bilskattedeklaration ska också lämnas in för en bilskatteperiod då inga fordon registreras. Skattedeklaration ska lämnas in senast den tionde dagen i den månad som följer efter bilskatteperioden. Deklaration för sådana bilskatteperioder då inga fordon registreras får lämnas in på förhand för högst sex månader.

Registrerade bilskatteombud ska lämna in skattedeklaration för begagnade fordon fordonsvis inom fem dagar från det att fordonet registrerats.

Den som äger ett fordon när en i 3 § 2 och 3 mom. avsedd ändring av fordonets konstruktion, användningssyfte eller äganderätt görs, ska lämna in skattedeklaration inom en månad från det att ändringen gjordes. Om en ändring av äganderätten emellertid gäller ett fordon som avses i 24 §, ska försäljaren lämna in skattedeklaration till Skatteförvaltningen innan fordonet överlåts.

Skattemyndigheten meddelar närmare föreskrifter om när skattedeklarationen ska lämnas in.

56 §

Återkallande av skattedeklaration

En skattskyldig eller ett registrerat bilskatteombud kan även återkalla sin till Skatteförvaltningen inlämnade bilskattedeklaration, om fordonet inte har registrerats eller tagits i skattepliktigt bruk. Skattedeklarationen kan också återkallas av den som visar att han eller hon förvärvat äganderätt till ett sådant fordon som inte har registrerats eller tagits i bruk. Skattedeklarationen ska återkallas inom ett år från skattens förfallodag.

Skatteförvaltningen kan fatta beslut om återkallande av skattedeklarationen på eget initiativ, om fordonet inte har registrerats eller tagits i bruk inom ett år från skattens förfallodag.

Den skattskyldige eller det registrerade bilskatteombudet påförs en försummelseavgift för återkallande av skattedeklarationen i de fall som avses i 1 och 2 mom. Om beskattningen har verkställts redan innan skattedeklarationen återkallas, ska Skatteförvaltningen dessutom återkalla beskattningen och tillståndet för registrering.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med återkallandet, hur uppgifterna ska lämnas och i övrigt om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

57 §

Skyldighet att göra en anmälan om skattefri användning

Den som i landet för in ett fordon för skattefri användning eller här tar ett fordon i skattefri användning, är skyldig att göra en anmälan om skattefri användning till Skatteförvaltningen innan fordonet börjar användas skattefritt i Finland.

Anmälan ska innehålla uppgifter om det fordon som används och grunden för skattefri användning samt andra uppgifter som inverkar på den skattefria användningen av fordonet. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas.

Den av Skatteförvaltningen bestyrkta anmälan ska medföras när fordonet används och ska visas för tillsynsmyndigheten på dennes begäran.

Anmälan om skattefri användning görs inte i fråga om sådan skattefri användning som avses i 34 §, om inte något annat föreskrivs i den paragrafen, och inte heller i fråga om sådan användning som avses i 36 eller 40 § eller 41 § 1 mom. 7 eller 9 punkten. I det fall som avses i 41 § 1 mom. 4 punkten görs anmälan endast till tullmyndigheten på ett finländskt gränsövergångsställe, när fordonet förs ut ur landet, och i det fall som avses i 41 § 1 mom. 6 punkten görs anmälan endast i fråga om första gången fordonet används skattefritt.

58 §

Sätt att lämna in deklarationer och anmälningar

De anmälningar och deklarationer som avses i denna lag ska lämnas in till skattemyndigheten.

De deklarationer, anmälningar och andra uppgifter för beskattningen som avses i denna lag ska lämnas in i den form som skattemyndigheten bestämmer. Registrerade bilskatteombud, samfund och samfällda förmåner ska lämna in deklarationer och anmälningar elektroniskt. Skattemyndigheten kan dock av särskilda skäl godkänna att en deklaration eller anmälan lämnas in på papper.

Skattemyndigheten meddelar närmare föreskrifter om hur deklarationer och anmälningar ska lämnas in samt om deklarations- och anmälningsförfarandet i övrigt.

59 §

Ansvariga för fullgörande av deklarations- och anmälningsskyldigheten

För fullgörande av deklarations- och anmälningsskyldigheten ansvarar ett samfunds styrelse eller förvaltning, en sammanslutnings delägare, en intressebevakare, en dödsbodelägare eller den som har boet i sin besittning samt för en utlännings eller ett utländskt samfunds räkning dennes ombud eller filialchef i Finland.

60 §

Tilläggsuppgifter och verifikationer

Skattskyldiga och andra anmälningsskyldiga ska på uppmaning av skattemyndigheten utöver skattedeklarationen eller någon annan anmälan med samma skyldigheter dessutom lämna de kompletterande uppgifter och utredningar samt visa upp de verifikationer som kan behövas vid behandlingen av beskattningen av den skattskyldige eller den anmälningsskyldige eller vid behandling av ändringssökande som gäller denna beskattning.

När den som använder ett fordon åberopar bestämmelserna om skattefri användning av fordonet, ska han eller hon till skattemyndigheterna ge in behövlig utredning om sin vanliga vistelseort.

61 §

Bokföringsskyldighet

Utöver vad som föreskrivs i bokföringslagen (1336/1997) ska den skattskyldige ordna sin bokföring så att de uppgifter som avses i 54 § fås ur den.

62 §

Skyldighet att föra anteckningar samt förvaring av verifikationer

En skattskyldig som inte är bokföringsskyldig ska med avseende på sin deklarationsskyldighet föra sådana anteckningar att de uppgifter som behövs vid beskattningen framgår tillräckligt specificerade av dem.

Anteckningarna ska basera sig på verifikationer. Den skattskyldige ska bevara verifikationer som gäller uppgifter om fordonet i sex år från ingången av året efter skatteårets utgång. Verifikationer ska behandlas och förvaras så att innehållet utan svårigheter kan granskas och kontrolleras i läsbar form.

Skattemyndigheten meddelar närmare föreskrifter om anteckningsskyldigheten och anteckningarna samt om begränsning av skyldigheten att bevara verifikationer när bevaringsskyldigheten är uppenbart onödig.

63 §

Körjournal

Sådan huvudsaklig användning av ett fordon som avses i 25 § och sådan skattefri användning av ett fordon som avses i 39 § och 41 § 1 mom. 8 punkten ska verifieras genom körjournal.

Av körjournalen ska framgå att de förutsättningar för frihet från bilskatt som anges i 25 § eller de förutsättningar för skattefri användning som anges i 39 § eller 41 § 1 mom. 8 punkten uppfylls.

Skattemyndigheten meddelar närmare föreskrifter om skyldigheten att föra körjournal samt om uppgifterna i och förvaringen av körjournalen och skyldigheten att visa upp körjournalen.

64 §

Skattegranskning

Den skattskyldige ska på uppmaning för skattemyndigheten för granskning visa upp sin bokföring och sina anteckningar samt allt det material och all den egendom som kan behövas vid behandlingen av den skattskyldiges beskattning eller av ändringssökande som gäller denna beskattning.

I fråga om verifikationer och annat material som gäller bilskatt och som lagras elektroniskt utomlands ska uppgifterna vara fullständigt tillgängliga i realtid genom en datorförbindelse och uppgifterna ska kunna omvandlas till läsbar form. På uppmaning av skattemyndigheten ska en kopia av den tekniska upptagningen dessutom framställas för den person som utför granskningen, om detta behövs för att genomföra granskningen.

Den skattskyldige ska ges förhandsmeddelande om platsen för skattegranskningen och om tidpunkten då den inleds, om inte särskilda omständigheter föranleder ett annorlunda förfarande.

Företrädare för andra myndigheter kan bistå som sakkunniga vid skattegranskningen.

Skattemyndigheten ska upprätta en skattegranskningsberättelse över skattegranskningen, om inte något annat följer av särskilda skäl.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid skattegranskningar samt om det material och den egendom som ska visas upp utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 kap.

Verkställande och rättelse av beskattning

Allmänna bestämmelser om förfarandet

65 §

Allmänna bestämmelser som ska iakttas vid beskattningen

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på beskattningsförfarandet vad som föreskrivs i de allmänna bestämmelserna om förfarandet vid beskattning i 26 § 1—4 och 6 mom. och 26 a och 26 c § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) eller med stöd av dem.

Vad som föreskrivs om Skatteförvaltningen i lagen om beskattningsförfarande tillämpas även på Transport- och kommunikationsverket. Vad som föreskrivs om skattskyldiga i lagen om beskattningsförfarande tillämpas även på i denna lag avsedda registrerade bilskatteombud, sökande av återbäring och andra anmälnings- och uppgiftsskyldiga.

Vad som föreskrivs om hörande i 26 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande tillämpas även på hörande i ärenden som gäller sådan annan anmälan samt följdändring som avses i denna lag, om hörandet är möjligt och om hörandet inte är uppenbart onödigt.

66 §

Tidpunkt för lämnande av deklaration, anmälan och andra uppgifter

Deklaration, anmälan och andra uppgifter anses ha lämnats när de har kommit in till den behöriga skattemyndigheten.

Bestämmelser om ankomsttidpunkten för uppgifter som lämnats in elektroniskt finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), och bestämmelser om ankomsttidpunkten för uppgifter som lämnats i pappersform finns i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

67 §

Innehållet i och motivering av beslut

Av ett beslut ska framgå uppgifter som specificerar den skattskyldige eller sökanden, hur ärendet har avgjorts, den myndighet som fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter samt anvisningar om hur ändring kan sökas i beslutet.

Ett beslut ska motiveras, om avvikelse görs från deklarationen eller omprövningsbegäran, om ärendet inte avgörs i enlighet med ansökan eller om beskattningen ändras till den skattskyldiges nackdel.

Om avvikelse görs från skattedeklarationen eller ärendet inte avgörs i enlighet med en ansökan som avses i 27 eller 29 §, behöver motiveringen inte finnas i beslutet, utan den ska finnas tillgänglig hos skattemyndigheten. Om bestämmelserna om beskattning enligt uppskattning, kringgående av skatt eller skatteförhöjning tillämpas vid avvikelse från skattedeklarationen, ska de bestämmelser som ligger till grund för beslutet antecknas i handlingarna.

Beslutet behöver inte motiveras om motivering är uppenbart onödig.

68 §

Förstörda handlingar

Om en skattedeklaration eller en annan handling som lämnats in till skattemyndigheten har förstörts, ska den lämnas in på nytt.

Skattemyndigheten meddelar närmare föreskrifter om nytt fullgörande av deklarationsskyldigheten samt om påförande av skatt i det fallet att skattedeklarationen eller någon annan handling har förstörts.

Verkställande av beskattning

69 §

Skatteår

Skatteåret är det kalenderår under vilket skyldigheten att betala skatt har uppkommit.

I ett i 27 eller 29 § avsett ärende som gäller skatteåterbäring är skatteåret det kalenderår under vilket Skatteförvaltningen har fattat beslut i ärendet.

När Transport- och kommunikationsverket verkställer beskattningen är skatteåret det kalenderår under vilket Transport- och kommunikationsverket har fattat beslut i ärendet.

70 §

Verkställande av beskattning vid Skatteförvaltningen och Transport- och kommunikationsverket

Skattemyndigheten verkställer beskattningen utifrån skattedeklarationen, uppgifter som erhållits från utomstående som är skyldiga att lämna uppgifter samt annan utredning som erhållits i saken.

71 §

Meddelande av beskattningsbeslut

När skattemyndigheten har verkställt beskattningen, ska ett beskattningsbeslut sändas till den skattskyldige.

72 §

Minsta skatt som påförs

Om beloppet av bilskatten är mindre än 10 euro, ska skatten inte påföras.

73 §

Kompletterande beskattningsbeslut

Om den skattskyldige genom begäran om omprövning meddelar en sådan i 54 § avsedd uppgift som inverkar på beskattningen och som den skattskyldige inte tidigare har meddelat eller som beskattningsbeslutet inte annars har grundat sig på, verkställer Skatteförvaltningen beskattningen till denna del och fattar ett kompletterande beskattningsbeslut i ärendet. Kompletterande beskattningsbeslut fattas i övrigt med beaktande av vad som i 79 och 80 § och 89 § 2 mom. föreskrivs om rättelse av beskattningen. Det fattas inget beslut om avvisande av begäran om omprövning.

Om ett ärende hör till samma helhet som en sådan begäran om omprövning som samtidigt är anhängig eller om det av någon annan motsvarande orsak är motiverat att avgöra ärendena gemensamt, kan ärendet avgöras i ett förfarande för begäran om omprövning. Den skattskyldige ska då underrättas om att ärendet behandlas i ett förfarande för begäran om omprövning.

När Skatteförvaltningen behandlar ett ärende som gäller kompletterande beskattningsbeslut kan Skatteförvaltningen förbjuda att en fordran verkställs eller bestämma att verkställigheten ska avbrytas. På förfarandet tillämpas vad som i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) föreskrivs om avbrytande av verkställighet med anledning av begäran om omprövning som gäller beskattning. På Skatteförvaltningen tillämpas då vad som i den lagen föreskrivs om besvärsmyndigheten.

Ett ärende som gäller kompletterande beskattningsbeslut ska behandlas utan obefogat dröjsmål. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur uppgifterna ska lämnas och i övrigt om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

Ändring i kompletterande beskattningsbeslut söks genom begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden.

74 §

Förhandsavgörande

Skattemyndigheten kan på ansökan meddela förhandsavgörande om hur denna lag ska tillämpas på beskattningen av sökandens fordon. I ansökan ska det specificeras i vilken fråga förhandsavgörande söks och läggas fram den utredning som behövs för att ärendet ska kunna avgöras.

Förhandsavgörande ges för viss tid, dock högst till utgången av kalenderåret efter det år då avgörandet meddelades. Ett förhandsavgörande som har vunnit laga kraft ska, på yrkande av den som fått avgörandet, iakttas med bindande verkan under den tid för vilken det har meddelats.

Ärenden som gäller förhandsavgörande ska i Skatteförvaltningen, Transport- och kommunikationsverket, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen behandlas skyndsamt.

75 §

Beskattning enligt uppskattning

Beskattningen ska verkställas enligt uppskattning, om skattedeklaration inte har lämnats in eller om deklarationen inte ens korrigerad kan läggas till grund för beskattningen.

Innan beskattningen verkställs enligt uppskattning ska skattemyndigheten sända en uppmaning att lämna in en skattedeklaration eller lägga fram en utredning. Uppmaningen ska innehålla uppgift om det uppskattade skattebeloppet. När skatten uppskattas ska uppgifter om fordonet eller bilskatteperioden, den skattskyldiges verksamhet eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas.

76 §

Kringgående av skatt

Om ett förhållande eller en åtgärd har getts en rättslig form som inte svarar mot sakens egentliga natur eller syfte, ska beskattningen verkställas som om den riktiga formen hade iakttagits.

Om det är uppenbart att ett förfarande enligt 1 mom. ska iakttas när beskattningen verkställs, ska vid verkställandet av beskattningen alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning prövas omsorgsfullt samt den skattskyldige ges tillfälle att lägga fram en utredning om de konstaterade sakförhållandena. Om den skattskyldige inte lägger fram en utredning om att den rättsliga form som har getts ett förhållande eller en åtgärd som inverkar på beskattningen motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller att någon annan åtgärd inte vidtagits i uppenbart syfte att uppnå befrielse från skatt, ska vid verkställandet av beskattningen förfaras på det sätt som anges i 1 mom.

Om det anses att ett fordon för undgående av skatt har byggts eller ändrats så att det till sin konstruktion och sina egenskaper avviker från de normala egenskaperna hos fordon i kategorin i fråga, kan skatt uppbäras för fordonet enligt den fordonsgrupp eller fordonskategori som fordonet eller användningen av det i verkligheten bör anses motsvara, även om fordonet enligt klassificeringen eller bestämmelserna i denna lag skulle vara skattefritt eller berättigat till en lägre skattesats.

Registrering av fordon i trafik- och transportregistret

77 §

Registreringstillstånd

Skatteförvaltningen beviljar den personuppgiftsansvarige för trafik- och transportregistret tillstånd att registrera ett fordon (*registreringstillstånd*), när den skatt som har debiterats för fordonet har betalats. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om uppgifterna i registreringstillståndet och om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

Om ett registrerat bilskatteombud är skyldigt att betala skatten, får fordonet antecknas i trafik- och transportregistret utan Skatteförvaltningens registreringstillstånd. I annat fall får ett fordon inte antecknas i trafik- och transportregistret, om inte Skatteförvaltningen har beviljat tillstånd för första registrering. Skatteförvaltningen får meddela föreskrifter som begränsar förbudet mot anteckning i registret, om tillståndet är uppenbart onödigt med tanke på skattekontrollen.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om registreringstillstånd tillämpas inte på fordon som ska registreras i trafik- och transportregistret enligt en landskapslag för Åland.

78 §

Förhindrande av användning av fordon

Om bilskattedeklaration inte lämnats in eller anmälan om ändring av konstruktionen eller om någon annan omständighet som inverkar på beskattningen inte gjorts för ett fordon som antecknats i registret eller är i skattepliktigt bruk, kan skattemyndigheten bestämma att användningen av fordonet genast ska förhindras. Om deklarations- eller anmälningsskyldigheten har försummats, kan Tullen eller polisen förhindra att fordonet används och omhänderta registreringsskyltarna och registreringsintyget till dess att skyldigheten har fullgjorts eller skatten debiterats.

Användningen av fordonet kan förhindras också i sådana fall där fordonet har övergått till en annan ägare eller innehavare. Om en senare ägare betalar skatten, kan användning av fordonet åter tillåtas.

Skattemyndigheten kan tillåta att fordonet används fram till förfallodagen för skatten.

Rättelse av beskattningen

79 §

Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel

Om beskattningen innehåller ett fel till följd av vilket den skattskyldige har påförts skatt till ett för högt belopp eller det till den skattskyldige betalats tillbaka skatt till ett för litet belopp, rättar skattemyndigheten beskattningen till den skattskyldiges fördel.

Om skattemyndigheten i ett ärende som hänför sig till dess kontrollverksamhet enligt 83—85 § upptäcker ett fel till den skattskyldiges nackdel, rättar skattemyndigheten beskattningen till den skattskyldiges fördel.

Beskattningen rättas dock inte om ärendet har avgjorts genom beslut med anledning av besvär.

80 §

Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel

Om skatten helt eller delvis inte blivit påförd eller om den har betalats tillbaka till ett för stort belopp, rättar skattemyndigheten beskattningen till den skattskyldiges nackdel.

Beskattningen rättas inte om skattemyndigheten har utrett och uttryckligen avgjort ärendet. Beskattningen kan dock rättas, om avgörandet i ärendet har baserat sig på felaktig eller bristfällig utredning eller det i ärendet har framkommit sådan ny utredning som kunde ha inverkat på avgörandet i ärendet. Även ett skrivfel, ett räknefel eller något annat därmed jämförbart fel kan rättas.

Beskattningen rättas inte om ärendet har avgjorts genom beslut med anledning av besvär.

81 §

Avstående från rättelse av beskattningen

Skattemyndigheten behöver inte verkställa rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel, om den skatt som inte påförts ska anses vara ringa och uppnående av en jämlik beskattning eller arten av den skattskyldiges försummelser eller det att försummelserna upprepats inte kräver det.

Skattemyndigheten meddelar närmare föreskrifter om när den skatt som inte påförts ska anses vara ringa på det sätt som avses i 1 mom.

Tidsfrist för verkställande och rättelse av beskattningen

82 §

Tidsfrist för verkställande och rättelse av beskattningen

Beskattningen ska verkställas eller rättas till den skattskyldiges fördel eller nackdel inom tre år från ingången av året efter skatteårets utgång.

Transport- och kommunikationsverket ska med avvikelse från 1 mom. verkställa beskattningen inom tre år från utgången av det kalenderår då skattemyndigheten fick kännedom om ändringen av fordonets konstruktion, användningssyfte eller äganderätt eller om att fordonet börjat omfattats av lagens tillämpningsområde.

83 §

Fortsatt tidsfrist för verkställande och rättelse av beskattningen

Skattemyndigheten kan låta tidsfristen enligt 82 § för verkställande av beskattningen eller rättelse till den skattskyldiges nackdel omfatta ytterligare ett år, om

1) en kontrollåtgärd har inletts exceptionellt sent på grund av uppgifter som lämnats av en annan myndighet eller fåtts någon annanstans ifrån eller om åtgärden kräver myndighetssamarbete, eller

2) den skattskyldige har lämnat en anmälan eller annan utredning som gäller saken exceptionellt sent, eller den skattskyldige som är föremål för kontrollåtgärden avsevärt försvårar utförandet av kontrollåtgärden.

Beslutet om fortsatt tidsfrist ska fattas innan tidsfristen enligt 82 § löper ut och delges på det sätt som föreskrivs i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande. Om skattemyndigheten har fått de uppgifter som avses i 1 mom.1 punkten eller den anmälan eller annan utredning som avses i

2 punkten innan tidsfristen enligt 82 § löper ut, kan beslutet dock fattas inom 60 dagar från det att uppgifterna, anmälan eller annan utredning har erhållits.

Ändring i ett beslut som avses i 2 mom. får inte sökas separat.

84 §

Förlängd tidsfrist för verkställande och rättelse av beskattningen

Skattemyndigheten kan oberoende av tidsfristen enligt 82 § inom sex år från ingången av året efter skatteårets utgång

1) verkställa beskattningen eller rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel till den del verkställandet eller rättelsen av beskattningen baserar sig på sådana uppgifter som inverkar på den skattskyldiges beskattning och som har erhållits vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte av information, eller

2) verkställa beskattningen, om ett sådant fordon finns i trafik- och transportregistret eller är i bruk för vilket bilskattedeklaration inte har lämnats in.

85 §

Verkställande och rättelse av beskattningen till följd av brott

Skattemyndigheten kan verkställa beskattningen eller rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel oberoende av tidsfristen enligt 82 § inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal i ett brottmål som avses i 29 kap.1—3 § i strafflagen (39/1889).

Skattemyndigheten rättar ett beslut som avses i 1 mom. till den del åklagaren har återkallat åtalet eller åtalet har förkastats genom en dom eller ett beslut som vunnit laga kraft eller avvisats utan prövning. Vid förfarandet iakttas vad som i 79 § föreskrivs om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel.

Verkställande och rättelse av beskattningen till följd av brott kan riktas mot en juridisk person, om en fysisk person som handlat för den juridiska personens räkning åtalas för ett brott som avses i 1 mom.

86 §

Särskilda bestämmelser om verkställande och rättelse av beskattningen

Beskattningen anses ha blivit verkställd och en rättelse gjord inom föreskriven tid, om skattemyndighetens beslut har fattats före utgången av de tidsfrister som föreskrivs i denna lag.

11 kap.

Betalning av skatt och skatteuppbörd

87 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

På skatteuppbörd och indrivning tillämpas lagen om skatteuppbörd (11/2018), om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Vad som i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om Skatteförvaltningen tillämpas även på Transport- och kommunikationsverket till den del det är fråga om skatteuppbörd och indrivning

som utförs av verket, om inte något annat föreskrivs i denna lag. Vad som i 35 och 49 § i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillämpas även på Transport- och kommunikationsverket till den del det är fråga om skatteuppbörd och indrivning som utförs av verket.

Vad som i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om återbäring och skattskyldiga som mottagare av återbäring tillämpas även på återbäring som grundar sig på ansökan samt på den som ansöker om sådan återbäring.

Vad som i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om skattskyldiga tillämpas även på ett registrerat bilskatteombud när det registrerade bilskatteombudet är skyldigt att betala bilskatt i stället för den skattskyldige.

88 §

Särskilda bestämmelser om Transport- och kommunikationsverkets skatteuppbörd

På skatteuppbörd och indrivning som utförs av Transport- och kommunikationsverket tillämpas inte 16 och 17 §, 27 § 1 mom., 28, 30 och 36 §, 42 § 2 mom., 54, 60—64 och 70 §, 71 § 3—7 mom., 75 § 1 mom. och inte 11 kap. i lagen om skatteuppbörd.

Utöver vad som föreskrivs i 11 § i lagen om skatteuppbörd, ska vid betalning av bilskatt som fastställs av Transport- och kommunikationsverket användas de uppgifter som Transport- och kommunikationsverket bestämmer att ska lämnas i samband med betalningen.

Utöver vad som föreskrivs i 47 § i lagen om skatteuppbörd kan Transport- och kommunikationsverket bevilja befrielse från bilskatt på de villkor som verket bestämmer.

Med avvikelse från användningsordningen enligt 6 § i lagen om skatteuppbörd ska en betalning eller återbäring av bilskatt som fastställts av Transport- och kommunikationsverket användas till betalning av bilskatt som fastställts av Transport- och kommunikationsverket. Därefter kan en betalning eller återbäring i första hand användas till betalning av Transport- och kommunikationsverkets andra skattefordringar och i andra hand till betalning av statens andra skattefordringar.

Ändring i beslut om skatteuppbörd och indrivning som fattats av Transport- och kommunikationsverket får sökas i enlighet med bestämmelserna om ändringssökande i denna lag.

89 §

Dröjsmålsränta i vissa situationer

Om det inte har lämnats någon bilskattedeklaration för fordonet och fordonet har antecknats i trafik- och transportregistret eller tagits i bruk i Finland, eller om bilskattedeklarationen har lämnats in efter utsatt tid och påförandet av skatten därför har fördröjts, ska det vid verkställandet av beskattningen även påföras dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). När Transport- och kommunikationsverket verkställer beskattningen beräknas dröjsmålsräntan dock från den tidpunkt då ändringen av skattegrunden kom till skattemyndighetens kännedom.

Om bilskatten helt eller delvis inte blivit påförd eller om den har betalats tillbaka till ett för stort belopp på grund av att den skattskyldige har lämnat en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration eller annan uppgift eller handling, ska det vid verkställandet eller rättelsen av beskattningen även påföras dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

90 §

Användningsförbud

Om skatten inte har betalats på förfallodagen, kan skattemyndigheten bestämma att fordonet inte får användas i trafik (*användningsförbud*). Fordonet får inte heller användas i trafik i sådana fall då det övergått till en annan ägare eller innehavare än den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten. Skattemyndigheten kan begära handräckning av Tullen och polisen för hindrande av att fordonet används. Tillsynsmyndigheten får omhänderta registreringsskyltarna och registreringsintyget för ett fordon som belagts med användningsförbud. Med skriftligt tillstånd av tillsynsmyndigheten får fordonet dock transporteras till ett i tillståndet bestämt ställe för förvaring.

Förbudet att använda fordonet upphör när den skatt som påförts för fordonet har betalats. Förbudet att använda fordonet upphör dock inte även om skatten inte längre kan drivas in på grund av att de föreskrivna tidsfristerna löpt ut.

Om användningen av ett fordon har förbjudits med stöd av denna lag, kan skattemyndigheten på ansökan upphäva användningsförbudet för viss tid eller permanent, om det finns särskilda skäl att upphäva användningsförbudet. Skattemyndigheten kan ställa villkor för upphävandet av användningsförbudet. Ansökan om upphävande av användningsförbudet kan göras av fordonets ägare eller innehavare. Ändring får inte sökas i ett beslut om upphävande av användningsförbud.

91 §

Krediteringsränta

På skatt som ska betalas tillbaka till följd av en ändring i beskattningen eller en ansökan om återbäring betalas krediteringsränta enligt lagen om skatteuppbörd.

På återbäring vid utförsel enligt 29 § betalas ränta, om sökanden visar att fordonet har förts in till Finland för tidsbunden användning och användningstiden har bestämts innan fordonet förts in. Ränta betalas högst för den användningstid som bestämts på förhand. Ränta betalas dock inte om den sökande har beviljats avdrag enligt 31 §. Räntan beräknas som en årlig ränta och är den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga.

12 kap.

Påföljdsavgifter

92 §

Skatteförhöjning

Skattemyndigheten påför den skattskyldige skatteförhöjning, om en skattedeklaration eller en annan föreskriven uppgift, handling eller utredning är bristfällig eller felaktig eller över huvud taget inte har lämnats in.

Skatteförhöjning påförs dock inte om den skattskyldige har underlåtit att lämna en uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om inte det är fråga om ett fall som avses i 93 § 2 mom.

Skatteförhöjning påförs inte om försummelsen är ringa, om det finns ett giltigt skäl till försummelsen eller om påförande av skatteförhöjning i de fall som avses i 93 § 4 mom. skulle vara oskäligt med hänsyn till omständigheterna.

93 §

Skatteförhöjningens storlek

Skatteförhöjningen är 10 procent av det ökade skattebeloppet.

Skatteförhöjningen är dock minst 15 procent och högst 50 procent av det ökade skattebeloppet, om

1) en försummelse som avses i 92 § är återkommande, eller

2) den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Vid beskattning enligt uppskattning är skatteförhöjningen 25 procent av det ökade skattebeloppet.

Om ett ärende enligt vad som föreskrivs i 26 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande lämnar rum för tolkning eller är oklart eller om i 1 mom. i denna paragraf avsedd skatteförhöjning är oskälig av någon annan särskild orsak, är skatteförhöjningen 5 procent av det ökade skattebeloppet.

Skatteförhöjningen är 2 procent av det ökade skattebeloppet, om den skattskyldige på eget initiativ yrkar att ett fel ska korrigeras efter att beskattningsbeslutet har fattats och den skattskyldige har uppfyllt sin utredningsskyldighet.

Skatteförhöjningen är dock alltid minst 75 euro. Skatteförhöjningen för en bilskatteperiod är dock minst 300 euro.

94 §

Förseningsavgift

I stället för skatteförhöjning påför skattemyndigheten den skattskyldige en förseningsavgift, om den skattskyldige lämnar in en skattedeklaration eller på eget initiativ rättar till en annan försummelse enligt 92 § innan beskattningsbeslutet fattats. Förseningsavgift påförs dock inte i stället för skatteförhöjning, om den skattskyldige har tagit fordonet i skattepliktigt bruk före anmälan om ibruktagande.

Förseningsavgift påförs inte om den skattskyldige har underlåtit att lämna en uppgift som är till fördel för den skattskyldige vid beskattningen, om inte det är fråga om ett fall som avses i 93 § 2 mom. Förseningsavgift påförs inte heller om inlämnandet av skattedeklarationen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl eller något annat särskilt skäl till försummelsen.

För försening med en skattedeklaration påförs en förseningsavgift på 50 euro. För försening med skattedeklarationen för en bilskatteperiod påförs dock en förseningsavgift på 200 euro.

Den skattskyldige ska ges tillfälle att lämna utredning innan förseningsavgiften påförs, om det är behövligt av särskilda skäl.

Förseningsavgiften är inte en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

95 §

Försummelseavgift

Skattemyndigheten påför en försummelseavgift på högst 2 000 euro, om någon

1) återkallar skattedeklaration i enlighet med 56 § 1 mom. eller om Skatteförvaltningen återkallar någons skattedeklaration i enlighet med 56 § 2 mom.,

2) försummar anmälningsskyldigheten enligt 32 § 1 mom., 43 § 2 mom., 53 § eller 57 §,

3) försummar den i 60 § avsedda utredningsskyldigheten i fråga om den anmälningsskyldighet som avses i 32 § 1 mom., 43 § 2 mom., 53 § eller 57 §, eller

4) försummar kontrollskyldigheten enligt 116 §.

Skattemyndigheten påför en försummelseavgift på högst 5 000 euro om någon trots uppmaning av skattemyndigheten försummar

1) den i 48 § avsedda underrättelseskyldigheten eller uppgiftsskyldigheten som gäller vid registrering,

2) bokföringsskyldigheten enligt 61 § i fråga om beskattningen, anteckningsskyldigheten enligt 62 § i fråga om beskattningen eller skyldigheten enligt 63 § att föra körjournal.

Försummelseavgift påförs inte, om försummelsen är ringa eller om det finns ett giltigt skäl till försummelsen.

Försummelseavgiften är inte en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

13 kap.

Ändringssökande

96 §

Rätt att söka ändring

Ändring i beskattningen får sökas av den skattskyldige och av den som annars är ansvarig för betalningen av skatten. Om ett registrerat bilskatteombud enligt 7 § är skyldigt att betala bilskatt, har det registrerade bilskatteombudet dock rätt att söka ändring.

Ändring i andra beslut än beskattningsbeslut får sökas av den som ett beslut avser eller den vars rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av beslutet. Ändring i ett beslut om skatteåterbäring får sökas av den som ansökt om återbäring.

Rätt att söka ändring på statens vägnar har en statlig rättsbevakare.

97 §

Begäran om omprövning

Ändring i Skatteförvaltningens beslut söks genom en skriftlig begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden och ändring i Transport- och kommunikationsverkets beslut söks genom en skriftlig begäran om omprövning hos Transport- och kommunikationsverket. Omprövning får inte begäras om ärendet har avgjorts genom beslut med anledning av besvär.

Fordonets ägare eller vid köp på avbetalning fordonets innehavare får inte begära omprövning i fråga om nedsatt skatt enligt 11 § eller skattefrihet enligt 23—25 §.

Begäran om omprövning ska lämnas till skattemyndigheten inom föreskriven tid.

En begäran om omprövning ska behandlas utan obefogat dröjsmål.

98 §

Tidsfrist för begäran om omprövning

Omprövning av beskattningsbeslut och beslut om skatteåterbäring ska begäras inom tre år från ingången av året efter skatteårets utgång. Omprövning får dock alltid begäras inom 60 dagar från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet.

Omprövning av andra beslut än de som avses i 1 mom. ska begäras inom 60 dagar från det att ändringssökanden har fått del av skattemyndighetens beslut, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

För den statliga rättsbevakaren är tiden för begäran om omprövning 60 dagar från det att beslutet fattades.

99 §

Omprövningsmyndighet

Skatterättelsenämnden avgör en begäran om omprövning som gäller Skatteförvaltningens beslut. Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en begäran om omprövning till den del begäran godkänns, om den som söker ändring är någon annan än Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Om beskattningen av en skattskyldig har verkställts enligt uppskattning och den skattskyldige söker ändring i beskattningen genom att lämna in en skattedeklaration efter det att beskattningsbeslutet har fattats, kan Skatteförvaltningen upphäva beskattningen och verkställa den på nytt.

Transport- och kommunikationsverket avgör en begäran om omprövning som gäller Transport- och kommunikationsverkets beslut.

100 §

Sökande av ändring i ett förhandsavgörande

Den som ansöker om ett förhandsavgörande samt den statliga rättsbevakaren får söka ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen. I ett beslut genom vilket det bestämts att förhandsavgörande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär.

Besvär anförs hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets sökandens hemkommun eller hemvist eller hemort hörde när beslutet fattades. Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Vid sökande av ändring iakttas 102 §.

Besvärstiden är 30 dagar från delfåendet av beslutet. För den statliga rättsbevakaren räknas besvärstiden från det att beslutet fattades.

101 §

Besvär hos förvaltningsdomstolen

Ett beslut med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Besvär anförs hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den som har rätt att söka ändring hade sin hemkommun eller hemvist eller hemort när skattemyndighetens beslut fattades. Om beslutet gäller flera skattskyldiga eller ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. För den statliga rättsbevakaren räknas besvärstiden från det att beslutet fattades.

102 §

Hörande av den statliga rättsbevakaren och den skattskyldige i samband med behandlingen av besvär

Förvaltningsdomstolen ska ge en sådan statlig rättsbevakare som avses i 45 § tillfälle att avge bemötande på den skattskyldiges besvär och den skattskyldige tillfälle att avge bemötande på den i 45 § avsedda statliga rättsbevakarens besvär samt vid behov ge den ändringssökande tillfälle att avge genmäle.

Utöver vad som i 44 § 2 mom. i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019) föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, får förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra den statliga rättsbevakaren, om skattebeloppet med anledning av den skattskyldiges yrkande kan ändras med högst 6 000 euro och ärendet varken lämnar rum för tolkning eller är oklart.

103 §

Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av förvaltningsdomstolens beslut. I fråga om förvaltningsdomstolens beslut som gäller förhandsavgörande är besvärstiden dock 30 dagar från delfåendet.

104 §

Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Den som har rätt att söka ändring samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär. Vid ändringssökandet iakttas då vad som föreskrivs i 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

105 §

Besvärsanvisning som ska fogas till skatterättelsenämndens beslut

Till skatterättelsenämndens beslut ska fogas besvärsanvisning enligt 47 § i förvaltningslagen, av vilken framgår hur den som är missnöjd med avgörandet ska förfara för att få ärendet prövat av förvaltningsdomstolen eller söka ändring genom prejudikatbesvär enligt 104 § i denna lag. I besvärsanvisningen ska också förfarandet i ett ärende som gäller tillstånd för prejudikatbesvär beskrivas i huvuddrag.

106 §

Fastställelse av ändringsgrund

På fastställelse av ändringsgrunden tillämpas 73 § i lagen om beskattningsförfarande.

107 §

Omröstning

Om ett ärende avgörs av skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen genom omröstning, gäller såsom beslut den åsikt som flertalet ska anses ha omfattat. Vid lika röstetal avgör den åsikt som är fördelaktigare för den skattskyldige eller, om denna grund inte kan tillämpas, den åsikt som ordföranden har omfattat.

108 §

Följdändring

Om beskattningen har ändrats på ett sätt som inverkar på beskattningen för en annan bilskatteperiod, ett annat fordon eller på en annan skattskyldigs beskattning, ändrar skattemyndigheten också beskattningen för den sistnämnda bilskatteperioden, det sistnämnda fordonet eller den sistnämnde skattskyldige på ett sätt som motsvarar ändringen.

En följdändring behöver inte göras om ändringen av särskilda skäl är oskälig.

109 §

Särskilda bestämmelser om ändringssökande och om ändringar med anledning av ändringssökande

Den skattskyldig eller någon annan som ansvarar för skatten är trots ändringssökande skyldig att betala skatten, dröjsmålspåföljden och andra påföljder.

Om skatt till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande ska avlyftas eller sänkas, ändrar skattemyndigheten beskattningen och betalar tillbaka den överbetalda skatten jämte räntepåföljder.

Om någon till följd av beslut med anledning av ändringssökande ska förklaras skattskyldig eller om skatten ska höjas, ändrar skattemyndigheten beskattningen och uppbär den obetalda skatten jämte räntepåföljder. Om beloppet av den skatt som påförs till följd av en ändring i beskattningen är mindre än tio euro ska, skatten inte påföras.

110 §

Genomförande av ändringar

Beskattning som ska verkställas på nytt på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts eller av skattemyndigheten samt följdändringar och andra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande ska genomföras med iakttagande av vad som i 79 och 80 § föreskrivs om rättelse av beskattningen. Ändring i besluten söks med iakttagande av vad som föreskrivs om sökande av ändring i beslut som gäller rättelse av beskattningen.

Skattemyndigheten ska på eget initiativ bestämma att verkställigheten av en fordran ska avbrytas till den del som den myndighet hos vilken ändring sökts har upphävt beskattningsbeslutet och återförvisat ärendet till skattemyndigheten för ny behandling, om inte något annat följer av särskilda skäl. Förordnande om avbrott ska utfärdas utan dröjsmål efter det att beslutet av den myndighet hos vilken ändring sökts har delgetts skattemyndigheten. På förordnande om avbrott tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

Sådana ändringar i beskattningen som avses i denna paragraf kan göras också då det saknas förutsättningar för rättelse av beskattningen.

111 §

Grundbesvär

På ärenden som avses i denna lag tillämpas inte bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

112 §

Rättegångskostnader

På ersättning för rättegångskostnader tillämpas 10 kap. i lagen om rättegång i förvaltningsärenden.

14 kap.

Lämnande av uppgifter

113 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter

Importören eller tillverkaren ska lämna Skatteförvaltningen uppgifter genom vilka importören, tillverkaren eller dennes representant anmäler nya fordon för allmän försäljning i Finland. Uppgifterna ska lämnas enligt den fordonsmodell enligt vilken fordonet specificeras och allmänt marknadsförs. Uppgifter ska lämnas när försäljningen eller marknadsföringen av en fordonsmodell inleds och när det allmänna begärda priset för en fordonsmodell ändras. Den uppgiftsskyldige som avses ovan ska dessutom underrätta Skatteförvaltningen när fordonsmodellen inte längre finns till försäljning. Importören och tillverkaren ska bevara de uppgifter som avses i detta moment i minst sex år från utgången av det skatteår under vilket det nya fordonet anmäldes för försäljning i Finland. På förvaring av de uppgifter som avses i detta moment tillämpas vad som föreskrivs om förvaring av verifikationer i bokföringslagen.

Samfund, samfällda förmåner och näringsidkare som affärsmässigt i elektronisk form publicerar annonser om försäljning av fordon ska lämna Skatteförvaltningen uppgifter om de försäljningsannonser om begagnade fordon som de publicerat.

Den som utför registrering av fordon, besiktningsförrättaren, Tullen och polisen ska, om det i registret eller i användning upptäcks ett fordon för vilket skatt uppenbarligen inte har betalats eller som i fråga om konstruktion, användningssyfte eller äganderätt har ändrats så att skatt eventuellt ska betalas för fordonet, anmäla detta till skattemyndigheten. Om polisen eller Tullen förhindrar användningen av ett fordon med stöd av 78 eller 90 §, ska denna underrätta skattemyndigheten om att användningen förhindrats.

På myndighetens allmänna skyldighet att lämna uppgifter tillämpas dessutom 18 § i lagen om beskattningsförfarande. Vad som föreskrivs om Skatteförvaltningen i 18 § i lagen om beskattningsförfarande tillämpas även på Transport- och kommunikationsverket.

Skattemyndigheten meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas, tidpunkten då uppgifterna ska lämnas, sättet på vilket de ska lämnas samt om bevaringstiden och förvaringssättet för uppgifterna. Skattemyndigheten kan begränsa skyldigheten att lämna uppgifter i situationer som har ringa betydelse med tanke på skattekontrollen.

114 §

Utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter

Var och en ska på uppmaning av skattemyndigheten på basis av namn, bankkontonummer, kontotransaktion eller någon annan motsvarande identifikation lämna sådana uppgifter som han eller hon förfogar över eller känner till och som kan behövas för behandlingen av ett ärende som gäller någon annans beskattning eller ändringssökande, om inte innehavaren av uppgifterna enligt lag har rätt att vägra vittna i ärendet. Ingen får dock vägra lämna sådana uppgifter om någon annans ekonomiska ställning som inverkar på beskattningen.

Näringsidkare ska på uppmaning av Skatteförvaltningen lämna uppgifter om inköp av, försäljningsannonser om, begärda priser för och eventuell återförsäljning av fordon.

Tullen ska på uppmaning av skattemyndigheten lämna behövliga uppgifter om ett fordon och iakttagelser i samband med övervakningen samt andra upplysningar som inverkar på beskattningen inbegripet uppgifter som specificerar den skattskyldige och den skattskyldiges kontaktuppgifter, om de kan behövas för verkställandet av bilbeskattning, för tillståndsprövning, för skattekontroll eller för utförandet av andra sådana uppgifter i anslutning till bilbeskattningen som omfattas av skattemyndighetens behörighet.

På myndighetens särskilda skyldighet att lämna uppgifter tillämpas dessutom 20 § i lagen om beskattningsförfarande. Vad som föreskrivs om Skatteförvaltningen i 20 § i lagen om beskattningsförfarande tillämpas även på Transport- och kommunikationsverket.

115 §

Särskilda bestämmelser om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

Vad som i 59 § föreskrivs om dem som ansvarar för fullgörande av deklarations- och anmälningsskyldigheten gäller också dem som är uppgiftsskyldiga enligt 113 och 114 §.

På utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas dessutom 21, 22, 22 a, 23 och 25 § i lagen om beskattningsförfarande. Vad som föreskrivs om Skatteförvaltningen i lagen om beskattningsförfarande tillämpas även på Transport- och kommunikationsverket.

116 §

Kontroll av användningsförbud vid besiktning

Besiktningsförrättaren är vid utförandet av en periodisk besiktning skyldig att kontrollera att fordonet inte är belagt med användningsförbud på grund av försummad betalning av bilskatt. Ett fordon anses vara belagt med användningsförbud när det finns en anteckning om försummad betalning av skatt i ett register över fordon, om det inte lämnas tillförlitlig utredning över betalningen av skatten eller visas upp ett sådant beslut som tillåter att fordonet används och som den myndighet som påfört skatten fattat med stöd av 90 §.

Som utredning enligt 1 mom. betraktas en verifikation från en penninginrättning på att skatten är betald. Som utredning betraktas även ett kontoutdrag eller en verifikation som visas upp tillsammans med beskattningsbeslutet.

117 §

Granskningsrätt

Skattemyndigheten, Tullen och polisen har rätt att granska ett fordon eller förordna att fordonet ska uppvisas för granskning hos besiktningsförrättaren, varvid den sistnämnda ska lämna begärda uppgifter till skattemyndigheterna. Skattemyndigheterna, Tullen och polisen har också rätt att granska lokaler där fordon innehas eller hanteras samt rätt att hejda ett fordon för att granska det. Granskning får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

118 §

Tullens rätt att lämna uppgifter

Tullen har trots sekretessbestämmelserna rätt att på eget initiativ lämna skattemyndigheten information om beskattningsbara fordon, iakttagelser i samband med övervakningen och om andra upplysningar som behövs för utförandet av sådana uppgifter i anslutning till bilbeskattningen som omfattas av skattemyndighetens behörighet inbegripet information som specificerar den skattskyldige och den skattskyldiges kontaktuppgifter.

15 kap.

Särskilda bestämmelser

119 §

Elektronisk kommunikation och underskrift

På elektronisk kommunikation och underskrift tillämpas 93 a § i lagen om beskattningsförfarande.

120 §

Hänvisning till strafflagen

Bestämmelser om straff för lagstridigt undandragande av bilskatt och för försök därtill finns i 29 kap. 1—3 § i strafflagen.

16 kap.

Ikraftträdande

121 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas på fordon för vilka skyldigheten att betala skatt uppkommer eller som tas i skattefritt bruk efter det att lagen har trätt i kraft.
Lagen tillämpas också på en sådan ansökan om återbäring av bilskatt som blir anhängig efter det att lagen har trätt i kraft.

122 §

Författningar som upphävs

Genom denna lag upphävs
1) bilskattelagen (1482/1994), nedan *gamla bilskattelagen*, med undantag av 86, 87 och 88 §, av dem 86 § sådan den lyder i lag 951/2018 och 88 § sådan den lyder i lag 1192/2016,
2) förordningen om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992).

123 §

Övergångsbestämmelser

1. Om inte något annat föreskrivs nedan, tillämpas på bilbeskattning och återbäring av skatt på ansökan och på sökande av ändring i dem samt på sökande av ändring i andra beslut de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, om bilbeskattningen gäller ett fordon för vilket skyldigheten att betala skatt har uppkommit första gången före ikraftträdandet, eller om ansökan om återbäring har blivit anhängig eller beslutet har meddelats före ikraftträdandet.

2. Om ett beslut har fattats efter det att denna lag har trätt i kraft, tillämpas på sökande av ändring i fråga om bilbeskattning, återbäring som beviljas på ansökan och andra beslut samt på delgivning av beslut bestämmelserna i denna lag även i det fall att bilbeskattningen gäller ett fordon för vilket skyldigheten att betala skatt har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag eller att ansökan har blivit anhängig före ikraftträdandet.

3. Om en anmälan om ibruktagande av ett fordon har lämnats in före ikraftträdandet av denna lag och skattedeklarationen lämnas in efter ikraftträdandet, anses skyldigheten att betala skatt uppkomma i enlighet med denna lag genom inlämnande av skattedeklarationen.

4. På sådan tillfällig skattefri användning enligt 2 § 2 mom. eller 6 kap. i gamla bilskattelagen som börjat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas gamla bilskattelagen till utgången av de tidsfrister som anges i den lagen. Bestämmelserna i denna lag tillämpas omedelbart efter det att tidsfristerna löpt ut.

5. Om skyldighet att betala skatt har uppkommit första gången före ikraftträdandet av denna lag och fordonets konstruktion, äganderätt eller användningssyfte ändras efter ikraftträdandet så att fordonet inte längre uppfyller villkoren eller förutsättningarna för skattefrihet, skatteåterbäring eller skattenedsättning, anses skyldigheten att betala skatt uppkomma för ändring av fordonet och på beskattningen tillämpas vad som föreskrivs om bilbeskattning i denna lag, när skyldigheten att betala skatt uppkommer med stöd av 3 § 2 mom. På beskattningen kan dock på yrkande av den skattskyldige tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, om tillämpningen av dem leder till ett fördelaktigare resultat för den som beviljats skatteförmånen än bestämmelserna i denna lag. På återkrav av förskottsåterbäring tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

6. Om rätten till återbäring av bilskatt på grund av skada på person eller till återbäring vid utförsel har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag men ansökan om återbäring har blivit anhängig efter ikraftträdandet, tillämpas på återbäringen av skatten bestämmelserna i denna lag. På ansökan tillämpas dock de bestämmelser om återbäring av bilskatt på grund av invaliditet eller återbäring vid utförsel som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, om tillämpningen av dem leder till ett fördelaktigare resultat för sökanden än bestämmelserna i denna lag. Om en ansökan om återbäring vid utförsel blir anhängig efter ikraftträdandet av denna lag och fordonet har beviljats förskottsåterbäring enligt gamla bilskattelagen, dras förskottsåterbäringen av från det belopp som betalas som återbäring vid utförsel.

7. Skatteförvaltningen antecknar som registrerat bilskatteombud den som vid lagens ikraftträdande är ett av Skatteförvaltningen godkänt registrerat ombud.

8. De tillstånd för tillfällig skattefri användning som Skatteförvaltningen beviljat och som är giltiga vid ikraftträdandet av denna lag förblir i kraft på de villkor som anges i dem.

9. De beslut som har meddelats med stöd av 50 och 51 § i gamla bilskattelagen och som gällde vid ikraftträdandet av denna lag förblir i kraft på de villkor som anges i dem.

10. Bestämmelserna i 86 § i gamla bilskattelagen, som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, tillämpas också på handlingar som hänför sig till ärenden som avses i 26 § i denna lag.

11. En skattedeklaration som lämnats in före ikraftträdandet av denna lag kan återkallas under de förutsättningar som anges i 43 § i gamla bilskattelagen inom ett år från ikraftträdandet av denna lag. Skatteförvaltningen kan tidigast ett år efter ikraftträdandet av denna lag på eget ini-

tiativ återkalla en skattedeklaration som lämnats in före ikraftträdandet av denna lag, om fordonet inte har registrerats i trafik- och transportregistret inom ett år från förfallodagen för skatten. På återkallandet tillämpas bestämmelserna i gamla bilskattelagen.

12. På försummelser som avses i 95 § och som inträffat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På försummelser av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, om uppgifterna har begärts före ikraftträdandet.

13. På bilskatten tillämpas till och med den 31 januari 2021 de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag och som gäller tillämpning av lagen om skatteuppbörd, förfallodag, dröjsmålspåföljder, ränta som betalas på återbäring, skattelättnad, uppskov med betalningen, indrivning, användningsförbud samt den minsta bilskatt som uppbärs och drivs in.

14. Om det i trafik- och transportregistret antecknas ett fordon vars fordonskategori har antecknats enligt den gamla kategorimärkningen eller som saknar anteckning om kategorin och fordonet till sina tekniska egenskaper motsvarar fordon i kategori L5e och L7e, tillämpas bestämmelserna i denna lag på skatteplikten för fordonet.

15. Om det i någon annan lag eller i en bestämmelse som utfärdats med stöd av den hänvisas till den gamla bilskattelagen, avser hänvisningen efter ikraftträdandet av denna lag en hänvisning till denna lag, om inte något annat följer av denna lag.

———

Bilaga

SKATTETABELL 1

Bilens total massa (kg)		Bilens CO_2-utsläpp (g/km)	Tillämplig skattesats
drivkraft annan än dieselolja	drivkraft dieselolja		
högst 51	högst 354	0	2,7
52-60	355-363	1	2,7
61-69	364-372	2	2,7
70-78	373-381	3	2,7
79-87	382-390	4	2,8
88-96	391-399	5	2,8
97-105	400-408	6	2,8
106-114	409-417	7	2,8
115-123	418-426	8	2,9
124-132	427-435	9	2,9
133-141	436-444	10	2,9
142-150	445-453	11	2,9
151-159	454-462	12	3,0
160-168	463-471	13	3,0
169-177	472-480	14	3,0
178-186	481-489	15	3,0
187-195	490-498	16	3,1
196-204	499-507	17	3,1
205-213	508-516	18	3,1
214-222	517-525	19	3,2
223-231	526-534	20	3,2
232-240	535-543	21	3,2
241-249	544-552	22	3,3
250-258	553-561	23	3,3
259-267	562-570	24	3,3
268-276	571-579	25	3,4
277-285	580-588	26	3,4
286-294	589-597	27	3,5
295-303	598-606	28	3,5
304-312	607-615	29	3,5
313-321	616-624	30	3,6
322-330	625-633	31	3,6
331-339	634-642	32	3,7
340-348	643-651	33	3,7
349-357	652-660	34	3,8
358-366	661-669	35	3,8
367-375	670-678	36	3,9

376-384	679-687	37	3,9
385-393	688-696	38	4,0
394-402	697-705	39	4,0
403-411	706-714	40	4,1
412-420	715-723	41	4,1
421-429	724-732	42	4,2
430-438	733-741	43	4,3
439-447	742-750	44	4,3
448-456	751-759	45	4,4
457-465	760-768	46	4,5
466-474	769-777	47	4,5
475-483	778-786	48	4,6
484-492	787-795	49	4,7
493-501	796-804	50	4,7
502-510	805-813	51	4,8
511-519	814-822	52	4,9
520-528	823-831	53	5,0
529-537	832-840	54	5,0
538-546	841-849	55	5,1
547-555	850-858	56	5,2
556-564	859-867	57	5,3
565-573	868-876	58	5,4
574-582	877-885	59	5,5
583-591	886-994	60	5,6
592-600	995-1003	61	5,7
601-609	1004-1012	62	5,8
610-618	1013-1021	63	5,9
619-627	1022-1030	64	6,0
628-636	1031-1039	65	6,1
637-645	1040-1048	66	6,2
646-654	1049-1057	67	6,3
655-663	1058-1066	68	6,4
664-672	1067-1075	69	6,5
673-681	1076-1084	70	6,6
682-690	1085-1093	71	6,8
691-699	1094-1102	72	6,9
700-708	1103-1111	73	7,0
709-717	1112-1120	74	7,1
718-726	1121-1129	75	7,3
727-735	1130-1138	76	7,4
736-744	1139-1147	77	7,6
745-753	1148-1156	78	7,7
754-762	1157-1165	79	7,8
763-772	1166-1174	80	8,0
773-781	1175-1183	81	8,1
782-790	1184-1192	82	8,3
791-799	1193-1202	83	8,5
800-808	1203-1211	84	8,6

809-817	1212-1220	85	8,8
818-826	1221-1229	86	8,9
827-835	1230-1238	87	9,1
836-844	1239-1247	88	9,3
845-853	1248-1256	89	9,5
854-862	1257-1265	90	9,7
863-871	1266-1274	91	9,8
872-880	1275-1283	92	10,0
881-889	1284-1292	93	10,2
890-898	1293-1301	94	10,4
899-907	1302-1310	95	10,6
908-916	1311-1319	96	10,8
917-925	1320-1328	97	11,0
926-934	1329-1337	98	11,3
935-943	1338-1346	99	11,5
944-952	1347-1355	100	11,7
953-961	1356-1364	101	11,9
962-970	1365-1373	102	12,1
971-979	1374-1382	103	12,4
980-988	1383-1391	104	12,6
989-997	1392-1400	105	12,9
998-1006	1401-1409	106	13,1
1007-1015	1410-1418	107	13,3
1016-1024	1419-1427	108	13,6
1025-1033	1428-1436	109	13,9
1034-1042	1437-1445	110	14,1
1043-1051	1446-1454	111	14,4
1052-1060	1455-1463	112	14,6
1061-1069	1464-1472	113	14,9
1070-1078	1473-1481	114	15,2
1079-1087	1482-1490	115	15,5
1088-1096	1491-1499	116	15,8
1097-1105	1500-1508	117	16,0
1106-1114	1509-1517	118	16,3
1115-1123	1518-1526	119	16,6
1124-1132	1527-1535	120	16,9
1133-1141	1536-1544	121	17,2
1142-1150	1545-1553	122	17,5
1151-1159	1554-1562	123	17,8
1160-1168	1563-1571	124	18,1
1169-1177	1572-1580	125	18,5
1178-1186	1581-1589	126	18,8
1187-1195	1590-1598	127	19,1
1196-1204	1599-1607	128	19,4
1205-1213	1608-1616	129	19,7
1214-1222	1617-1625	130	20,1
1223-1231	1626-1634	131	20,4
1232-1240	1635-1643	132	20,7

1241-1249	1644-1652	133	21,1
1250-1258	1653-1661	134	21,4
1259-1267	1662-1670	135	21,7
1268-1276	1671-1679	136	22,1
1277-1285	1680-1688	137	22,4
1286-1295	1689-1697	138	22,8
1296-1304	1698-1706	139	23,1
1305-1313	1707-1715	140	23,5
1314-1322	1716-1725	141	24,0
1323-1331	1726-1734	142	24,2
1332-1340	1735-1743	143	24,4
1341-1349	1744-1752	144	24,6
1350-1358	1753-1761	145	24,8
1359-1367	1762-1770	146	25,0
1368-1376	1771-1779	147	25,2
1377-1385	1780-1788	148	25,4
1386-1394	1789-1797	149	25,6
1395-1403	1798-1806	150	25,8
1404-1412	1807-1815	151	26,0
1413-1421	1816-1824	152	26,2
1422-1430	1825-1833	153	26,4
1431-1439	1834-1842	154	26,6
1440-1448	1843-1851	155	26,8
1449-1457	1852-1860	156	27,0
1458-1466	1861-1869	157	27,1
1467-1475	1870-1878	158	27,3
1476-1484	1879-1887	159	27,5
1485-1493	1888-1896	160	27,7
1494-1502	1897-1905	161	27,9
1503-1511	1906-1914	162	28,1
1512-1520	1915-1923	163	28,3
1521-1529	1924-1932	164	28,5
1530-1538	1933-1941	165	28,7
1539-1547	1942-1950	166	28,9
1548-1556	1951-1959	167	29,1
1557-1565	1960-1968	168	29,3
1566-1574	1969-1977	169	29,5
1575-1583	1978-1986	170	29,7
1584-1592	1987-1995	171	29,9
1593-1601	1996-2004	172	30,0
1602-1610	2005-2013	173	30,2
1611-1619	2014-2022	174	30,4
1620-1628	2023-2031	175	30,6
1629-1637	2032-2040	176	30,8
1638-1646	2041-2049	177	31,0
1647-1655	2050-2058	178	31,2
1656-1664	2059-2067	179	31,4
1665-1673	2068-2076	180	31,6

1674-1682	2077-2085	181	31,7
1683-1691	2086-2094	182	31,9
1692-1700	2095-2103	183	32,1
1701-1709	2104-2112	184	32,3
1710-1718	2113-2121	185	32,5
1719-1727	2122-2130	186	32,7
1728-1736	2131-2139	187	32,8
1737-1745	2140-2148	188	33,0
1746-1754	2149-2157	189	33,2
1755-1763	2158-2166	190	33,4
1764-1772	2167-2175	191	33,6
1773-1781	2176-2184	192	33,7
1782-1790	2185-2193	193	33,9
1791-1799	2194-2202	194	34,1
1800-1808	2203-2211	195	34,3
1809-1818	2212-2220	196	34,4
1819-1827	2221-2229	197	34,6
1828-1836	2230-2238	198	34,8
1837-1845	2239-2247	199	35,0
1846-1854	2248-2257	200	35,1
1855-1863	2258-2266	201	35,3
1864-1872	2267-2275	202	35,5
1873-1881	2276-2284	203	35,7
1882-1890	2285-2293	204	35,8
1891-1899	2294-2302	205	36,0
1900-1908	2303-2311	206	36,2
1909-1917	2312-2320	207	36,3
1918-1926	2321-2329	208	36,5
1927-1935	2330-2338	209	36,6
1936-1944	2339-2347	210	36,8
1945-1953	2348-2356	211	37,0
1954-1962	2357-2365	212	37,1
1963-1971	2366-2374	213	37,3
1972-1980	2375-2383	214	37,5
1981-1989	2384-2392	215	37,6
1990-1998	2393-2401	216	37,8
1999-2007	2402-2410	217	37,9
2008-2016	2411-2419	218	38,1
2017-2025	2420-2428	219	38,2
2026-2034	2429-2437	220	38,4
2035-2043	2438-2446	221	38,5
2044-2052	2447-2455	222	38,7
2053-2061	2456-2464	223	38,8
2062-2070	2465-2473	224	39,0
2071-2079	2474-2482	225	39,1
2080-2088	2483-2491	226	39,3
2089-2097	2492-2500	227	39,4
2098-2106	2501-2509	228	39,6

2107-2115	2510-2518	229	39,7
2116-2124	2519-2527	230	39,8
2125-2133	2528-2536	231	40,0
2134-2142	2537-2545	232	40,1
2143-2151	2546-2554	233	40,3
2152-2160	2555-2563	234	40,4
2161-2169	2564-2572	235	40,5
2170-2178	2573-2581	236	40,7
2179-2187	2582-2590	237	40,8
2188-2196	2591-2599	238	40,9
2197-2205	2600-2608	239	41,1
2206-2214	2609-2617	240	41,2
2215-2223	2618-2626	241	41,3
2224-2232	2627-2635	242	41,5
2233-2241	2636-2644	243	41,6
2242-2250	2645-2653	244	41,7
2251-2259	2654-2662	245	41,8
2260-2268	2663-2671	246	42,0
2269-2277	2672-2680	247	42,1
2278-2286	2681-2689	248	42,2
2287-2295	2690-2698	249	42,3
2296-2304	2699-2707	250	42,4
2305-2313	2708-2716	251	42,6
2314-2322	2717-2725	252	42,7
2323-2331	2726-2734	253	42,8
2332-2340	2735-2743	254	42,9
2341-2350	2744-2752	255	43,0
2351-2359	2753-2761	256	43,1
2360-2368	2762-2770	257	43,2
2369-2377	2771-2780	258	43,4
2378-2386	2781-2789	259	43,5
2387-2395	2790-2798	260	43,6
2396-2404	2799-2807	261	43,7
2405-2413	2808-2816	262	43,8
2414-2422	2817-2825	263	43,9
2423-2431	2826-2834	264	44,0
2432-2440	2835-2843	265	44,1
2441-2449	2844-2852	266	44,2
2450-2458	2853-2861	267	44,3
2459-2467	2862-2870	268	44,4
2468-2476	2871-2879	269	44,5
2477-2485	2880-2888	270	44,6
2486-2494	2889-2897	271	44,7
2495-2503	2898-2906	272	44,8
2504-2512	2907-2915	273	44,9
2513-2521	2916-2924	274	45,0
2522-2530	2925-2933	275	45,1
2531-2539	2934-2942	276	45,2

2540-2548	2943-2951	277	45,2
2549-2557	2952-2960	278	45,3
2558-2566	2961-2969	279	45,4
2567-2575	2970-2978	280	45,5
2576-2584	2979-2987	281	45,6
2585-2593	2988-2996	282	45,7
2594-2602	2997-3005	283	45,8
2603-2611	3006-3014	284	45,8
2612-2620	3015-3023	285	45,9
2621-2629	3024-3032	286	46,0
2630-2638	3033-3041	287	46,1
2639-2647	3042-3050	288	46,2
2648-2656	3051-3059	289	46,3
2657-2665	3060-3068	290	46,3
2666-2674	3069-3077	291	46,4
2675-2683	3078-3086	292	46,5
2684-2692	3087-3095	293	46,6
2693-2701	3096-3104	294	46,6
2702-2710	3105-3113	295	46,7
2711-2719	3114-3122	296	46,8
2720-2728	3123-3131	297	46,9
2729-2737	3132-3140	298	46,9
2738-2746	3141-3149	299	47,0
2747-2755	3150-3158	300	47,1
2756-2764	3159-3167	301	47,1
2765-2773	3168-3176	302	47,2
2774-2782	3177-3185	303	47,3
2783-2791	3186-3194	304	47,3
2792-2800	3195-3203	305	47,4
2801-2809	3204-3212	306	47,5
2810-2818	3213-3221	307	47,5
2819-2827	3222-3230	308	47,6
2828-2836	3231-3239	309	47,6
2837-2845	3240-3248	310	47,7
2846-2854	3249-3257	311	47,8
2855-2863	3258-3266	312	47,8
2864-2873	3267-3275	313	47,9
2874-2882	3276-3284	314	47,9
2883-2891	3285-3293	315	48,0
2892-2900	3294-3302	316	48,1
2901-2909	3303-3312	317	48,1
2910-2918	3313-3321	318	48,2
2919-2927	3322-3330	319	48,2
2928-2936	3331-3339	320	48,3
2937-2945	3340-3348	321	48,3
2946-2954	3349-3357	322	48,4
2955-2963	3358-3366	323	48,4
2964-2972	3367-3375	324	48,5

2973-2981	3376-3384	325	48,5
2982-2990	3385-3393	326	48,6
2991-2999	3394-3402	327	48,6
3000-3008	3403-3411	328	48,7
3009-3017	3412-3420	329	48,7
3018-3026	3421-3429	330	48,8
3027-3035	3430-3438	331	48,8
3036-3044	3439-3447	332	48,9
3045-3053	3448-3456	333	48,9
3054-3062	3457-3465	334	49,0
3063-3071	3466-3474	335	49,0
3072-3080	3475-3483	336	49,1
3081-3089	3484-3492	337	49,1
3090-3098	3493-3501	338	49,1
3099-3107	3502-3510	339	49,2
3108-3116	3511-3519	340	49,2
3117-3125	3520-3528	341	49,3
3126-3134	3529-3537	342	49,3
3135-3143	3538-3546	343	49,3
3144-3152	3547-3555	344	49,4
3153-3161	3556-3564	345	49,4
3162-3170	3565-3573	346	49,5
3171-3179	3574-3582	347	49,5
3180-3188	3583-3591	348	49,5
3189-3197	3592-3600	349	49,6
3198-3206	3601-3609	350	49,6
3207-3215	3610-3618	351	49,7
3216-3224	3619-3627	352	49,7
3225-3233	3628-3636	353	49,7
3234-3242	3637-3645	354	49,8
3243-3251	3646-3654	355	49,8
3252-3260	3655-3663	356	49,8
3261-3269	3664-3672	357	49,9
3270-3278	3673-3681	358	49,9
3279-3287	3682-3690	359	49,9
3288 eller mera	3691 eller mera	360 eller mera	50,0

SKATTETABELL 1 A

Bilens CO_2-utsläpp (g/km)	Tillämplig skattesats
0	2,7
1	2,7
2	2,7
3	2,7
4	2,7
5	2,8
6	2,8
7	2,8
8	2,8
9	2,8
10	2,8
11	2,9
12	2,9
13	2,9
14	2,9
15	2,9
16	2,9
17	3,0
18	3,0
19	3,0
20	3,0
21	3,0
22	3,1
23	3,1
24	3,1
25	3,1
26	3,2
27	3,2
28	3,2
29	3,2
30	3,2
31	3,3
32	3,3
33	3,3
34	3,4
35	3,4
36	3,4
37	3,4
38	3,5
39	3,5
40	3,5

41	3,6
42	3,6
43	3,6
44	3,6
45	3,7
46	3,7
47	3,7
48	3,8
49	3,8
50	3,9
51	3,9
52	3,9
53	4,0
54	4,0
55	4,0
56	4,1
57	4,1
58	4,2
59	4,2
60	4,3
61	4,3
62	4,3
63	4,4
64	4,4
65	4,5
66	4,5
67	4,6
68	4,6
69	4,7
70	4,7
71	4,8
72	4,8
73	4,9
74	5,0
75	5,0
76	5,1
77	5,1
78	5,2
79	5,2
80	5,3
81	5,4
82	5,4
83	5,5
84	5,6
85	5,6
86	5,7
87	5,8
88	5,9

89	5,9
90	6,0
91	6,1
92	6,2
93	6,2
94	6,3
95	6,4
96	6,5
97	6,6
98	6,6
99	6,7
100	6,8
101	6,9
102	7,0
103	7,1
104	7,2
105	7,3
106	7,4
107	7,5
108	7,6
109	7,7
110	7,8
111	8,0
112	8,1
113	8,3
114	8,4
115	8,6
116	8,8
117	8,9
118	9,1
119	9,3
120	9,5
121	9,7
122	9,9
123	10,0
124	10,2
125	10,4
126	10,6
127	10,9
128	11,1
129	11,3
130	11,5
131	11,7
132	12,0
133	12,2
134	12,4
135	12,7
136	12,9

137	13,2
138	13,4
139	13,7
140	13,9
141	14,2
142	14,5
143	14,8
144	15,0
145	15,3
146	15,6
147	15,9
148	16,2
149	16,5
150	16,8
151	17,1
152	17,4
153	17,7
154	18,0
155	18,3
156	18,6
157	19,0
158	19,3
159	19,6
160	20,0
161	20,3
162	20,6
163	21,0
164	21,3
165	21,7
166	22,0
167	22,4
168	22,7
169	23,1
170	23,4
171	24,0
172	24,2
173	24,4
174	24,6
175	24,8
176	25,0
177	25,2
178	25,4
179	25,6
180	25,8
181	26,0
182	26,2
183	26,4
184	26,6

185	26,8
186	27,0
187	27,2
188	27,4
189	27,6
190	27,8
191	28,0
192	28,2
193	28,4
194	28,6
195	28,8
196	29,0
197	29,1
198	29,3
199	29,5
200	29,7
201	29,9
202	30,1
203	30,3
204	30,5
205	30,7
206	30,9
207	31,1
208	31,3
209	31,5
210	31,7
211	31,8
212	32,0
213	32,2
214	32,4
215	32,6
216	32,8
217	33,0
218	33,1
219	33,3
220	33,5
221	33,7
222	33,9
223	34,1
224	34,2
225	34,4
226	34,6
227	34,8
228	34,9
229	35,1
230	35,3
231	35,5
232	35,6

233	35,8
234	36,0
235	36,2
236	36,3
237	36,5
238	36,7
239	36,8
240	37,0
241	37,1
242	37,3
243	37,5
244	37,6
245	37,8
246	37,9
247	38,1
248	38,3
249	38,4
250	38,6
251	38,7
252	38,9
253	39,0
254	39,2
255	39,3
256	39,5
257	39,6
258	39,8
259	39,9
260	40,0
261	40,2
262	40,3
263	40,5
264	40,6
265	40,7
266	40,9
267	41,0
268	41,1
269	41,3
270	41,4
271	41,5
272	41,7
273	41,8
274	41,9
275	42,0
276	42,2
277	42,3
278	42,4
279	42,5
280	42,6

281	42,8
282	42,9
283	43,0
284	43,1
285	43,2
286	43,3
287	43,4
288	43,6
289	43,7
290	43,8
291	43,9
292	44,0
293	44,1
294	44,2
295	44,3
296	44,4
297	44,5
298	44,6
299	44,7
300	44,8
301	44,9
302	45,0
303	45,1
304	45,2
305	45,3
306	45,4
307	45,4
308	45,5
309	45,6
310	45,7
311	45,8
312	45,9
313	46,0
314	46,0
315	46,1
316	46,2
317	46,3
318	46,4
319	46,4
320	46,5
321	46,6
322	46,7
323	46,7
324	46,8
325	46,9
326	47,0
327	47,0
328	47,1

329	47,2
330	47,2
331	47,3
332	47,4
333	47,4
334	47,5
335	47,6
336	47,6
337	47,7
338	47,8
339	47,8
340	47,9
341	47,9
342	48,0
343	48,1
344	48,1
345	48,2
346	48,2
347	48,3
348	48,3
349	48,4
350	48,4
351	48,5
352	48,5
353	48,6
354	48,6
355	48,7
356	48,7
357	48,8
358	48,8
359	48,9
360 eller mera	48,9

SKATTETABELL 2

Bilens totalmassa (kg)	Avdrag från skattesatsen (procentenheter)
2501—2550	9,8
2551—2600	11,5
2601—2650	12,8
2651—2700	13,8
2701—2750	14,7
2751—2800	15,4
2801—2850	16,1
2851—2900	16,7
2901—2950	17,2
2951—3000	17,8
3001—3050	18,3
3051—3100	18,7
3101—3150	19,1
3151—3200	19,6
3201—3250	19,9
3251—3300	20,3
3301—3350	20,7
3351—3400	21,0
3401—3450	21,4
3451—3500	21,7

SKATTETABELL 2 A

Bilens totalmassa (kg)	Avdrag från skattesatsen (procentenheter)
2501—2550	14,3
2551—2600	16,0
2601—2650	17,3
2651—2700	18,3
2701—2750	19,2
2751—2800	19,9
2801—2850	20,6
2851—2900	21,2
2901—2950	21,7
2951—3000	22,3
3001—3050	22,8
3051—3100	23,2
3101—3150	23,6
3151—3200	24,1
3201—3250	24,4
3251—3300	24,8
3301—3350	25,2
3351—3400	25,5
3401—3450	25,9
3451—3500	26,2

13.

Lag

om ändring av 35 § i fordonsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fordonsskattelagen (1281/2003) 35 § 1 mom. 3 punkten som följer:

35 §

Skattebefrielse på grundval av handikapp

Befrielse från grundskatt beviljas

3) en person som beviljats återbäring av bilskatt enligt 26 § i bilskattelagen (/).

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 10 och 65 a § i fordonslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i fordonslagen (1090/2002) 10 § 4 mom. och 65 a § 1 mom. 2 punkten, sådana de lyder, 10 § 4 mom. i lag 507/2017 och 65 a § 1 mom. 2 punkten i lag 942/2018, som följer:

10 §

Bil

— —

I bilskattelagen (/) finns det bestämmelser om konstruktionen för och dimensioneringen av bilar som är befriade från skatt eller för vilka betalas nedsatt skatt samt om övriga villkor för skattefrihet eller nedsatt skatt.

65 a §

Förhandsanmälare

Förhandsanmälan får göras av en fordonstillverkare och dennes representant eller, om fordonet har förts in i landet av någon annan än tillverkarens representant, av en importör som

— —

2) är ett registrerat bilskatteombud enligt 46 § i bilskattelagen, om sammanslutningen förhandsanmäler bilskattebelagda fordon, eller är registrerad kreditkund hos Tullen, om sammanslutningen förhandsanmäler andra än bilskattebelagda fordon som den importerar från ett land utanför EES-området,

— —

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

15.

Lag

om ändring av 12 a § i lagen om förvaltningsdomstolarna

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förvaltningsdomstolarna (430/1999) 12 a § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 675/2006, som följer:

12 a §

Sammansättning i vissa ärenden

Förvaltningsdomstolen är domför också i en sammansättning med två ledamöter, om inte en fråga som skall avgöras i ärendet på grund av sin natur kräver en sammansättning med tre ledamöter och domstolen skall avgöra ett fullföljdsärende som gäller

1) naturliga avdrag, avdrag från kapitalinkomst, resekostnadsersättningar, avdrag från förvärvsinkomsten, avdrag från skatten och underskottsgottgörelser enligt inkomstskattelagen (1535/1992) eller tillämpningen av fastighetsskattelagen (654/1992), bilskattelagen (/) eller fordonsskattelagen (1281/2003), skogsvårdsavgifter enligt lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998) eller uppskattning av värdet på egendom enligt lagen om skatt på arv och gåva (378/1940),

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

16.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 26 § 3 mom. samt
fogas till 25 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1225/2006 och 516/2010, ett nytt 4 mom. och till lagen en ny 29 §, i stället för den 29 § som upphävts genom lag 516/2010, som följer:

2 kap.

Förskottsuppbördsförfarandet

25 §

Förskottsuppbördsregistret

— —

Syftet med förskottsuppbördsregistret är att förbättra rättsskyddet för den som gör en betalning och effektivisera skatteinflödet.

26 §

Avförande ur förskottsuppbördsregistret

— —

Ur förskottsuppbördsregistret kan också avföras eller registrering vägras
1) den som på grundval av sina tidigare försummelser eller försummelser av samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sin skyldighet enligt 2 mom.,
2) ett samfund eller en sammanslutning som på grundval av tidigare försummelser av den som leder samfundet eller sammanslutningen eller tidigare försummelser av andra samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sin skyldighet enligt 2 mom.,
3) den som meddelats näringsförbud enligt lagen om näringsförbud (1059/1985),
4) ett samfund eller en sammanslutning i vars ledning det ingår en person som har meddelats näringsförbud enligt lagen om näringsförbud.

— —

29 §

Bevaringstid för uppgifter i förskottsuppbördsregistret

Uppgifterna i förskottsuppbördsregistret bevaras i 12 år efter det att den registrerade har avförts ur registret, dock så länge det är möjligt att göra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande.

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

Bestämmelserna i 26 § 3 mom. 3 och 4 punkten tillämpas på avförande ur och registrering i förskottsuppbördsregistret också när näringsförbud har meddelats före denna lags ikraftträdande.

_____

17.

Lag

om ändring av 14 § i lagen om beskattningsförfarande

I enligt med riksdagens beslut

fogas till 14 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lagarna 520/2010 och 772/2016, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., som följer:

14 §

Skattegranskning

— —

Företrädare för andra myndigheter kan bistå som sakkunniga vid skattegranskningen.

— —

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

18.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) 48 § 1 mom., sådant det lyder i lag 16/2018,

ändras 1 § 1 mom., 2 §, 11 § 1 mom., 17 §, 22 § 2 mom., 23 § 1 mom., 25 § 2 mom., 32 § 1—3 mom., 35 § 5 mom., 37 § 2 mom., 39 § 1 och 2 mom., 52 § 4 mom., 62 § 1 och 2 mom. och 64 § 2 mom. samt

fogas till 11 § nya 5 och 6 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 7 mom., till 24 § ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6 mom. blir 7 mom., till 32 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., till 39 § ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. och det nuvarande 3 och 4 mom. blir 3—5 mom., och till 52 § ett nytt 5 mom. som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet beträffande de skatter och avgifter som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde och som det föreskrivs om i

1) mervärdesskattelagen (1501/1993),
2) lotteriskattelagen (552/1992),
3) apoteksskattelagen (770/2016),
4) lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966),
5) lagen om förskottsuppbörd (1118/1996),
6) lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016),
7) lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),
8) lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995),
9) lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976),
10 lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978),
11) punktskattelagen (182/2010),
12) lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994),
13) lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996),
14) lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010),
15) lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994),
16) lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004),
17) lagen om tobaksaccis (1470/1994),
18) avfallsskattelagen (1126/2010),
19) lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004).

— —

2 §

Definitioner

I denna lag avses med
1) *skatteperiod* den tidsperiod för vilken skatt som påförs enligt de relevanta skattelagarna ska deklareras och betalas,
2) *skattedeklaration* en anmälan i vilken uppgifter om skatten för skatteperioden ska lämnas,
3) *allmän förfallodag* den 12 dagen i varje kalendermånad eller, om den inte är en bankdag, den därpå följande första bankdagen,
4) *skattskyldig* förutom de som är skattskyldiga vid beskattning enligt de lagar som nämns i 1 § 1 mom. 1—4 och 11—19 punkten, avgiftsskyldiga, de som är skyldiga att ta ut källskatt och förskottsinnehållningsskyldiga som avses i de lagar som nämns i 1 § 1 mom. 5—10 punkten,
5) *betalare* den som gör en betalning som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst, slutlig löneskatt, källskatt på ränteinkomst eller arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, och den som betalar eller ger någon annan prestation eller förmån,
6) *regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen* en i punktskattelagen avsedd godkänd upplagshavare, registrerad mottagare eller skatterepresentant, samt en sådan skattskyldig som enligt respektive lag om punktskatt eller accis är skyldig eller har rätt att registrera sig som skattskyldig,
7) *sporadiskt skattskyldig vid punktbeskattningen* en annan skattskyldig enligt punktskattelagen eller respektive lag om punktskatt eller accis än den som är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen.

11 §

Skatteperiod

Skatteperioden är en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs i 2—6 mom.

— —

Den skatteperiod som ska tillämpas vid avfallsbeskattningen för den huvudman för avstjälpningsplatsen som avses i 4 § i avfallsskattelagen är ett kalenderårskvartal.

Den skatteperiod som ska tillämpas vid beskattningen av elström för småskaliga producenter som avses i 2 § 1 mom. 5 b punkten i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen är ett kalenderår.

— —

17 §

Sista inlämningsdag för skattedeklarationen

Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, om inte något annat föreskrivs i 2—4 mom.

En mervärdesskattskyldig, en betalare som tillämpar den skatteperiod som avses i 12 § 1 mom., en lotteriskattskyldig och en regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen ska lämna skattedeklaration för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden.

Om den skattskyldiges skatteperiod vid annan beskattning än punktbeskattningen är kalenderåret, ska skattedeklarationen för skatteperioden lämnas senast den sista dagen i februari som följer på skatteperioden.

Den som är sporadiskt skattskyldig vid punktbeskattningen ska lämna in alla skattedeklarationer som gäller samma punktskatt eller accis senast inom den tidsfrist som anges i 2 mom., om

den skattskyldige också är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen för samma punktskatt eller accis.

22 §

Inlämnande av skattedeklaration när skatteperioden ändras

— —

Om en skattskyldig som tillämpar en skatteperiod enligt 11 § 2, 4 eller 6 mom. eller 12 § 2 mom. upphör med sin verksamhet under kalenderåret, anses skatteperioden gå ut den dag då verksamheten upphör. Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter den månad då verksamheten upphörde.

23 §

Avbrott i verksamheten

Skattedeklaration som gäller mervärdesskatt, skatt på försäkringspremie och apoteksskatt samt skattedeklaration för den som är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen ska lämnas in även för den tid då verksamheten är avbruten.

— —

24 §

Skattegranskning

— —

Företrädare för andra myndigheter kan bistå som sakkunniga vid skattegranskningen.

— —

25 §

Rättelse av fel i skattedeklarationen

— —

Den skattskyldige kan utan ogrundat dröjsmål rätta ett annat fel av ringa ekonomisk betydelse än ett sådant som gäller punktskatt eller accis genom att på motsvarande sätt ändra det skattebelopp eller en annan uppgift som ska deklareras för följande skatteperioder. Skatteförvaltningen kan hänföra rättelsen av felet till rätt skatteperiod, om detta är motiverat av särskilda skäl med hänsyn till skattekontrollens behov.

— —

32 §

Betalning av skatt för skatteperioden

Den skattskyldige ska betala skatt för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, om inte något annat föreskrivs i 2—4 mom.

En mervärdesskattskyldig, en betalare som tillämpar den skatteperiod som avses i 12 § 1 mom., en lotteriskattskyldig och den som är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen ska betala skatt för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånad som följer på skatteperioden.

Om den skattskyldiges skatteperiod vid annan beskattning än punktbeskattningen är kalenderåret, ska skatt för skatteperioden betalas senast den sista dagen i februari som följer på skatteperioden.

Den som är sporadiskt skattskyldig vid punktbeskattningen ska betala alla skatter som gäller samma punktskatt eller accis senast inom den tidsfrist som anges i 2 mom., om den skattskyldige också är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen för samma punktskatt eller accis.

— —

35 §

Förseningsavgift

— —

Förseningsavgift påförs inte om skattedeklarationen lämnats för sent på grund av en störning i ett allmänt datanät eller i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster. Förseningsavgift påförs inte heller om skatteförhöjning påförs för skatt som deklarerats för sent.

— —

37 §

Skatteförhöjning

— —

Skatteförhöjning påförs inte om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.

— —

39 §

Försummelseavgift

Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige eller i en situation som avses i 7 eller 8 punkten den uppgifts- eller anmälningsskyldige att betala högst 5 000 euro i försummelseavgift, om denne trots Skatteförvaltningens uppmaning underlåter att fullgöra

1) den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 130 § 4 mom. eller 130 a § 5 mom. i mervärdesskattelagen,

2) den anmälningsskyldighet rörande registrering som föreskrivs i 133 f, 133 m eller 134 a § eller i 161 § 1 eller 2 mom. i mervärdesskattelagen eller i 31 § i lagen om förskottsuppbörd eller i 31 § i punktskattelagen,

3) den skyldighet att ge en verifikation som föreskrivs i 209 b § i mervärdesskattelagen eller i 35 § i lagen om förskottsuppbörd,

4) den bokföringsskyldighet rörande beskattningen som föreskrivs i 134 e § i mervärdesskattelagen eller i 26 § i denna lag eller den anteckningsskyldighet rörande beskattningen som föreskrivs i 27 §,

5) den skyldighet att anteckna uppgifter i fakturor som föreskrivs i 209 e eller 209 f § i mervärdesskattelagen eller i 20 a § i punktskattelagen,

6) den skyldighet i anslutning till punktskattetillstånd som föreskrivs i 22 eller 27 § i punktskattelagen,

7) den skyldighet att lämna uppgifter om proviantering och produktprover som föreskrivs i 98 § i punktskattelagen,

8) den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 98 a § i punktskattelagen, om det är fråga om stöd som avses i 2 mom. 1 och 2 punkten i den paragrafen,

9) den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 26 b § 1 mom. i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen,

10) den uppgiftsskyldighet som föreskrivs i 10 § 1 mom. i avfallsskattelagen,

11) den skyldighet att lämna uppgifter om kvantiteter, prisklasser och statistiska uppgifter om tobaksprodukter som föreskrivs i 13 § 1 mom. i lagen om tobaksaccis.

Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige eller i en situation som avses i 1 punkten avsändaren eller mottagaren av punktskattepliktiga produkter att betala högst 2 000 euro i försummelseavgift, om denne underlåter att fullgöra

1) den skyldighet i fråga om flyttningsförfarande som föreskrivs i 54, 58, 59, 62—64, 66—68, 71, 72, 74, 78 eller 80 § i punktskattelagen,

2) den skyldighet i fråga om prisetiketter eller tryckta detaljhandelspriser som föreskrivs i 11 § i lagen om tobaksaccis.

Försummelseavgift påförs inte, om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.

— —

52 §

Meddelande av beslut

— —

Skatteförvaltningen ska meddela den skattskyldige ett beslut i ett ärende enligt 45 § som avser fortsatt tidsfrist för påförande av skatt eller rättelse av beslut.

Ett beslut som avses i 1 mom. meddelas separat för varje skatteperiod.

62 §

Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen

Den som får ett beslut om registrering, andra som har rätt att söka ändring och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett sådant beslut av Skatteförvaltningen som gäller registrering enligt den berörda skattelagen.

Den som är skyldig att lämna uppgifter får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller skyldighet att lämna uppgifter enligt 5 kap., 98 § i punktskattelagen, 26 b § i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen, 13 § 1 mom. i lagen om tobaksaccis eller 10 § 1 mom. i avfallsskattelagen. Den som är skyldig att lämna uppgifter och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen som gäller försummelseavgift som påförts med stöd av 31 §.

— —

64 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

— —

Beslut som gäller mervärdesskatt, skatt på försäkringspremie och punktskatt eller accis överklagas hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär.

— —

———

1. Denna lag träder i kraft den 20 .

2. Denna lag tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar efter det att lagen har trätt i kraft.

3. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som löpt ut före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

4. Om en skattskyldig som avses i 2 § 7 punkten har tagit emot produkterna eller dennes skyldighet att betala skatt annars har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag i fråga om andra skattskyldiga än i 6 § 18 punkten i punktskattelagen avsedda skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod, om inte något annat föreskrivs nedan.

5. Om Skatteförvaltningen med stöd av de bestämmelser i 32 § i punktskattelagen som gällde vid ikraftträdandet av denna lag har godkänt att skattedeklarationen för en skattskyldig som deklarerar per skatteperiod lämnas in på en pappersblankett, är den sista skatteperioden för vilken deklarationen får lämnas in på en pappersblankett den sista skatteperioden kalenderåret 2020.

6. På delgivning av ett beslut om punktbeskattning som Skatteförvaltningen fattar i fråga om en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet av denna lag och på sökande av ändring i ett sådant beskattningsbeslut tillämpas bestämmelser i denna lag, om beslutet fattas den 1 februari 2021 eller därefter.

7. På delgivning av ett beslut som Skatteförvaltningen meddelar med anledning av en sådan ansökan om återbäring av punktskatt eller accis som är anhängig när denna lag träder i kraft och på sökande av ändring i ett sådant beslut tillämpas bestämmelserna i denna lag, om beslutet fattas den 1 februari 2021 eller därefter.

8. På delgivning av ett beslut om punktbeskattning som Skatteförvaltningen fattar efter ikraftträdandet av denna lag och på sökande av ändring i ett sådant beslut tillämpas i sådana fall som avses i 4 mom. bestämmelserna i denna lag, om beslutet fattas den 1 februari 2021 eller därefter. Den tidsfrist som avses i 61 § räknas från utgången av det kalenderår under vilket produkterna togs emot eller skyldigheten att betala skatt annars uppkom.

9. På försummelser som avses i 39 § och som inträffat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På försummelser av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag dock endast, om uppgifterna har begärts före ikraftträdandet.

———

19.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 14 kap.,

ändras 72 j § 2 mom., 72 k § 1 mom., 73 § 2 mom., 133 c § 4 mom., 156 § 3 mom., 156 l § 3 mom., 161 § 3 mom. och 172 § 2 mom.,

sådana de lyder, 72 j § 2 mom. i lag 1392/2010, 72 k § 1 mom. i lag 529/2010, 73 § 2 mom. i lag 311/2018 samt 133 c § 4 mom., 156 § 3 mom., 156 l § 3 mom., 161 § 3 mom. och 172 § 2 mom. i lag 773/2016, samt

fogas till 72 k §, sådan den lyder i lagarna 1767/1995 och 529/2010, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 6 mom., till 133 c §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994, 529/2010 och 773/2016, nya 5 och 6 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 7 mom., till 156 §, sådan den lyder i lag 773/2016, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 6 mom. och till 156 l §, sådan den lyder i lag 773/2016, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 6 mom., samt till lagen en ny 172 a § och en ny 176 §, i stället för den 176 § som upphävts genom lag 773/2016, som följer:

72 j §

— —

Punktskattepliktiga varor anses omfattas av skatteupplagringsförfarande när de finns i ett sådant skatteupplag som avses i 6 § 4 punkten i punktskattelagen (182/2010).

— —

72 k §

Tillstånd till hållande av skattefritt lager beviljas av Skatteförvaltningen på ansökan. Ansökan ska göras elektroniskt. Skatteförvaltningen kan dock av särskilda skäl godkänna att ansökan görs på något annat sätt än elektroniskt. I tillståndsbeslutet fastställs villkoren för hållande av lagret. Skatteförvaltningen kan kräva att en säkerhet ska ställas för betalning av skatt.

— —

På delgivning av beslut som gäller tillstånd tillämpas 56 och 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som söker tillstånd till hållande av skattefritt lager. I ärenden som gäller tillstånd får ändring sökas även av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Ändring söks genom en skriftlig begäran om omprövning i enlighet med 10 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ med iakttagande av vad som i 62 § 5 mom. i den lagen föreskrivs om tidsfristen för begäran om omprövning.

— —

73 §

— —

Bilskatt på fordon som ett i 46 § i bilskattelagen (/) avsett registrerat bilskatteombud enligt 7 § 1 mom. i den lagen betalat i stället för en i trafik- och transportregistret införd fordonsägare och debiterat av denne, utgör inte del av det vederlag som bilskatteombudet debiterat en återförsäljare för försäljning av fordonet och inte heller av det vederlag som en återförsäljare debiterat en i registret införd fordonsägare för försäljning av fordonet.

— —

133 c §

— —

Vad som i 5, 6, 8, 9, 21, 24, 37, 38, 40—42 och 45—50 §, 52 § 1 och 4 mom., 54—56, 59, 61, 66, 68, 70, 71, 73 och 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 133 a och 133 b § i denna lag, och vad som i 8 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om fullgörande av deklarationsskyldigheten tillämpas också på ansökan om återbäring.

Vid tillämpningen av 73 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ på den som ansöker om återbäring enligt 133 a och 133 b § i denna lag betraktas det kalenderår under vilket rätten till skatteåterbäring uppkom som skatteperiod.

Om det i ansökan om återbäring eller i samband med den lämnas bristfälliga eller felaktiga uppgifter, tillämpas vad som i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skatteförhöjning.

— —

156 §

— —

Vad som i 5, 6, 8, 9, 21, 24, 37, 38, 40—42, 45—48 och 50 §, 52 § 1 och 4 mom., 54—56, 59, 61, 66, 68, 70, 71, 73 och 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 150 § i denna lag, och vad som i 8 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om fullgörande av deklarationsskyldigheten tillämpas också på ansökan om återbäring.

Vid tillämpningen av 73 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ på den som ansöker om återbäring enligt 150 § i denna lag betraktas den period som avses i 150 § 3 mom. i denna lag som skatteperiod.

Om det i ansökan om återbäring eller i samband med den lämnas bristfälliga eller felaktiga uppgifter, tillämpas vad som i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skatteförhöjning.

— —

156 l §

— —

Vad som i 5, 6, 8, 9, 21, 24, 37, 38, 40—42, 45—48 och 50 §, 52 § 1 och 4 mom., 54—56, 59, 61, 66, 68, 70, 71 och 73 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 156 a § i denna lag, och vad som i 8 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om fullgörande av deklarationsskyldigheten tillämpas också på ansökan om återbäring.

Vid tillämpningen av 73 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ på den som ansöker om återbäring enligt 156 a § i denna lag betraktas den period som avses i 156 b § 1 mom. i denna lag som skatteperiod.

Om det i ansökan om återbäring eller i samband med den lämnas bristfälliga eller felaktiga uppgifter, tillämpas vad som i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skatteförhöjning.

— —

161 §

— —

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas inte på den som köper ett nytt i 26 d § 1 mom. 1 punkten och 26 d § 2 mom. avsett nytt transportmedel och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och inte heller på den som köper i 26 e § avsedda punktskattepliktiga varor och vars övriga anskaffningar inte utgör gemenskapsinterna förvärv enligt 26 c § 2 mom.

18 kap.

Registrering

172 §

— —

I registret över mervärdesskattskyldiga införs med avvikelse från 1 mom. inte den som köper ett nytt i 26 d § 1 mom. 1 punkten och 26 d § 2 mom. avsett transportmedel och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och inte heller den som köper i 26 e § avsedda punktskattepliktiga varor och vars övriga anskaffningar inte utgör gemenskapsinterna förvärv enligt 26 c § 2 mom.

172 a §

Syftet med registret över mervärdesskattskyldiga är att identifiera skattskyldiga med tanke på beskattningen och tillsynen över den samt för att förbättra rättssäkerheten för parterna i en transaktion.

176 §

Uppgifterna i registret över mervärdesskattskyldiga bevaras i 12 år från den tidpunkt då den skattskyldige avregistrerades, dock så länge det är möjligt att göra ändringar i den skattskyldiges beskattning.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

Bestämmelserna i denna lag om gemenskapsinterna förvärv av ett nytt transportmedel eller av punktskattepliktiga varor tillämpas, om skyldigheten att betala mervärdesskatt för gemenskapsinterna förvärv har uppkommit enligt 16 a § efter ikraftträdandet av denna lag. På gemenskapsinterna förvärv för vilka skyldigheten att betala skatt har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Med avvikelse från detta ska på sökande av ändring i beslut som fattas efter denna lags ikraftträdande inte 148 b § utan bestämmelserna i denna lag tillämpas.

På ett ärende som gäller tillstånd och som är anhängigt när denna lag träder i kraft tillämpas bestämmelserna i denna lag. När Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söker ändring i ett ärende som gäller tillstånd och som blivit anhängigt före ikraftträdandet av denna lag tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På sådana ansökningar om återbäring som blivit anhängiga före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På de försummelser som avses i 133 c § 6 mom., 156 § 5 mom. och 156 l § 5 mom. och som inträffat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

———

20.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skatteuppbörd (11/2018) 1 § 1 mom., 25 § 2 mom., 38 § 1 och 7 mom., 50 § 2 mom., 51 § och 52 § 2 mom.,

fogas till 16 § nya 9—11 mom., till 38 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 343/2019, ett nytt 5 mom., varvid det nuvarande 6 mom. och det ändrade 7 mom. blir 7 och 8 mom., och till 47 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4—8 mom. blir 5—9 mom., som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på förfarandet vid betalning, återbetalning och indrivning av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). Lagen tillämpas på skatter enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), mervärdesskattelagen (1501/1993) och punktskattelagen (182/2010) även till den del som lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på dem, om inte något annat föreskrivs i den lag det är fråga om.

— —

16 §

Riktande av inbetalningar

— —

Betalaren får rikta en inbetalning till betalning av sådan säkerhet som avses i 53, 74, 78 eller 80 § i punktskattelagen eller som krävs med stöd av 2 b § i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994).

Om en inbetalning har riktats till betalning av säkerhet enligt 53, 74, 78 eller 80 § i punktskattelagen, används inbetalningen inte förrän den skattskyldige har lämnat in sin skattedeklaration för den skatteperiod under vilken de produkter tagits emot för vilka säkerheten har ställts i syfte att trygga den punktskatt som ska betalas på produkterna eller förrän punktskatt för skatteperioden har påförts enligt uppskattning med stöd av 43 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Säkerheten används i första hand till betalning av punktskatten för den skatteperiod till vilken den skattskyldige i skattedeklarationen riktar säkerheten eller den skatteperiod i fråga om vilken skatt har påförts enligt uppskattning. Därefter används inbetalningen till betalning av andra skatter med iakttagande av 6 §.

Om en inbetalning har riktats till betalning av sådan säkerhet enligt 9 mom. som ska ställas för produkter för vilka det inte behöver lämnas in någon skattedeklaration, ska inbetalningen på ansökan betalas tillbaka till den skattskyldige. Om förutsättningarna för återbetalning av en inbetalning uppfylls, kan Skatteförvaltningen betala tillbaka inbetalningen även på eget initiativ.

25 §

Hinder för användning av återbäring

— —

Till betalning av en fordran används inte

1) återbäring på skatt som har betalats av misstag,

2) återbäring när motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo,

3) skatteåterbäring som överförs till en främmande stat,

4) återbäring av försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande, 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och 95 § i bilskattelagen (/).

— —

38 §

Beräkning av krediteringsränta

På skatt som ska betalas tillbaka beräknas krediteringsränta från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt. På sådan återbäring av i 7 § avsedd skatt som används till betalning av i den paragrafen avsedd skatt beräknas krediteringsränta till den dag då skatten senast ska betalas enligt lag eller förordning. På sådan skatt som ska betalas tillbaka och som Skatteförvaltningen håller kvar för betalning av senare skatter, och som det inte i enlighet med någon annan lag ska betalas ränta på, beräknas krediteringsränta dock från dagen efter den dag då det beslut som berättigar till återbäring har fattats.

— —

Om en återbäring beror på ett beslut som gäller skatt som med stöd av bilskattelagen (/), punktskattelagen eller respektive lag om punktskatt eller accis ska betalas tillbaka på ansökan, beräknas krediteringsränta på återbäringen från dagen efter beslutsdagen till den dag som avses i 1 mom.

— —

På en inbetalning som används till betalning av skatt senare än på betalningsdagen beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då inbetalningen används till betalning av skatten. På en sådan inbetalning av i 7 § avsedd skatt som används till betalning av i den paragrafen avsedd skatt beräknas krediteringsränta till den dag då skatten senast ska betalas enligt lag eller förordning. På en inbetalning som betalas tillbaka med stöd av 20 § eller används på det sätt som avses i 23 § 1 mom. beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto.

47 §

Befrielse från skatt

— —

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från punktskatt beviljas, om det är fråga om sådana punktskattepliktiga produkter som under en begränsad tid används för forsknings- eller utvecklingsprojekt vilkas syfte är teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller av bränslen från förnybara källor.

— —

50 §

Preskription av skatt

— —

Om en skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ lämnas in för sent, preskriberas skatten för skatteperioden i fråga fem år från ingången av det kalenderår som följer på det år då deklarationen lämnades in, till den del skattebeloppet för skatteperioden ökar på basis av deklarationen.

— —

51 §

Preskription av belopp som ska återkrävas

Belopp som ska återkrävas med stöd av 34 § preskriberas fem år från ingången av det kalenderår som följer på beslutsdagen.

52 §

Preskription av återbäring och inbetalning samt av ränta på dem

— —

Om en obefogad inbetalning enligt 20 § eller en i 16 § 11 mom. avsedd inbetalning som riktats till betalning av säkerhet inte har kunnat betalas tillbaka till den skattskyldige på grund av bristfälliga betalningsuppgifter, preskriberas inbetalningen samt ränta på den fem år från utgången av det kalenderår då inbetalningen har gjorts.

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 16 § 9 mom. tillämpas dock redan från och med den 1 januari 2021.

På ränta som betalas på återbäring för tiden före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser om ränta som betalas på återbäring som gällde vid ikraftträdandet.

På preskription av skattebelopp som har ökat på basis av en före denna lags ikraftträdande för sent inlämnad skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ och på preskription av belopp som det före denna lags ikraftträdande bestämts att ska återkrävas tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

———

21.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 5 a § 1 mom. och 7 § 3 mom., sådana de lyder i lag 20/2018, och

fogas till 5 b §, sådan den lyder i lagarna 51/2017, 20/2018 och 344/2019, nya 5—8 mom. som följer:

5 a §

Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta beräknas på obetald skatt som hör till tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd, på skatt som påförs i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), på punktskatt som påförs i en situation som avses i 11 a § 1 mom. och 82 a § 1 mom. i punktskattelagen (182/2010) och på bilskatt som påförs i samband med verkställande eller rättelse av beskattningen enligt 89 § i bilskattelagen (/). Dröjsmålsräntan är referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.

— —

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

— —

På punktskatt som påförts i en situation som avses i 11 a § 1 mom. och 82 a § 1 mom. i punktskattelagen beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den dag då skyldigheten att betala skatt uppkom till den dag då skatten betalas.

Dröjsmålsränta enligt 89 § i bilskattelagen beräknas vid beskattning enligt period från dagen efter den lagstadgade förfallodagen till förfallodagen för den skatt som påförs.

Dröjsmålsräntan enligt 89 § i bilskattelagen beräknas vid fordonsspecifik beskattning från den 25 dagen i den tredje kalendermånaden efter den dag då skyldigheten att betala skatt uppkom till förfallodagen för den skatt som påförs. Om beskattningen av ett fordon verkställs vid fordonsspecifik beskattning på myndighetsinitiativ på den grunden att fordonet har tagits i bruk utan att en skattedeklaration har lämnats in, beräknas dock dröjsmålsräntan på bilskatten från dagen efter den dag då skyldigheten att betala skatt uppkom till förfallodagen för den skatt som påförs.

På i 89 § i bilskattelagen avsedd skatt som betalats tillbaka till ett för stort belopp beräknas med avvikelse från 6 och 7 mom. dröjsmålsränta från dagen efter den dag då det överskjutande beloppet har använts till betalning av skatt eller debiterats Skatteförvaltningens konto till förfallodagen för den skatt som påförts till följd av rättelse av beskattningen.

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor

Skatteförvaltningen kan lämna dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige eller av ett giltigt skäl, eller av andra särskilda skäl.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Den ränta som ska betalas på bilskatt och punktskatt för tiden före denna lags ikraftträdande beräknas enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På ränta som beräknats i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag på bilskatt och punktskatt som är obetald när lagen träder i kraft tillämpas dock inte skatteförhöjningens och förseningsräntans minimibelopp på tre euro.

Helsingfors 23.4.2020

Statsminister

Sanna Marin

Finansminister Katri Kulmuni

Bilaga
Parallelltext

1.

Lag

om ändring av punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i punktskattelagen (182/2010) 16 §, rubriken för 6 kap., 35—46, 47 a—47 e och 50 §, 11 kap., 100, 102, 106, 107 a—107 c, 108, 110, 114 och 115 §,

av dem 16, 35, 36, 41 och 100 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1178/2016, 44, 47 a, 47 b, 47 e, 102 och 107 c § sådana de lyder i lag 1178/2016, 47 c § sådan den lyder i lag 495/2014, 47 d § sådan den lyder i lagarna 1178/2016 och 29/2018, 50 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 311/2016 samt 106, 107 a, 107 b och 108 § sådana de lyder i lagarna 939/2015 och 1178/2016,

ändras 1—3 §, 4 § 1 mom., 6 §, 13 § 3 mom., 14, 15 och 17 §, 18 § 2 mom., 21, 26, 28—30 §, rubriken för 5 kap. samt 31—34 §, av vilka 33 och 34 § samtidigt flyttas till 5 kap., rubriken för 7 kap. samt 47—49, 54, 56, 71, 72, 74, 78 och 80—82 §, rubriken för 83 § samt 83 § 5 och 6 mom., rubriken för 12 kap. samt 96 och 97 §, rubriken för 98 § samt 98 b, 99 och 101 §, 104 § 4 mom., 105 och 107 §,

av dem 3 § sådan den lyder i lag 311/2016, 4 § 1 mom., 83 § 5 och 6 mom., rubriken för 98 § samt 101 §, 104 § 4 mom., 105 och 107 § sådana de lyder i lag 1178/2016, 6, 21, 26, 28—30, 33, 54, 74, 78, 80, 81, 96 och 97 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1178/2016, 31 § sådan den lyder i lagarna 495/2014 och 1178/2016, 32 § sådan den lyder i lagarna 495/2014, 547/2016 och 1178/2016, 47 § sådan den lyder i lag 29/2018, 48 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 311/2016 och 1178/2016, 49 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 311/2016, 72 § sådan den lyder i lag 495/2014 och 98 b § sådan den lyder i lag 479/2016, samt

fogas till lagen nya 11 a, 71 a, 82 a, 83 a och 98 c §, till 20 a §, sådan den lyder i lag 495/2014, ett nytt 2 mom., till 22 § ett nytt 4 mom., till 98 §, sådan den lyder i lag 1178/2016, ett nytt 3 mom., till 98 a §, sådan den lyder i lag 479/2016, ett nytt 4 mom., till 103 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1152/2013 och 1178/2016, ett nytt 5 mom. och till 104 §, sådan den lyder i lagarna 939/2015 och 1178/2016, ett nytt 5 mom., varvid nuvarande 5 mom. blir 6 mom., som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Tillämpningsområde	*Tillämpningsområde*
Punktskatter ska betalas till staten i enlighet med denna lag. Denna lag tillämpas när punktskatt uppbärs på energiprodukter, elektricitet, alkohol, alko-	Punktskatt ska betalas till staten i enlighet med denna lag. Denna lag tillämpas *på skatter och avgifter om vilka det föreskrivs i* *1) lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994),*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
holdrycker och tobaksprodukter, om inte något annat föreskrivs i respektive lagar om punktskatt eller accis.	*2) lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996),* *3) lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994),* *4) lagen om tobaksaccis (1470/1994),* *5) lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010),* *6) lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004),* *7) avfallsskattelagen (1126/2010),* *8) lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004).* *Om en lag som nämns i 2 mom. innehåller bestämmelser som avviker från denna lag, tillämpas bestämmelserna i den lagen.*
Denna lag ska, enligt vad som föreskrivs i respektive lagar om punktskatt eller accis, tillämpas också när punktskatt uppbärs på andra produkter än de som nämns i 2 mom. I respektive lagar om punktskatt eller accis föreskrivs om grunderna för fastställande av skatt och om skattebelopp på punktskattepliktiga produkter. I lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) föreskrivs om undantag för landskapet Åland från bestämmelserna i denna lag.	I respektive lagar om punktskatt eller accis föreskrivs *det* om grunderna för fastställande av skatt och om skattebelopp på punktskattepliktiga produkter. I lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) föreskrivs *det* om undantag för landskapet Åland från bestämmelserna i denna lag. *På betalning av punktskatter, punktskattedeklaration och på fastställande, rättelse och annat beskattningsförfarande och ändringssökande som gäller punktskatter tillämpas lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och på skatteuppbörd och indrivning av skatter lagen om skatteuppbörd (11/2018), om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i en lag som nämns i 2 mom.*
2 §	2 §
Territoriellt tillämpningsområde	*Territoriellt tillämpningsområde*
Punktskattepliktiga är produkter som avses i 1 § och som i Finland tillverkas eller tas emot från andra medlemsstater eller förs in i Finland från områden utanför unionen.	Punktskattepliktiga är *de* produkter som avses i *de i* 1 § *2 mom. nämnda lagarna* och som *tillverkas* i Finland eller tas emot från andra medlemsstater *i Europeiska unionen* eller förs in i Finland från områden utanför unionen.
3 §	3 §
Tillämpning av tullagstiftningen	*Tillämpning av tullagstiftningen*

Gällande lydelse

Om produkter förs in från ett område utanför unionen och inte omedelbart efter införseln hänförs till ett uppskovsförfarande, ska på beskattningen och andra förfaranden samt ändringssökande tillämpas vad som bestäms eller föreskrivs om tull, om inte något annat särskilt föreskrivs i denna lag eller i respektive lagar om punktskatt eller accis. Punktskatt ska dock betalas innan punktskattepliktiga produkter övergår till fri omsättning.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas dock inte om den skattskyldiga beviljas anstånd med betalningen i enlighet med artikel 110 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

De formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för införsel av produkter till unionens tullområde ska i tillämpliga delar *gälla* vid införsel av punktskattepliktiga produkter till unionen från tredjeterritorier.

De formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för utförsel av varor från unionens tullområde ska i tillämpliga delar *gälla* vid utförsel av punktskattepliktiga produkter från unionen till tredjeterritorier.

4 §

Behöriga myndigheter

Skatteförvaltningen svarar för verkställande av punktbeskattning samt för skattekontroll och andra myndighetsuppgifter enligt denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis. Även Tullen har till uppgift att övervaka att de punktskatteskyldiga iakttar de skyldigheter som föreskrivits för dem i syfte att säkerställa en korrekt beskattning.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

Tullen verkställer beskattningen, om produkterna förs in från ett område utanför unionen och *de* inte omedelbart efter införseln hänförs till ett uppskovsförfarande. *På förfaranden vid betalning, återbetalning och återkrav av skatt och på andra förfaranden samt på säkerheter, skatteförhöjning, felavgift, efterbeskattning, uppgiftsskyldighet, föreläggande av vite och ändringssökande samt på sekretessen för uppgifter och utlämnande och erhållande av sekretessbelagda uppgifter tillämpas då vad som föreskrivs om tull i tullagstiftningen, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i respektive lag om punktskatt eller accis.* Punktskatt ska dock betalas innan punktskattepliktiga produkter övergår till fri omsättning.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas dock inte om den skattskyldig*e* beviljas anstånd med betalningen i enlighet med artikel 110 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (***tullkodexen***).

De formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för införsel av produkter till unionens tullområde *gäller* i tillämpliga delar vid införsel av punktskattepliktiga produkter till unionen från tredjeterritorier.

De formaliteter som anges i unionens tullbestämmelser för utförsel av *produkter* från unionens tullområde *gäller* i tillämpliga delar vid utförsel av punktskattepliktiga produkter från unionen till tredjeterritorier.

4 §

Behöriga myndigheter

Skatteförvaltningen *uppbär punktskatterna och svarar* för skattekontroll och andra myndighetsuppgifter enligt denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis. Även Tullen har till uppgift att övervaka att de punktskatteskyldiga iakttar *sina* skyldigheter *enligt vad* som föreskriv*s eller bestäms* i syfte att säkerställa en korrekt beskattning.

— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 §	6 §
Övriga definitioner	*Övriga definitioner*
I denna lag avses med	I denna lag avses med
1) *tullkodex* rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen,	1) ***uppskovsförfarande*** *ett system som tillämpas på tillverkning, bearbetning, innehav eller flyttning av punktskattepliktiga produkter under punktskatteuppskov inom unionens territorium eller via ett tredjeland eller ett tredjeterritorium, dock inte på tillverkning, bearbetning, innehav eller flyttning av sådana produkter som inte har tullstatus som unionsvaror på det sätt som definieras i artikel 5.24 i tullkodexen,*
2) *tillämpningsförordningen för tullkodex* kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättande av en tullkodex för gemenskapen,	2) ***avsändarmedlemsstat*** *den medlemsstat i Europeiska unionen från vilken de punktskattepliktiga produkterna avsänds,*
3) *suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang* något av de särskilda förfarandena enligt tullkodex med anknytning till den tullövervakning som icke-unionsvaror är föremål för vid införsel till unionens tullområde, tillfällig förvaring, frizoner eller frilager samt något av arrangemangen enligt artikel 84.1 a i tullkodex,	3) ***destinationsmedlemsstat*** *den medlemsstat i Europeiska unionen till vilken de punktskattepliktiga produkterna ska levereras,*
4) *uppskovsförfarande* ett system som tillämpas på tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande inom unionens territorium eller via ett tredjeland eller ett tredjeterritorium, dock inte på produkter på vilka tillämpas suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang,	4) ***skatteupplag*** *en plats där punktskattepliktiga produkter tillverkas, bearbetas, innehas, tas emot eller avsänds under ett uppskovsförfarande av en godkänd upplagshavare i dennes affärsverksamhet under de särskilda villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget finns,*
5) *skatteupplag* en plats där produkter som är belagda med punktskatt tillverkas, bearbetas, förvaras, mottas eller avsänds under ett uppskovsförfarande av en godkänd upplagshavare i dennes affärsverksamhet under de särskilda villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget,	5) ***godkänd upplagshavare*** *en fysisk eller juridisk person som av en medlemsstats behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet tillverka, bearbeta, inneha, ta emot eller avsända punktskattepliktiga produkter i ett skatteupplag under ett uppskovsförfarande,*
6) *godkänd upplagshavare* en fysisk eller juridisk person som av en medlemsstats behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet tillverka, bearbeta, förvara, ta	6) ***registrerad mottagare*** *en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, ta emot punktskat-*

Gällande lydelse

emot eller avsända punktskattepliktiga produkter, under ett uppskovsförfarande i ett skatteupplag,

7) *registrerad mottagare* en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, ta emot punktskattepliktiga produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland,

8) *tillfälligt registrerad mottagare* en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått rätt att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, vid en viss tidpunkt från en viss avsändare ta emot en viss kvantitet punktskattepliktiga produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland,

9) *registrerad avsändare* en fysisk eller juridisk person som av importmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, under ett uppskovsförfarande avsända punktskattepliktiga produkter vid deras övergång till sådan fri omsättning som avses i tullkodex,

10) *det datoriserade systemet* ett sådant datoriserat system för elektronisk överföring av administrativa ledsagardokument samt förbättrad kontroll som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor,

11) *distansförsäljning* försäljning av punktskattepliktiga produkter vilka redan frisläppts för konsumtion och köps från en annan medlemsstat av en annan person än en godkänd upplagshavare eller en registrerad eller tillfälligt registrerad mottagare som är etablerad i Finland och som inte bedriver en självständig

Föreslagen lydelse

tepliktiga produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland,

7) ***tillfälligt registrerad mottagare*** *en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått rätt att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, vid en viss tidpunkt och från en viss avsändare ta emot en viss kvantitet punktskattepliktiga produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat eller från en importplats i Finland,*

8) ***registrerad avsändare*** *en fysisk eller juridisk person som av importmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, under ett uppskovsförfarande avsända punktskattepliktiga produkter efter deras övergång till sådan fri omsättning som avses i artikel 201 i tullkodexen,*

9) ***det datoriserade systemet*** *ett sådant datoriserat system för elektronisk överföring av administrativa ledsagardokument samt förbättrad kontroll som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1152/2003/EG om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor,*

10) ***distansförsäljning*** *försäljning av punktskattepliktiga produkter vilka redan frisläppts för konsumtion och köps från en annan medlemsstat av en annan person än en godkänd upplagshavare eller en registrerad eller tillfälligt registrerad mottagare som är etablerad i Finland och som inte bedriver en självständig ekonomisk verksamhet och vilka avsänds eller transporteras direkt eller indirekt till Finland av försäljaren eller för dennes räkning,*

11) ***distansförsäljare*** *en försäljare som säljer produkter till Finland i enlighet med 10 punkten,*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ekonomisk verksamhet och vilka avsänds eller transporteras direkt eller indirekt till Finland av distansförsäljaren eller för dennes räkning,	
12) *distansförsäljare* en försäljare som säljer produkter till Finland i enlighet med 11 punkten,	12) ***skatterepresentant*** *en i Finland etablerad person som en distansförsäljare har utsett och som Skatteförvaltningen har godkänt att på distansförsäljarens vägnar betala punktskatt på produkter som tagits emot i Finland,*
13) *skatterepresentant* en i Finland etablerad person som en distansförsäljare har utsett och som Skatteförvaltningen har godkänt att på distansförsäljarens vägnar betala punktskatt på produkter som tagits emot i Finland,	13) ***innehav i kommersiellt syfte*** *att någon annan person än en enskild person innehar punktskattepliktiga produkter och att en enskild person innehar och transporterar produkterna för annat än eget bruk i enlighet med 72 §,*
14) *innehav i kommersiellt syfte* innehav av punktskattepliktiga produkter av någon annan än en enskild person eller av en enskild person av andra orsaker än för dennes eget bruk och som transporteras av denne i enlighet med 72 §,	14) ***import*** *övergång till fri omsättning av punktskattepliktiga produkter i enlighet med artikel 201 i tullkodexen,*
15) *import av punktskattepliktiga produkter* införsel till unionens territorium av punktskattepliktiga produkter, såvida inte produkterna vid införseln till unionen omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang eller frisläpps från ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang,	15) ***direkt leverans*** *flyttning av punktskattepliktiga produkter så att de tas emot någon annanstans än i en godkänd upplagshavares skatteupplag eller på en registrerad mottagares mottagningsplats,*
16) *direkt leverans* mottagande av punktskattepliktiga produkter någon annanstans än i en godkänd upplagshavares skatteupplag eller på en registrerad mottagares mottagningsplats,	16) ***importplats*** *den plats där varorna övergår till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i tullkodexen,*
17) *skatteperiod* en kalendermånad,	17) ***exportplats*** *den plats där punktskattepliktiga produkter lämnar unionens territorium,*
18) *skattskyldig som deklarerar per skatteperiod* en godkänd upplagshavare, en registrerad mottagare och en skatterepresentant samt sådana skattskyldiga på vilka enligt respektive lagar om punktskatt eller accis eller enligt någon annan lag ska tillämpas bestämmelserna om registrerade näringsidkare,	18) ***exportmedlemsstat*** *den medlemsstat där exportdeklarationen lämnas in i enlighet med artikel 263.1 i tullkodexen,*
19) *importplats* den plats där varorna befinner sig när de övergår till fri omsättning enligt artikel 79 i tullkodex,	19) ***harmoniserade punktskattepliktiga produkter*** *sådana produkter som nämns i punkt 11 i bilaga II till kommissionens förordning (EG) nr 684/2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller dato-*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	riserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov.
20) ***exportplats*** *den plats där punktskattepliktiga produkter lämnar unionens territorium,*	
21) ***exportmedlemsstat*** *den medlemsstat där exportdeklarationen lämnas in i enlighet med artikel 161.5 i tullkodex,*	
22) ***förordningen om genomförande av punktskattedirektivet*** *kommissionens förordning (EG) nr 684/2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov,*	
23) ***harmoniserade punktskattepliktiga produkter*** *sådana produkter som avses i punkt 2.11 i bilagan till förordningen om genomförande av punktskattedirektivet.*	
	11 a §
	Särskilda bestämmelser om oegentligheter
	Bestämmelserna om skatteperiod, sista inlämningsdag för skattedeklaration och betalning av skatt för skatteperioden i 11—20, 32 och 33 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte, om det i samband med en övervakningsåtgärd eller annars upptäcks att en oegentlighet som avses i 11 § i denna lag har begåtts vid import, mottagande eller flyttning av produkter. Skyldigheten att betala skatt uppkommer omedelbart efter det att produkterna har tagits emot eller importerats olagligt eller oegentligheten under flyttningen annars har konstaterats.
	Tidsfristen enligt 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ beräknas i de fall som avses i 1 mom. från utgången av det kalenderår under vilket skyldigheten att betala skatt uppkom.
13 §	13 §
Skattskyldighet i vissa situationer	*Skattskyldighet i vissa situationer*
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

Om produkter som ska föras till ett område utanför unionen i enlighet med artikel 91 i tullkodex *har hänförts till förfarandet för extern transitering* i en annan medlemsstat och detta förfarande inte avslutas enligt bestämmelserna om det, ska punktskatt betalas på produkterna om de finns i Finland eller om det kan antas att de konsumerats här. *Den* skattskyldig*e* är enligt tullkodex gäldenär i förhållande till de produkter som avses ovan.

Föreslagen lydelse

Om *punktskattepliktiga* produkter som ska föras till ett område utanför unionen *har hänförts till förfarandet för extern transitering enligt* artikel *226* i tullkodex*en* i en annan medlemsstat och detta förfarande inte avslutas *i enlighet med* bestämmelserna om det, ska punktskatt betalas på produkterna, om de finns i Finland eller om det kan antas att de har konsumerats *i Finland*. Skattskyldig *för dessa produkter* är den gäldenär som avses i tullkodexen.

14 §

Tidpunkten för fastställande av skatt

Punktskatten *ska* fastställas enligt de bestämmelser som gäller den dag då produkten *har* frisläppts för konsumtion i Finland eller skyldigheten att betala skatt annars *har* uppkom*mit*.

För produkter som importerats från ett område utanför unionen och som inte omedelbart efter importen har hänförts till ett uppskovsförfarande ska punktskatten fastställas enligt de bestämmelser som gällde den dag då tullmyndigheten godkände anmälan om produktens övergång till fri omsättning.

I sådana fall som avses i 13 § 1 mom. ska skatten fastställas enligt de bestämmelser som gällde den dag då produkten användes för ett skattepliktigt ändamål.

Om skattepliktiga produkter har tagits emot eller importerats i kommersiellt syfte eller annars för näringsverksamhet utan att denna lags bestämmelser om beskattning och övervakning iakttagits, ska skatten fastställas enligt de bestämmelser som gällde den dag då produkten togs emot eller importerades eller *en* oegentlighet annars konstaterades.

14 §

Fastställande av skatt

Punktskatten fastställs enligt de bestämmelser som *gällde* den dag då produkten frisläpp*tes* för konsumtion i Finland eller skyldigheten att betala skatt annars uppkom.

För produkter som importerats från ett område utanför unionen och som inte omedelbart efter importen har hänförts till ett uppskovsförfarande, *fastställs punktskatten* enligt de bestämmelser som gällde den dag då tullmyndigheten godkände anmälan om produktens övergång till fri omsättning.

I sådana fall som avses i 13 § 1 mom. *fastställs skatten* enligt de bestämmelser som gällde den dag då produkten användes för ett skattepliktigt ändamål.

Om skattepliktiga produkter har tagits emot eller importerats i kommersiellt syfte eller annars för näringsverksamhet utan att denna lags bestämmelser om beskattning och övervakning iakttagits, *fastställs skatten* enligt de bestämmelser som gällde den dag då produkt*erna* togs emot eller importerades eller oegentligheten annars konstaterades.

15 §

Beskattningsbara kvantiteter

En godkänd upplagshavare ska för varje skatteperiod påföras skatt på de produkter som under en skatteperiod har frisläppts för konsumtion.

15 §

Beskattningsbara kvantiteter

En godkänd upplagshavare ska för varje skatteperiod *betala* skatt på de produkter som *har frisläppts för konsumtion under skatteperioden.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
En registrerad mottagare och en skatterepresentant ska för varje skatteperiod påföras skatt på de produkter som tagits emot under perioden.	En registrerad mottagare och en skatterepresentant ska för varje skatteperiod *betala* skatt på de produkter som tagits emot under skatteperioden.
Skattskyldiga som avses i 13 § 1 mom. ska påföras skatt på de produkter som under skatteperioden har använts för skattepliktiga ändamål. På beskattningen tillämpas också i övrigt bestämmelserna om registrerade mottagare.	*Den* skattskyldig*e* som avses i 13 § 1 mom. ska *betala* skatt på de produkter som under skatteperioden har använts för skattepliktiga ändamål. *Skattedeklarationen ska lämnas in och skatten betalas med iakttagande av vad som föreskrivs i 17 § 1 mom. och 32 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
I andra situationer än de som avses ovan ska skatt påföras på de produkter som *vid tidpunkten i fråga* har tagits emot eller på vilka skatt annars ska betalas.	I andra situationer än de som *avses i 1—3 punkten* ska skatt *betalas* på de produkter som har tagits emot *vid respektive tidpunkt* eller på vilka skatt annars ska betalas.
Om tillståndet för en godkänd upplagshavares skatteupplag återkallas, ska upplagshavaren betala punktskatt på de produkter som finns i skatteupplaget när tillståndet upphör. Punktskatten fastställs då enligt de bestämmelser som gäller dagen efter att tillståndet har upphört. Skatten ska deklareras och betalas i enlighet med 31 § 2 mom. och 46 § 2 mom. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om den godkände upplagshavaren har försatts i konkurs.	Om tillståndet för en godkänd upplagshavares skatteupplag återkallas, ska upplagshavaren betala punktskatt på de produkter som finns i skatteupplaget när tillståndet upphör. Punktskatten *betalas* då enligt de bestämmelser som gäller dagen efter att tillståndet har upphört. *Skattedeklarationen ska lämnas in och skatten betalas med iakttagande av vad som föreskrivs i 17 § 1 mom. och 32 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.* Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om den godkände upplagshavaren har försatts i konkurs.
	Vad som i 1—5 mom. föreskrivs om beskattningsbara kvantiteter tillämpas också när den behöriga myndigheten påför skatt.
16 §	
Avdrag från skatt	
En godkänd upplagshavare har rätt att från punktskatten för en skatteperiod dra av den punktskatt som har betalats eller ska betalas på produkter som under skatteperioden i fråga har återförts till skatteupplaget. Avdrag får emellertid inte göras i fråga om sådana produkter som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av sin beskaffenhet, såsom att de blivit gamla eller avdunstat eller av någon jämförbar orsak som har samband med deras egenskaper.	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Dessutom har en godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare rätt att från punktskatten för en skatteperiod dra av den skatt som har betalts eller ska betalas på produkter som frisläppts för konsumtion och som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade till följd av en oförutsedd händelse eller force majeure. Avdrag får inte göras för produkter som på grund av sin beskaffenhet har förstörts. Avdrag får göras endast för produkter som bevisligen har förstörts fullständigt eller oåterkalleligen gått förlorade. Produkter för vilka görs avdrag ska förstöras under den behöriga myndighetens övervakning eller annars på ett sätt som den godkänt.	
Avdrag som avses i 1 och 2 mom. får göras av den upplagshavare eller registrerade mottagare som har betalt eller är skyldig att betala punktskatt på produkterna. Om avdrag enligt 1 och 2 mom. inte kan göras till fullt belopp vid beräkningen av den punktskatt som ska betalas för skatteperioden, får den godkände upplagshavaren eller registrerade mottagaren dra av det oavdragna beloppet i deklarationerna för det innevarande årets följande skatteperioder eller för det följande kalenderårets skatteperioder.	
17 §	17 §
Punktskattefrihet	*Punktskattefrihet*
Skattefria är produkter som tillverkas, bearbetas, innehas eller flyttas under ett uppskovsförfarande och produkter på vilka tillämpas tullagerförfarande enligt artikel 98 eller exportförfarande enligt artikel 161 i tullkodex.	Produkter som tillverkas, bearbetas, innehas eller flyttas under ett uppskovsförfarande och produkter *som hänförs till ett tullagerförfarande enligt artikel 240 eller förfarande för export enligt artikel 269 i tullkodexen är skattefria.*
Bestämmelser om skattefrihet för punktskattepliktiga produkter ingår dessutom i respektive lagar om punktskatt eller accis.	Bestämmelser om skattefrihet för punktskattepliktiga produkter ingår dessutom i respektive lagar om punktskatt eller accis.
18 §	18 §
Befrielse från punktskatt	*Befrielse från punktskatt*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
För ändamål som nämns i 1 mom. kan punktskattepliktiga produkter säljas skattefritt	För *de* ändamål som nämns i 1 mom. kan punktskattepliktiga produkter säljas skattefritt från ett skatteupplag. Skattefriheten *kan även*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
från ett skatteupplag. *När det gäller energiprodukter och elektricitet kan* skattefriheten förverkligas genom återbetalning av punktskatten, varvid 83 § ska tillämpas.	förverkligas genom återbetalning av punktskatten, varvid 83 § *1 mom. och 83 a § 1 mom.* ska tillämpas. *På den som har rätt till återbetalning tillämpas dessutom vad som föreskrivs om skattskyldiga i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
20 a §	20 a §
Anteckning om skattefrihet	*Anteckning om skattefrihet*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Bestämmelser om påföljden för försummelse av anteckningsskyldigheten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.
21 §	21 §
Tillståndspliktig verksamhet	*Tillståndspliktig verksamhet*
Punktskattepliktiga produkter får tillverkas, bearbetas, innehas, avsändas och mottas inom ramen för ett uppskovsförfarande endast med stöd av tillstånd som beviljats för denna verksamhet.	Punktskattepliktiga produkter får tillverkas, bearbetas, innehas, avsändas och *tas emot* inom ramen för ett uppskovsförfarande endast med stöd av tillstånd som beviljats för denna verksamhet.
Skatteförvaltningen beviljar *på ansökan* tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant samt att hålla ett skatteupplag. Tillståndet ska vara i kraft när verksamheten inleds och medan den pågår.	Skatteförvaltningen *kan på ansökan* bevilja tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant samt att hålla ett skatteupplag. *Ansökan ska göras elektroniskt. Skatteförvaltningen kan dock av särskilda skäl godkänna att ansökan görs på något annat sätt än elektroniskt.* Tillståndet ska vara i kraft när verksamheten inleds och medan den pågår. *På delgivning av tillståndsbeslut tillämpas 56 och 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.* *Den som fått ett tillståndsbeslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i beslutet. På ändringssökande tillämpas vad som föreskrivs i 62 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
22 §	22 §
Skatteupplag	*Skatteupplag*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Bestämmelser om påföljden för försummelse av skyldigheterna enligt denna paragraf finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.
26 §	26 §
Övriga förutsättningar för beviljande av tillstånd	*Övriga förutsättningar för beviljande av tillstånd*
Tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant beviljas *en* sökande	Tillstånd att verka som godkänd upplagshavare, registrerad mottagare, registrerad avsändare eller skatterepresentant beviljas sökande *som*
1) som enligt vad som utretts anses vara tillförlitlig,	1*) inte väsentligt har försummat eller på de grunder som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) inte väsentligt kan antas försumma sina skyldigheter enligt 26 § 2 mom. i den lagen i fråga om beskattningen,*
2) som anses ha tillräckliga ekonomiska och funktionella förutsättningar för verksamheten,	2) *har uppnått myndighetsåldern och vars handlingsbehörighet inte har begränsats, om sökanden är en fysisk person, och*
3) som inte är försatt i konkurs och, om sökanden är en fysisk person, ska ha uppnått myndig ålder och vars handlingsbehörighet inte har begränsats, och	3) *har ställt säkerhet i enlighet med 28 §.*
4) som har ställt säkerhet i enlighet med 28 §.	
Sökanden anses inte vara tillförlitlig om sökanden är en fysisk person eller har ställningen av styrelsemedlem, verkställande direktör, ansvarig bolagsman eller en jämförbar ställning eller är faktisk förmånstagare i förhållande till det sökande företaget och har gjort sig skyldig till ett brott som kan anses visa att sökanden är uppenbart olämplig att bedriva sådan verksamhet som tillståndsansökan avser. Sökanden anses inte heller vara tillförlitlig om denna annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig att bedriva sådan verksamhet som tillståndsansökan avser.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Sökanden anses inte ha tillräckliga ekonomiska förutsättningar att bedriva verksamheten i synnerhet om sökanden enligt utmätning eller annan utredning är oförmögen att svara för sina skulder eller upprepade gånger eller i betydande utsträckning har försummat att betala skatter eller offentliga avgifter eller försummat andra förpliktelser.	
Tullen ska på begäran ge Skatteförvaltningen ett utlåtande om den sökandes i 2 mom. avsedda tillförlitlighet.	
28 §	28 §
Säkerheter	*Säkerheter*
En godkänd upplagshavare ska vid behov ställa säkerhet för att trygga skattefordringar som härrör från tillverkning, bearbetning och förvaring av punktskattepliktiga produkter.	En godkänd upplagshavare ska *på yrkande av Skatteförvaltningen i syfte att trygga skattefordran* ställa säkerhet *för betalning av punktskatt som grundar sig på* tillverkning, bearbetning *eller innehav* av punktskattepliktiga produkter.
En registrerad mottagare och *en* skatterepresentant ska vid behov ställa säkerhet för betalning av punktskatt.	En registrerad mottagare och skatterepresentant ska *på yrkande av Skatteförvaltningen* ställa säkerhet för betalning av punktskatt.
I 55 § föreskrivs om säkerhet som ska ställas för produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande. I 9 kap. föreskrivs om säkerhet som ska ställas i anslutning till flyttning av produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat.	*Bestämmelser* om säkerhet som ska ställas för produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande *finns i 55 §. Bestämmelser* om säkerhet som ska ställas i *samband med* flyttning av produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat *finns i 9 kap.*
Skatteförvaltningen bestämmer storleken på säkerheten. Vid prövningen av storleken på säkerheten ska tillståndssökandens tillförlitlighet, verksamhetens omfattning och lönsamhet samt sökandens soliditet, likviditet och övriga ekonomiska förutsättningar att svara för skatter beaktas. Vid prövningen ska dessutom beaktas sökandens tidigare ekonomiska verksamhet och det betalningssätt som sökanden använt samt risken för att sökanden i framtiden blir insolvent. Skatteförvaltningen kan ändra säkerhetens belopp om det är behövligt på grund av förändringar i tillståndshavarens verksamhet.	Skatteförvaltningen bestämmer *säkerhetens art och storlek.* Vid prövningen av *säkerhetens storlek* ska tillståndssökandens tillförlitlighet, verksamhetens omfattning och lönsamhet samt sökandens soliditet, likviditet och övriga ekonomiska förutsättningar att svara för skatter*na* beaktas. *Skatteförvaltningen kan bestämma att säkerhet ska ställas, kräva ytterligare säkerhet eller frisläppa säkerhet, om det behövs på grund av förändringar i tillståndshavarens verksamhet*. Skatteförvaltningen ska då på tillståndshavarens begäran meddela denne ett beslut som gäller säkerheten.
	På delgivning av i 4 mom. avsedda beslut som gäller säkerhet tillämpas 56 och 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Den som fått ett beslut som gäller säkerhet och Enheten

Gällande lydelse

29 §

Återkallelse av tillstånd ***samt varning***

Ett tillstånd återkallas om

1) tillståndshavaren inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd,

2) tillståndshavaren i en betydande utsträckning har försummat att betala punktskatter,

3) det i tillståndshavarens verksamhet har uppdagats betydande eller upprepade brister, förseelser eller försummelser som trots skriftlig varning inte har åtgärdats, eller om

4) tillståndshavaren ansöker om återkallelse av tillståndet.

Om det uppdagas brister, förseelser eller försummelser i tillståndshavarens verksamhet kan Skatteförvaltningen ge tillståndshavaren en skriftlig varning. I samband med varningen kan det för tillståndshavaren sättas ut en frist inom vilken bristerna eller försummelserna ska avhjälpas.

När tillståndshavaren ansöker om återkallelse av tillståndet kan det förordnas upphöra senast sex månader efter det att ansökan lämnats in till Skatteförvaltningen.

Efter det att tillståndet återkallats ska Skatteförvaltningen utan dröjsmål *återbetala* den säkerhet som avses i 28 § eller den del av säkerheten som inte har använts för betalning av skatter, efter det att tillståndshavaren inte längre har obetalda skatter och den verksamhet som avses i tillståndet veterligen inte orsakar ytterligare skatteförpliktelser.

Tillståndet anses upphöra om tillståndshavaren försätts i konkurs.

Föreslagen lydelse

för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i beslutet. På ändringssökande tillämpas vad som föreskrivs i 62 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

29 §

Återkallelse av tillstånd

Ett tillstånd återkallas om tillståndshavaren inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd *eller om tillståndshavaren begär att tillståndet återkallas. På delgivning av beslut som gäller återkallelse av tillstånd tillämpas 56 och 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Den som fått ett beslut som gäller återkallelse av tillstånd och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i beslutet. På ändringssökande tillämpas vad som föreskrivs i 62 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*

Skatteförvaltningen ska i god tid innan ett tillstånd återkallas underrätta tillståndshavaren om att tillståndet återkallas och ge tillståndshavaren tillfälle att lägga fram en redogörelse, om inte tillståndshavaren själv har begärt att tillståndet återkallas.

När tillståndshavaren *begär* återkallelse av tillståndet kan det förordnas upphöra senast sex månader efter det att ansökan lämnats in till Skatteförvaltningen.

När tillståndet har upphört att gälla frisläpper Skatteförvaltningen utan dröjsmål den säkerhet som avses i 28 §. *Om det har funnits eller fortfarande finns obetald skatt från tillståndets giltighetstid eller om det finns kännedom om nya skatteförpliktelser som föranleds av den verksamhet som avses i tillståndet, ska den del av säkerheten frisläppas som inte har använts eller inte används för betalning av skatten.*

Tillståndet anses upphöra om tillståndshavaren försätts i konkurs.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
30 §	30 §
Register för punktbeskattning	*Register för punktbeskattning*
Skatteförvaltningen för ett sådant register över tillståndshavare och skatteupplag som förutsätts i rådets förordning (EG) nr 2073/2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter. Dessutom för Skatteförvaltningen för att sätta i kraft denna lag och lagar om punktskatt eller accis, ett register med uppgifter som behövs för *verkställande av* punktbeskattning och återbetalning av skatter.	Skatteförvaltningen för ett sådant register över tillståndshavare och skatteupplag som förutsätts i rådets förordning (E*U*) nr *389/2012* om administrativt samarbete i fråga om punktskatter *och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004*. Dessutom för Skatteförvaltningen för *verkställigheten av denna lag och av lagarna* om punktskatt eller accis ett register med uppgifter som behövs för punktbeskattning och återbetalning av *punkt*skatter.
På utlämnande av information ur registren tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) medan personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas på annan behandling av personuppgifter, om inte något annat följer av denna lag eller de bestämmelser som nämns i 113 §.	*Skatteförvaltningen för ett register över de stödmottagare som avses i 98 b §. Dessutom för Skatteförvaltningen ett register över de småskaliga tillverkare som avses i 1 § 5 mom. i lagen om punktskatt på läskedrycker och i 1 § 3 mom. i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar. Registret förs för beviljande och övervakning av stöd som avses i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tilllämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse. I registret antecknas den småskaliga tillverkarens namn, företags- och organisationsnummer, kontaktuppgifter, kvantiteten punktskattepliktiga produkter som produceras under ansökningsåret samt beloppen av de stöd av mindre betydelse som andra myndigheter beviljat den småskaliga tillverkaren under ansökningsåret och de två föregående kalenderåren.*
	Uppgifterna i de register som avses i 1 och 2 mom. bevaras i 12 år efter det att den registrerade har avregistrerats. Uppgifterna bevaras dock minst så länge det är möjligt att göra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande.
Ur registret över tillståndshavare och skatteupplag *lämnas ut information med hjälp av teknisk anslutning eller på annat elektroniskt sätt* till myndigheter *som sköter punktskatteärenden* i andra medlemsstater, i *enlighet med* den förordning som nämns i 1 mom.	*Bestämmelser om elektroniskt utlämnande av uppgifter* ur registret över tillståndshavare och skatteupplag till *behöriga* myndigheter i andra medlemsstater *finns* i den förordning som nämns i 1 mom.
Skatteförvaltningen för ett register över stödmottagare som avses i 98 b §.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 kap.	5 kap.
Deklarationsskyldighet	***Registrering***
31 §	31 §
Inlämnande av skattedeklaration	*Registreringsanmälan*
Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska lämna in en skattedeklaration till Skatteförvaltningen för varje skatteperiod senast den 18 dagen i kalendermånaden efter skatteperioden.	*De som bedriver punktskattepliktig verksamhet och som enligt lag ska registrera sig som skattskyldiga, stödmottagare eller småskaliga tillverkare ska göra en registreringsanmälan till Skatteförvaltningen. Registreringsanmälan ska göras innan den verksamhet som kräver registrering inleds, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i respektive lag om punktskatt eller accis.*
	Skatteförvaltningen ska utan dröjsmål underrättas om ändringar i de anmälda uppgifterna och om att den verksamhet som kräver registrering upphör.
Andra skattskyldiga än de som avses i 1 mom. ska lämna in en skattedeklaration till Skatteförvaltningen inom fyra vardagar från den dag då produkterna togs emot eller skyldigheten att betala skatt i övrigt uppkom, denna dag medräknad. Som vardag betraktas inte helgfri lördag. Tidsfristen fyra vardagar för inlämnande av deklaration tillämpas inte om det vid en granskning eller på annat sätt konstateras att produkterna har förts in i landet eller tagits emot i strid med denna lags bestämmelser om beskattning och övervakning.	
Skatteförvaltningen kan av grundad anledning ålägga en skattskyldig att lämna in en skattedeklaration vid någon annan tidpunkt än vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. eller att lämna in en skattedeklaration som är gemensam för två eller flera skatteupplag. Skatteförvaltningen kan av grundad anledning även bestämma att skatteperioden för en viss skattskyldig ska vara längre än vad som bestäms i 6 § 17 punkten, dock högst ett kalenderår.	
Skattedeklarationen ska innehålla de uppgifter som behövs för att konstatera hur stort skatteuttaget ska vara samt uppgifter om skattefria leveranser per produktgrupp. Godkända upplagshavare ska lämna in en särskild skattedeklaration för varje skatteupplag.	*En anmälan enligt 1 och 2 mom. ska göras elektroniskt. Skatteförvaltningen kan dock av särskilda skäl godkänna att anmälan görs på något annat sätt än elektroniskt.*
Skattedeklarationen anses vara inlämnad då den har anlänt till Skatteförvaltningen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten finns i 10 §	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).	
32 §	32 §
Sätt att lämna in skattedeklaration	***Tidpunkten för registrering***
Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska lämna in skattedeklarationen elektroniskt (***elektronisk skattedeklaration***). Skatteförvaltningen kan godkänna att deklarationen lämnas in på en pappersblankett.	*Skatteförvaltningen antecknar den som registrerat sig som skattskyldig i registret från och med den tidpunkt då den punktskattepliktiga verksamheten inleds, och stödmottagaren eller en småskalig tillverkare från och med den tidpunkt då rätten till stöd uppkommer.*
Andra skattskyldiga än de som deklarerar per skatteperiod kan lämna in skattedeklarationen på en pappersblankett som fastställts av Skatteförvaltningen, eller elektroniskt.	*Skatteförvaltningen gör ändringar i registreringen eller avregistrerar den skattskyldige, stödmottagaren eller den småskaliga tillverkaren från och med den tidpunkt då den verksamhet som är en förutsättning för registrering har förändrats eller upphört.*
En elektronisk skattedeklaration ska certifieras med en elektronisk underskrift eller på något annat godtagbart sätt. Den skattskyldige ska underteckna en skattedeklaration som lämnas in på en pappersblankett.	
Trots bestämmelserna i 1 och 3 mom. får Skatteförvaltningen meddela föreskrifter om när förfarandet med elektroniska skattedeklarationer börjar tillämpas, om undantag från användningen av elektroniska skattedeklarationer samt om det elektroniska förfarande som kan användas när elektroniska skattedeklarationer lämnas in.	
6 kap.	
Verkställande av beskattning	(6 kap. rubrik upphävs)
33 §	33 §
Beskattningsbeslut	***Beslut som gäller registrering***
På basis av skattedeklarationen och annan utredning fastställer Skatteförvaltningen utan dröjsmål i ett beskattningsbeslut beloppet av den punktskatt som ska betalas.	*Skatteförvaltningen ska meddela den som saken gäller ett beslut i ett ärende som gäller registrering.*
Skatten fastställs i beskattningsbeslutet per produktgrupp. Skatten beräknas på fulla skattegrundande enheter så att delar som överstiger en full enhet lämnas obeaktade. Delar	*På delgivning av beslut tillämpas vad som föreskrivs i 56 och 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På stödmottagare och*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
som överstiger en full enhet ska dock beaktas om skatten fastställs på skattepliktiga produkter som privatpersoner för med sig eller tar emot.	*småskaliga tillverkare tillämpas då vad som föreskrivs om skattskyldiga.*
34 §	34 §
Beskattning enligt uppskattning	***Närmare föreskrifter om registrering***
Beskattningen ska verkställas enligt uppskattning om någon skattedeklaration inte har lämnats in eller om deklarationen inte ens korrigerad kan läggas till grund för beskattningen (***beskattning enligt uppskattning***). I beskattningsbeslutet ska då nämnas på vilka grunder uppskattningen gjorts. Beskattning enligt uppskattning kan verkställas om brister upptäcks vid en granskning enligt 96 §.	*Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om registreringsförfarandet.*
35 §	
Rättelse till skattetagarens fördel	
Om punktskatt helt eller delvis, på grund av ett räknefel eller något därmed jämförbart misstag eller på grund av att Skatteförvaltningen till någon del inte har prövat saken, utan den skattskyldiges förskyllan inte har blivit påförd, eller om punktskatt av samma orsak återbetalts till ett alltför högt belopp, ska Skatteförvaltningen rätta sitt beslut, om ärendet inte annars behandlas eller om det inte har avgjorts med anledning av överklagande. *Rättelse ska göras inom ett år från ingången av kalenderåret efter det år då skatten eller återbetalningen fastställdes eller borde ha fastställts.*	(upphävs)
36 §	
Efterbeskattning	
Om den skattskyldige helt eller delvis har försummat sin deklarationsskyldighet eller lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig deklaration eller en annan uppgift eller handling på grund av vilken punktskatt helt eller delvis inte blivit fastställd eller återbetalts till ett alltför högt belopp, ska Skatte-	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
*förvaltningen ålägga den skattskyldige att betala den punktskatt som av nämnda orsak inte har påförts (**efterbeskattning**).* *Efterbeskattning ska verkställas inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år då skatten eller återbetalningen fastställdes eller borde ha fastställts.*	
37 §	
Verkställande av rättelse och efterbeskattning	
Rättelse och efterbeskattning kan verkställas också för längre tid än en skatteperiod, dock för högst ett kalenderår.	(upphävs)
38 §	
Utredning av ärenden	
När den skattskyldige har uppfyllt sin deklarationsskyldighet ska skattemyndigheten och den skattskyldige i möjligaste mån delta i utredningen av ärendet. I regel ska den part som har bättre förutsättningar lägga fram utredning.	(upphävs)
39 §	
Motivering av beslut	
Ett beskattningsbeslut ska motiveras om det avviker från den skattskyldiges skattedeklaration eller om beslutet gäller beskattning enligt uppskattning, rättelse till skattetagarens fördel, efterbeskattning, skatteförhöjning eller felavgift eller om beslutet annars innebär avvikelse från den ordinarie beskattningen. I motiveringen ska anges vilka huvudsakliga fakta som lagts till grund för beslutet och nämnas vilka bestämmelser som tillämpats. *Ett beslut behöver inte motiveras om en motivering är uppenbart onödig.*	(upphävs)
40 §	
Hörande	
Den skattskyldige ska ges tillfälle att bli hörd om det när beskattningen verkställs görs	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
väsentlig avvikelse från den skattskyldiges skattedeklaration.	
Den skattskyldige ska ges tillfälle att bli hörd innan beskattning enligt uppskattning, rättelse till skattetagarens fördel eller efterbeskattning verkställs.	
41 §	
Delgivning av beslut	
Ett beslut kan delges utan mottagningsbevis varvid det, om inte något annat visas, anses ha delgivits den sjunde dagen efter att det lämnades in till posten. Ett beslut kan också delges personligen. Då anses beslutet ha delgivits vardagen efter den dag då det fastställdes.	(upphävs)
Ett beslut med anledning av en elektronisk deklaration eller ansökan kan delges också elektroniskt med ett meddelande om att beslutet kan hämtas via Skatteförvaltningens datasystem. Beslutet anses då ha delfåtts vardagen efter den dag då beslutet kunde hämtas via Skatteförvaltningens datasystem.	
Beslutet delges en sådan statlig rättsbevakare som avses i 107 § så att denne får tillfälle att ta del av beslutet och de handlingar som ligger till grund för det.	
Delgivning av beslut regleras till övriga delar i förvaltningslagen och i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet.	
42 §	
Kringgående av skatt	
Om ett förhållande eller en åtgärd har givits en rättslig form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syfte, ska vid punktbeskattningen förfaras som om den riktiga formen hade använts.	(upphävs)
43 §	
Skatteförhöjning	
Punktskatt kan höjas	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1) med minst 50 och högst 2 500 euro, om den skattskyldige utan giltigt skäl har lämnat in en deklaration eller andra uppgifter eller andra handlingar efter föreskriven tid, och med högst 3 500 euro, om deklarationen eller andra uppgifter eller handlingar har lämnats in först efter uppmaning eller om det finns mindre brister i dem och den skattskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristerna,	
2) med högst 30 procent, om den skattskyldige utan giltigt skäl har lämnat in en deklaration eller andra uppgifter eller handlingar i felaktigt eller väsentligen bristfälligt skick, eller om den skattskyldige utan giltigt skäl efter en uppmaning helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin deklarationsskyldighet,	
3) med högst 50 procent, om den skattskyldige uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig deklaration eller andra uppgifter eller handlingar eller annars har försummat att fullgöra sin deklarationsskyldighet och förfarandet har varit ägnat att medföra att den skattskyldige skulle ha kunnat undgå skatt.	
Om förfarandet enligt 1 mom. 3 punkten, med beaktande av storleken av den nytta som hade kunnat uppnås och andra relevanta omständigheter måste anses vara grovt, kan skatten höjas med minst 50 och högst 100 procent.	
Om felaktigheten eller försummelsen enligt 1 eller 2 mom. gäller endast en del av de skattepliktiga produkterna, ska skatteförhöjning påföras endast den punktskatt som motsvarar denna del.	
44 §	
Felavgift	
Om ett förfarande som avses i 43 § 1 mom. 1–3 punkten gäller punktbeskattning vid vilken ingen skatt eller endast ett ringa skattebelopp påförs och någon skatteförhöjning inte har fastställts eller om deklarationsskyldigheten eller någon annan skyldighet enligt denna lag eller respektive lagar om punktskatt eller accis eller en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av lagarna eller enligt den	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
behöriga myndighetens på dessa bestämmelser baserade beslut eller föreskrifter har försummats, eller om bristfälliga eller oriktiga uppgifter har lämnats i syfte att få punktskatt återbetald, kan som felavgift påföras minst 50 och högst 15 000 euro.	
45 §	
Påförande av skatteförhöjning och felavgift	
När skatteförhöjning och felavgift påförs ska det beaktas hur klandervärt förfarandet varit, om det har upprepats och andra jämförbara omständigheter.	(upphävs)
Innan skatteförhöjning eller felavgift påförs ska den som saken gäller ges tillfälle att bli hörd. Ett beslut om skatteförhöjning eller felavgift kan emellertid fattas utan att parten hörs, om skatteförhöjningen eller felavgiften påförs på den grunden att till tullmyndigheten inte inom föreskriven tid har lämnats in en deklaration eller andra uppgifter eller handlingar.	
Skatteförhöjningen eller felavgiften förblir i kraft trots att skattskyldigheten upphört eller punktskatten återbetalts, om orsakerna till påföljden fortfarande är för handen.	
7 kap.	7 kap.
Betalning och uppbörd av skatt	***Skatteuppbörd***
46 §	
Tidpunkten för betalning av skatt	
En skattskyldig som deklarerar per skatteperiod ska betala punktskatten för skatteperioden senast den 27 dagen i kalendermånaden efter skatteperioden. Om denna dag är en helgdag eller helgfri lördag får skatten betalas den första vardagen därefter.	(upphävs)
Andra skattskyldiga än de som deklarerar per skatteperiod ska betala skatten inom tio vardagar efter det att produkterna tagits emot eller skyldigheten att betala skatt annars har uppkommit, denna dag medräknad. Som vardag anses inte helgfri lördag. I sådana fall	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
som avses i 12 § 1 mom. 3 punkten uppkommer skyldigheten att betala skatt omedelbart efter det att produkterna tagits emot eller förts in i landet i strid med bestämmelserna eller oegentligheten annars har konstaterats. *Om den skattskyldige inte har fått del av beskattningsbeslutet inom den tid som avses i denna paragraf, ska punktskatten betalas enligt skattedeklarationen eller den skattskyldiges bokföring.*	
47 §	47 §
Skatteuppbörd	***Särskilda bestämmelser om*** *skatteuppbörd*
Om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den ska i fråga om uppbörd, betalning och indrivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt iakttas lagen om skatteuppbörd (11/2018) eller vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den.	*Vad som i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om återbäring och skattskyldig som mottagare av återbäring tillämpas också på sådan återbetalning som avses i denna lag eller i respektive lag om punktskatt eller accis och som grundar sig på ansökan samt på den som ansöker om sådan återbetalning.* *Bestämmelser om användning och återbetalning av säkerhet som avses i 53, 74, 78 och 80 § i denna lag finns i 16 § i lagen om skatteuppbörd.*
47 a §	
Kvittning	
Skatteförvaltningen kan kvitta en återbetalning som ska betalas med stöd av denna lag eller någon annan lag som gäller punktskatt eller accis mot en debiterad skatt eller någon annan faktura som inte betalats inom utsatt tid och mot dröjsmålspåföljder och betalningsuppskovsränta i anslutning till den. Kvittning kan verkställas för betalning av en förfallen skuld för vilken mottagaren av återbetalningen är betalningsskyldig helt eller till en viss del eller annars ansvarar för. *Skatteförvaltningen ska underrätta den skattskyldige eller den som annars ansvarar för skulden om verkställd kvittning. Till kvittningsmeddelandet ska det fogas anvisningar för sökande av ändring.* *I de fall som avses i 3 § 1 mom. tillämpas 69–72 § i tullagen på kvittningen.*	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
47 b §	
Hinder för kvittning	
Kvittning verkställs inte *1) för betalning av en preskriberad skuld,* *2) för betalning av en skuld eller del av en skuld vars verkställighet har avbrutits eller förbjudits.* *För kvittning används inte* *1) skatt eller avgift som av misstag betalts till ett för stort belopp,* *2) återbetalning då motsvarande medel har betalts som utdelning ur den skattskyldiges konkursbo.* *Konkurs för mottagaren av återbetalningen eller utmätning av återbetalningen hindrar inte att kvittning verkställs. Skatteförvaltningen ska omedelbart underrätta utmätningsmannen om kvittning av en fordran som finns hos utmätningsmannen för indrivning.*	(upphävs)
47 c §	
Kvittningsdag	
Kvittningsdag är den dag då beslutet om återbetalning fattas. Ränta på återbetalningen samt dröjsmålspåföljder beräknas till och med kvittningsdagen.	(upphävs)
47 d §	
Kvittningsordning	
Återbetalning av punktskatt ska först användas till betalning av punktskatt och därefter till betalning av bilskatt. Om det fortfarande finns oanvänd återbetalning efter detta används den till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar. På användning av återbetalningen tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd. *Om återbetalningen inte används för kvittning av Skatteförvaltningens fordringar på mottagaren av återbetalningen kan den användas till att betala mottagarens andra förfallna, obetalda skatter till staten, offentligrättsliga avgifter samt dröjsmålspåföljder och betalningsuppskovsränta i anslutning till*	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
dem, förutsatt att den berörda myndigheten innan återbetalningen betalas ut har begärt detta av den myndighet som beslutar om kvittningen. På motsvarande sätt kan en kvittningsgill återbetalning som den skattskyldige har hos en annan myndighet på begäran användas för betalning av en punktskatteford-ran. På kvittningen tillämpas i det fallet bestämmelserna i 47 a–47 c §.	
Om det belopp som återbetalas inte används för att betala finska myndigheters fordringar kan återbetalningen med stöd av en överenskommelse om handräckning eller rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder användas till betalning av skatt som drivs in i Finland.	
En annan återbäring som en skattskyldig får från Skatteförvaltningen får användas till betalning av punktskatt på det sätt som föreskrivs i 23 § i lagen om skatteuppbörd.	
47 e §	
Närmare föreskrifter om kvittning	
Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om kvittningsförfarandet.	(upphävs)
48 §	48 §
Skattetillägg och förseningsränta	*Skattetillägg och förseningsränta* ***i vissa situationer***
En skattskyldig som utan debitering betalar skatten efter föreskriven tid ska på eget initiativ samtidigt betala skattetillägg. Om den skattskyldige inte på eget initiativ betalar skattetillägg påförs det av Skatteförvaltningen. På punktskatt som har påförts genom ett beskattningsbeslut och förfallit till betalning ska betalas förseningsränta.	*På påföljder vid dröjsmål med betalning av punktskatt som uppbärs av Tullen i enlighet med 3 § 1 mom. tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). Vid tillämpningen av 3 § 3 mom. i den lagen beräknas skattetillägget dock för den tidsperiod för vilken ränta enligt artikel 114.2 i tullkodexen beräknas.*
Skattetillägg och förseningsränta beräknas i enlighet med lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995). På fastställande av skattetillägg i samband med efterbeskattning och rättelse till skattetagarens fördel tillämpas 3 § 1 och 2 mom. i lagen om skattetillägg och förseningsränta.	

Gällande lydelse

Bestämmelserna i denna paragraf ska tillämpas också om beskattningen i övrigt verkställs enligt bestämmelserna om tull. Skattetillägg beräknas dock för den tidsperiod för vilken ränta enligt artikel 114.2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen beräknas.

Föreslagen lydelse

49 §

Återbetalningsränta

Om punktskatt återbetalas till följd av skatterättelse eller överklagande ska ränta betalas på återbetalningsbeloppet. Räntan beräknas som en årlig ränta som är referensräntan enligt 12 § i räntelagen (633/1982) för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter, dock minst 0,5 procent. Räntan räknas från skattens betalningsdag. Ränta betalas inte på återbetalningsbelopp under 100 euro. På räntan tillämpas bestämmelserna om punktskatt, om inte annat föreskrivs i denna eller någon annan lag.

Bestämmelserna i denna paragraf *ska* tillämpas också om beskattningen i övrigt verkställs enligt bestämmelserna om tull. Räntan beräknas dock från den tidpunkt som avses i 93 § 3 mom. i tullagen.

49 §

Krediterings*ränta*

På punktskatt som återbetalas betalas krediteringsränta, om punktskatten återbetalas på basis av en rättelsedeklaration, en ansökan eller ändringssökande eller på basis av ett beslut om påförande av skatt eller ett beslut om rättelse till den skattskyldiges fördel. På beloppet av en säkerhet som återbetalas betalas inte krediteringsränta, om det inte är fråga om säkerhet som avses i 53, 74, 78 eller 80 § och som till någon del har använts för betalning av skatter. Bestämmelser om beräkning av krediteringsränta finns i 37 och 38 § i lagen om skatteuppbörd.

Vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas *även* om beskattningen i övrigt verkställs enligt bestämmelserna om tull. Räntan *på den punktskatt som återbetalas* beräknas dock från den tidpunkt som avses i 93 § 3 mom. i tullagen.

8 kap.

Flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande

8 kap.

Flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande

54 §

Direkt leverans

En godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare får under ett uppskovsförfarande ta emot punktskattepliktiga produkter någon annanstans än i sitt skatteupplag eller på en registrerad mottagares mottagningsplats, om produkterna har avsänts från ett skatteupplag i en annan medlemsstat eller från en importplats i en annan medlemsstat eller i Finland.

54 §

Direkt leverans

En godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare får under ett uppskovsförfarande ta emot punktskattepliktiga produkter *genom direkt leverans,* om produkterna har avsänts från ett skatteupplag i en annan medlemsstat eller från en importplats i en annan medlemsstat eller i Finland.

Gällande lydelse

En godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare ska göra anmälan till Skatteförvaltningen innan de vidtar åtgärder som avses i 1 mom. Skatteförvaltningen kan av övervakningsskäl begränsa eller förbjuda direkt leverans.

En godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare är skyldig att ge en *sådan* mottagningsrapport om direktlevererade produkter som avses i 64 § 1 mom.

Föreslagen lydelse

En godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare ska *registrera sig som användare av direkt leverans. På registreringen tillämpas vad som i 5 kap. föreskrivs om registrering som skattskyldig.* Skatteförvaltningen kan av övervakningsskäl begränsa eller förbjuda *användningen av* direkt leverans.

En godkänd upplagshavare och *en* registrerad mottagare är skyldig*a* att *lämna* en mottagningsrapport *enligt* 64 § 1 mom. *i fråga om de produkter som tagits emot genom direkt leverans.*

56 §

Påbörjande av flyttning

Flyttning av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande ska i situationer som avses i 51 § 1 mom. 1 och 2 punkten påbörjas när de punktskattepliktiga produkterna lämnar skatteupplaget och i situationer som avses i 51 § 1 mom. 3 punkten när produkterna övergår till fri omsättning enligt artikel 79 i tullkodex.

56 §

Påbörjande av flyttning

Flyttning*en* av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande ska i situationer som avses i 51 § 1 mom. 1 och 2 punkten påbörjas när de punktskattepliktiga produkterna lämnar skatteupplaget och i *de* situationer som avses i 51 § 1 mom. 3 punkten när produkterna övergår till fri omsättning enligt artikel *201* i tullkodexen.

71 §

Flyttning av vissa produkter utan det datoriserade systemet

Det datoriserade systemet används inte vid flyttning av andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter och på flyttningen tillämpas inte 53, 58–65, 67, 68 eller 70 §. Om dessa produkter under ett uppskovsförfarande flyttas mellan skatteupplag på Finlands territorium ska det förenklade förfarandet enligt 66 § iakttas.

Om andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter införs från ett område utanför unionen, ska den godkände upplagshavaren eller den registrerade mottagaren i tulldeklarationen om övergång till fri omsättning anteckna numret på det skatteupplag till vilket produkterna flyttas och importpartiets referensnummer *samt i sin bokföring efter mottagandet anteckna tulldeklarationens nummer och importpartiets referensnummer.*

71 §

Flyttning av vissa produkter utan det datoriserade systemet

Det datoriserade systemet används inte vid flyttning av andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter och på flyttningen tillämpas inte *bestämmelserna i* 53, 58—65, 67, 68 *och* 70 §. Om dessa produkter under ett uppskovsförfarande flyttas mellan skatteupplag på *finskt* territorium ska det förenklade förfarandet enligt 66 § iakttas.

Om andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter *förs in* från ett område utanför unionen, ska den godkände upplagshavaren eller den registrerade mottagaren i tulldeklarationen om övergång till fri omsättning anteckna numret på det skatteupplag till vilket produkterna flyttas och importpartiets referensnummer.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	71 a §
	Särskilda bestämmelser om flyttning av produkter
	Bestämmelser om påföljden för försummelse av skyldigheterna enligt 54, 58, 59 62—64, 66—68 och 71 § finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.
9 kap.	9 kap.
Beskattning av produkter i andra medlemsstater	**Beskattning av produkter i andra medlemsstater**
72 §	72 §
Produkter som privatpersoner för med sig	*Produkter som privatpersoner för med sig*
Punktskatt uppbärs inte på produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat och som en privatperson förvärvar för eget bruk och själv transporterar till Finland.	Punktskatt uppbärs inte på produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat och som en privatperson förvärvar för eget bruk och själv transporterar till Finland.
Vid bedömningen av om produkter som en privatperson för med sig till Finland ska anses vara avsedda för eget bruk eller för användning i kommersiellt syfte eller i annan näringsverksamhet beaktas innehavarens kommersiella status och skäl för att inneha produkterna, den plats där produkterna finns och det använda transportsättet, dokument som hänför sig till produkterna, produkternas beskaffenhet och kvantitet samt andra därmed jämförbara relevanta omständigheter.	Vid bedömningen av om de produkter som en privatperson för med sig till Finland ska anses vara avsedda för eget bruk eller för användning i kommersiellt syfte eller i annan näringsverksamhet beaktas innehavarens kommersiella status och skäl för att inneha produkterna, den plats där produkterna finns och det använda transportsättet, dokument som hänför sig till produkterna, produkternas beskaffenhet och kvantitet samt andra därmed jämförbara relevanta omständigheter.
Vid bedömningen enligt 2 mom. anses *kvantiteterna för produkterna visa att* produkterna är avsedda för användning i kommersiellt syfte, om inte privatpersonen gör sannolikt att produkterna kommer till eget bruk, när personen för med sig mer än	Vid bedömningen enligt 2 mom. anses produkterna *vara* avsedda för användning i kommersiellt syfte, om inte privatpersonen gör sannolikt att produkterna kommer till eget bruk, när *produkternas kvantitet överstiger*
1) 20 liter mellanprodukter,	1) 20 liter mellanprodukter *som avses i 3 § i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker*,
2) 90 liter vin varav högst 60 liter mousserande viner,	2) 90 liter vin*,* varav högst 60 liter mousserande viner,
3) 110 liter öl,	3) 110 liter öl,
4) 10 liter andra alkoholdrycker.	4) 10 liter andra alkoholdrycker.

Gällande lydelse

En privatperson som förvärvar produkter på annat sätt än enligt 1 mom. är skyldig att betala skatt på produkterna i enlighet med de grunder och kvantiteter som föreskrivs i respektive lagar om punktskatt eller accis. Privatpersonen ska dessutom iaktta de bestämmelser i denna lag som gäller beskattning och övervakning av produkter som levereras i kommersiellt syfte.

Trots det som föreskrivs ovan i denna paragraf ska en privatperson som för eget bruk för med sig *motor*bränsle till Finland från en annan medlemsstat betala punktskatt och försörjningsberedskapsavgift på bränslet i enlighet med lagen om punktskatt på flytande bränslen *(1472/1994),* om det är fråga om

1) motorbränsle som förs in på något annat sätt än i motorfordonets sedvanliga bränsletank,

2) motorbränsle som förs in till landet i en reservtank, då kvantiteten är större än 10 liter per motorfordon, eller

3) flytande bränsle som används för uppvärmning, och bränslet förs in på något annat sätt än i en tankbil som används i yrkesmässig näringsverksamhet.

I situationer som avses i 5 mom. ska en privatperson vid sin ankomst till Finland anmäla bränslet till Tullen för beskattning.

Föreslagen lydelse

En privatperson som förvärvar produkter på annat sätt än enligt 1 mom. är skyldig att betala skatt på produkterna i enlighet med de grunder och kvantiteter som föreskrivs i respektive lagar om punktskatt eller accis. Privatpersonen ska då dessutom iaktta de bestämmelser i denna lag som gäller beskattning och övervakning av produkter som levereras i kommersiellt syfte.

Trots det som föreskrivs ovan i denna paragraf ska en privatperson som för eget bruk för med sig bränsle till Finland från en annan medlemsstat betala punktskatt och försörjningsberedskapsavgift på bränslet i enlighet med lagen om punktskatt på flytande bränslen, om det är fråga om

1) motorbränsle som förs in på något annat sätt än i motorfordonets sedvanliga bränsletank *eller en reservtank som rymmer högst 10 liter per motorfordon, eller*

2) *flytande bränsle som används för uppvärmning och som förs in på något annat sätt än i en tankbil som används i yrkesmässig näringsverksamhet.*

I *de* situationer som avses i 5 mom. ska en privatperson *dessutom iaktta de bestämmelser i denna lag som gäller beskattning och övervakning av produkter som levereras i kommersiellt syfte.*

74 §

Privatpersoners förvärv

Om en privatperson på något annat sätt än enligt 72 § eller genom distansförsäljning från en annan medlemsstat för eget bruk förvärvar punktskattepliktiga produkter som transporteras till Finland av en annan privatperson eller av en yrkesmässig näringsidkare, är den privatperson som förvärvat produkterna skattskyldig. Också den som deltagit i transporten och den som innehar produkterna i Finland blir tillsammans med den privatperson som förvärvat produkterna solidariskt ansvariga för betalning av skatten.

74 §

Privatpersoners förvärv

Om en privatperson på något annat sätt än enligt 72 § eller genom distansförsäljning från en annan medlemsstat för eget bruk förvärvar punktskattepliktiga produkter som transporteras till Finland av en annan privatperson eller av en yrkesmässig näringsidkare, är den privatperson som förvärvat produkterna skattskyldig. Också den som deltagit i transporten och den som innehar produkterna i Finland blir tillsammans med den privatperson som förvärvat produkterna solidariskt ansvariga för betalning av skatten.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Punktskatt ska betalas enligt de bestämmelser som gäller den dag då produkterna levereras eller produkter som är avsedda för leverans innehas i Finland.	Punktskatt ska betalas enligt de bestämmelser som gäller den dag då produkterna levereras eller produkter som är avsedda för leverans innehas i Finland.
En privatperson som avses i 1 mom. ska innan flyttningen påbörjas till Skatteförvaltningen anmäla de *harmoniserade punktskattepliktiga* produkter som avsänds från den andra medlemsstaten till Finland och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna.	En privatperson som avses i 1 mom. ska innan *transporten av produkterna* påbörjas till Skatteförvaltningen anmäla de produkter som avsänds från den andra medlemsstaten till Finland och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna.
	Vad som i 3 mom. föreskrivs om ställande av säkerhet tillämpas dock inte när andra produkter än harmoniserade punktskattepliktiga produkter flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat.
78 §	78 §
Förfarandet vid flyttningar i kommersiellt syfte av produkter som frisläppts för konsumtion	*Förfarandet vid flyttningar i kommersiellt syfte av produkter som frisläppts för konsumtion*
Den som i sådana fall som avses i 75 § 1 mom. flyttar produkter mellan Finland och en annan medlemsstat eller inom Finland så att produkterna transporteras via en annan medlemsstats territorium ska förse produkterna med ett sådant ledsagardokument som avses i kommissionens förordning (EEG) nr 3649/92 om förenklade ledsagardokument vid flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion i den avsändande medlemsstaten (***förenklat ledsagardokument***) och som innehåller den *relevanta information som avses* i 58 § 1 mom.	Den som i sådana fall som avses i 75 § 1 mom. flyttar produkter mellan Finland och en annan medlemsstat eller inom Finland så att produkterna transporteras via en annan medlemsstats territorium ska förse produkterna med ett sådant ledsagardokument som avses i kommissionens förordning (EEG) nr 3649/92 om förenklade ledsagardokument vid flyttning inom gemenskapen av punktskattepliktiga varor som redan har frisläppts för konsumtion i den avsändande medlemsstaten, och som innehåller de*t* i 58 § 1 mom*. avsedda elektroniska administrativa dokumentets relevanta uppgifter.*
Den skattskyldige ska innan flyttningen påbörjas till Skatteförvaltningen anmäla de produkter som avsänds från den andra medlemsstaten till Finland och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna.	Den skattskyldige ska innan *transporten av produkterna* påbörjas till Skatteförvaltningen anmäla de produkter som avsänds från den andra medlemsstaten till Finland och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna.
Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska inte tillämpas vid flyttning av andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter mellan Finland och en annan medlemsstat.	*Bestämmelserna i 1 mom. och bestämmelserna om ställande av säkerhet i 2 mom.* tilllämpas *dock inte när andra produkter än* harmoniserade punktskattepliktiga produkter *flyttas* mellan Finland och en annan medlemsstat.
Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas om ett förfarande om ersätter ett *sådant ledsagardokument som avses* i 1 mom.	*Bestämmelser* om ett förfarande *s*om ersätter ett i 1 mom. *avsett ledsagardokument* och

Gällande lydelse

och som ska tillämpas när produkter som frisläppts för konsumtion regelbundet flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat. En förutsättning är att det i den andra medlemsstaten finns ömsesidiga bestämmelser eller föreskrifter om tillämpning av ett motsvarande förenklat förfarande.

80 §

Förfarandet vid distansförsäljning

En distansförsäljare som inte har någon skatterepresentant i Finland ska innan produkter avsänds från en annan medlemsstat till Finland anmäla produkterna till Skatteförvaltningen och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna.

Vad som *föreskrivs* i 1 mom. ska inte tillämpas då andra än harmoniserade punktskattepliktiga produkter flyttas till Finland från en annan medlemsstat.

81 §

Produkter som förstörts under transport efter att de frisläppts för konsumtion

Punktskatt uppbärs inte i Finland om punktskattepliktiga produkter som frisläppts för konsumtion fullständigt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade under transporten från en annan medlemsstat till Finland. Att produkterna förstörts eller gått förlorade ska bero på produkternas beskaffenhet, såsom att de blivit gamla eller avdunstat eller av någon annan orsak som har samband med deras egenskaper, force majeure eller oförutsebara omständigheter, såsom eldsvåda, skada eller någon annan motsvarande händelse, eller en behörig myndighets tillstånd. Produkterna anses fullständigt ha förstörts eller oåterkalleligen ha gått förlorade om de inte kan användas som punktskattepliktiga produkter.

Föreslagen lydelse

som ska tillämpas när produkter som frisläppts för konsumtion regelbundet flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat *får utfärdas genom förordning av statsrådet.* En förutsättning är att det i den andra medlemsstaten finns ömsesidiga bestämmelser eller föreskrifter om tillämpning av ett motsvarande förenklat förfarande.

80 §

Förfarandet vid distansförsäljning

En distansförsäljare som inte har någon skatterepresentant i Finland ska innan produkter avsänds från en annan medlemsstat till Finland anmäla produkterna till Skatteförvaltningen och ställa säkerhet för betalning av punktskatterna.

Vad som i 1 mom. *föreskrivs om ställande av säkerhet* tillämpas *dock inte när* andra *produkter* än harmoniserade punktskattepliktiga produkter flyttas till Finland från en annan medlemsstat.

81 §

Produkter som förstörts under transport efter att de frisläppts för konsumtion

Punktskatt uppbärs inte i Finland om punktskattepliktiga produkter som frisläppts för konsumtion fullständigt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade under transporten från en annan medlemsstat till Finland. *Detta förutsätter att produkterna*

1) förstörts eller gått förlorade på grund av att de blivit gamla eller avdunstat eller av någon annan orsak som har samband med deras egenskaper,

2) förstörts eller gått förlorade till följd av force majeure eller eldsvåda, skada eller någon annan motsvarande oförutsedd händelse, eller

3) produkterna förstörts med tillstånd av en behörig myndighet.

Produkterna anses fullständigt ha förstörts eller oåterkalleligen ha gått förlorade om de inte kan användas som punktskattepliktiga produkter.

Gällande lydelse

Om punktskattepliktiga produkter helt har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade i Finland eller om detta upptäcks i Finland ska detta på ett tillfredsställande sätt påvisas för den behöriga myndigheten. Om produkterna helt har förstörts eller gått förlorade och det att de har förstörts eller gått förlorade upptäcks i en annan medlemsstat ska detta på ett tillfredsställande sätt påvisas för de behöriga myndigheterna i medlemsstaten i fråga.

Den säkerhet som ställts enligt 28 § 2 mom., 78 § 2 mom. eller 80 § 1 mom. ska släppas fri.

82 §

Oegentligt förfarande

När en oegentlighet har begåtts i Finland i samband med flyttning av produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat *i enlighet med 75 § 1 mom. eller 79 § 1 mom.,* ska produkterna *vara punktskattepliktiga* i Finland.

Om det inte går att avgöra var oegentligheten begåtts men den upptäcks i Finland*, ska punktskatt uppbäras i Finland*. Om det likväl inom tre år från den dag då de för konsumtion frisläppta punktskattepliktiga produkterna förvärvades, fastställs i vilken medlemsstat oegentligheten faktiskt begåtts, ska punktskatt uppbäras i den medlemsstaten.

Punktskatten ska betalas av den som ställt säkerhet för betalning av skatten enligt 28 § 2 mom., 78 § 2 mom. eller 80 § 1 mom. och av den som medverkat i oegentligheten.

I denna paragraf avses med oegentlighet ett fall som inträffat under flyttning av punktskattepliktiga produkter enligt 75 § 1 mom. eller 79 § 1 mom., *som inte omfattas av 78 §, och på grund av vilket* flyttningen eller en del av flyttningen av de punktskattepliktiga produkterna inte avslutats i vederbörlig ordning.

Föreslagen lydelse

Om punktskattepliktiga produkter *fullständigt* har förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade i Finland eller om *förstöringen eller förlusten av produkterna* upptäcks i Finland, ska *den* påvisas *på ett sätt som* den behöriga myndigheten *godkänt*. Om produkterna *fullständigt* har förstörts eller gått förlorade och *förstöringen eller förlusten av produkterna upptäcks i en annan medlemsstat, ska den påvisas på ett sätt som* de behöriga myndigheterna i medlemsstaten i fråga *godkänt.*

Den säkerhet som ställts enligt 28 § 2 mom., 78 § 2 mom. eller 80 § 1 mom. ska *frisläppas.*

82 §

Oegentligt förfarande

Om en oegentlighet har begåtts i Finland i samband med flyttning av produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat, ska *punktskatt uppbäras på* produkterna i Finland.

Punktskatt ska också uppbäras i Finland om det inte går att avgöra var oegentligheten begåtts*,* men den upptäcks i Finland. Om det likväl inom tre år från den dag då de för konsumtion frisläppta punktskattepliktiga produkterna förvärvades, fastställs i vilken medlemsstat oegentligheten faktiskt begåtts, ska punktskatt uppbäras i den medlemsstaten.

Punktskatten ska betalas av den som ställt säkerhet för betalning av skatten enligt 28 § 2 mom., 78 § 2 mom. eller 80 § 1 mom. och av den som medverkat i oegentligheten.

I denna paragraf avses med oegentlighet *en situation där det förfarande som avses i 78 § inte har iakttagits* under flyttning av *de* punktskattepliktiga produkter *som avses i* 75 § 1 mom. eller 79 § 1 mom. *och* flyttningen eller en del av flyttningen av de punktskattepliktiga produkterna *på grund av detta* inte avslutats i *enlighet med vad som föreskrivs.*

82 a §

Särskilda bestämmelser om produkter som frisläppts för konsumtion

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Vad som föreskrivs om skatteperiod, sista inlämningsdag för skattedeklaration och betalning av skatt för skatteperioden i 11—20, 32 och 33 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte, om
	1) de produkter som en privatperson för med sig på det sätt som avses i 72 § anses vara avsedda för annat än eget bruk,
	2) förfarandet enligt 74 § inte har iakttagits vid flyttning av produkter som avses i 74 § 1 mom.,
	3) en oegentlighet enligt 82 § har begåtts.
	Skyldighet att betala skatt uppkommer
	1) i en situation som avses i 1 mom. 1 punkten så snart produkterna har förts in i landet,
	2) i de situationer som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten så snart produkterna har tagits emot eller förts in i landet eller en oegentlighet som begåtts under flyttningen annars har konstaterats.
	Tidsfristen enligt 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ beräknas från utgången av det kalenderår under vilket skyldigheten att betala skatt uppkom.
	Bestämmelser om påföljden för försummelse av skyldigheterna enligt 72, 74, 78 och 80 § finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.
83 §	83 §
Återbetalning och eftergift av punktskatt	*Allmänna grunder för återbetalning av punktskatt*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Om den skatt som i Finland påförts en produkt i sådana fall som avses i 1–4 mom. inte är betald i sin helhet, ska obetald skatt efterges. Återbetalning eller eftergivande ska sökas hos Skatteförvaltningen inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket skatt på produkten har påförts i Finland.	*En godkänd upplagshavare har rätt att på ansökan som återbetalning få den punktskatt som upplagshavaren har betalat på produkter som återförts till skatteupplaget. Återbetalning kan emellertid inte fås i fråga om sådana produkter som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av att de blivit gamla eller avdunstat eller av någon jämförbar orsak som har samband med deras egenskaper.*
Om en avdragsrätt enligt denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis inte har	*En godkänd upplagshavare och en registrerad mottagare har rätt att på ansökan som*

Gällande lydelse

kunnat göras gällande till fullt belopp inom den tid som föreskrivs för avdrag, har den skattskyldige på ansökan rätt till en återbetalning som motsvarar den betalda skatt som blivit oavdragen. Ansökan om återbetalning ska göras hos Skatteförvaltningen inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket rätten till avdrag uppkom.

Föreslagen lydelse

återbetalning få den punktskatt som de har betalat på produkter som frisläppts för konsumtion och som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade till följd av en oförutsedd händelse eller force majeure. Återbetalning kan emellertid inte fås om produkterna har förstörts på grund av sin beskaffenhet. En förutsättning för återbetalning är dessutom att produkterna bevisligen har förstörts fullständigt eller oåterkalleligen gått förlorade. De produkter som återbetalningen av betald skatt gäller ska förstöras under den behöriga myndighetens övervakning eller annars på ett sätt som den godkänt.

83 a §

Återbetalning av punktskatt

Återbetalning enligt 83 § kan sökas för en period av en kalendermånad eller ett kalenderår. Återbetalning ska sökas hos Skatteförvaltningen inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket rätten till återbetalning uppkom.

På återbetalning tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om punktskatt i denna lag, respektive lagar om punktskatt eller accis, lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i någon annan lag. På återbetalning och på den som ansöker om återbetalning tillämpas vad som i lagen om skatteuppbörd föreskrivs om återbäring och skattskyldig när den skattskyldige är mottagare av återbäring. På den som ansöker om återbetalning tillämpas dessutom vad som föreskrivs om skattskyldiga i 5, 6, 8, 9, 21, 24, 37, 38, 40—42, 45—48 och 50 §, 52 § 1 och 4 mom., 54—56, 59, 61, 66, 68, 70, 71, 73 och 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

På beloppet av den överskjutande återbetalningen ska dröjsmålsränta betalas från dagen efter den dag då återbetalningen gjordes.

Om det i samband med ansökan om återbetalning lämnas bristfälliga eller felaktiga uppgifter, tillämpas vad som i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skatteförhöjning.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Tidsfristen enligt 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ beräknas från utgången av det kalenderår som omfattar den period som beslutet om återbetalning gäller. *Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för ansökan om återbetalning.*
11 kap.	(11 kap. upphävs)
Bokföringsskyldighet	
92 §	
Godkända upplagshavares bokföringsskyldighet	
En godkänd upplagshavare ska för punktbeskattningen ha bokföring varav framgår kvantiteterna av produkter som tillverkats, bearbetats, lagrats, tagits för eget bruk och mottagits, helt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade i ett skatteupplag samt de kvantiteter av produkter som avsänts och frisläppts för konsumtion från upplaget, de kvantiteter av produkter som tagits emot vid direkt leverans samt övriga uppgifter som behövs för fastställande av punktskatt och för övervakningen av beskattningen. Bokföringsmaterialet för skatteupplaget ska förvaras i Finland. *Skatteupplaget ska inventeras regelbundet. Verifikationerna ska förvaras i samband med skatteupplagets bokföring.* *En godkänd upplagshavare ska i kronologisk ordning förvara sådana dokument i Finland som följt med produkter som tagits emot under ett uppskovsförfarande och som inte har registrerats i det datoriserade systemet. På begäran ska dokumenten överlämnas till Skatteförvaltningen.*	(upphävs)
93 §	
Andra skattskyldigas, distansförsäljares och registrerade avsändares bokföringsskyldighet	
Andra skattskyldiga än de som avses i 92 § samt den som i Finland via distansförsäljning	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
säljer punktskattepliktiga produkter till en annan medlemsstat ska ha bokföring varav framgår kvantiteterna av produkter som tagits emot, innehafts, flyttats och sålts samt övriga uppgifter som behövs för fastställande av punktskatten och för övervakningen av beskattningen.	
Registrerade mottagare och tillfälligt registrerade mottagare ska i kronologisk ordning förvara sådana dokument i Finland som följt med produkter som tagits emot under ett uppskovsförfarande och som inte har registrerats i det datoriserade systemet. Dokumenten ska på begäran överlämnas till Skatteförvaltningen.	
En registrerad avsändare ska ha bokföring varav framgår kvantiteterna av produkter som avsänts under ett uppskovsförfarande samt andra uppgifter som behövs för fastställande av punktskatten och för övervakningen av beskattningen.	
94 §	
Annan bokföringsskyldighet	
Vad som föreskrivs i 92 och 93 § gäller i tillämpliga delar också företrädare för upplagshavares och andra skattskyldigas filialer i Finland.	(upphävs)
Den som skattefritt har förvärvat punktskattepliktiga produkter för ett ändamål som enligt denna lag eller respektive lagar om punktskatt eller accis är skattefritt, ska för punktbeskattningen ha bokföring varav framgår kvantiteterna av skattefritt förvärvade produkter, produkternas användning och lagerkvantiteterna.	
95 §	
Bokföringsmaterialets läsbarhet och förvaringstid	
Bokföringsmaterial som avses i 92–94 § ska upprättas i läsbar skriftlig form eller i maskinläsbart datamedium så att det kan tas fram i läsbar skriftlig form eller i en allmänt använd lagringsform.	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Material som avses i 1 mom. ska förvaras i fyra kalenderår. Om materialet finns både i läsbar skriftlig form och i maskinläsbart datamedium ska det förvaras i båda formerna under den tid som föreskrivs ovan.	
12 kap.	12 kap.
Granskning, informationsskyldighet och omhändertagande	**Granskning, *uppgifts*skyldighet och omhändertagande**
96 §	96 §
Granskning	***Tullens granskningsrätt***
Den behöriga myndigheten får utföra granskningar för att övervaka att denna lag och respektive lagar om punktskatt eller accis följs. Även företrädare för andra myndigheter får närvara vid granskningen. Bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen ska iakttas i tillämpliga delar vid granskningen.	*Tullen* får utföra granskningar för att övervaka att denna lag och respektive lagar om punktskatt eller accis följs. Även företrädare för andra myndigheter får närvara vid granskningen. Bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen ska iakttas i tillämpliga delar vid granskningen.
Den skattskyldige ska på begäran för den behöriga myndigheten för granskning förete sitt bokföringsmaterial, uppgifter om sitt bokföringssystem och dess kopplingar till andra system, uppgifter om interna övervakningssystem och *lämna* andra för beskattningen behövliga uppgifter i begärd form. Om det material som ska granskas har förvarats i ett maskinläsbart datamedium, ska den skattskyldige på begäran ta fram materialet i läsbar skriftlig form eller i en allmänt använd lagringsform. Den skattskyldige ska också visa granskaren sitt upplag och sina övriga lokaler, förutsatt att de inte används för boende av permanent natur, samt ställa behövliga lokaler och anordningar till förfogande för granskningen och även i övrigt bistå vid granskningen.	Den skattskyldige ska på begäran för *Tullen* för granskning förete sitt bokföringsmaterial, uppgifter om sitt bokföringssystem och dess kopplingar till andra system, uppgifter om interna övervakningssystem och andra för beskattningen behövliga uppgifter i begärd form. Om det material som ska granskas har förvarats i ett maskinläsbart datamedium, ska den skattskyldige på begäran ta fram materialet i läsbar skriftlig form eller i en allmänt använd lagringsform. Den skattskyldige ska också visa *den som utför* granskningen sitt upplag och sina övriga lokaler *och utrymmen,* förutsatt att de inte används för boende av permanent natur, samt ställa behövliga lokaler*, utrymmen* och anordningar till förfogande för granskningen och även i övrigt bistå vid granskningen.
Den som utför granskningen har rätt att föra bort material som ska granskas eller kopior av materialet från den skattskyldiges lokaler för granskning någon annanstans, om det är möjligt utan att den skattskyldige åsamkas oskäliga olägenheter. Materialet ska återlämnas så snart det inte längre behövs för granskningen.	Den som utför granskningen har rätt att föra bort material som ska granskas eller kopior av materialet från *det ställe där* den skattskyldige *har dem i sin besittning* för granskning någon annanstans, om det är möjligt utan att den skattskyldige *orsakas* oskälig olägenhet. Materialet ska återlämnas så snart det inte längre behövs för granskningen.
Vad som föreskrivs om skattskyldiga ovan i denna paragraf gäller i tillämpliga delar också	Vad som föreskrivs om skattskyldiga ovan i denna paragraf gäller i tillämpliga delar också

Gällande lydelse

representanter för skattskyldigas filialer i Finland och den som med stöd av denna lag eller respektive lagar om punktskatt eller accis har förvärvat punktskattepliktiga produkter skattefritt.

Var och en ska trots sekretessbestämmelserna på begäran ge den behöriga myndigheten uppgifter om inköp, innehav, flyttningar, försäljningar och tillverkning av punktskattepliktiga produkter.

97 §

Övriga granskningsbefogenheter

För att övervaka att denna lag och respektive lagar om punktskatt eller accis följs eller om det behövs för beskattningen har den behöriga myndigheten rätt

1) att få tillträde till och granska upplag och andra lokaler där punktskattepliktiga produkter förvaras eller behandlas,

2) att stoppa och granska fordon,

3) att meddela föreskrifter om lossning, lastning, transport, mottagande, lagring och avsändande av punktskattepliktiga produkter och att förse produkternas emballage, transportmedel och upplag med lås, sigill eller något annat märke.

Lokaler som används för boende av permanent natur får dock inte granskas.

Även företrädare för andra myndigheter får närvara vid granskningen. Bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen ska iakttas i tillämpliga delar vid granskningen.

98 §

Annan informationsskyldighet

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

representanter för skattskyldigas filialer i Finland och den som med stöd av denna lag eller respektive lagar om punktskatt eller accis har förvärvat punktskattepliktiga produkter skattefritt.

Var och en ska trots sekretessbestämmelserna på begäran ge *Tullen* uppgifter om inköp, innehav, flyttningar, försäljningar och tillverkning av punktskattepliktiga produkter.

97 §

Tullens övriga granskningsbefogenheter

För att övervaka att denna lag och respektive lagar om punktskatt eller accis följs eller om det behövs för beskattningen har *Tullen* rätt

1) att få tillträde till och granska upplag och andra lokaler där punktskattepliktiga produkter förvaras eller behandlas,

2) att stoppa och granska fordon,

3) att meddela föreskrifter om lossning, lastning, transport, mottagande, lagring och avsändande av punktskattepliktiga produkter och att förse produkternas emballage, transportmedel och upplag med lås, sigill eller något annat märke.

Utrymmen som används för boende av permanent natur får dock inte granskas.

Även företrädare för andra myndigheter får närvara vid granskning *som avses i 1 mom.* Bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen ska iakttas i tillämpliga delar vid granskningen.

98 §

*Annan **uppgifts**skyldighet*

— — — — — — — — — — — — — — —

Skatteförvaltningen ska meddela den som är skyldig att lämna uppgifter ett beslut, om denne vägrar att lämna de uppgifter som avses i 1 eller de produktprover som avses i 2 mom. och som Skatteförvaltningen uppmanat den uppgiftsskyldige att lämna. På delgivning av beslut till den uppgiftsskyldige tillämpas vad som i 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	initiativ föreskrivs om delgivning till den skattskyldige. Bestämmelser om påföljden för försummelse av uppgiftsskyldigheten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.
98 a §	98 a §
Stödmottagarens anmälningsskyldighet	*Stödmottagarens anmälningsskyldighet*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Bestämmelser om påföljden för försummelse av anmälningsskyldigheten enligt 1 mom. i fråga om stöd som avses i 2 mom. 1 och 2 punkten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.
98 b §	98 b §
Förfarande för anmälan av uppgifter	*Förfarande för anmälan om uppgifter* ***om stöd***
När ett företag beviljas stöd enligt 98 a § som skatteåterbäring, ska företaget i ansökan om skatteåterbäring ange de uppgifter som nämns i 3 mom. i den paragrafen. Om det är fråga om annat stöd än sådant som betalas som skatteåterbäring på ansökan, ska företaget registrera sig hos stödmyndigheten och lämna uppgifterna i samband med registreringen.	När ett företag beviljas stöd enligt 98 a § som skatteåterbäring, ska företaget i ansökan om skatteåterbäring ange de uppgifter som *avses* i 3 mom. i den paragrafen. Om det är fråga om annat stöd än sådant som betalas som skatteåterbäring på ansökan, ska företaget registrera sig *som stödmottagare med iakttagande av vad som föreskrivs i 5 kap.* och lämna uppgifterna i samband med registreringen.
Stödmottagaren ska utan dröjsmål underrätta stödmyndigheten om *att* de uppgifter som avses i 98 a § 3 mom. har förändrats.	Stödmottagaren ska utan dröjsmål underrätta *Skatteförvaltningen,* om de uppgifter som avses i 98 a § 3 mom. har *ändrats eller om företaget råkat i sådana ekonomiska svårigheter som avses i artikel 2.18 i den förordning som nämns i 98 a § 1 mom.*
Uppgifterna införs i stödmyndighetens register. I registret kan göras anteckningar också om andra omständigheter som inverkar på stödet. Stödmyndigheten får meddela närmare föreskrifter om uppgifter som ska lämnas för beviljande och övervakning av stöd och offentliggörande av uppgifter samt om förfarandet för anmälan av uppgifter.	Uppgifterna *förs in* i *Skatteförvaltningens* register. I registret kan *det* göras anteckningar också om andra omständigheter som inverkar på stödet. *Skatteförvaltningen* får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas för beviljande *av* och övervakning av stöd och offentliggörande av uppgifter samt om förfarandet för anmälan av uppgifter.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	98 c §
	Andra bestämmelser som tillämpas på skattestöd
	På skattestöd tillämpas vad som föreskrivs om stöd i lagen om tillämpning av vissa av Europeiska unionens bestämmelser om statligt stöd (300/2001).
99 §	99 §
Underlåtelse att utreda skattefri användning	*Underlåtelse att utreda skattefri användning*
Om den som har levererat produkter för skattefritt ändamål eller skattefritt förvärvat produkter med stöd av denna lag eller respektive lagar om punktskatt eller accis, inte vid en granskning i efterhand kan *på*visa att produkterna har levererats eller använts för skattefritt ändamål, ska punktskatt betalas på produkterna enligt denna lag.	Om den som har levererat produkter för skattefritt ändamål eller skattefritt förvärvat produkter med stöd av denna lag eller respektive lagar om punktskatt eller accis, inte vid en granskning i efterhand kan visa att produkterna har levererats eller använts för skattefritt ändamål, ska punktskatt betalas på produkterna *med iakttagande av vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
100 §	
Utomståendes informationsskyldighet	
Var och en ska på skriftlig uppmaning av den behöriga myndigheten för beskattningen av annan eller för därav föranlett besvärsärende trots sekretessbestämmelserna inom utsatt tid lämna sådana behövliga uppgifter om en annan person som framgår av handlingar i dennes besittning eller som annars är kända av denne, om uppgifterna inte gäller något sådant som man enligt lag har rätt att vägra vittna om. *En myndighet som avses i 1 mom. har rätt att granska eller i enlighet med 96 § 2 mom. låta granska affärs- och andra handlingar varav uppgifter som avses i 1 mom. i denna paragraf kan framgå.*	(upphävs)
101 §	101 §
Ansvar för granskningskostnader	*Ansvar för granskningskostnader*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Den som enligt 96, 98 eller *100* § är skyldig att förete och ge den behöriga myndigheten uppgifter om punktbeskattning eller *att* bistå vid granskning ska vidta dessa åtgärder på egen bekostnad.	Den som enligt 96 eller 98 § *i denna lag eller 24 eller 30 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* är skyldig att *visa* och ge den behöriga myndigheten uppgifter om punktbeskattning*en* eller bistå vid granskning ska vidta dessa åtgärder på egen bekostnad.
102 §	
Vite	
Den behöriga myndigheten kan förena den informationsskyldighet som avses i 96, 98 och 100 § med vite. Vite får dock inte föreläggas om det finns skäl att misstänka någon för brott och det begärda materialet har samband med brottsmisstanken.	(upphävs)
103 §	103 §
Omhändertagande	*Omhändertagande*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Ändring i ett beslut om omhändertagande som Skatteförvaltningen fattat får sökas med iakttagande av vad som föreskrivs i 62 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om sökande av ändring i ett beslut om omhändertagande som Tullen har fattat finns i 13 kap. i tullagen.
104 §	104 §
Förhandsavgörande	*Förhandsavgörande*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Omprövning av ett förhandsavgörande får inte begäras, utan avgörandet får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol *på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996)*. Rättsbevakaren enligt 107 § har rätt att söka ändring på statens vägnar. Omprövning av ett beslut att inte meddela förhandsavgörande får inte begäras och beslutet får inte heller överklagas genom besvär.	Omprövning av *Tullens* förhandsavgörande får inte begäras, utan avgörandet får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. *I övrigt tillämpas på ändringssökande i förvaltningsdomstol vad som föreskrivs i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019)*. Rättsbevakaren enligt 107 § har rätt att söka ändring på statens vägnar. Omprövning av ett beslut att inte meddela förhandsavgörande får *dock* inte begäras och beslutet får inte heller överklagas genom besvär. *Bestämmelser om sökande av ändring i Skatteförvaltningens förhandsavgörande*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	finns i 10 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
105 §	105 §
Lättnader och uppskov med betalning	***Av Tullen beviljade** lättnader och uppskov med betalningen*
Skatteförvaltningen kan på ansökan sänka eller helt slopa betald eller påförd punktskatt, skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta eller ränta med anledning av uppskov. Lättnad kan beviljas, om	*Om Tullen har uppburit punktskatten,* kan *den* på ansökan sänka eller helt slopa betald eller påförd punktskatt, skattetillägg, förseningsränta, dröjsmålsränta eller ränta med anledning av uppskov. Lättnad kan beviljas, om
1) det med beaktande av omständigheterna vore uppenbart oskäligt att ta ut punktskatten till fullt belopp, eller	1) det med beaktande av omständigheterna vore uppenbart oskäligt att ta ut punktskatten till fullt belopp, eller
2) det gäller sådana punktskattepliktiga produkter som *används* under begränsad tid i forsknings- eller utvecklingsprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller av bränslen från förnybara källor.	2) det gäller sådana punktskattepliktiga produkter som under *en* begränsad tid *används för* forsknings- eller utvecklingsprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller av bränslen från förnybara källor.
Skatteförvaltningen kan ställa villkor för lättnaden för att det ska vara möjligt att övervaka att förutsättningarna för lättnaden uppfylls.	*Tullen* kan ställa *upp* villkor för lättnaden för att det ska vara möjligt att övervaka att förutsättningarna för lättnaden uppfylls.
Skatteförvaltningen kan på grund av exceptionella omständigheter oberoende av sökanden eller väsentligt nedsatt skattebetalningsförmåga eller av andra särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalning av skatt. Uppskovet beviljas på villkor att säkerhet till ett belopp motsvarande uppskovsbeloppet ställs för betalningen. Uppskov kan emellertid beviljas utan krav på säkerhet, om det belopp som ska betalas är ringa eller uppskovstiden är kort eller av andra särskilda skäl. På skatt med vars betalning uppskov har beviljats tas ut ränta enligt vad som bestäms i 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta. Uppskov kan dock beviljas utan ränta om det vore uppenbart oskäligt att ta ut ränta.	*Tullen* kan på grund av exceptionella omständigheter *som är* oberoende av sökanden eller *på grund av* väsentligt nedsatt skattebetalningsförmåga eller av andra särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalning av skatt. Uppskovet beviljas på villkor att säkerhet till ett belopp motsvarande uppskovsbeloppet ställs för betalningen. Uppskov kan emellertid beviljas utan krav på säkerhet, om det belopp som ska betalas är ringa eller uppskovstiden är kort eller av andra särskilda skäl. På *det skattebelopp för vilket* uppskov har beviljats tas *det* ut ränta*, på vars belopp* 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta *tillämpas.* Uppskov kan dock beviljas utan ränta*,* om det vore uppenbart oskäligt att ta ut ränta.
Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som behandlas vid Skatteförvaltningen.	Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som behandlas vid *Tullen.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Det som föreskrivs i denna paragraf ska tillämpas också om beskattningen i övrigt verkställs enligt tullbestämmelserna. Behörig myndighet är då Tullen.	*Omprövning av ett beslut som meddelats med stöd av denna paragraf får inte begäras och beslutet får inte heller överklagas genom besvär.*
106 §	
Rättelse till den skattskyldiges fördel	
Om det konstateras att skatt eller en felavgift har fastställts till för stort belopp eller har återbetalats till för litet belopp, ska Skatteförvaltningen rätta sitt beslut och till den skattskyldige betala det belopp av skatt eller felavgift som den skattskyldige betalat för mycket eller som inte återbetalats. (16.12.2016/1178) *Rättelse kan göras inom tre år från ingången av kalenderåret efter det då skatten eller återbetalningen fastställdes eller också senare, på begäran som framställts inom nämnda tid.*	(upphävs)
107 §	107 §
Bevakning av statens rätt	*Bevakning av statens rätt*
Statens rätt bevakas av den statliga rättsbevakaren. Med den statliga rättsbevakaren avses i ärende*n* som hör till Skatteförvaltningens behörighet Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och i ärenden som hör till Tullens behörighet tullombudet. Den statliga rättsbevakaren hörs på det sätt som föreskrivs i 41 § 3 mom.	*I ärenden som hör till Tullens behörighet bevakas statens rätt av tullombudet. Beslut* i ett ärende som hör till *Tullens* behörighet *delges tullombudet så att tullombudet ges tillfälle att ta del av beslutet och de handlingar som ligger till grund för det.* *Bestämmelser om bevakning av statens rätt i ärenden som hör till Skatteförvaltningens behörighet finns i 5 kap. i lagen om Skatteförvaltningen. Bestämmelser om delgivning av beslut till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt finns i 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
107 a §	
Omprövningsbegäran	
Ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag söks genom en skriftlig begäran om omprövning hos den myndighet som fattat beslutet, om ärendet inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär. Begäran	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
om omprövning får dock inte framställas, om det är fråga om ett beslut som gäller lättnader eller uppskov med betalning eller ett ärende som ska avgöras med stöd av bestämmelserna om återbetalning av skatt. Den statliga rättsbevakaren enligt 107 § har rätt att på statens vägnar framställa omprövningsbegäran. *Tidsfristen för begäran om omprövning är tre år räknat från ingången av kalenderåret efter det år då skatten fastställdes eller återbetalades, dock minst 60 dagar från delfåendet av beslutet. I andra ärenden än fastställande eller återbetalning av skatt är tidsfristen 60 dagar från delfåendet av beslutet. För den statliga rättsbevakaren är tidsfristen 60 dagar från det att beslutet fattades.* *En begäran om omprövning ska behandlas utan ogrundat dröjsmål.* *Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på begäran om omprövning i övrigt förvaltningslagen.*	
107 b §	
Besvär till förvaltningsdomstolen	
Ett beslut som har meddelats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Beslut om lättnader eller uppskov med betalning får inte överklagas genom besvär. Den statliga rättsbevakaren enligt 107 § har besvärsrätt på statens vägnar. *Besvärstiden är tre år räknat från ingången av kalenderåret efter det år då skatten fastställdes eller återbetalades, dock minst 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. I fråga om andra ärenden än fastställande eller återbetalning av skatt är besvärstiden 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. För den statliga rättsbevakaren är besvärstiden 60 dagar från det att omprövningsbeslutet fattades.* *Vad som i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) föreskrivs om grundbesvär tillämpas inte på ärenden som avses i denna lag.* *Punktskatt och felavgift ska trots att besvär anförts betalas inom föreskriven tid.*	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
107 c §	
Hörande i samband med behandlingen av besvär	
Förvaltningsdomstolen ska ge den statliga rättsbevakaren enligt 107 § tillfälle att avge bemötande på den skattskyldiges besvär och den skattskyldige tillfälle att avge bemötande på den statliga rättsbevakarens besvär samt vid behov den ändringssökande tillfälle att avge genmäle. *Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra den statliga rättsbevakaren, om skattebeloppet med anledning av den skattskyldiges yrkande kan ändras med högst 6 000 euro och om ärendet inte lämnar rum för tolkning och inte är oklart.*	(upphävs)
108 §	
Besvär till högsta förvaltningsdomstolen	
Ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. *Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av förvaltningsdomstolens beslut, dock så att tiden för anförande av besvär över förvaltningsdomstolens beslut som gäller förhandsavgörande är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärsrätt på statens vägnar har den statliga rättsbevakaren enligt 107 §.* *Om punktskatt har slopats eller sänkts genom förvaltningsdomstolens beslut, ska Skatteförvaltningen oberoende av ändringssökande betala det överskjutande skattebeloppet till den skattskyldige.* *Om högsta förvaltningsdomstolen med anledning av den statliga rättsbevakarens besvär har ändrat förvaltningsdomstolens beslut, ska en kopia av högsta förvaltningsdomstolens beslut lämnas till Skatteförvaltningen, som utan dröjsmål ska debitera den skattskyldige det överskjutande belopp som betalats till denne.*	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
110 §	
Punktskatteförseelse	
Den som trots en myndighets uppmaning underlåter att vederbörligen fullgöra en skyldighet enligt 31, 92–95, 98 eller 100 §, ska för punktskatteförseelse dömas till böter.	(upphävs)
114 §	
Övergångsbestämmelser om uppskovsförfarande	
På sådana flyttningar av harmoniserade punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande som påbörjas senast den 31 december 2010 ska denna paragraf tillämpas. *Avsändande godkända upplagshavare och registrerade avsändare ska förse produkter som flyttas under ett uppskovsförfarande med ett ledsagardokument enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2719/92 om ledsagardokument för flyttning av varor med punktskatteuppskov. Vid flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande i Finland kan ledsagardokumentet ersättas med någon annan motsvarande tillförlitligt utredning. Avsändaren har rätt att ändra ledsagardokumentet så att i det anges en ny leveransplats eller en ny mottagare.* *Om produkternas mottagare i en annan medlemsstat inte är en godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare, ska till det ledsagardokument som avses i 2 mom. fogas ett av den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten utfärdat intyg om att punktskatten är betald i destinationsmedlemsstaten eller att tillräcklig säkerhet har ställts för betalning av skatterna.* *Avsändaren ska förse punktskattepliktiga produkter som ska föras till ett område utanför unionen med ett ledsagardokument enligt 2 mom., om produkterna inte har frisläppts för konsumtion.*	(upphävs)

Gällande lydelse

Ledsagardokumentet ska, med undantag för det exemplar som blir hos avsändaren, följa med produkterna under transporten.

Den som tar emot produkter som flyttas från en annan medlemsstat under ett uppskovsförfarande, ska till avsändaren returnera ett vederbörligen ifyllt exemplar av ledsagardokumentet senast den femtonde dagen efter utgången av kalendermånaden då produkterna har tagits emot, om avsändaren har försett produkterna med ett administrativt ledsagardokument enligt 2 mom.

Vid utförsel av punktskattepliktiga produkter utanför unionen ska den tullanstalt som behandlat utförseln från unionens territorium, till avsändaren av produkterna returnera det för denne avsedda, kontrasignerade exemplaret av ledsagardokumentet. Med denna utfartstullanstalt avses tullanstalten enligt artikel 793.2 i tillämpningsförordningen för tullkodex.

Om den avsändande godkände upplagshavaren eller den registrerade avsändaren inte får returexemplaret av ledsagardokumentet vederbörligen kontrasignerat inom den tid som nämns i 6 mom., ska avsändaren meddela detta till tullmyndigheten inom tre månader efter det att produkterna avsändes.

Mottagaren ska i Finland i kronologisk ordning förvara de fjärde exemplaren av de ledsagardokument som åtföljt produkter som mottagits under ett uppskovsförfarande. Exemplaren ska på begäran tillställas tullmyndigheten. En tillfälligt registrerad mottagare ska till sin skattedeklaration foga det ovan nämnda exemplaret av ledsagardokumentet samt handelsfakturan.

Den som i enlighet med denna paragraf avsänder eller tar emot punktskattepliktiga produkter ska underrätta tullmyndigheten om avsändandet och mottagandet. Tullstyrelsen utfärdar närmare föreskrifter om informationens innehåll samt och hur och när den ska lämnas.

Föreslagen lydelse

115 §

Övriga övergångsbestämmelser

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Om de i denna lag angivna förutsättningarna för beviljande av tillstånd är uppfyllda, förblir enligt den gamla accislagen beviljade tillstånd att verka som godkänd upplagshavare och hålla ett skatteupplag samt tillstånd att anlita skatterepresentant vid distansförsäljning i kraft och ska betraktas som motsvarande tillstånd enligt denna lag. *En godkänd upplagshavare som för in produkter från områden utanför unionen kan till och med den 30 juni 2010 verka som en registrerad avsändare utan sådant tillstånd som avses i denna lag.* *Om en registrerad eller en oregistrerad näringsidkare är skattskyldig enligt respektive lagar om punktskatt eller accis, ska på skattskyldigheten tillämpas vad som föreskrivs i 2 kap. i denna lag.*	(upphävs)

---

1. Denna lag träder i kraft den 20 .

2. Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar efter det att lagen har trätt i kraft.

3. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

4. Om någon annan skattskyldig än en skattskyldig som deklarerar per skatteperiod och som avses i de bestämmelser i 6 § 18 punkten som gällde vid ikraftträdandet av denna lag har tagit emot produkterna eller dennes skyldighet att betala skatt annars har uppkommit före ikraftträdandet, tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

5. Om rätten till återbetalning av skatt har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag men ansökan om återbetalning har blivit anhängig efter ikraftträdandet, tillämpas på återbetalningen av skatten bestämmelserna i denna lag.

6. På ett ärende som gäller tillstånd eller registrering och som är anhängigt när denna lag träder i kraft tillämpas bestämmelserna i denna lag. På sådan återkallelse av tillstånd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som är anhängig när denna lag träder i kraft tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

7. Om den skattskyldiges skatteperiod med stöd av de bestämmelser i 31 § som gällde vid ikraftträdandet av denna lag har förlängts till högst ett kalenderår, betraktas kalenderåret 2020 som den sista förlängda skatteperioden.

8. Om Skatteförvaltningen med stöd av de bestämmelser i 32 § som gällde vid ikraftträdandet av denna lag har godkänt att skattedeklarationen för en skattskyldig som deklarerar per skatteperiod lämnas in på en pappersblankett, är den sista skatteperioden för vilken deklarationen får lämnas in på en pappersblankett den sista skatteperioden kalenderåret 2020.

9. Skatt som betalats för en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet av denna lag kan inte dras av från skatteperioder som börjar efter ikraftträdandet. Skatt kan inte dras av även om rätten till avdrag har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag. Det skattebelopp som inte dragits av kan återbetalas på ansökan. Återbetalning ska sökas senast inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket rätten till avdrag uppkom.

10. På delgivning av ett beskattningsbeslut som Skatteförvaltningen fattat efter att lagen trätt i kraft och som gäller en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet av denna lag och på sökande av ändring i ett sådant beskattningsbeslut tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet endast om beslutet fattas före den 1 februari 2021.

11. På delgivning av ett beslut som Skatteförvaltningen meddelat med anledning av en ansökan om återbetalning som är anhängig när denna lag träder i kraft och på sökande av ändring i ett sådant beslut tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet endast om beslutet fattas före den 1 februari 2021.

12. På delgivning av ett beskattningsbeslut som Skatteförvaltningen fattat efter ikraftträdandet av denna lag och på sökande av ändring i ett sådant beslut tillämpas i de fall som avses i 4 mom. de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet endast om beslutet fattas före den 1 februari 2021.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	13. På sådan flyttning av produkter som avses i 74, 78 och 80 § och som inletts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser i 74, 78 och 80 § som gällde vid ikraftträdandet.
	14. På sådana försummelser som inträffat före ikraftträdandet av denna lag och som avses i de vid ikraftträdandet gällande bestämmelserna i 44 och 110 § och inte gäller beskattning tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På försummelser av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, om uppgifterna har begärts före ikraftträdandet.
	15. De bestämmelser som gäller skatteuppbörd, tidpunkten för betalning av skatt, kvittning, dröjsmålspåföljder, ränta som betalas på återbetalning, lättnader, uppskov med betalning, indrivning samt minimibelopp av punktskatt som uppbärs och återbetalas och som gällde vid ikraftträdandet av denna lag tillämpas på punktskatt till och med den 31 januari 2021, om skatteperioden för punktskatten har löpt ut före ikraftträdandet av denna lag eller om skyldigheten att betala punktskatt annars har uppkommit före ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på flytande bränslen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) 3 § 2 mom., 6 a §, 9 a § 4—6 mom. samt 11 och 12 §,

av dem 3 § 2 mom. och 9 a § 4 mom. sådana de lyder i lag 1399/2010, 6 a § sådan den lyder i lagarna 1159/1998 och 1399/2010, 9 a § 5 mom. sådant det lyder i lag 1179/2016 och 9 a § 6 mom. sådant det lyder i lag 378/2015 och 12 § sådan den lyder i lag 1179/2016,

ändras 2 a, 6, 8 och 11 a §,

sådana de lyder, 2 a § i lag 1305/2007, 6 § delvis ändrad i lag 901/1995, 8 § delvis ändrad i lag 918/2001 och 11 a § i lagarna 1399/2010 och 1179/2016, samt

fogas till lagen nya 9 b—9 d § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 a §	2 a §
De flytande bränslen som inte har någon skattenivå i den accistabell som finns i bilagan ska beskattas på grundval av sitt användningsändamål enligt *den* skattenivå *som gäller* för motsvarande motor- eller uppvärmningsbränsle i accistabellen.	*För* de flytande bränslen som inte har någon skattenivå i den *skatte*tabell som finns i bilagan ska *skatt betalas* på grundval av sitt användningsändamål enligt skattenivån för motsvarande motor- eller uppvärmningsbränsle i *skatte*tabellen.
Utöver de i 2 § 1 punkten avsedda flytande bränslena ska även alla andra produkter som används, är avsedda att användas eller säljs som motorbränslen eller som hjälpprodukt eller tillsatsämne för motorbränsle eller som ämnen som utökar motorbränslets volym beskattas enligt skattenivån för motsvarande motorbränsle i accistabellen.	*För* produkter som används, är avsedda att användas eller säljs som motorbränslen eller som hjälpprodukt eller tillsatsämne för motorbränsle eller som ämnen som utökar motorbränslets volym *betalas skatt* enligt skattenivån för motsvarande motorbränsle i *skatte*tabellen.
Utöver de i 2 § 1 punkten avsedda flytande bränslena ska alla andra sådana kolväten utom torv som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning beskattas enligt skattenivån för motsvarande uppvärmningsbränsle i accistabellen.	*För* sådana kolväten utom torv som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning *betalas skatt* enligt skattenivån för motsvarande uppvärmningsbränsle i *skatte*tabellen.
Denna paragraf tillämpas inte för gasformiga eller fasta bränslen om vilkas accisplikt det föreskrivs i lagen om accis på elström och vissa bränslen (1260/1996).	Denna paragraf tillämpas inte *på sådana* gasformiga eller fasta bränslen, *för vilka* det föreskrivs *om punktskatteplikt* i lagen om *punktskatt* på elström och vissa bränslen (1260/1996).
3 §	3 §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
På den skattskyldiga som avses i 1 mom. tillämpas vad som i punktskattelagen föreskrivs	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
om skattskyldig som deklarerar per skatteperiod, om inte något annat följer av 2 b §.	
6 §	6 §
Accisen och försörjningsberedskapsavgiften bestäms	*Punktskatten* och försörjningsberedskapsavgiften *betalas*
1) *för auktoriserad lagerhållare* på basis av de mängder som under skatteperioden enligt lagerhållarens bokföring överlåtits till konsumtion som är belagd med accis och försörjningsberedskapsavgift,	1) på basis av de mängder som *en godkänd upplagshavare* under skatteperioden enligt *sin* bokföring *har* överlåtit till konsumtion som är belagd med *skatt* och försörjningsberedskapsavgift,
2) för bränslen som den accisskyldige under skatteperioden tagit för egen konsumtion på basis av de mängder som tagits i bruk,	2) för bränslen som den skattskyldige under skatteperioden tagit för egen konsumtion på basis av de mängder som tagits i bruk,
3) i det fall som avses i 3 § *1 mom.* 2 punkten på basis av de mängder som tillsatts det bränsle som beskattas,	3) i det fall som avses i 3 § 2 punkten på basis av de mängder som tillsatts det bränsle som beskattas,
4) i det fall som avses i 3 § *1 mom.* 3 punkten på basis av de överlåtna mängderna.	4) i det fall som avses i 3 § 3 punkten på basis av de överlåtna mängderna.
Utan hinder av 1 mom. 1 punkten kan de rättelser som gjorts i lagerhållarens bokföring och som gäller de överlåtna mängderna beaktas vid beskattningen under den skatteperiod då de har förts in i lagerhållarens bokföring.	
6 a §	
En godkänd upplagshavare har rätt att från den punktskatt och försörjningsberedskapsavgift som ska betalas för skatteperioden avdra den punktskatt och den försörjningsberedskapsavgift som under skatteperioden på basis av överlåtelse till konsumtion som är belagd med punktskatt och försörjningsberedskapsavgift ska betalas för kolväten som uppsamlats från motorbensin. Beloppen bestäms enligt produktgrupp 10 i den till lagen bifogade skattetabellen. En förutsättning för avdragsrätt är att de uppsamlade kolvätena kondenseras till bensin i ett skatteupplag.	(upphävs)
De kolväten som berättigar till avdrag utgör följande mängd av den enligt 6 § 1 mom. 1 punkten beräknade mängd motorbensin som överlåtits till konsumtion:	
1) 0,14 volymprocent, om de kolväten som frigörs från bensinen uppsamlas både i det skattefria lagret och på distributionsstationen,	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2) 0,07 volymprocent, om de kolväten som frigörs från bensinen uppsamlas i det skattefria lagret. *Den auktoriserade lagerhållare från vars skattefria lager bensinen har överlåtits till konsumtion har rätt att göra avdraget.*	
8 §	8 §
Bränsle som inte har gjorts identifierbart enligt vad som stadgas eller bestäms i 7 § 1 mom. *eller med stöd av det* kan dock anses som lätt brännolja under förutsättning att det har överlåtits till accisbelagd konsumtion och använts som lätt brännolja. Om bränslen inte gjorts identifierbara, kan det uppbäras en särskild felavgift på minst 10 procent av det accisbelopp som lämnas ouppburet, dock högst 80 000 euro.	Bränsle som inte har gjorts identifierbart enligt vad som *föreskrivs med stöd av* 7 § 1 mom. kan dock anses som lätt brännolja under förutsättning att det har överlåtits till *skattepliktig* konsumtion och använts som lätt brännolja. Om bränslen inte gjorts identifierbara, kan det *påföras* en *försummelseavgift* på minst 10 procent av det *punktskattebelopp* som lämnas ouppburet, dock högst 80 000 euro. *På försummelseavgift tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om den försummelseavgift som påförs skattskyldiga och som avses i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016).*
9 a §	9 a §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Ansökan om återbäring ska avse det bränsle som använts under ett kalenderår eller separat det bränsle som använts under perioden januari–juni respektive perioden juli–december. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av ovan nämnda period. Återbäring förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den skattefria användningen av produkterna. Återbäring betalas inte ut, om det belopp som ska återbetalas är mindre än 330 euro för andra än fiskefartyg. Närmare bestämmelser om utbetalningstidpunkten får utfärdas genom förordning av statsrådet. Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på skatteåterbäringen vad som i punktskattelagen föreskrivs om skatterättelse, efterbeskattning, skattehöjning, bokföringsskyldighet, granskning av uppgifter, skyldighet att lämna uppgifter och ändringssökande. *Skatteförvaltningen fastställer för januari–juni och för juli–december det belopp av punktskatt på motorbensin och produkter som*	(4—6 mom. upphävs)

Gällande lydelse

ersätter den, dieselolja och produkter som ersätter den, flytgas och produkter som ersätter den samt lätt brännolja och produkter som ersätter den som ska återbetalas och som tillämpas på skatteåterbäring som gäller bränslen som har frisläppts för konsumtion under den aktuella perioden. Som återbäringsbelopp fastställs medelvärdet per liter eller kilogram med två decimalers noggrannhet för skatterna på bränsle och produkter som ersätter den som under den aktuella perioden frisläppts för skattepliktig konsumtion. För att få återbäring när det gäller bränsle som inte till sin sammansättning motsvarar det som med stöd av miljöskyddslagen (527/2014) föreskrivs om kvalitetskraven på motorbensin, dieselolja och vissa andra flytande bränslen och när det gäller lätt brännolja som innehåller mer än sju volymprocent biobrännolja ska sökanden dock lämna en tillförlitlig redogörelse för den skatt och försörjningsberedskapsavgift som har betalats för bränslet.

Om återbäringsbeloppet inte kan fastställas eller utredas i enlighet med 5 mom., är skatteåterbäringens belopp för

1) motorbensin, etanol, blandning av motorbensin och etanol eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 22 i skattetabellen i bilagan,

2) dieselolja, biodieselolja, blandning av dieselolja och biodieselolja eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 49 i skattetabellen i bilagan,

3) lätt brännolja, biobrännolja, blandning av lätt brännolja och biobrännolja eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 64 i skattetabellen i bilagan,

4) flytgas, bioflytgas, blandning av flytgas och bioflytgas eller en produkt som ersätter dem skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 113 i skattetabellen i bilagan.

Föreslagen lydelse

9 b §

En godkänd upplagshavare har rätt att på ansökan få återbäring av den punktskatt och försörjningsberedskapsavgift som på basis av

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

överlåtelse till med skatt och försörjningsberedskapsavgift belagd konsumtion betalats för kolväten som uppsamlats från motorbensin och produkter som ersätter den. En förutsättning för återbäring är att de uppsamlade kolvätena kondenseras till bensin i ett skatteupplag.

De kolväten som berättigar till återbäring utgör följande mängd av den enligt 6 § 1 mom. 1 punkten beräknade mängd motorbensin som överlåtits till konsumtion:

1) 0,14 volymprocent, om de kolväten som frigörs från bensinen uppsamlas både i skatteupplaget och på distributionsstationen,

2) 0,07 volymprocent, om de kolväten som frigörs från bensinen uppsamlas i skatteupplaget.

Ansökan om återbäring kan göras av den godkända upplagshavare från vars skatteupplag bensinen har överlåtits till konsumtion.

9 c §

Ansökan om återbäring enligt 9 a § kan avse det bränsle som använts under ett kalenderår eller separat det bränsle som använts under januari—juni respektive juli—december. Ansökan om återbäring enligt 9 b § kan avse de kolväten som uppsamlats under ett kalenderår eller separat de kolväten som uppsamlats under en kalendermånad. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd period. Återbäringen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den skattefria användningen av produkterna eller för de uppsamlade kolvätena.

Är det belopp som ska återbetalas mindre än 330 euro betalas återbäring inte ut, om inte det är fråga om skatt som ska återbetalas enligt 9 a § 2 mom. i fråga om fiskefartyg eller enligt 9 b §.

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.

9 d §

Skatteförvaltningen fastställer för januari—juni och för juli—december det belopp av punktskatt på motorbensin och produkter som ersätter den, dieselolja och produkter som ersätter den, flytgas och produkter som ersätter

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	den samt lätt brännolja och produkter som ersätter den som ska återbetalas och som tillämpas på skatteåterbäring som gäller bränslen som har frisläppts för konsumtion under den aktuella perioden. Som återbäringsbelopp fastställs medelvärdet per liter eller kilogram med två decimalers noggrannhet för de betalda skatterna på det bränsle och de produkter som ersätter den som under den aktuella perioden frisläppts för skattepliktig konsumtion. För att få återbäring när det gäller bränsle som inte till sin sammansättning motsvarar det som med stöd av miljöskyddslagen (527/2014) föreskrivs om kvalitetskraven på motorbensin, dieselolja och vissa andra flytande bränslen och när det gäller lätt brännolja som innehåller mer än sju volymprocent biobrännolja ska sökanden dock lämna en tillförlitlig redogörelse för den skatt och försörjningsberedskapsavgift som har betalats för bränslet. *Om återbäringsbeloppet inte kan fastställas eller utredas i enlighet med 1 mom., är skatteåterbäringens belopp för* *1) motorbensin, etanol, blandning av motorbensin och etanol, eller en produkt som ersätter dem, skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 22 i skattetabellen i bilagan,* *2) dieselolja, biodieselolja, blandning av dieselolja och biodieselolja, eller en produkt som ersätter dem, skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 49 i skattetabellen i bilagan,* *3) lätt brännolja, biobrännolja, blandning av lätt brännolja och biobrännolja, eller en produkt som ersätter dem, skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 64 i skattetabellen i bilagan,* *4) flytgas, bioflytgas, blandning av flytgas och bioflytgas, eller en produkt som ersätter dem, skatt och försörjningsberedskapsavgift enligt produktgrupp 113 i skattetabellen i bilagan.*
11 § *Om inte något annat föreskrivs i denna lag, gäller om skattskyldighet för flytande bränslen och om grunderna för påförande av punkt-*	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
skatt samt även i övrigt vad som föreskrivs eller bestäms i punktskattelagen och med stöd av den. *Vad 1 mom. stadgar gäller i tillämpliga delar även försörjningsberedskapsavgiften.*	
11 a §	11 a §
På tillverkare av biobrännolja tillämpas inte 21–29 § i punktskattelagen, om volymen av den framställda biobrännoljan är högst 100 000 liter per kalenderår och om biobränslet inte flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat eller mellan Finland och ett land utanför Europeiska unionen. En tillverkare av biobrännolja ska till Skatteförvaltningen göra en skriftlig anmälan för registrering som skattskyldig. För den skattskyldige gäller i övrigt det som i punktskattelagen föreskrivs om skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod. *Registret förs av Skatteförvaltningen.*	På tillverkare av biobrännolja tillämpas inte 21—29 § i punktskattelagen, om volymen av den framställda biobrännoljan är högst 100 000 liter per kalenderår och biobränslet inte flyttas mellan Finland och en annan medlemsstat eller mellan Finland och ett land utanför Europeiska unionen. En tillverkare av biobrännolja ska *registrera sig* som skattskyldig. *Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen.*
12 § *Företag som bedriver handel med flytande bränslen ska göra anmälan till Skatteförvaltningen om de hjälpprodukter eller identifieringsämnen som tillsätts till bränslet.*	(upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996) mellanrubriken före 8 § samt 19 och 26 §,

av dem mellanrubriken före 8 § sådan den lyder i lag 1168/2002,

ändras 2 § 19 punkten, 2 a och 6 §, 8 a § 4 och 5 mom., 9 § och 9 a § 1 mom. samt 9 b, 11, 12, 14, 16, 17, 20 b, 21 a, 22, 23 och 26 b §,

av dem 2 § 19 punkten, 2 a och 20 b § sådana de lyder i lag 1400/2010, 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1132/2013, 501/2015 och 1226/2018, 8 a § 4 mom. samt 9, 16, 17 och 21 a § sådana de lyder i lag 1180/2016, 8 a § 5 mom. sådant det lyder i lag 1168/2002, 9 a § 1 mom., 9 b och 26 b § sådana de lyder i lag 1226/2018, 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1400/2010, 612/2012 och 1722/2015, 14 § sådan den lyder i lagarna 1400/2010 och 612/2012, 22 § sådan den lyder i lagarna 1400/2010 och 1226/2018 samt 23 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1400/2010, och

fogas till lagen en ny 6 a § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
19) *registrerad användare* en fysisk eller juridisk person som använder naturgas i skattefritt syfte som avses i denna lag och som är registrerad som skattskyldig hos tullmyndigheten,	19) *registrerad användare* en fysisk eller juridisk person som använder naturgas i skattefritt syfte *enligt* denna lag och som är registrerad som skattskyldig *på det sätt som avses i 5 kap. i punktskattelagen,*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2 a §	2 a §
Utöver de i 2 § 2 punkten avsedda energiprodukterna ska alla andra kolväten i gasform och fast form som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning beskattas enligt skattesatsen för motsvarande uppvärmningsbränsle i skattetabellen.	*För sådana* kolväten i gasform och fast form som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning *ska det betalas skatt* enligt skattesatsen för motsvarande uppvärmningsbränsle i skattetabellen.
Skattskyldig är den som överlåter eller själv använder bränslen som avses i 1 mom. för uppvärmning.	Skattskyldig är den som överlåter eller själv använder bränslen som avses i 1 mom. för uppvärmning.
Grunderna för bestämmande av accis på elström	*Grunderna för bestämmande av accis på elström*
6 §	6 §
Accis och försörjningsberedskapsavgift för elström påförs enligt accistabellen för varje skatteperiod för den mängd elström som	*Punktskatt* och försörjningsberedskapsavgift för elström *ska betalas* enligt *skatte*tabellen *i bilagan* för varje skatteperiod för den mängd elström som

Gällande lydelse

1) en nätinnehavare överlåter till förbrukning,

2) en elproducent eller småskalig producent producerar och för den mängd som en elproducent eller småskalig producent har anskaffat skattefritt och använder själv eller överlåter för skattepliktig förbrukning,

3) en i 5 § 3 punkten avsedd skattskyldig använder under skatteperioden, varvid skatt påförs till det belopp som utgör skillnaden mellan skatten på elström enligt skatteklass I och skatten på elström enligt skatteklass II,

4) en skattskyldig enligt 5 § 4 punkten tar emot eller importerar,

5) en innehavare av ett skattefritt ellager överlåter för konsumtion.

Trots 1 mom. 1 och 3 punkten kan såsom den mängd elström som överlåtits till förbrukning eller förbrukats anses den mängd för vilken elnätsinnehavaren direkt eller via ett försäljningsbolag debiterar elanvändaren i samband med överföringen. Mängden skattebelagd elström för en eller flera skatteperioder kan härvid hänföras till den skatteperiod under vilken elanvändaren debiteras för redan levererad elström eller elström som ska levereras. Om punktskatten på elström då har ändrats, ska punktskatt dock betalas enligt den punktskatt som gäller vid leveranstidpunkten. *Elnätsinnehavaren och elproducenten har rätt att i sin skattedeklaration från den punktskatt på elström och försörjningsberedskapsavgift som hänför sig till skatteperioden dra av punktskatt på elström och försörjningsberedskapsavgift som uppgetts och betalats utan grund. Avdraget ska göras inom tre år räknat från ingången av det år som följer på den skatteperiod då skatten uppgavs utan grund. Avdraget får vara högst lika stort som den punktskatt och försörjningsberedskapsavgift som hänför sig till skatteperioden.*

Elproducenter och småskaliga producenter ska lämna Skatteförvaltningen en separat skattedeklaration för varje kraftverk och innehavare av skattefria ellager ska lämna Skatteförvaltningen en separat skattedeklaration för varje skattefritt ellager.

Med skatteperiod avses en kalendermånad. Skatteperioden för småskaliga producenter är ett kalenderår.

Föreslagen lydelse

1) en nätinnehavare överlåter till förbrukning,

2) en elproducent eller småskalig producent producerar och för den mängd som en elproducent eller småskalig producent har anskaffat skattefritt och använder själv eller överlåter *till* skattepliktig förbrukning,

3) en i 5 § 3 punkten avsedd skattskyldig använder under skatteperioden, varvid skatt *betalas* till det belopp som utgör skillnaden mellan skatten på elström enligt skatteklass I och skatten på elström enligt skatteklass II,

4) en skattskyldig enligt 5 § 4 punkten tar emot eller importerar,

5) en innehavare av ett skattefritt ellager överlåter *till förbrukning*.

Trots 1 mom. 1 och 3 punkten kan såsom den mängd elström som överlåtits till förbrukning eller förbrukats anses den mängd för vilken elnätsinnehavaren direkt eller via ett försäljningsbolag debiterar elanvändaren i samband med överföringen. Mängden skattebelagd elström för en eller flera skatteperioder kan *då* hänföras till den skatteperiod under vilken elanvändaren debiteras för redan levererad elström eller elström som ska levereras. Om punktskatten på elström då har ändrats, ska punktskatt dock betalas enligt den punktskatt som gäller vid leveranstidpunkten.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	6 a §
	Om elströmmen har anskaffats eller producerats med skatt enligt skatteklass I men använts för ett ändamål som skatteklass II berättigar till, har elanvändaren rätt att på ansökan få återbäring av skatt och försörjningsberedskapsavgift motsvarande skillnaden mellan skatteklass I och II. Återbäringen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för användningen av elströmmen.
	Ansökan om återbäring kan avse den elström som anskaffats av en elnätsinnehavare eller elproducent under ett kalenderår eller separat den elström som anskaffats av en elnätsinnehavare eller elproducent under en kalendermånad. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd period. Skatteåterbäring betalas ut enligt den skattetabell som gällde när produkterna anskaffades.
	På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.
Accisfri elström	(mellanrubriken upphävs)
8 a §	8 a §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Om inte något annat bestäms i denna lag, tillämpas på skatteåterbäring vad som i punktskattelagen eller med stöd av den bestäms eller föreskrivs om skatterättelse, efterbeskattning, skatteförhöjning, bokföringsskyldighet, granskning av och skyldighet att lämna uppgifter, överklagande samt om punktskatt i övrigt. Om företaget till någon annan efter räkenskapsperiodens utgång har överlåtit sådana produkter som avses i denna paragraf för vilka punktskatt har återburits med stöd av 1 mom., återkrävs skatteåterbäringen. Företaget ska utan dröjsmål anmäla överlåtelsen till Skatteförvaltningen för vidtagande av åtgärder som avses i detta moment.	Om företaget till någon annan efter räkenskapsperiodens utgång har överlåtit sådana produkter som avses i denna paragraf för vilka punktskatt har återburits med stöd av 1 mom., återkrävs skatteåterbäringen. Företaget ska utan dröjsmål anmäla överlåtelsen till Skatteförvaltningen för vidtagande av åtgärder som avses i detta moment.
På stödet tillämpas lagen om tillämpning av vissa av Europeiska gemenskapernas bestämmelser om statligt stöd.	*På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen. Om företagets räkenskapsperiod inte är ett kalenderår, beräknas tidsfristen enligt 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	(768/2016) dock från ingången av det kalenderår som följer på utgången av räkenskapsperioden.
9 §	9 §
En nätinnehavare, elproducent och småskalig producent ska göra en skriftlig anmälan till Skatteförvaltningen för registrering som skattskyldig. I anmälan ska den skattskyldiges namn, adress och kontaktuppgifter uppges. För kraftverk ska dessutom kraftverkets typ, nominella effekt, huvudsakliga bränslen och fastighetsbeteckning uppges. Anmälan ska göras separat för varje anläggning. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska anmälas för verkställandet av, tillsynen över och utvecklandet av beskattningen. Anmälan ska göras inom tre månader från det att verksamheten inleddes. *Registret förs av Skatteförvaltningen.* *På en elnätsinnehavare, elproducent och småskalig producent och på en skattskyldig enligt 5 § 3 och 4 punkten tillämpas vad som i punktskattelagen föreskrivs om skattskyldig som deklarerar per skatteperiod.*	Nätinnehavare, elproducenter och småskaliga producenter ska *registrera sig* som skattskyldiga*. Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen.*
9 a §	9 a §
Skatteförvaltningen beviljar *på ansökan* tillstånd att vara verksam som innehavare av skattefritt ellager och tillstånd för hållande av skattefritt ellager. Tillståndet måste vara gällande när verksamheten inleds och så länge den pågår.	Skatteförvaltningen *kan på ansökan* bevilja tillstånd att vara verksam som innehavare av skattefritt ellager och tillstånd för hållande av skattefritt ellager. Tillståndet måste vara *giltigt* när verksamheten inleds och så länge den pågår.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
9 b §	9 b §
På en innehavare av skattefritt ellager tillämpas vad som i punktskattelagen föreskrivs om skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod.	
Skattefri lagring av el ska göras i ett skattefritt ellager. Mängden el som matas in och ut ur ellagret ska mätas på ett tillförlitligt sätt. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur mängden el ska mätas.	Skattefri lagring av el ska göras i ett skattefritt ellager. Mängden el som matas in och ut ur ellagret ska mätas på ett tillförlitligt sätt. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur mängden el ska mätas.
11 §	11 §
Accis och försörjningsberedskapsavgift för stenkol bestäms	*En godkänd upplagshavare ska betala punktskatt och försörjningsberedskapsavgift*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	för stenkol på basis av de mängder som under skatteperioden
1) för en auktoriserad lagerhållare på basis av de mängder som enligt lagerhållarens bokföring överlåtits till accisbelagd förbrukning under skatteperioden,	1) *enligt upplagshavarens bokföring överlåtits till skattepliktig förbrukning,*
2) för stenkol som en auktoriserad lagerhållare under skatteperioden tagit för egen förbrukning på basis av de mängder som tagits i bruk.	2) *tagits för upplagshavarens egen förbrukning.*
12 §	12 §
Fritt från accis och försörjningsberedskapsavgift är	Fritt från *punktskatt* och försörjningsberedskapsavgift är
1) stenkol som används såsom råvara eller hjälpprodukt vid industriell produktion eller direkt vid första användningen då en vara tillverkas,	1) stenkol som används såsom råvara eller hjälpprodukt vid industriell produktion eller direkt vid första användningen då en vara tillverkas,
2) stenkol som en auktoriserad lagerhållare levererar för att överlåtas till förbrukning i något annat område inom gemenskapen än Finland,	2) stenkol som en *godkänd upplagshavare* levererar för att överlåtas till förbrukning i något annat område inom *unionen* än Finland,
3) stenkol som används vid elproduktion och vid idriftsättning, urdrifttagning eller upprätthållande av produktionsberedskap för separat elproduktion,	3) stenkol som används vid elproduktion och vid idriftsättning, urdrifttagning eller upprätthållande av produktionsberedskap för separat elproduktion,
4) stenkol som används i fartygstrafik som drivmedel för andra fartyg än privata fritidsbåtar.	4) stenkol som används i fartygstrafik som drivmedel för andra fartyg än privata fritidsbåtar.
Befrielsen från accis och avgift enligt 1 mom. 3 punkten gäller dock inte sådan elproduktion som avses i 1 § 3 mom. eller 2 § 5 b-punkten.	*Den i* 1 mom. 3 punkten *avsedda skattefriheten och avgiftsfriheten* gäller dock inte sådan elproduktion som avses i 1 § 3 mom. eller *en i* 2 § 5 b-punkten *avsedd småskalig producents elproduktion.*
Om en auktoriserad lagerhållare vid eftergranskning *inte* kan förete en tillförlitlig utredning om en sådan accisfri leverans som avses i 1 mom. 2 punkten, skall för produkterna betalas accis enligt denna lag.	Om en *godkänd upplagshavare inte* vid eftergranskning kan *lägga fram* en tillförlitlig *redogörelse för* en sådan *skatte*fri leverans som avses i 1 mom. 2 punkten, *ska punktskatt* betalas *på produkterna i enlighet med* denna lag.
14 §	14 §
Om någon annan än en godkänd upplagshavare har använt stenkol enligt 4 § 3 mom. eller för ändamål som enligt 12 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten är skattefria, genomförs skattesänkningen eller skattefriheten genom att den betalda skatten helt eller delvis på ansökan återbärs till användaren.	Om någon annan än en godkänd upplagshavare har använt stenkol *så som avses i* 4 § 3 mom. eller för ändamål som enligt 12 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten är skattefria, genomförs skattesänkningen eller skattefriheten genom att den betalda skatten helt eller delvis på ansökan återbetalas till användaren.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Ansökan om återbäring kan avse det stenkol som använts under ett kalenderår eller separat det stenkol som använts under *perioden* januari–juni respektive *perioden* juli–december. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av den ovan nämnda användningsperiod*en*. Återbäringen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den skattefria användningen av produkterna. Återbäring betalas inte ut, om det belopp som ska återbetalas är mindre än 330 euro. *Närmare bestämmelser om utbetalningstidpunkten får utfärdas genom förordning av statsrådet. Om inte något annat bestäms i denna lag, gäller i tillämpliga delar för skatteåterbäringen vad som i punktskattelagen eller med stöd av den föreskrivs om skatterättelse, efterbeskattning, skattehöjning, bokföringsskyldighet, granskning av uppgifter, skyldighet att lämna uppgifter och ändringssökande samt vad som i övrigt föreskrivs om punktskatt.*	Ansökan om återbäring kan avse det stenkol som använts under ett kalenderår eller separat det stenkol som använts under januari—juni respektive juli—december. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av *det kalenderår som omfattar en ovan avsedd* användningsperiod. Återbäringen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den skattefria användningen av produkterna. Återbäring betalas inte ut, om det belopp som ska återbetalas är mindre än 330 euro.
	På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.
16 §	16 §
Skatt på bränntorv och tallolja påförs för varje skatteperiod enligt de bestämmelser som är i kraft den dag då bränntorv och tallolja använts för ett sådant ändamål som avses i 15 §. *En användare enligt 15 § ska lämna Skatteförvaltningen en separat skattedeklaration för varje anläggning. Med skatteperiod avses en kalendermånad.*	Skatt på bränntorv och tallolja *betalas* för varje skatteperiod enligt de bestämmelser som är i kraft den dag då bränntorv och tallolja använts för ett sådant ändamål som avses i 15 §.
17 §	17 §
En användare enligt 15 § ska göra en skriftlig anmälan till Skatteförvaltningen för registrering som skattskyldig. Anmälan ska göras separat för varje anläggning. *Registret förs av Skatteförvaltningen.*	En användare enligt 15 § ska *registrera sig* som skattskyldig. *Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen.*
19 § *Den accisskyldige skall för påförande av accis ha sådan bokföring varav framgår användningen av de produkter som avses i 15 § och lagermängden samt övriga uppgifter som behövs för påförande av accis och tillsyn över beskattningen.*	(upphävs)

Gällande lydelse

20 b §

Utöver vad som föreskrivs om beskattningsbara kvantiteter i punktskattelagen påförs registrerade användare skatt och försörjningsberedskapsavgift på naturgas som under skatteperioden har använts i skattepliktigt syfte.

21 a §

En naturgasnätsinnehavare ska *skriftligen* registrera sig som skattskyldig *hos Skatteförvaltningen.*

Den som använder naturgas för skattefritt ändamål kan ansöka om att bli registrerad användare *separat för varje användningsställe. En registrerad användare som inte längre har i 21 § avsedd skattefri användning ska återta registreringen.*

På en registrerad användare tillämpas vad som i punktskattelagen föreskrivs om skattskyldig som deklarerar per skatteperiod.

Skatteförvaltningen får trots sekretessbestämmelserna lämna ut namn och kontaktuppgifter över dem som registrerats som registrerade användare till naturgasnätsinnehavare och godkända naturgasupplagshavare.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om registreringsförfarandet enligt 1 och 2 mom.

22 §

Den i 4 § 3 mom. avsedda skattesänkningen och den i 21 § avsedda skattefriheten kan genomföras så att den skatt som betalats för naturgas helt eller delvis återbärs till användaren på ansökan.

Ansökan om återbäring kan avse den naturgas som har använts under ett kalenderår eller separat den naturgas som använts under *perioden* januari–juni respektive *perioden* juli–december. Återbäring ska sökas *senast* inom tre år från utgången av den ovan nämnda period*en*. Återbäring förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den

Föreslagen lydelse

20 b §

Utöver vad som föreskrivs om *betalning av skatt* i punktskattelagen *ska* registrerade användare *betala skatt* och försörjningsberedskapsavgift på naturgas som under skatteperioden har använts i skattepliktigt syfte.

21 a §

En naturgasnätsinnehavare ska registrera sig som skattskyldig.

Den som använder naturgas för skattefritt ändamål kan ansöka om att bli registrerad användare.

Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen. På en i 2 mom. avsedd registrerad användare tillämpas vad som föreskrivs om dem som registrerat sig som skattskyldiga. Om en registrerad användare själv begär att bli avregistrerad, avregistrerar Skatteförvaltningen användaren dock från och med den tidpunkt då begäran framställdes.

Skatteförvaltningen får trots sekretessbestämmelserna lämna ut namn och kontaktuppgifter över dem som registrerats som registrerade användare till naturgasnätsinnehavare och godkända naturgasupplagshavare.

22 §

Den i 4 § 3 mom. avsedda skattesänkningen och den i 21 § avsedda skattefriheten kan genomföras så att den skatt som betalats för naturgas helt eller delvis återbärs till användaren på ansökan.

Ansökan om återbäring kan avse den naturgas som har använts under ett kalenderår eller separat den naturgas som använts under januari—juni respektive juli—december. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången *av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd* period. Återbäring*en* förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
skattefria användningen av produkterna. Skatteåterbäringen betalas ut enligt den skattetabell som gäller när produkten har anskaffats. Återbäring betalas inte ut, om det belopp som ska återbetalas är mindre än 330 euro.	skattefria användningen av produkterna. Skatteåterbäring betalas ut enligt den skattetabell som *gällde* när produkt*erna anskaffades. Skatteå*terbäring betalas inte ut, om det belopp som ska återbetalas är mindre än 330 euro.
Om inte något annat bestäms i denna lag, tillämpas på skatteåterbäringen vad som i punktskattelagen bestäms om skatterättelse, efterbeskattning, skattehöjning, bokföringsskyldighet, granskning av och skyldighet att lämna uppgifter och sökande av ändring.	*På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.*
23 §	23 §
Till den del något annat inte föreskrivs i denna lag tillämpas punktskattelagen. På elström, bränntorv och tallolja tillämpas *dock* inte bestämmelserna i 21–29 § och 8 kap. i punktskattelagen.	På elström, bränntorv och tallolja tillämpas inte bestämmelserna i 21—29 § och 8 kap. i punktskattelagen *och inte de bestämmelser i 9 kap. i den lagen som gäller den anmälan som ska göras till Skatteförvaltningen innan flyttningen påbörjas, om inte något annat föreskrivs i denna lag.*
Om produkter som har skickats från en annan medlemsstat importeras eller tas emot i Finland av någon annan än en godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare, tillämpas de bestämmelser i punktskattelagen som gäller produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat.	*På stenkol och naturgas tillämpas inte bestämmelserna inte de bestämmelser i 9 kap. i punktskattelagen som gäller den anmälan som ska göras till Skatteförvaltningen innan flyttningen påbörjas.*
Vad som i 1 mom. stadgas om påförande av accis på elström och stenkol samt i 24 § om påförande av accis på naturgas gäller på motsvarande sätt även den försörjningsberedskapsavgift som skall uppbäras för elström och ovan nämnda bränslen.	
26 §	
Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.	(upphävs)
26 b §	26 b §
En elnätsinnehavare, en elproducent och en innehavare av skattefritt ellager ska årligen specifikt för varje stödmottagare till den stödmyndighet som avses i punktskattelagen anmäla leverans av el enligt 4 § 2 mom.	En elnätsinnehavare, en elproducent och en innehavare av skattefritt ellager ska årligen specifikt för varje stödmottagare *lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelse* av el enligt 4 § 2 mom. *Även den som överlåter nämnda el vidare till andra stödmottagare ska årligen lämna Skatteförvaltningen uppgifter om dessa överlåtelser. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	som ska lämnas och om förfarandet för lämnande av uppgifterna. *Skatteförvaltningen ska meddela den som är skyldig att lämna uppgifter ett beslut, om denne vägrar att lämna de i 1 mom. avsedda uppgifter som Skatteförvaltningen uppmanat den uppgiftsskyldige att lämna. På delgivning av beslut tillämpas vad som föreskrivs i 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om påföljden för försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
	Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på läskedrycker

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010) 5 och 7 § och
ändras 1 § 5 mom., sådant det lyder i lag 1182/2016, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Tillämpningsområde	*Tillämpningsområde*
En tillförlitlig utredning om tillverkare*ns* oberoende ställning och *om* produktion*en* under ett kalenderår ska på begäran lämnas in till Skatteförvaltningen.	En tillförlitlig utredning om *en i 4 mom. avsedd* tillverkares oberoende ställning och produktion under ett kalenderår ska på begäran lämnas in till Skatteförvaltningen. *Tillverkaren ska registrera sig som småskalig tillverkare av läskedrycker. Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen (182/2010).*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 §	
Tillämpning av punktskattelagen	
Punktskattelagen (182/2010) tillämpas till den del något annat inte föreskrivs i denna lag. *Om produkter som avsänts från en annan medlemsstat inom Europeiska unionen i Finland importeras eller tas emot av en annan person än en godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare, gäller i tillämpliga delar de bestämmelser i punktskattelagen som gäller produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat.*	(upphävs)
7 §	
Övergångsbestämmelse	
Den som när denna lag träder i kraft tillverkar sötsaker, glass eller läskedrycker ska inom en månad från lagens ikraftträdande ansöka om tillstånd för skatteupplag och tillstånd att verka som godkänd upplagshavare enligt punktskattelagen. Skyldigheten gäller inte de tillverkare av läskedrycker som beviljats tillstånd innan denna lag träder i kraft. *En skattskyldig som till tullmyndigheten inom en månad från lagens ikraftträdande lämnat in en ansökan om det tillstånd som avses i punktskattelagen är berättigad att i enlighet med ansökan verka som godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare från och med den dag då ansökan lämnats in till dess att tullmyndigheten meddelat beslut om ansökan. Tillstånd beviljas retroaktivt från och med lagens ikraftträdande, när de förutsättningar för beviljande av tillstånd som föreskrivs i punktskattelagen uppfylls.* *Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.*	(upphävs)
	Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994) 10, 12 och 14 § samt
ändras 2 § 3 mom., 3 § 1 mom. 5 punkten underpunkt c samt 5 och 6 §,
av dem 3 § 1 mom. 5 punkten underpunkt c sådan den lyder i lag 1128/2010 och 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1128/2010, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Denna lag tillämpas inte på produkter som är starkt denaturerade enligt stadganden eller bestämmelser som Finland eller någon annan medlemsstat inom gemenskapen utfärdat. Lagen tillämpas inte heller på produkter som är lindrigt denaturerade enligt *stadganden och* bestämmelser utfärdade av medlemsstater och som används vid tillverkning av andra än till förtäring avsedda produkter.	Denna lag tillämpas inte på produkter som är starkt denaturerade enligt *bestämmelser* eller *föreskrifter* som Finland eller någon annan medlemsstat inom *Europeiska unionen* utfärdat. Lagen tillämpas inte heller på produkter som är lindrigt denaturerade enligt bestämmelser *eller föreskrifter* utfärdade av medlemsstater och som används vid tillverkning av andra än till förtäring avsedda produkter.
3 §	3 §
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
5) *etylalkohol*	5) *etylalkohol*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
c) produkter som innehåller drickbar alkohol, antingen i lösningsform eller i annan form, med undantag för läskedrycker som avses i lagen om punktskatt på *sötsaker, glass och* läskedrycker (1127/2010).	c) produkter som innehåller drickbar alkohol, antingen i lösningsform eller i annan form, med undantag för läskedrycker som avses i lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010).
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
5 §	5 §
Den som för eget bruk till Finland för med sig en större mängd alkoholdrycker än den mängd som enligt punktskattelagen (182/2010) är skattefri är skyldig att betala accis på alkoholdrycker för den överstigande mängden enligt vad som föreskrivs i denna lag. *Skattebeloppet för olika slag av drycker kan fastställas genom förordning.*	Den som för eget bruk till Finland för med sig en större mängd alkoholdrycker än den mängd som enligt punktskattelagen (182/2010) är skattefri är skyldig att betala accis på alkoholdrycker för den överstigande mängden enligt vad som föreskrivs i denna lag.
Vad 1 mom. *stadgar* tillämpas även på den som här tar emot en sådan försändelse från ett område utanför gemenskapen som innehåller alkoholdrycker.	Vad *som föreskrivs i* 1 mom. tillämpas även på den som här tar emot en sådan försändelse

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	från ett område utanför *unionen* som innehåller alkoholdrycker *och som levereras i annat än kommersiellt syfte.*
6 §	6 §
För beskattningen skall den accisskyldige uppge alkoholhalten för *accispliktiga* produkter i volymprocent med 0,1 procentenhets noggrannhet utan att beakta den överskjutande delen. Om den faktiska alkoholhalten i ett *beskattningsbart* parti som uppgetts innehålla högst 5,5 volymprocent alkohol konstateras överstiga den *för beskattningen* uppgivna mängden med minst 0,5 procentenheter, uppbärs accis*en* på alkoholdrycker enligt den faktiska och inte enligt den deklarerade alkoholhalten i partiet i fråga. För övriga drycker är motsvarande gräns 1 procentenhet.	*D*en accisskyldige *ska* uppge alkoholhalten för produkter i volymprocent med 0,1 procentenhets noggrannhet utan att beakta den överskjutande delen. Om den faktiska alkoholhalten i ett parti som uppgetts innehålla högst 5,5 volymprocent alkohol konstateras överstiga den uppgivna mängden med minst 0,5 procentenheter*, ska* accis *betalas enligt den faktiska och inte enligt den uppgivna* alkoholhalten i partiet i fråga. För övriga drycker är motsvarande gräns 1 procentenhet.
Alkoholhalten bestäms vid +20°C.	Alkoholhalten bestäms vid +20 °C.
10 §	
Om inte något annat föreskrivs i denna lag, gäller om accisskyldighet och grunderna för påförande av accis och även i övrigt vad som föreskrivs eller bestäms i punktskattelagen eller med stöd av den.	(upphävs)
12 §	
Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.	(upphävs)
14 §	
Om sådana alkoholdrycker för vilka innan denna lag träder i kraft har betalts skatt på alkoholdrycker eller läskedrycksaccis överförs med stöd av lagen om påförande av accis eller enligt de beslut som meddelats med stöd av den till en auktoriserad lagerhållares skattefria lager, kan den skattskyldige vid sin beskattning göra ett avdrag som motsvarar denna skatt eller accis.	(upphävs)
	Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av lagen om accis på vissa dryckesförpackningar

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004) 9 och 12 §, av dem 9 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1129/2010,

ändras 1 § 3 och 4 mom., 6 § 1 mom. 2 och 5 punkten samt 7 §,

av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1212/2019, 1 § 4 mom. och 6 § 1 mom. 5 punkten sådana de lyder i lag 1129/2010 och 7 § sådan den lyder i lag 1184/2016, och

fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1129/2010 och 1212/2019, ett nytt 5 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Tillämpningsområde	*Tillämpningsområde*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Denna lag tillämpas inte på dryckesförpackningar, om drycker som avses i *den till lagen fogade* accistabellen har producerats av en tillverkare som i rättsligt och ekonomiskt hänseende är oberoende av andra tillverkare i samma bransch och som under ett kalenderår till konsumtion överlåter dryckesförpackningar innehållande drycker till en mängd av högst 70 000 liter. Tillförlitlig utredning om tillverkarens oberoende ställning och produktionsmängder under ett kalenderår ska på uppmaning tillställas Skatteförvaltningen.	Denna lag tillämpas inte på dryckesförpackningar, om drycker som avses i accistabellen *i bilagan* har producerats av en tillverkare som i rättsligt och ekonomiskt hänseende är oberoende av andra tillverkare i samma bransch och som under ett kalenderår till konsumtion överlåter dryckesförpackningar innehållande drycker till en mängd av högst 70 000 liter. *En* tillförlitlig utredning om tillverkarens oberoende ställning och produktionsmängder under ett kalenderår ska på *begäran läggas fram för* Skatteförvaltningen. *Tillverkaren ska registrera sig som småskalig tillverkare i fråga om dryckesförpackningar. Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen (182/2010).*
Denna lag tillämpas inte på produkter som är skattefria enligt 72, 73, 84, 86 och 88–90 § i punktskattelagen *(182/2010) under de förutsättningar som anges i de paragraferna.*	Denna lag tillämpas inte på produkter som är skattefria *med stöd av* 72, 73, 84, 86 och 88—90 § i punktskattelagen.
	På produktion som avses i 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 §	6 §
Accisfrihet	*Accisfrihet*
Accisfria är	Accisfria är
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) förpackningar innehållande drycker som en auktoriserad lagerhållare levererar för konsumtion någon annanstans inom Europeiska gemenskapen än i Finland,	2) förpackningar innehållande drycker som en auktoriserad lagerhållare levererar för konsumtion någon annanstans inom Europeiska *unionen* än i Finland,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
5) förpackningar innehållande drycker om vars skattefrihet det föreskrivs i 1 § 3 mom. och 4 § 1 mom. 1 och 3–5 punkten i lagen om punktskatt på *sötsaker, glass och* läskedrycker (1127/2010).	5) förpackningar innehållande drycker om vars skattefrihet det föreskrivs i 1 § 3 mom. och 4 § 1 mom. *1*—5 punkten i lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010).
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
7 §	7 §
Godkännande av anteckning i producentregistret	*Godkännande av anteckning i producentregistret*
Den som i en skattedeklaration enligt punktskattelagen anmäler att dryckesförpackningar ingår i ett fungerande retursystem ska visa att den som är ansvarig för retursystemet för dryckesförpackningar har godkänts av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland för anteckning i producentregistret på det sätt som anges i 103 § i avfallslagen eller att dryckesförpackningarna har godkänts för anteckning i motsvarande register enligt lagstiftningen i landskapet Åland. Miljömyndigheterna ska omedelbart underrätta Skatteförvaltningen om ändringar i registret. Om producentregisteruppgifter föranleder ändringar i beskattningen av en accisskyldig, tillämpas ändringarna vid påförandet av accis för den följande kalendermånaden efter tillställandet av uppgifterna.	Den som i en skattedeklaration enligt *lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016)* anmäler att dryckesförpackningar ingår i ett fungerande retursystem ska visa att den som är ansvarig för retursystemet för dryckesförpackningar har godkänts av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland för anteckning i producentregistret på det sätt som anges i 103 § i avfallslagen eller att dryckesförpackningarna har godkänts för anteckning i motsvarande register enligt lagstiftningen i landskapet Åland. Miljömyndigheterna ska omedelbart underrätta Skatteförvaltningen om ändringar i registret. Om producentregisteruppgifter föranleder ändringar i beskattningen av en accisskyldig, *beaktas* ändringarna vid påförandet av accis för den följande kalendermånaden efter *lämnandet* av uppgifterna.
9 §	
Särskilda bestämmelser	
Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska i fråga om accisskyldigas tillstånd och säkerheter, skatteupplag, produkters accisplikt-tighet, påförande av accis på produkter som	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
införts från ett land utanför unionen, tidpunkten för påförande av accis och accispliktiga mängder, påförande av accis på produkter som återsänts till skatteupplag, skyldighet att avge skattedeklaration samt påförande, betalning och debitering av accis, omhändertagande av accispliktiga produkter, förhandsavgörande, ändringssökande, lättnader och anstånd med betalningen, återbäring av accis, accisskyldigas bokföringsskyldighet samt granskning och skyldighet att lämna uppgifter, tystnadsplikt, straffbestämmelser samt även i övrigt i tillämpliga delar gälla vad som föreskrivs i punktskattelagen eller med stöd av den.	
De bestämmelser i punktskattelagen som gäller flyttning av punktskattepliktiga produkter tillämpas på dryckesförpackningar som innehåller andra drycker än alkohol endast till den del bestämmelserna gäller flyttning till en godkänd upplagshavares skatteupplag av sådana produkter som införts från ett land utanför Europeiska unionen eller flyttning av produkter mellan skatteupplag i Finland.	
Om förpackningar som innehåller drycker har avsänts från en annan medlemsstat inom Europeiska unionen i Finland importeras eller tas emot av en annan person än en godkänd upplagshavare eller en registrerad mottagare, gäller i tillämpliga delar de bestämmelser i punktskattelagen som gäller produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat.	
12 §	
Övergångsbestämmelser	
Accisen påförs under tiden mellan den 1 januari 2005 och den 31 december 2007 till ett belopp om 8,5 cent per liter förpackad produkt, om förpackningen ingår i ett sådant i 3 § 1 mom. 2 punkten avsett fungerande retursystem där förpackningen används för råvaruåtervinning.	(upphävs)
På dryckesförpackningar som innehåller andra drycker än de som nämns i den till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker fogade accistabellen eller som hör till produktgrupperna 4, 5, 9 och 12 i den till lagen	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
om läskedrycksaccis fogade accistabellen tillämpas bestämmelserna i denna lag dock först från och med den 1 januari 2008. *Beslut som utfärdats av miljöministeriet med stöd av 7 § i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker och 4 § i lagen om läskedrycksaccis förblir i kraft tills Tullstyrelsen har tillställts sådana producentregisteruppgifter som avses i 7 § i denna lag. Om producentregisteruppgifter föranleder ändringar i beskattningen av en accisskyldig, tillämpas ändringarna vid påförandet av accis för följande kalendermånad efter tillställandet av uppgifterna.* *Om en accisskyldig har ett i 8 § i lagen om påförande av accis avsett tillstånd att tillverka, förädla, lagerhålla eller ta emot sådana produkter som omfattas av lagen om läskedrycksaccis eller lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker, och om sådan säkerhet som avses i 9 § i lagen om påförande av accis har ställts för produkterna, är tillståndet och säkerheten i kraft tills vidare även i fråga om sådana dryckesförpackningar som avses i denna lag.*	——— *Denna lag träder i kraft den 20 .* ———

7.

Lag

om ändring av lagen om tobaksaccis

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om tobaksaccis (1470/1994) 14 §, sådan den lyder i lag 1125/2010,

ändras 8 och 9 § samt bilagan,

sådana de lyder, 8 § delvis ändrad i lagarna 1071/2016 och 838/2017, 9 § i lagarna 1125/2010 och 838/2017 och bilagan i lag 1118/2019, samt

fogas till 11 §, sådan den lyder i lagarna 1125/2010, 1185/2016 och 838/2017, ett nytt 4 mom. samt till 13 §, sådan den lyder i lagarna 1185/2016 och 838/2017, ett nytt 3 mom., som följer:

Gällande lydelse

8 §

Tobaksaccis ska*ll* betalas enligt *den bifogade* accistabellen.

Accisen fastställs på basis av produktens detaljhandelspris. För cigaretter, *cigarrer och cigariller,* pip- och cigarettobak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter bestäms accisen dessutom som en accis per enhet. För cigaretter*, cigarrer och cigariller samt* finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter ska det dock betalas ett accisbelopp som alltid är minst minimiaccisen enligt accistabellen.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. bestäms accisen för vätska för elektroniska cigaretter som en accis per enhet.

9 §

Vid fastställande av tobaksaccis avses med detaljhandelspris det detaljhandelspris som den skattskyldige har uppgett.

Som detaljhandelspris för tobaksprodukter som i strid med gällande bestämmelser eller för annat ändamål än kommersiell försäljning förts in i landet betraktas detaljhandelspriset för motsvarande produkter i Finland. Om det inte finns motsvarande produkter, betraktas som *tobaksprodukternas* beskattningsvärde produktgruppens *vägda* genomsnittliga detaljhandelspris, vilket fastställs av Skatteförvaltningen. *Produktgruppens vägda genomsnittliga detaljhandelspris beräknas på det sätt som föreskrivs i 13 § 2 mom. Som beskattningsvärde för andra produkter som innehåller to-*

Föreslagen lydelse

8 §

Tobaksaccis ska betalas enligt accistabellen *i bilagan.*

Tobaksaccis betalas på basis av produktens detaljhandelspris. För cigarretter, pip- och cigarrettobak samt finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter *betalas* accisen dessutom som en accis per enhet. För cigarretter *och* finskuren tobak avsedd att rullas till cigarretter ska det dock betalas ett accisbelopp som alltid är minst minimiaccisen enligt accistabellen.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. betalas accisen för vätska för elektroniska cigaretter *endast* som en accis per enhet.

9 §

Vid *betalning* av tobaksaccis avses med detaljhandelspris det detaljhandelspris som den skattskyldige har uppgett.

Som detaljhandelspris för tobaksprodukter som i strid med gällande bestämmelser eller för annat ändamål än kommersiell försäljning förts in i landet betraktas detaljhandelspriset för motsvarande produkter i Finland. Om det inte finns motsvarande produkter*, ska accisen på cigaretter och finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter betalas i enlighet med den minimiaccis som avses i 8 §. S*om beskattningsvärde *för andra tobaksprodukter betraktas* produktgruppens genomsnittliga detaljhandelspris, vilket fastställs av Skatteförvaltningen.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
bak betraktas dock produktgruppens genomsnittliga detaljhandelspris, vilket fastställs av Skatteförvaltningen.	
11 §	11 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Bestämmelser om påföljden för försummelse av den i denna paragraf föreskrivna skyldigheten i fråga om prisetiketter och tryckta detaljhandelspris finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016).
13 §	13 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Skatteförvaltningen ska meddela den skattskyldige ett beslut som gäller skyldigheten att lämna uppgifter, om den skattskyldige vägrar att lämna de i 1 mom. avsedda uppgifter som Skatteförvaltningen uppmanat den skattskyldige att lämna. På delgivning av beslut tillämpas vad som föreskrivs i 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om påföljden för försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.
14 §	
Till den del något annat inte följer av denna lag tillämpas punktskattelagen på tobaksprodukter.	(upphävs)
Det som sägs i 1 mom. gäller i tillämpliga delar också produkter som avses i 7 §. Om dessa produkter i Finland importeras eller mottas av någon annan än en godkänd upplagshavare eller registrerad mottagare, tillämpas punktskattelagens bestämmelser om produkter som frisläpps för konsumtion i en annan medlemsstat.	
	Denna lag träder i kraft den 20 .

Bilaga

Gällande lydelse

ACCISTABELL A

Tillämpas 1.1.—30.6.2020

Produkt	***Produkt-grupp***	***Euro/ enhet***	***Procent av detaljhandels priset***
Cigaretter	*1.*	*69,75/1000 st.*	*52,0*
-- Minimiaccis på cigaretter	*1A.*	*282,75/1000 st.*	*—*
Cigarrer och cigariller			
-- Cigarrer	*2.*	*0,03/st.*	*34,0*
-- Minimiaccis på cigarrer	*2A.*	*0,28/st.*	*—*
-- Cigariller	*2B.*	*0,03/st.*	*34,0*
-- Minimiaccis på cigariller	*2C.*	*0,28/kpl*	*—*
Pip- och cigarettobak	*3.*	*65,00/kg*	*48,0*
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	*4.*	*46,50/kg*	*52,0*
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	*4A.*	*173,50/kg*	*—*
Cigarettpapper	*5.*	*—*	*60,0*
Andra produkter som innehåller tobak	*6.*	*—*	*60,0*
Vätska för elektroniska cigaretter			
-- nikotinhaltig	*7.*	*0,30/ml*	
-- nikotinfri	*7A.*	*0,30/ml*	

ACCISTABELL B

Tillämpas 1.7.—31.12.2020

Produkt	***Produkt-grupp***	***Euro/ enhet***	***Procent av detaljhandels priset***
Cigaretter	*1.*	*73,00/1000 st.*	*52,0*
-- Minimiaccis på cigaretter	*1A.*	*292,50/1000 st.*	*—*
Cigarrer och cigariller			
-- Cigarrer	*2.*	*0,035/st.*	*34,0*
-- Minimiaccis på cigarrer	*2A.*	*0,29/st.*	*—*
-- Cigariller	*2B.*	*0,035/st.*	*34,0*
-- Minimiaccis på cigariller	*2C.*	*0,29/st.*	*—*
Pip- och cigarettobak	*3.*	*68,50/kg*	*48,0*
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	*4.*	*48,50/kg*	*52,0*
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	*4A.*	*180,50/kg*	*—*
Cigarettpapper	*5.*	*—*	*60,0*
Andra produkter som innehåller tobak	*6.*	*—*	*60,0*
Vätska för elektroniska cigaretter			
-- nikotinhaltig	*7.*	*0,30/ml*	
-- nikotinfri	*7A.*	*0,30/ml*	

ACCISTABELL C

Tillämpas 1.1.—30.6.2021

Produkt	Produkt-grupp	Euro/enhet	Procent av detaljhandelspriset
Cigaretter	1.	76,25/1000 st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	302,25/1000 st.	—
Cigarrer och cigariller			
-- Cigarrer	2.	0,04/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigarrer	2A.	0,30/st.	—
-- Cigariller	2B.	0,04/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigariller	2C.	0,30/st.	—
Pip- och cigarettobak	3.	72,00/kg	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	50,50/kg	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	187,50/kg	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Andra produkter som innehåller tobak	6.	—	60,0
Vätska för elektroniska cigaretter			
-- nikotinhaltig	7.	0,30/ml	
-- nikotinfri	7A.	0,30/ml	

ACCISTABELL D

Tillämpas från och med 1.7.2021

Produkt	Produkt-grupp	Euro/enhet	Procent av detaljhandels-priset
Cigaretter	1.	79,50/1000 st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	312,00/1000 st.	—
Cigarrer och cigariller			
-- Cigarrer	2.	0,045/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigarrer	2A.	0,31/st.	—
-- Cigariller	2B.	0,045/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigariller	2C.	0,31/st.	—
Pip- och cigarettobak	3.	75,50/kg	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	52,50/kg	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	194,50/kg	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Andra produkter som innehåller tobak	6.	—	60,0
Vätska för elektroniska cigaretter			
-- nikotinhaltig	7.	0,30/ml	
-- nikotinfri	7A.	0,30/ml	

Föreslagen lydelse

ACCISTABELL C
Tillämpas 1.1.—30.6.2021

Produkt	**Produkt-grupp**	***Cent*/ enhet**	**Procent av detaljhandels-priset**
Cigaretter	1.	*7,625*/st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	*30,225*/st.	—
Cigarrer och cigariller			
-- Cigarrer	2.	*4,00*/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigarrer	2A.	*30,00*/st.	—
-- Cigariller	2B.	*4,00*/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigariller	2C.	*30,00*/st.	—
Pip- och cigarettobak	3.	*7,20/g*	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	*5,05/g*	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	*18,75/g*	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Andra produkter som innehåller tobak	6.	—	60,0
Vätska för elektroniska cigaretter			
-- nikotinhaltig	7.	30,00/ml	
-- nikotinfri	7A.	30,00/ml	

ACCISTABELL D
Tillämpas från och med 1.7.2021

Produkt	**Produkt-grupp**	***Cent*/ enhet**	**Procent av detaljhandels-priset**
Cigaretter	1.	*7,95*/st.	52,0
-- Minimiaccis på cigaretter	1A.	*31,20*/st.	—
Cigarrer och cigariller			
-- Cigarrer	2.	*4,50*/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigarrer	2A.	*31,00*/st.	—
-- Cigariller	2B.	*4,50*/st.	34,0
-- Minimiaccis på cigariller	2C.	*31,00*/st.	—
Pip- och cigarettobak	3.	*7,55/g*	48,0
Finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4.	*5,25/g*	52,0
-- Minimiaccis på finskuren tobak avsedd att rullas till cigaretter	4A.	*19,45/g*	—
Cigarettpapper	5.	—	60,0
Andra produkter som innehåller tobak	6.	—	60,0
Vätska för elektroniska cigaretter			
-- nikotinhaltig	7.	30,00/ml	
-- nikotinfri	7A.	30,00/ml	

8.

Lag

om ändring av avfallsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i avfallsskattelagen (1126/2010) 11 §, och
ändras 7—10 och 13 §, av dem 9 och 10 § sådana de lyder i lag 1186/2016 och 13 § sådan den lyder i lag 1072/2014, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §	7 §
Mängder som ska beskattas	*Mängder som ska beskattas*
Skatt*en* fastställs för varje skatteperiod för det avfall som *under skatteperioden* har förts till avstjälpningsplatsen. *Skatteperioderna är januari-mars, april-juni, juli-september och oktober-december.* Om avfall förvaras tre år eller längre på ett sådant område som avses i 3 § 2 mom. 1 punkten, påförs skatt för allt avfall på området. *När skatten påförs anses* allt avfall ha förts till avstjälpningsplatsen vid den tidpunkt då fristen på tre år löper ut. *När skatt* på avfall *påförs ska* tillämpas vad som i denna lag bestäms om avfall som förts till en avstjälpningsplats.	Skatt *betalas* för varje skatteperiod för det avfall som har förts till avstjälpningsplatsen *under skatteperioden.* Om avfall förvaras tre år eller längre på ett sådant område som avses i 3 § 2 mom. 1 punkten, *betalas* skatt för allt avfall på området. *A*llt avfall *anses* ha förts till avstjälpningsplatsen vid den tidpunkt då fristen på tre år löper ut. *P*å avfall*et* tillämpas vad som i denna lag *föreskrivs* om avfall som förts till en avstjälpningsplats.
8 §	8 §
Avdragsrätt	***Rätt till skatteåterbäring***
Den skattskyldige har rätt att från den skatt som ska betalas för en skatteperiod dra av den skatt som har betalats *eller ska betalas* för avfall som *under skatteperioden* förts bort från avstjälpningsplatsen. Kan sådant avdrag som avses i l mom. inte göras till fullt belopp när den skatt som ska betalas för skatteperioden räknas ut, får den skattskyldige dra av det återstående beloppet från skatterna för de följande skatteperioderna under året eller för skatteperioderna under det följande kalenderåret.	Den skattskyldige har *på ansökan* rätt *till återbäring för den skatt som* betalats för avfall som förts bort från avstjälpningsplatsen. *Återbäringen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för bortförandet av avfallet.* *Återbäring söks för det avfall som förts bort från avstjälpningsplatsen under ett kalenderår eller separat för det avfall som förts bort under respektive skatteperiod. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd period.* *På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 §	9 §
Registreringsskyldighet	*Registreringsskyldighet*
Huvudmannen för avstjälpningsplatsen ska innan verksamheten inleds göra en skriftlig anmälan till Skatteförvaltningen för registrering som skattskyldig. Anmälan ska även göras om stängning av avstjälpningsplatsen. *Skatteförvaltningen för in dem som registrerats som skattskyldiga i det register som avses i 30 § i punktskattelagen.*	Huvudmannen för avstjälpningsplatsen ska *registrera sig* som skattskyldig. *Bestämmelser om registreringsförfarandet finns i 5 kap. i punktskattelagen.*
10 §	10 §
Deklarationsskyldighet	***Uppgiftsskyldighet***
Den skattskyldige ska för varje skatteperiod senast den 18 dagen i månaden efter utgången av skatteperioden ge in en skattedeklaration till Skatteförvaltningen. Separat skattedeklaration ska lämnas för varje avstjälpningsplats.	Den skattskyldige ska för varje skatteperiod *lämna en rapport* till Skatteförvaltningen *över sådant till avstjälpningsplatsen fört avfall som inte nämns i skattetabellen i bilagan. Rapporten ska följa samma indelning som avfallsförteckningen. I fråga om sista dag för lämnande av uppgifter och förfarandet för lämnande av uppgifter tillämpas vad som föreskrivs om inlämnande av skattedeklaration i 17 § 2 mom. och 18 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016).*
Den skattskyldige ska för varje skatteperiod inom den tidsfrist som föreskrivs i 1 mom. lämna en rapport till Skatteförvaltningen över sådant till avstjälpningsplatsen fört avfall som inte nämns i skattetabellen i bilagan. Rapporten ska följa samma indelning som avfallsförteckningen.	*Skatteförvaltningen ska meddela den skattskyldige ett beslut, om den skattskyldige vägrar att lämna de i 1 mom. avsedda uppgifter som Skatteförvaltningen uppmanat den skattskyldige att lämna. På delgivning av beslut tillämpas vad som föreskrivs i 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om påföljden för försummelse av uppgiftsskyldigheten finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
11 §	
Bokföringsskyldighet	
Den skattskyldige ska ha en bokföring av vilken framgår den mängd avfall som förts till avstjälpningsplatsen samt övriga uppgifter som behövs för verkställandet av och tillsynen över beskattningen.	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Huvudmannen för ett sådant område som avses i 3 § 2 mom. 1 punkten ska ha sådan bokföring att ur den framgår arten, mängden och förvaringstiden för avfall som förts till området. Bokföringen ska när så krävs uppvisas för tullmyndigheten för granskning. I fråga om granskning, skyldighet att lämna uppgifter och besittningstagande samt tystnadsplikt gäller 13 §. *Sådant bokföringsmaterial som avses i denna paragraf ska förvaras minst fyra kalenderår efter utgången av skatteperioden eller av en sådan förvaringstid som avses i 2 mom.*	
13 §	13 §
Särskilda bestämmelser	*Särskilda bestämmelser*
Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska punktskattelagen tillämpas när det gäller register, deklarationsskyldighet, verkställande av beskattning, betalning och uppbörd av skatt, återbetalning, granskning, informationsskyldighet och omhändertagande, rättsmedel, tystnadsplikt samt straff. På en skattskyldig enligt denna lag tillämpas härvid vad som i punktskattelagen föreskrivs om en skattskyldig som deklarerar per skatteperiod.	*På avfall som avses i denna lag tillämpas inte 2 och 3 §, 2—4 kap. eller 8—10 kap. i punktskattelagen.*
	————
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	————

9.

Lag

om ändring av lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar (1307/2007) 12, 23 och 28 §, av dem 12 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1189/2016 samt 23 och 28 § sådana de lyder i lag 1189/2016, och

ändras 2 § 2 mom., 8 §, 9 § 2 och 3 mom., 18 och 19 §, 20 § 1 mom., 21 § 3 mom., 21 a § 2 mom., 27 och 29 §,

av dem 2 § 2 mom. sådant det lyder i lag 30/2018, 9 § 2 och 3 mom., 18 och 19 §, 20 § 1 mom., 21 § 3 mom. och 21 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 1189/2016, 27 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1189/2016 och 29 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 790/2013, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Tillämpningen av andra lagar	*Tillämpningen av andra lagar*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
	Om inte annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på beslut om bränsleavgift, om höjning av bränsleavgiften och om försummelseavgift som avses i denna lag samt på delgivning av beslutet och på betalning vad som föreskrivs om försummelseavgift i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). Om inte annat föreskrivs i denna lag, *tillämpas på uppbörd och indrivning av bränsleavgift, höjd bränsleavgift och försummelseavgift* vad som i lagen om skatteuppbörd (11/2018) *och* i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) *föreskrivs om uppbörd och indrivning av den försummelseavgift som avses i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, liksom vad som föreskrivs* i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007*). På den avgiftsskyldige tillämpas då vad som föreskrivs om den skattskyldige i de nämnda lagarna.*
Om inte annat föreskrivs i denna lag, gäller i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som *föreskrivs* i lagen om skatteuppbörd (11/2018) *eller med stöd av den, liksom även vad som föreskrivs* i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).	
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
8 §	8 §
Höjning av bränsleavgiften	*Höjning av bränsleavgiften*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Bränsleavgiften kan höjas	Bränsleavgiften *höjs*
1) med högst 50 procent, om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle upprepas efter det att det har konstaterats att sådant bränsle används i båten, och	1) med högst 50 procent, om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle upprepas efter det att det har konstaterats att sådant bränsle används i båten, och
2) med högst 100 procent, om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle är särskilt graverande.	2) med högst 100 procent, om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle *tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller användningen av bränsle.*
	Höjning påförs inte, om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.
9 §	9 §
Påförande av bränsleavgift	*Påförande av bränsleavgift*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
Om bränsleavgift debiteras på någon annan grund än det bränsle som konstaterats i båten, tas bränsleavgiften ut endast en gång för hela det år som beviset på användning av bränslet gäller. Bränsleavgift debiteras för högst fem år räknat från den tidpunkt då Skatteförvaltningen fick kännedom om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle i båten.	Om bränsleavgift debiteras på någon annan grund än det bränsle som konstaterats i båten, tas bränsleavgiften ut endast en gång för hela det år som beviset på användning av bränslet gäller. Bränsleavgift debiteras för högst *tre* år räknat från den tidpunkt då Skatteförvaltningen fick kännedom om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle i båten.
Bränsleavgift ska påföras inom två år från utgången av det år då Skatteförvaltningen fick kännedom om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle i båten.	Bränsleavgift ska påföras inom *tre* år från utgången av det *kalender*år då Skatteförvaltningen fick kännedom om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle i båten.
12 §	
Betalning av bränsleavgift	
Bränsleavgiften ska betalas inom 30 dagar räknat från det debiteringsbeslutet meddelats. Om bränsleavgiften inte har betalats inom utsatt tid, tas hos den avgiftsskyldige ut en förseningsränta som beräknas i enlighet med lagen om skattetillägg och förseningsränta.	(upphävs)
Bränsleavgiften ska i enlighet med lagen om skatteuppbörd eller vad som föreskrivs med stöd av den betalas till en penninginrättning eller till ett verksamhetsställe som tar emot betalningar. I samband med betalningen av bränsleavgiften ska inbetalningskortets referensnummer anges.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Skatteförvaltningen kan sända den avgiftsskyldige en betalningspåminnelse om bränsleavgift som förfallit till betalning.	
18 §	18 §
Rättelse till avgiftstagarens fördel	*Rättelse till avgiftstagarens fördel*
Om bränsleavgift har lämnats odebiterad, debiterats till för lågt belopp eller återbetalats till en avgiftsskyldig utan grund eller till ett för stort belopp, kan Skatteförvaltningen *rätta* beslutet om bränsleavgift inom tre år från utgången av det år då bränsleavgiften debiterades eller borde ha debiterats eller då beslutet om återbetalning av bränsleavgift fattades, om inte saken har avgjorts genom beslut med anledning av besvär. Innan rättelse till avgiftstagarens fördel sker ska den avgiftsskyldige ges tillfälle att avge bemötande i saken.	Om bränsleavgift har lämnats odebiterad, debiterats till för lågt belopp eller återbetalats till en avgiftsskyldig utan grund eller till ett för stort belopp, rättar Skatteförvaltningen beslutet om bränsleavgift. *Rättelse ska göras* inom tre år från *in*gången av det år *som följer på det kalenderår* då bränsleavgiften debiterades eller borde ha debiterats eller då beslutet om återbetalning av bränsleavgift fattades, om inte saken har avgjorts genom beslut med anledning av besvär. Innan rättelse till avgiftstagarens fördel sker ska den avgiftsskyldige ges tillfälle att avge bemötande i saken.
19 §	19 §
Rättelse till den avgiftsskyldiges fördel	*Rättelse till den avgiftsskyldiges fördel*
Om Skatteförvaltningen konstaterar att bränsleavgift har debiterats till för stort belopp eller återbetalats till för litet belopp, ska den rätta sitt beslut och till den avgiftsskyldige återbetala det som denne betalat för mycket eller den avgift som inte återbetalats, om inte saken har avgjorts genom beslut med anledning av besvär. Rättelse kan göras inom tre år från ingången av kalenderår*et* efter debiteringen eller återbetalningen av avgiften.	Om Skatteförvaltningen konstaterar att bränsleavgift har debiterats till för stort belopp eller återbetalats till för litet belopp, ska den rätta sitt beslut och till den avgiftsskyldige återbetala det som denne betalat för mycket eller den avgift som inte återbetalats, om inte saken har avgjorts genom beslut med anledning av besvär. Rättelse ska göras inom tre år från ingången av *det år som följer på det* kalenderår *då bränsleavgiften debiterades* eller återbetalningen *fastställdes.*
20 §	20 §
Omprövningsbegäran	*Omprövningsbegäran*
Ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag söks genom en skriftlig begäran om omprövning hos Skatteförvaltningen, om ärendet inte har avgjorts genom beslut med anledning av besvär.	Ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag söks genom en skriftlig begäran om omprövning hos *skatterättelsenämnden,* om ärendet inte har avgjorts genom beslut med anledning av besvär. *Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en begäran om omprövning till den del begäran godkänns, om*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	den som söker ändring är någon annan än Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
21 §	21 §
Besvär till förvaltningsdomstolen	*Besvär till förvaltningsdomstolen*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Besvärstiden i fråga om beslut som fattats med anledning av begäran om omprövning är tre år räknat från utgången av det år då bränsleavgiften debiterades eller det år som beslutet om återbetalning av avgiften gäller, dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av beslutet. När besvär anförs i andra ärenden är besvärstiden 60 dagar från delfåendet av beslutet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 60 dagar från det att beslutet fattades. Besvärstiden i fråga om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfåendet av beslutet eller från det att beslutet fattades.	*Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. Besvär över ett förhandsavgörande ska dock anföras inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
21 a §	21 a §
Hörande då besvär behandlas	*Hörande då besvär behandlas*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, får förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra den statliga rättsbevakaren, om bränsleavgiftsbeloppet med anledning av den avgiftsskyldiges yrkande kan ändras med högst 6 000 euro och om ärendet inte lämnar rum för tolkning och inte är oklart.	Utöver vad som i *44* § 2 mom. i *lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019)* föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, får förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra den statliga rättsbevakaren, om bränsleavgiftsbeloppet med anledning av den avgiftsskyldiges yrkande kan ändras med högst 6 000 euro och ärendet *varken* lämnar rum för tolkning *eller* är oklart.
23 §	
Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande och Skatteförvaltningens rättelse	
Om bränsleavgiften har avlyfts på grund av ändringssökande eller Skatteförvaltningens rättelse eller om bränsleavgiften har sänkts, återbetalas till vederbörande det överskju-	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
tande beloppet jämte en årlig ränta som motsvarar referensräntan enligt 12 § i räntelagen (633/1982) för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan räknas från avgiftsbetalningsdagen till återbetalningsdagen. Den ränta som betalas på återbetalningen är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.	
Om bränsleavgift med anledning av ändringssökande påförs eller avgiftsbeloppet höjs, driver Skatteförvaltningen in bränsleavgiften jämte förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.	
27 §	27 §
Återbetalning av grundlös prestation	*Återbetalning av grundlös prestation*
Den som visar att han har betalat bränsleavgift av misstag har rätt att på ansökan återfå det betalda beloppet av Skatteförvaltningen. Som misstag betraktas inte att bränsleavgift har betalats för att undvika att användningen av båten förhindras eller under sådana omständigheter där detta syfte kan anses vara uppenbart.	*På återbetalning av bränsleavgift som betalats av misstag eller utan grund tillämpas 20 § i lagen om skatteuppbörd.* Som misstag betraktas inte att bränsleavgift har betalats för att undvika att användningen av båten förhindras eller under sådana omständigheter där detta syfte kan anses vara uppenbart.
Om två eller flera har betalat bränsleavgift för en och samma båt, återbetalas den överskjutande delen av bränsleavgiften på ansökan till den som inte är avgiftsskyldig.	
28 §	
Avgiftslättnad och uppskov med betalningen	
Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer helt eller delvis bevilja befrielse från bränsleavgift och förseningsränta samt ränta som ska betalas på grund av uppskov, om det kan anses vara uppenbart oskäligt att ta ut dessa till fullt belopp. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende.	(upphävs)
Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalningen av bränsleavgift på de villkor som finansministeriet bestämmer, om det kan anses uppenbart oskäligt att bränsleavgiften ska betalas inom utsatt tid. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett uppskovsärende.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Omprövning får inte begäras och ändring får inte sökas genom besvär i ett beslut som meddelats med stöd av denna paragraf.	
29 §	29 §
Straffbestämmelser	***Försummelseavgift***
Den som framför en båt för vilken bränsleavgift som förfallit till betalning är obetald, ska för bränsleavgiftsförseelse dömas till böter.	*Skatteförvaltningen påför d*en som framför en båt för vilken bränsleavgift som förfallit till betalning är obetald *en försummelseavgift på högst 5 000 euro.*
På lagstridigt undandragande av bränsleavgift och på försök därtill tillämpas inte bestämmelserna i 29 kap. 1–3 § i strafflagen (39/1889), om en straffrättslig påföljd skulle bestämmas för samma person för vilken en administrativ påföljd av straffkaraktär har bestämts eller skulle kunna bestämmas eller för vilken personen kan bli ansvarig med stöd av bestämmelserna om skatteansvar.	*Försummelseavgift påförs inte, om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.*
	———
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	På sökande av ändring i ett beslut som Skatteförvaltningen fattat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
	På försummelser som inträffat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
	———

10.

Lag

om ändring av lagen om oljeskyddsfonden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004) 6 §, 7 § 3 mom. och 7 a §, av dem 7 § 3 mom. och 7 a § sådana de lyder i lag 1190/2016, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 §	6 §
Betalningsskyldighet	*Betalningsskyldighet*
För olja som importeras till eller transporteras genom Finland och som kommer från en medlemsstat i Europeiska gemenskapen är den som tar emot oljan i Finland skyldig att betala oljeskyddsavgift.	För olja som importeras till eller transporteras genom Finland och som kommer från en medlemsstat i Europeiska *unionen* är den som tar emot oljan i Finland skyldig att betala oljeskyddsavgift.
För olja som importeras till eller transporteras genom Finland och som kommer från en stat utanför Europeiska gemenskapen är den som hänför oljan till *en godkänd* tullbehandling skyldig att betala oljeskyddsavgift.	För olja som importeras till eller transporteras genom Finland och som kommer från en stat utanför Europeiska *unionen* är den som hänför oljan till tull*förfarande* skyldig att betala oljeskyddsavgift.
7 §	7 §
Uppbörd av avgiften	*Uppbörd av avgiften*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Avgiften bestäms i de fall som avses i 6 § 2 mom. enligt de bestämmelser som gällde den dag då oljan *första gången* hänfördes till *en godkänd* tullbehandling.	Avgiften bestäms i de fall som avses i 6 § 2 mom. enligt de bestämmelser som gällde den dag då oljan hänfördes till tull*förfarande*.
7 a §	7 a §
Betalningsförfarande	*Betalningsförfarande*
I fråga om deklarationsskyldighet som gäller oljeskyddsavgiften, påförande av avgiften, betalning, debitering, förhandsavgöranden, ändringssökande, lättnader, bokföringsskyldighet, granskning, skyldighet att lämna uppgifter, tystnadsplikt, punktskatteförseelse, skyldighet att ge prover, utredningsskyldighet och skyldighet att motivera ett beslut gäller i tillämpliga delar vad som i punktskattelagen föreskrivs om registrerade näringsidkare.	*Utöver vad som föreskrivs i denna lag, finns det bestämmelser om betalningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om oljeskyddsavgiften i punktskattelagen (182/2010) och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) samt om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (11/2018). På den betalningsskyldiga tillämpas vad som i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	betalas på eget initiativ föreskrivs om sporadiskt skattskyldiga vid punktbeskattningen.
	Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av 35 § i fordonsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fordonsskattelagen (1281/2003) 35 § 1 mom. 3 punkten som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
35 §	35 §
Skattebefrielse på grundval av handikapp	*Skattebefrielse på grundval av handikapp*
Befrielse från grundskatt beviljas	Befrielse från grundskatt beviljas
3) en person som beviljats återbäring av bilskatt enligt 51 § bilskattelagen *(1482/1994) eller i 50 § bilskattelagen avsedd befrielse från skatt på grund av men till följd av egen eller en familjemedlems sjukdom, skada eller handikapp.*	3) en person som beviljats återbäring av bilskatt enligt *26* § i bilskattelagen (/).
	Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 10 och 65 a § i fordonslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fordonslagen (1090/2002) 10 § 4 mom. och 65 a § 1 mom. 2 punkten, sådana de lyder, 10 § 4 mom. i lag 507/2017 och 65 a § 1 mom. 2 punkten i lag 942/2018, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
10 §	10 §
Bil	*Bil*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
I bilskattelagen (*1482*/*1994*) finns det bestämmelser om konstruktionen för och dimensioneringen av bilar som är befriade från skatt eller för vilka betalas nedsatt skatt samt om övriga villkor för skattefrihet eller nedsatt skatt.	I bilskattelagen (/) finns det bestämmelser om konstruktionen för och dimensioneringen av bilar som är befriade från skatt eller för vilka betalas nedsatt skatt samt om övriga villkor för skattefrihet eller nedsatt skatt.
65 a §	65 a §
Förhandsanmälare	*Förhandsanmälare*
Förhandsanmälan får göras av en fordonstillverkare och dennes representant eller, om fordonet har förts in i landet av någon annan än tillverkarens representant, av en importör som	Förhandsanmälan får göras av en fordonstillverkare och dennes representant eller, om fordonet har förts in i landet av någon annan än tillverkarens representant, av en importör som
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) är en registrerad skattskyldig enligt 39 § i bilskattelagen, om sammanslutningen förhandsanmäler bilskattebelagda fordon, eller är registrerad kreditkund hos Tullen, om sammanslutningen förhandsanmäler andra än bilskattebelagda fordon som den importerar från ett land utanför EES-området,	2) är *ett registrerat bilskatteombud* enligt *46* § i bilskattelagen, om sammanslutningen förhandsanmäler bilskattebelagda fordon, eller är registrerad kreditkund hos Tullen, om sammanslutningen förhandsanmäler andra än bilskattebelagda fordon som den importerar från ett land utanför EES-området,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

15.

Lag

om ändring av 12 a § i lagen om förvaltningsdomstolarna

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förvaltningsdomstolarna (430/1999) 12 a § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 675/2006, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
12 a §	12 a §
Sammansättning i vissa ärenden	*Sammansättning i vissa ärenden*
Förvaltningsdomstolen är domför också i en sammansättning med två ledamöter, om inte en fråga som skall avgöras i ärendet på grund av sin natur kräver en sammansättning med tre ledamöter och domstolen skall avgöra ett fullföljdsärende som gäller	Förvaltningsdomstolen är domför också i en sammansättning med två ledamöter, om inte en fråga som skall avgöras i ärendet på grund av sin natur kräver en sammansättning med tre ledamöter och domstolen skall avgöra ett fullföljdsärende som gäller
1) naturliga avdrag, avdrag från kapitalinkomst, resekostnadsersättningar, avdrag från förvärvsinkomsten, avdrag från skatten och underskottsgottgörelser enligt inkomstskattelagen (1535/1992) eller tillämpningen av fastighetsskattelagen (654/1992), bilskattelagen (1482/1994) eller fordonsskattelagen (1281/2003), skogsvårdsavgifter enligt lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998) eller uppskattning av värdet på egendom enligt lagen om skatt på arv och gåva (378/1940),	1) naturliga avdrag, avdrag från kapitalinkomst, resekostnadsersättningar, avdrag från förvärvsinkomsten, avdrag från skatten och underskottsgottgörelser enligt inkomstskattelagen (1535/1992) eller tillämpningen av fastighetsskattelagen (654/1992), bilskattelagen *(/)* eller fordonsskattelagen (1281/2003), skogsvårdsavgifter enligt lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998) eller uppskattning av värdet på egendom enligt lagen om skatt på arv och gåva (378/1940),
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 26 § 3 mom. samt
fogas till 25 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1225/2006 och 516/2010, ett nytt 4 mom. och till lagen en ny 29 §, i stället för den 29 § som upphävts genom lag 516/2010, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 kap	2 kap.
Förskottsuppbördsförfarandet	**Förskottsuppbördsförfarandet**
25 §	25 §
Förskottsuppbördsregistret	*Förskottsuppbördsregistret*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Syftet med förskottsuppbördsregistret är att förbättra rättsskyddet för den som gör en betalning och effektivisera skatteinflödet.
26 §	26 §
Avförande ur förskottsuppbördsregistret	*Avförande ur förskottsuppbördsregistret*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Ur förskottsuppbördsregistret kan också avföras eller registrering vägras 1) den som på grundval av sina tidigare försummelser eller försummelser av samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sin skyldighet enligt 2 mom., 2) ett samfund eller en sammanslutning som på grundval av tidigare försummelser av den som leder samfundet eller sammanslutningen eller tidigare försummelser av andra samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sin skyldighet enligt 2 mom.	Ur förskottsuppbördsregistret kan också avföras eller registrering vägras 1) den som på grundval av sina tidigare försummelser eller försummelser av samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sin skyldighet enligt 2 mom., 2) ett samfund eller en sammanslutning som på grundval av tidigare försummelser av den som leder samfundet eller sammanslutningen eller tidigare försummelser av andra samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sin skyldighet enligt 2 mom., *3) den som meddelats näringsförbud enligt lagen om näringsförbud (1059/1985),*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	4) ett samfund eller en sammanslutning i vars ledning det ingår en person som har meddelats näringsförbud enligt lagen om näringsförbud.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	29 §
	Bevaringstid för uppgifter i förskottsuppbördsregistret
	Uppgifterna i förskottsuppbördsregistret bevaras i 12 år efter det att den registrerade har avförts ur registret, dock så länge det är möjligt att göra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande.
	_____
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	Bestämmelserna i 26 § 3 mom. 3 och 4 punkten tillämpas på avförande ur och registrering i förskottsuppbördsregistret också när näringsförbud har meddelats före denna lags ikraftträdande.
	_____

17.

Lag

om ändring av 14 § i lagen om beskattningsförfarande

I enligt med riksdagens beslut

fogas till 14 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lagarna 520/2010 och 772/2016, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
14 §	14 §
Skattegranskning	*Skattegranskning*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Företrädare för andra myndigheter kan bistå som sakkunniga vid skattegranskningen.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

18.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) 48 § 1 mom., sådant det lyder i lag 16/2018,

ändras 1 § 1 mom., 2 §, 11 § 1 mom., 17 §, 22 § 2 mom., 23 § 1 mom., 25 § 2 mom., 32 § 1—3 mom., 35 § 5 mom., 37 § 2 mom., 39 § 1 och 2 mom., 52 § 4 mom., 62 § 1 och 2 mom. och 64 § 2 mom. samt

fogas till 11 § nya 5 och 6 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 7 mom., till 24 § ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6 mom. blir 7 mom., till 32 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., till 39 § ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. och det nuvarande 3 och 4 mom. blir 3—5 mom., och till 52 § ett nytt 5 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Lagens tillämpningsområde	*Lagens tillämpningsområde*
Denna lag tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet beträffande de skatter och avgifter som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde och som det föreskrivs om i	Denna lag tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet beträffande de skatter och avgifter som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde och som det föreskrivs om i
1) mervärdesskattelagen (1501/1993),	1) mervärdesskattelagen (1501/1993),
2) lotteriskattelagen (552/1992),	2) lotteriskattelagen (552/1992),
3) apoteksskattelagen (770/2016),	3) apoteksskattelagen (770/2016),
4) lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966),	4) lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966),
5) lagen om förskottsuppbörd (1118/1996),	5) lagen om förskottsuppbörd (1118/1996),
6) lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016),	6) lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016),
7) lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),	7) lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),
8) lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995),	8) lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995),
9) lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, *Nordiska projektexportfonden*, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976),	9) lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976),
10) lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978).	10 lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978),
	11) punktskattelagen (182/2010),
	12) lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994),

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	13) lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996), *14) lagen om punktskatt på läskedrycker (1127/2010),* *15) lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994),* *16) lagen om accis på vissa dryckesförpackningar (1037/2004),* *17) lagen om tobaksaccis (1470/1994),* *18) avfallsskattelagen (1126/2010),* *19) lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004).*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
2 §	2 §
Definitioner	*Definitioner*
I denna lag avses med 1) *skatteperiod* den tidsperiod för vilken skatt som påförs enligt de relevanta skattelagarna ska deklareras och betalas, 2) *skattedeklaration* en anmälan i vilken uppgifter om skatten för skatteperioden ska lämnas, 3) *allmän förfallodag* den 12 dagen i varje kalendermånad eller, om den inte är en bankdag, den därpå följande första bankdagen, 4) *skattskyldig* förutom de som är skattskyldiga vid beskattning enligt de lagar som nämns i 1 § 1 mom. 1–4 punkten, avgiftsskyldiga, de som är skyldiga att ta ut källskatt och förskottsinnehållningsskyldiga som avses i de lagar som nämns i 1 § 1 mom. 5–10 punkten, 5) *betalare* den som gör en betalning som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst, slutlig löneskatt, källskatt på ränteinkomst eller arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, och den som betalar eller ger någon annan prestation eller förmån.	I denna lag avses med 1) *skatteperiod* den tidsperiod för vilken skatt som påförs enligt de relevanta skattelagarna ska deklareras och betalas, 2) *skattedeklaration* en anmälan i vilken uppgifter om skatten för skatteperioden ska lämnas, 3) *allmän förfallodag* den 12 dagen i varje kalendermånad eller, om den inte är en bankdag, den därpå följande första bankdagen, 4) *skattskyldig* förutom de som är skattskyldiga vid beskattning enligt de lagar som nämns i 1 § 1 mom. 1—4 *och 11—19* punkten, avgiftsskyldiga, de som är skyldiga att ta ut källskatt och förskottsinnehållningsskyldiga som avses i de lagar som nämns i 1 § 1 mom. 5—10 punkten, 5) *betalare* den som gör en betalning som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst, slutlig löneskatt, källskatt på ränteinkomst eller arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, och den som betalar eller ger någon annan prestation eller förmån, *6) **regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen** en i punktskattelagen avsedd godkänd upplagshavare, registrerad mottagare eller skatterepresentant, samt en sådan skattskyldig som enligt respektive lag om punktskatt eller accis är skyldig eller har rätt att registrera sig som skattskyldig,*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	7) ***sporadiskt skattskyldig vid punktbeskattningen*** *en annan skattskyldig enligt punktskattelagen eller respektive lag om punktskatt eller accis än den som är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen.*
11 §	11 §
Skatteperiod	*Skatteperiod*
Skatteperioden är en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs i 2–4 mom.	Skatteperioden är en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs i 2—*6* mom.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Den skatteperiod som ska tillämpas vid avfallsbeskattningen för den huvudman för avstjälpningsplatsen som avses i 4 § i avfallsskattelagen är ett kalenderårskvartal.
	Den skatteperiod som ska tillämpas vid beskattningen av elström för småskaliga producenter som avses i 2 § 1 mom. 5 b punkten i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen är ett kalenderår.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — —
17 §	17 §
Sista inlämningsdag för skattedeklarationen	*Sista inlämningsdag för skattedeklarationen*
Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, om inte något annat föreskrivs i 2 eller 3 mom.	Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, om inte något annat föreskrivs i 2—*4* mom.
En mervärdesskattskyldig, en betalare som tillämpar den skatteperiod som avses i 12 § 1 mom. och en lotteriskattskyldig ska lämna skattedeklaration för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden.	En mervärdesskattskyldig, en betalare som tillämpar den skatteperiod som avses i 12 § 1 mom.*,* en lotteriskattskyldig *och en regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen* ska lämna skattedeklaration för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden.
Om den skattskyldiges skatteperiod är kalenderåret, ska skattedeklarationen för skatteperioden lämnas senast den sista dagen i februari som följer på skatteperioden.	Om den skattskyldiges skatteperiod *vid annan beskattning än punktbeskattningen* är kalenderåret, ska skattedeklarationen för skatteperioden lämnas senast den sista dagen i februari som följer på skatteperioden.
	Den som är sporadiskt skattskyldig vid punktbeskattningen ska lämna in alla skattedeklarationer som gäller samma punktskatt eller accis senast inom den tidsfrist som anges

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	i 2 mom., om den skattskyldige också är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen för samma punktskatt eller accis.
22 §	22 §
Inlämnande av skattedeklaration när skatteperioden ändras	*Inlämnande av skattedeklaration när skatteperioden ändras*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Om en skattskyldig som avses i 11 § 2 eller 4 mom. eller *en skattskyldig som tillämpar en skatteperiod enligt* 12 § 2 mom. upphör med sin verksamhet under kalenderåret, anses skatteperioden gå ut den dag då verksamheten upphör. Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter den månad då verksamheten upphörde.	Om en skattskyldig som *tillämpar en skatteperiod enligt* 11 § 2*, 4* eller *6* mom. eller 12 § 2 mom. upphör med sin verksamhet under kalenderåret, anses skatteperioden gå ut den dag då verksamheten upphör. Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter den månad då verksamheten upphörde.
23 §	23 §
Avbrott i verksamheten	*Avbrott i verksamheten*
Skattedeklaration som gäller mervärdesskatt, skatt på försäkringspremie och apoteksskatt ska lämnas in även för den tid då verksamheten är avbruten.	Skattedeklaration som gäller mervärdesskatt, skatt på försäkringspremie och apoteksskatt *samt skattedeklaration för den som är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen* ska lämnas in även för den tid då verksamheten är avbruten.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
24 §	24 §
Skattegranskning	*Skattegranskning*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Företrädare för andra myndigheter kan bistå som sakkunniga vid skattegranskningen.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
25 §	25 §
Rättelse av fel i skattedeklarationen	*Rättelse av fel i skattedeklarationen*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Den skattskyldige kan utan ogrundat dröjsmål rätta ett fel *som är* av ringa ekonomisk betydelse genom att på motsvarande sätt ändra det skattebelopp eller en annan uppgift som	Den skattskyldige kan utan ogrundat dröjsmål rätta ett *annat* fel av ringa ekonomisk betydelse *än ett sådant som gäller punktskatt eller accis* genom att på motsvarande sätt ändra

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ska deklareras för följande skatteperioder. Skatteförvaltningen kan hänföra rättelsen av felet till rätt skatteperiod, om detta är motiverat av särskilda skäl med hänsyn till skattekontrollens behov.	det skattebelopp eller en annan uppgift som ska deklareras för följande skatteperioder. Skatteförvaltningen kan hänföra rättelsen av felet till rätt skatteperiod, om detta är motiverat av särskilda skäl med hänsyn till skattekontrollens behov.
32 §	32 §
Betalning av skatt för skatteperioden	*Betalning av skatt för skatteperioden*
Den skattskyldige ska betala skatt för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, om inte något annat föreskrivs i 2 eller 3 mom. En mervärdesskattskyldig, en betalare som tillämpar den skatteperiod som avses i 12 § 1 mom. och en lotteriskattskyldig ska betala skatt för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånad som följer på skatteperioden. Om den skattskyldiges skatteperiod är kalenderåret, ska skatt för skatteperioden betalas senast den sista dagen i februari som följer på skatteperioden.	Den skattskyldige ska betala skatt för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, om inte något annat föreskrivs i 2—*4* mom. En mervärdesskattskyldig, en betalare som tillämpar den skatteperiod som avses i 12 § 1 mom., en lotteriskattskyldig *och den som är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen* ska betala skatt för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånad som följer på skatteperioden. Om den skattskyldiges skatteperiod *vid annan beskattning än punktbeskattningen* är kalenderåret, ska skatt för skatteperioden betalas senast den sista dagen i februari som följer på skatteperioden. *Den som är sporadiskt skattskyldig vid punktbeskattningen ska betala alla skatter som gäller samma punktskatt eller accis senast inom den tidsfrist som anges i 2 mom., om den skattskyldige också är regelbundet skattskyldig vid punktbeskattningen för samma punktskatt eller accis.*
35 §	35 §
Förseningsavgift	*Förseningsavgift*
Förseningsavgift behöver inte *påföras* om skattedeklarationen lämnats för sent på grund av en störning i ett allmänt datanät eller i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster. Förseningsavgift påförs inte om skatteförhöjning påförs för skatt som deklarerats för sent.	Förseningsavgift *påförs* inte om skattedeklarationen lämnats för sent på grund av en störning i ett allmänt datanät eller i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster. Förseningsavgift påförs inte *heller* om skatteförhöjning påförs för skatt som deklarerats för sent.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
37 §	37 §
Skatteförhöjning	*Skatteförhöjning*
Skatteförhöjning behöver inte *påföras* om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.	Skatteförhöjning *påförs* inte om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.
39 §	39 §
Försummelseavgift	*Försummelseavgift*
Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige att betala högst 5 000 euro i försummelseavgift, om denne trots Skatteförvaltningens uppmaning underlåter att fullgöra	Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige *eller i en situation som avses i 7 eller 8 punkten den uppgifts- eller anmälningsskyldige* att betala högst 5 000 euro i försummelseavgift, om denne trots Skatteförvaltningens uppmaning underlåter att fullgöra
1) den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 130 § 4 mom. eller 130 a § 5 mom. i mervärdesskattelagen,	1) den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 130 § 4 mom. eller 130 a § 5 mom. i mervärdesskattelagen,
2) den anmälningsskyldighet rörande registrering som föreskrivs i 133 f, 133 m eller 134 a § eller i 161 § 1 eller 2 mom. i mervärdesskattelagen eller i 31 § i lagen om förskottsuppbörd,	2) den anmälningsskyldighet rörande registrering som föreskrivs i 133 f, 133 m eller 134 a § eller i 161 § 1 eller 2 mom. i mervärdesskattelagen eller i 31 § i lagen om förskottsuppbörd *eller i 31 § i punktskattelagen*,
3) den skyldighet att ge en verifikation som föreskrivs i 209 b § i mervärdesskattelagen eller i 35 § i lagen om förskottsuppbörd,	3) den skyldighet att ge en verifikation som föreskrivs i 209 b § i mervärdesskattelagen eller i 35 § i lagen om förskottsuppbörd,
4) den bokföringsskyldighet rörande beskattningen som föreskrivs i 134 e § i mervärdesskattelagen eller i 26 § i denna lag eller den anteckningsskyldighet rörande beskattningen som föreskrivs i 27 §,	4) den bokföringsskyldighet rörande beskattningen som föreskrivs i 134 e § i mervärdesskattelagen eller i 26 § i denna lag eller den anteckningsskyldighet rörande beskattningen som föreskrivs i 27 §,
5) den skyldighet att anteckna uppgifter i fakturor som föreskrivs i 209 e eller 209 f § i mervärdesskattelagen.	5) den skyldighet att anteckna uppgifter i fakturor som föreskrivs i 209 e eller 209 f § i mervärdesskattelagen *eller i 20 a § i punktskattelagen,*
	6) den skyldighet i anslutning till punktskattetillstånd som föreskrivs i 22 eller 27 § i punktskattelagen,
	7) den skyldighet att lämna uppgifter om proviantering och produktprover som föreskrivs i 98 § i punktskattelagen,

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	8) den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 98 a § i punktskattelagen, om det är fråga om stöd som avses i 2 mom. 1 och 2 punkten i den paragrafen, *9) den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 26 b § 1 mom. i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen,* *10) den uppgiftsskyldighet som föreskrivs i 10 § 1 mom. i avfallsskattelagen,* *11) den skyldighet att lämna uppgifter om kvantiteter, prisklasser och statistiska uppgifter om tobaksprodukter som föreskrivs i 13 § 1 mom. i lagen om tobaksaccis.* *Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige eller i en situation som avses i 1 punkten avsändaren eller mottagaren av punktskattepliktiga produkter att betala högst 2 000 euro i försummelseavgift, om denne underlåter att fullgöra* *1) den skyldighet i fråga om flyttningsförfarande som föreskrivs i 54, 58, 59, 62—64, 66—68, 71, 72, 74, 78 eller 80 § i punktskattelagen,* *2) den skyldighet i fråga om prisetiketter eller tryckta detaljhandelspriser som föreskrivs i 11 § i lagen om tobaksaccis.*
Försummelseavgift behöver inte *påföras*, om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.	Försummelseavgift *påförs* inte, om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
48 §	48 §
Särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt	Särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt
När skatt påförs eller rättelse görs till den skattskyldiges nackdel, kan den skattskyldige påföras skatteförhöjning.	(1 mom. upphävs)
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
52 §	52 §
Meddelande av beslut	*Meddelande av beslut*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Skatteförvaltningen ska meddela beslut i ett ärende enligt 45 § som avser fortsatt tidsfrist för påförande av skatt eller rättelse av beslut.	Skatteförvaltningen ska meddela *den skattskyldige ett* beslut i ett ärende enligt 45 § som avser fortsatt tidsfrist för påförande av skatt eller rättelse av beslut.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Ett beslut som avses i 1 mom. meddelas separat för varje skatteperiod.
62 §	62 §
Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen	*Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen*
En skattskyldig som begärt ett beslut om registrering, andra som har rätt att söka ändring och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett sådant beslut av Skatteförvaltningen som gäller registrering enligt den berörda skattelagen. *Ändring får dock inte sökas i ett ärende som gäller registrering av en betalare.*	*Den som får ett beslut* om registrering, andra som har rätt att söka ändring och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett sådant beslut av Skatteförvaltningen som gäller registrering enligt den berörda skattelagen.
Den som är skyldig att lämna uppgifter får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller skyldighet att lämna uppgifter enligt 5 kap. Den som är skyldig att lämna uppgifter och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen som gäller försummelseavgift som påförts med stöd av 31 §.	Den som är skyldig att lämna uppgifter får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller skyldighet att lämna uppgifter enligt 5 kap.*, 98 § i punktskattelagen, 26 b § i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen, 13 § 1 mom. i lagen om tobaksaccis eller 10 § 1 mom. i avfallsskattelagen.* Den som är skyldig att lämna uppgifter och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen som gäller försummelseavgift som påförts med stöd av 31 §.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
64 §	64 §
Besvär till förvaltningsdomstolen	*Besvär till förvaltningsdomstolen*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Beslut som gäller mervärdesskatt *och* skatt på försäkringspremie överklagas hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär.	Beslut som gäller mervärdesskatt*,* skatt på försäkringspremie *och punktskatt eller accis* överklagas hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	————
	1. Denna lag träder i kraft den 20 .
	2. Denna lag tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar efter det att lagen har trätt i kraft.
	3. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som löpt ut före

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

4. Om en skattskyldig som avses i 2 § 7 punkten har tagit emot produkterna eller dennes skyldighet att betala skatt annars har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag i fråga om andra skattskyldiga än i 6 § 18 punkten i punktskattelagen avsedda skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod, om inte något annat föreskrivs nedan.

5. Om Skatteförvaltningen med stöd av de bestämmelser i 32 § i punktskattelagen som gällde vid ikraftträdandet av denna lag har godkänt att skattedeklarationen för en skattskyldig som deklarerar per skatteperiod lämnas in på en pappersblankett, är den sista skatteperioden för vilken deklarationen får lämnas in på en pappersblankett den sista skatteperioden kalenderåret 2020.

6. På delgivning av ett beslut om punktbeskattning som Skatteförvaltningen fattar i fråga om en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet av denna lag och på sökande av ändring i ett sådant beskattningsbeslut tillämpas bestämmelser i denna lag, om beslutet fattas den 1 februari 2021 eller därefter.

7. På delgivning av ett beslut som Skatteförvaltningen meddelar med anledning av en sådan ansökan om återbäring av punktskatt eller accis som är anhängig när denna lag träder i kraft och på sökande av ändring i ett sådant beslut tillämpas bestämmelserna i denna lag, om beslutet fattas den 1 februari 2021 eller därefter.

8. På delgivning av ett beslut om punktbeskattning som Skatteförvaltningen fattar efter ikraftträdandet av denna lag och på sökande av ändring i ett sådant beslut tillämpas i sådana fall som avses i 4 mom. bestämmelserna i denna lag, om beslutet fattas den 1 februari 2021 eller därefter. Den tidsfrist som avses i 61 § räknas från utgången av det kalenderår under vilket produkterna togs emot eller skyldigheten att betala skatt annars uppkom.

9. På försummelser som avses i 39 § och som inträffat före ikraftträdandet av denna

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På försummelser av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag dock endast, om uppgifterna har begärts före ikraftträdandet.

19.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 14 kap.,

ändras 72 j § 2 mom., 72 k § 1 mom., 73 § 2 mom., 133 c § 4 mom., 156 § 3 mom., 156 l § 3 mom., 161 § 3 mom. och 172 § 2 mom.,

sådana de lyder, 72 j § 2 mom. i lag 1392/2010, 72 k § 1 mom. i lag 529/2010, 73 § 2 mom. i lag 311/2018 samt 133 c § 4 mom., 156 § 3 mom., 156 l § 3 mom., 161 § 3 mom. och 172 § 2 mom. i lag 773/2016, samt

fogas till 72 k §, sådan den lyder i lagarna 1767/1995 och 529/2010, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 6 mom., till 133 c §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994, 529/2010 och 773/2016, nya 5 och 6 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 7 mom., till 156 §, sådan den lyder i lag 773/2016, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 6 mom. och till 156 l §, sådan den lyder i lag 773/2016, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 6 mom., samt till lagen en ny 172 a § och en ny 176 §, i stället för den 176 § som upphävts genom lag 773/2016, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
72 j §	72 j §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Punktskattepliktiga varor anses omfattas av skatteupplagringsförfarande när de finns i ett sådant skatteupplag som avses i 6 § 5 punkten i punktskattelagen (182/2010).	Punktskattepliktiga varor anses omfattas av skatteupplagringsförfarande när de finns i ett sådant skatteupplag som avses i 6 § *4* punkten i punktskattelagen (182/2010).
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
72 k §	72 k §
Tillstånd till hållande av skattefritt lager beviljas av Skatteförvaltningen på ansökan. I tillståndsbeslutet fastställs villkoren för hållande av lagret. Skatteförvaltningen kan kräva att en säkerhet ska ställas för betalning av skatt.	Tillstånd till hållande av skattefritt lager beviljas av Skatteförvaltningen på ansökan. *Ansökan ska göras elektroniskt. Skatteförvaltningen kan dock av särskilda skäl godkänna att ansökan görs på något annat sätt än elektroniskt.* I tillståndsbeslutet fastställs vill-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	koren för hållande av lagret. Skatteförvaltningen kan kräva att en säkerhet ska ställas för betalning av skatt.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	På delgivning av beslut som gäller tillstånd tillämpas 56 och 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.
	Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tilllämpas också på den som söker tillstånd till hållande av skattefritt lager. I ärenden som gäller tillstånd får ändring sökas även av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Ändring söks genom en skriftlig begäran om omprövning i enlighet med 10 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ med iakttagande av vad som i 62 § 5 mom. i den lagen föreskrivs om tidsfristen för begäran om omprövning.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
73 §	73 §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Bilskatt på fordon som ett i 39 § i bilskattelagen (1482/1994) avsett registrerat ombud enligt 4 § 2 mom. i den lagen betalat i stället för en i trafik- och transportregistret införd fordonsägare och debiterat av denne, utgör inte del av det vederlag som ombudet debiterat en återförsäljare för försäljning av fordonet och inte heller av det vederlag som en återförsäljare debiterat en i *fordons*registret införd fordonsägare för försäljning av *ett* fordon.	Bilskatt på fordon som ett i *46* § i bilskattelagen (*/*) avsett registrerat *bilskatte*ombud enligt *7 § 1* mom. i den lagen betalat i stället för en i trafik- och transportregistret införd fordonsägare och debiterat av denne, utgör inte del av det vederlag som *bilskatte*ombudet debiterat en återförsäljare för försäljning av fordonet och inte heller av det vederlag som en återförsäljare debiterat en i registret införd fordonsägare för försäljning av fordon*et*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
133 c §	133 c §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Vad som i 37, 40, 41, 50 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som har rätt till återbäring enligt 133 a och 133 b § i denna lag.	Vad som i *5, 6, 8, 9, 21, 24,* 37, *38,* 40*—42 och 45—*50 *§, 52 § 1 och 4 mom., 54—56,* 59, *61, 66, 68, 70, 71, 73 och 80* § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som *ansöker om* återbäring enligt 133 a och 133 b § i denna lag*, och vad som i 8 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om fullgörande av*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	deklarationsskyldigheten tillämpas också på ansökan om återbäring. *Vid tillämpningen av 73 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ på den som ansöker om återbäring enligt 133 a och 133 b § i denna lag betraktas det kalenderår under vilket rätten till skatteåterbäring uppkom som skatteperiod.* *Om det i ansökan om återbäring eller i samband med den lämnas bristfälliga eller felaktiga uppgifter, tillämpas vad som i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skatteförhöjning.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
14 kap.	(14 kap. upphävs)
Beskattningsförfarande vid vissa gemenskapsinterna förvärv	
148 a § *Om köparen av ett sådant nytt transportmedel som avses i 26 d § 1 mom. 1 punkten inte enligt denna lag är skattskyldig för annan verksamhet och ska för transportmedlet betalas bilskatt enligt bilskattelagen, gäller beträffande betalning av mervärdesskatten på det gemenskapsinterna förvärvet, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatten, förhandsavgörande, sökande av ändring och återbäring av skatt vad som föreskrivs om bilskatt.*	(upphävs)
148 b § *Om köparen av sådana punktskattepliktiga varor som avses i 26 e § är en person vars övriga anskaffningar inte utgör gemenskapsinterna förvärv enligt 26 c § 2 mom., gäller i fråga om betalningen av mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatt, förhandsavgörande, sökande av ändring, återbäring av skatt samt förfarandet i övrigt vad som föreskrivs i punktskattelagen.*	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
156 §	156 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Vad som *föreskrivs om skattskyldig* i 37, 40, 41, 50 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 150 § i denna lag.	Vad som i *5, 6, 8, 9, 21, 24,* 37, *38,* 40*—42, 45—48 och* 50 *§, 52 § 1 och 4 mom., 54—56,* 59*, 61, 66, 68, 70, 71, 73 och 80* § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ *föreskrivs om skattskyldiga* tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 150 § i denna lag*, och vad som i 8 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om fullgörande av deklarationsskyldigheten tillämpas också på ansökan om återbäring.* *Vid tillämpningen av 73 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ på den som ansöker om återbäring enligt 150 § i denna lag betraktas den period som avses i 150 § 3 mom. i denna lag som skatteperiod.* *Om det i ansökan om återbäring eller i samband med den lämnas bristfälliga eller felaktiga uppgifter, tillämpas vad som i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skatteförhöjning.*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
156 l §	156 l §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Vad som *föreskrivs om skattskyldig* i 37, 40, 41, 50 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 156 a § i denna lag.	Vad som i *5, 6, 8, 9, 21, 24,* 37, *38,* 40*—42, 45—48 och* 50 *§, 52 § 1 och 4 mom., 54—56,* 59, *61, 66, 68, 70, 71 och 73* § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ *föreskrivs om skattskyldiga* tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 156 a § i denna lag*, och vad som i 8 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om fullgörande av deklarationsskyldigheten tillämpas också på ansökan om återbäring.* *Vid tillämpningen av 73 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ på den som ansöker om återbäring enligt 156 a § i denna lag betraktas den period som avses i 156 b § 1 mom. i denna lag som skatteperiod.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Om det i ansökan om återbäring eller i samband med den lämnas bristfälliga eller felaktiga uppgifter, tillämpas vad som i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skatteförhöjning.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
161 §	161 §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Det som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på den som köper ett i 26 d § 1 mom. 1 punkten avsett nytt transportmedel och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och som 148 a § inte tillämpas på.	*Vad* som *föreskrivs* i 1 och 2 mom. tillämpas inte på den som köper ett *nytt* i 26 d § 1 mom. 1 punkten *och 26 d § 2 mom.* avsett nytt transportmedel och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och *inte heller på den som köper i 26 e § avsedda punktskattepliktiga varor och vars övriga anskaffningar inte utgör gemenskapsinterna förvärv enligt 26 c § 2 mom.*
18 kap.	18 kap.
Registrering	**Registrering**
172 §	172 §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
I registret över mervärdesskattskyldiga införs med avvikelse från 1 mom. inte de som köper ett nytt *transportmedel som avses* i 26 d § 1 mom. 1 punkten och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och som 148 a § inte tillämpas på.	I registret över mervärdesskattskyldiga införs med avvikelse från 1 mom. inte de*n* som köper ett nytt i 26 d § 1 mom. 1 punkten och *26 d § 2 mom. avsett transportmedel och* som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och *inte heller den som köper i 26 e § avsedda punktskattepliktiga varor och vars övriga anskaffningar inte utgör gemenskapsinterna förvärv enligt 26 c § 2 mom.*
	172 a §
	Syftet med registret över mervärdesskattskyldiga är att identifiera skattskyldiga med tanke på beskattningen och tillsynen över den samt för att förbättra rättssäkerheten för parterna i en transaktion.
	176 §
	Uppgifterna i registret över mervärdesskattskyldiga bevaras i 12 år från den tidpunkt då den skattskyldige avregistrerades, dock så länge det är möjligt att göra ändringar i den skattskyldiges beskattning.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	————
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	Bestämmelserna i denna lag om gemenskapsinterna förvärv av ett nytt transportmedel eller av punktskattepliktiga varor tillämpas, om skyldigheten att betala mervärdesskatt för gemenskapsinterna förvärv har uppkommit enligt 16 a § efter ikraftträdandet av denna lag. På gemenskapsinterna förvärv för vilka skyldigheten att betala skatt har uppkommit före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Med avvikelse från detta ska på sökande av ändring i beslut som fattas efter denna lags ikraftträdande inte 148 b § utan bestämmelserna i denna lag tillämpas.
	På ett ärende som gäller tillstånd och som är anhängigt när denna lag träder i kraft tillämpas bestämmelserna i denna lag. När Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söker ändring i ett ärende som gäller tillstånd och som blivit anhängigt före ikraftträdandet av denna lag tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
	På sådana ansökningar om återbäring som blivit anhängiga före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
	På de försummelser som avses i 133 c § 6 mom., 156 § 5 mom. och 156 l § 5 mom. och som inträffat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
	————

20.

Lag

om ändring av lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skatteuppbörd (11/2018) 1 § 1 mom., 25 § 2 mom., 38 § 1 och 7 mom., 50 § 2 mom., 51 § och 52 § 2 mom.,

fogas till 16 § nya 9—11 mom., till 38 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 343/2019, ett nytt 5 mom., varvid det nuvarande 6 mom. och det ändrade 7 mom. blir 7 och 8 mom., och till 47 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4—8 mom. blir 5—9 mom., som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Tillämpningsområde	*Tillämpningsområde*
Denna lag tillämpas på förfarandet vid betalning, återbetalning och indrivning av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). Lagen tillämpas på skatter enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och mervärdesskattelagen (1501/1993) även till den del som lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på dem, om inte något annat föreskrivs i den lag det är fråga om.	Denna lag tillämpas på förfarandet vid betalning, återbetalning och indrivning av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). Lagen tillämpas på skatter enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), mervärdesskattelagen (1501/1993) *och punktskattelagen (182/2010)* även till den del som lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på dem, om inte något annat föreskrivs i den lag det är fråga om.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
16 §	16 §
Riktande av inbetalningar	*Riktande av inbetalningar*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Betalaren får rikta en inbetalning till betalning av sådan säkerhet som avses i 53, 74, 78 eller 80 § i punktskattelagen eller som krävs med stöd av 2 b § i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994).
	Om en inbetalning har riktats till betalning av säkerhet enligt 53, 74, 78 eller 80 § i punktskattelagen, används inbetalningen inte förrän den skattskyldige har lämnat in sin skattedeklaration för den skatteperiod under vilken de produkter tagits emot för vilka säkerheten

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	har ställts i syfte att trygga den punktskatt som ska betalas på produkterna eller förrän punktskatt för skatteperioden har påförts enligt uppskattning med stöd av 43 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Säkerheten används i första hand till betalning av punktskatten för den skatteperiod till vilken den skattskyldige i skattedeklarationen riktar säkerheten eller den skatteperiod i fråga om vilken skatt har påförts enligt uppskattning. Därefter används inbetalningen till betalning av andra skatter med iakttagande av 6 §. *Om en inbetalning har riktats till betalning av sådan säkerhet enligt 9 mom. som ska ställas för produkter för vilka det inte behöver lämnas in någon skattedeklaration, ska inbetalningen på ansökan betalas tillbaka till den skattskyldige. Om förutsättningarna för återbetalning av en inbetalning uppfylls, kan Skatteförvaltningen betala tillbaka inbetalningen även på eget initiativ.*
25 §	25 §
Hinder för användning av återbäring	*Hinder för användning av återbäring*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Till betalning av en fordran används inte 1) återbäring på skatt som har betalats av misstag, 2) återbäring när motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo, 3) skatteåterbäring som överförs till en främmande stat, 4) återbäring av försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.	Till betalning av en fordran används inte 1) återbäring på skatt som har betalats av misstag, 2) återbäring när motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo, 3) skatteåterbäring som överförs till en främmande stat, 4) återbäring av försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande*,* 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ *och 95 § i bilskattelagen (/).*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
38 §	38 §
Beräkning av krediteringsränta	*Beräkning av krediteringsränta*
På skatt som ska betalas tillbaka beräknas krediteringsränta från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då det belopp	På skatt som ska betalas tillbaka beräknas krediteringsränta från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då det belopp

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt. På sådan skatt som ska betalas tillbaka och som Skatteförvaltningen håller kvar för betalning av senare skatter och som det inte i enlighet med någon annan lag ska betalas ränta på beräknas krediteringsränta dock från dagen efter den dag då det beslut som berättigar till återbäring har fattats.	som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt. På sådan *återbäring av i 7 § avsedd* skatt som *används till betalning av i den paragrafen avsedd skatt beräknas krediteringsränta till den dag då skatten senast ska betalas enligt lag eller förordning. På sådan* skatt som ska betalas tillbaka och som Skatteförvaltningen håller kvar för betalning av senare skatter, och som det inte i enlighet med någon annan lag ska betalas ränta på, beräknas krediteringsränta dock från dagen efter den dag då det beslut som berättigar till återbäring har fattats.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Om en återbäring beror på ett beslut som gäller skatt som med stöd av bilskattelagen (/), punktskattelagen eller respektive lag om punktskatt eller accis ska betalas tillbaka på ansökan, beräknas krediteringsränta på återbäringen från dagen efter beslutsdagen till den dag som avses i 1 mom.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
På en inbetalning som används till betalning av skatt senare än på betalningsdagen beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då inbetalningen används till betalning av skatten. På en inbetalning som betalas tillbaka med stöd av 20 § eller används på det sätt som avses i 23 § 1 mom. beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto.	På en inbetalning som används till betalning av skatt senare än på betalningsdagen beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då inbetalningen används till betalning av skatten. *På en sådan inbetalning av i 7 § avsedd skatt som används till betalning av i den paragrafen avsedd skatt beräknas krediteringsränta till den dag då skatten senast ska betalas enligt lag eller förordning.* På en inbetalning som betalas tillbaka med stöd av 20 § eller används på det sätt som avses i 23 § 1 mom. beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto.
47 §	47 §
Befrielse från skatt	*Befrielse från skatt*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från punktskatt beviljas, om det är fråga om sådana punktskattepliktiga produkter som under en begränsad tid används för forsknings- eller utvecklingsprojekt vilkas syfte är teknisk utveckling av mer miljövänliga

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	produkter eller av bränslen från förnybara källor.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
50 §	50 §
Preskription av skatt	*Preskription av skatt*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Om en skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ lämnas in för sent, preskriberas *den del av* skatten för skatteperioden som deklarationen gäller fem år från ingången av det kalenderår som följer på den allmänna förfallodagen efter det att deklarationen lämnades in.	Om en skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ lämnas in för sent, preskriberas skatten för skatteperioden *i fråga* fem år från ingången av det kalenderår som följer på *det år då* deklarationen lämnades in*, till den del skattebeloppet för skatteperioden ökar på basis av deklarationen.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
51 §	51 §
Preskription av belopp som ska återkrävas	*Preskription av belopp som ska återkrävas*
Belopp som ska återkrävas med stöd av 34 § preskriberas fem år från ingången av det kalenderår som följer på förfallodagen.	Belopp som ska återkrävas med stöd av 34 § preskriberas fem år från ingången av det kalenderår som följer på *beslut*sdagen.
52 §	52 §
Preskription av återbäring och inbetalning samt av ränta på dem	*Preskription av återbäring och inbetalning samt av ränta på dem*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Om en obefogad inbetalning enligt 20 § inte har kunnat betalas tillbaka till den skattskyldige på grund av bristfälliga betalningsuppgifter, preskriberas inbetalningen samt ränta på den fem år från utgången av det kalenderår då inbetalningen har gjorts.	Om en obefogad inbetalning enligt 20 § *eller en i 16 § 11 mom. avsedd inbetalning som riktats till betalning av säkerhet* inte har kunnat betalas tillbaka till den skattskyldige på grund av bristfälliga betalningsuppgifter, preskriberas inbetalningen samt ränta på den fem år från utgången av det kalenderår då inbetalningen har gjorts.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 16 § 9 mom. tillämpas dock redan från och med den 1 januari 2021.
	På ränta som betalas på återbäring för tiden före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser om ränta som betalas på återbäring som gällde vid ikraftträdandet.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	På preskription av skattebelopp som har ökat på basis av en före denna lags ikraftträdande för sent inlämnad skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ och på preskription av belopp som det före denna lags ikraftträdande bestämts att ska återkrävas tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

———

21.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 5 a § 1 mom. och 7 § 3 mom., sådana de lyder i lag 20/2018, och

fogas till 5 b §, sådan den lyder i lagarna 51/2017, 20/2018 och 344/2019, nya 5—8 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 a §	5 a §
Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta	*Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta*
Dröjsmålsränta beräknas på obetald skatt som hör till tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd och på skatt som påförs i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Dröjsmålsräntan är referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.	Dröjsmålsränta beräknas på obetald skatt som hör till tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd, på skatt som påförs i samband med rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), *på punktskatt som påförs i en situation som avses i 11 a § 1 mom. och 82 a § 1 mom. i punktskattelagen (182/2010) och på bilskatt som påförs i samband med verkställande eller rättelse av beskattningen enligt 89 § i bilskattelagen (/).* Dröjsmålsräntan är referensräntan enligt 12 § i räntelagen för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 b §	5 b §
Beräkning av dröjsmålsränta	*Beräkning av dröjsmålsränta*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	På punktskatt som påförts i en situation som avses i 11 a § 1 mom. och 82 a § 1 mom. i punktskattelagen beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den dag då skyldigheten att betala skatt uppkom till den dag då skatten betalas.
	Dröjsmålsränta enligt 89 § i bilskattelagen beräknas vid beskattning enligt period från dagen efter den lagstadgade förfallodagen till förfallodagen för den skatt som påförs.
	Dröjsmålsräntan enligt 89 § i bilskattelagen beräknas vid fordonsspecifik beskattning från den 25 dagen i den tredje kalendermånaden efter den dag då skyldigheten att betala skatt uppkom till förfallodagen för den skatt som påförs. Om beskattningen av ett fordon verkställs vid fordonsspecifik beskattning på myndighetsinitiativ på den grunden att fordonet har tagits i bruk utan att en skattedeklaration har lämnats in, beräknas dock dröjsmålsräntan på bilskatten från dagen efter den dag då skyldigheten att betala skatt uppkom till förfallodagen för den skatt som påförs.
	På i 89 § i bilskattelagen avsedd skatt som betalats tillbaka till ett för stort belopp beräknas med avvikelse från 6 och 7 mom. dröjsmålsränta från dagen efter den dag då det överskjutande beloppet har använts till betalning av skatt eller debiterats Skatteförvaltningens konto till förfallodagen för den skatt som påförts till följd av rättelse av beskattningen.
7 §	7 §
Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor	*Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsräntor*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Dröjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta *som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas* helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige, av ett giltigt skäl eller av andra särskilda skäl.	*Skatteförvaltningen kan lämna d*röjsmålsränta och nedsatt dröjsmålsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige *eller* av ett giltigt skäl*,* eller av andra särskilda skäl.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	————
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	Den ränta som ska betalas på bilskatt och punktskatt för tiden före denna lags ikraftträdande beräknas enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På ränta som beräknats i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag på bilskatt och punktskatt som är obetald när lagen träder i kraft tillämpas dock inte skatteförhöjningens och förseningsräntans minimibelopp på tre euro.
	————